உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுத்தசைவராகிய பரஞ்சோதிமாமுனிவர்

மொழிபெயர்த்தருளிய

திருவிளையாடற்புராணம்

இஃதுடன்

திருவிளையாடற் போற்றிக்கலிவெண்பா, திருவாலவாய்த்தேவாரப்

பதிகங்கள், மதுரைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, திருவாலவாய்த்

திருப்புகழ் முதலியனவுஞ் சேர்க்கப்பட்டவை,

ஸ்ரீ ல ஸ்ரீ

ஆறுமுகநாவலரவர்கள்

மாணாக்கரின் மாணாக்கருமாகிய,

யாழ்ப்பாணம்,

நா. கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்களால்

பரிசோதித்த பிரதிகிணங்க,

இதன் விலை ரூபா—2½.

சென்னை:

பூமகள்விலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1913.

நூல்நிலை
ADIGAL

சிவமயம்.

படலவகராதி.

பக்கம்.	படலம்.	பாடற்றொகை.
286	அங்கம்வெட்டினபடலம்.	28
316	அட்டமாசித்தியுபதேசித்தபடலம்.	29
560	அருச்சனைப்படலம்.	53
155	அன்னக்குழியுமவையையுமழைத்தபடலம்.	27
379	இசைவாதுவென்றபடலம்.	44
452	இடைக்காடன்பிணக்குத்தீர்த்தபடலம்.	38
64	இந்திரன்பழிதீர்த்தபடலம்.	97
197	இந்திரன்முடிமேல்வளையெறிந்தபடலம்.	59
331	இரசவாதஞ்செய்தபடலம்.	30
181	உக்கிரகுமாரனுக்குவேல்வளைசெண்டுகொடுத்தபடலம்.	66
171	உக்கிரபாண்டியன்றிருவவதாரப்படலம்.	45
307	உலவாக்கிழியருளியபடலம்.	19
339	உலவாக்கோட்டையருளியபடலம்.	18
245	எல்லாம்வல்லசித்தர்திருவிளையாடற்படலம்.	24
161	எழுகடலழைத்தபடலம்	15
193	கடல்சுவறவேல்விட்டபடலம்.	20
400	கரிக்குருவிக்குபதேசஞ்செய்தபடலம்.	23
249	கல்லானைக்குக்கரும்பருத்தியபடலம்.	29
267	கான்மாறியாடினபடலம்.	29
445	கீரனுக்கிலக்கணமுபதேசித்தபடலம்.	30
441	கீரனைக்கரையேற்றியபடலம்.	27
151	குண்டோதரனுக்கன்னமிட்டபடலம்.	22
449	சங்கத்தார்கலகந்தீர்த்தபடலம்.	14
419	சங்கப்பலகைதந்தபடலம்.	39
539	சமணரைக்கழுவேற்றியபடலம்.	82
412	சுந்தரப்பேரம்பெய்தபடலம்.	44
336	சோழனைமடுவில்வீட்டியபடலம்.	22
94	தடாதகைப்பிராட்டியார்திருவவதாரப்படலம்.	81
325	தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்தபடலம்.	37
425	தருமிக்குப்பொற்கிழியளித்தபடலம்.	107
43	தலவிசேடம்.	23
7	திருக்கைலாசப்புகழ்ச்சி.	7
86	திருநகரங்கண்டபடலம்.	47
19	திருநகரப்படலம்.	109
8	திருநாட்டுப்படலம்.	60

பக்கம்.	படலம்.	பாடற்றொகை.
110	திருமணப்படலம்.	199
371	திருமுகங்கொடுத்தபடலம்.	30
408	திருவாலவாயானபடலம்.	28
48	தீர்த்தவிசேடம்.	36
482	நரிபரியாக்கியபடலம்.	127
291	நாகமெய்தபடலம்.	23
404	நாரைக்கிமுத்திகொடுத்தபடலம்.	25
240	நான்மாடக்கூடலானபடலம்.	26
61	பதிகம்.	15
502	பரிநரியாக்கியபடலம்.	66
376	பலகையிட்டபடலம்.	18
272	பழியஞ்சினபடலம்.	44
397	பன்றிக்குட்டிகளைமந்திரிகளாக்கியபடலம்.	18
387	பன்றிகுட்டிகருமுலைகொடுத்தபடலம்.	63
529	பாணடியன்சுரந்தீர்த்தபடலம்.	68
1	பாயிரம்.	30
38	புராணவரலாறு.	25
512	மணசுமந்தபடலம்.	114
165	மலயத்துவசனையழைததபடலம்.	31
220	மாணிக்கம்விறறபடலம்.	93
280	மாபாதகந்தீர்த்தபடலம்.	41
342	மாமனாகவந்துவழக்குரைத்தபடலம்.	37
295	மாயப்பசுவைவதைத்தபடலம.	38
54	மூர்த்திவிசேடம்.	37
301	மெய்க்காட்டிட்டபடலம்.	41
206	மேருவைசசெண்டாலடித்தபடலம்.	41
254	யானையெய்தபடலம்.	42
348	வரகுணனுக்குச்சிவலோகங்காட்டியபடலம்.	63
237	வருணன்விட்டகடலைவற்றசசெய்தபடலம்.	19
458	வலைவீசினபடலம்.	64
310	வளையல்விற்றபடலம்	36
551	வன்னியுங்கிணறுமிலிங்கமுமழைத்தபடலம்.	55
467	வாதவூரடிகளுக்குபதேசித்தபடலம்.	86
320	விடையிலச்சினையிட்டபடலம்.	30
261	விருத்தகுமாரபாலரானபடலம்.	33
360	விறகுவிற்றபடலம்.	70
146	வெள்ளியம்பலத்திருக்கூத்தாடியபடலம்.	28
80	வெள்ளையானைசாபந்தீர்த்தபடலம்.	31
218	வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலம்.	42

படலவகராதி முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நூலாசிரியராகிய

பரஞ்சோதிமாமுனிவர் வரலாறு.

திருமறைக்காடு என்னுஞ் சைவக்ஷேத்திரத்திலேறக்குறைய 800 வருஷங்களுக்கு முன்னர் சைவவேளாளர் மரபிலவதரித்தருளிய பரஞ்சோதிமுனிவா என்பவரொருவரிருந்தனர். இவ ரிளம் பருவத்திலேயே சிவநேசம் வளரப்பெற்றுக் கல்வி அறிவு ஒழுக்கங்களிற்சிறந்து விளங்குவாராயினர். இவருக்கு உலக வின்பத்திலிசையையொழிந்து துறவறத்தில் விருப்ப முண்டாயினமையால் சைவப்பெரியோர்களையடைந்து, அவர்களுக்குச் சுசுரூஷைசெய்து ஞானநூல்களை யோதிவந்தனர். இவரது தவமுயற்சிக்கு க்ஷேத்திரயாத்திரை முக்கியமாக விருந்தது. பல தலங்களையுந் தரிசித்துக்கொண்டு ஆங்காங்குப் பெரியோர்களது அநுக்கிரகத்தைப் பெற்றுவருகையில் எல்லாக கலைகளையும் யதாவத்தாக வுணர்ந்து ஞாநதேசிகராய்த் திருவாலவாயின்கண் வீற்றிருந்தருளினர். அப்போது ஸ்ரீ மீனாட்சியம்மையார் ஒருநாள் அவரது கனவின்கட்டோன்றி, ஓ குழந்தாய்! "எம்மோடு கூடிய அழகரது திருவிளையாடலைப்பாடு" என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினர். உடனே விழித்து அத்திருவருளை சிந்தித்துத் தமக்குத் தரிசனந் தந்தருளிய சிவசத்தியையே "சத்தியாய்" என்று முதல்தொடங்கிக் காப்புச் செய்யுள்கூறி, முறையே மற்றைவிஷயங்களைத் தொடங்கி, (உமையோடுகூடிய அழகன் என்னும் பொருளைத்தரும்) சோமசுந்தரக் கடவுளது திருவிளையாடல்களைப் பகுளமாகப் பாடி முடித்துத் "திருவிளையாடற்புராணம்" என்று பேரிட்டு யாவரும் வியக்கும்படி ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரேசுவரர்களது திவ்யாநுக்ரகத்தால் சுவாமி சந்நிதானத்தில் அரங்கேற்றி வெளிப்படுத்தியருளினர்; அன்றியும், இச்சைவப்பெரியோர் "திருவிளையாடற் போற்றிக் கலிவெண்பா, மதுரைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி" முதலிய பிரபந்தங்களுஞ் செய்து

வெளிப்படுத்தினரென்க. இச் சிவஞானச் செல்வரது திருவிளையாடற்புராணம் ஸ்ரீ சேக்கிழார் சுவாமிகளது பெரிய புராணத்துடன் இனமாய்ச் சேர்ந்துவிளங்கும் பெருமை பெற்றிருக்கின்றது. இவ் விருபுராணங்களும் சைவத்துக்கு இரண்டுகணணுயுள்ளன. ஆசாரிய பக்தியையும், நாயன்மார்களது பக்தியையும், பெரியபுராணம் அடியார்களுக்கு விளைவித்தல்போல ஸ்ரீ சிவபெருமானிடத்து அன்பை விளைவிக்குநூல் இத் திருவிளையாடலேயாம். இவ்வரியநூலைச் சைவர்களது தவப்பயனுய்த்தோன்றி யருளிச செய்த பெரியோனது திருவடிகளைச்சிந்தித்து யாம் உய்வோமாக.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

கணபதி துணை.

பரஞ்சோதிமாமுனிவர்

அருளிச்செய்த

மதுரை யறுபத்துநான்கு திருவிளையாடற்

போற்றிக்கலிவெண்பா.

காப்பு.

நாற்றிக்கும் போற்று நதிமதுரைச் சொக்கரையாம்
போற்றிக் கலிவெண்பாப் போற்றிசெய்ய—சீற்றமதன்
றைக்குஞ் சரமுகத்தான் சாயவிழித் தோனுதவு
கைக்குஞ் சரமுகத்தான் காப்பு.

நூல்.

பூமேவு கற்பகநா டாளும் புரந்தரனார்
தீமை விருத்திரனைச் செற்றபழி போமாறு
பொற்கமலந் தோய்ந்து விமானமிசைப் பூசிப்ப
நற்கருணை செய்த நலம்போற்றி—நற்றவத்தோ
ரீசனார்ச் சாத்து மெழின்மலரைக் கால்சிதைத்த
வாசவனார் வெள்ளானை மண்ணிழிந்து—பூசனைசெய்
தல்லற் படுசாபந் தீர வருள்சுரந்த
மல்லற் கருணை வளம்போற்றி—நல்வணிகன்
கண்டுவந்து கூறக் கனவினருட் சித்துருவங்
கொண்டுவந்து காடெறிந்து கோநகரங்—கண்டிடெனக்
கொற்றதரு நிம்பக் குலசேகரனையெதிர்
சித்தரா யாட்கொண்ட சீர்போற்றி—பத்தி
மலையத் துவசன் மகந்தன்னின் மூன்று
முலையுத் தமியாய் முளைத்துக்—கலைமுழுதுங்
கற்றுமுடி சூடிக் கயற்கண்ணி வெங்கலியைச்
செற்றுலகை யாண்டிருந்த சீர்போற்றி—கொற்றமணித்
தேரேறி யெட்டுத் திசைவென்று நந்திகணப்
போரேறி வென்றெதிர்க்கும் போதிலொரு—வாரேறு
கொங்கை மறைந்தமதிக் கொம்பைமணஞ் செய்துமுடி
மங்கலஞ் செய்த வளம்போற்றி—யங்கனக
மன்றூடல் வேட்டவிரு மாதவர்க்கும் வெள்ளிமன்று
ணின்றாடிக் காட்டு நிலைபோற்றி—குன்றமென
முன்ன மலைபசித்தீ மூளுங் குறள்வீரற்
கன்னமலை யீந்த வருள்போற்றி—பின்னுமவன்
வெய்யபசிக் கன்னக் குழியுநீர் வேட்கைக்கு
வையையுந் தந்த வரம்போற்றி—யையைதனை

போற்றிக் கலிவெண்பா.

யீன்றாள் கடலாட வேண்ட வெழுகடலுஞ்
சான்றா வரசிறுத்துந் தாள்போற்றி—வான்றாழ
வாழுமலை யத்துவச மன்னனைக்கூஉய்த் தேவியொடு
மாழி படிவித்த வருள்போற்றி—வேள்விவரு
வில்வளைக்கை நங்கை விரலுக் கிரகுமரச
செல்வனைப் பெற்ற திறம்போற்றி—செல்வனுக்கு
மன்றன் முடித்து வளைசெண்டு வேல்கொடுத்து
வென்றிமுடி சூட்டும் விறல்போற்றி—வன்றிறல்வேல்
வேலை சுவற விடுத்துக் கிரகுமரன்
ஞாலம் புரந்த நலம்போற்றி—வேல்வலக்கைச
சேயனைய வுக்ரன் றிகிரியெறிந் திந்திரன்போர்
சாயமுடி சிந்து சயம்போற்றி—யாயவரி
வண்டலம்பு தார்க்குமரன் மேரு மணிமுடிமேற்
செண்டெறிந்து வைப்பெடுத்தச சீர்போற்றி—பண்டொருநா
ளாறறிய வந்தணருக் காதி மறைப்பொருளைத்
தேற விரித்த திறமபோறறி—யீறடைந்த
தென்னன் குமரன் றிருமுடிககு வாணிபராய்
நன்மணிகள் விற்ற நலமபோறறி—நன்னகர்மேல்
வென்றி வருணன் விடுத்த கடல்பருகத்
துன்றுமுகி ஞன்மேவுஞ் சூளபோறறி—கன்றியவன்
வான்மாரி யேழும் விடுப்பமழை நான்கும்போய்
நான்மாட மான நலம்போற்றி—தேனிதழி
வைத்த முடிமறைத்து மாடங்க ரெங்கெங்குஞ்
சித்தரா யாடியருள் சீர்போற்றி—சித்தராய்
மன்னவன் கைக்கரும்பை வாங்கிக்கல் யானைக்குத்
தின்ன வளித்த திறம்போற்றி—தென்னவன்மேல்
வெங்க ணமணர் விடுத்த களிற்றைநர
சிங்கசரந் தொட்டெய்த சீர்போற்றி—தொங்குதிரை
மூப்பிளைய காளை முலையுண் குழவியெனக்
கோப்பருவங் கொண்ட குணமபோற்றி—மாப்பெரியோர்
தேறு நடந் தன்னையொரு தென்னன் றனக்கிரங்கி
மாறிநடஞ் செய்த மலர்போற்றி—யாறடைந்தோர்
வஞ்சி யுயிரிழப்ப நாடு மறப்பழியை
யஞ்சி வெளிசெய்த வறம்போற்றி—வஞ்சமனத்
தாயைப் புணர்ந்தமகன் றந்தை தனைவதைத்த
தீயபழி தீர்த்தவருட் சீர்போற்றி—தாயனைய
வாசான் மனைவிதன்மே லாசைவைத்த மாணவனைக்
கூசாமற் கொன்ற கொலைபோற்றி—மாசமணர்
வல்வித்தை செய்துவிடு வன்னஞ்ச வாளரவைக்
கொல்வித்த நல்ல குணம்போற்றி—வல்லமணர்
கூரியகோட் டானை வீழ்விப்பக் கொல்லேற்றால்
வீரியஞ் சாய்த்த விறல்போற்றி—தாரணியில்
வெந்திறல்வேன் மீனவன்முன் மெய்க்காட்டிட் டன்புடைய

போற்றிக் கலிவெண்பா.

மந்திரியைக் காத்த வளம்போற்றி—நொந்திரந்த
கொற்கையர்கோ வேந்தன் குறையிரப்பச் சித்தராய்ப்
பொற்குவை தந்த புகழ்போற்றி—நற்குவளை
மையேற்ற வாட்கண் வணிகமட வார்க்குவளை
கையேற்றி மாலேற்றுங் கைபோற்றி—மைதீரப்
பட்டமங்கைப் பாறையுறு நீத்தாறு பைந்தொடியார்க்
கட்டசித்தி யீந்த வருள்போற்றி—கட்டவிழார்த்
தாரார்க் கரையிரவிற் றாழ்திறந்து காப்படைத்துச்
சீரார் விடைபொறித்த சீர்போற்றி—யாரானை
மூண்டுபொருந் தென்னன் முனைப்போர்க்குத் தண்ணீர்தந்
தாண்ட கருணை யரம்போற்றி—யீண்டயன்மால்
உன்மனத்துக் கெட்டான வடிவெடுத்துப் பொன்னனையா
ணன்மனையிற் சென்ற நடைபோற்றி—தென்னனெதி
ராயிர வாம்பரிக்கோ ராடவனை யோடையினில்
வீய வலந்திரித்த வேல்போற்றி—தூயவள
மொலகு மடியாக குலவாத் தனிகோட்டை
நல்குங் கருணை நலம்போற்றி—நல்வணிகன்
மாமனென வந்து வழக்குரைத்து ஞாதியர்பாற்
சேமநிதி வாங்கியருள் சீர்போற்றி—கோமகனை
யாட்டிய வன்பழிதீர்த் தாண்டச் சிவலோகங்
காட்டி யருள்கருணைக் கண்போற்றி—பாட்டிசைக்குப்
பாண னடிமையெனப் பாடி விறகெடுத்த
நாண மிலாத நடைபோற்றி—பாணனுக்குச்
செந்தமிழாற் றீட்டுந் திருமுகத்தைச் சேரனிடைத்
தந்தருளிச்செய்த தனம்போற்றி—வந்திறைஞ்சி
யற்பொழியு மாரிவெள்ளத் தாழ்ந்திசைக்கும் பாணனுக்குப்
பொற்பலகை யிட்டபுகழ்போற்றி—கற்றதனுன்
மாட்சிபெறு பாடினியை வாதுக்குத் தோற்றுடன்
றோட்சுமையாத் தாங்குவித்த சூள்போற்றி—காட்சிபெற
மாயாமல் வெஞ்சுரத்து வல்லேனக் குட்டிகட்குத்
தாயாய் முலைகொடுத்த தாய்போற்றி—வீயாத
வேனமிரண் டாறனையு மீராறு மந்திரியா
மீனவனுக் கீந்த விறல்போற்றி—மானவலி
வெய்த்தெளிய னான விரும்புட் குபதேசம்
வைத்துவலி தந்த வரம்போற்றி—சித்தநெகிழ்
பத்தியினாற் சூழ்ந்துவழி பாடுசெய்யு நாரைக்கு
முத்தி கொடுத்த முறைபோற்றி—சித்தரணி
கோளரவு நான்மாடக் கூடலை யாலவாய்
வாளகிரி போல்வளைந்த மாண்போற்றி—கோளமரிற்
சுந்தரப்பே ரம்பெய்து சோழன் கடற்சேனைக்
கந்தரா டீந்த வருள்போற்றி—செந்தமிழ்நூ
லாய்ந்தவர் கல்வி யளந்தறியும் பொற்பலகை
யீந்த கருணை யிசைபோற்றி—வேந்தனிடைச்

போற்றிக் கலிவெண்பா.

சொற்சுவையாற் பாட
பொற்கிழி தந்த புகழ்போற்றி—நக்கீரன்
மெய்வெந் தழற்கணணால் வெந்தோடை வீழ்ந்தோனைக்
கைதந்தே றிட்ட கரைபோற்றி—மைதவிர
வேதமுறுங கீரற் கியற்றமிழைத் தென்மலய
மாதவனாற் றேற்றுவிதத மாணபோற்றி—போதணிந்த
மஙகல மணடபத்து வந்துமன் சங்கத்தார
சங்கையறத் தேற்றுந் தமிழ்போற்றி—சஙகையாய்ப்
போனவிடைக் காடன்பின் போய்ப்பாடல் கேட்டரசன்
மானநிதி நல்குவிககு மாணபோற்றி—மீன்மகனாய்ச
செஙகையொரு நான்குடைய திணமீன பிடித்துவலை
மஙகையை வேட்ட மணமபோற்றி—துஙகமறை
யான்றதிரு வாதவூ ரந்தணருக் கைந்தெழுத்தின்
மூன்றுபொரு டேற்று முறைபோற்றி—தேன்றதும்பும்
வேமபுநறுந் தாரானமுன வெவ்வாய நரிததிரளை
வாம்பரியாத் தந்த வரம்போற்றி—வாம்பரிக
ணின்ற பரிக ணிணம்பிடுஙகி யூளையிட்டுத்
தின்று நரியாகுஞ் செயலபோற்றி—யன்றொருத்திக்
காளாய் முதுகி லடிபட்டு மணசுமந்து
தாளாண்மை செய்த சயமபோற்றி—கோளமணர்
வீறுகெடக் கூனிமிர்தது வெப்பொழித்துப் பாணடியனை
நீறுபுனை வித்த நிலைபோற்றி—சீறமண
ரஙகனமும் வேகவதி யாறுந் தமிழறிய
வெஙகழுவி லேற்றும் விறல்போற்றி—யஙகொருத்தி
மன்றற்குச சான்றாக வன்னி கிணறிலிஙக
மன்றழைத்துக் காட்டு மருள்போறறி—யன்றிறைவ
னாற்றிய வாட லறுபத்து நான்கனையுஞ்
சாற்றிய தென்முனிவன் றாள்போற்றி—சாற்றிய
வணணங்கேட் டர்சசித்த மாமுனிவர் தாள்போற்றி
தண்ணங் கயற்கணணி தாள்போற்றி—யணணலருள்
போற்றி மதுரைநகர் விண்ணிழிந்த பொற்கோயில்
போற்றி கருணைமுகப் போது.

திருவிளையாடற் போற்றிக்கலிவெண்பா முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாலவாய் என்கிற மதுரையில்

எழுந்தருளியிருக்கும்

கடவுளது

திருவிளையாடற்புராணம்.

காப்பு.

சத்தி யாயச் சிவமாகித் தனிப்பர
முத்தி யான முதலைத் துதிசெயச்
சுத்தி யாகிய சொற்பொரு ணல்குவ
சித்தி யானைதன் செயயபொற் பாதமே.

(இ-ள்.) சததியாய்-சத்தியாகியும், சிவமாகி-சிவமாகியும், தனிப்பரமுத்தியான - ஒப்பற்ற பரமுததிசொரூபமாகியும் விளங்கும், முதலை - முதற்பொருளை, துதிசெய - துதிசெயவதற்கு, சித்தியானைதன் - யானைமுகங் கொண்டிருக்குஞ் சித்தி விநாயகருடைய, செய்யபொற்பாதம் - செவ்வியபொன்போன்ற திருவடிகள், சுத்தியாகிய-பரிசுத்தமாகிய, சொற்பொருள் - சொல்லையும் பொருளையும், நல்குவ-பிரஸாதிப்பன். எ-று.

(விநாயகர்துதிக்குக்காரண முணர்த்துவது.)

நூலாசிரியர் தாம்தொடங்கிய விந்நூல் முட்டின்றி யினிது முடியும்பொருட்டு, மேற்செய்யுளைக் கூறினாரென்க. விநாயகக்கடவுளை யொருகாரியந்தொடங்குவோர், முதற்கண்வழிபடவேண்டியதெனவும் அங்ஙனம் வழிபடாதபோது அவர் தொடக்குங் காரியந் தடைபட,த்தக்கதெனவும், அவ்விநாயகக்கடவுளுக்கு, ஸ்ரீசிவபெருமான் பூர்வம் வரமருளிச்செய்தனரென்க. அவ்வரம் தம்மையீருகவுந் தொடருமாற்றலுடைய வாய்மைப் பரிடையதென்பதைத் தா

மியற்றிய திரிபுரசங்காரகாலத்தில் வெளியாக்கின ரப்பெரியபெருமானென்றறிக. திரிபுர சங்காரகாரியம் தாம் தொடங்குவதன்முன்னர், விநாயகக்கடவுளைசிவபிரான்வழிபடாமையால், அதுவிநாயக மூர்த்தியால் விக்கினஞ்செய்யப்பட்டதென்க. இதனை "முப்புர மெரிசெய்தவச்சிவனுறைரத மச்சதுபொடிசெய்த வதிதீரன்" என்னுஅமுதவுரை வெளிப்படுத்தியவாறறிக. தம்மைநினையாதவர்களுக்குவிக்கினங்களையுண்டுபண்ணுகின்றவர் என்பதுவிளங்கவே விக்கினேசுவரர்என்னுந் திவ்யநாமந்தாங்கினர் மூத்தபிள்ளையாரென்க. தம்மைநினைத்தவர்களுக்கு விக்கினங்களைப் போக்குபவரென்பதும் அதற்குப்பொருளாம். எங்ஙனமெனின், மாதாவினது கர்ப்பவாசஞ்செய்து பிறத்தலாகிய தூர்வாசமின்றி அநசூயையென்னுந் தாயினதுபுஷ்பாஞ்சலியினின்றுஞ் சிசுவாகக் கீழேகுதித்து விளையாடிய (சிவனாரது அமிசாவதார மூர்த்தியாகிய) முனிவரைத் தூர்வாசர் என்று உண்மை நூலகள் கூறுமுறைமை கண்டறிக. தூர்வாசஞ்செய்யாதவரைத் தூர்வாசரென்றதுபோல, விக்கினங்களைத்தடுப்பவரை விக்கினேசுவரரென்றிடுதலமைந்தவாறறிக. சிவனார்பிதாவும், விநாயகர் புத்திரருமாயிடுதல் நூல்வழக்காகவும், பிதாவுக்கிடர் விளைத்தல் பிள்ளைக்கியையுமா றெங்ஙனமெனின், நன்றுகடாயினை. பிதாபிள்ளையென்றது அருளுடகமென்றறிக. விநாயகர்என்ற திவ்யநாமத்தானே தனக்கொரு நாயகரில்லாதவரென்று பெறப்படும் அர்த்தமவபவ முணர்ந்தார்க்குச சிவனுக்குப் பிள்ளையுணடென்பதும், விநாயகருக்குப் பிதாவுண்டெனபதுமாகியஇரகசியம் வெளிப்படுமென்க. "மைந்தர்மனைவியில்லா னெவனவன் சஞ்சலமிலான் முத்திதரும் பரசிவனெனத்தகுமே" என்ற மேலோர் திருவாக்கினை யீண்டுய்த்துணர்க. பூவும்-பூவினதுநிறமும், பூவினதுமணமும்போலச் சிவமும், சிவபத்தினியும், சிவகுருவுமெண்ணப்படுதல் சிவனாற்றணிவாகையால், அவர்மாட்டுயர்வு தாழ்வுகள் கற்பித்தல் கூடாதென்க. பூ-பூவின்வண்ணம், பூவின்மணம் என்பவற்றின் சம்பந்த முணர்ந்தார்க்குப் பிதா-மாதா-புதகிரன் என்று சிவசக்தி கணபதிகளைக் கூறுமுறைமை யொரு விரோதத்தையும் பயவாதென்க. ஒரு பொருளே மூன்றாகப் பிரஸ்தாபிக்கப் படுதலுயிர்க்குண்மாட் டுண்டாகத் தக்கபயனை யுத்தேசித்தே யாகையால் அதுபரப்பிரயோசனங்குறித்ததென்றாயிற்று. தன் பொருட்டொன்றும் பிரஸ்தாபிக்கப்படு மேதுவில்லாதது அப் பரம்பொருளென்னுந் துணிபினையதென் றுணர்வார்க்குப் பிதாவுக்குப் பிள்ளையிடர் விளைத்தல் யாங்ஙனமென்றெழுமாசங்கைக்தெளிதினிறையுண்டா லலர்தருமென்க. "இமைப்பொழுது முபகார மல்லாலொன்றை

வியக்காசிர்க்குணக்கடலை" என்றதுமீண்டுப் பிரமாணமாயதென் க. இதனால், பிதாவாயிருந்ததும் பிள்ளையாயிருந்ததும்இரண்டுதனித்தபொருள்களல்லவென்று துணிவது மரபாயினவாறறிக. உலகில் மாதா, பிதா, பிள்ளையென்று விவகாரமுண்டாயிருத்தல் மூன்று சரீரங்களிலுங் கன்மத்துக்கீடாக மூன்றுயிர்களுலாவு மிருப்புநோக்கியாம். சிவசத்திகணபதிகள் தனித்தனி மூன்றுயிர்களல்ல. நின்மல சேதனமாகிய வொன்றுதானே மூன்றாயிருத்தலை மேலே பூ-அதன்வண்ணம் - அதன்மணமென்பவற்றால் விளக்கியதே போதும், சசிதாநந்தமென்பதும் இதுவேயாம். பிதாவாயிருந்தநுக்கிரகித்ததும், பிள்ளையாயிருந் திடர்விளைத்ததும், உயிர்களது பிரயோசனங்கருதியென்று வெளிப்பட்டமையால், பிதாவாகிய சிவன் பிள்ளையாகிய கணபதிக்கு அருளியதும், பிள்ளையாகிய கணபதி பிதாவாகிய சிவனுக்கிடா விளைத்ததும்நாடகமென்பதேசித்தம். கணபதியை வழிபட்டோர்க்கு இன்பமும், வழிபடாதோர்க்குத் துன்பமும் பிராப்தமாயிடுதலைத் தெரிவித்தலே யிதன்முடிவாயிற் றென்றறிக.

என்னை? கணபதியையே முதலில் வழிபட வேண்டியதற்காவசியகமெனின்? கூறுதும். வேதம் பிரமாணம். அதிற்போந்த பிரமேயம் சிவம். இசிவத்தை முதலிடைகடைகளிலவ்வேதம் பிரகாசப்படுத்துகின்றது உபக்கிரமத்தில் ஓம் என்று தொடங்கியது. ஓம் என்பது பிரணவம் என்று பெயர்பெறும். இதன்சொரூபமே விநாயககடவுளென்பதாம. வேதத்தின் முதலெழுத்து விநாயகரது சொரூபமாதலை அவரது திருமுகமண்டலந்தானேயுணர்த்தும். அதனையே யானைமுகமென்று கூறுவர் பெரியோரென்க பிரணவத்தின் வரிவடிவை முதற்கணணறிந்திடல் மரபாதலால், வாசகமாகிய வதன்வாசியப்பொருள் கஜாநநமூர்த்தியென்பது சித்தித்தது. இதுபற்றியே கணபதியை முதலில் வணங்க வேண்டியது என்னும் மரபை யுலகங் கைக்கொண் டநுட்டித்துவருகின்றது. இதனையே கணபதியாகிய வவருக்குச சிவபிரான் அருளினாரென்று உண்மை நூல்கள் கூறியபடியாம். சிவ குருவாகிய விவர் பிரணவமுதல்வராயினரெனின், அப்பிரணவம்சிவனையுணர்த்துமாறின்றோவெனின், கஜமுகக் கடவுளைத் தம்மில் வேறாக வுடையராகிய சிவபரஞ்சுடர் அப்பிரணவத்துக்கு வேறு பொருளாயிடுதல் சாலாதென்க. இசிவபரஞ்சுடரையே ஓங்காரப்பொருளென்று வேதங் கூறியதென்க. "அஸ்து ஸதாசிவோம்" என்றதே அதுவாம். இச் சிவத்தோடபேதமாய்ச் சத்தியென்று விளங்கும் (விநாயகரது) தாயைஉமை என்று வேதங்கூறி "உமாஸஹாயம்" என்றுசிவத்தைத் துதிக்கும். அ-உ-ம்

என்னும் பிரணவம் உம என்றபோது உ-ம்-அ என்றுதிரிந்துவிளங்கும். இதனால் விநாயகரும், சிவமும், சத்தியும் பிரணவமாகியபிரம சொரூபிகளாயிடுதலமையும். அப்பிரமம், இம்மூவரோடுமபேதமாய் விளங்குஞ் சுப்பிரமணியம என்னுந்தெய்வநாமந்தாங்கி "ஸுப்ரஹ்மண்யோம்" என்று மூனறுதரம வேதங்கூற விளங்காநிறகும். பிரமம் என்று வேதங்களகூறும பொருள் சுப்பிரமணியக் கடவுளென்றே துணியப்பட்டமையால், தந்தையாகவும்,தாயாகவும், மக்களிருவராகவுஞ் சிவபரஞ்சுடரொன்றே நாடகமியற்றி யுயிர்களைக்காத்தருளு மியல்பினதாயிற்றென்க. இதனால், விநாயகரை வழிபடுதல் சிவபரஞ்சுடர் முதலிய யாவரையும் வழிபடுதலாகவுங கொள்ளப்படுமென்க. இவ்வுண்மை வெளிப்படவே "சித்தியானை" என்றுவிநாயகக்கடவுளை வழிபட்டா ரிந்நூலாசிரியரென்க. யானை யென்றமையால், பிரணவ சொரூபியென்பது சித்தித்தது. சித்திவிநாயகர் என்பதுதலவிநாயகரது, திருநாமமாகிய வாறறிக எடுத்தகாரியம் இனிது சித்திக்கசசெய்யும் விநாயகரென லுமொன்று.—விரிக்கிற்பெருகும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ
சிவமயம்.

மதுரைக்காண்டம்.

பாயிரம்.

வாழ்த்து.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மல்குகவேதவேள்வி வழங்குகசுரந்துவானம்
பல்குகவளங்களெங்கும் பரவுகவறங்களின்ப
நல்குகவுயிர்கட்கெல்லா நான்மறைசசைவமோங்கிப்
புல்குகவுலகமெல்லாம புரவலன்செங்கோல்வாழ்க. (௧)

நூற்பயன்.

எண்சீரடியாசிரியவிருததம்.

திங்களணிதிருவால வாயெம்மணண
 திருவிளையாட்டிவையன்பு செய்துகேட்போர்
சங்கநிதிபதுமநிதிச செல்வமோங்கித்
 தகைமைதருமக்கப்பெறுவர் பகையைவெல்வர்
மங்கலநன்மணம்பெறுவர் பிணிவந்தெய்தார்
 வாழ்நாளுநனிபெறுவா வானுடெய்திப்
புங்கவராயங்குள்ள போகமூழ்கிப்
 புண்ணியராய்ச்சிவனடிக்கீழ் நண்ணிவாழ்வார். (௨)

கடவுள்வணக்கம்.

சிவபெருமான்.

அறுசீரடியாசிரியவிருததம்.

வென்றுளேபுலன்களைந்தார் மெய்யுணர்வுள்ளந்தோறுஞ்
சென்றுளேயமுதமூற்றுந் திருவருள்போற்றியேற்றுக்

(௧) நான்மறைசசைவம் எனறது, வேதம் - உடலும், ஆகமம்- உயிருமாதலின். இதனை "வேதாந்தத்தெளிவாஞ் சைவசித்தாந்த" மென்னுஞ் சிவப்பிரகாசச் செய்யுளானுணர்க..

(௨) திருவிளையாட்டு - இப்பெயர் தன்னை யுணர்த்துதற்குத் தானமாகிய நூல்மேனிற்றலால். தானியாகுபெயர். சங்கநிதி- சங்கவடிவாகவும், பதுமநிதி - தாமரைவடிவாகவு முள்ள நிதிகள். இவை எடுக்க எடுக்கக் குறைபடாத் தன்மையன. வந்து - செய வெனெச்சத்திரிபு.

குன்றுளேயிருந்துகாட்சி கொடுத்தருள்கோலம்போற்றி
மன்றுளேமாறியாடு மறைசசிலம்படிகள்போற்றி. (௩)

சிவசத்தி.

மேற்படி - வேறு.

சுரும்புமுரல்கடிமலர்ப்பூங் குழல்போற்றியுத்தரியத் தொடித்தோள்போற்றி, கரும்புருவச்சிலைபோற்றி கவுணியர்க்குப்பால்சுரந்த கலசம்போற்றி, யிரும்புமனங் குழைத்தென்னை யெடுத்தாண்டவங்கயற்க ணெம்பிராட்டி, யரும்புமிளநகைபோற்றி யாரண நூபுரஞ்சிலம்புமடிகள்போற்றி. (௪)

பரசிவம்.

கலிநிலைத்துறை.

பூவண்ணம்பூவின்மணம்போலமெய்ப்போ தவின்ப
மாவண்ணமெய்கொண்டவன்றன்வலியாணைதாங்கி
மூவண்ணறன்சந்நிதிமுத்தொழில்செய்யவாளா
மேவண்ணலன்ஞன்விளையாட்டின்வினையைவெல்வாம். (௫)

சிற்சத்தி.

அண்டங்களெல்லாமணுவாகவணுக்களெல்லா
மண்டங்களாகப்பெரிதாய்சசிறிதாயினானு
மண்டங்களுள்ளும்புறம்புங்கரியாயினானு
மண்டங்களீன்றுதுணையெனபரநிந்தநல்லோா. (௬)

---

(௩) மன்று - வெள்ளியம்பலம.

(௫) மெய் - போதம் - இன்பம் - உணமை, அறிவு, ஆனந்தம். எனவே, சச்சிதாநந்தம் என்பது பொருள். வலியாணை - சததி வல்லமை. மூவண்ணல் - மூன்று அணணல், பிரமன் - விட்டுணு-உருத்திரன். சந்நிதி - சததிசஙகற்பரூபம். முத்தொழில்-சிருஷ்டி, திதி, சங்காரம். வாளாமேவணணல் - தத்துவஙகளையும், தத்துவக்கர்த்தாக்களையுங் கடந்துநின்ற பரசிவம். வாளா - இடைச்சொல். இது, சும்மாவென்னும் பொருள்மேல் நின்றது. வெல்வாம்-உளப்பாட்டுத்தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று. என்னைபடிப்போரையுங் கேட்போரையுந் தன்னொடுபடுத்திக்கூறலின்.

(௬) பெரிது, சிறிது-என்பவற்றிற்கு அளவையை, தோன்றா வினைமுதலாக்கொள்க. உள், புறம்பு - இவை உயிர்களின்மேல் நிற்றலால், இடவாகுபெயர்கள். துணை - பண்பாகு பெயராய்ப் பண்பின்மேல் நின்றது.

பாயிரம்.

சோக்கலிங்கமூர்த்தி.

கலிவிருத்தம்.

பூவிஞயகன் பூமகஞயகன்
காவிநாயக ஞதிக்கடவுளர்க்
காவிநாயக னங்கயற்கணணிமா
தேவிநாயகன் சேவடியேத்துவாம். (எ)

அங்கயற்கண்ணம்மை.

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

பங்கயற்கணரியபரம் பரனுருவேதனக்குரிய படிவமாகி, யிங்கயற்கணகனுலக மெணணிறந்தசராசரஙகளீன்றுந்தாழாக், கொங்கயற்கண்மலர்க்கூந்தற் குமரிபாணடியன்மகள்போற் கோலங்கொணட, வஙகயற்கணம்மையிரு பாதப்போதெப்போது மகத்துள் வைபபாம். (அ)

சபாநாதர்.

உண்மையறிவானந்த வுருவாகியெவ்வுயிர்க்கு முயிராய்நீரின், றண்மையனல் வெமமையெனத் தீனயகலாதிருந்துசரா சரஙகளீன்ற, பெணமையுருவாகியதன் ஞனந்தக்கொடிமகிழ்ச்சி பெருக யார்க்கு, மணமையதாயம்பலத்து ளாடியருள்பேரொளியை யகத்துள்வைப்பாம். (கூ)

(எ) ஆவிநாயகன் என்றது—பிரமன்முதலிய தேவர்கட்கெல்லாஞ் சுதந்தரமின்மையும், தனது சுதந்தரசத்தியால் குண்டலிசத்தியின் வழியாய்ப் பிராணஞய் நின்று, அக்கரங்களைக்கொணடுமூர்த்திகளைச் செலுததுந் தன்மையுந் தோன்றற்கு. ஆவிநாயகன், தேவிநாயகன் என்பவை, ஒருபொருணமேல் வந்த பலபெயர்கள். தேவி-விளையாட்டுடையவள்.

(அ) பஙகயன் - என்பத னிறுதியில் தொக்குநின்ற வும்மை திருமால்மேனிற்றலால், இறந்ததுதழீஇய எச்சம். கொங்கை என்பது - கொஙகய் எனப்போலியாயிற்று. அகம் - உள்ளிடம். இது மனத்தின்மேனிற்றலால் இடவாகுபெயர்.

(கூ) ஆகி, ஆய், என வேறு பலவடுக்கிய வினையெச்சங்கள், பெருகவென்னும் வினையெச்சத்தின் முடிபாகிய, ஆடியென்னும் எச்சத்தின் முதனிலையைத் தனித்தனி கொண்டன. தன்ஞனந்தக்கொடி - சிவகாமவல்லி. தான் - சிவம். ஆனந்தம் - காமம். கொடி - வல்லி. யார்க்கும் என்றது—விஞ்ஞானகலர், பிரளயாகலர், சகலர் என்னும் மூவகையணுக்கட்கும் என்றபடி.

சோமசுந்தரக்கடவுள்.

சடைமறைத்துக்கதிர்மகுடந் தரித்துநறுங் கொன்றையந்தார் தணந்துவேப்பந், தொடைமுடித்துவிடநாகக் கலனகற்றிமாணிக் கச் சுடர்ப்பூணேந்தி, விடைநிறுத்திக்கயலெடுத்து வழுதிமருமக னாகி மீனநோக்கின், மடவரலைமணந்துலக முழுதாண்ட சுந்தரனை வணக்கஞ்செய்வாம். (௧௦)

தடாதகைப்பிராட்டியார்.

செழியர்பிரான்றிருமகளாய்க் கலைபயின்று முடிபுனைந்து செங் கோலோச்சி, முழுதுலகுஞ்சயங்கொண்டு திறைகொண்டேந்திகண முனைப்போர்சாய்த்துத, தொழுகணவற்கணிமணமா லிகைசூட்டித் தன்மகுடஞ் சூட்டிசசெல்வந், தழைவுறுதன்னரசளித்த பெண்ணர சியடிக்கமலந் தலைமேல்வைப்பாம். (௧௧)

வெள்ளியம்பலவாணர்.

பொருமாறிற்கிளர்தடந்தோ ளொருமாறன்மனங்கிடந்தபுழுக்கமாற வருமாறிற்கணணருவிமாறுதுகளிப்படையமண னுமவிண ணு முருமாறிப்பவக்கடல்வீழ்ந்துசலெனத்தடுமாறியுழலுமாக்கள் [ம. கருமாறிக்கதியடையக் கான்மாறிநடித்தவரைக் கருத்துள்வைப்பா

தக்ஷிணாமூர்த்தி

கல்லாலின்புடையமர்ந்து நான்மறையாறங்கமுதற் கற்றகேள வி, வல்லார்கணால்வருக்கும் வாக்கிறந்தபூரணமாய் மறைக்கப்பா லா, யெல்லாமாயல்லதுமா யிருந்ததனையிருந்தபடி யிருந்துகாட்டி ச், சொல்லாமற் சொன்னவரை நினையாமனினைந்துபவத் தொடக் கைவெல்வாம். (௧௩)

சித்திவிநாயகக்கடவுள்.

உள்ளமெனுங்கூடத்திலூக்கமெனுந்தறிநிறுவியுறுதியாகத்
தள்ளரியவன்பென்னுந்தொடர்பூட்டியிடைபடுத்தித்தறுகட்பாசக்

---

(௧௦) மீனநோக்கின்மடவரல—மீனாட்சி. மீனம் - மீன். நோக்கு - கண்.

(௧௨) புழுக்கமாற என்றது-பரதநூற்றுறைபிற் சென்ற பாண்டியன், அதனாற்றன்கால்கள் வருந்தியபோலச், சிவபெருமான்றிருவடியும் வேசற்று வருந்துமேயென்று மனம் புழுங்கினமையை.

(௧௩) நான்மறை-இருக்கு, எசுர், சாமம், அதர்வணம். ஆறங்கம்-சந்தசு, கற்பம், வியாகரணம், சிக்ஷை, சோதிஷம், நிருத்தியம். நால்வராவார்-சனகர், சனந்தரர், சனாதரர், சனற்குமாரர்.

(௧௪) ஊக்கம் - மனவெழுச்சி. அன்பென்றது - சிவபுண்ணிய மேலீட்டால் நாளுக்குநாள் முறுகிவளரும் பேரன்பை.

கள்ளவினைப்பசுபோதக் கவளமிடக்களித்துண்டுகருணையென்னும்
வெள்ளமதம்பொழிசித்தி வேழத்தைநினைந்துவருவினைகடிர்ப்பாம்.

சுப்பிரமணியக்கடவுள்.

கறங்குதிரைக்கருங்கடலுங் காரவுணப்பெருங்கடலுங் கலங்கக்காலுந், துறங்குசிகைப்பொருப்புஞ்சூ ரரப்பொருப்பும்பிளப்ப மறையுணர்ந்தோராற்று, மறங்குலவுமகத்தழலு மவுணமடவார்வயிறறினழலுமூள, மறங்குலவுவேலெடுத்த குமரவேள் சேவடிகள் வணக்கஞ்செய்வாம். (கரு)

சரஸ்வதியம்மை.

பழுதகன்றநால்வகைச்சொன் மலரெடுத்துப்பத்தியடப் பரம்பிந்திக்கு. முழுதகன்றுமணந்துசுவை பொழுகியணிபெற முக்கண்மூர்த்திதாளிற், றொழுதகன்றவன்பெனுநா தொடுத்தலங்கல் சூட்டவரிச் சுரும்புந்தேனுங். கொழுதகன்றவெண்டோட்டு முண்டகத்தாளடிமுடிமேற் கொண்டுவாழ்வாம். (கசு)

திருநந்திதேவர்.

வேறு.

வந்திறையடியிற்றாழும வானவர்மகுடகோடி
பந்தியின்மணிகள்சிந்த வேத்திரப்படையாற்றாக்கி
யந்தியுமபகலுந்தொண்ட ரலகிடுகுப்பையாக்கு
நந்தியெம்பெருமான்பாத நகைமலர்முடிமேல்வைப்பாம். (கஎ)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

கடியவிழ்கடுக்கைவேணித் தாதைபோற்கனற்கண்மீனக்
கொடியனைவேவநோக்கிக் குறையிரந்தனையான்கற்பிற்
பிடியனநடையாள்வேண்டப் பின்னுயிரளித்துக்காத்த
முடியணிமாடக்காழி முனிவனைவணக்கஞ்செய்வாம். (கஅ)

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

அறப்பெருஞ்செல்விபாகத் தண்ணலைக்தெழுத்தாலஞ்சா
மறப்பெருஞ்செய்கைமாறா வஞ்சகரிட்டநீல

(கசு) நால்வகைச்சொல்-பெயர், வினை, இடை, உரி. நால்வகைமலர்-கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, நிலப்பூ, நீர்ப்பூ. மலர் - என்பதினிறுதி முற்றும்மையும், முழுது என்பதினிறுதி முற்றும்மையும், தொக்கன. சுவை எட்டு - வீரம், அச்சம், இழிப்பு, வியப்பு, காமம், அவலம், உருத்திரம், நகை. தொடுத்த - இதில் அகரவீறு தொகுத்தல். (கஅ) முனிவன் - மௌனநிலையுடையவன் என்னும் வடசொற்றிரிபு.

(கக) அறப்பெருஞ்செல்வி என்றது-சிவபிரானருளிய இருநாழிநெற்கொண்டு முப்பத்திரண்டு தருமங்களையும் வளர்த்தமையின்.

நிறப்பெருங்கடலும்யார்க்கு நீந்துதற்கரியவேழு
பிறப்பெனுங்கடலுநீத்த பிரானடிவணக்கஞ்செய்வாம். (கக)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

அரவகலல்குலார்பா லாசைநீத்தவர்க்கேவீடு
தருவமென்றளவில்வேதஞ் சாற்றியதலைவன்றன்னைப்
பரவைதன்புலவிதீர்ப்பான் கழுதுகண்படுக்கும்பானு
ளிரவினிற்றூதுகொண்டோ னிணையடிமுடிமேல்வைப்பாம். (உ0)

திருவாதவூரடிகள்.

எழுதருமறைகடேறா விறைவனையெல்லிற்கமருற்
பொழுதறுகாலத்தென்றும் பூசனைவிடாதுசெய்து
தொழுதகைதலைமேலேறத் துளும்புகணணீருணமூழ்கி
யழுதடியடைந்தவன்ப னடியவாக்கடிமைசெய்வாம். (உக)

தண்டியடிகள்-மற்றைநாயன்மார்.

வேறு.

தந்தைதா ளொடும்பிறவித் தாளெறிந்துகிருத்தரிரு தாளைச்சேர்ந்த, மைந்தர்தாள்வேதநெறிசைவநெறி பத்திநெறிவழாதுவாய்மெய், சிந்தைதானரனடிகளே செலுத்தினராயசிவானுபவசெல்வராகிப், பந்தமாந் தொடக்கறுத்த திருத்தொண்டர்தாள் பரவிப்பணிதல்செய்வாம். (உஉ)

முதநூல்வழி.

வேறு.

அண்ணல்பாற்றெளிந்தநந்தி யடிகள்பாற்சனற்குமார
னுண்ணிறையன்பினுய்ந்து வியாதனுக்குணர்த்தவந்தப்
புண்ணியமுனிவன்சூதற கோதியபுராணமூவா
றெண்ணியவிவற்றுட்காந்தத தீசசங்கிதையின்மாதோ. (உ.ங)

நூல்செய்தற்குக்காரணம்.

அறைந்திடப்பட்டதாகு மாலவாய்ப்புகழ்மையந்தச
சிறந்திடும்வடநூறன்னைத் தென்சொலாற்செய்திடியென்றிய

(உ0) வீடு - இசையை விடுதல். ஈங்கு மோட்சத்தையுணர்த்திநின்றது. வேதம் - தானியாகுபெயர். கழுதும் - என்பதிலுள்ள வுயர்வுப்பொருளும்மைதொகுத்தல்.

(உக) அறுகாலங்களாவன - விடியல், உசசி, ஏற்பாடு, மாலை, யாமம், வைகறை.

(உஉ) தாள் - வேர். ஈண்டு பிறவிக்கேதுவான வினையின்மேனின்றது. சிவானுபவசெல்வம் என்றது - சோகம் பாவனையை. பந்தமாந்தொடக்கு - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை.

(உச) புகழ்மை - புகழ்ச்சி. இஃது, குணியைக்குணமாகக்கூறுவதோர் மரபுவழுவமைதி.

குறைந்திடும்பெரியோர்கூறக் கடைப்பிடித்துறுதியிந்தப்
பிறந்திடும்பிறப்பிலெய்தப் பெறுதுமென்றுள்ளந்தேறு. (உச)

மொழிபெயர்த்தவிதம்.

திருநகாதீர்த்தமூர்த்திச் சிறப்புமூன்றந்தமூர்த்தி
யருளவிளையாடலெட்டெட் டருசசனைவினையொன்றாக
வரன்முறையறுபத்தெட்டா மற்றவைபடலமாக
விரிமுறைவிருத்தசசெய்யுள் வகைமையால்விளம்பலுற்றேன். (உரு)

அவையடக்கம்.

நாயகன்கவிக்குமகுறற நாட்டியகழகமாநதர்
மேயவத்தலத்தினோர்க்கென் வெள்ளறிவுரையிற்குற்ற
மாயுமாறரிதன்றேனு நீர்பிரித்தன்னமுண்ணூந்
தூயதீம்பால்போறகொள்க சுநதரன்சரிதங்கனனே. (உசு)

கவிநிலைத்துறை.

சுவைக்கொழுந்தழ ஞச்சுவைகணடவூ னிமையோர்
சுவைககவினனமு தாயின துளக்கமில் சான்றோ
ரவைக்களம்புகுந் தினிபவாயாலவா யுடையா
செவிக்களமபுகுந் தேறுவசிறியனேன் பனுவல். (உஎ)

பாயவாரியுண வெர்கெடுத்துலகெலாம் பருகத்
தூயவாக்கிய காரெனசசொறபொரு டெளிநதோ
ராயகேள்வியர் துகளறுததாலவா யுடைய
நாயனார்க்கினி தாக்குபாலமிலேன் புன்சொல். (உஅ)

அல்லையீதல்லை யீதெனமறைகளு மன்மைச
சொல்லினாற்றுதித் திளைக்குமிசசுந்தா னுடற்
கெல்லையாகுமோ வென்னுரையென்செய்கோ விதனைச்
சொல்லுவேனெனு மாசையென்சொல்வழி கேளா. (உகூ)

(உச) உறுதி - ஆன்மலாபம்.

(உரு) விரிமுறை - இது நூலயாப்புளொன்று, என்னை. வட நூலிற் றொடுத்ததை வகுத்துக்கூறலின்.

(உஎ) அவைக்களம் - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. செவிக்களம் - இதில் களம் ஏழனுருபு. பனுவல் - இது செய்யுண் மேல் முதலாகுபெயராய் நிற்றலின், இனியவாய், ஏறு, எனப்பன்மைமுடிபுதந்தார்.

அரங்கேற்றிடம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அறுகாற்பீடத்துயர்மாலாழிகடைந் தமுதையரவகேற்றுமாபோ
லறுகாற்பேடிசைபாடுகூடன் மான்மியத்தையருந்தமிழாற்பாடி
யறுகாற்பீடுயர்முடியார்சொக்கேசர் சந்நிதியிலமராசூழ
மறுகாற்பீடதிருந்துபரஞ்சோதி முனிவனரங்கேற்றினனே. ()

பாயிரம் முற்றுப்பெற்றது.

பாண்டித்திருநாட்டுப்படலம்.

கலிநிலைத்துறை.

கறைநிறுத்திய கந்தரசுந்தரக் கடவு
ளுறைநிறுத்திய வாளினற்பகையிரு ளொதுக்கி
மறைநிறுத்திய வழியினலவழுதியாயசெகங்கோன்
முறைநிறுத்திய பாண்டிநாட்டணியது மொழிவாம். (க)

தெய்வநாயக னீறணிமேனிபோற் சென்று
பௌவமேய்ந்துமை மேனிபோற்பசந்துபல் லுயிர்க்கு
மெவ்வமாற்றுவான் சுரந்திடுமின்னரு ளென்னக்
கௌவைநீர்சுரந் தெழுந்தனகளேகுரன் மேகம் (உ)

இடித்துவாய்திறந் தொலவெனவெலவொளி மழுங்க
தடித்துவாள்புடை விதிர்த்துநின் றிந்திர சாபம்
பிடித்துநீளம்பு கோடைமேற்பெய்துவெம் பெரும்போர்
முடித்துநாமென வருதல்போன்மொய்த்தன சொணமூ. (ங)

(ங.O) அறுகால் என்பது - அற்ற காலகளையுடையதெனவி னைத்தொகை நிலைக்களத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகையாய்ப் பாம்பின்மேனின்று, பீடம் என்னுமிடத்தா லாதிசேடன் மேற்ற தாயிற்று; பாம்பினங்கள், பாதமின்றிச் சரிக்குந் தன்மையனவென் பதை, அவற்றிற்குரியபன்னகமென்னும்பரியாயப்பெயரானுணர்க.

(உ) நீறணிந்தது - சர்வசங்காரகாலத்துத்திருமால்முதலியோ ரை நுதல்விழியாற்பொடித்துநீறாக்கி, அந்நீறனைத்தனுதிருமே னியிலணிந்து, தானே ஏனையகடவுளர்க்கெல்லாம் நாதனெனக் காட்டவும், யாவரும் தன்னையே சரணடைந்துய்யவும் குறித்தகுறி ப்பு.

(ங) வாள் - வாளாயுதம், ஒளி. இந்திரசாபம் - இந்திரதனுசு, பசுசைவில் - அன்பு - கீர், பாணம். இவ்விருபதங்களுஞ் செம்மொ ழிச்சிலேடைகள்.

முனிதனின்வரை யுச்சிமேன்முழங்கிவா னிவர்ந்து
தனிதநீர்மழை பொழிவன தடஞ்சிலையிராமன்
கனிதநீர்மையா லாலவாய்க்கண்ணுதன் முடிமேற்
புனிதநீர்த்திரு மஞ்சனமாட்டுவான் போலும். (௪)

சுந்தரன்றிரு முடிமிசைத்தூயநீ ராட்டு
மிந்திரன்றனை யொத்தகாரெழிலிதென் மலைமேல்
வந்துபெய்வவத் தனிமுதன்மௌலிமேல் வலாரி
சிந்துகின்றதைப் போதெனப்பன்மணி தெறிப்ப. (௫)

உடுத்ததெண்கடன் மேகலையுடையபார் மகட
ளிடத்துதித்தபல் லுயிர்களெலாமிரங்கித்தன் கொங்கைத்
தடத்துநின்றிழி பாலெனத்தடவரை முகடு
தொடுத்துவீழ்வன விழுமெனநுரைகுவெள் ளருவி. (௬)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கருநிறமேகமென்னுங் கச்சணிசிகரக்கொங்கை
பருவியார்தீம்பால்சோர வகன்சுனையென்னுங்கொப்பூழப்
பொருவிலவேயென்னுமென்றோட் பொதியமாஞ்சைலப்பாவை
பெருகுதண்பொருனையென்னும் பெண்மகப்பெற்றாளன்றே. (௭)

கலலெனக்கரைந்துவீழுங் கடும்புனற்குழவிகானத்
தொல்லெனத்தவழ்ந்துநீம்பா லுண்டொரீஇத்திணதோணமள்ளர்
செல்லெனத்தெழிககுரம்பமபைந் தீங்குரல்செவிவாய்த்தேக்கி
மெல்லெனக்காலிறபோகிப் பணைதொறும்விளையாட்டெய்தி. (௮)

அரம்பையென்குறங்காமாவி னவிர்தளிர்நிறமாத்தெங்கின்
குரும்பைவெம்முலையாவஞ்சிக் கொடியிறுநுசுப்பாக்கூந்தல்

---

(௪) முனி - அகத்தியர். தனிதம் - மேககர்ச்சனை. இது தன்னைத்தருதற்குக் கருவியாகிய மேகத்தின்மேனிற்றலால், காரியவாகுபெயர். கனிதல் - அகங்குழைதல். வான் - தொழிற்பெயர்விகுதி.

(௫) இந்திரன்றனையொத்தகார் என்றது - இந்திரனுங் கரியநிறமுடையவனாதலின்.

(௬) மேகலை - சேலை, மாதரணி எனப் பலபொருளொருசொல். ஈண்டு உடுத்தவென்னும் வினையால். சேலைமேல் நின்றது.

(௭) பொருனை - தாம்பிரபர்ணி.

(௮) செவிவாய்த்தேக்கி என்பதை - அழகுவாய்த்தலைப் பொருந்தி என்றும், பணை என்பதை மகளிர் விளையாட்டு என்றுஞ் சிலேடைப்பொருள் கொள்ளுங்கால், செவ்வி, பண்ணை என இடையேயொற்று மிகுத்துக்கொள்க. கால் - கால், கால்வாய்.

சுரும்பவிழ்குழலாக்கஞ்சஞ் சுடர்மதிமுகமாக்கொண்டு
நிரம்பிநீள்கைதைவேலி செய்தல்சூழ்காவில்வைகி. (௯)

பன்மலர்மாலைவேய்ந்து பானுரைப்போர்வைபோர்த்துத்
தென்மலைத்தேய்ந்தசாந்த மான்மதச்சேறுபூசிப்
பொன்மணியாரந்தாங்கிப் பொருனையாங்கன்னிமுந்நீர்த்
தன்மகிழ்கிழவனாகந் தழீஇக்கொடுகலந்ததன்றே. (௧௦)

வல்லைதாயிருபால்வைகுஞ் சிவாலயமருங்குநீண்டி
முல்லையானைந்துந்தேனுந் திரைக்கையான்முகந்துவீசி
நல்லமான்மதஞ்சாந்தப்பி நறுவிரைமலர்தூய்நீத்தஞ்
செல்லலாற்பூசைத்தொண்டின் செயல்வினைமாக்கள்போலும். (௧௧)

அரும்பவிழனங்கவாளி யலைதரவாகம்பொன்போர்த்
திரங்கிவாலன்னமேந்தி யிருகையுஞ்சங்கஞ்சிந்தி
மருங்குசூழ்காஞ்சிதள்ளி வரம்பிறவொழுகும்வாரி
பரம்பரற்கையம்பெய்யும் பார்ப்பனமகளிர்போலும். (௧௨)

வரைபடுமணியும்பொன்னும வைரமுங்குழையும்பூட்டி
யரைபடுமகிலுஞ்சாந்து மப்பியின்னமுதமூட்டிக்
கரைபடுமருதமென்னுங் கன்னியைப்பருவநோக்கித்
திரைபடுபொருனைநீத்தஞ் செவிலிபோல்வளர்க்குமாதோ. (௧௩)

மறைமுதற்கலைகளெல்லா மணிமிடற்றவனேயெங்கு
நிறைபரமென்றும்பூதி சாதனநெறிவீடென்று
மறைகுவதறிந்துந்தேறு றிவெனக்கலங்கிபந்த
முறையின்வீடுணர்ந்தோர்போலத் தெளிந்ததுமூரிவெள்ளம். (௧௪)

மறைவழிகிளைத்தவெண்ணெண் கலைகள்போல்வருநீர்வெள்ளத்
துறைவழியொழுகும்பல்கால் சோலைதண்பழனஞ்செய்கே

(௧௦) கன்னி - இது பொருளாலுயர்திணையேனுஞ்சொல்லால அஃறிணையாதலால் கலந்ததென அஃறிணை முடிபுதந்தார்.

(௧௧) ஆனைந்து - பஞ்சகவ்வியம். பால், தயிர், நெய், கோமயம், கோசலம். செயலென்னுந் தொழிற்பெயர். பெயரெச்சத்தின்மே னின்றது.

(௧௨) காஞ்சி - ஓர்விருட்சம், எழுகோவைமணி. பார்ப்பனமகளிர் - தாருகாவனத்து ரிஷிபத்தினிகள்.

(௧௩) அமுதம் - நீர், பால்.

(௧௪) பூதிசாதனம் - உம்மைத்தொகைநிலைக் களத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை. சாதனம் - பஞ்சாட்சரத்தியானம்.

னுறைவழியோடையெங்கு மோடிமன் றுடையார்க்கன்பர்
நிறைவழியாதவுள்ளத் தன்புபோனிரம்பிற்றன்றே. (௧௫)

கலிநிலைத்துறை.

இழிந்தமாந்தர்கைப் பொருள்களுமிகபரத் தாசை
கழிந்தயோகியர் கைப்படிற்றூயவாய்க் களங்க
மொழிந்தவாறுபோ லுவரியுண்டுவர்கெடுத் தெழிலி
பொழிந்தநீரமு தாயினபுவிக்கும்வா னவர்க்கும். (௧௬)

எறிலாதவ ளொருதநியேயைந்தொழி லியற்ற
வேறுவேறுபேர் பெற்றெனவேலைநீ ரொன்றே
யாறுகால்குளங் கூவல்குண்டகழ்கிடங் கெனப்பேர்
மாறிநீரில்வான் பயிரெலாம்வளர்ப்பது மாதோ. (௧௭) ×

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

களமர்கள்பொன்னேர்பூட்டித் தாயர்வாய்கனிந்தபாடற்
குளமகிழ்சிறுநீனே று மொருத்தலுமுவகைதூங்க
வளமலிமருதம்பாடி மனவலிகடந்தோர்வென்ற
வளமருபொறிபோலேவ லாற்றவாள்வினையின்மூண்டார். (௧௮)

பலநிறமணிகோத்தென்னப் பன்னிறவேறுபூட்டி
யலமுகவிரும்புதேய வாள்வினைக்கருங்கான்மள்ளர்
நிலமகளுடலங்கீண்ட சால்வழிநிமிர்ந்தசோரிச
சலமெனநிவந்தசெங்கேழ்த தழன்மணியிமைக்குமன்றே. (௧௯)

ஊறுசெய்படைவாய்தேய வுழுநருநீர்கால்யாத்துச
சேறுசெய்குநருந்தெய்வந் தொழுதுநீஞ்செந்நெல்வீசி
யாறுசெய்குநரும்பேர்த்து நடவுசெய்குநருந்தெவ்வின்
மாறுசெய்களைகட்டோம்பி வளம்படுக்குநருமானார். (௨௦)

பழிபடுசுறவந்தன்னைக் கடைசியர்பருகிசெவ்வாய்
மொழிதடுமாறவேர்வை முகத்தெழமுறுவலூன்ற

---

(௧௬) உவரி – உவர்ப்பினையுடையது, கடல. எழிலி – மேலெழுதலையுடையது, மேகம்.

(௧௭) ஐந்தொழில் – சிருஷ்டி, திதி. சங்காரம், திரோபவம், அனுக்கிரகம். வேறுவேறுபேர் – பராசத்தி, ஆதிசத்தி, இச்சாசத்தி, ஞானசத்தி, கிரியாசத்தி.

(௧௮) பொன்னேர் – தலைவர். அளமரு – அலமரு-ஊவொற்றுமை.

(௧௯) கோத்தது – என்பதில் தகரம் தொகுத்தல். கருங்கால் ான்றது – சேற்றால் நிறந்திரிந்து நிற்றலின்.

விழிசிவந் துழலக்கூந்தன் மென்றுகில்சோரவுள்ளக்
கழிபெருங்களிப்புகல்கிக் கலந்தவரொத்தாரன்றே. (உக)

பட்பகையாகுந்தீஞ்சொற் கடைசியர்பவளசெவ்வாய்க்
குட்பகையாம்பலென்று மொண்ணுறுகுவளைநீலங்
கட்பகையாகுமென்றுங் கமலநன்முகத்துக்கென்றுந்
திட்பகையாகுமென்றுஞ் செறுதலபோற்களைதல்செய்வார். (உஉ)

கடைசியர்முகமுங்காலுங் கைகளுங்கமலமென்னார்
படைவிழிகுவளையென்னார் பவளவாய்குமுதமென்னா
ரடையவுங்களைந்தார்மள்ளர் பகைஞராயதெதவெலலை
யுடையவனுணையாற்று லொறுப்பவர்க்குறவுண்டாமோ. (உ௩)

புரையறவுணர்ந்தோர்நூலின் பொருளினுள்ளடங்கியநூல
வரையறைகருத்துமான வளர்கருப்புறமபுதோன்றிக்
கரையமைகல்விசாலாக் கவிஞர்போலிறுமாந்தந்நூ
லுரையெனவிரிந்துகற்பின் மகளிர்போலொசிந்ததன்றே. (உ௪)

ரடாக
இன்புருவானவீச னின்னருள்விளையுமாபோல்
வன்புறுகருங்கான்மள்ளர் வைகலுஞ்செவ்விநோக்கி
நன்புலமுயன்றுகாக்க விளைந்தனநறுந்தணசாலி. (உ௫)

அகனிலவேறுபாட்டி னியல்செவ்வியறிந்துமள்ளர்
தகவினைமுயறசிசெய்யக் காமநூல்சாற்றுநான்கு
வகைநலார்பணபுசெவ்வி யறிந்துசேர்மைந்தர்க்கின்ப
மிகவிளைபோகம்போன்று விளைந்தனபைங்கூழெல்லாம். (உ௬)

கொடும்பிறைவடிவிற்செய்த கூனிரும்பங்கைவாங்கி
முடங்குகால்வரிவண்டார்ப்ப முள்ளரைககமலநீல
மடங்கவெண்சாலிசெந்நெல் வேறுவேறரிந்திடாக்கி
நெடுகைகளத்தம்பொற்குன்ற நிரையெனப்பெரும்போர்செய்தார்.

சுற்றவைகளைந்து தூற்றிக் கூப்பியூர்க்காணித்தெய்வ
மற்றவர்க்கற்றவாறீந் தளவைகண்டாறிலொன்று
கொற்றவர்கடமைகொள்ளப் பணடியிற்கொடுபோய்ததென்று
டுற்றவர்சுற்றந்தெய்வம் விருந்தினர்க்கூட்டியுண்பார். (உஅ)

(உ௪) உரை - பொருளின்மேனிற்றலால் சொல்லாகுபெயர்.

(உ௫) பத்திவேறு ஆர்வம்வேறு என்பதை - "அன்பீனுமார்வ முடைமை" என்னுந் திருக்குறளானுணர்க.

(உ௬) நான்குவகைநலார் - பத்மினி, சித்தினி, சங்கினி, அத்தினி.

(உஅ) சுற்றம் - இதுசூழ்ந்தோர்மேனிற்றலின், வினைமுதற் பொருட்டொழிபெயர்.

சாறடுகெட்டியெள்ளுச் சாமைகொள்ளிறுங்குதோரை
யாறிமெதமால்யானைப் பழுக்குலையவரையேனல்
வேறுபல்பயறோடின்ன புன்னிலவிளைவுமற்று
மேறொடுபெண்டியேற்றி யிருநிலங்கிழியவுய்ப்பார். (உக)

துறவினரீசனேசத் தொண்டினர்பசிக்குநல்லூண்
டுறவினைப்பிணிக்குத்தீர்க்கு மருந்துடற்பனிப்புக்காடை
யுறைவிடம்பிறிதுநல்கி யவரவரொழுகிச்செய்யு
மறவினையிடுக்கணீக்கி யருநகதியுய்க்கவல்லார். (௩௰)

நிசசலுமீசனன்பா னெறிப்படிற்சிறூர்மேல்வைத்த
பொசசமிலன்புமன்னர் புதலவரைக்கண்டாலன்ன
வசசமுறகொணடேகூசி யடிபணிந்தினியகூறி
பிசசையாறொழுகியுள்ளக் குறிப்பறிந்தேவல்செய்வார். (௩க)

கறைபடுகனிதேன்பெய்த பாவொடுநறுநெய்வெள்ள
நிறைபடுசெம்பொன்வண்ணப் புழுக்கலானிமிர்ந்தசோறு
குறைவறவுணடுவேணடும் பொருள்களுநகொணமினென்ன
மறைமுதலடியார்தமமை வழிமறித்தருத்துவார்கள். (௩உ)

பின்னெவனுரைப்பதந்தப் பெருந்தமிழ்நாடாநகன்னி
தன்னிடையூர்களென்னு மவயவந்தாநகசெய்த

(உக) சாறடுகெட்டி - வெல்லம் இறுஙகு - சோளம். ஏனல்-தினை. யானைப்பழுககுலை - யானை விலாப்புடைபோற் பருத்த வாழைக்குலை.

(௩௰) பனிப்பு-நடுக்கம். உறைவிடம்-உறையுள். இது, உறை-இடம்-இ ஈ ஐ வழியென்னுஞ் சூத்திரப்படி யகரவுடம்படுமெய்பெறாது எதுகைநோக்கி, வகரவுடம்படுமெய் பெற்று நின்றது.

(௩க) நிசசல்-நித்தல என்பதன் மரூஉ. பொசசம்—பொய். இது திசைச்சொல்.

(௩உ) செம்பொன்வணணப் புழுக்கலானிமிர்ந்தசோறு என்றது-பருப்புசசோற்றை. செம்பொன்வணணம்-இது செவந்தபொன்போலுஞ் செந்நிறததையுடையது, என உவமைத்தொகைநிலைக் களத்துப்பிறந்த அன்மொழித் தொகையாய்ப் பருப்பின்மேலும், புழுக்கல்-தொழிலாகுபெயராய் அரிசிமின்மேலும் நின்றது. இதை சிந்தாமணி, குணமாலையாரிலம்பகம், தீம்பாலடிசில் என்னுஞ் செய்யுட்கு நச்சினார்க்கினியரெழுதிய உரையானுமுணர்க.

பொன்னியற்கலனேகோயின் மடமறப்புறநீர்ச்சாலை
யின்னமுதருத்துசாலை யெனவுருத்திரிந்ததம்மா. (௩௩)

* திணைமயக்கம் - கலிநிலைத்துறை.

இன்றடம்புனல் வேலிசூழ்ந்நில வரைப்பிற்
குன்றமுல்லைதண பணைநெய்தல்குலத்திணை நான்கு
மன்றவுள்ளமற் றவைநிற்கமயங்கிய மரபி
னொன்றொடொன்றுபோய் மயங்கியதிணைவகை யுரைப்பாம். (௩௪)

கொல்லையானிரை மேய்ப்பவர்கோழிணர்க் குருந்தி
னெல்லைதாயதிற் படர்கறிக்கருந்துணை ருகுப்ப
முல்லைசோறெனத் தேன்விராய்முத்திழை சிற்றி
லெல்லையாயமோ டாடுபவெயின்சிறு மகளிர். (௩௫)

கன்றொடுகளி வணடுவாய்ககவீர்வ கருமபு
மென்றுபொன்சொறி வேங்கைவாயுறங்குவ பேதி
குன்றிளந்தினை மேய்ந்துபூங்கொழுநிழன் மருதஞ்
சென்றுறங்குவ சேவகமெனமுறச செவிமா (௩௬)

எற்றுதெணடிரை யெறிவளையெயிற்றிய ரிழைதத
சிற்றில்வாய்நுழைந் தழிப்பவசிறுமியா வெருணடு
பற்றிலாரெனச சிதறியமனவணி பரதர்
முற்றிலாமுலைச சிறுமியர்முத்தொடுங கோப்ப (௩௭)

(௩௩) கலன் - ஆபரணம இது சாதியொருமை

(௩௪) குலத்திணை என்றது - குறிஞ்சி, முலலை, மருதம், நெய தலெனத் தேற்றமாயுள்ள நாற்றிணைகளை. பாலையோவெனின், "முல்லையுங்குறிஞ்சியு முறைமையிற்றிரிந்து, நல்லியல்பழிந்து நடுங்கு துயருறுத்துப், பாலையென்பதோர் படிவங்கொள்ளும்" என்னும் ஆசிரியர் வசனப்படி இயற்கைத்திணையலலவாதலின், அது அந்நான்கினுளடங்கும். மயங்கியமரபின் என்றதற்கு-அனுலோமன் பிரதிலோமன் முதலிய மரபறியக்கூடாதார் போலெனப் பொருள்கொள்க.

(௩௫) தாய்-தாவி என்பது தாய் எனத் திரிந்துநின்றது.

(௩௬) ஈர்வ-இது ஈறுதொகுத்தல். பொன் - உவமையாகுபெயர். தினை - முதலாகுபெயர்

(௩௭) மனவு - அக்குமணி. கோப்ப - இது பலர்பாற்படர்க்கை வினைமுற்று.

* திணைமயக்கமாவது - ஒருநிலக் கருப்பொருளோடு மற்றொருநிலக்கருப்பொருள்வந்து கூடல்.

முல்லைவண்டுபோய் முல்லையாழ்முளரிவாய் மருதம்
வல்லவண்டினைப் பயிற்றிப்பின்பயில்வன மருதந்
தொல்லையான்மடி யெதிர்ந்திளங்குழவியென் றிரங்கி
யொல்லையூற்றுபால் வெள்ளத்துளுகள்வன வாளை. (௩௮)

கரும்பொற்கோட்டிளம் புன்னைவாய்க்கள்ளுண்டு காளைச
சுரும்புசெவ்வழிப் பாணசெயக்கொன்றைபொன் சொரிவ
வருந்தடங்கடல வளையெடுத்தாழியான்கையி
லிருந்தசங்கென விறைகொளப்பூவைமே லெறிவ. (௩௯)

கழிந்ததெங்கின்ஞெண பழம்பரீஇமுட்பலாக் கனிகீண்
டழிந்ததேனுவர்க கேணிபாய்ந்தகற்றுவ வுவரை
வழிந்ததேன்மடற் கேதகைமலர்நிழல குருகென்
றொழிந்ததாமரைப் போதுபுக்கொளிப்பன கெண்டை. (௪௦)

ஆறுசூழ்கழிப் புலாலபொரு தசைந்துகூன் கைதை
சோறுகாலவன வாமபல்வாய்திறப்பன துணிந்து
கூறுவாரெனக குவளைகணகாட்டிடக் கூடித
தூறுவாரெனச சிரித்தலர்தூற்றுவ முல்லை. (௪௧)

துளளுசேலவிழி நுளை சசியர்சுறவொடு மருந்தக்
கள்ளுமாறவுங் கூனலங்காய்த்தினை யவரைக்
கொள்ளுமாறவுங் கிழங்குதேன்கொழுஞ்சுவைக் கன்ன
லெள்ளுமாறவு மளப்பனவிடைகிடை முத்தம் (௪௨)

அவமிகும்புலப் பகைகடந்துயிரக்கெலா மன்பா
நவமிகுங்குடை நிழற்றிமெய்சசெய்யகோனடாத்திச்

(௩௮) யாழ் - பணமேனிறறலாற கருவியாகுபெயர்.

(௩௮) குழவி-கன்று. கன்றைக்குழவியென்றது, தொல்காப்பியம் மரபியலுள - "குஞ்சரம்பெறுமே குழவிப்பெயர்க்கொடை" என்ற சூத்திரத்தின்பாறபடுததி "ஆவுமெருமையுமதுசொலப்படுமே" எனக்கூறுதலால்.

(௪௦) பரீஇ-பரிவியென்னும் வினையெசசஞ்சொல்விசைநிறைக்க வளபெடுத்து நின்றது. பரிவி-விழுந்து.

(௪௧) சோறு - சாதம், மகரந்தம். அலர் - புட்பம், பழி.

(௪௨) கூனலங்காய் - புளியங்காய்.

(௪௩) அவமிகும்புலப்பகைகடந்தென்றது-தவமேற்கொண்டோர், உண்டிசுருக்கன் முதலியசெயல்களான், மனம் புலன்வழிச் செல்லாது நிறுத்தவேணடுதலை. புலம்-சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம். பரஞானம்-அமங்கலமுடையோரைப்பொருளெனக்காட்டும் போதம்போலாது, மங்கலசொருபமாம் பரசிவத்தைமேற்படுத்திக் காட்டுந் திருவடிஞானத்தை. பரம்-மேன்மை. தண்டமிழ்ப்பொதியமென்றது-தமிழாசிரியரான அகத்தியர்க்குரிய தானமாதலின்.

சிவமிரும்பர ஞானமெய்த்திருவொடும் பொலிந்து
தவமிருந்தர சாள்வதுதண்டமிழ்ப் பொதியம். (௪௩)

வானயாறுதோய்ந் துயரியமலயமே முக்கண்
ஞானநாயக னம்மலைபோர்த்தகார் நால்வா
யானையீருரி யம்மழையசும்பதன் புண்ணீர்
கூனல்வான்சிலை குருதிதோய்கோடுபோன் றன்றே. (௪௪)

சுனையகன்கரைச சூழல்வாய்ச்சுரும்புசூழ் கிடப்ப
நனையவிழ்ந்தசெங் காந்தணமேனாகிள வேங்கை
சினையவிழ்ந்தவீ கிடப்பபொன்றோய்கலத் தெண்ணீ
ரனையபொன்சுடு நெருப்பொடுகரியிருந் தனைய. (௪௫)

குண்டுநீர்ப்படு குவளைவாய்க்கொழுஞ்சினை மரவம்
வண்டுகூப்பிடச் செம்மறாய்ப்புதுமது வார்ப்ப
வண்டர்வாய்ப்பட மறைவழிபொரிசொரிந் தானைய
மொண்டுவாக்கிமுத தீவினைமுடிப்பவ ரனைய. (௪௬)

அகிலுமாரமுந் தழன்மடுத்தகழ்ந்தெறிந் தழல்கா
றகிருமாரமுந் தொட்டெறிந்தைவனந் தூவிப்
புகரின்மால்கரி மருப்பினால்வேலிகள் போகஇ
யிகலில்வான்பயி ரோம்புவவெயினர்தஞ் சீறார். (௪௭)

அண்டவாணருக் கின்னமுதருத்துவோர் வேள்விக்
குண்டவாரழற் கொழும்புகைகோலுமக் குன்றிற்
புண்டவாதவே லிறவுளர்புனத்தெரி மடுப்ப
வுண்டகாரகிற் றூமமுமொக்கவே மயங்கும். (௪௮)

கருவிவான்சொரி மணிகளுங்கழைசொரி மணியு
மருவிகான்றபன் மணிகளுமகன்றலை நாகத்

(௪௪) அசும்பு - துளி. கூனலவான்சிலை - இந்திரதனுசு.

(௪௫) சூழல்வாய், நாகிள, இவைஇன்னோசை பயந்து நிற்கும் ஒருபொருட் பன்மொழிகளாதலின் வழாநிலைகள்.

(௪௬) செம்மல் - பழயமலர், முத்தீயாவன - ஆகவனீயம், தக்ஷிணாக்கினி, காருகபத்தியம். அவை சதுரமும், முக்கோணமும், வில்வடிவமுமாயுள்ளன.

(௪௭) அகில் - கள்ளிவிருட்சத்திலுண்டாவது. "கள்ளிவயிற்றி லகில்பிறக்கும்" என்பதனாலுணர்க. ஐவனம் - மலைநெல். சீறார்-குறிஞ்சிநிலத்தூர். எயினர்-வேடர் ஓம்புவ என்றது-"விட்டில்கிளிநாவாய் வேற்றரசுதன்னரசு, கட்டம்பெரும்பெயல் காலெட்டு." என்னுமிவற்றால் பயிர்களுக்குக் கேடுண்டாவகைக்காத்தலை.

(௪௮) இறவுளர் - குறவர்.

ரவிகான்றசெம் மணிகளும்புனங்கவ ரினமான்
ருவிவீழ்ந்திடக் கொடிச்சியர்கோத்தெறி கவண்கல். (ஙக)

யவன்வடி வாயதுவையமா லுந்திச்
சயபங்கய மாயதுதென்னனு டலர்மேற்
பாயமென்பொருட் டாயதுபொதியமப் பொருட்டின்
மேடநான்முக னகத்தியன்முத்தமிழ் வேதம். (ருo)

கமாகிய மேருவும்பொதியமே யிரும்பொ
ருகுமேருவைச சூழ்ந்தசாம்பூநத யாறு
நாகராடுதண பொருநையோநாவலா றுடுத்த
போகபூமியும் பொருநைசூழ்பூமியே போலும். (ருக)

சிறந்ததணடமி ழாலவாய்சிவனுல கானும்
புறந்தயங்கிய நகரெலாமபுரந்தரன் பிரமன்
மறந்தயங்கிய நேமியோனுதிய வானோ
றந்தயங்கிய வுலகுருவானதே யாகும் (ருஉ)

வளர்ந்தநுணணிடை மடந்தையாவனமுலை மெழுகிக்
களைந்தகுஙகுமக் கலவையுஙகாசறைச சாந்து
மளைந்ததெணடிரைப் பொருநையோவங்கதி ஞாஙகா
விளைந்தசெந்நெலுங கன்னலும்வீசுமவ் வாசம். (ருங)

பொதியிலேவிளை கின்றனசந்தனம் பொதியி
னதியிலேவிளை கின்றனமுத்தமந் நதிசூழ்
பதியிலேவிளை கின்றனதருமமப் பதியோர்
மதியிலேவிளை கின்றனமறைமுதற் பத்தி. (ருச)

(ருo) அகத்தியன்-அகமாகிய விந்தமலையையடக்கினவன். முத்தமிழ்-இயலிசைநாடகம். முத்தமிழ்வேதம் என்றது-வேதந்தரும் புருடார்த்தஙகளை, நிகமாகமசாரங்களாகிய திருமுறைகளை யுள்ளடககின்ற தமிழுந்தருதலின்.

(ருக) சாம்பூநதம் - வெண்ணாவல்.

(ருஉ) சிவனுலகென்றது - திருவாலவாய்க்குச் சிவலோக மென்பது ஓர் பரியாயநாமமாதலின்.

(ருங) காசறை - கஸ்தூரி.

(ருச) பொதியினதியிலே விளைகின்றனமுத்தம் என்றதை, "தென்னாடுமுத்துடைத்"தென்னும் ஔவை திருவாக்கானு முணர்க. மறைமுதல் - இது சிவபெருமானுக்குப் பரியாயப்பெயராதலால், வருமொழி வல்லெழுத்தின்முன் ஈறுதிரியாது நின்றது.

கடுக்கவின்பெறு கண்டனுந்தென்றிசை நோக்கி
யடுக்கவந்தவத் தாவொடுடலி னிளைப்பு
விடுக்கவாரமென் காறிருமுகத்திடை வீசி
மடுக்கவுந்தமிழ் திருசசெவிமாந்தவு மன்றே. (ருரு)

விடையுகைத்தவன் பாணினிக்கிலக்கண மேனாள்
வடமொழிக்குரைத் தாஙகியன்மலயமா முனிக்குத்
திடமுறுத்தியம் மொழிக்கெதிராக்கிய தென்சொன்
மடமகட்கரங கென்பதுவழுதிநா டன்றே. (ருசு)

கணனுதற்பெருங கடவுளுஙகழகமோ டமாந்து
பண்ணுறத்தெரிந் தாய்ந்தவிப்பசுந்தமி ழேனை
மண்ணிடைசசில விலககணவரம்பிலா மொழிபோ
லெணணிடைப்படக கிடந்ததாவெணணவும் படுமோ. (ருஎ)

தொண்டர்நாதனைத் தூதிடைவிடுத்தது முதலை
யுணடபாலனை யழைததது மெலும்புபெண ணுருவாக்
கணடதும்மறைக் கதவினைத்திறந்ததுங கன்னித்
தண்டமிழ்ச்சொலோ மறுபுலச்சொற்களோ சாற்றீர். (ருஅ)

வெம்மையால்விளை வஃகினும்வேந்தர்கோல் கோடிச
செம்மைமாறினும் வறுமைநோய்சிதைப்பினுஞ் சிவன்பாற்
பொய்ம்மைமாறிய பத்தியுட்பொலிவுகுன் றுவாத்
தம்மைமாறியும் புரிவதுதருமமந் நாடு. (ருகூ)

(ருரு) தமிழ் - இனிமை. இப்பணபு. தேன்மொழிமேனிற்ற லால், பண்பாகுபெயர்.

(ருசு) அரஙகு - நாடகசாலை.

(ருஎ) கழகமோடமர்ந்தென்றது-முதலூழி யிறுதிக்கண்ணிரு ந்த, தலைச்சஙகமுதல் மூன்று சஙகத்தினுந் தலைமைப்புலவராயிரு ந்தமையை. பசுந்தமிழ் - சிறந்ததமிழ், பசுமையென்னும் பண்பு, அருமைமேனின்றது.

(ருஎ) இலக்கணவரம்பிலாமொழி என்றது-தமிழொழிந்த, மற் றைப் பதினேழுநிலஙகளில், இலக்கண வரம்பில்லாத சிலசிலத்து மொழிகளை.

(ருகூ) பொலிவு - சைவவிளக்கம். அதாவது - விபூதி, உருத்தி ராட்சம், ஸ்ரீபஞ்சாட்சரமுதலியன.

உலகம்யாவையு மீன்றவளும்பரு ளுயர்ந்த
திலகநாயகி பரஞ்சுடர்சேயென மூன்று
தலைவரான்முறை செய்நாடிஃதன்றிச் சலதி
சுலவுபாரினுண டாகுமோதுறக்கத்து மஃதே. (கO)

பாண்டித திருநாட்டுப்படலம் முற்றிற்று.
ஆ. படலம் உ-க்கு திருவிருத்தம்-கO.

மதுரைத்திருநகரப்படலம்.

மஙகலம்புனை பாணடிநாடாகிய மகட்குச
சஙகலம்புகை தோளிணைதடமுலை யாதி
யஙகமாம்புறந் தழுவியநகரெலா மனைய
நஙகைமாமுக மாகியநகர்வளம் பகர்வாம். (க)

கொஙகையேபரங குன்றமுஙகொடுஙகுன்றுங கொப்பூ
ழஙகமேதிருச சுழியலவ்வயிறுகுற் றாலஞ்
செஙகையேடக மேனியே பூவணந்திரடோள்
பொஙகர்வேய்வனந் திருமுகமதுரையாம் புரமே. (உ)

வடிவின்மாநில மடந்தைமார்பிடைக்கிடந் திமைக்கப்
படிவிலாரமே பாணடிநாடாரமேற் பக்கத்
திடிவின்மாமணி யதன்புறநகரெலா மிவற்று
னடுவிளுயக மாமணிமதுரைமா நகரம். (ங)

(கO) திலகநாயகி என்றது - முகத்திற்குப்பொலிவுசெய்யுந்தி லகம்போல, வாணிமுதலிய சததிமார்களைததத்தமக்குரியதொழில் களால் விளக்கம்பெறச செய்பவளாதலின். இஃதன்றிசசலதிசுலவு பாரினுண்டாகுமோவென்றது - எனைச் சேரசோழநாடுகளில், சிவ பெருமான் அரசுபுரியினும், பிராட்டியாரும் அவரது திருமகனும் அரசுபுரியாமையின். இதனைத் "தென்னவன்சேரலன்சோழன் சீர்ப்புயஙகன்வரக்கூவாய்" என்னும் திருவாசகப்பாசுரத்தானுமுணர்க.

(க) மங்கலம்புனைபாண்டிநாடென்றது- "மிக்கபெயலொடுபெயலின்மையெலிவிட்டில்கிளி, யக்கண்ணரசணமையோடாறு"என்றதுறைபாடுகணீங்கி,"பிணியின்மைசெல்வம் விளைவின்பமேமம்,அணியென்பநாட்டிற்கிவ்வைந்து" என்னுமங்கலங்கணிலவிநிற்றலை.

(உ) ஏடகம் - இதழைத் தனதிடத்துடைய தாமரைமலர், திருவேடகமென்னுந் தலம்.

திருமகட்கொரு தாமரைக்கூடமே திருமான்
மருமகட்குவெண் டாமரைமாடமே ஞானத்
தருமகட்கியோ கத்தனிப்பீடமே தரையாம்
பெருமகட்கணி திலகமேயானதிப் பேரூர். (௪)

திக்கும்வானமும் புதைபிருடின் றுவெண் சோதி
கக்குமாளிகை சிவப்புறுகாட்சியக் நகருண
மிக்கவாலிதழ்த தாமரைவெண்மக ளிருக்கை
யொக்குமல்லது புகழ்மகளிருக்கையு மொக்கும். (௫)

நெற்கரும்பெனக் கரும்பெலாநெடுங்கமு கென்ன
வர்க்கவான்கமு கொலிகலிதெங்கென வளர்ந்த
பொற்கவின்குலைத் தெங்குகார்ப்பந்தரைப் பொறுதது
நிற்கநாட்டிய காலெனநிவந்ததண பணையே.

சிவந்தவாய்க்கருங் கயற்கணாள்வலாரியைச சீறிக்
கவர்ந்தவான்றருக் குலங்களேகடிமணம் வீசி
யுவந்தவேறுபல் பலங்களும்வேண்டினர்க குதவி
நிவந்தகாட்சியே போன்றதுநிழன்மலர்ச சோலை (எ)

ஒல்லொலிக்கதிர்ச சாலிகள்புறந்தழீஇ யோங்க
மெல்லிலைப்பசுங் கொடியினல்வீக்குறு பூக
மல்லெனுங்களத் தண்ணநனணிவிழாத தருப்பைப்
புல்லொடும்பிணிப் புண்டபொற்கொடிமரம் போலும். (அ)

சீதவேரியுண டளிமுரல்கமலமேற் செருந்தி
போதவேரியு மலர்களுஞ்சொரிவன புத்தேள்
வேதவேதியர் செங்கரம்விரித்துவாய் மனுக்க
ளோதவேமமு முதகமுமுதவுவா ரனைய. (க)

(௫) வெண்சோதி என்றது - முத்தாலுஞ் சுணணத்தாலு மா
கிய ஒளியை. புகழ்மகளிருக்கை என்றது - புகழ் வெண்மைநிறமா
தலின்.

(௬) வர்க்கம் - வரிசை.

(எ) வலாரி - வலாசுரனைக்கொன்றவனாகிய இந்திரன். தருக்
குலங்களென்றது - சந்தானம், அரிச்சந்தனம், மந்தாரம், பாரிஜா
தம், கற்பகம், முதலிய பஞ்சதருக்களை.

(அ) தழுவி - இது தழீஇ என மருவியது.

விரைசெய்பங்கயச் சேக்கைமேற்பெடையொடு மேவி
யரசவன்னநன் மணஞ்செயவம்புயப் பொய்கை
திரைவளைக்கையா னுண்டுளிசெறிந்தபா சடையா
மரகதக்கலத் தாளநீராஞ்சனம் வளைப்ப. (க0)

இரும்பினன்னதோள் வினைஞரார்த்தெறிந்துவாய் மடுக்கும
கரும்புதின்றிடி யேற்றொலிகாட்டியின் சாறு
சுரும்புசூழ்கிடங் தரற்றிடசசொரிந்துவெஞ் சினதநீ
யரும்புகட்களி றொதனவாலயெந் திரங்கள். (கக)

பள்ளநீர்குடைந் தஞ்சிறைப்பாசிபோர்த் தெழுந்த
வெள்ளையன்னத்தைக் காரனமெனப்பெடை வீழ்ந்த
வள்ளமீட்டல மரசசிறகுதறியுள் ளன்பு
கொள்ளவாசையிற் றழீஇக்கொடுகுடமலபசென் றணையும். (கஉ)

இரவியாழியொன் றுடையதேரீர்த்தெழு மிமையாப்
புரவிநாசியிர்த் தயில்வனபொஙகாவாய்த் தளிர்கள்
கரவிலாமகத் தெழுபுகைகற்பக நாட்டிற்
பரவிவாட்டுவ பனியெனப்பஙகயப் பொய்கை. (கங)

பிறங்குமாலவா யகததுளெம்பிரானரு ளால்வந்
தறஙகொடாததமா யெழுகடலமாந்தவா நோக்கிக்
கறஙகுதெண டிரைப் பெரும்புறக்கடலும்வந் திவ்வூர்ப்
புறஙகிடந்ததே போன்றதுபுரிசைசூழ் கிடஙகு. (கச)

எறியும்வாளையு மடிக்கடியெழுந்துடல் பரப்பிப்
பறியுமாமையும் வாளொடுகேடகம் பற்றிச்
செறியுநாணமல ரகழியுஞ்சேணடொடு புரிசைப்
பொறியுமேயொன்றி யுடன்றுபோர்புரிவன போலும். (கரு)

(க0) சேக்கை - படுக்கை. இது செயப்படு பொருளில்வந்த தொழிற்பெயர். சே - படுத்தல். முதனிலை. பாசடை-பசியவிலை. தாள நீராஞ்சனம் - முத்தாலாத்தி.

(கக) இரும்பினன்னதோள்வினைஞர் - யானைப்பாகர், ஏவல் செய்வோர். வாய் - ஆனையின்வாய், ஆலையின்வாய். தின்னல்-தின்னுதல், நெரித்தல். சொரிதல் - கடைவாயின் வழியொழுகல்,புறத்தில் வெளிப்படுத்தல்.

(கச) எழுகடல்-உப்பு, பால், தயிர், நெய், கருப்பஞ்சாறு, கள், சுத்தசலம். இவற்றிற்கப்புறஞ் சக்ரவாளகிரியைச் சூழ்ந்து நிற்பது பெரும்புறக்கடல்.

கண்ணிலாதவெங் கூற்றெனக்கராக்கிடங் தலைப்ப
மண்ணினூரெவ ரேனுமிம்மவிடை வீழ்ந்தோர்
தெண்ணிலாமதி யிலேந்தவர்கொப்பெனச் சிலரை
யெண்ணின்றிரு ணரகநீத்தேறினு மேறார். (கசு)

குமிழலர்ந்தசெந் தாமரைக்கொடிமுகிழ் கோங்கி
னுமிழ்தரும்பர ஞானமுண்டமிழ்ந்தவாய் வேதத்
தமிழறிந்துவை திகமுடன்சைவமு நிறுத்து
மமிழ்தவெண்டிரை வையையுமொருபுறத் தகழாம். (கஎ)

பிள்ளையும்பெடை யன்னமுஞ்சேவலும் பிரியாக்
கள்ளமுண்டகச் செவ்வியாறகண்டவர் கணனு
முள்ளமுந்திரும் பாவைசசிறைபடுத் தோங்கும்
புள்ளலம்புதண் கிடங்கிதுபுரிசையைப் புகலவாம் (கஅ)

மாகமுந்திய கடிமதின்மதுரைநா யகர்கைந்
நாகமென்பதே தேறநமர்நகர்மதில் விழுங்கி
மேகநின்றசை கின்றதவவெஞ்சினப் பணித
ணாகமொன்றதோ லுரிபடநெளிவதே யாகும். (கக)

புரங்கடந்தபொற் குன்றுகோபுரமெனச் சுருதிச்
சிரங்கடந்தவா தென்னராயிருந்தனர் திருந்தா
ருரங்கடந்திட வேண்டினுமுதவிசெய் தவரால
வரங்கடந்திடப் பெறவெதிரநிற்பது மானும் (உ0)

சண்டபானுவுந் திங்களுந்தடைபடத் திசையு
மண்டகோளமும் பரந்துநீண்டகன்றகோ புரங்கள்
விண்டவாயிலால் வழங்குவவிடவரா வங்கார்ந்
துண்டபோல்பவு முமிழ்வனபோல்பவு முழலா. (உக)

மகரவேலையென் றியானைபோன்மழையருந் தகழி
சிகரமாலைசூ ழம்மதிற்றிரைக்கரந் துழாவி
யகழுவோங்குநீர் வையையாலல்லது வேற்றுப்
பகைவர்சேனையாற் பொரப்படும்பாலதோ வன்றே. (உஉ)

(கசு) கண - தாக்ஷணியம். கராகிடந்தென்பதும் பாடம்.

(கஎ) குமிழ், கோங்கு முதலியவைகள், நாசி, திருமுகம், திருமேனி, திருத்தனம்இவற்றைக்குறிக்கின்றது. பரஞானமுண்டென்றது-அத்திருத்தனஞ்சொரிந்ததிருவமுதம், பரஞானமாதலின்.

(கஅ) கள்ள - உடைமைப்பொருளில்வந்த பொருளடியாகப் பிறந்த குறிப்புவினைப்பெயரெச்சம். தண்கிடங்கு - நீரரண். புரிசை மதிலரண்.

நல்லதேர்வழித் தடைசெயுமிம்மதிற் புறஞ்சூழ்
தொல்லைமேவலர் வளைந்துழியுடன்றுபோ ராற்றி
வெல்லமள்ளரும் வேண்டுமோபொறிகளே வெல்ல
வல்லதம்மதிற் பொறிசெயுமறஞ் சிறிதுரைப்பாம். (உங)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மழுக்கள்வீசுவன நஞ்சபூசுமுனை வாள்கள்வீசுவன முத்தலைக்
கழுக்கள்வீசுவன சுக்கரேமியெரி காலவீசுவன காலனே
ரொழுக்கள்வீசுவன கப்பணங்கள்விட மென்ன வீசுவனவன்னெடுங்
கொழுக்கள்வீசுவன கற்கவணகயிறு கோத்துவீசுவனவார்த்தரோ.

நஞ்சபில்குதுளை வாளெயிற்றரவு நாகமொதெரியு மலையரா,வெ
ஞ்சினங்கொண்முழை வாய்திறந்துபொரு வாரைவிக்கிட விழுங்கு
மாற, குஞ்சரங்கொடிய முசலமவீசியெதிர் குறுகுவார்தலைகள் சித
றுமா, லஞ்சவெம்பொறி விசைப்பினுங்கடுகி யடுபுலிப்பொறியமுக்
குமால். (உச)

எள்ளியேறுநரை யிஃளிமார்பிற வெறிந்துகுண்டகழி யிடைவிழத்
தள்ளிமீளுமுருள் கலவிருப்புமுனை கந்துவீசியுடல் சிந்துமாற்
கொள்ளிவாயலகை வாயதிரந்துகனலகொப்புளிப்பவுடல்குப்புறத்
துள்ளியாடுவன கைகள்கொட்டுவன தோள்புடைப்பசில கூளியே.

துவக்குசங்கிலி யெறிந்திழுக்குமரி தொடர்பிடித்தகை யறுக்கவி
ட், டுவகடுமொன்னலர்க டலைகளைத்திருகி யுடனெருக்குமர் கிலைக
ளாற, கவைக்கொழுந்தழல்கொளுத்திவீசுமெதிர் கல்லுருட்டியடு
மொல்லெனக், குவைக்கடுங்கன்மழை பெயயுமட்டமணல் கொட்டு
மேவலர்கள் கிட்டவே. (உஎ)

உருக்கியமழை பெய்யுமாலயவுருக்குவட்டுருகு செம்பினீர். பெ
ருக்கிவீசும்விடு படையெலாமெதிர் பிடித்துவிட்டவர்தமைத்தெற
ச. செருக்கிவீசுநடை கற்றமாடமொடு சென்றுசென்றுதடி முரா
சொடும், பெருக்கிமீளுநடை வையமேனடவி யெய்யும்வாளிமழை
பெய்யுமால. (உஅ)

(உச) முத்தலைக்கழு - சூலம் எழு - வளைதடி. கப்பணம்-நெ
ருஞ்சிலென்னு மோராயுதம்.

(உக) தந்து - அரிகயிறு. இதை சீவகசிந்தாமணி நாமகளிலம்
பகம், நகர்வளம் உஎ-வது செய்யுளில், "கூர்ந்தறிவநுண் ணூல்" எ
ன்பதற்கு, அரிகயிறு என நச்சினார்க்கினியர் கூறிய வுரையானு
முணர்க. கூளி - பேய்.

(உஎ) அரிதொடர் - இது துவக்கு சங்கிலிகளுள் ஒருவகை.

வெறிகொளைம்பொறியைவெல்லினும்பொருது வெல்லுதற்கரிய காலனை, முறியவெல்லினும் வெலற்கருங்கொடிய முரணவாயமர ரரணைவா, மறிவிஞனிறுவு கம்மியன்செயவு மரியவாயவனர்புரியு மிப், பொறிகள்செய்யும்வினை யின்னபொன்னணிபுரத்துவீதிக ளுரைத்துமால். (௨௯)

கழையுந்தாமமுஞ் சுண்ணமுமணிநிழற கலனுங்
குழையுந்தூபமுந் தீபமுங்கும்பமுந் தாங்கித்
தழையுங்காதலர் வரவுபார்த்தன்பகந் ததும்பி
விழையுங்கற்பினு ரொத்தனவிழாவறா வீதி. (௩௦)

ஆலநின்றமா மணிமிடற்றண்ணலா னந்தக்
கோலநின்றசே வடிநிழலகுறுகினூர் குணம்போல்
வேலைநின்றெழு மதியெதிர்வெண்ணிலாத் தெண்ணீர்
காலநின்றன சந்திரகாந்த மாளிகையே. (௩௧)

குன்றநேர்பளிக் குபரிகைநிரைதொறுங் குழுமி
நின்றபல்சரா சரமுந்நீழலவாய் வெள்ளி
மன்றகம்பொலிந் தாடியமலரடி நிழலபுக்
கொன்றியொன்றறக் கலந்தபல்லுயிர்நிலை யனைய. (௩௨)

கருத்தருந்துபுற் குவைகழீஇக்காறனொடர் பரியத
தெரித்தகன்றயன் மரகதசித்திரத தெற்றி
யெறித்தபைங்கதிர்க் கொழுந்தையுமெட்டிநா வளைத்துப்
பறித்துமென்றுவா யசைப்பனபசலையான் கன்று. (௩௩)

சிறுகண்ணவாய்க் காற்றெறிசெவியவாய்ப் பாச
மிறுகாலவாய்க் கோட்டுமானினம்வழங் காறுங்
குறுகுநுண்மருங் கிறுதெழுகோட்டுமா னினம்போ
மறுகும்வண்டூழ்ந் திறைகொளமான்மத நாறும். (௩௪)

மாடமாலையு மேடையுமாளிகை நிரையு
மாடரங்கமு மன்றிவேளன்னவர் முடியு
மேடவிழ்ந்ததா ரகலமுமிணைத்தடந்தோளுஞ்
சூடுமாதரார் சீறடிப்பஞ்சுதோய் சுவடு. (௩௫)

---

(௨௯) கம்மியன் - தேவதச்சன. யவனர் - சிற்பர்.
(௩௦) குழை - மாந்தளிர்.
(௩௪) கோட்டுமானினம்-கொம்புகளையுடையயானைக்கூட்டம், மலைச்சிகரம்போன்ற ஸ்தனங்களும், மான்போன்ற பார்வைகளை யுமுடைய பெண்கூட்டம். மான்மதம் – பெரியமதம், கஸ்தூரி.
(௩௫) சீறடி - சிற்றடி.

மருமச்செம்புண லாறிட மாறடுகோட்டுப்
பருமச்செங்கண்மால் யானையின் பணைக்கையுமறைநூ
லருமைச்செம்பொரு ளாய்ந்தவர்க் கரும்பொருளீவோர்
தருமச்செங்கையு மொழுகுவ தானநீராறு. (நகூ)

பரியமாமணி பத்தியிற் பதித்திருட்படலம்
பொரியவில்லிடக் குயிற்றிய பொன்னரமியமுந்
தெரியமாமுர சொலிகெழு செம்பொனுடரங்கு
மரியமின்பயோ தரஞ்சுமந்தாடுவ கொடிகள். (நஎ)

வலம்படும்புயத் தாடவர் மார்பமேற்புலவிக்
கலம்படர்ந்தபூண முலையினர் காலெடுத்தோச்சச்
சிலம்பலம்பிசை மழுங்கமுன் னெழுமவாதேந்தார்ப்
புலம்புவண்டு நொந்தரற்றிய பொங்குபேரொலியே. (நஅ)

தையலார்மறி முகங்களுந் தடங்களுங்குழைய
மையலாவிய விழிகளு மாடமுங்கொடிய
கையுநாணமலர்ப் பொதும்பருங் கறங்கிசைவண்ட
செய்யவோதியும வீதியு நீளறனெறிய. (நகூ)

மலருந்திவகடோய மாடமுஞ் செய்வனமணங்க
ளலருநதண்டுறை யுங்குடைந் தாடுவதும்பி
சுலவுஞ்சோலையு மாதருந தூறறுவவலர்கள்
குலவும்பொய்கையு மனைகளுங குறைபடாவன்னம். (சo)

ஊடினுரெறி கலன்களு மாமனையுடன்பர
தாடினர் பரியாரமு மடியினுற்சிற்றில்
சாடினுரொடு வெகுணடுகண டதும்புமுத்திறைப்ப
வாடினுரபரி நித்தில மாலையுங்குப்பை. (சக)

ஐயவென்னுரை வரம்பின தாகுமோவடிய
ருய்யமாமணி வரிவளை விறகுவிற்றுழன்றோன்

(நகூ) பருமம் - கவசம். செம்பொருள் - உண்மைப்பொருள். தானநீர் - மதநீர் - தததஞ்செய்யுநீர்.

(நஎ) அரியமின்பயோதரம - மேகத்தைக்குறிக்குங்கால் - அரிய - பசுமை, மின் - மின்னல், பயோதரம் - மேகம். எனவும், பெணகளைக்குறிக்குங்கால் - அரிய - இல்லாத, மின் - இடை, பயோதரம் - கொங்கை. எனவும், பொருள்கொள்க. முரசு - ஈண்டு மத்தளம். கொடிகள் - துவசங்கள் - கொடிபோன்றபெண்கள்.

(சஉ) ஐய - வியப்பிடைச்சொல்.

பொய்யில்வேதமுஞ் சுமந்திடப் பொருதகன்றாற்றுஞ்
செய்யதாண்மலர் சுமந்திடத் தவஞ்செய்ததெருக்கள். (சஉ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம.

தோரணநிரை மென்காஞ்சி சூழ்நிலைநெடுந்தோல்குற்
பூரணகும்பக் கொஙகைப் பொருவின்மஙகலமாமங்கை
தாரணிந் தாரந்தூக்கிச் சந்தநிறமிர்ந்துபாலிச
சீரணிமுளை வெண்மூரல் செய்துவீற்றிருக்குமன்றே (சஙு)

திங்களைச் சுண்ணஞ்செய்து சேறுசெய்தாட்டியன்ன
பொஙகுவெண் மாடப்பந்தி புண்ணியம்பூசுந்தொண்டர்
தங்கண்மெய் வேடந்தன்னைத் தரித்தனசாலக்கணகொண
டஙகணன் விழவுகாணபா னடைந்தெனமிடைந்தவன்றே. (சச)

தேரொலி கலினப்பாய்மான் சிரிப்பொலிபுரவிபூணட
தாரொலி கருவியைந்துந் தழஙகொலிமுழஙகுகைம்மான்
பேரொலி யெல்லாமொன்றிப் பெருகொலியன்றியென்றுங்
காரொலி செவிமடாது கடிமணிமாடக்கூடல். (சரு)

பரத்தையர்வீதி.

இழிபவருயர்ந்தோர்மூததோ ரிளையவர்கழியாநோயாற
கழிபவர்யாவரேனுங கண்வலைப்பட்டுநெஞ்ச [ப்
மழிபவர்பொருள்கொணடுள்ளுக்கெணணெய்போலளந்துகாட்டி
பழிபடுபோகமவிற்பா ராவணப்பணபுசொல்வாம. (சசு)

மெய்படுமென்பினார்போல் விரும்பினார்க்கருததுந்தவகள்
பொய்படுமின்பம்யார்க்கும் புலப்படததேறறுவார்போன்
மைபடுகண்ணார்காமன் மறைப்பொருள்விளங்கத்தீட்டிக்
கைபடசசுவராய்த்தோன்றச சித்திரஙகாணசசெய்வார். (சஎ)

திருவிற்கான்மணிப்பூணகம் பலகையாததெணமுத்தார
வருவிக்கால்வரைமென்கொஙகைச சூதொட்டியாடிவென்று
மருவிக்காமுகரைத்தஙகள் வடிக்கணவேன்மார்பந்தைப்பக்
கருவிசசூதாடிவென்றுங கைப்பொருள்கவர்தலசெய்வார். (சஅ)

(சச) புண்ணியம்-விபூதி. (சரு) கருவியைந்தாவன-தோற்கருவி, துளைக்கருவி, நரம்புக்கருவி, கஞ்சககருவி, மிடற்றுக்கருவி.

(சசு) பழிபடுபோகம்-என்றதை, பொதுநலத்தார் புன்னலந் தோயார் மதிநலத்தின், மாணடவறிவினவர். என்னுஞ்செய்யுளா னுணர்க.

(சஅ) வடிக்கண்-மாவடுவின்பிளவையொத்தகண். திருக்கோவையார்-"வடிக்கணிவைவஞ்சி, யஞ்ச மிடையிது" என்னும் பாக

தணபனிநீரிற்றோய்த்த மல்லிகைத்தாமமாற்றி
விண்படமெதியர்தீண்டும் வெண்ணிலாமுற்றத்திட்ட
கணபடையணைமேற்கொண்டு காமனுங்காமுற்றெய்தப்
பணபலபாடிமைந்த ராவிவைப்பரிசில்கொள்வார். (அக)

குரும்பைவெம்முலையிற்சிந்து சாந்தமுஙகுழலிற்சிந்து
மரும்பவிழ்மாலைத்தாது மளிநுகர்ந்தெச்சிலாகிப்
பொரும்பரிக்காலிற்றூளாய்ப் போயரமாதர்மெய்யு
மிருஙகுழற்காடுஞ்சூழ்போ மியன்மணம்விழுங்குமன்றே. (ருo)

ஆலவாயுடையானென்று மஙகயற்கணணியென்றுஞ்
சோலைவாழ்குயிலினல்லார் சொல்லியாஙகொருஙகுசொல்லும்
பாலவாஙகிளிகள்பூவை பன்முறைகுரவனோது
நூலவாய்சசந்தைகூட்டி நுவன்மறைசசிறாரையொத்த. (ருக)

ஒளவியமதர்வேற்கணணா ரந்தளிர்விரனடத்துந்
திவவியநரம்புஞ்செவ்வாய்த தித்திக்குமெழாலுந்தம்மிற்
கௌவியநீரவாகிக் காளையர்செவிக்காலோடி
வெவ்வியகாமப்பைஙகூழ் விளைதரவளர்க்குமன்றே. (ருஉ)

கட்புலனுதியைந்து முவப்புறககனிந்தகாமம்
விட்புலத்தவரேயன்றி வீடுபெற்றவரும்வீழ்ந்து

ரததில், வடி-என்பது வடுவின்வகிருக்கோரபெயரென, நச்சினார்க்கினியரெழுதிய வுரையானுமுணர்க.

(ருo) இயனமணம் - என்றது, தெய்வப்பெணகள் சரீரஙகளும், கூந்தல்களும், இயல்பாகவே மணமுடைமையின். அதுபோலவே இந்திலமாதர், சரீரமுஙகூந்தலும், இயல்பாகவே மணமுடையனவென்றதை "கொஙகுதேர்வாழ்க்கை" யென்னுந் திருமுகப் பாசுரததானுமுணர்க.

(ருக) நூல்அவாய் - வேதத்தைவிரும்பி. சந்தைகூட்டல்-ஆசிரியர் கூறிய வேதவாக்கியஙகளை ஒருசேரசசொல்லுதல்.

(ருஉ) திவ்ய-திவ்-சொர்க்கத்தில், ய-பிறப்பது. எனவே, தெய்வத்தன்மையுடைய தென்பதுபொருள். நரம்பென்றது, இணை, கிளை, பகை, நட்பு என்னும், யாழிற்குரியநால்வகை நரம்பினை; குரல், துத்தம் முதலிய ஏழிசையினையும், வீணைகளி னரம்புகளென்பதுமொன்று. எழால் - கண்டத்தொனி.

பெட்பமுற்றமுதுகைப்பப் பெருகுலக்கற்பினர்போ
னட்பிடைப்படுத்திவிற்கு நல்லவரிருக்கையீதால். (ருங)

வேளாளர்வீதி.

வழுக்கறுவாய்மைமாணபுந கலைதன்மரபின்வந்த
விழுக்குடிப்பிறப்புமூவ ரேவியவினைகேட்டாற்று
மொழுக்கமுமமைசசாய்வேந்தர்க் குறுதிசூழ்வினையுகுன்று
விழுக்கறுமேழிசசெல்வர் வளமறுகியமபலுற்றும். (ருச)

வருவிருந்தெதிர்கொணடேற்று நயனுரைவழஙகுமோசை
யருகிருந்தடிசிலூட்டி முகமனன்கறையுமோசை
யுரைபெறுதமிழ்பாராட்டு மோசைகேட்டுவகைதுள்ள
விருகிதியளிக்குமோசை யெழுகடலடைககுமோசை. (ருரு)

அருந்தின ருருந்திசசெல்ல வருந்துகின்றுருமாஙகே
யிருந்தினிதருந்தாகிற்க வின்னமுதட்டுப்பின்னும
விருந்தினர்வரவுநோககி விதலெலாமவாயிலவீசி
வருந்திவிண்ணேக்குமோரே ருழவர்போல்வாடிநிற்பார். (ருசு)

வானமுந்திசையும்பொஙகும புகழ்மையும்வானமபேறு
ஞானமும்பொறையுஙகுன்று நன்றியுமூக்கப்பாடு
தானமுஙகொடையுமன்பும் வரிசையுந்தகைசானணபு
மானமுந்தவஞ்செய்தீன்ற மகவுபோல்வளர்க்கவல்லார். (ருஎ)

வணிகர்வீதி.

புல்லியோர்பண்டஙகொள்வார் வினவினப்பொருடம்பகக
மில்லெனினினமாயுள்ள பொருளுரைததெதிர்மறுத்து
மல்லதப்பொருளுணடென்னின் விலைசுட்டியறுததுநேர்ந்துஞ்
சொல்விலுமிலாபஙகொள்வார் தொன்மரபிருக்கைசொல்வாம. ()

கலிநிலைத்துறை.

நீலவேதிமேற்பளிஙகினு னிழற்சுவர்நிரீஇமின்
காலவாலியவைரவாட் கானிரைததும்பர்க்

(ருங) அமுது-தேவருணவு - மோட்சம். ஆதலால விண்ணுல கத்தவர் அமுதுகைப்பஎனவும், வீடுபெற்றவர் மோட்சங்கைப்ப எனவும், பொருள்கொள்க. நல்லவர் - கணிகையர்.

(ருச) மூவர் - அந்தணர், அரசர், வைசியர். சேர சோழபாண் டியரென்றுங் கூறுவர்.

(ருஎ) வரிசை - தத்தமக்குற்றநிலையிற்றவராமை.

(ருக) உம்பர் - மேலிடம். இயற்றின, படுவிகுதி தொக்குநின் றசெயப்பாட்டு வினைமுற்று.

கோலவாணிலாச்சொரிமணி குயிற்றிவெண்மாட
மாலைபோல்வகுத்தியற்றின பீடிகைமறுகு. (௩௯)

(௧) நிரையளிப்பவுந்திரைபடு தீம்புனல்வேலிக்
(௨) கரையளிப்பவுங்கரையிலா னிரைபடுகானத்
(௩) தரையளிப்பவுங்கரைகிழித் தூன்றிவிண்டாங்கும்
(௪) வரையளிப்பவுமவாங்கிவாய் மடுப்பனமாடம். (௪0)

கரியகம்பலக்கிடுகின்மேற் கதிர்விடுபவளத
தெரியலபொன்னரிமாலிகை தெண்ணிலாசசொரியும்
பரியகிகதிலமணிவட மரகதப்பசுந்தார்
விரியவிட்டனவிந்திர வின்னிரையனைய. (௪௧)

நாள்களுங்குளிர்திங்களு ஞாயிறுமேனைக
கோள்களுங்குளிர்விசும்பொரீஇக் குடிபுகுந்தாங்கு
வாளகிடந்திராப்பகலொளி மழுக்கலால்வணிக
ராள்கலம்பகர்பீடிகை துறக்கநாடனைய. (௪௨)

பன்னிறத்தபல்பெருவிலைப் பட்டெலாமவண
வன்னபட்டின்மேற்படுவிலைப் பருத்தியுமவண
வெங்நிலத்தரும்பொருள பதினெழுபுலவணிகர்
மன்னிருக்கையுமருடபெறல வளனெலாமவண. (௪௩)

மரகதததிரளைமமிகள் வைரவாளுலக்கை
யுரல்கள்வெள்ளியா லடுப்பகில்விறகுலைபனிநீ
ரரிசிமுத்தழல்செம்மணி யடுகலன்பிறவு
மெரிபொனுலிழைத தாடுபவிவர்சிறுமகளிர். (௪௪)

செயிரிற்றீர்ந்தசெம் பொன்னினாற்றிண்ணிலைக்கதவம்
வயிரத்தாழுடைத் தவர்கடைவாயிலுமென்று

(௪0) ௧. உப்பு, முத்து, பவளம், சங்கு, ஒக்கோலை-ஆக-ரு
௨. செந்நெல, சிறுபயறு,கரும்பு,வாழை, செவ்விளநீர்-ஆக-ரு.
௩. தேனடை, தேன், மயிற்பீலி, அரக்கு, நாவி-ஆக-ரு.
௪. மிளகு,கோட்டம், அகில், தக்கோலம், இலவங்கம்-ஆக-ரு.

(௪௧) கரியகம்பலம்-கறுப்புக்கம்பளம். கிடுகு-சட்டம்.

(௪௨) பீடிகை-கடைவீதி. (௪௩) பட்டு, பருத்தி, இவை ஆடையாகிய காரியத்தின்மேல் நிற்றலால் காரியவாகுபெயர்கள்.

(௪௫) செயிரிற்றீர்ந்த செம்பொன், என்றது - ஆடகம், கிளிச்சிறை, சாதரூபம், சாம்புநதம் என்னு நால்வகைப் பொன்னுளுயர்ந்தசாம்புநதத்தை. அயிர்-குற்றம். இசைப்பதை-இதில்-ஐ-சாரியை.

லயிறிற்றீர்த்தபேரறிஞரு மனையர்தஞ்செல்வத்
தியலிற்றுமெனவரையறுத் திசைப்பதையெவனே. (௬௫)

எரிக்குறும்பொறியனையசெம் மணிசுடரெறிபொன்
வரிச்சுரும்புநேர்மரகத முத்துவாள்வைரந்
தெரிப்பருந் துகிர்சிந்தின செல்லுநாளொன்றுக்
கரிப்பர்கையகப்படுவன வாயிரத்திரட்டி. (௬௬)

பாயதொன்மரப்பறவைபோற் பயன்கொள்வான்பதினெண்
டேயமார்தருநகிளர்ந்த சொறறிரட்சிதான்றூய
மாயைகாரியவொலியன்றி வான்முதற்கருவி
ஞயகாரியவோசையே யாய்க்கிடந்தன்றே. (௬எ)

ஒழிவில்வேறுபல்பொருளுமே ழுலோகமுமபிறவும்
வழுவில்வேறுபல்கலைகளு மரபுளிவகுததுத்
தழுவிவேண்டினா தாஙகொளத்தககவாபகரா
வழிவிலாமறை போன்றனவாவண வீதி. (௬அ)

திக்கெலாம்புகழ் மதுரையைசசிவபுரமாக்கி
முக்கணுயகனரசுசெய் முறைபினுக்கேற்பத
தக்கதோழனே டளகைமாநகருறைதயக்க
மொக்குமந்நகா வாணிகருறையுள்சூழ்நியமம். (௬௯)

---

(௬௬) குறுமை - சிறுமை. சிந்தின, அகப்படுவன, வினையாலணையும் பெயர்கள், எரிக்குறும்பொறி, சிறியதீப்பொறி. அரிப்பர்—அரித்துப்பொருள தேடுவோர்.

(௬எ) தூயமாயை-சுததமாயை. தூயமாயைகாரியவொலி-அக்கரங்களின்வடிவாய்ப் பொருள்பயப்பது. இதை, "மொழிக்காரணமாகாதகாரியவொலி, எழுதது" என்பதனுலுமுணர்க. வான்முதற்கருவிஞய காரியவோசை. பொருள்பயக்கும்அககரவடிவைப்பெறுது, பஞ்ச பூதங்களின் காரியப்பாட்டா லெழும், அநுகரணவோசை. தொன்மரம் — ஆலமரம்.

(௬அ) பல்பொருள் - பலபணடஙகள் - அறமுதலிய வுறுதிப் பொருள்கள். எழுலோகம்-பொன் வெள்ளிமுதலியன-பூலோகம். புவலோகமுதலிய எழுலகம். பல்கலைகள் - பலஆடைகள் — அறுபத்துநான்குகலைகள். பகர்தல் - விற்றல் - அறிவித்தல்.

(௬௯) தயக்கம் - தோற்றம். நியமம் - கடைவீதி.

௰6

ஒற்றையாழியானுலகிரு ளொதுக்குமாபோலச
செற்றநேமியாற் கலியிருடின் றுகோ லோச்சி
மற்றடம்புய வலியினுன்மாறடுசேற்றக்
கொற்றமன்னவர் விழுக்குடிக்கோமறுகுரைப்பாம். (௭௦)

தரங்கவேலைகடம்மையே தாளுறப்பிணித்துத்
துரங்கமாவெனத்தொகுத்தமந்திரம்பலவருவி
யிரங்குமோரறிவுயிர்வரை யாவையும்பெயர்த்து
மரஙகொல்யானைபோற் பிணித்தகூடம்பலமன்றோ. (௭௧)

மழுக்கள்வச்சிரஙகார்முகம் வாளிமுக்குடுமிக
கழுக்கள்சக்கரமுடமபிடி கப்பணநாஞ்சி
லெழுக்கணுந்தகம்பலகைதண டிவைமுதற்படையின்
குழுக்களோடிகலவிந்தைவாழ் கூடமும்பலவால. (௭௨)

துளையகல்லைமாலெனக்கொண்டு சுழற்றியுஞ்செந்து
ளளையும்யானைபோற்பாய்ந்துமல லாற்றியுமாற்றல்
விளையவாளொடுகேடகம் வீசியும்வென்றி
யிளையராடமர்பயில்வன வெண்ணிலாக்கூடம். (௭௩)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தேசவிர்நீலமாடஞ் செம்மணிச்சென்னிமாடங
காசறுகனகமாடஞ் சந்திரகாந்தமாட
மாசறவிளஙகுமின்ன மாடநீணமாலைகூடற
பாசிழைமடந்தைபூணட பன்மணிக்கோவையன்ன. (௭௪)

விரையகல்கதுப்பினல்லா வீஙகிளஙகொஙகைபோழ்ந்த
வரையகன்மார்பமன்றி வடுப்படார்கமகன்பில்லா
ருரையகன்மாணவாற்று லொழுகுவார்பலகையொள்வாட்
களையகல்விஞ்சைவீரா கணம்பயிலகாட்சித்தெருவும். (௭௫)

மின்னைவாளென்னவீசி வீஙகுகார்தம்மிற்போர்மூன்
டென்னவான்மருப்புநீட்டி யெதிரெதிர்புதையக்குத்தி
யன்னவானென்னவாய்விட் டதுவெனச்செந்நீர்சோரப்
பொன்னவாமகன்றமார்பர் பொருகளிறூட்டுவார்கள். (௭௬)

---

(௭௦) கோல்-நீதிமேனிற்றலா லுவமையாகுபெயர்.

(௭௧) மந்துரை - குதிரைலாயம். கூடம்-யானைக்கட்டுமிடம்.

(௭௨) விந்தைவாழிடம்-துர்க்காதேவிவாழுமிடம், அதாவது-சண்டு, ஆயுதசாலை.

தூண்டுவாருளமுந்தங்கள் பின்னிடத்துவக்குண்டூர்த்துத்
தாண்டுமொன்றொற்றையாழித் தேரினுந்தள்ளித்துள்ளப்
பாண்டில்வாய்ப்பசும்பொன்றேரப் பார்மகண்முதுகுநீண்டு
சேண்டிசைபோய்மடங்கச் செல்வத்தேர்நடத்துவார்கள். (௭௭)

மைந்தர்தங்கொருக்கிற்சிந்து கலவையுமகளிர்கொங்கைச்
சந்தமுங்கூந்தல்சோர்ந்த தாமமுஞ்சிவிறிவீசு
சிந்துரப்பொடியுநாறத் தேனொடுமெழுந்துசெந்தா
ளந்தரவயிறுதூர்ப்ப வடுப்ரிநடத்துவார்கள். (௭௮)

தம்முயிர்க்கிரங்காராகித் தருக்கொடுமானமீர்ப்பத்
தெம்முனையெதிர்ந்தாராற்றுஞ் செருவெனக்குநதிசெங்கேழ்க்
கொய்ம்மலர்குடுமிச்சேவல் கோழிளந்தகர்போர்மூட்டி
வெம்முனைநோக்கிநிற்பார் வேறுவேறாறுநோக்கார். (௭௯)

பெண்முத்தமனையபேதைச் சிறுமியர்பெருநீர்வையை
வெண்முத்தமிழைத்தசிற்றில் சிதைபடவெகுண்டுநோக்கிக்
கண்முத்தஞ்சிதறச்சிந்துங் கதிர்முத்தமாலைதட்பத்
தெண்முத்தினகைத்துச்செல்வச் சிறார்கடேருருட்டுவார்கள். (௮௦)

கொடிமுகிறுழாவுமிஞ்சிக் கோனகர்வடகீழ்ஞாங்கர்
முடிமிசைவேம்புநாற முருகவிழாரும்போந்து
மடிமிசைநாறத்தென்னர் வழிவழியரசுசெய்யு
மிடிமுரசுறங்காவாயி லெழுநிலைமாடக்கோயில். (௮௧)

மறையவர்வீதி.

ஆத்திகருண்டென்றோது மறமுதற்பொருள்கணான்கு
நாத்திகம்பேசும்வஞ்சர் நாவரிகருவியாக
வாத்தனூலுரைத்தவேத வளவுகண்டுள்ளந்தேறித்
தீர்த்தராய்முத்திவேட்குஞ் செல்வர்தம்மிருக்கைசொல்வாம். (௮௨)

முஞ்சிநாண்மருங்கின்மின்னப் பொன்செய்தமுளரிவேய்ந்த
குஞ்சிநான்றசையத்தானைச் செருக்குமுன்கொய்துதூங்கப்

---

(௭௯) தருக்கு - வீரசெருக்கு. முனை - யுத்தம்.

(௮௧) முடிமிசைவேம்புநாற, என்றது, பாண்டியர்க்கு வேப்ப மலர்மாலை உரியதாதலின். ஆர்-ஆத்திமாலை, போந்து-பனைமாலை.

(௮௨) ஆத்திகர்-கடவுளுண்டென்பவர். நாத்திகர் - அறமுதலிய வுறுதிப்பொருள்க ளில்லையென்றும், மகளிரின்பமே முத்தியென்றுங்கூறும் உலோகாயதன்முதலியோர். அளவு - அனுமானாதிப் பிரமாணங்கள். தீர்த்தர்-பரிசுத்தமுடையவர்.

பஞ்சிநாண்கலைத்தோணமார்பும் பலாசக்கோல்கையுந்தாங்கி
யெஞ்சினான்மறைநூல்கற்போர் இடைகளேயில்லமெல்லாம். (௮௩)

தீவினையந்தணாளர் சிறார்பயிறெய்வவேத
நாவுருவேற்றக்கேட்டுக் கிளிகளோநவிலும்வேற்றுப்
பூவையும்பயின்றுபுத்தே ளுலகுறைபுதுமந்தாரக்
காவுறைகிளிகட்கெல்லாங் கசடறப்பயிற்றுமன்றே (௮௪)

வேதமுமங்கமாறு மிருதியும்புராணநூலின்
பேதமுந்தெரிந்தோராலும பிறமதங்களையவல்ல
வாதமுமதமேற்கொண்டு மறுத்தலுநிறுத்தவல்ல
போதமுமுடையோராலும்பொலிந்தனகழகமெல்லாம். (௮௫)

உறிபொதிகரகக்கைய ரொளிவிடுசெங்கறனேயதத
வறுவையருயிர்க்கூறஞ்சு நடையினரவிச்சைமாள
வெறிசுடாமழுவாளனனைக கோவணமார்த்தகோலர்
மறைமுடிவன்றிதனே மாதவர்மடங்களெங்கும். (௮௬)

அட்டில்வாய்ப்புகையுமாடத் தகிலபடுபுகையும்வேள்வி
விட்டெழுபுகையுமொன்றி விரிசுடாவிழுங்கக்கங்குல
பட்டதுபலருந்தத்தம் பயில்வினையிழக்கநங்கை
மட்டவிழ்கடுக்கையான்கண புதைத்தநாணமானுமன்றே. (௮௭)

சைவர்வீதி-கலிநிலைத்துறை.

தெய்வநீறுமைந்தெழுத்துமே சிதைக்கலனாக
வெவ்வமாசிருவினையுடம் பெடுநசுழல்பிறவிப்

(௮௩) பஞ்சிநாண - உபவீதம. கலைததோல-கிருஷ்ணாசினம.
கிருஷ்ணம-மான், அசினம-தோல. எனவே கிருஷ்ணசாரமென்
னு மொருவிதமானின்தோல். எனபதுபொருள. பலாசம் - முண
முருக்கு. இடைகள் - வேதாத்தியயன பாடசாலைகள்.

(௮௫) அங்கம் ஆறாவன-மந்திரம், வியாகரணம, நிகணடு, சந்
தோபிசிதம், நிருததம், சோதிடம் மதமேறகொணடு மறுததலாவ
து - அவ்வவர்மதததிறகூறும் பாதமுததிலிலக்கணங்களைமேற்கொ
ணடு, பிரமாணம், பிரமேயம், பிரமாதா, பிரமதிஎன்னும் நால்வகை
இலக்கணங்களுள் ஒன்றேடொன்று வழுப்படக்கூறும் விகற்பங்
களை யெடுத்துக்காட்டி விலக்குதல். நிறுத்தவல்லபோதமாவது-
பிறர்தம்மதமேற்கொணடு களைந்து சித்தாந்தத்தை நிறுத்தல்.

(௮௬) அறுவை - வஸ்திரம். அவிச்சை - மாயை.

(௮௮) சிதை-பாய்மரம். சிதைக்கலன்-சிதை-பாய்-கலன், மர
க்கலம். பிறவிப்பௌவமேழென்றது-தேவர்,மானிடர்,விலங்குகள்,
பறவைகள், நீர்வாழ்வன, ஊர்வன, தாபரங்கண்முதலிய எழு
பிறப்பினை.

பௌவமேழையுங்கடந்தரன்பதமலர்க்கரைசேர்
சைவமாதவருறைமடத்தனிமறுகுரைப்பாம். (அஅ)

எங்குமீசனைப்பூசைசெய்திகபரமடைவா
ரெங்குமன்பரைப்பூசைசெய்தெழுபிறப்பறுப்பா
ரெங்குமாகமஞ்செவிமடுத்தெதிர்வினைதடுப்பா
ரெங்குநாயகன்வடிவுணர்ந்திருணமலங்களைவார். (அகூ)

அழிவிலானுரையாகமமிலக்கமாய்ந்தவற்றுள்
விழுமிதாகியவிதியிலும்விலக்கிலுமடியைத்
தழுவுதொண்டாகணமைந்தர்கள்சாதகர்பாசங்
கழுவிவீடருள்போதகக்காட்சியர்பலரால். (கூ0)

மறைகளாகமம்பொதுசசிறப்பெனச்சிவன்வகுத்து
முறையினோதியவிதிவிலக்குறைகளுமுடிவி
லறையும்வீடுமொன்றிரண்டெனும்பிணக்கறவமைந்த
குறைவிலாச்சிவயோகியாகுழாங்களும்பலவால். (கூக)

குழலுந்தும்புருநாரதர்பாடலுங்குனிதுச
சுழலுங்கொம்பனாராடலுமூவர்வாய்த்துதியும்
விழவின்செல்வமுஞ்சுருதியுந்திசையெலாம்விழுங்கு
முழவுங்கண்டுயிலாததுமுனனவன்கோயில். (கூஉ)

மடங்கலின்றிவிண்பிளந்துமேல்வளர்ந்துவெள்ளேற்று
விடங்கர்வெள்ளிமன்றிமைத்தெழுவெணசுடாநீட்ட
முடங்கல்வெணபிறைக்கணணியான்கயிலைமூவுலகு
மொடுங்குகின்றநாளோங்கியவோககமேயொக்கும். (கூங)

சுரந்துதேன்றுளித்தலர்களுஞ்சொரிந்துவண்டரற்ற
நிரந்துசுந்தரற்கொருசிறைநின்றலர்கடம்பு
பரந்துகட்புனலுகப்பலமலர்கபேய்ப்பழிசசி
யிரந்துநின்றருச்சனைசெயுமிந்திரனிகரும. (கூச)

உழல்செய்தீவினையுருப்பறவுயிர்க்கெலாமடியி
னிழல்செய்வார்க்குநீணிழல்செயாநின்றபூங்கடம்பின்

(கூ0) அடியைத்தழுவுதொண்டர் - சரியைவழிநிற்போர். மைந்தர் - கிரியைவழிநிற்போர். சாதகர் - யோகவழிநிற்போர். பாசம்- ஆணவாதி ஐந்து மலங்கள். பச - பந்தித்தல். அ - கருவிப்பொருள் விகுதி.

(கூங) கைலைமூவுலகு மொடுங்குகின்றநா ளோங்கியவோக்கம் என்றது, ஊழிதோறூழிதோறுமொடுங்குமவ்வோங்கல் என்றபடி எல்லாவுலகங்களும் நிலைகெட்டழியும் பேரூழிக்காலத்துத் திருக்கைலைமலை சிறி

குழல்செய்வண்டுகேற் பகமதுக்கொணர்ந் துவந்தூட்டித்
தழல்செய்காமமென் பேடையினூடலைநெய்த்தணிக்கும். (௯௫)

ஆருநீர்க்கடலன்றது வெனநிறையகழ்கா
ரூருமாழியன் றதுவெனவோங்கெயிலெட்டாய்ச்
சாருநேமியன்றதுவெனச சமைந்தகோபுரம்பொன்
மேருவன்றதுவெனசசுடர் விசும்பிழிவிமானம். (௯௬)

வேதவந்தமுந் துளக்கற மெய்ப்பொருள்விளக்கு
நாதவந்தமுங்கடந்ததோர் நடுநிலைப்பொருளின்
பாதவநதனைப்பத்தியின் பாலராய்ப்பயில்வோர்
மாதவந்தருபயனெனத தழைத்தபல்வளனும். (௯௭)

பொறிகளைந்தினுக்கூட்டுபல் போகமுமிதப்பச
செறிகொணீரவாலுவப்பவத் திருநகர்மாக்க
ளெறிகொள்செஞ்சடைப்பிறைமுடி நிருமலக்கொழுந்தின்
வெறிகொளுணமலரடிதழீஇ வீடுபெற்றூராபோல். (௯௮)

முன்னவன்னரசிருக்கையா லந்நகர்முளரிப்
பொன்னையீன்றதாலதுபல பொருணிறைசெல்வந்
தன்னையீன்றதாலதுபல தருமமென்றுரைக்கு
மின்னையீன்றதஃதீன்றதால விழுத்தகுபுகழே. (௯௯)

எழுக்கடந்ததோளுருத்திர லகமென்றியாரும்
வழுத்தநினறவிந்நகர்வயி னும்பரின்மாணட
விழுததகுமபலசெல்வமும் வியர்ந்துபார்ததுள்ளத்
தழுக்கறுமைமயாலினனமு மமரர்கணனுறவகார். (௧௦௦)

விரையவிழ்ந்ததாரமீனவர் வாகைவேலவிடுததுத்
திரையைவென்றதுமுடிதகாத் திகதிரன்செருக்குக
கரையவென்றதுவகார்தலை யிட்டதுஙகனக
வரையைவென்றதுமிக்கா வலியினூலன்றே. (௧0௧)

வெஙகுநாவுமாயெங கணுங கணனுமாயெங்குந்
தஙகுபேரொளியல்லதித் தனிநகர்சசெல்வஞ்

(௯௬) காருருமாழியென்றது - மேகஙகள்தவழுஞ் சக்ரவாளகிரியை. ஆழி - சக்கரம். எட்டாய்ச்சாருநேமி-அஷ்டகுலபர்வதஙகளிலொன்றாயுள்ள ஒருபர்வதமெனப்பொருள்தந்துநிற்றலால், பண்மையினொருமைவந்த பால்வழு வமைதியன்று.

(௯௭) வேத அந்தம்-உபநிடதஙகள் - நாத அந்தம் - நாதததது வத்தின் முடிவு.

செங்கணுயிரநாவினுன் செப்பவுமெதிர்கண்
டங்கணுயிரமுடையவ னளக்கவும்படுமோ. (௧௦௨)

புண்ணியம்புரி பூமிபாரதில்வருபோக
நண்ணியின்புறு பூமிவானுடென்பநாளும்
புண்ணியம்புரி பூமியுமதில்வருபோக
நண்ணியின்புறு பூமியுமதுரைமாநகரம். (௧௦௩)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பண்கனிந்தனையசொல்லார் கரப்பிசைப்பாணிதேவ
ருண்கனியமுதுகைப்பச் செவிதுளைதனூட்டவுண்டும்
பெண்களினமுதமன்னார் பெருமிதாடனமுண்ணக்
கண்களைவிடுத்துங்காலங் கழிப்பவரளவிலாதார். (௧௦௪)

கலவிவித்தாகவூடிக் கட்புனல்குளிக்குநல்லார்
புலவிதீர்செவ்விநோக்கிப் புணர்முலைப்போகந்துய்த்து
நிலைநிலையாமைநோக்கி நெறிபடுதருமதானங்
கலைஞர்கைப்பெய்துங்காலங் கழிப்பவரெண்ணிலாதார் (௧௦௫)

சந்தித்துமீனநோக்கி தலைவனைமூன்றுபோதும்
வந்தித்துமீசன்பூசை மரபுளிமுடித்தும்வேத
மந்தித்துமறியான்செய்த திருவிளையாடல்கேட்டுஞ்
சிந்தித்துமன்பர்பூசை செய்துநாளகழிப்பார்பல்லோர். (௧௦௬)

கற்பவைகற்றுங்கேட்டுங் கேட்டவைகருத்துளூறச்
சொற்பொருணினைந்துங்கேட்போர்க்குணர்த்தியுட்டெளக்கந்தீர்த்து
மெற்பகலிரவுநீங்கு மிடத்துமெய்யறிவானந்த
வற்புதவெள்ளத்தாழ்ந் தாழ்ந்துநாள்கழிப்பாரசில்லோர். (௧௦௭)

தன்னிகருயர்ச்சியில்லான காப்பியத்தலைவனுக
முனைவர்மொழிந்ததேனோ தமக்கெலாமுகமனன்றே

(௧௦௨) ஆயிரநாவினுன் - ஆதிசேடன். கண்ணுயிரமுடையவன் - இந்திரன்.

(௧௦௩) போகம் என்றது-பெண்-ஆடை, அணிகலம், போசனம், தாம்பூலம், பரிமளம், பாட்டு, பூமவளி என்னும், அஷ்ட போகங்களை.

(௧௦௫) புலவி - ஊடல். நிலை நிலையாமை என்றது — தோற்றக் கேடுகளை.

(௧௦௬) மூன்றுபோது-காலை. மாலை, உச்சி. அந்தித்தல் - சமீபித்தல்.

(௧௦௭) பகலிரவு என்றது - சகலகேவலங்களை.

(௧௦௮) காப்பியம் — கவியாற்புனையப்படுவது. - கவி, தன்னாற் புனையப்படுங் காப்பியத்தின் மேனிற்றலிற் கருவியாகுபெயர்.

என்ன துதனதேயாகு மண்ணலேபாண்டிவேந்தா
யிந்நகர்க்கரசனுவா னிக்கவிக்கிறைவனுவான். (க0அ)

என்னெனவுரைப்பேனிந்த விறைமகன்பணபையனே
மன்னவர்வானோரபோல மகிழ்த்துரைவிரிக்கற்பாற்றே
வன்னவனுணையாற்று னடப்பதிவ்வகிலமென்றான்
முன்னவன்செய்தவாடல் வரவினைமுறையிற்சொல்வேன். (க0௯)

மதுரைத்திருநகரப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம ௩ - க்கு - திருவிருத்தம் - ககக.

திருக்கைலாசப்புகழ்ச்சி.

கலிநிலைத்துறை.

வரஙகடந்தருளெனமுதுவானவர்முனிவோர்
கரஙகடந்தலேமுகிழ்த்திடககருணைசெய்தவிசசை
யுரஙகடந்துரையுணர்வெலாஙகடந்தருமறையின்
சிரஙகடந்தவனிருப்பதுதிருநகயிலாயம் (க)

புரந்தராதிவானவர்பதம்போதுறைபுத்தேள்
பரநதவான்பதஞ்சக்கரப்படையுடைப்பகவன்
வரநதவாதுவாழ்பதமெலாநிலேகெடவருநா
ளுரந்தவாதுநின்றூழிதோறேஙகுமவ்வோஙகல். (உ)

அரமபைமாதராராடலினரவமும்பாட
னரம்பினேசையுமுழவதிாசும்மையுநாலவாய
வரம்பிலோதையுமருவிவீழொலியுமாறாது
நிரம்பிவானமுந்திசைகளுநிமிர்வனமாதோ. (௩)

(க0௯) வரவு - என்னுந தொழிற்பெயர், பன்மைப்பொருண் மேனின்றது.

(க) அவிசசை-பாசம்.

(உ) ஊழிஎன்பதன்முதலில் அகரசசுட்டுதொகுத்தல்.

(௩) நால்வாய் - யானே. இது தொஙகியவசையும் வாயையுடையதெனப், பொருணமே னிற்றலால், வினைத்தொகை நிலேக்களத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை நிலேத்தொடர். நரம்பு - வீணே மேனிற்றலால் தானியாகுபெயர்.

வெந்த்நீற்றொளிவெண்மையும்விமலனையகங்கொண்
டந்தமின்றியேயசைவறவிருக்கையுமருவி
வந்தகணகளுஙகொணடவணிருக்குமாதவர்க்குத்
தந்ததாலரன்கைலையுந்தனதுசாரூபம். (௪)

ஆங்குவெண்டுகில்விரித்தெனக்கல்லெனவார்த்து
வீங்குகாலருவித்திரள்வெள்ளமேயன்றி
யோங்குநான்மறைக்குமெய்யினுள்ளொளிநோக்கித்
தூங்குமாதவர்கண்களுஞ்சொரிவனவெள்ளம். (௫)

கோட்டுமாமலர்நிலமலர்குண்டுநீரெடுத்துக்
காட்டுமாமலர்கொடிமலர்கொணடுமுட்கரைந்த
பாட்டுமாமலர்கொணடுசெம்பரஞ்சுடரடியிற்
சூட்டுமாதவர்தொகுதியுஞ்சூழ்வனவொருபால். (௬)

கையநாகமுஙகாய்சினவுழுவையுங்கடுவாய்ப்
பையநாகமுந்தவகிளைபரவியமுக்க
ணையனாகமெய்யருந்தவர்தமையடைந்தன்பு
செய்யநாகமும்வையமும்புகழ்வதச்சிலம்பு. (௭)

திருக்கைலாசப்புகழ்ச்சி முற்றிற்று.

ஆகூ படலம் ௪ - க்கு - திருவிருத்தம் - உ௰௬.

புராணவரலாறு.

கலிவிருத்தம்.

அளந்திடற்கரிதாயவக்குன்றின்மேற்
களஙகறுத்துவிண்காத்தவன்கோயின்முன்
விளம்பருஞ்சிவதீர்த்தத்தின்மிக்கதாய்
வளம்பெறுஞ்சிவதீர்த்ததின்மாடது. (௧)

(௪) அந்தம் - முடிவு. அகம் - மனம் - இடம். கண் - கண கள் - இடம். அவண - அவ்விடம். சாரூபம - சமானமானரூபம்.

(௫) தூஙகல் - நேயத்தழுந்தல். சொரிவன, என்னும் வினைமுற்று, பெயரெச்சமாய் நின்றது. வெள்ளம் - நீர்ப்பெருக்கு-ஆநந்தபாஷ்பம்.

(௬) கரைந்த, முதனிலை திரியாதுவந்த பிறவினைப் பெயரெச்சம்-இதுகரைக்குமென எதிர்காலப்பொருண் மேனின்றது.

(௧) சிவதீர்த்தத்தின்மிக்கது - சிவனுடைய தீர்த்தங்களிலே யுயர்ந்தது மாடு-பக்கம்.

தண்டருங்கதிர்ச்சந்திரகாந்தத்திற்
பண்டயவகநவமணிபத்திசெய்
தண்டர்தசசனனேகதவஞ்செய்து
கண்டதாயிரக்கான்மண்டபமரோ. (௨)

ஆனபான்மையினலந்தமண்டப
ஞானநாயகனணமலர்த்தாடொழ
மானமீனெடுவந்துபதவகுறித்
தானமின்மதிவைகுவதொத்ததே. (௩)

அன்னமணடபந்தன்னுளருந்தவ
ரன
னணபுராணமுஞ்
சொன்னமாதவசூதமுனிவனே. (௪)

அந்தவேலையிலசிவதீர்த்ததில்
வந்துமூழ்கியம்மணடபததேறியே
சந்தியாதிதவமுடித்திறிலா
ரந்தேத்தியே. (௫)

சம்புபத்தன்சதானந்தனுத்தம
னம்புயத்தனனையமகோதர
னுமபரஞ்சியவுககிரவீரிய
னம்புகேள்விப்பிரசணடநற்றவன். (௬)

ஆதிமாதவர்யாவருமன்புமை
பாதியாய்முற்றுமாகும்பராபரச
சோதிபால்வைத்தசூதனைத்தோத்திர
மோதியஞ்சலிததொன்றுவினுவினர். (௭)

(௨) பதவகுறிதது - காலம் பார்த்து. மதி-மதுவையுடையது.

(௪) வேஙகையதள் - புலித்தோலாசனம்.

(௫) சந்தியாதிதவம் என்றது, சந்தியாகாலத்திற் செய்யும் பிராணயாமம், மார்ஜனமுதலிய நித்தியகருமஙகளே. சந்தி - பக லிராக்களின் கூட்டககாலம், இதுவாசசியார்த்தம். அக்காலத்தில் உபாசிக்கும் தேவதையைக் குறிப்பது இலக்கியார்த்தம்.

(௭) ஆதிமாதவர்—யாவரும்உமைபாதியாய் முற்றுமாகும்பரா பரச்சோதிபால் அன்புவைத்த சூதனைத் தோத்திர மோதியெனக் கூட்டிப் பொருள் கொள்க.

கலிநிலைத்துறை.

வேதவாகமபுராணமேமிருதியேமுதலா
வோதுநூல்களின்றுணிபொருளுலகெலாம்பயந்த
பேதைபாகனேபரமெனத்தேர்ந்துணர்பெரிய
போதமாதவவுனக்கியாம்புகல்வதொன்றுளதால். (அ)

மேருமந்தரங்கைலைபர்ப்பதமுதல்விடைமே
லூருமந்தரநாடவனுறைபதியனந்த
மாருமந்தமில்போகம்வீட்டைவதென்றவற்றின்
காரணங்களோடுரைத்தனைகருத்தினுக்கிசைய. (௯)

ஐயமாதிமுக்குற்றமுமகலநீயருளிச
செய்யவுந்தெளிந்திலேங்கள்யாஞ்சிற்றறிவுடையே
மையநெஞ்சினேமாகையான்மயக்கறவின்ன
முய்யுமாறருள்செய்தியென்றுரைத்தனர்மன்னோ. (௧௦)

தலங்கடம்மின்மிக்குள்ளதாய்த்தகுதிசாற்றீர்த்தக
குலங்கடம்மின்மிகுடையதாய்க்குறையிரந்தோர்கரு
தலங்கடந்தருண்மூர்த்தியாய்நாதவேதாந்தப்
புலங்கடந்தபேரொளிபுறைதலனென்றுபுகலாய். (௧௧)

என்றபோதெதிர்முகமலர்ந்திருணமலவலிமை
வென்றசூதனுந்தலங்களின்விசேடமாய்ந்தம்பொற்
குன்றவார்சிலையானிடங்கொண்டுறைபதியு
ளொன்றுகேட்கவீடளிப்பதாயுளமற்றதுதான். (௧௨)

(அ) தேர்தல் - ஐயந்திரிபறத்தெளிதல். போதம் - ஞானம். உமக்கு, உயர்வுபற்றி ஒருமையிற் பன்மைவந்த வழுவமைதி.

(௯) பருப்பதம் - ஸ்ரீபர்வதம். அந்தரநாடு - சிவலோகம.

(௧௦) ஐயமாதிமுக்குற்றம் - ஐயம், திரிபு, அறியாமை. இவற்றுள் ஐயமாவது, ஒன்றில் துணிவுபெறாது நிற்றல். திரிபாவது-ஒன்றை, மற்றொன்றாகத்துணிதல். அறியாமையாவது - குற்றியை மகனே எனவும், இப்பியை, வெள்ளியே எனவுந்துணிதல். தெளிந்திலேங்கள் - இதில் கள்விகுதி, விகுதிமேல் விகுதியாகவந்த இடவழுவமைதி.

(௧௧) நாதவேதாந்தப் புலங்கடந்த பேரொளி என்றது, கலைஞானங்களை விளக்குமறிவையும், வைகரியாதி வாக்குகள் நான்கின் மேற்றதாம் தற்போதத்தையும், கடந்து நிற்றலை.

(௧௨) இருண்மலம் - ஆணவமலம்.

முற்றவோதியபுராணமூவாறினுட்காந்தம்
பெற்றதாறுசஙகிதையவையாறுந்தம்பெயராற்
சொற்றபேர்சனற்குமரமாமுனிவரன்சூதன்
கற்றவார்சடைசசஙகரன்மாலயன்கதிரோன். (கங)

இன்னவாறனுட்சஙகரசஙகிதையென்று
சொன்னநூலினையுணர்த்தினன்சங்கரனறனைவிக்
கன்னபோதவணமடியினிலிருந்துகேட்டதனை
மின்னுவேல்பணிகொண்டவேள்வெளிப்படவுணர்ந்தான். (கச)

குன்றெறிந்தவேள்வழிபடுகுறுமுனிக்குரைத்தா
னனறுதொட்டஃதகத்தியசஙகிதையாகி
நினறதன்னதுகேட்பவர்ககரனடிகீழ
லொன்றுமின்பவீடளிபபதாவொருதலனுரைக்கும். (கரு)

அதிகவப்பதியாதெனினுலவாய்கேட்கக
கதியளிப்பதென்றோதியசூதனைக்கதியின்
மதியைவைததவரனனதைப்பகரெனவந்த
விதியினிற்புகல்கின்றனன்வியாதன்மாணக்கன். (கசு)

புதியதாமரைமேவியபழமறைப்புததேள்
விதியினற்கநெடைப்பரிமகஞ்செய்வான்வேணடிக்
கதியைமாய்ந்தவர்க்குதவுதண்டுறைகெழுகாசிப்
பதியின்மைந்தரோடெய்தினன்பணடொருவைகல். (கஎ)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அகத்தியன்வியாத ஞரதன்சனகனுதிநான் முனிவர்கோதமனாற், சிகைத்தெளிவுணர்ந்தபராசரன்வாமதேவன்வான்மீகியேவசிட்டன், சகத்தியல்கடந்தசுகன்முதன்முனிவர் தம்மொடும்பத்துவெம்பரிமா, மகத்தொழின்முடிததுமற்றவர்க்குள்ள மகிழ்வுறவழங்குஙகா. (கஅ)

(கங) பேர் - பன்மைப்பொருளில்வந்த வோரிடைசசொல்.

(கரு) குன்று - கிரவுஞ்சமலே.

(கசு) கதி - மோட்சம்.

(கஎ) பழமறை - படைப்புக்காலந் தொட்டுள்ள வேதங்கள். பரிமகம் - பரி - அஸ்வம் - மகம் - யாகம். அஸ்வமேதயாகம்.

(கஅ) சனகனுதிநால்முனிவர்—சனகர், சனுதனர், சனந்தனர், சனற்குமாரர். சகம் - தோன்றியழிவது - உலகம்.

சத்தியவுலகிற்சரோருகக்கிழவன்சார்ந்தபின்புலப்பகைசாய்த்த
வத்திருமுனிவரனைவருமகாசியடிகளையடைந்தனர்பணிந்து [யிற்
முத்திமண்டபத்தினறமுதலனைக்கு மொழிந்தருண்மூர்த்திசன்னிதி
பத்தியாயிருந்துநாரதமுனியைப்பார்த்தொருவினாவுரைபகர்வார.

தலமுதன்மூன்றுஞ் சிறந்ததோர்சைவத தலமுரையென்ன நாரதன்றான், கலைமுழுதுணர்ந்த சனற்குமாரன்பாற் கற்றவன்வியாதனுமவன்பா, னலமுறக்கேணமினென வவன்கதிர்வேனம்பிபான்மறைமுதலனைத்து, மலமறவுணர்ந்தோன் குறுமுனியாகுமவனிடைக்கேணமெனவிடுத்தான். (உ௦)

மலயமாதவனை யடைந்துகைதொழுது வாழ்த்திவாதாவிவில்வலனைக், கொலைபுரிதருமமூர்த்தியேவிந்தக்குன்றடக்கியதவக்குன்றே, யலைகடல்குடித்த வருட்பெருங்கடலே யருந்தமிழ்க்கொண்டலேதென்பா, றுலைபெறநிறுத்தகளைகணேயென்று சுருதியாயிரமெனத்துதித்தார். (உக)

மூவகைச்சிறப்பு முள்ளதோதான மொழிகென முகமலர்ந்தருள்கூர், தியாவையுமுணர்ந்தோன முத்திமண்டபத்திலீரிருதொகையினவந்திறகருஞ், சேவலகடமையுமைமகரன்றனையுஞ் சேவலங்கொடியுடைவடிவேற, காவலன்றனையும்வடசிழலமாந்த கணனுதற்பரனையும்பணியா (உஉ)

அங்கயற்கண்ணிதன்னையுமெங்தை யாலவாயானையுமிதய, பங்கயத்திருத்திச்சமாதியிலிருந்துபரவசமடைந்துபார்ப்பதிகுச, சங்கரனருளிச்செய்தசங்கிதையைத் தாருகனுடலிரண்டாகச, செங்கைவேல்விடுத்த சேவகனெனக்குத்தெருட்டினு னனையசங்கிதையில். (உ௩)

(கக) அறமுதல் நான்காவன - அறம், பொருள், இன்பம், வீடு. அலம் - சுழற்சி.

(உக) துலை - துலாககோல, நிறுத்த - நிறுத்திய. களைகண - பற்றுக்கோடு. ஆயிரம் - அனந்தம்.

(உஉ) சேவல்களென்றது - மாகனந்தனென்னு மறையவனும், அவன்மனைவியும் மக்களிருவரும், மூன்றும் யுகத்திற் பாவத்தாற் கோழிகளாய்ப்பிறந்து முத்திமண்டபத்தில்வந்து முத்தியடைவரென்று காசிகாண்டத்திற் சொல்லப்பட்ட அக்கோழிகளாம்.

(உ௩) சமாதி - சுகத்துக்கு முதன்மையா யுள்ளது - அசைவறவிருத்தல். பரவசமடைதல் - நேயத்தழுந்தல்.

பெறற்கருந்தவஞ் செய்தகந்தெளிந்தரிதிற் பெறுங்கதிகேட்பவர்க்கெளிதா, யுறப்படுந்தலநீர்வினையமூசசிறப்பு முள்ளதெத்தலத்தினுங்கழிந்த, சிறப்பினுங்கெண்ணணடிருவிளையாடல் செய்தருள்வடிவெடுத்தென்று, மறைப்பொருள்விளங்கு மாலவாயதனை மண்ணின்மேற்சிவனுலகென்னும். (௨௪)

அத்தலத்தனையமூவகைச்சிறப்பு மளவிலாவுயிர்க்கெலாங்கருணை
வைத்தவன்செய்ததிருவிளையாட்டுமே வரையுரங்கிழியவேலெடுத்த
வித்தகனெனக்குவிளம்பியவாறே விளம்புவனுமக்கெனவந்த [ன்.
வுத்தமமுனிவாயாவருங்கேட்க வுணாத்துவானகடலெலாமுண்டா

புராணவரலாறு முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௫ - ௧௫ திருவிருத்தம் - ௨௩௧.

தலவிசேடம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நாட்டமொருமூன்றுடைய நாயகனுக்கன்புடையீர் நயந்துநீவீர் கேட்டதலமீண்டுரைத்த திருவாலவாயதனுட்கிளைத்துப்பொன்னார், தோட்டலர்தாமரைமுளைத்த தொருதடமுஞ் சுந்தரச்செஞ்சோதிஞான, வீட்டமெனமுளைத்தசிவ லிங்கமுமொன்றுளதின்னுமிசைப்பக்கேண்மின். (௧)

திருவாலவாய்க்கிணையாமொருதலமுந்தெய்வமணஞ்செய்யப்பூத்த
மருவார்பொற்கமலர்கள்தீர்த்தமுமத்தீர்த்தத்தின்மருங்கின்ஞான
வுருவாகியுறைசோமசுந்தரன்போலிகபரந்தருலவாவீடு
தருவானுமுப்புவனத்திலுமிலையுண்மையிதுசாற்றின்மன்னோ. ()

அவ்வகையமூன்றின்முதற் றலப்பெருமைதனைச்சுருக்கி யறையக்
னெவ்வகையவுலகத்துந்தருமதலமதிகமவற்றிறிலாத [கேண்மி
சைவதலமதிகமவற்றறுபத்தெட்டதிகமவைதமிலீரெட்டுத்
தெய்வதலமதிகமவற்றதிகதலநான்கவற்றைச்செப்பக்கேண்மின். ()

(௨௪) கழிந்த - மேன்மைப்பட்ட.

(௨௫) மூவகைச்சிறப்பு - மூர்த்திச்சிறப்பு. தலச்சிறப்பு, தீர்த்தச்சிறப்பு.

(௧) தோடு - இதழ்.

(௨) முப்புவனம் - சுவர்க்கம், மத்தியம், பாதலம்.

(௩) தருமதலம் - புண்ணியக்ஷேத்திரம். சைவதலம் - சிவஸ்தலம்.

அன்னமலிவயற்புலியூர்காசிநகர்காளத்தியாலவாயா
மின்னவளம்பதிநான்கிற்றிருவாலவாயதிகமெவ்வாறென்னின்
மின்னவிரம்பலங்காணக்காசிநகர்வதிந்திறக்கவியன்காளத்திப்
பொன்னகரம்பததிபிஞல்வழிபாடுசெயவளிக்குங்போகம்வீடு. (ரு)

அறந்தழையுந்திருவால வாய்கேட்டவுடன்போகமளிக்குமீண்டு. பிறந்திறவாப்பேரின்பக் கதியளிக்குமிதுவன்றிப்பிறழாதெங்கு, நிறைந்தபரனெத்தலமும் படைப்பானித் தலத்தைமுத னிருமித்தமையக, னுறைந்தருளிஞனன்றி யின்னமுளததன்பெருமையுரைப்பக்கேணமின். (கு)

திருவாலவாயென்றுகேட்டவரேயறமபெறுவாசெல்வமோங்குந்
திருவாலவாயென றுகினைதவரேபொருளடைவர்தேவதேவைத்
திருவாலவாயிடததுககண்டவரேயின்பநலஞ்சேரவரென்றுந
திருவாலவாயிடத்துவதிநதவரேவீட்டுநெறிசேரவாரனறே. (சு)

சுரநதிசூழ்காசிமுதற்பதிமறுமைக்கதியளிக்குந்தாநீாவைவை
வரநதிசூழ்திருவாலவாய்சீவன்முத்திதருமவதிவோர்ககிது
திரனதிகம்பரகதியும்பினகொடுககுமாதலினிசசீவன்முத்தி
புரனதிகமென்பதெவனதற்கதுவேயொப்பாமெப்புவனத்துள்ளும்.

ஆதலினிப்பதிவிட்டுப்பிறபநியிற்போய்நோற்போரஙகைகொண்ட
சீதளவானமுதேய்ப்பநதிததிககதகேம்பெய்துசெய்ததீம்பா
லோதனத்தைக்கைவிட்டுப்புறஙகையைநககுவாரொப்பாரந்த
மாதலத்தின்பெருமைதனையாவரேயளவிட்டுவழுத்தறபாலார் (அ)

மேற்படி - வேறு.

மற்றையதலஙகடம்மிற்பரிமகம்வாசபேய
மற்றமில்சோடசாகமக்கினிட்டோமம்யார்க்கு
முற்றருமிராசசூயமுதன்மகமுடிததபேறுஞ
செற்றமிறெரிசபூர்ணமுதலிட்டிசெய்தபேறும். (கூ)

(சு) வீடு - விடுதல் - எனவே எல்லாப்பற்றையு மற்றவரடையுமிடம் என்பதுபொருள்.

(எ) சுரநதி - தேவநதியாகிய கங்கை.

(கூ) வாசபேயமாவது - அந்தணர்கள், பன்னிரண்டுதினத்தில், இருபத்துமூன்றுமேடஙகளால் சிவபெருமானுக்குப்பிரீதியுண்டாகச்செய்யும்யாகம். சோடசாகமாவது, ஐந்துதினததில், இரணடுமேடஙகளால்செய்யும்யாகம். அக்கினிட்டோயம் என்பதும் அதுவே. இராஜசூயமாவது - எல்லா அரசர்களையும்வென்று ஐந்துதினத்தில் அல்லது எ-கூ-கஉ-தினஙகளில்-ச-மேடங்களால் க்ஷத்திரியர்களால் செய்யப்படும்யாகம். தரிசபூரணமாவது - அமாவாசை, பௌரணைகளில் சிவபெருமானுக்குப் பிரீதியுண்டுபண்ணசசெய்யும் ஸ்தாலிபாகக்கிரியை. இஷ்டி - யாகமுதலியகிரியை.

எள்ளிழுதன்னங்கன்னியில்லுளிதேரியானை பில்லம்
வெள்ளியான்பொன்பூணுடைவிளைவொடுபழனமுன்னாத்
தள்ளருமடிமையாதிதானங்கள்செய்தபேறும்
உள்ளறன்காசியாதிபதிகளில்வதிந்தபேறும். (௧௦)

நங்கைகாளிந்திவாணிக
துங்கபத்திரிதீம்பாலிதூயதண்பொருனைமுன்னாச்
சங்கையினதிகணமுற்றுமாடியதவத்தினபேறு
மங்கலமதுரைதன்னில்வைகலும்வதிந்தோர்க்கெய்தும் (௧௧)

அன்னியதலங்கடம்மிலாற்றியபிரமகத்தி
பொன்னினைக்களவுசெய்தல்கள்ளுணடலபுனிதவாசான்
பன்னியைப்புணர்தலின்னபாதகமனைத்துமென்றுந்
தன்னிகராலவாயில்வதிபவர்தமைவிட்டேகும். (௧௨)

மற்றையதலத்திற்சாந்திராயணமதியங்தோறு
முற்றபேறிங்குகங்குலுண்டியாலடைப்பேறுகு
மற்றையதலத்தின்மாதப்பட்டினிப்பலத்தின்பேறிங்
குற்றொருவைகலுண்டியொழிந்தவாபெறும்பேறுகும. (௧௩)

அயனகரடைந்துநான்குதிங்களோன்பாற்றும்பேறிவ்
வியனகரடைந்துநோற்குமட்டமிவிரதநல்கு
மயனகரெய்தியாறுதிங்களோன்பாற்றும்பேறிவ்
வியனகர்சசோமவாரவிரதமேயளிக்குமன்றே. (௧௪)

ஏனையதலத்திலோராண்டுணவொழிந்தியற்றுநோன்பா
லானபேறிங்குநோற்குஞ்சிவனிராவளிக்குமிங்கே
யூனைவம்பொறியுமவென்றோன்முப்பொழுதுண்டுவைகித்
தானமர்ந்தாலுங்காலுண்டியற்றுமாதவத்தோனாகும். (௧௫)

(௧௦) எள் இழுது - எண்ணெய்.

(௧௧) காளிந்தி - கரியநிறத்தை யுடையதோர்நதி. கண்ணவேணி - சையகிரியிலுற்பத்தியாகி இரகரநீலபாவதத்தினருகிலோடும் நதி. ஆடியதவம் - தீர்த்தயாத்திரைப்பலன்.

(௧௩) சாந்திராயணம - சந்திரசம்பந்தமுள்ள தோர்விரதம். என்னை - சந்திரன்கலையுயரும் பூர்வபட்சப்பிரதமைமுதல், பௌர்ணமிவரையில் நாளுக்குநாள் ஒவ்வொருகவளம் உயர்த்தியும், அக்கலை குறையப்பெறும கிருஷ்ணபட்சப் பிரதமைமுதல் அமாவாசை வரையி லொவ்வொரு கவளமாகக்குறைத்தும் புசித்துச்செய்யும் விரதம்.

(௧௫) காலுண்டென்றது - வாயுபஞ்சணஞ் செய்தலை கால்-காற்று.

இந்நான்மாடமோங்குமாலவாயிடத்தியாரேனு
மந்தணர்தமக்கோர்முட்டியருந்தவர்தமக்கோர்பிச்சை
தந்தவர்புறம்புசெய்தசோடசதானர்தம்மால்
வந்தபேறடைவர்பல்வேறுரைப்பதென்மதியான்மிக்கீர். (கசு)

பல்வகைத்தலங்களெல்லாம்வைகியபயனுமென்றும்
பல்வகைத்தீர்த்தமெல்லாமாடியபயனுமென்றும்
பல்வகைத்தானமெல்லாநல்கியபயனுமென்றும்
பல்வகைத்தானபூசைபண்ணியதவத்தின்பேறும். (கஎ)

பல்வகைத்தவங்களெல்லாமுற்றியபயனுந்தூய
பல்வகைமந்திரத்திலெய்தியபயனுநூலின்
பல்வகைக்கேள்வியெல்லாமாய்ந்துணர்பயனும்யோகம்
பல்வகைஞானமெல்லாம்பயின்றுணர்ந்தடங்கும்பேறும். (கஅ)

அனையதொல்பதியிலென்றுமவைகுவோரடைவரென்று
வினையதொல்பதிக்குநேர்வேறில்லையிப்பதியின்மேன்மை
தனையறிபவராரீசனென்றறியாதலாலே
வினையைவெல்பவனங்கெய்திவதிவதேவேணமோகோ. (கக)

மேற்படி - வேறு.

கைத்தலநான்கிரணடைய மலர்க்கடவுணமே லொருநாட்கயி லையாதி. யெத்தலமுமொருதுலைபிட்டிதலமு மொருதுலைபிட்டிர ணடேந்தூக்கி, வத்தமமாந் திருவாலவாய்மிகவுங் கனத்தது கணடேலகி ன்மேலா, வைத்ததலமிதுவென்று விதன்பெருமையாவரேவழுத்த ற்பாலார். (உ0)

(கசு) சோடசதானமாவன - அன்னதானம். வஸ்திரதானம், பூதானம், கன்னிகாதானம், இரணியதானம், கோதானம், உபய முகி கோதானம், மகிஷதானம், வருடைதானம், அஸவதானம, சுவேதாஸ்வதானம். கஜதானம், காளாமுகிதானம், மகாமேருதா னம், கற்பகவிருட்சதானம், வித்யாதானம், என்பன. முட்டி - ஓர் கைப்பிடி. இது முஷ்டி என்பதன் திரிபு.

(கக) அறியின் எனனுமுன்னிலைப்பன்மை எவல் வினைமுற்று ஈறுதொக்கு அறியெனநின்றது. தனையறிபவராரீசன்றானன்றி, எனவும்பாடம்.

(உ0) துலை - துலாக்கோல், இது சினையாகுபெயராய்த்துலா த்தட்டை யுணர்த்திநின்றது.

வத்திருமாநகரின்பேர்சிவநகரநகடம்பவனமமர்ந்தோர்சீவன்
முத்திபுரநகன்னிபுரந்திருவாலவாய்மதுரைமுடியாஞானம்
புத்திதரும்பூவுலகிற்சிவலோகஞ்சமட்டிவிச்சாபுரந்தென்கூடல்
சத்திதருதுவாதசாந்தத்தலமென்றேதுவிளம்பகர்வர்நல்லோர். ()

என்றுதலச் சிறப்புரைத்த குறுமுனிவ னெதிரறவோ ரிறும்பூ
தெய்தி, நன்றுதலப்பெருமையருள் செய்தனைகேட்டெலெடுத்த நய
மாரெல்லா, மின்றடைந்தேமினிசசுவணபுண்டரிகச் சிறப்பதனை
யிசைத்தியென்னக், குன்றமடக்கிய கருணைக்குன்றனை யான்வரன்
முறையாற கூறுகின்ருன். (உஉ)

மேற்படி - வேறு.

பிரதமாதவத்தீர்காணின்வெவ்வினையெல்லாம்வீட்டிச்
சரதமாப்போகநல்குந்தமனியமுளரிவந்த
வரவுமக்கனகக்கஞசப்பெருமையும்வளனுநன்கா
வுரைசெய்துநகேண்மினென்னுமுனிவரனுரைக்குமன்றே. (உங)

தலவிசேடம் முற்றிறறு.

ஆ படலம் சுக்கு - திருவிருத்தம - உ௯௪.

(உக) சீவன்முத்தியாவது - யான் எனதென்னும்விகற்பம்பற்றிப் பசுகரணமாய்ப் பயில்வதின்றி, சிவகரணமாய், உடையானுடைமைப்பொருளுமாய்த்தற் செயலற்றுச சாக்கிரத்தேயதீதத்தைப்புரிந்துநிற்றல. பரஞானமென்றது - அபரஞானம்போ லழிவதின்றி, நித்தியசுகத்தை விளைவிப்பதாகிய சிவஞானம்பற்றி நிகழும் மோனநிலையை. புத்தி - சிவபோகம். சமட்டிவிசசாபுரம் சிவஞான முதலியநால்வகைஞானநகளையுந் தரும்நகரம். சமஷ்டி - நிறைவு. விச்சை - ஞானம். துவாதசாந்ததலம் - பிரமரந்திரத்துக்குமேல் உன்மனி சத்திக்கதீதமாய் விளங்கும் நிராமயஸ்தானம்.

(உஉ) சுவணம் - பொன்.

(உங) சரதம் - உண்மை. தமனியமுளரி - பொற்றாமரை.

தீர்த்தவிசேடம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கண்ணகன்குடுமிமாடக்கடிபொழிலாலவாயி
னண்ணலம்பெருமையாரேயளப்பவரவிர்ந்தமுத்த
வெண்ணகையுமையாளன்புவிளைமுகச்செவ்விபோலத்
தண்ணறுங்கமலம்பூத்ததடப்பெருந்தகைமைசொல்வாம். (க)

யாற்றினுங்கரசாங்கங்கைகாவிரியாதியாறும்
வேற்றுருவாயமுந்நீர்வேலையும்பிறவுங்காருந்
தோற்றமுன்றன்னையாட்டசுந்தரமூர்த்திசெங்க
ணேற்றினன்கண்டதீர்த்தமாகுமீதெவ்வாறென்னின். (உ)

அகளமாயுலகமெல்லாமொடுக்கியந்நெறியேயார்க்கு
நிகளமாமவிருத்திதோன்றநினைவறநினைந்துநிற்குந்
துகளிலாவறிவானந்தசுந்தரசசோதிமேனாட்
சகளமாமுருவங்கொண்டதாவொருவிளையாட்டாலே. (௩)

முக்கணனரவப்பூணநூலினன்முகிழ்வெண்டிங்கட்
செக்கரஞ்சடையான்சூலகபாலத்தனசெங்கணேற்றன்
மைக்கருங்கயலுண்கண்ணிவாமத்தன்முன்னும்பின்னும்
பக்கமுநந்தியாதிகணதிபர்பரவிச்சூழ. (ச)

சென்றுதன்மேனித்தேசாற்றிசையெலாம்விளங்கச்செங்கண்
வென்றிகொளுரகவேந்தனகரமுமவிபுதாவேந்தன்
பொன்றிகழ்நகரும்வேதன்புரமுமால்புரமுமேலைத்
தன்றிருநகருஞ்சென்று சஞ்சரித்தாடிமீள்வான். (ரு)

அன்னபோதயனுந்தேவர்க்கரசனுமாழிவேந்து
முன்னர்வந்திறைஞ்சியேத்தமுனிவரும்பேறுநல்கித்
தன்னகரடைந்துநீங்காத்தனிப்பெருங்கணத்திறைநை
யின்னருள்சுரந்துநோக்கியிலிங்கத்திற்புகுதுமெல்லை. (சு)

(க) கண அகல் - என்றதற்கு, இடமகன்ற என்பதுபொருள், யார், வினைக்குறிப்புமுற்று. இதில் யாவினு இன்மைப்பொருளது.

(௩) அகளம், நிட்களம். நிகளம் - பந்தம்.

(ச) செங்கண்ஏறு - சிவந்தகண்களையுடைய தருமவிடை.

(ரு) உரகவேந்தன் - ஆதிசேடன். உரகம்-சர்ப்பம். விபுதர் - தேவர். பொன்திகழ்நகர் - தெய்வலோகம். தன்திருநகர் - சிவலோகம்.

(சு) இலிங்கம் - பிரகாசகம் - முன்னர் என்பதில் அற்பகுதிப் பொருள்விகுதி.

வேத்திரப்படையோனுதிகணுதிபர்வீழ்ந்துபால
நேத்திரவன்பர்க்கன்பநிரஞ்சனநிருத்தானந்த
சாத்திரமுடிவுந்தேறாததனிமுதலொருவவென்னுத்
தோத்திரவகையாலேத்தித்தொழுதொன்றுவிணுவல்செய்வார். (எ)

ஐயவிவ்விலிங்கமூர்த்திக்காட்டவுமடியேமூழ்கி
உய்யவுங்கங்கையாதிநதிகளுமுலகத்துள்ளோர்
மையறுதடாகநீருமற்றிலேயிருமைப்பேறுஞ்
செய்யவோர்தீர்த்தமிங்குண்டாக்கெனச்செப்பலோடும். (அ)

அத்தகையிலிங்கமூர்த்திக்கதெதென்கீழ்சாராக
முத்தலைவேலைவாங்கிநாட்டினன்முதுபார்கீண்டு
மைத்தலைப்பாந்தள்வேந்தன்பாதலங்கீண்டுபோயெண
ணைத்தலப்பிரமனண்டகடாகமுங்கீண்டதவ்வேல் (கூ)

அவ்வழிப்புறம்புசூழ்ந்துகிடந்தபேராழியூழிப்
பௌவநீரென்னவோங்கப்பாணியாலமைத்துவேணித
செய்யநன்னீரைத்தூவிக்கலந்துமாதீர்த்தமாக்கிக்
கைவரைகபாலிநந்திகணத்தினேநோக்கிக்கூறும். (க0)

இன்னமாதீர்த்தந்தன்னையெனைப்பலதீர்த்தங்கட்கு
முன்னம்யாமிங்குக்கண்டமுதன்மையாலாதிதீர்த்த
மென்னலாமினியுண்டாகுந்தீர்த்தங்களெவைக்குமேலாய்
மன்னலாற்பரமதீர்த்தமெனப்பெயர்வழங்கலாகும். (கக)

மருட்கெடமூழ்கினோர்நன்மங்கலம்பெறலானும
மருட்சிவதீர்த்தமாகுமபுன்னெறிபகற்றியுள்ளத
திருட்கெடஞானந்தன்னையீதலானஞானதீர்த்த
தெருட்சிதரலான்முத்திதீர்த்தமென்றிதற்குநாமம். (கஉ)

(எ) வேத்திரம் - பிரம்பு. வேத்திரப்படையோன் - திருநந்திதேவர். பாலம் - நெற்றி. நிரஞ்சனம்-நிர - அஞ்சனம். களங்கமில்லாதது. அஞ்சனம் - களங்கம்.

(அ) மை - குற்றம் இருமைப்பேறு - இம்மைமறுமைப்பயன்.

(கூ) சார் - பக்கம். முத்தலைவேல - சூலம். அண்டகடாகம்-பாதலம்.

(க0) புறம்புசூழ்கிடந்தபேராழி-பெரும்புறக்கடல். பௌவம்-கடல். கைவரைகபாலி - கரத்திலேந்திய கபாலத்தையுடைய சிவபெருமான்.

(கக) கண்ட - உண்டாக்கிய. பரமம் - மேன்மை.

(கஉ) மருள் - அஞ்ஞானம்.

குடைந்துதர்ப்பணமுஞ்செய்துதானமுங்கொடுத்தம்மாடே
யடைந்தெழுத்தைந்துமெண்ணியுச்சரித்தன்பாலெம்மைத்
தொடர்ந்துவந்திறைஞ்சிசூழ்ந்துதுதித்தெமையுவப்பசெய்தோ
ருடம்பெடுத்ததனாலெந்தவுறுதியுண்டதனைச்சேர்வார். (கங)

இந்தநீரெம்மையாட்டினேழிரண்டுலகின்மிக்க
வந்தமிறீர்த்தமெல்லாமாட்டியபயன்வந்தெய்தும்
வந்திதின்மூழ்கியிங்குவைகுநங்குறியையுங்கள்
சிந்தையிலார்வம்பொங்கப்பூசனைசெய்மினென்னா. (கச)

விண்ணவர்தம்மின்மேலாம்வேதியனாகிநின்ற
பண்ணவன்றானந்நீரிற்படிந்துதன்னனுஞைபாலே
யண்ணலங்கணத்தினோரைமூழ்குவித்தனாதியாய
புண்ணியலிங்கந்தன்னுட்புகுந்தினிதிருந்தான்மன்னோ. (கரு)

அந்தமாநீரானந்தியாதியோர்விதியாற்சோம
சுந்தரன்முடிமேலாட்டித்துகளறப்பூசையாற்றிச
சிந்தையில்விழைந்தவெல்லாமடைந்தனர்செம்பொற்கஞ்சம்
வந்தவாறிதுவத்தீர்த்தமகிமையுமுரைப்பக்கேண்மின். (கசு)

வளையெறிதரங்கஞானவாவியைநோக்கிற்பாவத்
தளையறமூழ்கின்வேண்டுங்காமியமெல்லாஞ்சாரு
முளமுறமூழ்குமெல்லைமுழுக்கொன்றற்குலகத்துள்ள
வளவறுதீர்த்தமெல்லாமாடியபயன்வந்தெய்தும். (கஎ)

மெய்யைமண்ணாதிகொண்டுவிதிவழிசுத்திசெய்து
மையறுவருணசூக்கமந்திரவினறுமூழ்கிற்
றுய்யமாதீர்த்தமெல்லாந்தோய்ந்துநான்மறையுமாய்ந்தோர்
கையிலெப்பொருளுமீந்தகாசறுபேறுநல்கும். (கஅ)

(கச) குறி, திருவருட்குறியாகிய சிவலிங்கம.

(கரு) அனுஞை - கட்டளை. அனாதி - தனக்கோர்முதலில்லது.

(கஎ) பாவத்தளை - பாவததொடக்கு, காமியம. இச்சைபற்றி நிகழ்வது.

(கஅ) மண்ணாதிகொண்டு, என்றது - அரசடிமண், வில்வமரத்தடிமண், துழாயடிமண், புளியமரத்தடிமண், ஆலமரத்தடிமண், நாவல்மரத்தடிமண், யானைக்கட்டுமிடத்துமண், குதிரைக்கட்டுமிடத்துமண்முதலிய ஒன்பதுவகைமண்களும், துளசித்தளிர், புளியந்தளிர், நாவற்றளிர், வில்வத்தளிர், ஆலந்தளிர், அரசந்தளிர், அறுகந்தளிர்முதலிய எழுவகைத்தளிர்களும், பால், தயிர், நெய், கோசலம், கோமயமுதலிய பஞ்சகௌவியங்களுமாகியவற்றை. வருணசூக்கமந்திரம் வருணதேவனனுக்கிரகத்துக்குரிய தோத்திரரூபமானமந்திரம்

தெய்வவித்தீர்த்தந்தன்னைநினைவின்றித்தீண்டினாலு
மவ்வியவினையினீங்கியரும்பெறல்வீடுசேர்வ
ரிவ்வுரைமெய்யேயாகுமென்னெனின்மனத்தாறன்றி
வெவ்வழநீண்டினாலுஞ்சுமென்றிவிடுமோவம்மா. (கக)

ஆருமக்கீரிலென்றுமாடினார்சிவன்முத்தி
சேருவரக்கீராடுஞ்சிறப்புறுபயனுக்கொவ்வா
வாருணவாக்கினேயமந்திரமிவைமுன்னுன
பேருணர்வளிகருநானஞ்செய்தவர்பெறும்பேறெல்லாம். (உ௦)

அன்னதீர்த்தனையுமாடியாலவாயுடையநாதன்
றனனையும்பணிவோன்மேலைப்பரகதிதன்னைச்சாரு
மென்னகன்னூலிற்சொன்னபவித்திரமெவைக்குமேலாய்ப்
பன்னரும்புனிதமானபவித்திரமாகிநிற்கும். (உக)

ஆதரவிலனாயக்கீராடினோன்சுவர்க்கஞ்சேரு
மாதரவுளனாய்மூழ்கிவானவராதியானோர்க
காதரவரிசியெள்ளுத்தருப்பணமமையச்செய்தோ
னாதரவேள்விமுறறுமாறறியபயனைசசேரும். (உஉ)

எனைமாதலஙகடம்மிலிருந்துசெயவிரதம்பூசை
தானமாதருமமோமந்தவஞ்செபந்தியானந்தமமா
லானமாபயனிற்கோடியதிகமாமடைநதுமூழ்கி
ஞானமாதீாததஞாஙகரிருந்தவைநயந்துசெய்யின். (உங)

பிறநதநாளக்கீர்மூழ்கின்மேலைவெம்பிறவிப்பௌவ
மறிநதிடுமெறிதேளகும்பமதிகளின்மூழ்கிதென்பா
லுறைந்தவர்பொருட்டுப்பிண்டமுதவினாலவர்தாமாழ்ந்து
நிறைந்திடுபிறவிப்பௌவநின்றுமேலெழுவரன்றே (உச)

(கக) ஔவியவினை - பொறாமைமுதலிய தீக்குணங்கள்.

(உ௦) வாருணமாக்கினேயமந்திரம், என்றது-வருணமந்திரஸ்நானம், ஆக்னேயமந்திரஸ் நானஙகளே.

(உக) என்ன - எப்படிப்பட்ட. பவித்திரம் - பாவத்தைநீக்கி மோட்சததைத்தருவது.

(உஉ) ஆதரம் - விருப்பம்.

(உங) ஞாங்கர் - கரை.

(உச) மறி - சித்திரைமாதம், தேள் - கார்த்திகைமாதம் - கும்பம் - பங்குனிமாதம். தென்பாலுறைந்தவர் - பிதிரர்.

அத்தடமருங்கின்யாவர்தென்புலமடைந்தோர்தங்கள்
சித்தமாசகற்றவேண்டிச்செய்கடன்முடிக்கின்னன்றே
ரெத்தனையெண்ணேர்ந்தாலுமெள்ளுக்காயிரமாண்டாக
வத்தனையாண்டுமேட்டுமேவரைவிணஞளவைப்பார். (உ௫)

மூவகையுலகிலுள்ளதீர்த்தமுமுறையாலென்றுஞ்
சேவகஞ்செய்யுமிந்தத்தீர்த்தமெங்காளுமூழ்கி
யேவரங்கீராலென்றுமீசனைப்பூசைசெய்வோ
ராவரிப்பிறவிதன்னிலவர்கதிக்கரையைசசார்வார். (உ௬)

விடுத்திடலரியசித்தவேள்விமாவிரதம்வேதந்
தடுத்திடலரியதானந்தவமிவைதருமபேறெல்லா
மடுத்ததன்கரையில்வைகியீசனையருச்சிப்போர்க்குங்
கொடுததிடுபுண்ணியததிற்கோடிபிலொன்றுக்கொவ்வா. (உ௭)

உம்மையிற்பிறவிதோறுநியமநல்லொழுக்கம்பூண்டு
பொய்ம்மையில்விரதந்தானந்தவஞ்செய்துபுனிதராகிச
செம்மைநன்னெறியினின்றசிததருக்கலதித்தீர்தத
மிம்மையிலடைந்துநித்தமாடுதற்கெய்தாதன்றே (உ௮)

மேற்படி - வேறு.

(க) மதிகதிரோனிடததொடுங்குதினந (உ) திஙகட்பிறப் (௩) பர வம்வாயங்காந்து, கதிர்கடமை விழுங்குதினம (௪) விதிபாதமிந்நா ளிற்கருதிமூழ்கித், துதிகடருப்பணந்தானம் புரிதன்மனுவோ துதலத் தொகையொன்றற்கொன், றதிகபலனமமுறைநூறுபிரநூறு யிரமோரனந்தமாகும். (உ௯)

பொருவரியதகர் ந்திஙகடுலாத்திஙகளிவையுதிக்கும்போதுமூழ்கி ஞெருபதிஞயிரமடஙகாஞ்சுறவுகவைததாளலவனுதிப்பின்மூழ்கி னிருபதிஞயிரமடஙகாமிந்திரவியிடததொடுஙகுமிந்துவாரம் வருவதறிந்தாடிமனுவோதன்முதற்செபினனந்தமடஙகுண்டாகும்.

(உ௬) சேவகம் - ஏவறபணிவிடை.

(உ௮) உம்மை - முற்சனனம்

(உ௯) க. அமாவாஸ்யை, உ. மாசப்ரவேசம், ௩. கிரகணபுணய காலம், ௪. மாதஙகடோறும் வரப்பட்ட இருபத்தேழு யோகஙகளி ல் ஒன்ருய்ப், பிதிர்கர்ம விசேடஙகளுக்குரிய சிரார்த்தவகை தொ ண்ணூற்ருறிலொன்ருய் வருவது.

(௩௦) தகர்-மேஷம்-சித்திரை. துலாத்திங்கள்-ஐப்பசிமாதம். சுறவு-மகரம்-தைமாதம். அலவன்-கடகம்-ஆடிமாதம். இந்திரவி யிடத்தொடுங்கு மிந்துவாரமென்றது. சோமவார அமாவாசையை மறு-ஸ்ரீபஞ்சாட்சரம், சடாக்ஷரமுதலிய மகாமந்திரங்கள்.

பிரயாகைதனின்மகர மதிநாண்முப்பதுங்குடைந்து பெறும்பே றிர்தத், திரையார்பைந்தடத்தொருநாண் மூழ்குவோன் பெறும்வி ரதசீலம்பூண்டு, வரையாமலொருவருடம் படிந்துமையாயமரர்சி காமணியாம்வேத. வுரையானைவழிபடுமேன் மலடிக்குநன்மகப்பே றுணடாமன்றே. (ரு௧)

எண்டிசையாதிவாவி வடிவானமாதீர்தத மெல்லாமிப்பொற், பு ணடரிகதடத்திலொரு கோடியிலோர்கூறுங்கீர் போதாவீது, கண் டதனு லறந்தீண்டப் பெற்றதனுனற்பொருளாங கையாலள்ளிக், கொணடதனுலின்பாலங குடைந்ததனுற்பேரின்பங கொடுக்கு ம ன்றே. (ரு௨)

மேற்படி - வேறு.

முன்னவனருளிசசெயதகாரணமுறையாலன்றி
யினனமிப்புனிதவாவிக்கேதுவாலெய்தாம
மின்னவிர்சடையான்சென்னிமேவியகஙகைநீரிற்
பின்னதுகலந்தநீராற்பெறுஞ்சிவகஙகையென்றும். (ருரு)

அலகிலாதநீத்தந்தம்முளாதிகவுததமமாயத்தோன்றி
யிலகலாலிதனைத்தீர்ததவுததமமென்பாராயந்தோர்
பலவிதழ்விரித்துசசெம்பொற்பஙகயமலர்ந்தநீரா
லுலகவாயாரும்பொற்றமரையெனவுரைப்பரன்றே. (ரு௪)

தருமமுன்னுகுநான்குந்தருதலாற்றருமதீர்தத
மருமைசாலருததநீர்த்தமரும்பெறற்காமதீர்த்த
மிருமைசேர்முததிதீர்த்தமென்பதாமினையதீர்ததம்
வெருவருபாவமென்னும்விறகினுக்கெரியாமன்றே. (ரு௫)

இவ்வருந்தலத்தினுன்றபெருமையுமெரிகால்செம்பொற்
றெய்வதபதுமதீர்த்தப்பெருமையுஞ்செப்பக்கேட்டோ
ரெவ்வமில்போகம்வீடுபெறுவரென்றிசைத்தான்மூங்கீர்ப்
பெளவமுணடமரர்வேந்தன்பரிபவவிழுமந்தீர்த்தோன். (ரு௬)

தீர்த்தவிசேடம் முற்றிற்று

ஆ படலம் எ - க்கு - திருவிருத்தம் - உ௬0

(ரு௬) பரிபவம் - துன்பம்.

மூர்த்திவிசேடம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆலவாயமர்ந்தசெம்பொனம்புயப்பெருந்தீர்த்தத்தின்
மேலவாம்பெருமைதன்னைவிளம்புவாரெவரேயாங்க
ணீலமாமிடற்றுமுக்கணிராமயனறிவானந்த
மூலமாவிலிங்கமேன்மைமுறையினுலறையலுற்றும். (௧)

பொன்னெடுமேருவெள்ளிப்பொருப்புமந்தரங்கேதார
வன்னெடும்புரிசைசூழ்ந்தவாரணவாசியாதிப்
பன்னருந்தலங்கடம்மிற்பராபரவிலிங்கந்தோன்று
முன்னரிக்கடம்பின்மாடேமுளைத்ததிசைவலிங்கம். (௨)

அப்பதியிலிங்கமெல்லாமருட்கூறியிதனிற்பின்பு
கப்புவிட்டெழுந்தவிந்தக்கார[illegible]மிரண்டினுலு
மொப்பரிதானஞானவொளிதி[illegible]ண்டானவிந்தத்
திப்பியவிலிங்கமூலவிலிங்கமாய்ச்சிறக்குமன்றே. (௩)

இந்தமாவிலிங்கத்தெண்ணுன்கிலக்கணவிச்சைமேனி
யந்தமிலழகன்பாகத்துமையொடுமழகுசெய்து
சந்ததம்விளக்கஞ்செய்யுந்தகைமையைநோக்கிச்சோம
சுந்தரனென்றுநாமஞ்சாத்தினர்துறக்கவாணர் (௪)

திறப்படுமுலகமெங்கும்வியாபியாய்ச்சிறந்துநிற்கு
மறப்பெருங்கடவுள்சோமசுந்தரனதனுலன்றே
கறைக்கதிர்வடிவேற்றென்னன்கையிற்பொற்பிரம்புபட்ட
புறத்தடித்தழும்புமூன்றுபுவனமும்பட்டதன்றே. (௫)

சொற்றவிச்சமட்டியானசோமசுந்தரனைக்காணப்
பெற்றவர்வியட்டியானபிறபதியிலிங்கங்காண
லுற்றவராவரென்னென்றுரைக்கின்வேருட்டுநீபோய்
மற்றையசினைகளெல்லாந்தழைவிக்குமாத்தின்மாதோ. (௬)

(௧) நிராமயன் - நோயில்லாதவன். நீலம், மா, என்பன, ஒரு பொருட் கிளவிகள்.

(௨) வாரணவாசி - கோழிவசிப்பது, வாரணம் - கோழி. இது காரணம்பற்றியே,காசிக்குக்குடநகரம்என்னும்பெயரும்வந்தது.

(௪) சோமசுந்தரன்-சஹ-உமா-சுந்தரன்-எனவே, உமையோடு கூடியவழகன். என்பதுபொருள்.

(௫) வியாபி - வியாபகத்தையுடையவன்.

எத்தலத்தியாவனெண்ணெண்டிருவிளையாடல்செய்தா
னத்தலத்தவனுக்கொப்புமதிகமாஞ்சிறப்புப்பெற்ற
வுத்தமனென்றுமெந்தவுலகிலுமில்லையந்த
வித்தகன திகத்தன்மையெனைத்தெனின் விளம்பக்கேண்மின். (௭)

பொருப்பினுட்டலைமையெய்தும்பொன்னெடுங்குடுமிமேரு
தருக்களிற்றலைமைசாருந்தணணறுந்தெய்வதாரு
விருப்புறுவேள்விதம்முணமேம்படும்புரவிமேத
மருட்படுதானந்தம்முள் விழுமிதாமன்னதானம். (௮)

மனிதரிலுயர்ந்தோராதிமறையவர்தேவர்தம்மிற்
பனிதருதிங்கள்வேணிப்பகவனேயுயர்ந்தோன்வேட்டோர்க்
கினிதருள்விரதந்தம்முளதிகமாமிந்துவாரம
புனிதமந்திரங்கடம்முட்போதவைந்தெழுததுமேலாம். (௯)

மின்மைசான்மணியிற்சிந்தாமணிவரமவிழுப்பநலகுந்
தன்மைசாலறங்கடம்மின்மிகுஞ்சிவதருமமெனப
வினமைசானெறிநின்றோருக்கேற்குநற்கலங்கடம்மி
னன்மைசான்றவரேமுககணுதனுக்கன்புபூணடோா. (௧௦)

நீயவாஞ்சுவைப்பாலாவிறநேவராவதிகம்பல்வே
றுயமாதீாததநதமமுளதிகமாஞ்சுவணகஞ்ச
மாயமாசறுககவெலலாததலததிலும்வதிந்துமன்னுந்
தூயவானவரிறசோமசுந்தரன்சிறந்தோனுகும். (௧௧)

அந்தமுமுதலுமில்லாவகணடபூரணமாயாாக்கும்
பந்தமுமவீடுநல்கும்பராபரசோதிதானே
வநதனைபுரிவோாக்கிமமைமறுமைவீடளிப்பானந்தச
சுந்தரவிலிஙகத்தென்றும்விளஙகுவான்சுருதியேத்த. (௧௨)

இதற்குசயம்புதன்னையேனையசயம்புவெல்லா
நிததமுந்தெரிசிததேகுநிருமலவொளியாமிந்த
ஙததமவிலிஙகஙகணடோருரையுணாவொடுஙகவுள்ளே
சித்தமாசொழியத்தோன்றுஞ்சிவபரஞ்சுடரைக்கண்டோர். (௧௩)

(௭) வித்தகன - ஞானசொரூபன. வித்தகம் — ஞானம்.

(௧௦) மின்மை-மின்-ஒளி-மை பகுதிப்பொருள் விகுதி. கலம்-ானபாததிரம்.

(௧௧) நீயவாஞ்சுவைப்பால் - இனிமை விரும்புஞ் சுவையையுடையபால். நீ - இனிமை. அவா - விருப்பம்.

(௧௩) சயம்பு-ஸ்வயம்பு என்பதன்றிரிபு தானே யுண்டானது என்பது பொருள். ஸ்வயம்-தானே, பு - உண்டானது.

மெல்லாங
கொத்தழற்பொறிவாய்ப்பட்டபஞ்சுபோற்கோபமூள
மெய்த்தவஞ்சிதைதயுமாபோன்மருந்தினால்வீயுநோய்போ
லுத்தமகுணங்களெல்லாமுலோபத்தாலழியுமாபோல். (௧௪)

கலிகடலிரவிதோன்றக்கருகிருளுடையுமாபோ
லொலிகெழுபெருங்காறள்ளவுடைபடுமேகம்போல
வலிகெழுமடங்கல்சீறமாயுமால்யானைபோலக்
குலிசவல்லேறுதாக்கப்பொடிபடுங்குன்றம்போல. (௧௫)

மருட்சிசெய்காமநோயான்மதிகெடுமாறுபோல
வருட்சிவஞானநோக்கால்வலிகெடுமவிச்சைபோலத்
தருக்குறமுவணஞ்சீறத்தழலராவிளியுமாபோற்
செருக்குறவழியுங்கற்றகல்விபோற்சிதையுமன்றே. (௧௬)

புலரியிற்சிவன்முத்திபுரேசனைக்காணப்பெற்றா
லலைகடனான்குபட்டவவனிமாதானஞ்செய்க
பலனுறுங்கதிர்காலுச்சிவைகலிற்பணியப்பெற்றார்
கலைஞர்பானூற்றுப்பததுக்கபிலைமாதானப்பேறும். (௧௭)

விண்ணிடைப்பரிதிப்புத்தேணமேலைநீர்குளிக்குமெல்லை
யண்ணலைவணங்கிற்கோடியானினததானப்பேறும்
பண்ணவர்பரவும்பாதியிருள்வயிற்பணியப்பெற்றால்
வண்ணவெம்புரவிமேதமகம்புரிபெரும்பேறெய்தும். (௧௮)

இன்னனவதிகமாம்பேறறிந்துபோயெதநதேவர்க்கு
முன்னவன்சமட்டிவிச்சாபுரமுறைமுதல்வன்றன்னைச்
சொன்னவிக்காலந்தோறுமிறைஞ்சியுந்தொழுதுஞ்சூழ்ந்தும்
பொன்னடிக்கன்பராகிவழிபடும்புனிதசீலர். (௧௯)

(௧௫) மடங்கல்-சிங்கம். குலிசம் - வச்சிராயுதம். ஏறு - இடி. தோன்ற, தள்ள, சீற, தாக்க, என்பன காரணப்பொருளில் வந்த வினையெச்சங்கள்.

(௧௬) செருக்கு - அகங்காரம்.

(௧௭) புலரி - விடியற்காலம், கடல்நான்கென்றது, நாற்றிசைக்கடல்களை. உச்சிவைகல் - உச்சிக்காலம்.

(௧௮) புரவிமேதமகம் - அஸ்வமேதயாகம்.

உம்மையில்வினைகளென்னும்பிணியவிழ்ந்தொருவித்தூய
செம்மையராகியானுத்திருவொடுசெல்வமோங்க
வெம்மையில்போகமூழ்கிமலவிருள்வீக்கநீந்தி
மைம்மலிகண்டத்தெங்கோன்மலரடிநீழல்வாழ்வார். (உ௦)

மேற்படி - வேறு.

அறவுருவனுலவாயானுமஞ்செவிமடுத்தாலடைந்தபத்துப், பிற விவினையறுகினைந்தானூறுபெரும் பவப்பாவப்பிணிபோகக்கூட, வி றைவனையின் றிறைஞ்சுதுமென றெழுந்துமனைப் புறம்போந்தாலீ ரைஞ்ஞூறு, மறமுறுவெம்பவத்திழைதத பாதகவல்வினையனைத்து மாயுமன்றே (உக)

புழைக்கைவரை தொலைததானைத் தெரிசித்தோராயிரவாம்பு ரவிவேள்வி, தழைத்தபெரும் பயன்பெறுவ ருருத்திரசூக்கம் மத னுற்றவவானோர்க, டொழற்கரியான்றனைத்துதித்தோர்கணத்துக் காயிரராசசூயயாக, மிழைத்தபெரும் பயன்பெறுவர் சமட்டிவடிவா கியவவ்விலிங்கந்தன்னை. (உஉ)

அங்கைடளவாகியநன் னிராட்டிப்பூசித்தோ ரளவிலேனைத, துங்கதலத்துறையிலிங்கமூர்த்திகளைச சிவாகமநூல்சொன்னவாற் றான், மங்கலமாகியமுகமனீரெட்டுமெ வழுவாதுவாசந்தோய்ந்த, செங்கனகமணிக்கலசப்புனலாட்டிமாபூசைசெய்தோராவார். (உங)

(உ௦) செமமை - கடுநிலைமை. ஆனுத்திரு - நீங்காதசெலவம்.
(உக) மறம் - தீமை.
(உஉ) சூக்கம் - சூக்தமென்னும வடமொழித்திரிபு.
(உஉ) புழைக்கை-துவாரததையுடைய கையையுடையது,என உருபும்பயனுந் தொக்க இரணடாம் வேற்றுமைத தொகைநிலைக்க ளததுப்பிறந்த அன்மொழித் தொகையாய், யானைக்குக் காரணப் பெயராய்வந்தது. வாம்புரவி-தாவுங்குதிரை.
(உங) முகமன் - உபசாரம. இது சோடசோபசாரம, தசோப சாரம், பஞ்சோபசாரம், என மூனறுவகைப்படும். அவற்றுள்சோ டசோபசாரமாவன—ஆவாகனம், ஸ்தாபனம், சந்நிதானம், சந்நி ரோதனம், அவகுண்டனம், தேனுமுத்திரை, பாத்தியம், ஆசமனீ யம், அர்க்கியம், புட்பதானம். தூபம, தீபம், நைவேதத்தியம், பானீ யம், ஆராத்திரிகை, ஜபசமர்ப்பணை என்பன. தசோபசாரமாவன— மேற்காட்டிய சோடசோபசாரத்துள், ஆவாகனமுதல் புட்பதானம் வரையிலுள்ளபத்தும். பஞ்சோபசாரங்களாவன—பிரிதிவிசம்பந்த மான, கந்தமூலபலாதிகள், கந்தகுசுமாதிகள், அன்னாதிகளும்; அப் புசம்பந்தமான, வாரி, பால், தயிர, வஸ்திரமுதலியவைகளும்; தே யுசம்பந்தமான உலோகாதியாபரணங்களும், தீபங்களும்; வாயுசம் பந்தமான தூபம், சாமரம், மயில்விசிறியாதிகளும்; ஆகாயசம்பந்த மான, மணியோசை, தோத்திரத்தொனி முதலியவைகளுமாம்.

அவ்வண்ணஞ்சுந்தரனை யைந்தமுதமானுதவு மைந்துநீந்தே ன், செவ்வண்ணக்கனிசாந்தசேறுமுதன்மட்டித்துத் தேவர்தே ரு, மெய்வ்வண்ணங்குளிரவிரைப்புனலாட்டி மாபூசைவிதியாற்செ ய்தோர், மைவ்வண்ணவினைநீந்தியநமுதனுற் பொருளடைந்துமன் னிவாழ்வார். (உ௪)

நல்லவகைமுகமனீரெட்டுள்ளும்வடிததவிரைநன்னீராட்ட
வல்லவர்நூறுபிரமாமேததமகப்பயன்பெறுவர்வாசநான [வ
மெல்லவிர்குஙகுமஞ்சாந்த மிலவபலவுமட்டித்தோரெழிலாற்தெய்
முல்லேநகையாரோடும்விரைக்கலவைகுளித்தின்பமூழ்கிவாழ்வார்.

நன்மலரோன் ருலவாயான்முடிமேற்சாற்றி னுனயந்துநூறு, பொன்மலர்கொண டயற்பதியிற் பூசித்தபயனெய்தும் புனிதபோ கத், தன்மைதருசுந்தரற்குத் தூபமொருகாற்கொடுப்போர் தமக் குத்தாங்கள், சொன்மணமெய்புறசசெய்த ரூறறமாயிரம்பொறுப் பன்சுருதிநாதன். (உ௬)

திருவமுதுநிவேதிப்போ ரவிழொன்றற் குகமொன்றுச சிவ லோகத்தின், மருவிநிறைபோகமுடன் வைகுவர்தாம்பூலமுக வாச மீந்தோர், பொருவரியகடவுளராண டொருநூறுகோடிசிவ புரத்து வாழ்வா, ரொருபனிதவிளக்கிடுவோர் வெண்ணிறமுங்கணனுதலு முடையராவார். (உஎ)

(உ௪) ஐந்தமுதம், என்றது-பஞ்சாமிர்தம். அவை-பால், நெய், தேன், சர்க்கரை, பழம். இவற்றுள், பால்நீக்கித் தேஙகாய்த்திருகல் கூட்டி ஐந்துவகையாகக்கொள்ளுதலும்; தேஙகாயத திருகலநீக்கி, நீர்கூட்டி யைந்தென்றுகொள்ளுதலும்; பழவர்க்கங்களெல்லாம் ஒ ன்றாகவும்; நெய், தயிர், பால், இம்மூன்றையும் இனம்பற்றியொன் றாகவுஙகொணடு, இவ்விரணடோடுதேன், சாக்கரை, நீர்இவற்றை க்கூட்டி ஐந்தென்றுகொள்ளுதலும் உணடு. ஆனுதவுமைந்தென்ற து-பஞ்சகௌவியம்-அவை-பால்,தயிர்,நெய், கோமயம், கோசலம். இவற்றோடு கோரோசனமுங்கூட்டி கவ்வியம் ஆறு எனவுங கூறு தலுமுண்டு. கவ்வியம்-கோசம்பந்தமாயுள்ளன. கோ - பசு. மட்டித் தல்-பூசுதல். விரைபுனல் - வாசனையூட்டிய திருமஞ்சனம் விரை- வாசனை. மஞ்சனம்-நீர்.

(உ௬) சுருதி, காதாற்கேட்கப்படுவது - வேதம்.

(உஎ) முகவாசம்-தக்கோலம் ஏலம் தகைசா விலவங்கம், கர்ப் பூரம் சாதியோடைந்து, என்னுமிவ்வைந்தும். பனிதம் - கர்ப்பூரம். பனிதவிளக்கு-கர்ப்பூரநிராஞ்சனம்.

நறுந்திருமஞ்சனமெடுக்கக் குடமாட்டமணிக்கலசநல்லவாசம், பெறுந்தகையதூபக்கா நீபக்கான்மணியின்ன பிறவுங்கங்குற், றெறுங்கதிர்கான்மணிமாடமதுரைநாயகர்க்கீந்தோர்செய்தபாவம், வெறுந்துகள்செய்தைம்பொறிக்கும் விருந்தூட்டும்பெருநகாமவெள்ளத்தாழ்வார். (உஅ)

கயலிசையுநகணனுமைகோன் றிருமுன்னர்ப்பல்லியமுங்கல்லென்றார்ப்ப, வியலிசையபாடலினேடாடலிவைசெய்விப்போரிறுமாப்பெயதிப், புயலிசையவியநாலிப்ப மூவுலகுந்தொழவரசாய்ப்பொலநகொம்பாடுஞ், செயலிசையவணநகனே யாராடரநகுகண்டின்பச செல்வததாழ்வார். (உகூ)

ஒருகாலவட்டாநகமுடன் பஞ்சாநகமுடனுதலொண்செங்கால்வெண, குருகாலுமலர்த்தடஞ்சூழ் கூடலுயகர்ப்பணிவோர் கோலொன்றேசசிப், பொருகாலின்வருபரித்தேர்மன்னவராயாவருந்தம்புடைவநதெய்தி, யிருகாலுந்தலைவருட வெககாலுந் தமைவணநக விருப்பரன்றே. (௩௦)

இத்தகையதிருவாலவாயுடையான்றிருமுன்னரியற்றுமோமமெய்த்தவமந்திரந்தானமின்னவனுவளவெனினுமேருவாகுமுத்தமமாமிவ்விலிநகப்பெருமையெலாம்யாவரளந்துரைப்பர்வேதவித்தகரேசிறிதறிந்தவாருரைததேமினிப்பலகால்விளம்புமாறென்.

இத்தலத்துக்கொப்பாக வொருதலமும்பொற்கமல மென்னுமிந்த, வுததமமாதீர்த்ததததுக் கொப்பதொரு தீர்த்தமுமெய்யுணர்வானந்த, விததனையவிலிநகமிதற் கொப்பாவோரிலிநகமும்பார்விணமேலென்னு, முததலததுமிலையந்த மூர்த்திதிருநாமநகண்மொழியக்கேணமின். (௩௧)

(உகூ) இசைய என்பவற்றுள், இயலிசைய பாடலென்றவிடத்து இசையையுடையவெனப் பெயரெசசத்தின்மேலும், ஏனைய உவம உருபிடைச சொல்லடியாய்ப்பிறந்த வினையெசசநகளின் மேலும் நின்றன. இயம்-வாத்தியம். அணநகு-தெய்வப்பெண.

(௩௦) குருகுஆலும்-அன்னங்கள்ஒலிக்கும். அட்டாங்கம்-தலை, இரணடுகை, இரணடுசெவி, மோவாய், இரணடுதோள்என்னுமிவ்வெட்டுறுப்பும் நிலத்திற் பொருந்தவணஙகுதல். அஷ்டம் - எட்டு-அநகம்-உறுப்பு. பஞ்சாங்கம் - தலை, இரண்டுகை, இரண்டுழுழந்தாள் என்னு மிவ்வைந்துறுப்புக்களும் நிலத்திற்பொருந்த வணங்குதல். பஞ்சம்-ஐந்து.

கருப்பூரசுந்தரன்பூங்கடம்பவனசுந்தரனுட்கரவாத்தொண்டர்
விருப்பூருங்கலியாணசுந்தரனல்லறவடிவாய்விளங்குமேற்றுப்
பொருப்பூரும்பிராமசுந்தரன்றேன்புடைகவிழப்பொன்னிற்பூத்த
மருப்பூசுசணபகசுந்தரன்மகுடசுந்தரன்றான்வாழிமன்னே. (௩௩)

மான்மதசுந்தரன்கொடியபழியஞ்சசுந்தரனோர்மருங்கின்ஞானத்
தேன்மருவியுறைசோமசுந்தரன்றேன்செவ்வழியாழ்செய்யப்பூத்த
கான்மருவுதடம்பொழில்சூழாலவாய்ச்சுந்தரன்மீன்கணங்கள்சூழப்
பான்மதிசூழ்கான்மாடக்கூடனாயகன்மதுராபதிக்குவேந்தன். (௩௪)

சிராசலேசன்பரவரியசமட்டிவிசசாபுராதன்சீவன்முத்தி
புரநாதன்பூவுலகசிவலோகாதிபன்கன்னிபுரேசன்யார்க்கும
வரநாளுந்தருமூலவிலிங்கமெனவிவைமுதலாமாடக்கூட
லரனுமயின்னமளப்பிலவாகுமுலகுய்யவவ்விலிங்கம (௩௫)

பாதாளமேழுருவமுளைத்தெழுந்ததவ்விலிங்கப்படிவந்தன்னு
ளாதாரமாகவமர்ந்தறுபத்துநாலுவிளையாடல்செயத [ன்று
போதானந்தன்பெருமைகங் குரவன்மொழிப்படியே புகன்றேமெ
வேதாதிகலைதெரிந்தமலயமுனிகேட்டறவோாவினைதலசெய்தார்.

அருட்கடலேயிறைவிளையாட் டறுபத்துநான்கென்று யவை
யானந்தப், பொருட்கடவுளைக்காலத்தியாவர்பொருட்டாடினனெ
ம்போதந்தேறித, தெருட்படரவரன்முறையாற் செப்புகெனக்கர
ங்குவித்தார்தென்பால்வெற்பி, விருப்பவனுமவினையபடிக்கிறை நிர
ம்பத்தொகுத்துவிரித் தியம்புகின்றான். (௩௭)

மூர்த்திவிசேடம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் அ - க்கு - திருவிருத்தம - ௩ உஎ.

---

(௩௩) அறவடிவாய்விளங்குமேற்றுப்பொருப்புஎன்றது, தரும விடையை.

(௩௪) ஓர்மருங்கின் ஞானத்தேன் என்றது, உவம ஆகுபெயராய் உமாதேவியை யுணர்த்திநின்றது.

(௩௬) பாதாளமேழ் என்றது, பாதாளத்தையீறாகவுடையகீழ் எழுலோகத்தினை, அவை. அதலம், விதலம், சுதலம், தராதலம், ரசாதலம், மகாதலம், பாதாளம், என்பன. கேட்ட, என்பதில், அகரவீறு, தொகுத்தல். இறை-உத்தரம்.

உ

சிவமயம்.

திருவிளையாடற்றொகையாகிய * பதிகம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வானவர்கோன்பழிதொலைத்தவிளையாட்டுவெகரிசாபமாய்த்தவாறு
மீனவர்கோன்காடெறிந்துபுரங்கண்டபெருஞ்சிறப்புமீனநோக்கி
யானதடாதகையழல்வாயவதரித்துப்பாராண்டவருளுமீசன்
றானவளைமணஞ்செய்துமுடிதரிததுமணகாத்ததகைமைப்பாடும்.

புலிமுனியும்பணிமுனியுந் தொழவெள்ளிமன்றுணடம் புரிந்த
வாறும், வலிகெழுதோட்குண்டகட்டுக் குறட்கன்னக்குன் றளித்த
வகையும்பின்னு, நலிபசிநோயகெடவன்னக் குழியழைத்துக்கொடு
த்துநீர் நசைக்குவைகை, யலைபுனல்கூயருத்தியதும் பொன்மாலைக்
கெழுகடலு மழைத்தவாறும். (௨)

அந்தராகோனுதனத்தி லுறைமலயத்துவசனைமீண் டழைத்த
வாறுஞ், சுந்தரவுக்கிரகுமர னவதரித்தவாறும்வளை சுடர்வேல்செ
ண்டு, தந்தையிடததவன்பெற்ற வாறுமவனவ்வடிவேல் சலதிவீறு,
சிந்தவிடுததுமகவான் முடியைவளையெறிந்திறைவன் சிதைத்த
வீறும். (௩)

பொன்னசலந்தனைச்செண்டாற் புடைத்துநிதியெடுத்ததுவும்
புனிதர்க்கீசன், பன்னரியமறைப்பொருளைப் பகர்ந்ததுவும்மாணி
க்கம் பகர்ந்தவாறுந், தொன்னகர்மேனீர்க்கிழவன் வரவிடுத்தகடல்
சுவறத் தொலைத்தவாறு. மன்னதனிதொன்மதுரை நான்மாடக்
கூடனகரானவாறும். (௪)

*—"பதிகக்கிளவி பல்வகைப்பொருளைத், தொகுதியாகத் தொகுத்துரைப்பதுவே" என்னுஞ்சூத்திரப்படி, இவ்வகுப்பலவகைத்திருவிளையாடல்களையுந் தொகுத்துக் கூறியதனால், பதிகம் எனப்பெயர் வந்தது.

(௧) மீனவர்கோன், என்றது மச்சக்கொடியையுடையபாண்டியர்களுட்சிறந்த குலசேகரபாண்டியனை.

(௨) குண்டு - ஆழம். அகடு - வயிறு. குறள் - குண்டோதரன். கூவி - இது கூய் எனத் திரிந்துநின்றது.

(௩) வளை - சக்கரம். வீறு - செருக்கு.

(௪) நீர்க்கிழவன் - வருணன்.

வட்டங்கொள்சடையுடைய சித்தர்விளையாடியதோர்வனப்புங் கையிற், கட்டங்கர்தரித்தபிரான் கல்லானைக்கரும்பருந்தக் காட்டு மாறு, முட்டங்குவஞ்சனையா வமணர்விடுவாரணத்தை யொழித்த வாறு, மிட்டங்கொள் கௌரிமுனம் விருத்தனிளையோன் குழவி யானவாறும். (௫)

செய்யதாண்மாறிநடமாடியதும்பழியஞ்சு திறனுந்தாயை, மை யலாற்புணர்ந்தமகன் பாதகத்தைமாற்றியதுமதியாதாசான், றைய லாடனைவிரும்பு மாணவனைவாளமரிற் றடிந்தவாறும், பையராவெ ய்ததுவும் படிற்றமணர்விடுத்தபசுப் படுத்தவாறும். (௬)

அறவேற்றுப்பரியுகைத்து மெய்க்காட்டுக்கொடுத்தவிளையாட் டுங்காட்டுச், சுரவேற்றுக்கொடியரசன் றனக்குலவாக்கிழிகொடுத் த தொடர்புநாய்கர், நறவேற்றமலர்க்குழலார் மனமகவர்ந்துவளைப கர்ந்தநலனுமாறு, மறவேற்கணமாதரார்க் கட்டமாசித்தியுற மதித்த தவாறும். (௭)

சென்னிபொருட்டெயில்வாயி றிறந்தடைத்துவிடைபொறித்த செயலுஞ்சென்னி, மன்னிகலிட்டமர்விளைப்பு மீனவற்குநீர்ப்பந்தர் வைத்தவாறும், பொன்னனையாள்பொருட்டிரத வாதவினை முடித்ததுவும் புகார்க்குவேந்தன், றன்னையகன்குழிவீட்டித் தென்னவற்குமறவாகை தந்தவாறும். (௮)

மனக்கவலைகெடவுலவாக் கோட்டையடியார்க்களித்த வகையு மாம, னெனக்கருணைவடிவாகி வழக்குரைதப்பொருள்வணிகற் கீந்தவாறுஞ், சினக்கதிர்வேல்வரகுணற்குச் சிவலோகமகாட்டியதுந் திவவுக்கோலான், றனக்கடிமையெனவிறகு திருமுடிமேற்சுமந்துபகை தணித்தவாறும். (௯)

அப்பாணற்கிருநிதியஞ் சேரனிடைத்திருமுகமீந் தளித்தவா று, மப்பாணன்பாடமழை யரையிரவிற்பொற்பலகை யளித்தவா று, மப்பாணன்மனைவியிசைப் பகைவெல்லவண்ணலவையடைந்த வாறு, மப்பாணனென்றோன் முலையருத்திப்பன்றியுயி ரளித்த வாறும். (௧௦)

---

(௫) கட்டங்கம்-மழு. இது கடங்கமென்பதன் றிரிபு. இதனைத் திருக்கோவையாரில் — "சுத்தியபொக்கணத் தன்பணிகட்டங்கஞ் சூழ்சடையோன்" எனவருஞ் செய்யுளுரையாற் காண்க.

(௬) மாணவன் - மாணுக்கன் படிறு - வஞ்சகம்.

(௭) சுறவேற்றுக்கொடி - மீனக்கொடி. ஏறு - ஆண்.

(௮) புகார் - காவிரிப்பூம்பட்டினம். இது-சோழன்ராஜதானி.

(௯) திவவுக்கோலான், என்றது-நரம்பின் கட்டமைந்த வீணையையுடைய பாணபத்திரனை. திவவு - வீணைவலிக்கட்டு.

வயவேனக்குருளைகளை மந்திரிகளாக்கியதும் வலியுண்டாகக், கயவாய்க்குக்குருமொழிவைத் தருளியதுநாரைக்குக் கருணைநாட்டந், தயவால்வைத்தருண்முத்தி நல்கியதுங்கூடனகர் தன்னைச்சித்தர், புயநாகம்போய்வளைந்து திருவாலவாயாக்கிப் போந்தவாறும்.

சுந்தரனென்றெழுதியகூ ரம்பெய்துசெம்பியன்போர்தொலைத்தவாறுஞ், செந்தமிழோர்க்கியற்பலகை யருளியதுந்தருமிக்குச் செம்பொன்பாடித், தந்ததுவுமாறுபடு கீரற்குக்கரையேற்றந் தந்தவாறும், விந்தமடக்கியமுனியாற் கீரனியற்றமிழ்தெளிய விடுத்தவாறும். (கஉ)

ஊமனூற்புலவரிக லகற்றியதுமிடைக்காடனுடன்போய்க்கொன்றைத், தாமனூர்வடவால வாயமர்ந்தபரிசும்வலை சலதிவீசிப், பூமனுய்குழலியைவேட் டருளியதும்வாதவூர்ப் புனிதர்க்கேறத், தேமனுணமலரடிகண முடிசூட்டியுபதேசஞ் செய்தவாறும். (கங)

நரிகள்பரியாக்கியதும் பரிகணரியாக்கியது நாகம்பூணடோ, னரியதிருமேனியின்மே லடிசுமந்துமண்சுமந்த வருளுந்தென்ன, னெரியடுவெஞ்சுரந்தனித்த வாறுமமணரைக்கழுவி லிட்டவாறுங், கரியதெனவன்னிகிணறிலிஙகஙகூய்வணிகமகட் காத்தவாறும். ()

எனத்தொகையா லறுபத்துநான்கிவற்றை நிறுத்தமுறையீறிலாத, வினைத்தொகையா றகன்றீரெக்காலமெவர் பொருட்டெனநீர் வினயவாற்றான், மனத்தளவிலன்புமடை யுடைத்தொழுகத்திருவால வாயான்றனை, நினைத்தளவிலானந்தம் பெருகவிரித்துரைப்பலென நெறியாற்கூறும். (கரு)

திருவிளையாடற்றொகையாகியபதிகம் முற்றிற்று

ஆ படலம் - கூ — க்கு - திருவிருத்தம் - ௩சஉ.

(கக) வயம்-வெற்றி. எனக்குருளை - பன்றிக்குட்டி. சயவாய்-கருக்குருவி.

(கஉ) செம்பியன்-விக்கிரமசோழன். கீரன்-நக்கீரன். கீரற்கு என்றதில், கு - உருபுமயக்கம்.

(கங) ஊமனென்றது - உருத்திரசன்மரை. புலவரென்றது-கடைச்சங்கப்புலவர்களாகிய நாற்பத்தெண்மரை. வடவாலவாய்என்றது-மதுரைக்கு வடக்கிலும், வையைநதிக்குத் தெற்கிலுமுள்ள வட மதுரையை. தேம் மன் நாண் மலர் தேன்பொருந்திய, அன்றலர்ந்த தாமரைமலர்.

(கச) தென்னன் - கூன்பாண்டியன், கரி - சாட்சி.

சிவமயம்.

முதலாவது,

இந்திரன்பழிதீர்த்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்பயில்குலிசப்புத்தேள்விருத்திராசுரனைக்கொன்ற
வன்பழிவிடாதுபற்றக்கடம்பமாவனத்திலெய்தி
யென்பரவாரம்பூண்டவிறைவனையருச்சித்தேத்திப்
பின்பதுகழிந்துபெற்றபேற்றினையெடுத்துச்சொல்வாம். (க)

முன்னதாமுகத்தில்வண்டுமூசுமந்தாரநீழற்
பொன்னவிர்சுணங்குண்கொங்கைப்புலோமிசைமணாளன்பொறபூ[ண்
மின்னவிர்ந்திமைப்பசிங்கஞ்சுமந்தமெல்லணைமேன்மேவி
யன்னமென்னடையாராடுமாடன்மேலார்வம்வைத்தான். (உ)

மூவகைமலரும்பூத்துவண்டுளேமுழங்கத்தெய்வப்
பூவலர்கொடிபோர்ந்தன்னபொன்னனாகூடதுமன்னார்
காவலரமுதமன்னபாடலுகாகாட்டுக்
காவலன்கண்டுகேட்டுக்களிமதுகடலுளாழ்ந்தான். (ங)

பையராவணிந்தவேணிப்பகவனேயனையதவக
னையனும்வியாழப்புத்தேளாயிடையடைந்தானாக
செய்யதாள்வழிபாடின்றித்தேவர்கோனிருந்தானந்தோ
தையலார்மயலிற்பட்டோர்தமக்கொருமதியுண்டாமோ. (ச)

ஒல்லெனக்குரவனேகவும்பர்கோன்றிருவினுக்கம்
புல்லெனச்சிறிதுகுன்றப்புரந்தரனரிந்திக்கேடு
நல்லதொல்குரவற்பேணாவையினால்விளைந்ததென்று
வல்லலுற்றறிவன்றன்னைத்தேடுவானாயினானே. (ரு)

(க) குலிசப் புத்தேள் - வச்சிராயுதத்தையுடைய இந்திரன். குலிசம் - வச்சிரம். புத்தேள் - தெய்வம்.

(உ) முன்னதாம் உகம்-திரேதாயுகம். மந்தாரம்-பஞ்சதருக்களி லொன்று. தெய்வலோகததருக்களில் வண்டுமொய்க்கும் சம்பிரதா யமில்லாவிடினும். மரப்பொதுவகையில், வண்டு மூசு மந்தாரம் என்றார். மூசுதல் - மொய்த்தல்.

(ங) மூவகைமலர் - கோட்டுப்பூ, நீர்ப்பூ, நிலப்பூ.

(ச) பகவன், என்றது ஐஸ்வரிம், வீரியம், புகழ், திரு, ஞானம், வைராக்கியம். என்னும். இவ்வாறு குணங்களையுமுடையவனே.

(ரு) அறிவன் - பிரகஸ்பதி.

அஙகவனிருக்கைபுக்கான்கண்டிலனவித்தபாசப்
புங்கவருலகமேனோர்பதவியும்புவனமூன்றி
லெஙகணுந்துருவிக்காணுனெனகுற்றான்குரவனென்னுஞ்
சஙகைகொணமனத்தனுகிச்சதுமுகனிருக்கைசார்ந்தான். (சு)

துருவினனஙகுஙகாணுன்றிசைமுகற்றொழுதுதாழ்ந்து
பரவிமுன்பட்டவெல்லாம்பகர்ந்தனன்பகரக்கேட்டுக்
குரவனையிகழ்ந்தபாவஙகொழுந்துபட்டருந்துஞ்செவ்வி
வருவதுநோக்கிசசூழ்ந்துமலர்மகனிதனைச்சொன்னுன். (எ)

அஙஙயதொல்குரவற்காணுமளவுநீதுவட்டாவீன்ற
தனையன்முசசென்னியுள்ளான்றானவர்குலத்தில்வந்தும்
வினையிஞலறிவான்மேலான்விசசுவவுருவனென்னு
மினையனைக்குருவாக்கோடியென்னலுமதற்குநேர்ந்தான். (அ)

அழலவிரந்தனையசெஙகேழடுகிதழ்முளரிவாழ்க்கைத்
தொழுதகுசெம்மறன்னைத்தொழுதுமீணடகன்றுநீஙகா
விழைதகுகாதல்கூரவிசசுவவுருவன்றன்னை
வழிபடுகுருவாக்கொணடான்மலர்மகன்சூழ்சசிதேறுன். (கூ)

கைதவக்குரவன்மாயஙகருதிலன்வேள்வியொன்று
செய்திடலடிகளென்னத்தேவர்கட்காக்கஙகூறி
வெய்தழல்வளர்ப்பானுள்ளம்வேறுபட்டவுணர்க்கெல்லா
முய்திறநினைந்துவேட்டான்றனக்குமேலுறுவதோரான். (கo)

வாக்கிஞன்மனத்தால்வேருய்மகஞ்செய்வான்செயலையாக்கை
நோக்கிஞனேதிதன்ஞனேக்கிஞன்குலிசவேலாற்
றாக்கிஞன்றலைகணமூன்றுந்தனித்தனிப்பறவையாகப்
போக்கிஞனலகைவாயிற்புகட்டிஞன்புலவுச்சோரி (கக)

(எ) செவ்வி - காலம்.

(கூ) சூழ்சசி - ஆலோசனை.

(கo) கைதவம் - வஞ்சனை. செய்திடல்-என்பதில் அல்விகுதிவி யங்கோட்பொருளது - "மக்கட்பதடி எனல்"என்பதுபோல.

(கக) யாக்கைநோக்கிஞன். இந்திரன். ஓதி-ஞானப்பார்வை. தனித்தனிப் பறவையாக என்றது, விச்சுவவுருவன் மூன்று சிரசு களில், சோமபானஞ் செய்கின்றமுகம், காடையாகவும், சுராபான ஞ்செய்கின்றமுகம், ஊர்க்குருவியாகவும், அன்னபானம் செய்கின் றமுகம் சிச்சிலிக்குருவியாகவும், பறந்தனவென்பதை. இதன் விரி வு ஆலாஸ்யமகத்துவத்திற் காண்க.

தெற்றெனப்பிரமபாவஞ்சிறிவந்தமரர்வேந்தைப்
பற்றலுமதனைத்தீர்ப்பான்பண்ணவர்மரமேண்மண்மேற்
பொற்றொடியார்மேனீர்மேல்வேண்டினர்புகுத்தலோடு
மற்றவரிஃதியாந்தீர்க்கும்வண்ணம்யாதென்னவிண்ணோர். (கஉ)

அப்பிடைநுரையாய்மண்ணிலருவருப்புவராயம்பொற்
செப்பிளங்கொங்கையார்பாற்றீண்டதற்கரியபூப்பாய்க்
கப்பிணர்மரத்திற்காலும்பயினதாய்க்கழிகவென்றா
ரிப்பழிசுமந்தவெங்கட்கென்னலமென்றார்பின்னும். (கங)

மேற்படி - வேறு.

கருவின்மாதர்கருவுயிர்க்குமளவுமுறையாற்கணவர்தோண
மருவிவாழ்கமண்ணகழ்ந்தகுழியுமதனால்வடுவொழிக
பொருவினீருமிலைநுரைதோறுமூறிப்பொலிகமரங்குறைபட்
டொருவினுலுந்தழைகவெனவொழியாநலனுமுதவினர். (கச)

மாசிற்கழிந்தமணியேபோல்வந்தபழிதீர்ந்திந்திரனுந்
தேசிற்றிகழத்துவட்டாதன்செல்வன்றன்னைத்தேவர்பிரான்
வீசிக்குலிசத்துயிருணடவிழுமங்கேட்டுவெகுண்டுயிர்த்துக்
கூசிப்பழிகோள்கருதியொருகொடியவேள்விகடிதமைத்தான். (கரு)

அந்தக்குணடத்தெரிசிகைபோலழலுங்குஞ்சியண்டமுக
டுந்தக்கொடியதுமம்போலுயிர்ததுசசெங்கணசினச்செந்தீச
சிந்தப்பிறைவாளெயிறதுக்கித்திசைவான்செவிடுபடநகைத்து
வந்தக்கொடியவிடம்போலவெழுந்தானொருவாணமறவீரன். (கசு)

கலிவிருத்தம்.

ஈங்குவன்விருத்திரனென்பவாரழற்
றூங்குவன்கணைவிடுதூரநீண்டுநீண
டோங்குவனுங்குதற்கொப்பவைகலும்
வீங்குவன்றனிலருவினையினென்பவே. (கஎ)

வீங்குடல்விருத்திரன்றன்னைவிண்ணவ
ரேங்குறவறுதுவட்டாவெனும்பெயர்த்
தீங்குறுமனத்தினேன்றேவர்கோனுயிர்
வாங்குதிபொருதெனவரவிட்டானரோ. (கஅ)

(கங) பயின் - பிசினி.

(கரு) விழுமம் - துன்பம்.

(கஎ) உவன். என்பதிலுள்ள உகரச்சுட்டு, இகரச்சுட்டின்மேலதாய் இவனென்னும் பொருள்தந்துநின்றது. வீங்குவன்றனிலருவினையினென்பவே, என்பதும் பாடம்.

மதித்துணியெயிற்றினேன்வடவைபோற்சினை இக்
கொதித்தெதிர்குறுகினன்கொண்டலூர்தியு
மெதிர்த்தனன்களிற்றின்மேலிமயத்துச்சிமே
லுதித்ததோர்கருங்கதிரொக்குமென்னவே. (௧௯)

அறத்தொடுபாவகோர்ந்தென்னவார்த்திரு
திறத்தருமூண்டமர்செய்யக்கற்சிறை
குறைத்தவன்றகுவன்மேற்குலிசவேலெடுத்
துறைத்திடவீசினனுடன்றகள்வனும். (௨0)

இடித்தனன்கையிலோரிருப்புலக்கையைப்
பிடித்தனன்வரையெனப்பெயர்ந்துநீயென
னடித்தனன்சசிமுலைச்சுவடுதோய்புயத்
தடித்தனனிந்திரனவசமாயினன். (௨௧)

அண்டரேறனையவனவசமாறிப்பின்
கண்டகன்கைதவங்கணித்திக்கள்வனோர்
மண்டமராற்றுவான்வலியிலோமெனப்
புண்டரீகததவனுலகிற்போயினன். (௨௨)

தாழ்ந்துதான்படுதுயர்விளம்பததாமரை
வாழ்ந்தவன்வலாரியோடணைந்துமாமகள்
வீழ்ந்தமார்பினனடிவீழ்ந்துசெப்பமால்
சூழ்ந்துவானுடனேநோக்கிசசொல்லுவான். (௨௩)

ஆற்றவும்பழையதுன்னவைகைவச்சிர
மாற்றவருயிருணவலியின்றுதலால்
வேற்றொருபுதியதுவேண்டுமோலினிச்
சாற்றுதுமதுபெறுந்தகைமைகேட்டியால். (௨௪)

(௧௯) வடவை என்றது-வடவாமுகாக்கினியை. வடவாமுகம்-பெண்குதிரை முகம்போலிருக்கும் ஊழித்தீ. அதுவடவைஎன, பின்மொழிகெட்ட முன்மொழியீற்றில் பொருள் சிறந்துநின்றது. வீமசேனன், என்னும்பெயர்வீமனென வருதற்போல. இந்திரகோபம் என்பது, கோபம்என முன்மொழிகெட்ட பின்மொழியீற்றில் பொருள் சிறந்துசிற்கும். இதனை வடநூலார், நாமைகதேச நாமக்ரகணமென்பர். வடவைபெணகுதிரை. சினைஇ - சொல்லிசைய பெடை. சினவிஎன்பதுபொருள்.

தொடையகன்மார்பகாக் தூயபாற்கடல்
கடையுநாளசுரருஞ்சுரருங்கையில்வெம்
படையொடுமடையன்மின்பழுதென்றப்படை
யடையவுந்ததீசிபாலடைவித்தாமரோ. (உரு)

சேட்பநோணனிசெல்லத்தேவரா
வாட்படையவுணராவந்துகேட்டிலர்
ஞாட்படைபடையெலாஞானநோக்கினல்
வேட்படைவென்றவன்விழுங்கினனரோ. (உசு)

விழுங்கியபடையெலாம்வேறறத்திரண
டொழுங்கியதான்முதுகந்தணடொன்றியே
யெழுங்கதிர்க்குலிசமாமிதனையெய்துமுன்
வழங்குவன்கருணையோர்வடிவமாயினன். (உஎ)

மேற்படி - வேறு.

என்றுமாதவனியம்பவும்பர்கோ
ளென்றும்வானவர்தம்மொடொல்லெனச
சென்றுமாயையின்செயலைநோனபினல
வென்றமாதவனிருக்கைமேவினன். (உஅ)

மேற்படி - வேறு.

அகமலர்ந்தருந்தவனமரர்க்கன்புகூர்
முகமலர்ந்தின்னுரைமுகமன்கூறிநீர்
மிகமெலிந்தெய்தினீர்விளைந்ததியாதது
தகமொழிந்திடலெனவலாரிசாற்றுவான். (உகூ)

அடிகணீர்மறுததொன்றதனைவேணடியிம்
முடிகொள்வானவரொடுமுந்தினேனது
செடிகொள்காரிருளுடலவுணர்த்தேய்த்தெமர்
குடியெலாம்புரப்பதோர்கொள்கைத்தாயது. (௩0)

(உரு) அசுரர் - அமுதபானஞ்செய்யாதவர். சுரர் - அமுதபான ஞ்செய்தவர்.

(உசு) தேவரா, அவுணரா, என்பவற்றிலுள்ள, விகற்பப்பொருளில்வரும் ஆவது என்னு மிடைச்சொற்களீறு தொக்குநின்றன. ஞாட்பு - சண்டை.

(உஅ) மாதவன் - என்னு மிரண்டனுள், முன்னதை, மா, தவன் எனச்சொல்வகைசெய்து இலக்குமிநாயகன் எனவும், பின்னதை, பெரியதவத்தினை யுடையவ னெனவுங் கொள்க.

(௩0) செடி - முடைநாற்றம்.

யாதெனினினைய துன்யாக்கையுள்ளதென்
றோதலும்யாவையுமுணர்ந்தமாதவ
னுதவற்கண்டதாமரையினுனனப்
போதலர்ந்தின்னனபுகல்வதாயினுன். (ஙக)

நாய்நமதெனநரிநமதெனப்பிதா
தாய்நமதெனநமன்றனதெனப்பிணி
பேய்நமதெனமனமதிக்கும்பெற்றிபோ
லாய்நமதெனப்படும்யாககையாரதே. (ஙஉ)

விடம்பயிலெயிற்றரவுரியும்வீநுழை
குடம்பையுந்தானெனுங்கொள்கைத்தேகொலா
நடம்பயில்கூத்தரினடிக்குமைவர்வா
ழுடம்பையும்யானெனவுரைக்கற்பாலதோ. (ஙங)

நடுத்தயாவிலார்தமைநலியத்துன்பநோ
யடுத்தயாவருந்திருவடையயாக்கையைக்
கொடுத்தயாவறம்புகழ்கொள்வனேயெனி
னெடுத்தயாக்கையின்பயனிதனின்யாவதே. (ஙச)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

என்றனன்கரணமொன்றியெழுகருத்தறிவையீர்ப்ப
நின்றனன்பிரமநாடிநெறிகொடுகபாலங்கீண்டு
சென்றனன்விமானமேறிசசேர்ந்தனனுலகைநோன்பால்
நந்தானமமா. (ஙரு)

(ஙங) ஐவர் என்னுந்தொகைக் குறிப்புசசொல், உடம்பென்னுங் குறிப்பால் மெய், வாய், கண, மூக்கு, செவி, என்னும் பஞ்

(ஙச) கொடுத்தயா என்பதை, கொடுத்து, ஐயா எனப்பிரிக்கயாவது என்பதில், வகரமெய் தோன்றல் விகாரம்.

(ஙரு) கரணமொன்றி என்றது - தேகேந்திரியப் பிராணுந்தக்கரணங்களொருபட்ட அவதரத்தை. பிரமநாடிநெறிகொடுகபாலங்கீண்டு என்றது — கலாபேதரூபங்களிற்பயின்று,ஆதாரயோகத்தைக்கடந்தும்,நிராதாரயோகத்தைக்கூடிக்கழன்றும், மீதானத்தெய்துதலே.பிரமநாடி - பிரமரந்திரத்தின் சம்பந்தமாயுள்ளசுழிமுனைநாடி.

அம்முனிவள்ளலீந்தவடுபடைமுதுகந்தண்டைத்
தெம்முனையடுபோர்சாய்க்குந்திறல்கெழுகுலிசஞ்செய்து
கம்மியப்புலவனுக்கங்கரைந்துகைகொடுப்பவாங்கி
மைம்முகிலூர்தியேந்திமின்விடுமழைபோனின்றான். (௩௬

மறுத்தவாவஞ்சப்போரால்வஞ்சித்துவென்றுபோன
கறுத்தவாளவுணற்கொல்வான்கடுமபரிநெடுந்தேர்நீழல்
வெறுத்தமால்யானைமள்ளர்வேலைபுக்கெழுந்துகுன்ற
மறுத்தவானவர்கோனந்தவவுணர்கோமகனைச்சூழ்ந்தான். (௩௭

வானவர்சேனைமூண்டுவளைத்தலும்வடவைசெந்தீ
யானதுவரையிஞேங்கியழன்றுருத்தெழுந்தாலென்னத்
தானவர்கோனுமானந்தலைக்கொளவெழுந்துபொங்கிச்
சேனையுந்தானுமூண்டுசெறிந்நின்றடுபோர்செய்வான். (௩அ

அடுத்தனரிடியேறென்னவார்த்தனராக்கங்கூறி
யெடுத்தனர்கையிற்சாபமெறிந்தனர்சிறுநாணோசை
தொடுத்தனர்மீளிவாளிதூர்த்தனர்குந்தநேமி
விடுத்தனர்வானோர்சேனைவீரர்மேலவுணவீரர். (௩௯)

கிட்டினர்கடகக்கையாற்கிளர்வரையனையதிண்டோள்
கொட்டினர்சாரிமாறிக்குதித்தனர்பலகைநீட்டி
முட்டினரண்டம்விள்ளமுழங்கினர்வடிவாளோச்சி
வெட்டினரவுணச்சேனைவீரரைவானவீரர். (௪௦)

வீழ்ந்தனர்தோளுந்தாளும்விண்டனர்சோரிவெள்ளத்
தாழ்ந்தனர்போருந்தாருமகன்றனரகன்றமார்பம்
போழ்ந்தனர்சிரங்களெங்கும்புரண்டனர்கூற்றூர்புக்கு
வாழ்ந்தனரடுபோராற்றிவஞ்சகன்சேனைமள்ளர். (௪௧)

---

(௩௬) ஆக்கங்கரைந்தென்றது. வெற்றிதரக்கடவதென்று ஆசிர்வதித்தலை.

(௩௭) மறு - குற்றம்.

(௩அ) தானும்சேனையும் என்றது - திணைவிரவிச்சிறப்பினால் செய்வான் என உயர்திணையொருமை முடிபேற்றுநிற்றலால், திணைவழுவமைதி. அடுபோர் - கொலைத்தொழிற்குரியபோர்.

(௩௯) மீளி - வன்மை.

(௪௦) சாரிமாறல் - வலசாரி இடசாரியாகச் சுற்றுதல்.

தாளொடுகழலுமற்றார்தலையொடுமுடியுமற்றார்
தோளொடுவீரமற்றார் தும்பையோடமருமற்றார்
வாளொடுகரமுமற்றார்மார்பொடுகவசமற்றார்
கோளொடுமாண்மையற்றார்குறைபடக்குறையாமெய்யர். (சஉ)

தொக்கனகழுகுசேனஞ்சொரிகுடர் பிடுங்கியீர்ப்ப
வுக்கனகுருதிமாந்தியொட்டல்வாய்நெட்டைப்பேய்க
ணக்கனபாடல்செய்யஞாட்பினுட்கவந்தமாடப்
புக்கனபிணத்தின்குன்றம்புதைத்தபார்சிதைந்ததண்டம். (சங)

இவ்வகைமயங்கிப்போர்செய்திறந்தவரொழியப்பின்னுங்
கைவ்வகையடுபோராற்றிக்கரையிறந்தார்கண்மாணடா
ரவ்வகையறிந்துவானத்தரசனுமவுணர்வேந்துந்
தெய்வதப்படைகள்வீசிச்சீறிநின்றடுபோர்செய்வார். (சச)

அனற்படைவிடுத்தான்விண்ணோராண்டகையதனைக்கள்வன்
புனற்படைவிடுதுசசிந்தத்துணித்தனன்புனிதன்காற்றின்
முனைப்படைவிடுதான்வெய்யோன்முழங்குகால்விழுங்குநாகச்
சினப்படைதொடுத்துவீசிவிலக்கினன்றேவரஞ்ச. (சடு)

நாகமாப்படைவிட்டாததானுகர்கோனுவணசசெல்வன்
வேகமாப்படையைவீசிவிலக்கினன்றகுவர்வேந்தன்
மோகமாப்படையைத்தொட்டுமுடுக்கினன்முனைவனன்ன
தேகமாப்படிறன்ஞானப்படைவிடுதிருள்போனின்றான். (சசு)

மட்டிடுதாரான்விட்டவானவப்படைக்குமாறு
விட்டுடன்விலக்கிவேறும்விடுத்திடக்கனன்றுவஞ்சன்
முட்டிடமானவெங்கான்மூட்டிடக்கோபச்செந்தீச்
சுட்டிடப்பொறாதுபொங்கிசசுராதிபனிதனைசசெய்தான். (சஎ)

வீங்கிருளொதுங்கமேகமின்விதிர்தசென்னக்கையி
லோங்கிருங்குலிசவேலையொலவெனவிதிர்த்தவோடுந்
தீங்குளம்போன்றிருண்டதினியுடற்கள்வனஞ்சி
வாங்கிருங்கடலில்வீழ்ந்தான்மறைந்தமைநாகமொத்தான். (சஅ)

(சஉ) குறையாமெய்யர் - இறத்தலில்லாதவர். இதை, அமரர் என்னும் காரணப்பெயராலு மறிக.

(சங) கவந்தம் - தலையிழந்தவுடல். சேனம்-பருந்து. ஞாட்பு-போர்க்களம். சிதைந்தது - வலித்தல் விகாரம்.

(சடு) கால்விழுங்குநாகம்-காற்றையுணவாகக்கொள்ளும்நாகம்

(சசு) உவணச செல்வன் - கருடன். முனைவன் என்றது-இந்திரனை.

ஒக்கவிந்திரனும்வீழ்ந்தானுடல்சினவுருமேறன்றன்
புக்கிடந்தேடிக்காணான்புண்ணியமுனிரியண்ணல்
பக்கம்வந்தனையசெய்திபகர்ந்தனன்பதகன்மாளத்
தக்கதோர்சூழ்ச்சிமுன்னிச்சராசரமீன்றதாதை. (சக)

விந்தவெற்படக்கினார்க்கீதுரையெனவிடுப்பமீண்டு
சந்தவெற்படைந்தான்வானோர்தலைவனைமுகமன்கூறிப்
பந்தவெற்பறுததான்வந்ததெவனெனப்பறைகளெல்லாஞ்
சிந்தவெற்பறுத்தான்வந்தசெயலெலாமுறையாற்செப்ப. (௫0)

யாவையுமுணர்ந்தவெந்தைக்கியானெடுத்துணாத்துகின்ற
தாவதென்னமருக்காற்றாதாழிபுகவொளித்தானுவி
வீவதுமவனால்வந்தவிழுமமோயெல்லாமின்று
போவதுமகருதிநம்பாற்புகுந்தனமடிகளென்றான். (௫க)

என்றவனிடுக்கணடர்ப்பானிகல்புரிபுலன்களைந்தும்
வென்றவனெடியோன்றன்னைவிடையவன்வடிவமாக்கி
நின்றவனறிவானந்தமெய்மையாய்நிறைந்தவெள்ளி
மன்றவனூழிச்செந்தீவடிவினைமனத்துட்கொண்டான். (௫உ)

கைதவன்கரந்துவைகுங்கடலைவெற்படக்குங்கையிற்
பெய்துமுந்தெல்லைத்தாக்கிப்பருகினன்பிறைசேர்சென்னி
யையனதருளைப்பெற்றார்க்கதிசயமிதென்கொன்மூன்று
வையமுத்தொழிலுஞ்செய்யவல்லவரவரேயன்றே. (௫௩)

அறந்துறந்தீட்டுவார்தமரும்பெறற்செல்வம்போல
வறந்தனபடுநீர்ப்பெளவம்வடவைகட்புலப்பட்டாங்கு
நிறைந்தசெம்மணியுமத்தீநீண்டெரிசிகைபோனீண்டு
சிறந்தெழுபவளக்காடுந்திணியிருள்விழுங்கிற்றம்மா. (௫ச)

பணிகளின்மகுடகோடிப்பரப்பெனவிளங்கிப்பல்கா
சணிகலப்பேழைபேழ்வாய்திறந்தனைத்தாகியொன்பான்
மணிகிடந்திமைக்குநீரான்மகபதிவேள்விக்காவாய்த்
திணியுடலவுணன்பட்டசெங்களமனையதன்றே. (௫௫)

(௫0) பந்தவெற்பு - பாசபந்தமாகியமலை. பறைகள்-சிறகுகள்.

(௫க) விழுமம் - துன்பம். வீவது - சாவது

(௫உ) நெடியோன்றன்னை விடையவன் வடிவமாக்கி நின்றவனென்றது. திருக்குற்றால நகரில் கோயில்கொண்டிருந்த திருமாலைச் சிவலிங்கமாகச்செய்த அகத்தியரை.

வறந்தநீர்தன்னின்மின்னுவாள்விதிர்த்தென்னப்பன்மி
னெறிந்தனவெளிந்தாகமிமைத்தனவளையுமுத்துஞ்
செறிந்தனகரந்தயாமைசேர்ந்தபல்பண்டஞ்சிந்தி
முறிந்தனவஙகஙகஙகமுக்கினசிறுமீனெல்லாம். (ருசு)

செருவினிலுடைந்துபோனசெஙகணவாளவுணனங்கோ
ரருவரைமுதுகிற்காபோலடைந்துவானுடர்செய்த
வருகெழுபாவந்தாஞேருருவெடுத்திருந்துநோற்கும்
பரிசெனநோற்றானின்னம்பரிபவவினைவுபாரான். (ருஎ)

கைதவநோன்புநோற்குஙகள்வனைக்கணடுவானோர்
செயதவமனையான்யாணர்வசசிரஞ்சீரிப்பான்போற்
பொயதவன்றலையைக்கொய்தான்புணரிவாய்நிறையசசோரி
பெய்ததுவலாரிதன்னைப்பிடித்ததுபிரமசாயை. (ருஅ)

உம்மெனுமார்பைத்தட்டுமுருத்தெழுமதிர்கும்போர்க்கு
வம்மெனும்வாய்மடிக்கும்வாளெயிறதுகும்வீழுங
கொமமெனவோடுமீளுஙகொதித்தழுஞ்சிரிக்குஞ்சீறு
மிமமெனுமளவுநீஙகாதென்செய்வானஞ்சினனே. (ருகூ)

விரைந்தரன்றிசையோர்வாவிவீழ்ந்தொருகமலநூலுட்
கரந்தனன்மகவானிப்பாற்கற்பகாடுபுல்லென்
றிருந்ததாவிருக்குமெல்லையிம்பரினகுடனென்போ
னரும்பரிமேதவேள்வியாற்றினுனுற்றுமெல்லை. (சு0)

அரசிலாவறுமைநோக்கியவனைவானுடர்யாரும்
விரைசெய்தார்மகுடஞ்சூட்டிவேந்தனுக்கொணடார்வேந்தாய்
வருபவன்சசியையீணடுதந்தருகெனமருஙகுளார்போய்த்
திரைசெய்நீரமுதனுட்குசசெப்பவக்கற்பின்மிக்காள். (சுக)

(ருஎ) பரிபவம் - துன்பம். வரைமுதுகு - மலையினடுப்பாகம்.

(ருஅ) சிறிப்பான்போல் - பரீட்சிப்பவனைப்போல. பிரமசாயை - பிரமகத்தி.

(ருகூ) வம்மின் என்னும் முன்னிலைப்பன்மை ஏவல்வினைமுற்று, ஈறுதொக்கு வம்மென நின்றது.

(சு0) அரன்திசை-ஈசான்யதிசை.

(சுக) அரசு, வேந்து, இவை, இறைவன் மேனிற்றலால் பண்பாகுபெயர்கள்.

7

பொன்னுயிர்த்தனையகாட்சிப்புண்ணியக்குரவன்முன்போய்
மின்னுயிர்த்தனையாணின்றுவிளம்புவாளிதென்கொல்கெட்டே
னென்னுயிர்த்துணைவனுங்கேயிருக்கமற்றொருவனென்னைத்
தன்னுயிர்த்துணையாக்கொள்கைதருமமோவடிகளென்றாள். (சுஉ)

மாதவரெழுவராதாங்கமாமஃ
போதரினவனேவானோர்புரந்தரனவனேயுன்றன்
காதலனுகுமென்றன்கைதொழுததற்குநேர்ந்தம்
மேதகுசிறப்பாலிங்குவருகெனவிடுத்தாடுது. (சுரு)

மனிதரின்மகவானுகிவருபவன்சிவிகைதாங்கும்
புனிதமாதவரையெண்ணுன்புன்கணேய்விளைவும்பாரான்
கனிதருகாமந்துய்க்குங்காதலால்விரையசசெல்வா
னினிதயிராணிபாற்கொண்டேகுமின்சர்ப்பவென்றான். (சுச)

சர்ப்பமாகெனமுற்கொம்புதாங்கிமுன்னடக்குந்தென்றல்
வெற்பனுமுனிவன்சாபம்விளைத்தனன்விளைத்தலோடும்
பொற்பமாசுணமேடாகிப்போயினனறிவிலாத
வற்பரானவர்க்குசசெல்வமல்லதுபகைவேறுணடோ. (சுரு)

பொன்னகர்வேந்தனின்றிப்புலம்படைகின்றதைய
வென்னலுங்குரவன்போயவ்விலஞ்சியுளொளித்தாற்கூவித்
தன்னுரையறிந்துபோந்தசதமகற்கொண்டுமீண்டான். (சுசு)

கொடும்பழிகோட்பட்டான்றன்குரவனைவணங்கியென்னைச
சுடும்பழிகழிவதெங்ஙன்சொல்லெனத்தொலைவதோர்ந்தா
னடும்பழிமண்மேலன்றியருதுநீவேட்டைக்கென்னப்
படும்பழியிதனைத்தீர்ப்பான்பார்மிசைவருதியென்றான். (சுஎ)

(சுஉ) கெட்டேன் - வியப்பிடைசசொல்.

(சுரு) மாதவர் எழுவர் என்றது - அகத்தியன், ஆங்கீரசன், கோதமன், காசிபன், புலத்தியன், மார்க்கண்டன், வசிட்டன்முதலிய சப்தரிஷிகள்.

(சுச) சர்ப்ப என்பதற்கு-விரைந்துநடக்க என்பதுபொருள்.

(சுரு) மாசுணம் - பெரும்பாம்பு.

(சுசு) சதமகன்-நூறுபரிமேதயாகஞ் செய்தவன் - இந்திரன்.

ஈசனுக்கிழைத்தகுற்றந்தேசிகனெண்ணித்தீர்க்கு
தேசிகற்கிழைத்தகுற்றங்குரவனேதீர்ப்பதன்றிப்
பேசவுந்தெவனோதன்பாற்பிழைத்தகாரணத்தால்வந்த
வாசவன்பழியைத்தீர்ப்பான்குரவனேவழியுங்கூற. (௬௮)

வாம்பரியுகைத்துத்தன்னால்வழிபடுகுரவன்வானோர்
தாம்பரிவோடுஞ்சூழத்தராதலத்திழிந்துசெம்பொற
காம்பரிதோளிபங்கன்கயிலைமால்வரையைத்தாழ்ந்து
தேம்பரியலங்கன்மார்பன்றென்றிசைநோக்கிச்செல்வான். (௬௯)

மேற்படி - வேறு.

கங்கைமுதலளவிறந்த தீர்த்தமெல்லாம் போய்ப்படிந்து காசி காஞ்சி, யங்கனககேதார முதறபதிகள்பலபணிந்து மவுணற்கொன்ற, பொங்குபழிவிடாதழுங்கி யராவுணணமாசுணடு பொலிவுமாழ்குந், திங்களனையான்கடம்ப வனதடுதெல்லையணித்தாகச செல்லுமேல்லை. (௭௦)

தொடுத்தபழிவேறாகி விடுத்தகன்றதிந்திரன்றான் சுமந்தபாரம், விடுத்தவனொத்தளவிறந்த மகிழ்வெய்தித்தேசிகன்பால் விளம்பப்பாசங், கெடுத்தவன்மா தலம்புனிததீர்ததமுள திவணமக்குக்கிடைத்தல்வேணடு, மடுததறிகவெனசசிலரை விடுத்தவ்வேறாகிலநின்றப்பாற்செல்வான். (௭௧)

அருவிபடிந்தருவியெறி மணியெடுத்துப்பாறையிலிட் டருவிநீர்தூய்க், கருவிரல்கொய்தலர்சூட்டிக் கனியூட்டிவழிபடுவ கல்லாமந்தி, யொருதுறையில்யாளிகரி புழைக்கைமுகந்தொன்றற்கொன்றாட்டியூட்டிப், பருகுவனபுலிமுலைப்பால் புலவாய்க்கன்றருத்திபிடும் பசிநோய்தீர. (௭௨)

நெளியராக்குருளைவெயில் வெள்ளிடையிற்கிடந்துயங்கிநெளியப்புள்ளே, றளியுறாசிறைவிரிதது நிழல்பரப்பப்பறவைநோயுற்றதேகொ, லளியவாவச்சோவென் றோதியயன்மடமந்தி யருவியூற்றுந், துளியநீர்வளைத்தசும்பின் முகந்தெடுத்துக் கருங்கையினூற்சொரிவமாதோ. (௭௩)

---

(௬௮) வழி - உபாயம்.

(௬௯) காம்பரி-காம்பு, அரி-ஒருபொருட்பல்பெயர் - மூங்கில்.

(௭௧) வேறாகிலை-பழிவேறுபட்ட இடம். தொடுத்தபழி-விடாதுபற்றிய பிரமகத்தி.

(௭௨) அருவி-மலையாறு புழைக்கை - துவாரம் பொருந்திய கை. விரல்கொய்து - மூன்றாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர். புல்வாய் - மான்.

(௭௩) குருளை - குட்டி. புள்ளேறு - கருடன். வளை - சங்கு. தசும்பு - குடம்.

படவரவமணியீன்று சொச்சிப்பாசிலையன்ன பைந்தாண்மஞ்ஞை, பெடைதழுவிமணஞ்செய்ய மணவறையில்விளக்கிடுவபெருந் தண்கானத், தடர்சிறைமென்குயிலோமென் றூர்ப்பமடக்கிள்ளையெழூத் தைந்துமோசைத, தொடர்புபெறவுச்சரிப்பக் குறுமொழிகேட்டாங்குவப்ப தொடிக்கட்பூவை. (எச)

இன்னவிலஙகொடுபுள்ளின் செயற்கரியசெயனோக்கி யிறும்பூதெய்திப், பொன்னகரான்புளகமுடல்புதைப்ப நிறைமகிழ்ச்சியுளம் புதைப்பப்போவா, னன்னபொழுதொற்றுவர்மீண டடிவணஙகியின்சுவைப்பா லருந்துவான்முன், பின்னரியதேன்சொரிந்தாஙகுவகைமேற்பேருவகை பெருகசசொல்வார். (எரு)

எப்புவனத்திலுமென்றுங கண்டறியாவதிசயமு மெண்ணுக்கெய்தாத், திப்பியமுமிக்கடம்பவனத்தின்று கண்டுவகைதிளைததேமஙகண, வைப்பனையவொருபுனித வாவிமருஙகொருகடம்ப வனத்தினீழ, லொப்பிலொளியாய்முளைதத சிவலிஙகமொன் றுளதென் றுரைப்பக்கேட்டான். (எசு)

செவித்தொளையிலமுதொழுகது முழையரொடும்வழிகொணடுசென்னிமேற்கை, குவிததுளமெய்மொழிகரணங குணமூன்று மொன்றித்தன்கொடியபாச, மவித்துளயர் வொழிக்க முளைத்கருள் குறிமேலன்பீர்ப்ப வடைவான்கானங, கவிததுளபூந்தடம்படிந்து கடம்பவனத்துழைநுழைந்தான் கவலைதீர்வான். (எஎ)

அருவாகியுருவாகியருவுருவஙகடந்துணமையறிவானந்த,வுருவாகியளவிறந்தவுயிராகியவ்வுயிர்க்கோருணர்வாய்ப்பூவின், மருவா

(எச) மணிஈன்று - மாணிக்கஙகளை வெளிப்படுத்தி. தொடிக்கண் வளையல்போலும் வட்டமாகியகண.

(எரு) இறும்பூது - அதிசயம். வைப்பு - நிட்சேபம். உழையர்- ஒற்றர்.

(எஎ) குணம் மூன்றுவன, சாததுவிதம், இராசதம், தாமதம். கரணம்-மனம், வாக்கு, காயம் என்னுந் திரிகரணஙகளும், மனம், புத்தி, அகஙகாரம், சிததம்முதலிய அந்தக்கரணஙகளும.

(எஅ) அருவம் என்றது—சிவம், சத்தி, நாதம், விந்துஎன அருவாகிநிற்றலை. உருவம்என்றது - மகேசுரன், உருத்திரன், திருமால், பிரமன், என உருவாகிநிற்றலை. அருவுருவம் என்றது-ரூபாரூபமாயுள்ளசதாசிவமாக நிற்றலை. உணமையறிவானந்த வுருவாகி என்றது. அகோசரமாய்நின்ற சிவம்,கோசரிக்குமிடத்துச்,சத்து,சித்து, ஆனந்தங்களை முறையே, தூல, சூக்கும, காரணரூபமாகக் கொண்டு விளங்கிநிற்றலை.

கிச்சராசரங்களிலமுந்தன் னிடையுதித்துமடங்கநின்ற, கருவாகி
முளைத்தசிவக்கொழுந்தையாயிரங்கண்ணுங்களிப்பக்கண்டான். ()

கண்டுவிழுந்தெழுந்துவிழி துளிப்பவெழுகளிப் பொன்னுங்கடலிலாழ்ந்து, விண்டுமொழிதழுதழுப்ப வுடல்பனிப்பவன் புருவாய் விண்ணோர்வேந்த, னண்டர்பிரானருச்சனைக்குவேண்டு முபகரணமெலாமகல்வானெய்திக், கொண்டுவரச்சிலரைவிடுத்தவரேகப்பின்னுமொரு குறைவுதீர்ப்பான். (எகூ)

தங்குடிமைத்தச்சனையோர் விமானமமைந்திடவிடுத்தத் தடத்தின்பாற்போ, யங்கணனைக்கடிதருச்சித்திடநறியமலர் கிடையாதயராவானந்தச, சங்கெறிதண்டிரைத்தடத்தி லரனருளாற்பல்பரிதிசலதியொன்றிற், பொங்குகதிர்பரப்பிமுளைத் தாலென்னப்பொறகமலம்பூப்பக்கண்டான். (அ0)

அன்புதலைசிறப்பமகிழ் தாடினன்காரணத்தா லதற்குநாம, மென்பதுபொற்றாமரையென் றேழுலகும்பொலிகவெனவிசைத்துப்பினனு, மின்பதுமத்தடங்குடைந்து பொற்கமலங்கொய்தெடுத்து மீண்டுநீங்காத். தன்பிணிநோய்தனியமுளைத் தெழுந்தமுழுமுதன் மருந்தின்றன்பால்வந்து. (அக)

மொய்த்தபுனக்காடெறிந்து நிலந்திருத்திவருமளவின் முளைத்தஞான, வித்தனையசிவக்கொழுந்தின் திருமுடிமேற்பரிதிகரமெல்லதீண்டச, சித்தநெகிழ்ந்திந்திரன்றன் வெண்கவிகைத்திங்கணிழல்செய்வானுள்ளம், வைததனனப்போதிரவி மண்டலம்போலிழிந்ததொருமணிவிமானம். (அஉ)

கிரியெட்டுமெனமழையைக் கிழித்தெட்டும்புழைக்கைமதிக்கீற்றுக்கோட்டுக், கரியெட்டுஞ்சின்மடங்க ளெட்டுமெட்டெட்டுக்கணமுந்தாங்க, விரியெட்டுத்திசைபரப்ப மயனிருமித்துதவியவவ்விமானஞ்சாத்தி, யரியெட்டுத்திருவுருவப் பரஞ்சுடரையருச்சிப்பானயினனே. (அங)

(எகூ) உபகரணம் - உரிமைப்பொருள்.

(அ0) அங்கணன் - அருள்நோக்குடையவன்.

(அங) கரியெட்டென்றது-அஷ்டகெசங்களை. மடங்கல் - சிங்கம். எட்டெட்டுக் கணங்கள்-அறுபத்துநான்கு சிவகணங்கள். அரி-இந்திரன். எட்டுத்திருவுருவம் என்றது, பஞ்சபூதம், சந்திர சூரியர் ஆன்மா என்னுமட்ட மூர்த்திகளை.

முந்தவமருலகடைந்து பூசனைக்குவேண்டுவன முழுதுந்தேர்வார், வந்துதருவைந்தீன்ற பொன்னுடையின்னுமிழு மணிப்பூண்வாசச், சந்தனமந்தாகினிமஞ் சனந்துபந்திருப்பள்ளித் தாமந்தீபத் மந்தமிலானைந்துநறுங்கனிதீந்தேன் றிருவமுதமனைத்துந்தந்தார்.()

தெய்வத்தாமரைமுளைத்த தடம்படிந்துபவந்தொலைக்குந் திருநீறுடிச், சைவத்தாழ்வடந்தாங்கி யன்புருவாயருளுருவந் தானுய்த தோன்றும், பைவைத்தாடரவார்த்த பசுபதியையவனுரைத்தபனுவலாற்றின், மெய்வைத்தாதரம்பெருக வருச்சனைசெய்தானந்தவெள்ளத்தாழ்ந்தான். (அ௫)

பாராரவட்டாஙகபஞ்சாஙக விதிமுறையாற்பணிந்துள்வாய்மெய், நேராகசசூழ்ந்துடலங கம்பிததுக்கும்பிட்டு நிருத்தஞ்செய்து, தாராருந்தொடைமிதப்ப வானந்தக்கணணருவி ததும்பநின்றன், பாராமைமீக்கொள்ளவஞ்சலித்துத் துதிககின்று னமரர்கோமான்.

மேற்படி - வேறு.

அஙகணுபோற்றிவாய்மையாரணுபோற்றிநாக
கஙகணுபோற்றிமூலகாரணுபோற்றிநெற்றிச
செஙகணுபோற்றியாதிசிவபரஞ்சுடரேபோற்றி
யெஙகணுயகனேபோற்றியீறிலாமுதலேபோற்றி. (அஎ)

யாவையும்படைப்பாய்போற்றியாவையுந் துடைப்பாயபோற்றி
யாவையுமானுய்போற்றியாவையுமல்லாய்போற்றி
யாவையுமறிந்தாய்போற்றியாவையுமறந்தாய்போற்றி
யாவையும்புணர்ந்தாய்போற்றியாவையும்பிரிந்தாய்போற்றி. (அஅ)

இடருறப்பிணித்தவிந்தப்பழியினின்றென்னையீர்த்துன்
னடியிணைக்கன்பனுக்குமருட்கடல்போற்றிசேற்கண
மடவரன்மணுளபோற்றிகடம்பமாவனத்தாய்போற்றி
சுடர்விடுவிமானமேயசுந்தரவிடஙகபோற்றி. (அகூ)

(அச) ஈன்ற-கொடுத்த. மந்தாகினி-கஙகை. திருப்பள்ளித்தாமம்-பததிரபுஷ்பஙகள்.

(அ௫) பவந்தொலைக்கும்-பிறவிநோயைத் தவிர்க்கும். பவம்-பிறப்பு. சைவத்தாழ்வடம்-சிவவேடததுக்குரிய வுருத்திராக்கமாலை. பனுவல், ஈண்டுசெ சிவாகமஙகளை யுணர்ததிநின்றது. பசுபதி-பிரமனுதிப் பசுக்களுக் கிறைவன்.

(அசு) கம்பித்தல் - நடுஙகல். அஞ்சலி - நமஸ்காரம்.

(அஎ) அங்கண்-கிருபாநேத்திரம் செஙகண்-அக்கினிக்கண்.

(அகூ) ஈர்த்து-விடுவித்து. விடஙகன் - உளி நீக்கமுள்ளவன். டஙகம்-உளி.

பூசையும்பூசைக்கேற்றபொருள்களும்பூசைசெய்யு
நேசனும்பூசைகொண்டுநீயதியிற்பேறுநல்கு
மீசனுமாகிப்பூசையான்செய்தேனெனுமென்போத
வாசனையதுவுமானமறைமுதலடிகள்போற்றி. (க0)

என்னநின்றேத்தினனையின்னகைசிறிதுதோன்ற
முன்னவனடியாரெண்ணமுடிப்பவனருட்கணோக்கா
லுன்னதுவேட்கையாதிங்குரையெனவிரையத்தாழ்ந்து
சென்னிமேற்செங்கைகூப்பித்தேவர்கோனிதனைவேண்டும். (கக)

ஐயநின்னிருக்கையெல்லைக்கணியனுமளவினீங்கா
வெய்யவென்பழியினோடுமேலைநாளடியேன்செய்த
மையல்வல்வினையுமாய்ந்துன்மலரடிவழுத்திப்பூசை
செய்யவுமுரியனானேன்சிறந்தபேறிதன்மேல்யாதோ. (கஉ)

இன்னநின்பாதப்போதேயிவ்வாறேயென்றும்பூசித்
துன்னடியாருள்யானுமோரடித்தொண்டனாவே
னன்னதேயடியேன்வேண்டத்தக்கதென்றடியில்வீழ்ந்த
மன்னவன்றனக்குமுக்கணவரதனுங்கருணைபூத்து. (கங)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இருதுவிற்சிறந்தவேனிலுமதியாதிரணடினிற்சிறந்தவான்றக
ரும், பொருவிருரகையிற சிறந்தசித்திரையுந்திதியினிற்சிறந்தபூர
ணையு, மருவுசித்திரையிற சித்திரைதோறும் வந்துவந்தருச்சியோர்
வருடந், தெரியுநாணமுந்நூற்றறுபதுமைந்துஞ் செய்தவர்ச்சனைப்
பயனெய்தும். (கச)

துறக்கநாடணைந்துசுத்த பல்போகந்துய்த்துமேன்மலபரிபா
கம், பிறக்கநான்முகன்மான்முதற்பெருந்தேவர்பெரும்பதத்தாசை
யும்பிறவு, மறக்கநாமவீடெழுங்குதுமென்ன வாய்மலர்ந்தருளிவான்
கருணை, சிறக்கநால்வேதசிகையெழுமனுதி சிவபரஞ்சுடர்விட
கொடுத்தான். (கரு)

(கக) வேட்கை - விருப்பம்.

(கஉ) அணியன் - சமீபித்தவன்.

(கங) அடித்தொண்டன் - தாழ்ந்ததொண்டன். அடி - தாழ்
மை, இவ்வாறுவருதலை, திருவாசகம், திருவண்டப்பகுதியில், "அ
ருட்பெருந்தீயிலடியோமடிக்குடல்." என்னுஞ் செய்யுளானு மு
ணர்க.

(கரு) வான்கருணை - பெருங்கருணை.

மூடினன்புளகப் போர்வையால்யாக்கைமுடிமிசையஞ்சலிக்க மலஞ், சூடினன்வீழ்ந்தா னெழுந்துகண்ணருவி தூளும்பினன்பன் முறைதுதிசெய், தாடினனையனடிபிரிவாற்றாதஞ்சினனவனருளா ணை, நாடினன்பிரியா விடைகொடுதுறக்க நண்ணினன்விண்ண வர்நாதன். (கசு)

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வந்தரமகளிர்கவரிமருங்குவீச மந்தாரகற்பகப்பூமாரிதூற்ற, வந்தரசாட்டவர்முடிகளடிகள்சூட வயிராணிமுலைத்தடங்தோய்ந்தக லத்திணடோள், விந்தமெனசசெம்மாந்து விம்முகாமவெள்ளத்து ளூடலழுந்தவுள்ளஞ்சென்று சுந்தரநாயகன்கருணைவெள்ளத்தாழ்ந் துதொன்முறையின்முறைசெய்தான் றுறக்கநாடன். (கஎ)

இந்திரன்பழிதீர்த்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் கா - க்கு - திருவிருத்தம் - சாகூ.

இரண்டாவது,

வெள்ளையானைச்சாபந்தீர்த்தபடலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

மட்டவிழுங்கொன்றைச்சடையான்மகவானைத்
தொட்டபழியின்றொடக்கறுத்தவாறோதிப்
பட்டமதவேழம்பரனைப்பராய்முனிவ
னிட்டகொடுஞ்சாபநீத்தேகியவாறோதுவாம். (க)

கருவாசனைகழிக்குங்காசிநகர்தன்னிற்
றுருவாசவேதமுனிதொல்லாகமத்தின்
பெருவாய்மையாற்றன்பெயர்விளங்கவீச
னொருவாலிலிங்கவொளியுருவங்கண்டான். (உ)

(கசு) புளகம்-மயிர்சிலிர்ப்பு. துறக்கம் - சுவர்க்கம்.

(உ) கருவாசனை-கர்ப்பவாசனை, அதாவது - இருவினை. துரு வாசமெனப் புஷ்பாஞ்சலியில் வந்தகாரணம்பற்றித் துருவாசரெ னப்பெயர்வந்தது.பெருவாய்மைஎன்றது-பதிவாக்கியமாயுள்ளசை வாகமங்களை.

இன்புற்றருச்சனைசெய்தேத்துவானவ்வேலை
யன்புக்கெளியனருளாற்றிருமுடிமேன்
மின்பொற்கடிக்கமலப்போதொன்றுவீழத்திடலுந்
தன்பொற்கரகமலப்போதலர்த்தித்தாங்கினான். (௩)

தாங்கிக்கணசென்னிதடமார்பணைத்துடலம்
வீங்கித்தலைசிறந்தமெய்யுவகைமேற்கொள்ள
நீங்கிக்கழிந்தகருணைநிதியனையான்
பூங்கற்பகநாட்டிற்போகின்றானவ்வேலை. (௪)

சங்கலறசசெங்களத்துததானவரைத்தேய்த்துவிறற்
கொங்கலர்தார்வேய்ந்தமரர்கோமான்றன்கோநகரிற்
செங்கணமரர்பெருஞ்சேனைக்கடல்கலிப்ப
மங்கலப்பல்லாணமெறைமுழங்கவந்தணைவான். (௫)

எத்திக்குங்கல்லென்றியங்கலிப்பவேந்திழையார்
தித்தித்தமுதொழுகுங்கீதஞ்செவிமடுப்பப்
பத்திக்கவரிநிரைதானைப்படுகடலிற்
றத்திப்புரளிந்திரைபோற்றலைபணிப்ப (௬)

அங்கட்கடலினெடுங்கூம்பகநிமிர்ந்த
வங்கத்தலையுய்க்குமீகான்றனைமானத்
திங்கட்குடைநிழறறதீந்தேமதங்கவிழ்க்கும்
வெங்கட்களிற்றின்மிசைப்பவனிபோந்தணைந்தான். (௭)

அத்தலைவிண்ணுடாருகணை நுவெவ்வேறு
தத்தமனக்கிசைந்தகையுறைகடாங்கொடுத்துக்
கைத்தலங்கள்கூப்பினார்கண்டார்கடவுளரி
னுத்தமனையர்சசிதுப்போந்தமுனியுத்தமனும். (௮)

---

(௫) சங்கு - வெற்றிச்சங்கு. விறல்தார் - வெற்றிமாலை.

(௬) நிரை - வரிசை. தித்தித்த, என்றதில் அகரவீறு தொகுத்தல்.

(௭) கூம்பு பாய்மரம் தீந்தேமதம் என்றதில், தீம், தேம், ஒருபொருட்பன்மொழி. வெங்கண - என்றதில் சினையடையாகியவெம்மை தாட்சணியம் இன்மையை விளக்கி நிற்றலின் அஞ்சாமை என்னும் பொருளது.

(௮) அத்தலை - அவ்விடம்.

தீங்கரியவாசிமொழிசெப்பித்தன்செங்கரத்தி

தாங்கரியசெல்வத்தருக்காலோர்கையோச்சி
வாஙகிமதயானையின்மேல்வைத்தான்மதியிலான். (கூ)

கீறிக்கிடந்தமதியனையகிம்புரிக்கோட்
டேறிக்கடஙகவிழ்க்குமால்யானையுசசியின்மே

(க0)

கண்டான்முனிகாமமற்காய்ந்தானுதற்கணபோல்

கொண்டானமரரொதுஙகக்கொதித்தால
முண்டாமெனநின்றுருத்தானுரைக்கின்றான். (கக)

புள்ளியதோலாடைபுனைந்தரவப்பூணணிந்த
வெள்ளியசெஙகண்விடையானடிக்கமல -
முள்ளியமெய்யன்புடையாரருவருத்துத்
தள்ளியசெல்வத்தருக்கினையென்செய்தாய். (கஉ)

கதித்தார்முடியமரர்கையுறையேநன்கு
மதித்தாயெம்மீசன்மதிமுடிமேறசாதமும்
பொதித்தாதவிழ்மலரைப்போற்றுதுவாஙகி
மிதித்தானைசிந்தவதன்மேல்வைத்தாய்பேதாய். (கங)

வணஙளருந்தணடுழாய்மாயோனிறுமாப்பும்
புணடரிகப்போதுறையும்புத்தேளிறுமாப்பு
மண்டர்தொழவாழுன்னிறுமாப்புமாலால
முண்டவனைப்பூசித்ததபேறென்றுணர்ந்திலையால். (கச)

(கூ) ஓசசி - நீட்டி.

(க0) ஊறி - ஊற்றெடுத்தது. உரல்சீறிக்கிடந்த என்றதற்கு, உரலோடு மாறுபட்டிருந்த என்பதுபொருள்.

(கஉ) மெய்யன்பாருவருத்துத்தள்ளியசெல்வம் என்றது - அழிவில்லாத சிவயோகம நுகரும் மெய்யன்பர்க்கு, அழிதன் மாலையவாகிய இந்திரபோகம் பொய்ப்போகமாக முடியுமென்பதை விளக்கற்றென்க.

(கங) கையுறை - கையில் வரப்படுவதென்னும் பொருண்மேனிற்றலால் செயப்படு பொருளில்வந்த தொழிற்பெயர்.

(கச) இறுமாப்பு - மிகுமகிழ்ச்சி.

கேட்டானைவானவர்கின்சென்னிசெழியரிலோர்
வாட்டானைவீரன்வளையாற்சிதறுகரின்
கோட்டானைநாற்கோட்டுவெண்ணிறத்தகுஞ்சரமுங்
காட்டானையாகவெனவிட்டான்கடுஞ்சாபம். (கரு)

சவித்தமுனிபாதந்தலைக்கொண்டுசெங்கை
குவித்தமரர்தங்கோன்குறையிரப்பாரைய
வவித்தபொறியாயெம்மரசுங்காறள்ளுஞ்
செவித்தறுகண்வேழமுந்தீங்குடையரன்றே. (கசு)

அத்தகையநீராற்சபித்தீரடிகேணமற்
றித்தகையசாபமினிவிடுமினென்றிரந்து
கைத்தலங்கள்கூப்பிககரைந்தார்க்கிரங்கியருள்
வைத்தமுனிபிறிதுசாபமவருக்கின்றான். (கஎ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

சிந்தனைவாக்கிற்கெட்டாசசிவனருளளித்தசேட
நிந்தனைபரிகாரததானீங்காதுதலைமட்டாக
வந்ததுமுடிமட்டாகமத்தமாவனமாவாகி
யைந்திருபஃதாண்டெல்லையகன்றபின்பணடைத்தாக. (கஅ)

என்றனன்பிறிதுசாபமிந்திரன்மகுடபங்க
மொன்றியசெய்கைபின்னருரைததுமற்றஃதுநிற்க
நின்றவெள்ளானைவானநீததறிவிழந்துநீலக்
குன்றெனவனததுவேழகுழாதநொடுகுழீஇயதன்றே. (ககூ)

மாவொடுமெயங்கிச்செங்கண்மறமபயில்காடுமுல்லைப்
பூவொடுவழங்குநீத்தப்புறவுமுங்குறவர்தங்க

(கரு) கோட்ட, நிறதத, என்பனகுறிப்பு வினைப்பெயரெசசங்கள். சேட்டானை-பெரியயானை. சேடு - பெருமை.

(கசு) பொறி - பஞ்சேந்திரியம்.

(கஎ) நீரால்-என்றது, குற்றமும் பண்புளடங்குமாதலின், குற்றத்தை விளக்கிநின்றது.

(கஅ) சிந்தனை-மனம். நிந்தனை - அவமதிப்பு. மத்தமா - மத்தம், மதத்தையுடைய, மா - வெள்ளையானை. வனமா - காட்டானை. வனம் - காடு.

(ககூ) மறம்-கொலை, அது அத்தொழிலையுடைய ஓர்வகுப்பினரைக்குறித்து நிற்றலால் பணபாகுபெயர்.

(உ0) குறவர்தங்கள் தேவொடும் பயிலுங்கல் என்றது, இளையபிள்ளையார் வசிக்கு மலைச்சார்பினதாகிய குறிஞ்சியை.

டேவொடுபெயிலுங்கல்லுந்திரிந்துநூறுண்டுஞ்செல்லக்
காவொடுபெயிலுந்தெய்வக்கடம்பமாவனம்புக்கன்றே. (உ.0)

புக்குரல்வட்டத்திண்காற்பொருவிறேவியலிற்றீர்ந்த
மைக்கருங்களிறுமுக்கண்மாதவனருள்வந்தெய்தத்
தக்கதோரமையஞ்சாரமரகதந்தழைத்துமின்னு
நக்கபொன்முளரிபூத்தநளிர்கயந்தலைக்கண்டன்றே. (உக)

கண்டபோதறிவுதோன்றக்கயந்தலைகுடைந்தபோது
பண்டையவடிவந்தோன்றப்பரஞ்சுடரருட்கண்டோன்றக்
கொண்டதோர்பரமானந்தக்குறியெதிர்தோன்றக்கும்பிட்
டண்டர்நாயகனைப்பூசைசெய்வதற்கன்புதோன்ற. (உஉ)

தூம்புடைக்கையான்மொண்டுமஞ்சனத்தூநீராட்டித
தேம்புடையொழுகப்பள்ளித்தாமமுந்தெரிந்துசாத்திப்
பாம்புடைத்தாயவேணிப்பரனையர்ச்சிக்கவுள்ளத்
தாம்புடையறிந்தவெந்தையானையைநோக்கிக்கூறும். (உங)

வந்ததையெவனீவேண்டும்வரமெவனுரைத்தியென்னச்
சிந்தையிலன்புகூர்ந்ததெய்வதவேழந்தாழ்ந்து
முந்தையில்விளைவும்வந்தமுறைமையுமுறையாற்கூறி
யெந்தையையடையப்பெற்றேற்கினியொருகுறையுண்டாமோ. ()

என்பதாமாரம்பூண்டவெந்தையிக்கரிகளெட்டோ
டொன்பதாயடியனேனுமுன்னடிபிரியாதுன்றன்
முன்பதாயிவ்விமானமுதுகுறச்சுமப்பலென்றோ
ரன்பதாயொன்றென்னுள்ளத்தடுத்தலாலஃதேவேண்டும். (உரு)

இடையறுவன்பின்வேழமிங்ஙனங்கூறவிண்ணு
டையவனம்பான்மெய்யன்புடையவனவனைத்தாங்கி
யடைவதேநமக்குவேண்டுமெகமகிழ்வென்றுப்பின்னும்
விடையவன்வரங்கணல்கிவிடைகொடுத்தருளினனே. (உசு)

(உக) மாதவன் - உமாதேவியை யிடதுபாகத்தி லுடையவன். நளிர் - குளிர்ச்சி. கயம் - தடாகம். கயந்தலை - குளமாகிய இடம், இது ஆயன் சாத்தனென்றாற்போலநின்ற இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை. கயந்தலைகண்டது, இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகையாதலி னியல்பாயிற்று.

(உங) புடை - முதனிலைத்தொழிற்பெயர்.

(உரு) அரா - அரவு.

(உசு) விண்ணுடையவன் - இந்திரன்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

விடைகொடுவணங்கியேகும் வெள்ளானைமேற்றிசையடைந்து தன்பெயராற், றடமுமற்றதன்பாலரனையுங்கணேசன்றன்னையுங்கண்டருசசனைசெய், திடையறுவன்புந்தானுமங்கிருக்குமெல்லையிச் செய்திகேட்டருள்கூர், கடவுளர்பெருமானுழையரைவிளித்தெங்களிற்றினைக்கொணர்கெனவிடுத்தான். (உஎ)

வல்லைவந்தழைத்தார் தமமைமுன்போக்கி வருவலென்றெழுந் துகீழ்த்திசையோ, ரெல்லைவந்தோரூர்தனதுபேராற்கண டிந்திரேசசுரமெனவிறைவன், ரூல்லைவணபெயராலொன்றுகணடரனைத் தூயபூசனைசெய்தங்கிருப்பக், கல்லைவன்சிறகுதடிந்தவனின்னுங்களிறுவந்திலதெனப்பினனும். (உஅ)

மனத்தினுங்கடியதூதரைவிடுப்பவானடைந்திறைவனைவணங்கிப்
புனத்தினுங்கடியகல்லினும்பன்றூட்புன்கணேயுறவருசாபங்
கனததினுங்கரியகணடனைககணடுகளைந்துங்கிளந்துதிககயததி
னினததினுங்கழிந்தெதய்வதவேழமினிதுவீற்றிருந்ததுமாதோ. ()

குடவயினைராவதப்பெருந்தீர்த்தங்குடைந்தயிராவதகணேசக், கடவுளைததொழுதைராவதேசசுரத்துக் கடவுளைப்பணிந்தவர்சாபத், தொடர்பினும்பாவததொடாபினுங்கழிவாசுராதிபன்களிறுசென்னெறிபோ, யிடாகெடவையைபடிந்துதென்கரையி லிந்திரேசசுரனடிபணிவோர். (௩௦)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இம்மையிலறமுனமூன்றுமெய்தியபயனையெயதி
யம்மையின்மகவானீரேழருமபதமளவும்வானில்
வெம்மையில்போகமூழ்கிவெறுபபுவந்தடையவுள்ளச
செம்மையில்வினைபேரின்பசசிவகதிசசெல்வராவார். (௩௧)

வெள்ளையானைசசாபந்தீர்ததபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் கக - க்கு - திருவிருத்தம் - சஎ௦.

(உஎ) கணடு-பிரதிட்டைசெய்து.

(உஅ) கல்லைவன் சிறகுதடிந்தவன்என்பதில், கடவுளையடிதொழுதுஎன்றாற்போல உருபுரோக்கியசொல் இரண்டுவந்தன. கல் மலை.

(உக) புனம்-காடு. கடியகல்-மலை. புன்கண் - துன்பம். கனம்-மேகம். திக்கயத்தி னினத்தினுங்கழிந்த தெய்வதவேழமென்றது. அதுவும் திக்கசங்களிலொன்றாயினுஞ் சிவபெருமான்திருவருளால் மேம்பட்டமையை விளக்க.

(௩௧) அறமுன் மூன்றாவன—அறம், பொருள், இன்பம். மகவானீரேழரும்பதம் என்றது - பதினான்கு இந்திரபட்டங்களை.

சிவமயம்.

மூ ன் ற வ து,

திருநகரங்கண்டபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

தானவாறிழிபுகர்முகத்தகெரிசாபம்
போனவாறுரைசெய்துமேற்புதுமதிமுடிமேல்
வானவாறினன்கடம்பமாவனமுதுநகர
மானவாறதுதனைச்சிறிதறிந்தவாறிசைப்பாம். (க)

இன்னரம்புளரேழிசையெழான்மிடற்றளிகள்
கின்னரம்பயில்கடம்பமாவனத்தினின்கீழ்சார்த்
தென்னர்சேகரனெனுங்குலசேகரனுலக
மன்னர்சேகரனரசுசெய்திருப்பதுமணலூர். (உ)

குலவுமப்பெரும்பதியிளங்கோக்களிலொருவ
னிலவுமாநிதிபோலருசசனைமுதனியதி
பலவுமாஞ்சிவதருமமுந்தேடுவான்பரன்பாற்
றலைமைசான்றமெய்யன்பினுன்றனஞ்சயனென்பான். (௩)

செல்வமாநகரிருந்துமேற்றிசைப்புலஞ்சென்று
மல்லல்வாணிகஞ்செய்துதன்வளம்பதிமீள்வான்
றொல்லையேழ்பவக்கடற்கரைதோன்றுவித்தடியா
ரல்லறீர்ப்பவன்கடம்பமாவனம்புகுமளவில். (௪)

இரவிகண்மறைந்தேழ்பரியிரதமுந்தானு
முரவுநீர்க்கருங்கடலில்வீழ்ந்தொளித்தனனாக
விரவுநீன்மயங்கிருள்வயிற்றமியனாய்மெலியு
மரவுநீர்ச்சடையண்ணலுக்கன்பினோனங்கண். (௫)

(க) தானம் - மதம். புகர்முகம் - புள்ளிதங்கியமுகம்.

(உ) கின்னரம்-வீணை. இது இசைமேனிற்றலால் கருவியாகு பெயர். இருப்பது-தொழிற்பெயர், இது இடத்தின்மேனின்றது.

(௩) இளங்கோக்கள்-வைசியர். கரை - இது ஈண்டு மோட்சத்தையுணர்த்திநின்றது.

வாங்குநான்மருப்பேர்தியமதலையெருத்தந்
தாங்கியாயிரங்கரங்களாற்றடவியெண்டிசையுந்
தூங்குகாரிருளைத்துரெஞ்சுடரெனச்சூழ்போய்
வீங்குகாரிருளொதுக்கியவிமானநேர்கண்டான். (௬)

அடுத்தணைந்தனனவிர்சுடர்விமானமீதமர்ந்த
கடுத்ததும்பியகண்டனைக்கண்டுதாழ்ந்துவகை
மடுத்தநெஞ்சினனநனம்வைகிருள்கழிப்பா
னெடுத்தசிந்தையினிருந்தனனிருக்குமவ்விருள்வாய். (௭)

சோமவாரமன்றுதலாற்சுரர்களநகெய்தி
வாமமேகலைமலைமகடலைமகன்மலர்ந்த
காமர்சேவடிபணிந்தவன்கங்குல்போற்கருதி
யாமநான்கிலுமருச்சனையின்புறப்புரிவார். (௮)

அண்டர்வந்ததுமருச்சனைபுரிவதுமனைத்துந்
தொண்டரன்பினுக்கெளியவன்சுரர்தொழக்கறுத்த
கண்டனின்னருட்கண்ணினாற்கண்டனனுதலிற்
புண்டரம்பயிலன்புடைப்புணணியவணிகன். (௯)

நானமென்பனிநறும்புனலுயகன்பூசைக்
கானகல்விரைவருக்கமுமமரர்கைக்கொடுத்து
ஞானவெண்மதிசசடையவன்கோயிலின்ஞாநகர்த்
தானமர்ந்தருச்சனைசெய்வான்றநகனுபகனே. (௧௦)

வள்ளறன்னைமெய்யன்பினாலருசசிசெய்வானே
ருள்ளவல்வினையீட்டமுநகநகுலுமொதுநகக்
கள்ளமில்லவன்யாரையுநகணடிலன்கண்டான்
றள்ளருஞ்சுடர்விமானமேற்றனித்துறைதனியை. (௧௧)

ஆழ்ந்தசிந்தையனதிசயமடைந்துசேவடிக்கீழ்
தாழ்ந்தெழுந்திருகைகளுந்தலைமிசைக்கூப்பிச்
சூழ்ந்துதன்பதிக்கேகுவானொருதலைதுணிந்து
வாழ்ந்தவன்பினான்விடைகொடுவழிக்கொடுவந்தான். (௧௨)

---

(௬) எருத்தம் - பிடரி.

(௮) அவன்கங்குல் என்றது, அவனுக்குரிய கங்குலென நிற்ற லால், சிவராத்திரியை என்க. (௯) புணடரம் - திரிபுண்டரம்.

(௧௦) நானம்-கஸ்தூரி. விரை-வாசனை.

(௧௧) அருச்சி - முதனிலைத் தொழிற்பெயர். அருச்சித்தலென் பதுபொருள். (௧௨) ஒருதலை-ஒருபட்சம்.

புக்கடங்கலர்சிங்கமன்றனெதிர்புகல்வான்
றிக்கடங்கலுங்கடந்தவெந்திகிரியாய்நெருங்
லக்கடம்பமாவனத்திலோரதிசயங்கண்டேன். (கரு)

வல்லைவாணிகஞ்செய்துநான்வருவழிமேலைக்
கல்லடைந்ததுவெங்கதிர்கங்குலும்பிறப்பு
மெல்லைகாணியகண்டனனிரவிமண்டலம்போ
லல்லடுஞ்சுடர்விமானமுமதிற்சிவக்குறியும். (கச)

மாவலம்புதார்மணிமுடிக்கடவுளர்வந்தத
தேவதேவனையிரவெலாமருச்சனைசெய்து
போவதாயினர்யானுமப்பொன்னெடுங்கோயின்
மேவுமீசனைவிடைகொடுமீண்டனனென்றான். (கரு)

மூளுமன்பினன்மொழிந்திடமுக்கணெம்பெருமான்
றாளுமஞ்சலிகரங்களுந்தலையில்வைத்துள்ள
நீளுமன்புமற்புதமுமேசிரம்பநீர்ஞால
மாளுமன்னவனிருந்தனன்போயினனருகன். (கசு)

ஈட்டுவார்வினையொத்தபோதிருண்மலங்கருக
வாட்டுவாரவர்சென்னிமேன்மலரடிக்கமலஞ்
சூட்டுவார்மறைகடந்தநந்தொல்லுருவிளங்கக்
காட்டுவாரொருசித்தராய்த்தோன்றினர்கனவில். (கஎ)

(கரு) முக்கடம்-மூன்றுமதம், கைமதம்-ஒன்று. கபோலமதம், இரண்டு. அடங்கலர்-பகைவர்.

(கச) மேலைக்கல்-அஸ்தமனகிரி.

(கரு) மா - இது பலபொருளொருசொல். ஈண்டுசசார்பால் வண்டின்மேனின்றது.

(கசு) அன்பும் அற்புதமேசிரம்ப என்றதனால், தன் அரசியற் செயலொழிந்து, அவன்கூறிய சொல்வசத்தனாய்நின்றானென்பது தோன்றுதலின், குறிப்பெச்சம். அஞ்சலி கரம் - வினைத்தொகை.

(கஎ) தொல்லுரு என்றது, அநாதியாயுள்ள உண்மைத்திருவுருவத்தை. வினையொத்தலென்றது-ஆன்மாக்கள்தேடும் இருவினைப்போகங்களை நுகர்தற் கண்தோன்றும், இளைப்பின்மிகுதியை. இருண்மலங்கருகவாட்டுவார் என்றது, வினையொப்பு வாய்ந்தகாலத்து ஆசிரியத் திருக்கோலங்கொண்டெழுந்தருளி அவ்விருபாசங்கட்கிடையெழுந் தற்போதச்செயலில், அவற்றின்செயலின்மை. காட்டுதலை மலரடிக்கமலஞ்சூட்டுவார் என்றது-சத்திபதிவித்தலை.

வடிகொள்வேலினுய்கடம்பமாவனத்தினைத்திருந்தக்
கடிகொள்மாடகழ்ந்தணிநகர்காண்கெனவுணர்த்தி
யடிகளேகினார்கவுரியராண்டகைகங்குல்
விடியும்வேலைகண்விழித்தனன்பரிதியும்விழித்தான். (௧௮)

கனவிற்றீர்ந்தவனியதிபின்கடன்முடித்தமைச்சர்
சினவிற்றீர்ந்தமாதவர்க்குந்தன்கனாத்திறஞ்செப்பி
நனவிற்கேட்டதுநகனவினிற்கண்டதுநயப்ப
வினவித்தேர்ந்துகொணடெழுந்தனன்மேற்றிசைச்செல்வான். ()

அமைச்சரோமெந்நீபமாவனம்புகுந்தம்பொன்
சமைத்தவிழ்ந்தபொற்றாமரைததடம்படிந்தொளிவிட்
டிமைததலர்ந்தபொன்விமானமீதினிதுவீற்றிருந்தோர்
தமைச்சரண்பணிந்தஞ்சலிதலைபின்மேன்முகிழ்த்தான். (௨0)

அன்புபின்றளளமுன்புவந்தருட்கணீர்தேங்க
வென்புநெக்கிடவேகிவீழ்ந்திணையடிக்கமலம்
பொன்புனைந்ததார்மௌலியிற்புனைந்தெழுந்திறைவன்
முன்புநின்றுசொற்பதங்களாறறேதிரமொழிவான். (௨௧)

சரணமங்கையோர்பங்குறைசங்கரசரணஞ்
சரணமங்கலமாகியதனிமுதல்சரணஞ்
சரணமந்திரவடிவமாஞ்சதாசிவசரணஞ்
சரணமும்பர்களுயகபசுபதிசரணம். (௨௨)

ஆழிஞாலமேலாசையுமமரர்வான்பதமேல்
வீழுமாசையும்வெறுததவர்க்கன்றிமணனுண்டு
பீழைமூழ்கிவானரகொடபிணிபடச்சுழலு
மேழையேங்களுக்காவகோவெந்தைநின்கருணை. (௨௩)

---

(௧௮) அடிகள்-சோமசுந்தரக்கடவுள். காண்க என்பதில் அக ரவீறு தொகுத்தல்.

(௧௯) சினவு-தொழிற்பெயர். (௨0) நீபம்-கடம்பு.

(௨௧) சொல்பதம் - ஒருபொருட்பன்மொழி. பொன்புனைந்த தார்-பொன்னரிமாலை.

(௨௨) மந்திரவடிவமாஞ் சதாசிவ என்றது, மந்திரங்கட்கெல் லாமுற்படத்தோன்றிய பஞ்சப்பிரமமந்திரங்களையே முற்பட்டவடி வமாகக்கொணடிருத்தலை. பசுபதி என்றது-விஞ்ஞானகலர், பிரள யாகலர், சகலர் என்னு மூவகைப்பசுக்களுக்குந் தலைவனாகிற்றலி ன். மங்கலமாகிய என்றது, சிவம் என்னும் பதத்திற்கு மங்கலமெ ன்பது பொருளாதலின்.

(௨௩) பீழை-துன்பம்.

சூளதாமரைச்சென்னியுந்தொடத்தொடநீண்ட
கீளனியுனக்கன்பிலமாயினுநீயே
மூளவன்புதந்தெகுடிமுழுவதும்பணிகொண்
டாளவேகொலிக்கானகத்தமர்ந்தனையென்று. (உ௪)

சுரந்தவன்பிருகண்வழிசசொரிவபோற்சொரிந்து
பரந்தவாறுசிவானந்தப்பரவையுட்படிந்து
வரந்தவாதமெய்யன்பினுல்வலஙகொடுபுறம்போந்
தரந்தைதீர்ந்தவனொருசிறையமைசசரோடிருந்தான். (உ௫)

ஆயவேலையின்மன்னவனுணையாலமைச்சர்
மேயவேலவர்துறைதுறைமேவினர்விடுப்பப்
பாயவேலையினுர்த்தனர்வழிக்கொடுபடர்ந்தார்
சேயகாடெறிந்தணிநகர்செய்தொழின்மாக்கள். (உ௬)

வட்டவாய்மதிப்பிளவின்வெள்வாய்க்குயநவிய
மிட்டதோளினர்யாப்புடைக்கச்சினரிரும்பின்
விட்டகாரொளிமெய்யினர்விசிகொளவார்வன்றோற்
றொட்டகாலினர்வனமெறிதொழிலினரானூர். (உ௭)

மறியுமோதைவணடரற்றிடமரந்தலைபணிப்ப
வெறியுமோதையுமெறிபவரோதையுமிரஙகி
முறியுமோதையுமுறிந்துவீழோதையுமுகில்வாய்ச்
செறியுமோதையுஙகீழ்ப்படமேற்படச்செறியும். (உ௮)

ஒளிறுதாதொடுபோதுசெந்தேனுகவொலித்து
வெளிறில்வன்மரஞ்சினையிறவீழ்வசெங்களத்துப்
பிளிறுவாயவாய்கிணத்தொடுகுருதிநீர்பெருகக்
களிறுகோடிறமாய்ந்துவீழ்காட்சியவனைய. (உ௯)

பூவடைந்தவண்டினமயற்புறவொடும்பழனக்
காவடைந்தனபறவைவான்கற்பகமடைந்த
கோவடைந்திடவொதுங்குறுஙகுறும்புபோற்செறிந்து
மாவடைந்தனமாளெவரைகளுஙகாடும். (௩0)

(உ௪) சூள் - பிரதிக்கினை.

(உ௫) அரந்தை-மனக்கவலை.

(உ௭) குயம்-கொடுவாள். நவியம்-கோடரி.

(உ௯) வன்மரம்-ஓர்வகைச்சாதிமரம். தாது-மகரந்தம். போது-மலர். சினை-கிளை.

இருணிரம்பியவனமெலாமெறிந்துமெய்யுணர்ந்தோர்
தெருணிறைந்தசிந்தையின்வெளிசெய்துபல்லுயிர்க்கு
மருணிறைந்துபற்றறுத்தரனடிநிழலடைந்த
கருணையன்பர்தம்பிறப்பெனவேரொடுங்களைந்தார். (௩௧)

களைந்துநீணிலந்திருத்திச்செந்நெறிபடக்கண்டு
வளைந்துநன்னகரெடுப்பதெவ்வாறெனத்தேறல்
விளைந்துதாதுகுதார்முடிவேந்தன்மந்திரரோ
டளைந்தளாவியசிந்தையோடிருந்தனனங்கண். (௩௨)

மெய்யரன்புதோய்சேவடிவியனிலந்தீண்டப்
பொய்யகன்றவெண்ணீறணிமேனியர்பூதிப்
பையர்நள்ளிருட்கனவில்வந்தருளியபடியே
யையர்வல்லவந்தருளினாரரசுளங்களிப்ப. (௩௩)

கனவிலும்பெருங்கடவுளாகாணபதற்கரியார்
நனவிலும்வெளிவந்தவாதமையெதிர்நண்ணி
நினைவினின்றதாளிறைஞ்சிநேர்நின்றுநல்வரவு
வினவியாதனங்கொடுததனன்மெய்யுணர்வேந்தன். (௩௪)

தென்னரன்பினிலகப்படுசித்தர்தாமுன்னர்ச
சொன்னவாதிநூலவழிவருசார்புநூற்றொடர்பா
னன்னராலயமண்டபங்கோபுரநகர
மின்னவாறுசெய்யெனவகுத்திம்மெனமறைந்தார். (௩௫)

மறைந்தெவற்றிலுநிறைந்தவர்மலரடிக்கன்பு
நிறைந்தநெஞ்சுடைப்பஞ்சவனிலத்துமேம்பட்டுச்
சிறந்தசிற்பநூற்புலவராற்சிவபரஞ்சுடர்வாந்
தறைந்துவைத்தவாறுலயமணிநகர்காணபான். (௩௬)

---

(௩௧) மெய்யுணாதல - தத்துவஞான முணர்தல், அதாவது, பிறப்புவீடுகளையும, அவற்றின் காரணங்களையும், விபரீதமின்றி உண்மையாலறிதல்.

(௩௩) நீறு-பாசத்தைநீற்றுவது.

(௩௪) பெருங்கடவுளர் என்றது-பிரமவிஷ்ணுக்களை.

(௩௫) முதனூல்-ஆகமம். வழிநூல்-சிற்பநூல். சார்புநூல்-இவ் விரண்டையு மொருபுடை தழுவிக்கூறும் ஏனையநூல்கள்.

(௩௬) பஞ்சவன் (குலசேகர) பாண்டியன். மறைந்தெவற்றிலு நிறைந்தென்றதை, "விறகிற்றீயினிற்பாலிற்படுநெய்போன், மறைய நின்றுளன்மாமணிச்சோதியான்" எனவருந்தேவாரத்தாலுணர்க.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மறைபயில்பதுமமண்டபமருத்த மண்டபமழைநுழைவளைவாய்ப், பிறைபயில்சிகைமாமணடபமறுகாற் பீடிகை திசையெலாம் பிளக்கும், பறைபயினிருத்தமண்டபம்விழாக்கொள் பன்மணிமண்டபம்வேள்வித், துறைபயில்சாலைதிருமடைப்பள்ளிசூழுறைதேவர் தங்கோயில். (௩௭)

வலவயினிமயவல்லிபொற்கோயின்மாளிகையடுக்கியமதில்வா, ணிலவியகொடியநெடியசூளிகைவா னிலாவிரிதவளமாளிகைமீன், குலவியகுடுமிக்குன்றிவர்செம்பொற் கோபுரங்கொணடல்கணபடுக் குஞ், சுலவெயிலகழிகிடங்குகம்மியனூற் றொலவரம்பெல்லைகண டமைத்தான். (௩௮)

சித்திரநிரைத்தபீடிகைமறுகுதெற்றிகள்வாணிலாத்தெளிக்கு
நித்திலநிரைததவிழாவருவீதிநிழன்மணிசசாளரவொழுக்கப்
பித்திகைமாடப்பெருந்தெருக்கவலைபீடுசால்சதுக்கநற்பொதியில்
பத்தியிற்குயின்றமன்றுசெய்குன்றுபருமணிமேடைபாடரங்கு ()

அருந்தவரிருக்கையந்தணருறையுளரசராவணஙகுலவணிகப்
பெருந்தெருநல்வேளாளர்பேரறஞ்சால்பெருஙகுடிஏனையநரிதேர்
திருந்தியபரிமாநிலைக்களஙகழகந்தீஞ்சுவையாறுநான்குணடி
யிரந்தவர்க்கருத்துநல்லறச்சாலபினையனபிறவுநன்கமைத்தான். ()

துணிகயங்கீழ்நீர்க்கூவல்பூவோடை தொடுகுளம்பொய்கைநந் தவனந், திணிமலர்சசோலைதுடவையுய்யானந்திருநகர்க்கணிபெற ச்செய்து, மணிமலர்த்தாரோன்மாளிகைதனக்கம்மாநகர்வடகுண பாற்கண, டணிநகர்சாந்திசெய்வதுகுறித்தானணலா ரறிந்திது செய்வார். (௪௧)

---

(௩௮) சூளிகை-இறப்பு. குடுமி-சிகரம. கம்மியநூல-சிறபநூல். வரம்பு, எல்லை, ஒருபொருட் பன்மொழி.

(௩௯) தெற்றிகள் - சித்திரகூடங்கள். பித்திகை - சுவர்த்தலம். கவலை - மூன்றுதெருக்கள் கூடுமிடம். சதுக்கம்-நான்குதெருக்கள்கூடுமிடம். பொதியில் - அம்பலஙகள். மன்று - சபை. அரஙகு-நாடகசாலை.

(௪0) உறையுள் - வீடு. ஆவணம் - வீதி. கழகம்-கல்விசசாலை. அறுசுவை-கைப்பு, புளிப்பு, கார்ப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு, இனிப்பு. நான்குண்டியாவன - உண்ணல், தின்னல், நக்கல், பருகல். இவற்றுள், உண்ணல்-சோறுமுதலியன தின்னல்-கறிமுதலியன, நக்கல் தேன்முதலியன. பருகல்-நீர்முதலியன.

(௪௧) கயம்-குளம். கூவல்-கிணறு. உய்யானம்-பூந்தோட்

பொன்மயமானசடைமதிக்கலேயின்புத்தமுதுகுத்தனராதுபோய்ச
சின்மயமானதம்மடியடைந்தார்சசிவமயமாக்கியசெயல்போற்
றன்மயமாக்கியங்காமுழுதுஞ்சாந்திசெய்ததுவதுமதுரா
நன்மயமானதன்மையான்மதுராநகரெனவுரைத்தனர்நாமம். (௪௨)

கோட்டிசைக்கரிபசாத்தனுந்தென்சார் கீற்றுவெண்பிறைநுதற்க ளிற்றுக், கோட்டிளங்களபக்கொங்கை யன்னையருங்குடவயின்மது மடையுடைக்குர், தோட்டிளந்தண்ணந்துழாயணிமௌலித்தோன் றலும்வடவயிறரூடு,நீட்டிரும்போந்தி ணிமிர்குழலெணடோணீலி யுங்காவலாதிறுவி. (௪௩)

கைவரையெருத்திற்கனவரைகிடந்த காட்சியிற்பொலிந்தொ ளிர்கோயின், மைவரைமிடறுமதுரைநாயகரை மரபுளிபருசசனே புரிவான், பொய்வரைமறையாகமநெறியொழுகும்புண்ணியமுனிவ ரையாதி, சைவரைக்காசிப்பதியினிற்கொணர்ந்து தலத்தினிற்று பனஞ்செய்தான். (௪௪)

உத்தமகுலத்து நாற்பெருங்குடியு முயர்ந்தவுமிழிந்தவுமயங்க, வைத்தவுமானபுறக்குடிமூன்றுமறைவழுக்காமநுவகுதத, தத்தமநெ றிநின்றெழுகவைதிகமுஞ்சைவமுந்தருமமுந்தழைப்பப், பைததெ ழுதிரைநீர்ஞாலமேற்றிலகம்பதித்தெனநகர்வளம்படுத்தான். (௪௫)

---

(௪௨) சினமயம் - ஞானமயம். சிவமயம - சிவஸ்வரூபம்.

(௪௩) சாத்தன் - ஐயனூர். களபம் - கலவைசசாந்து. அன்னே யர்என்றது, சத்தமாதர்களே. போந்து - பனே. நீலி-நீலநிறத்தையு டையவள் - காளி. தணணந்துழாய் என்றதில், அம்விரிததல் வி காரம்.

(௪௪) கைவரை - யானே எருததம் - பிடரி. கனவரை - பொ ன்மலே. கனகம் - பொன் - வரை-மலே. கனகம் - என்பது, இடை க்குறையாய் கனமெனநின்றது. கனம் - பெருமைதங்கிய - வரை- மலே. எனினும்பொருந்தும். மை-கருமை. மரபுளி-இதில் உளிமூன் றனுருபு. தாபனம்-இருக்கசசெய்தல.

(௪௫) நாற்பெருங்குடி-அந்தணர், அரசர், வணிகர், வேளாளர். உயர்ந்தவு மிழிந்தவு மயங்கவைததவு மானபுறக் குடிமூன்றும், என்றது, உயர்வு, இழிவு, விரவுஎன்னு மூவகைகுடிகளே யும். இவ ற்றுள், உயர்வு - அநுலோமர், பிரதிலோமர். இழிவு - அந்தரானர், விராத்தியர். விரவு - அவ்விருவகைக்குடிகளின் கலப்பாலுற்பவித் தவர்கள். வைதிகம்-வேதசம்பந்தம். சைவம்-சிவசம்பந்தம். அல்லது ஆகமசம்பந்தம்.

அன்றுதொட்டரசனக்கரெய்தியணிகெழுமங்கலமியம்ப, வென்றுதொட்டிமைக்குமனையின்மங்கலநா ளெய்தினனிருந்துமுப்புரமும், குன்றுதொட்டெய்தான்கோயின்மூன்றுறுப்புங்குறைவில்பூசனைவழாதோங்கக், கன்றுதொட்டெறிந்துகனியுகுத்தான்போற்கலிதுரந்தரசுசெய்நாளில். (சசு)

பவநெறிகடக்கும்பார்த்திவன்கிரணம் பரப்பிளம்பரிதிபோன்மலயத், துவசனைப்பயந்துமைந்தன்மேன்ஞாலஞ்சுமத்திநாள்பலகழித்தொருநா, ணவவடிவிறந்தோனுலயத்தெய்திநாதனைப்பணிந்துமூவலஞ்செய் துவமையிலின்பவருணிழலெய்தியொன்றியொன்றாநிலைநின்றான். (சஎ)

திருநகரங்கண்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் – கஉ - க்கு - திருவிருத்தம் - ருகஎ.

நான்காவது,

தடாதகைப்பிராட்டியார் திருவவதாரப்படலம்.

கலிவிருத்தம்.

கன்னியொருபங்கினர்கடம்பவனமெல்லா
நன்னகரமானதுநவின்றுமுலகீன்ற
வன்னைமகளாகிமலயத்துவசனுக்குந்
தென்னனிடைவந்துமுறைசெய்ததுரைசெய்வாம். (க)

(சசு) என்று-சூரியன். மூன்றுறுப்பாவன - நித்தியம், நைமித்திகம், பிராயச்சித்தம். கலி-துன்பம்.

(சஎ) நவவடிவமாவன-பிரமன், விட்டுணு, உருத்திரன், மகேசுரன், சதாசிவன், விந்து, நாதம், சத்தி, சிவம் என்பன; இவற்றுள் முன்னையநான்கும் உருவம், பின்னையநான்கும்அருவம், இடையது அருவுருவம். நவவடிவிறந்தோனென்றது, மேற்கண்டபேதங்களைக்கடந்துநின்ற பராபரவடிவனை. அருணிழல் என்றது, நித்தியானந்தத்தைத்தரும், பரமுத்தியாகிய திருவடிப்பேற்றை. ஒன்றியொன்றாநிலை-கலந்துங் கலவாதநிலை. அதாவது-அனன்னியமாய். இருந்தபடி இருத்தல்.

(க) முறை - அரசாக்ஷி.

மனுவறமுவந்துதன்வழிச்செலநடத்தும்
புனிதன்மலயத்துவசன்வென்றிபுனைபூணான்
கனியமுதமன்னகருணைக்குறையுள்காட்சிக்
கினியவன்வடசொற்கடறமிழ்க்கடலிகந்தோன். (உ)

வேனில்விறல்வேள்வடிவன்வேட்கைவிளைபூமி
யானமடவார்கள்பதினாயிரவருள்ளான்
வானொழுகுபானுவழிவந்தொழுகுசூர
சேனன்மகள்காஞ்சனையைமன்றல்வினைசெய்தான். (ங)

கண்ணுதலைமுப்பொழுதும்வந்துபணிகற்றோ
னெண்ணில்பலநாண்மகவிலாவறுமையெய்திப்
பண்ணரியதானதருமம்பலவுமாற்றிப்
புண்ணியநிரம்புபரிவேள்விபுரிகுற்றான். (ச)

ஈறின்மறைகூறுமுறையெண்ணியொருதொண்ணூற்
றாறிசெனுமொன்றுமகமாற்றவமரேச
னூறுமகமும்புரியினென்பதநொடிப்பின்
மாறுமெனமற்றதனைமாற்றியிதுசாற்றும். (ரு)

நன்பொருள்விரும்பினையதற்கிசையஞால
மின்புறுமகப்பெறுமகத்தினையியற்றி
னன்புறுமகப்பெறுதியென்றமரர்நாடன்
றன்புலமடைந்திடலுநிம்பநகுதாரான். (சு)

மிக்கமகவேள்விசெய்விருப்புடையனாகி
யக்கணமதற்குரியயாவையுமமைத்துத்
தக்கநியமத்துரியதேவியொடுசாலை
புக்கனனிருந்துமகவேள்விபுரிகிற்பான். (எ)

(உ) உறையுள் - இருப்பிடம்

(ச) பணி - முதனிலைத்தொழிற்பெயர்.

(சு) நன்பொருள் என்றது, புத்திரப்பேற்றை, புத்திரனைப் பொருளென்றது, அவர்செய்தபொருள் தம்மைநோக்கிச்செய்யும் வினையால் வந்தடைதலில் காரணப்பெயர் "தம்பொருளென்பதம் மக்களவர்பொரு, டந்தம்வினையான்வரும்" என்னுந்திருக்குறளா லுணர்க. பொருள் - புதல்வன்.

(எ) மகவேள்வி - புத்திரகாமேஷ்டியாகம்.

ஆசற்மறைப்புலவராசிரியர்காட்டு
மாசறுசடங்கின்வழிமந்திரமுதாத்த
மோசையநுதாத்தசொரிதந்தழுவவோதி
வாசவனிருக்கையிலிருந்தெரிவளர்ப்பான். (அ)

விசும்புநிலனுந்திசையும்வேள்வியடுசாலைப்
பசும்புகைபடர்ந்தொருபடாமெனமறைப்பத்
தசும்புபடுநெய்பொரிசமித்தினொடுவானோர்க்
கசும்புபடுமின்னமுதினுகுதிமடுத்தான். (கூ)

ஐம்முகனாதிபரமாத்தனுரையாற்று
னெய்ம்முகநிறைத்தழனிமிர்த்துவருமெல்லை
பைம்முகவராவணிபரஞ்சுடர்தனிப்ப
மைம்முகநெடுங்கணிமவான்மனைவிநாண. (க0)

வள்ளன்மலயத்துவசமீனவன்வலத்தோ
டுள்ளமனைகாஞ்சனைசுருங்கியமருங்கு
றள்ளவெழுகொங்கைகடதும்பநிமிர்தீம்பால்
வெள்ளமொழுகக்கரியவேற்கணிடனாட. (கக)

இவ்வுலகமன்றியுலகேழுமகிழ்வெய்தச்
சைவமுதலாயினதவத்துறைநிவப்ப
வெவ்வியமறங்கெடவறங்குதுகலிப்பத்
தெய்வமறைதுந்துபிதிசைப்புலனிசைப்ப. (கஉ)

(அ) சடங்கு - கிரியை. "உதாத்த, மோசையனுதாத்தசொரி தந்தழுவவோதி," என்றது - வேதாங்கங்களி லொன்றாகிய சிட்சைக்கியைந்த, உதாத்தம், அனுதாத்தம், ஸ்வரிதம், பிரசயமென்னுஞ்சதுர்விதஸ்வர கரணங்களை. அவற்றுள், உதாத்தம் - எடுத்தல். அநுதாத்தம் - படுத்தல். ஸ்வரிதம் - நலிதல. ப்ரசயம் - விலங்கல். இவற்றைமுறையே, தலையிசை, மிடற்றிசை, நெஞ்சிசை, மூக்கிசை எனவுங்கூறுவர்.

(கூ) படாம்-போர்வை. தசும்பு - குடம். அசும்பு - ஊற்று. ஒடு-எண்ணிடைச்சொல்.

(க0) ஐம்முகம்-ஈசானம், தற்புருடம் அகோரம், வாமதேவம், சத்தியோசாதம், என்னும் ஐந்துதிருமுகங்கள். உரை - வேதம். ஆறு - வழி. பைம்முகமென்றது - சர்ப்பங்களுக்கு முகமேபடமாதலின். நிறைத்து-செயவெனச்சத்திரிபு.

(கஉ) சைவமுதலாயின தவத்துறை என்றது - சைவம், பாசுபதம், மாவிரதம், காளாமுகம், வைரவம், வாமம் என்னுந் தவநெறிக்குரிய உட்சமயங்களாறினையும். உலகேழாவன - பூலோகம்,புவலோகம், சுவலோகம், தவலோகம், மகாலோகம், சனலோகம், சத்தியலோகங்களை.

மைம்மலர்நெடுங்கணரமங்கையர்நடிப்ப
மெய்ம்மனமொழிச்செயலின்வேறுபடலின்றி
யம்மதுரைமாநகருளாரகமகிழ்ச்சி
தம்மையறியாதனதலைத்தலைசிறப்ப. (கங)

மாந்தர்பயின்மூவறுசொன்மாநிலவரைப்பிற்
றீந்தமிழ்வழங்குதிருநாடதுசிறப்ப
வாய்ந்ததமிழ்நாடரசளித்துமுறைசெய்யும்
வேந்தர்களின்மீனவர்விழுத்தகைமையெய்த. (கச)

நொய்தழலெரிக்கடவுளேற்றபயனெய்தக்
கொய்தளிரெனத்தழல்கொழுந்துபடுகுண்டத்
தைதவிழிதழ்க்கமலமப்பொழுதலர்ந்தோர்
மொய்தளிர்விரைக்கொடிமுளைத்தெழுவதென்ன. (கரு)

விட்டிலகுசூழியம்விழுங்குசிறுகொண்டை
வட்டமதிவாயக்குறுமுயற்கறையைமானக்
கட்டியதினூற்றியகதிர்த்தரளமாலை
சுட்டியதிலவிட்டொழுகுசூழ்கிரணமொப்ப. (கசு)

தீங்குதலையின்னமுதமார்பின்வழிசிந்தி
யாங்கிளநிலாவொழுகுமாரவடமின்ன
வீங்குடலிளம்பரிதிவெஞ்சுடர்விழுங்கி
வாங்குகடல்வித்துருமமாலையொளிகால. (கஎ)

சிற்றிடைவளைந்தசிறுமென்றுகில்புறஞ்சூழ்
பொற்றிருமணிச்சிறியமேகலைபுலம்ப
விற்றிருமணிக்குழைவிழுங்கியகுதம்பை
சுற்றிருள்கடிந்துசிறுதோள்வருடியாட. (கஅ)

(கச) மூவறுசொன்மாநிலவரைப்பு, என்றது—பதினெண்பாஷைநிலங்களை. அவை-சிங்களம், சோனகம, சாவகம், சீனம், மழுவம், குடகம், கொங்கணம், கன்னடம், கொல்லம. தெலுங்கம், கலிங்கம், வங்கம் கங்கம், மகதம், கடாரம், கவுடம், குசலம், திராவிடம் என்பன. வேந்தர்கள்-சேரசோழபாண்டியர்.

(கரு) ஐது - அழகிது. அலர்ந்த என்னும பெயரெச்சம் ஈறுதொக்கு நின்றது.

(கசு) சூழியம்-உசசிக்கொண்டையி லணியுமாபரணம். சூழி-உச்சிக்கொண்டையணி, அம்-பகுதிப்பொருள்விகுதி. முயற்கறை-இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. முயலாகியகளங்கம் என்பது பொருள்.

(கஎ) குதலை-உருத்தெரியாச்சொல். வித்துருமம்-பவளம்.

(கஅ) மேகலை-எண்கோவையணி.

தெள்ளமுதமென்மழலைசிந்தவிளமூரன்
முள்ளெயிறரும்பமுலைமூன்றுடையதோர்பெண
பிள்ளையெனமூவொருபிராயமொடுநின்று
ளெள்ளரியபல்லுயிருமெவ்வுலகுமீன்றாள். (கக)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

குறுந்தளிர்மெல்லடிகிடந்த சிறுமணிநூபுரஞ்சதங்கை குழறி யேங்க, நறுந்தளிர்போலசைந்துதளர் நடையொதுங்கிமழலைபிள நகையுந்தோன்றப், பிறந்தபெரும்பயன்பெறுபொன் மாலைமடியிரு ந்தொருபெண்பிள்ளையானு, ளறந்தழுவுநெறிநின்றோர்க் கிகம்போ கம்வீடளிக்கு மம்மையம்மா. (உ0)

செய்யவாய்வெளிறாது துணைமுலைக்கண்கருகாது சேல்போ னீண்ட, மையவாய்மதர்த்தகருங் கணபசவாதையிரண்டு மதியந்தா ஙகா, தையவாலிலைவருந்தப் பெறாதுபெறுமகவையெடுத் தணைத் தாணமோந்தா, யெய்யவாய்முத்தங்கொண் டின்புற்றாண்முன்பெற் ற தோகையன்னாள். (உக)

பரையாதிவிருப்பறிவு தொழிலாகியுலகமெலாம் படைத்துக் காத்து, வரையாதுதுடைத்துமறைத் தருளிபவைநின்றுந்தன் வடி வுவேறா, யுரையாதிமறைகடந்த வொருமுதல்விதிருமகளா யுதித் தற்கிந்தத், தரையாளுமன்னவன்செய தவமிதுவோவதற்குரிய தவ ந்தான்மன்னோ. (உஉ)

(உ0) குழறி-ஒன்றோடொன்றுவிரவி. இகம் - இவ்வுலகவின் பம்-போகம்-சுவர்க்காதிபோகஙகள். வீடு-மோட்சம்.

(உக) பசத்தல்-நிறம்வேறுபடுதல். முன்பெற்றதோகை, என் றது-பர்வதராஜபத்னியாகியமேனையை, மேனையுஙகருப்பக்குறிபெ றாது உமையை மகவாகப்பெற்று மகிழ்ந்தவளாதலால், முன்பெற் றதோகையன்னாள் என்றார். அன்னாள்-ஒததவள்.

(உஉ) பரை-பராசத்தி. ஆதி-ஆதிசததி விருப்பு-இச்சாசத்தி. அறிவு-ஞானசத்தி. தொழில்-கிரியாசத்தி. முறையே, இப்பஞ்சச த்திகளின்தொழில்-சிருஷ்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அனு க்கிரகம். வரையாது-நீக்காது. அவைநின்றுந் தன்வடிவுவேறாய் எ ன்றது-உருவும், அருவுருவங்கடந்து, பரவிந்துவையதட்டித்துநின் ற அருவத்திருவுருவின்மேலாகிய, பரபோகமுஙகடந்து, பேரொ ளியாய்நிற்றலின். மறைகடந்த வொருமுதல்வி என்றது - பரை, பைசந்தி, மத்திமை, வைகரி என்னும் நால்வகை வாக்கின்காரிய வொலிபற்றியெழும், விந்து நாதகாரண விகற்பஙகளை, வரைசெய் து அவைமுற்றும்வியாபகமாய்நிற்கும் குடிலாந்தசத்தியாய்நிற்றலை.

கள்ளமாநெறியொழுகும் பொறிகடந்துகரணமெலாங்கடந்தா னந்த, வெள்ளமாம்பரஞான வடிவுடையாடன்னன்பின் வெளிவந் தின்றோர், பிள்ளையாயவதரித்த கருணையுந்தன்மணாட்டிதவப் பே றுந்தேறான், பள்ளமாகடற்றுறைப் பஞ்சவர்கோனெஞ்சத்துப் பரி வுகூர்ந்தான். (உ௩)

மகவின்றிப்பலபகல்யான் வருந்தியருந்தவம்புரிந்தேன் மைந்த ற்பேறு, தகவிந்தமகஞ்செய்தே னதுவுமொருபெண்மகவைத் தந்த தந்தோ, முகவிந்துநிலவொழுக வருபெண்ணுமுலைமூன்றாய்முகிழ் த்துமாற்றார், நகவந்தவென்னேயோ வென்றுவகையிலனுகி நலியு மெல்லை. (உச)

மன்னவநின்றிருமகட்கு மைந்தர்போற்சடங்கனைத்தும் வழா துவேதஞ், சொன்னமுறைசெய்துபெயர் தடாதகையென்றிட்டு முடிசூட்டுவாயிப், பொன்னனையாடனக்கிறைவன் வரும்பொழு தோர்முலைமறையும் புந்திமாழ்கே, லென்னவரனருளாலோர் திரு வாக்குவிசும்பிடைநின் றெழுந்ததன்றே. (உரு)

அவ்வாக்குசசெவிநிரம்பவன்புவகையகநிரம்பவகிலமெல்லா
மெய்வாக்குமனமொன்றவிழிவாக்குமபுனனிரம்பவிமலற்போற்றி
செய்வாக்குமகநிரப்பியெழுந்துமனையொடுஞ்சாலைநீத்திரணடு
கைவாககுமியஙகலிப்பக்கடிமாடமனைபுகுந்தான்கழற்கால்வேந்தன்

(உ௩) பொறி-மெய், வாய், கண, மூக்கு, செவி, கரணம், மன ம், புத்தி, அகஙகாரம், சித்தம். "பொறிகடந்து கரணமெலாங்கட ந்து" என்றது, அவற்றைத் தெய்வமெனக்கூறும். உலகாய தன் முதலிய மதஙகளை மறுத்தற்கென்க. பஞ்சவர் - பாண்டியர் மணா ட்டி, இது மணவாட்டி என்பதன் மரூஉ-மாகடல் என்பது, உரிச் சொற் றொடராதலின், வருமொழி வல்லெழுத்து மிகாதியல்பாய் நின்றது.

(உச) இந்து-சந்திரன். முகிழ்த்து – செயவெனெச்சத்திரிபு. அந்தோ - ஓ - இரக்கக் குறிப்பிடைச்சொற்கள், ஒ - ஐயப்பொரு ளது.

(உரு) வாக்கு என்றது, அசரீரியை. வாக்கல்-சொரிதல். விழி வாக்கும் புனல்-ஆனந்தபாஷ்பம்.

முரசதிர்ப்பமங்கலங்கொண் டெதிர்வருவார்முகத்துவகைமு றுவல்பூப்ப, வரசிருக்குமண்டபம்புக் கினிதமர்ந்துகனகமழையான் றகேள்வி, விரசிருக்குமறையவர்கைப் பெய்தேவர்க்குமம்முறையா ல்வெறுப்பால்கிப், பரசிருக்குங்கரதலத்தெம் பரன்கோயினனிசிற ப்புப்பல்கால்கா. (உஎ)

சிறைவிடுமின்சிறைக்களமுஞ் சீத்திடுமினேழாண்டு தேயத்தீ ட்டு, மிறைவிடுமினயல்வேந்தர் திறைவிடுமினிறைநிதிய மீட்டுமா யத், துறைவிடுமினுலயமு மறப்புறமும்பெருக்குமெனத் தொழா ரைக்காய்ந்த, கறைவிடுமின்னயில்வேலான் வள்ளுவனைக்கூய்முர சங் கறங்கசசாற்றி. (உஅ)

கல்யாணமணிமௌலி வேந்தரையுங்கால்யாப்புக்கழலநீத்துக், கொல்யானைபரிநெடுந்தே ரரசுரிமைதொன்முறையாற் கொடுத்து ப்போக்கிப், பல்லாருங்கொள்கவெனப் பண்டாரந்தனைத்திறந்து பசும்பொன்னுடை, வில்லாருமணிகொடும்பூண் வெறுக்கைமுத லெனைப்பலவும் வெறுப்பவீசி. (உகூ)

தூமரபின்வருபெருமங் கலகவிகட்கிருநிதியந் துகில்பூணபாய் மா, காமர்கரிபரித்தடந்தேர் முதலாயபலபொருளுங் களிப்பால்கி க், கோமறுகுகளிதூங்கச சுண்ணமொடு மெணணெய்விழாக் குளி ப்பால்கி, மாமதுராநகரன்றி மற்றுமுளநகரெங்கு மகிழ்ச்சிதூங்க.

இவ்வண்ணநகர்களிப்ப விறைமகனுங்களிப்பெய்தி யிறைவர் சொன்ன, வவ்வணஞ்சாதமுதல் வினைநிரப்பித்தடாதகையென் றழைத்துத்தேவி, மெய்வ்வண்ணமறையுணராவிறைவிதனைமேனை போன் மேனுன்றேற்ற, கைவ்வண்ணத்தளிர்தீண்டி வளர்ப்பவிம வான்போலக் களிக்குநாளில். (ஙக)

(உஎ) மங்கலம், என்றதுசாமரம். நிறைகுடம், கண்ணடி, தோட்டி, முரசு, விளக்கு, கொடி, இணைக்கயல். இவற்றுள், தோ ட்டி, முரசு, கொடி, இணைக்கயல்விலக்கி.இடபம், சீவற்சம், சங்கு, சுவத்திகம், என்பவற்றைக்கூட்டி எட்டெனக்கொள்ளுதலுமொ ன்று. இவற்றுள், சீவற்சம்-குழந்தையை இடையில்வைத்திருக்கும் ஓர் பெண்வடிவம். சுவத்திகம்-மண்டப வடிவம்.

(உகூ) பண்டாரம் - பொக்கிஷம். கொடும் பூண் - வளைந்தவடி வாகச்செய்தசந்திராரமுதலியஆபரணங்கள். வெறுக்கை-பொருள்.

(ஙo) சுண்ணம்-வாசனைப்பொடி. மறுகு-வீதி.

(ஙக) சாதமுதல்விதி - சாதகர்மமுதலிய சடங்குகள். சாதம்,

திருந்தாதவிளஙகுதலை யாயமொடுபுறம்போந்து சிறார்க்குச்சி ற்றில், விருந்தாகமணற்சிறுசோ றட்டும்வரையுரங்கிழித்த வேளும் வாய்வைத், தருந்தாதவிளமுலைவாய் வைத்தருந்தப்பாவைதனக் க ளித்தும்போதில், வருந்தாதையண்டமெலாஞ் சிற்றிலிழைப்பாளா ய்க்கு மகிழ்ச்சிசெய்தாள். (௩௨)

தீட்டுவாளிரண்டனைய கணகளிப்பத்தோழியர்க்குத்தெரியவா டிக், காட்டுவாளெனக்கழஙகுபந்துபயின்றம்மனையுஙகற்றுப்பாசம், வீட்டுவாண்மேலொடுகீழ் தள்ளவெமைவினைக்கயிறுவீக்கியூச, லா ட்டுவாள்காட்டுதல்போ லாடிஞணித்திலத்தாம் பசைத்தவூசல். ()

இமமுறையாற்ருயர்கருந் தோழியர்க்குமகத்துவகையீந்தாளா கி, யமமுறையாற்றாதைக்கு மகததுவகையீவாளாயாத்தவாய்மைச, செம்மறையாரணமுதஞ வீரெட்டுக்கலைமுழுதுந் தெளிந்தாளந்த, மெய்ம்மறையாகலையனைதது மேகலையாமருஙகசைத்த விமலையம் மா. (௩௪)

சொல்வாய்மைக்கலைந்தெளிவு முழுமதியைப் பிளந்திருபாற் சொருகியன்ன, பல்வாய்மைக்கடகரிதோ பரியுகைக்குந்திறனுமழ ற்பகழிதூர்க்கும், வில்வாள்வச்சிரமுதற்பல்படைத்தொழிலுஙகண டிளமை விழுஙகுமுப்பிற், செல்வாய்மைத்திறலரசன் றிருமகட்கு முடிசூட்டுஞ் செய்கைபூணடான். (௩௫)

முடிகவிக்குமங்கலநாள் வரையறுத்துததிசைதோறு முடஙக ல்போக்கிக், கடிகெழுதார்மணிமௌலிக காவலரைவருவித்துக்கா வல்சூழ்ந்த, கொடியணிமாகரெஙகும்விழாவெடுப்பவழகமைத்துக் குன்றமன்ன, தொடிகெழுதோட் சுமதிதிருமணத்தினுக்கு வேண டுவனசூழ்ந்துசெய்தான். (௩௬)

---

(௩௨) ஆயம்-கூட்டம். வரை - கிரவுஞ்சமலை. வேள் - குமாரக் கடவுள். பாவை - பதுமை. மலரில்வருந்தாதை - தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமன். ஆய்-அன்னை.

(௩௩) வினை என்றது-நல்வினை தீவினைகளை. தாம்பு-வடம்.

(௩௪) ஆரணம் - வேதத்தின் பாகுபாடு. ஆத்தம் - உண்மை. கலை-சாஸ்திரம்.

(௩௬) கொடி-வாகுவலயம். திருமணம் என்றது - மகுடாபி ஷேக மகோற்சவத்தை. காவல்சூழ்ந்த கொடியணிமாநகர்என்றது- மலை, காடு, மதில், கடல், என்னும் நால்வகை யரண்களை.

மங்கலதூரியமுழங்க மால்யானையுசிமிசைக்கு வந்தபூத, கங்கை முதலொன்பதுதீர்த்தமுநிரப்பிக் கதிர்விடுபொற் கடமபூசித்துப், புங்கவரைமந்திரத்தீ வளர்த்தமுதமருத்தி யெரிபொன்னாற்செய்த, சிங்கமணியாதனத்தை நேசித்துப்பூசித்துத் தெய்வமேத்தி. (௩௭)

திருமுடியைமதயானை மிசைவைத்துநகரைவலஞ் செய்துபூசித், தருமணியாற்சுடிகையிழைத் தடாகததாற்குயிற்றியதோ ரைவாய்நாகம், பெருமணிநீள்படம்பரப்பி மிசைகவிப்பவசிங்க பீடத் தேற்றிக், குருமணிவாணகையயிலைக் கும்பத்துப்புண்ணியநீர் குளிரவாட்டி. (௩௮)

புங்கவர்மந்தாரமழை பொழியவருந்தவராக்கம் புகலத்தெய்வப், பங்கயமென்கொமபனையாராடமுனிபன்னியர்பல்லாண்டுபாட, மங்கலதூரியமுழங்க மறைதழங்கமாணிக்க மகுடஞ்சூட்டி, யெங்கருணைப்பெருமாட்டிக் கரசமைசசர்பணியுந்தன்னிறைமைநல்கா.

பாலனையமதிக்கவிகை மிசைநிழற்றமதிகிரணம்பரப்பியன்ன, கோலமணிக்கவரிபுடை யிரட்டமலர்மழைதேவர் குழாங்கணேறக, காலையிளங்கதிர்கயிலை யுதித்தெனவெணகடாயானைக்கழுத்தில்வைப்ப, மாலைமுடிப்பெண்ணரசை மங்கலதூரியமுழங்க வலஞ்செய்வித்தான். (௪0)

விண்ணாடுமொழிகேட்ட மகிழ்ச்சியினுந்திருமகடன் விளக்கநோக்கி, யுண்ணாடுபெருங்களிப்புத்தலைசிறப்பசிலபகல்சென்றொழியமேனாட், புண்ணாடுவேன்மங்கை குதுகலித்துநாடிப்பத்தன் புயமேல்வைத்த, மண்ணாடுமகட்களித்து வானாடுபெற்றானம் மகவுபெற்றான். (௪௧)

விரதநெறியடைந்தீற்றுக் கடன்பிறவுந்தாதைக்கு விதியாலாற்றி, யரதனமெல்லணைமேற்கொண் டுலகமெலாமொருகுடைக்கீழாள்வாளானாள், சரதமறையாய்மறையின் பொருளாயப்பொருண்முடிவு தானாய்த்தேனி, விரதமெனப்பூவின்மண மெனப்பரமனிடம்பிரியா வெம்பிராட்டி. (௪௨)

---

(௩௭) பூதகங்கை-பரிசுத்தமாகிய கங்கை. ஒன்பது தீர்த்தமாவன—கங்கை, யமுனை, சரஸ்வதி, நருமதை, காவேரி, குமரி, கோதாவரி, துங்கபத்திரி, தாமிரபர்ணி.

(௩௮) ஆடகம்-நால்வகைப் பொன்னிலொன்று. ஐவாய்நாகம்-ஐந்துதலைநாகம். மயில்-உவமவாகுபெயர்.

(௩௯) ஆக்கம்-ஆசீர்வசனம். தூரியம்-வாத்தியம்.

(௪௧) விண்ணாடுமொழி-என்றது, அசரீரிவாக்கை. வேல்மங்கை என்றது-வீரலட்சுமியை. வானாடு-சுவர்க்கலோகம்.

(௪௨) சரதம்-உண்மை. ஈற்றுக்கடன் - அந்தியேஷ்டி முதலிய கிரியை.

மேற்படி-வேறு.

மண்ணரசிறைஞ்சஞாலமனுவழிபுரந்துமாறன்
விண்ணரசிருக்கையெய்தப்பெறறபின்விடையோனுள்ளத்
தெண்ணரசன்னமென்னததென்னவனீன்றகன்னிப்
பெணணரசிருந்துநேமியுருட்டியபெருமைசொல்வாம். (சங)

இனனியமியம்புமாக்களெழுப்பவானிரவிதோன்றக்
கன்னலேந்தென்னப்பள்ளித்துயிலெழீஇக்கடிநீராடித
தன்னிறைமரபுக்கேற்றநியதிமாதானமன்பு
துன்னியகடவுட்பூசைததொழின்முடிலனைததுமுற்று. (சச)

திடம்படுமறிஞர்சூழசிவபரன்கோயின்முன்னிக்
கடம்படிமுளைததமுககடகருமபினைமறைவணடார்க்கும்
விடம்பொதிகணடத்தேனைவிதிமுறைவணஙகிமீணடு
குடம்பயிலகுடுமிசசெம்பொற்குருமணிககோயினணணி. (சரு)

அரசிறைகொள்ளுஞ்செமபொனததாணியிருக்கையெய்தி
நிரைசெறிமடஙகலாறுமுடஙகினநிமிாந்துதாஙக
விரைசெறிமலர்மீப்பெய்தவியன்மணிததவிசின்மேவித்
திரைசெறியமுதிற்செய்தபாவைபோறசிறந்துமாதோ. (சசு)

அனிந்திதையமுதின்சாயற்கமலினியணஙகுகாதற்
கனிந்தபார்மகளிராய்வந்தடைப்பைபொற்களாஞ்சியேந்த
வினந்திரிபதுமகோயிலிருவருமனையராகிப்
புனைந்தவெணகவரிக்கற்றையிருபுடைபுரட்டிவீச. (சஎ)

செடியுடலெயினசசெல்வன்சென்னிமேற்சுமந்துசாத்தும
கடியவிழ்மலரிற்பொன்னிக்காவலன்குடக்கோனேனை
முடிகெழுவேந்தருள்ளார்முடிமிசைமிலேந்ததாம
மடிமிசைச்சாத்திஙஙகையாணையாறேவலசெய்வார். (சஅ)

(சங) நேமி-ஆக்ஞைசக்கரம்.மாறன்-மலயத்துவசபாணடியன்

(சச) கன்னல்-நாழிகை. துன்னிய, காரணப்பொருளில்வந்த வினையெச்சம்.

(சசு) அத்தாணி-கொலுமணடபம். திரை - கடலின்மேனிற்றலால் தானியாகுபெயர்.

(சஎ) இனந்திரிபதுமர்என்றது,செந்தாமரை, வெண்டாமரைகளை. அனிந்திதை, கமலினி, இவ்விருவரும் திருக்கைலையில் உமாதேவியாருக்கு அகம்படித்தொணடுபுரிபவர். காளாஞ்சி - களாஞ்சி எனநின்றது, குறுக்கல்காளாஞ்சி-தம்பலப்படிகம்.

(சஅ) எயினச்செல்வன் என்றது, கண்ணப்பநாயனுரை. எயினர்-வேடர். பொன்னிக்காவலன் - காவிரிநாட்டுக்கரசனுகியசோழன். குடக்கோன்-மேற்றிசைக் கரசனுகிய சேரன்.

வையுடைவாளராகிமார்புறப்பின்னியார்த்த
கையினராகியன்னையென்றுதன்கருணைநோக்கஞ்
செய்புமென்றிமையார்நோக்கிநோக்குமேற்செங்கைகூப்பி
யுய்குநமெனவாய்பொத்தியுழையர்தம்பணிகேட்டுய்வார். (சகூ)

ஆங்கவன்மராடர்வேந்தனவன்கருநாடர்வேந்த
னீங்கிவன்விராடர்வேந்தனிவன்குருநாடர்வேந்த
னூங்குவன்சேரன்சென்னியுவனெனகோலாற்சுட்டிப்
பாங்கிருமருஙகுஙகாட்டக்கஞ்சுகப்படிவமாக்கள். (ருo)

செந்தமிழ்வடநூலெல்லைதெரிந்தவர்மறைநூலாதி
யந்தமிலெண்ணெண்கேள்வியளந்தவர்சமயமாறும்
வந்தவர்துறந்தோர்சைவமாதவர்போதமாணட
சிந்தனையுணர்வான்மாயைவலிகெடச்செற்றவீரர். (ருக)

முன்னிருந்தினியதேற்றுமூத்தவரெண்ணியெண்ணிப்
பன்னுமைந்துறுப்பிற்காலமளந்தறிபனுவன்மாந்தர்
பின்னுமுன்னோக்குஞ்சூழ்ச்சிப்பெருந்தகைச்சுமதியோடு
மின்னமுதனையகேள்விமந்திரர்பாருஞ்சூழ்வார். (ருஉ)

கற்றறியந்தணாளர்விருத்திகள்கடவுட்டானத்
தற்றமில்பூசைச்செல்வமறப்புறநடக்கையேனைச்
செற்றமிலகுடிகணமற்றுமமைச்சராற்றெளிந்தும்வெவ்வே
றொற்றுவிட்டுணர்ந்தும்வேறுகுறையுண்டேலொறுத்துத்தீர்த்தும்.

(சகூ) உழையர்-ஏவல்செய்வோர். யாத்த-கட்டிய. ஊஙகு-நடு-உவன்-நடுவிலிருப்பவன்.

(ருக) எண்ணெண்கேள்வி என்றது-அறுபத்துநான்குகலைஞானஙகளை. சமயமாறும் என்றது, சைவம், பாசுபதம், காளாமுகம், கௌமாரம், வாமம், கணபத்தியம், என்னும் உட்சமயங்களாறினை.

(ருஉ) தேற்றல் - தெளிவித்தல். ஐந்துறுப்பாவன - திதி, வாரம், கரணம்,யோகம். பின்னுமுன்னோக்குஞ் சூழ்ச்சிப்பெருந்தகைச்சுமதி என்றது, மேல்வருஙகாரியஙகளையும், முன்னிகழ்ந்தகாரியங்களையும் ஆராய்ந்துணரும்சூழ்ச்சியில் வல்லமுதன்மந்திரியை. சுமதி-நல்லறிவுடையவன்.

(ருஙு) விருத்தி-தொழில். ஒற்று-தூது. ஒறுத்து - தண்டித்து.

ஆதியுத்தேசத்தானுமிலக்கணவமைதியானுஞ்
சோதனைவகைமையானுஞ்சொன்னநூலனுவாதித்து
நீதியினவற்றூற்கண்டித்தவ்வழிநிறுதநித்தம்மில்
வாதிகள்வாதஞ்செய்யுமகோட்டிமேன்மகிழ்ச்சிகூர்ந்தும். (௫௪)

பையுளபகுவாய்நாகப்பள்ளியோனாதிவானோர்
கையுளவலியாலட்டகடலமுதனைத்தும்வாரிப்
பொய்யுளமகலக்கற்றபுனிதநூற்புலவர்நாவிற்
செய்யுளின்விளைவித்தூட்டத்திருசெவிதெவிட்டவுணடும். (௫௫)

தொல்லைநான்மறையோர்சைவர்துறந்தவர்யார்க்குமினபம்
புல்லவானமுதுநகைப்பப்பாகநூற்புலவரட்ட
முல்லைவான்முகையினன்னவறுசுவைமுரியாமூர
னல்லவூணருத்தியன்னோர்நாவிருந்தமுதுசெய்தும். (௫௬)

எல்லவனுச்சிநீந்துமெல்லையினுன்குமாறும்
வல்லவர்சூதனோதிவருத்தமூவாறுகேள்வி
சொல்லவுணமலர்ந்துமேனைமநுமுதற்றுறைமாணகேள்வி
நல்லனநயந்துகேட்டுணபகற்போதுநீத்தும். (௫௭)

(௫௪) உத்தேசமாவது - தான்விவகரிக்கும் பொருளைப்பெயர் மாத்திரஙகூறல், அதாவது, இலக்கியம். இலக்கணமாவது - அவ்வியாப்தி, அதிவியாப்தி, அசம்பவம் என்னு மூன்றுகுற்றஙகளு மில்லாததருமம். சோதனையாவது - தானவிவகரிகும் அப்பொருளில் இவ்விலக்கணமுளதோ விலதோவெனப்பார்த்தல். அநுவாதமாவது, முன்னர்ப்பெறப்பட்டதொன்றனைவேறொன்றுவிதித்தற்பொருட்டுப்பின்னருமெடுத்தோதுதல். கணடித்தலாவது - இலக்கியவிலக்கண உபநியாசவிசேஷணஙகளாற்பரிகரித்தல். அவ்வழிநிறுத்தலாவது-உத்தேசமாகியஆரம்பத்தினின்று, விபக்ஷாதிகளைச்சார்ந்து, பக்ஷப்போலிகளுக்கு இடஞ்செய்யாது, லட்சணநிறைவாம் ஏதுப்பொருள் ஒருமருங்குஞ் சாய்தலின்றித் தம்மதம்நிறுத்தல். வாதிகள் பிறர்மதமறுத்துத் தம்மதநிறுத்துவோர். கோட்டி - வாக்கியமுடிவு.

(௫௫) பகுவாய்-பிளவுபட்டவாய். அறுசுவை என்றது - ஈண்டு கறிமேனிற்றலால் அடையடுத்த பண்பாகுபெயர்.

(௫௭) நான்கென்றது-சதுர்வேதஙகளை. ஆறென்றது-வேதாங்கஙகளை. மூவாறு என்றது - பதினெண்புராணஙகளை. கேள்வி-இதுகேட்டற்குக் காரணமாகிய நூன்மேனிற்றலால் காரியவாகுபெயர்.

கலைக்குரைவிரிப்பாரென்னவறுமையிற்கல்விபோலப்
புலப்படாமநக்குனல்லாரெந்திரப்புலவன்பூட்டி
யலைத்திடுபாவைபோனின்றாடல்செய்யாடற்கணு
நலத்தகுபாடற்கண்ணுநல்லருணாட்டஞ்செய்தும். (ருஅ)

இன்னிலையொழுக்குந்தொல்லோரியற்றியதருமம்வேறு
மன்னிலைநிறுத்தும்வேள்வியறம்பலவர்க்கஞ்செய்ய
நன்னிதியளித்தும்வேள்விநடத்தியுஞ்செல்வங்கல்வி
தன்னிருகண்களாகத்தழைந்திடவளர்க்குநாளும். (ருகூ)

ஒப்புருமுதலீறில்லாவொருத்திதன்சத்திபெற்ற
முப்பெருந்தேவராலேமுத்தொழினடக்துமென்று
செப்பனும்புகழன்றென்னிற்றென்னவன்கன்னியாகி
யிப்புவிமநுவிற்காக்குமென்பதென்பேதைமைத்தே. (௬0)

கலிநிலைத்துறை.

வரைசெய்பூண்முலைத்தடாதகைமடவரற்பிராட்டி
விரைசெய்தார்முடிவேய்ந்துதணகுடைமநுவேந்தன்
கரைசெய்நூல்வழிகோல்செலக்கன்னியாம்பருவத
தரசுசெய்தலாற்கன்னிநாடாயதந்நாடு. (௬க)

இன்னவாறுமையவதரித்திருந்தனளொன்றுப்
பொன்னவாவினர்பெறவெறிபொருநைகால்பொருப்பன்
சொன்னவாய்மைகேட்டகங்களிதூங்கினாதொழுது
மின்னுவார்சடைமுனிவரோர்வினவரைசெய்வார். (௬௨)

(ருஅ) கலை-பாதநூல் எந்திரப்புலவன் - சூத்திரப்பதுமையாட்டுந் தொழிலில் வல்லவன்.

(ருகூ) இன்னிலை-இல்-நிலை-கிருகஸ்தாசிரமநிலை. வேறு என்றது-ஒழிந்த பிரமசரியம், வானப்பிரஸ்தம். சந்நியாசம் என்னு மூன்றாசிரமங்களையும். அந்நிலைநிறுததும் வேள்வி என்றது-அவ்வவ்வாச்சிரமங்களுக்குரிய யாகாதிகர்மங்களை. ஆக்கம்-விருத்தி. வேள்விஎன்றது, அக்கினிஷ்டோமாதி யாகங்களை.

(௬0) ஒப்புரு முதலீறில்லாவொருததி என்றது-நவாதீதநிலையினின்ற ஒளியுருவாகிய அருட்சத்தியை. தன்சத்தியென்றது-அவ்வருட்சத்தியினின்றுந் தோன்றிய மகேசைமுதலியோரை

(௬க) மடவரல்-கற்பின் வரலாற்றினையுடையவள் என்னை, கற்பின்பகுதிகளாகிய, நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு, என்னும் நான்கு குணங்களுள், மடம்என்பது ஓர்குணம். அக்குணத்தின் வருகையையுடையவள் என்பது பொருள.

(௬௨) பொருநை-தாமிரபர்ணிநதி. தூங்கினர், வினைமுற்று எச்சமாய் நின்றது.

திருந்துநான்மறைச்சென்னியுந்தீண்டெற்கரிதா
யிருந்தநாயகியாவையுமீன்றவெம்பிராட்டி
விரிந்தவன்புகூர்த்தக்கனும்வெற்பனும்பன்னாள்
வருந்திநோற்றலாலவர்க்கொருமதலையாய்வந்தாள். (௬௩)

மனித்தனுகியபூழியன்மகளெனவீங்குத்
தனித்தகாரணம்யாதெனத்தமனியப்பொதுவிற்
குனித்தசேவடிக்கன்புடைக்குடமுனியருள்கூர்ந்
தினித்ததோரகதைகேணமினென்றெடுத்துரைசெய்வான். (௬௪)

விசசுவாவசுவெனுமொருவிசசையன்பயந்த
நசசுவாள்விழிமடந்தைவிசசாவதிநாம
மசசுவாகதமொழியினளம்பிகைக்கன்பு
வைசசுவாழ்வுறுமனததினடாதையைவணஙகா (௬௫)

ஐயவம்பிகைதன்னையானன்பினுல்வழிபட்
டுய்யவேணடுமென்றனளவனுலகெலாமபயந்த
தையன்மந்திரந்தனைமகடனக்குபதேசஞ்
செய்யவந்நெறியொழுகுவாள்செப்புவாள்பின்னும். (௬௬)

இறைவிதன்னையாதரிப்பதற்கிம்பரிற்சிறந்த
குறைவிநன்னகர்யாதெனககூறுவான்கேள்வித
துறைவிளஙகினோர்பயிலவதுதுவாதசமுடிவென்
றறைவளம்பதியவனிமேற்சிவபுரமாமால். (௬௭)

சேடுதாஙகுமூவுலகினுட்சிறந்தனசத்தி
பீடமூவிருபத்துநான்கவற்றினமுற்பீட
மாடமோஙகியமதுரையாமறறதுபோகம்
வீடும்வேணடியசித்தியுமவிளைப்பதென்றெணணு. (௬௮)

---

(௬௪) மனித்தன்-விரித்தல் விகாரம்.

(௬௫) விச்சையன் - இசைநூலில் வல்லவன். நஞ்சு-நச்சு என வலித்தற்பெற்றது. வைச்சு - வைத்து என்பதன் மரூஉ. சுவாகதம்-கிளி.

(௬௭) வளம்பதி-இது உரிசசொற்றொடராதலினியல்பாயிற்று.

(௬௮) சேடு-பெருமை. பீடமூவிருபத்து நான்கென்றது, அறுபத்துநான்கு சததிபீடஙகளை. இதன்விரிவைதேவிபாகவதமுதலிய

அல்லுமெல்லும்வானகர்க்கதவடைப்பின் றிச்சுவர்க்கச்
செல்வரஙகடைந்துமையருள்சித்தியால்வினையை
வெல்லுவாரதான்றெந்தையோடைவர்கள்வேணடி
கல்வரம்பலவடைந்தனர்நமர்களந்நகரில். (சுக)

எம்மையாரையும்யாவையுமீன் றவங்கயற்க
ணம்மையாவரேயாயினுமன்பினுதரிப்போ
ரிம்மையாகியபோகம்வீடெணணியாஙகெயதச்
செம்மையாகியவின்னருள்செய்துவீற்றிருக்கும். (எ0)

என் றதாதையையிறைஞ்சினுளனுஞைகொண்டெழுந்தாண
மன் றன்மாமலர்வல்லிபோலவழிக்கொடுகானங
குன் றமாறுபின்கிடப்பமுன்குறுகினுளன்பி
னின் றவாதியெம்பரையருணிறைந்தவந்நகரில். (எக)

அடைந்திளம்பிடியாடல்போலாடககமலங
குடைந்துகான்மறைக்கொழுந்திடஙகொணடுறைகுறிப்பாற்
படர்ந்தபொன்மலேவல்லியைப்பணிந துவெஙகதிரோன்
றெடர்ந்தவான்சுறுமதியமேயாதியாதெொடஙகா. (எஉ)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பெரும்பகனல்லூணகஙகு லூணுதவப்பெற்றவூணிலேமுதற்ப ல்லூ, ணரும்பொடியெள்ளுணசாந்திராயணமானேந்துபானறியகீர் தருப்பை, யிரும்புதனுனிகாலி வைநுகர்ந்துமியற்றரும்பட்டினி யுறறும், வரமபுரவிராறுதிஙகளுநோறறு வாடிமேல்வருஞ்சுறுமதி யில். (எங)

சன்னிதியடைந்து தாழ்ந்துநின்றிளமாந்தளிரடிக்காய்ஞ்சிஞ்சூழ் கிடந்த, மின்னிகர்மருஙகு விழையிடைநுழையா வெம்முலேசசெம் மலர்க்காந்தட் பொன்னிரைவளேக்கை மஙகலக்கழுத்திற் பூரண மதிக்கலேமுகத்தி, னின்னிசையளிசூ ழிருட்குழற்கற்றை யிறைவி யையிம்முறைநினேயா. (எச)

(௬க) ஐவர்கள். பஞ்சசுரர், வசுபூர்ணர்,சொசசவிததியா,யஷர் வித்தியாதார்.

(எக) அனுஞை - உத்தரவு, மா - என்னும் பலபொரு ளொரு சொல், சார்புபற்றி வணடின்மேல் நின்றது.

(எக) சுறுமதி. மகரமதியாகிய தைமாதம்.

(எஉ) வரம்புரவிராறுதிஙகளுநோற்று என்கிறதற்குதையாதி மார்கழி யீறுன பன்னிரணடு மாதஙகளிலும், பெரும்பகனல்லூண பட்டினியுற்றுமென்றதீராகிய பன்னிரண்டு வகைப்பட்ட வுணவு களேமுறையேயுணடு தவஞ்செய்து என்பதுபொருள்.

(எச) இம்முரை நினேயா என்றது, பாதாதிகேசம்வரையில்ம னத்தில் தியானிதது என்பதை விளககிநின்றது. காஞ்சி-இருகோ வைமணி.

கோலயாழ்த்தெய்வம்பராய்க்கரங்குவித்துக் கொழுஞ்சுடர்ப்ப சுகைதிர்விளக்கம், போலநூற்பொல்லம் பொத்துபொன்னிறத்து போர்வைநீத்தவிழ்கடிமுல்லை, மாலைமேல்வீக்கிப் பத்தர்பின்கிடப் பமலர்க்குழலோய் சுவற்கிடத்திச, சேலைநேர்விழியாண்மாடகந்திரி த்துத்தெறித்தனள்பண் ணறிந்திசைப்பாள். (எ௫)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஒளியாலுலகின் றுயிரனைத்துமீன்போற்செவ்வியுறநோக்கி
யளியால்வளர்க்குமகையற்கணன்னேகன்னியன்னமே
யளியாலிமவான்றிருமகளாயாவியன்னமயில்பூவை
தெளியாமழலைக்கிளிவளர்த்துவிளையாட்டயருஞ்செயலென்னே. ()

அண்டக்குவைவெண்மணற்சிறுசோறாக்கித்தனியேவிளையாடுங்
கொண்டற்கோதாய்படியெழுதலாகாவுருவக்கோகிலமே
கொண்டற்குமிமயவரையருவிகொழிக்குங்குளிர்முத்தால்
வண்டற்குதலைமகளிரொடும்விளையாட்டயரும்வனப்பென்னே. ()

வேதமுடிமேலானந்தவுருவாய்நிறைந்துவிளையாடு
மாதாரசேமுத்தநகைமானேயிமயமடமயிலே
மாதரிமவான்றேவிமணிவடந்தோய்மார்புந்தடந்தோளும்
பாதமலர்சேப்புறமிதித்துவிளையாட்டயரும்பரிசென்னே. (எ௮)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

யாழியன்மொழியாலிவ்வழிபாடி யேத்தினளாகமெய்யுள்ளத், தாழியவன்பின்வலைப்படு கருணையங்கயற்கண்மடமானேர், சூழிய நுழைமெல்லிளங்குழற்குதலைத்தொண்டைவாயகவைமூன்றெய்தி, வாழிளங்குழவியாகியா லயத்துவந்துநின்றாள் வரங்கொடுப்பாள்.()

(எ௫) கோலம்-அழகு - சித்திரம். பொலலம் - தையல். பொத்து-தைத்து. போர்வை - உறை. சுவல் - பிடரி. மாடகம்-முறுக்காணி.

(எஎ) அண்டக்குவை - அண்டகோடிகளின்கூட்டம். கொண்டல்-மேகம். படி-ஒப்பு-உலகம். வண்டல்-மகளிர்விளையாட்டு. இமவான்தேவி-பர்வதராஜபதனியானமேனை. சேப்பு-செவப்பு.

(எ௯) யாழியல்-வீணையினிசை. சூழியம் - உச்சிக்கொண்டை. தொண்டை-கொவ்வைக்கனி. அகவை-வயது.

இறைஞ்சியஞ்சலித்தாடன்னை யெம்மன்னையாதுவேண்டினை யெனவென்று, நிறைந்தபேரன்புநின்னடிப் போதினீங்கலாநிலை மைதந்தருளென், றறைந்தனளின்னும் வேண்டுவதேதென் றருள விம்மகவுருவாகிச், சிறந்துவந்தென்பா லருள்சுரந்திருக்கத் திருவு ளஞ் செய்யெனப்பணிந்தாள். (௮0)

சிவபரம்பரையு மதற்குநேர்ந்தருள்வா டென்னவர்மன்னனும் மலயத், துவசனென்றொருவன்வருமவன்கற்பின் றுணைவியாய்வரு தியப்போதுன், றவமகவாக வருவலென்றன்பு தந்தனள்வந்தவா றிதுவென், றுவமையில்பொதியத் தமிழ்முனிமுனிவர்க் கோதினு னுள்ளவாறுணர்ந்தார். (௮௧)

தடாதகைப்பிராட்டியார் திருவவதாரப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௧௩ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௫௧௮.

ஐந்தாவது,

திருமணபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தரைபுகழ்தென்னன்செல்வத்தடாதகைப்பிராட்டிதானே
திரைசெய்நீர்ஞாலங்காத்தசெயலிறிதுரைத்தேன்றெய்வ
விரைசெய்பூங்கோதைமாதைவிடையவன்மணந்துபாராண்
டரசுசெய்திருந்ததோறறமறிந்தவாறியம்பலுற்றேன். (௧)

காயிரும்பரிதிப்புத்தேள்கலியிருடிமிப்பசோதி
பாயிருங்குடைவெண்டிங்கட்படரொளிநீழல்செய்ய
மாயிரும்புவனமெல்லாமறுமுறையுலகமீன்ற
தாயிளங்குமரியாகித்தனியரசிருக்குநாளில். (௨)

மருங்குதேய்ந்தொளிப்பச்செம்பொன்வனமுலையிறுமாப்பெய்தக்
கருங்குழற்கற்றைபாணுட்கங்குலைவெளிறுசெய்ய
விரங்குகல்யாழ்மென்றீஞ்சொலின்னகையெம்பிராட்டிக்
கருங்கடிமன்றல்செய்யுஞ்செவ்விவந்தடுத்ததாக. (௩)

---

(௮௧) சிவபரம்பரை-சிவசத்தியாகிய மீனாட்சியம்மை.

(௩) பாணுட்கங்குல்-நரோத்திரி. செவ்வி - பருவம். கடிமன் றல்-விவாகமுகூர்த்தம்.

பனிதருமதிக்கொம்பன்னபாவையைப்பயந்தாளுக்குக்
குனிதரங்கிறையப்பூத்தகொம்பனுய்க்கின்னங்கன்னி
கனிதருசெவ்வித்தாயுங்கடிமணப்பேறின்றென்றுத்
துனிதருநீரளாகிச்சொல்லினுள்சொல்லக்கேட்டாள். (ரு)

அன்னைநீநினைந்தவெண்ணமாம்பொழுதாகும்வேறு
பின்னைநீயிரங்கல்யான்போய்த்திசைகளும்பெருநீர்வைப்பு
மென்னதுகொற்றநாட்டிமீள்வலிங்கிருத்தியென்றுப் [தாள்.
பொன்னவிர்மலர்க்கொம்பன்னாள் பொருக்கென வெழுந்துபோந்

தேம்பரிகோதைமாதின்றிருவுளஞ்செய்திநோக்கி
யாம்பரிசுணர்ந்தவேந்தரமைச்சரும்பிறரும்போந்தார்
வாம்பரிகடாவிதிண்டேர்வலவனுங்கொணர்ந்தான்வையந்
தாம்பரிவகலவந்தாளேறினாள்சங்கமார்ப்ப (சு)

ஆர்த்தனதடாரிபேரியார்த்தனமுருடுமொந்தை
யார்த்தனவுடுக்கைதக்கையார்த்தனபடகம்பம்பை
யார்த்தனமுழவந்தட்டையார்த்தனசின்னந்தாரை
யார்த்தனகாளந்தாளமார்த்தனதிசைகளெங்கும். (எ)

வீங்கியகொங்கையார்தங்கசினர்விழிபோற்றைப்ப
வாங்கியசிலையேந்திட்டகணையினர்வட்டத்தோலவா
டாங்கியகையர்வைவேற்றளிர்க்கையர்பிணாத்தெய்வம்போ
லோங்கியவாயத்தாருமேறினாருடனத்திண்டேர். (அ)

கிடைப்பனவுருளாற்பாரைக்கீண்டுபோதலத்திலெல்லை
யடைப்பனபரந்ததட்டாலடையவான்றிசைகளெட்டு
முடைப்பனவண்டமுட்டியொற்றிவான்கங்கைநீரைத்
துடைப்பனகொடியாற்சாரிசுற்றுவபொற்றிண்டேர்கள். (க)

(ரு) துனி-துன்பம் நீர்மை-குணம். அது ஈறுகெட்டு நீரென நின்றது. செவ்வித்து என்பதில், து-பகுதிப்பொருள்விகுதி.

(ஙி) இரங்கல்-எதிர்மறைப்பொருளில்வந்த வியங்கோள் வினை முற்று. கொற்றம்-வெற்றி.

(சு) கடாவி-செலுத்தி. பரிவு-துன்பம்.

(எ) மொந்தை, படகம், ஒருகட்பறைகள். தட்டை - கற்கடிப் பறை.

(அ) பிணா - பெண். வட்டத்தோல்-கேடகம். ஆயம் - மகளிர் கூட்டம்.

(க) சுற்றுவ, கிடைப்பன, இவ்விரண்டும் வினைமுற்றெச்சங் கள்.

செருவின்மாதண்டந்தாங்கிச்செல்லும்வெங்கூற்றமென்ன
வருவிமாமதநீர்காலவரத்தவெங்குருதிக்கோட்டார்
கருவிவான்வயிறுகீண்டுகவிழுநீர்வாயங்காந்து
பருகிமால்வரைபோற்செல்வபரூஉப்பெருந்தடக்கையானை. (௧௦)

ஒலியவார்திரையினன்னவொழுங்கினயோகமாக்கள்
வலியகாலடக்கிச்செல்லுமனமெனக்கதியிற்செல்வ
கலியநீர்ஞாலங்காப்பான்கடையுகமுடிவிற்றோற்றம்
பொலியும்வாம்புரவியொன்றேபோல்வனபுரவிவெள்ளம். (௧௧)

காலினுங்கடிதுசெல்லுஞ்செலவினர்கடுங்கட்கூற்ற
மேலினுமிகையுண்டாயின்வெகுண்டுவென்கண்டுமீளும்
பாலினர்பகுவாய்நாகப்பல்லினும்பில்குமால
வேலினர்வீயாவென்றிவீக்கியகழற்கால்வீரர். (௧௨)

எண்புதைத்தெழுந்தவீரரிவுளிதேர்யானைவெள்ள
மண்புதைத்தனபதாகைமாலைவெண்கவிகைபீலி
விண்புதைத்தனநுண்ணொளிவெயில்விடுபரிதிப்புத்தேள
கண்புதைத்தனபேரோதைகடலொலிபுதைத்ததன்றே. (௧௩)

தேரொலிகலினப்பாய்மான்செலவொலிகொலைவெண்கோட்டுக்
காரொலிவீரரார்க்குங்கனையொலிபுனைதார்க்குஞ்சி
வாரொலிகழற்காற்செங்கண்மள்ளர்வன்றிண்டோள்கொட்டும்
பேரொலியண்டமெல்லாம்பிளந்திடப்பெருத்ததன்றே. ௧௪)

பரந்தெழுபூழிபோர்ப்பப்பகலவன்மறைந்துமுந்நீர்
கரந்தவன்போன்றானாகக்கங்குல்வந்திறுத்ததேய்ப்பச்
சுரந்திருணிறையமுத்தின்சோதிவெண்குடையும்வேந்தர்
நிரந்தபூண்வயிரவாளுநிறைநிலாவெறிக்குமன்றே. (௧௫)

---

(௧௧) கால் - காற்று. கலி - ஓசை. கலியுகமுடிவிற் றோற்றம் பொலியும்வாம்புரவி என்றது-கற்கி அவதாரத்தை.

(௧௨) வென்-புறமுதுகு. பில்கும் சிந்தும். வீக்கல்-கட்டல்.

(௧௩) இவுளி-குதிரை. பீலி-மயிற்குஞ்சம் பதாகை - கொடி. புத்தேள்-தேவன்.

(௧௪) கலினம்-கடிவாளம். மள்ளர்-வீரர். முந்நீர்-படைத்தலும், காத்தலும், அழித்தலுமாகிய, மூன்று தன்மையையுடையது எனப்பண்புத்தொகை நிலைக்களத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகைநிலையாய்க், கடலுக்குக் காரணக்குறியாய்வந்த பரியாயப்பெயர். ஆற்றுநீர், ஊற்றுநீர், வேற்றுநீர் என மூன்றுநீரையுடையது எனவும்

தேர்நிரைகலனாய்ச்செல்லப்பரிநிரைதிரையாய்த்துள்ள
வார்முரசொலியாய்க்கல்லவாட்கலன்மீனாய்க்கொட்பத்
தார்நிரைகவரிக்காடுநுரைகளாய்த்ததும்பவேழங்
கார்நிரையாகததானைக்கடல்வழிக்கொண்டதன்றே. (கசு)

கள்ளவிழ்கோதைமாதரெடுத்தெறிகவரிக்காடு
துள்ளவந்தணர்வாயாசியொருபுறந்துவன்றியார்ப்பத்
தெள்விளியமுதகீதமொருபுறந்திரண்டுவிம்ம
வள்ளைவார்குழையெம்மன்னைமணிததிணடேர்கடந்ததன்றே. (கஎ)

மீனவன்கொடியுங்கானவெம்புலிக்கொடியுஞ்செம்பொன்
மானவிற்கொடியும்வண்ணமயிற்றழைக்காடுந்தோட்டுப்
பானலங்கருங்கட்செவ்வாய்வெண்ணகைப்பசுந்தோணிம்பத
தேனலம்பலங்கல்வேய்ந்தசெல்விதேர்மருங்கிற்செல்ல. (கஅ)

மறைபலமுகங்கொண்டேத்திவாய்தமொழிபெய்ப்ப
நிரைபரம்பரைநீயெங்கணிருபர்கோன்மகளாய்வைய
முறைசெய்துமாசுதீர்ப்பாயடியனேன்முகத்துமாசுங
குறையெனநிழற்றுந்திங்கட்கொள்கைபோற்கவிகைகாப்ப. (ககூ)

அங்கயனேக்கிமான்றேர்க்கணிதவொருதடந்தேரூர்ந்து
வெங்கதிரவியாழசசூழ்சசிமேம்படுசுமதியென்போ
னங்கைதன்குறிப்புநோக்கிநாற்பெரும்படையுஞ்செல்லச
செங்கையிற்பிரம்புநீட்டிசசேவகஞ்செலுத்திச்செல்வான். (உ0)

அலகிலாற்கருவிசசேனையாழ்கடலனைத்துந்தன்போன்
மலர்தலையுலகமன்றிமகபதியுலகமாதி
யுலகமும்பிறவுஞ்செல்லவுலப்பிலாவலியதாக்கித்
திலகவாணுதலாண்மன்னர்திருவெலாங்கவரசசெல்வான். (உக)

கயபதியாதியாயவடபுலக்காவல்வேந்தர்
புயவலியடங்கவென்றுபுழைக்கைமான்புரவிமான்றேர்
பயன்மதிநுதல்வேலுண்கட்பாவையராயமோடு
நயமலிதிறையுங்கொண்டுதிசையின்மேனாட்டம்வைத்தாள். (உஉ)

(கசு) கலன்-மரக்கலம். வேழம்-யானை.

(கஎ) கவரி-சாமரை. புலிக்கொடி,சோழனுடையது. விற்கொடி-சேரனுடையது. புலிக்கொடி-புலிஎழுதியகொடி. ஏனையகொடிகளுக்கு மிவ்வாறேகொள்க.

(உக) மகபதி-இந்திரன். உலப்பிலா-கெடுதியில்லாத.

(உஉ) கயம்-யானை, இது கஜம் என்பதன்றிரிபு. பயல் - பாதி:

வார்கழல்வலவன்றேரைவலியகாலுதைப்பமுந்நீ
ரூர்கலனொப்பத்தண்டவும்பர்கோனனிகத்தெய்திப்
போர்விளையாடுமுன்னர்ப்புரந்தரன்மிலைந்ததும்பைத்
தார்விழவாற்றல்சிந்தத்தருக்கழிந்தகன்றுபோனான். (உ௩)

இழையிடைநுழையாவணணமிடையிறவீங்குகொஙகைக்
குழையிடைநடந்துமீளுங்கொலைக்கணார்குழுவுந்தான
மழைகவிழ்கடாத்துவெள்ளைவாரணமாவுங்கோவுந்
தழைகதிர்மணியுந்தெய்வதருக்களுநகவர்ந்துமீண்டாள். (உ௪)

கலிநிலைத்துறை.

இவ்வாறுமற்றைத்திசைகாவலர்யாரையும்போய்த்
தெவ்வாண்மைசிந்தசெருசசெய்துதிறைபுஙகைக்கொண
டவ்வாறுவெல்வாளெனமூன்றரணட்டமேருக்
கைவார்சிலையான்கயிலைக்கிரிநோக்கிசசெல்வாள். (உ௫)

சலிக்கும்புரவித்தடந்தேருடைத்தம்பிராட்டி
கலிக்கும்பலதூரியஙகைவரைதெய்வதிணடோ
வலிக்கும்பரிமள்ளர்வழஙகொலிவாஙகிநேரே
யொலிக்கும்படிகிட்டினளூழிதோறுேஙகுமோங்கல். (உ௬)

வானோர்கயிலைமலையான்மகடன்னைநீந்துப்
போனளவந்தாளென்றருவிக்கட்புனலுக்கந்நீ
ரானுவொலியாலணைவாவென்றழைஇத்தன்றேசு
தானாகையாற்றழீஇயெதிரேற்பச்சென்றாள். (உ௭)

கிட்டிப்பொருப்பைக்கிரியோடுகிரிகடாக்கி
முட்டிப்பொருதாலெனவேழமுழஙகிப்பாயப்
புட்டிற்புறத்தார்மறத்தார்கணைபூட்டுவில்லார்
வட்டித்துருமேறெனவார்த்துவளைந்துகொணடார். (உ௮)

(உ௩) கழல்-வீரகண்டை. கால்-காற்று. அனிகம்-சேனை. தும்பை, போர்செய்தற் கணிந்துவருமாலை. முன்னர் - அர், பகுதிப்பொருள்விகுதி.

(உ௫) தெவ் ஆண்மை-பகையின்வலிமை. செரு-சண்டை. திறை-கப்பம். மூன்றரண் - மூன்றுமதில், எனவே திரிபுரம் என்பது பொருள்.

(உ௮) புட்டில்-அம்புறுத்தூணி. புறம்-முதுகு. மறம் - வீரம். வட்டித்தல்-சபதங்கூறல்-உருமு-இடி.

ஓடித்திருமாமலைகாவலரும்பரார்க்கு
நாடிப்பணிதற்கரிதாகியநந்திபாதங
கூடிப்பணிந்தித்திறங்கூறலுங்கொற்றவேனந்
தேடிக்கிடையானுளந்தேர்ந்தனனந்தியெந்தை. (உக)

வென்றிக்கணத்தைவிடுத்தான்கனமீதுபெய்த
குன்றிக்கணம்போற்சுழல்கணணழல்கொப்புளிப்பச்
சென்றிக்கனையமொழியாள்பெருஞ்சேனையோடு
மொன்றிக்கடலுஙகடலும்பொருதொததன்றே. (௩௦)

சூலஙகணமழுப்படைதோமரநேமிபிண டி
பாலஙகள்கழுக்கடைவாட்படைதணடநாஞ்சி
லாலஙகவிழ்க்கின்றவயிற்படைவீசியூழிக்
காலஙகலிகருஙகடல்போன்றகளமரார்ப்பு. (௩க)

எறிகின்றனவோச்சுவவெய்வனவாதியாகச்
செறிகின்றனபல்படைசெந்நிறப்புணணீர்மூழ்கிப்
பறிகின்றனவும்பிழைக்கின்றவும்பட்டுத்தாக்கி
முறிகின்றனவுமுயன்றூர்வினைப்போகமொதத. (௩உ)

தெரிசிக்கவந்தசிலதேவர்சிறைப்புளூர்தி
வெருவிப்பறந்தவொழிந்தோர்விலஙகூர்திமானங
கருவிப்படையாற்சிதைபட்டனகாலனூர்தி
குருதிப்புனலுக்கதுகொற்றவையுணடதென்ன. (௩௩)

பொருகின்றதுகணடுவிசசாதரர்போகம்வீடு
தருகின்றவனைதொழவானெறிசார்ந்துநேரே

(உக) உம்பரார் - மேலிடத்திலுள்ளவர். ஏனமென்றது, வராகவடிவஙகொணட திருமாலை.

(௩௦) கனம்-மேகம். இக்கு-கரும்பு. பொருத்து - இடைநிலை பெற்றுவந்த தொழிற்பெயர்.

(௩க) பிண்டிபாலம் - எறியாயுதம். கழுக்கடை - சிறியஈட்டி. நாஞ்சில்-கலப்பை. களமர்-வீரர்.

(௩உ) முயன்றூர் வினைப்போகம்என்றது - முற்பிறப்பிற்செய்தநல்வினைக்கீடாகப் போகம் சிலநாள்நிற்றலும், தீவினைக்கீடாகவரும் நன்மையுடனே கழிதலும் நெறியாதலின்.

(௩௩) விலங்கூர்தி-ஐராவதயானைமுதலிய மிருகவாகனங்கள். ஊர்தி, நடத்தப்படும் பொருள் மேனிற்றலால், செயப்படுபொருளில்வந்த தொழிற்பெயர்.

வருகின்றவர்வேறுவழிக்கொடுபோவரன்புக்
குருகின்றளிர்மெல்லடியாரொடூேற்றமஞ்சா. (௩௪)

திஙகட்படைசெஙகதிரோன்படைசீற்றமேற்ற
வங்கிப்படைதீம்புனலான்படைநாரசிஙக
துஙகப்படைசிம்புணெம்படைசூறைசசெல்வன்
வெஙகட்படைபன்னகவெம்படைமாறிவிட்டார். (௩௫)

கொட்புற்றமராடிமிகக்கொள்கையர்தம்மினந்தி
நட்புற்றவர்கைப்படைதூட்படஞானமூர்த்தி
பெட்புற்றருளவருமெஙகள்பிராட்டிவெய்ய
கட்புற்றரவிற்கணைமாரிகடேற்றிநின்றாள். (௩௬)

கையிற்படையற்றனர்கற்படைதொட்டுவீரர்
மெய்யிற்படுகென்றுவிடுக்குமுன்வீரக்கன்னி
பொய்யிற்படுநெஞ்சுடையார்தவம்போலமாய
நெய்யிற்படுவசசிரவேலைநிமிர்த்துவீசி. (௩௭)

துண்டம்படவேதுணித்தக்கணவீரர்தம்மைத்
தண்டங்கொடுதாக்கினள்சாய்ந்தவர்சாம்பிப்போனு
ரண்டங்கள்சராசரம்யாவையுந்தானேயாக்கிக்
கொண்டெஙகுநின்றாள்வலிகூறவரம்பிற்றுமோ. (௩௮)

படையற்றுவிமானமும்பற்றறவற்றுசசுற்றந்
தொடையற்றிகணமூணடெழுதோள்வலியற்றுசசெற்ற
மிடையற்றுவீரநகையற்றடலேறுபோலு
நடையற்றடைவார்நிலைகணடனனந்தியணணல். (௩௯)

உடையானடிதாழ்ந்திவையோதலுமோதநீத்தச
சடையானிளவாணகைசெய்துதருமச்செஙகண்
விடையான்சிலையானிகல்வென்றிவிளைக்குந்தெய்வப்
படையானெழுந்தானமராடியபாரிற்சென்றான். (௪0)

---

(௩௪) ஊற்றம்-இடையூறு. போகம்வீடு தருகின்றவ னென்றது-இருவினை யொப்புவந்துகூட, போகத்தையும், மலபரிபாகத்தில் மோட்சத்தையும் தருவோனுதலின்.

(௩௫) சிம்புள் - சரபம். சூறை-வாயு. பன்னகம் - பாம்பு.

(௩௬) கொட்புற்று-சுழன்று - இது, கொடுமை என்னும் பண்பீறும், ஈற்றயலுகரமுநகெட்டுப் பெயர்விகுதியேற்றுக் கொட்பு எனநின்றது. பெட்பு என்பதற்குப்பகுதி-பேண் என்பதன் விகாரமெனக்கொள்க.

(௩௮) சாய்தல்-புறங்கொடுத்தல். சாம்பி-சோர்ந்து.

(௩௯) இகல்-போர். தொடை-தும்பைமாலை. செற்றம் - கோபம்.

(௪0) தெய்வப்படை என்றது-பாசுபதாஸ்திரத்தை.

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

மேவியாகவப்பாரிடைப்பாரிடவீரரையமரராதி
யோவிலாவலிகவர்ந்ததுமன்றினியுருத்தெவரெதிர்ந்தாலுந்
தாவிலாவலிகவரவுமடங்கலின்றனிப்பிணாவெனநிற்குந்
தேவியார்திருவருவமுஞ்சேவகச்செய்கையுமெதிர்கண்டான். (சக)

ஒற்றைவார்கழற்சரணமும்பாம்பசைத்துடுத்தவெம்புலித்தோலுங
கொற்றவாணமழுக்கரமும்வெண்ணணீறணிகோலமுநூன்மார்புங்
கற்றைவேணியுந்தன்னையேநோக்கியகருணைசெய்திருநோக்கும்
பெற்றதன்வலப்பாதியைத்தடாதகைப்பிராட்டியுமெதிர்கண்டாள்.

கண்டவெல்லையி லொருமுலைமறைந்தது கருத்திணுண்மடன ச்சங், கொண்டமைந்திடக் குனிதரமலர்ந்தபூங் கொம்பர்போலொ சிந்தொல்கிப், பணடையன்புவந் திறைகொளக்கருங்குழற் பாரமு ம்பிடர்தாழக், கெண்டையுண்கணும் புறவடிநோக்கமண் கிளைத்து மின்னெனநின்றாள். (சங)

நின்றமென்கொடிக்ககல்விசும்பிடையரணிகழ்த்தியதிருமாற்ற
மன்றநிந்தழுதறிவனுஞ்சுமதிசீறடிபணிந்தன்றையிக்
கொன்றையஞ்சடைக்குழகனேநின்மணக்குழகனென்றலுமன்பு
துன்றநின்றவட்பார்த்தருட்சிவபரஞ்சோதிமற்றிதுகூறும். (சச)

என்றுதொட்டுநீதிசையின் மேற்சயங்குறித்தெழுந்து போந்த னையாமு, மன்றுதொட்டுநம்மதுரை விட்டுனைவிடாதடுத்துவந்தன முன்னைத், தொன்றுதொட்டநான்மறையுரைவழிவருசோமவாரத் தோரை, நன்றுதொட்டநாணமணஞ்செயவருதுநின்னகர்க்குநீயே கென்றான். (சரு)

என்றநாதன்மேலன்பையுமுயிரையுமிருத்தியாயஞ்சூழக்
குன்றமன்னதேர்மேற்கொடுதூரியங்குரைகடலெனவார்ப்ப
நின்றதெய்வமால்வரைகளும்புண்ணியநீத்தமுநீத்தேகி
மன்றன்மாமதுராபுரியடைந்தனண்மதிக்குலவிளக்கன்னாள். (சசு)

(சக) ஆகவப்பார்-யுத்தபூமி. பாரிடம் - பூதகணம். உருத்து-கோபித்து. பிணாமடங்கல்-பெணசிங்கம்.

(சங) ஒல்கி - துவண்டு.

(சச) மாற்றம்-உரை. குழகன் - பேரழகுடையவன்.

(சரு) ஓரை நன்றுதொட்டநாள் - நல்லமுகூர்த்தங்கூடிய காலத்தில். உனைவிடா தடுத்துவந்தன மென்றது-சத்தனுயுள்ளதனக் குத்தாதான்மிய சத்தியாய்நிற்றலை.

(சசு) புண்ணியநீத்தம்-புண்ணியநதி.

மங்கைநாயகிமங்கலமெதிர்கொளவந்துவானிழிசெல்வம்
பொங்குமாளிகைபுகுந்தனளாகமேற்புதுமணத்திறந்தீட்டி
யெங்குமோலையுய்த்தமைச்சர்மங்கலவினைக்கியைவனவமைக்கின்று
ரங்கண்மாநகரெங்கணுங்கடிமுரசானைமேலறைவித்தார். (சஎ)

மேற்படி - வேறு

கன்னிதன்மணமுரசறைதலுங்கடிநகருறைபவர்கரைகெடத்
துன்னியவுவகையர்கடவுளைத்தொழுகையருடலமுகிழ்ப்பெழப்
பன்னியதுதியினரியலெழின்மகளிரையழகுசெய்பரிசென [ய்வார்.
வின்னியலெழில்வளநகரெலாஞ்செயல்வினையணிபெறவெழில்செ

கோதையொடும்பரிசந்தனக்குப்பைகளைந்தனர்வீசுவார்
சீதளமென்பனிநீர்கடேய்சசிந்தினபூழியடக்குவார்
மாதருமைந்தருமிறைமகண்மன்றன்மகிழ்ச்சிமயக்கினுற் [வார்.
காதணிகுழைதொடி கணடிகைகழல்வன தெரிகிலாதொழில் செய்

மங்கலமென்றெனவினவுவார்வருமதிநாளெனவுரைசெய்வார்[வார்
தங்களையொல்லை தழீஇகொள்வார் தாங்கருமோகை தலைக்கொள்
திங்களினெல்லையுமாறுநாளாறுகமென்றுசெலுததுவார்
கங்கையருங்கடிகாணவோதுடித்தனதோள்கணமக்கென்பார்.(ருo)

பித்திகைவெள்ளைபுதுக்குவார்பெட்புறுவார்களும்பெட்புறச
சித்திரபந்திகிறுத்துவார்தெற்றிகள்குங்குமநீவுவார்
வித்தியபாலிகைமென்றழைவிரிதலைநீர்நிறைபொற்குடம்
பத்தியின்வேதிநிரப்புவார்தோரணம்வாயில்பாப்புவார் (ருக)

நீளிடைமணிமறுகெங்கணுநெடுநடைக்காவணநாட்டுவார்
பாளைகொள்கமுகுசுவைக்கழைபழுக்குலைவாழையொழுக்குவார்
கோளிறைகொண்டெனவாடிகள்கோத்தணிவார்மிசைகொடிநிரை
வாளரியெழுபரியடிபடமத்திகைநிரையெனவைப்பரால். (ருஉ)

(சஅ) கடி-காவல். முகிழ்ப்பு-புளகம்.

(சகூ) கோதை—பூமாலை. பூழி-புழுதி.

(ருக) பித்திகை - சுவர்த்தலம். மெட்புறுவாரென்றதுஈண்டு, யாவராலும் விரும்பப்பட்ட சிற்பநூல்வல்லோரை. பெட்பு-ஆசை. தெற்றி-திண்ணை. வேதி-மேடை.

(ருஉ) மறுகு-வீதி. காவணம்-நடைப்பந்தல். கோள் - வக்கிரகம். அரி-சூரியன்.

பூவொடுதண்பனிசிந்துவார்பொரியொடுபொற்சுணம்வீசுவார்
பாவைவிளக்குநிறுத்துவார்பைந்தொடைபந்தரினுற்றுவா
ராவணமென்னவயிர்ப்புறவணிமறுகெங்கணுமரதனக்
கோவையுமரகதமாலையுங்கோப்பமையாரமுந்தூக்குவார். (௩௩)

அடுகரிசிந்துரமப்புவாரழன்மணியோடைமிலைச்சுவார்
கடுநடையிவுளிகழுத்தணிகாலணிகலனைதிருத்துவார்
சுடர்விடுதேர்பரிபூட்டுவார்தொடையொடுகவரிகயேய்க்குவார்
வடிவறுபொற்கலநவமணிமங்கலதீபமியற்றுவார். (௩௪)

பழையனகலனைவெறுப்பராற்புதியனபணிகள்பரிப்பராற்
குழைபனிநீரளைகுங்குமநகுவிழூலைபுதைபடமெழுகுவார்
மெழுகியவீரம்புலர்த்துவார்விரைபடுகலவைகளப்புவா
ரழகியகண்ணடிநோக்குவார்மைந்தரையாகுலமாக்குவார். (௩௫)

அஞ்சனம்வேல்விழிதீட்டுவாராடவர்மார்பிடைநாட்டுவார்
பஞ்சுகள்பாதமிருத்துவாபரிபுரமீதுதிருத்துவார்
வஞ்சியாதேறலருந்துவார்மருஙகுறளாடவருந்துவார்
கொஞ்சியகனிமொழிகழறுவார்குழுவொடுகுரவைகள்குழறுவார். ()

கின்னரமிதுனமெனச்செல்வார்கிளைகெழுபாணொடுவிறலியர்
கன்னியரரசைவணஙகுவார்கடிமணமெய்துகளிப்பிறு
லின்னிசையாழொடுபாடுவாரீந்தனதுகில்விரித்தேந்துவார்
சென்னியின்மீதுகொணடாடுவார்தேறலையுணடுசெருக்குவார். ()

மன்னவர்மகளிருமறையவர்மகளிரும்வந்துபொன்மாலையைத் [ர்
துன்னினர்சோபனம்வினவுவார் தோகைதன்மணவணிநோக்குவா
கன்னிதனேவலர்வீசியகாசறைகர்ப்புரவாசமென் [ரால்.
பொன்னறுநகலவையின்மெய்யெலாம்புதைபட வளஞெடும்போவ

(௩௩) சுணணம்-சுணமென-இடைகுறைந்துநின்றது. பாவை விளக்கு-பிரதமைகளேந்தும் விளககு. கோப்பு-கோர்வை.

(௩௪) ஓடை-பட்டம். கலன்-சேணம்.

(௩௫) ஆகுலம்-வருத்தம். அப்புவார், வினைமுற்று எச்சமாய் நின்றது.

(௩௬) பரிபுரம்-சிலம்பு. தேறல்-மது. குரவைபாடலாவது- "குரவையென்பதெழுவர்மஙகையர், செக்கிலைமணடலக்கடகக்கை கோத்துத், தந்நிலைகொட்பநின்றூடலாகும்" எனவருஞ் சூத்திரத்தாலுணர்க.

(௩௭) விறலியர்-பாடற்பெண்கள். கின்னரமிதுனம் - கின்னரம், மிதுனம், என்னும் பட்சிகள். கிளை-வீணையினரம்பு-சுற்றம்.

(௩௮) காசறை-மயிர்ச்சாந்து.

அங்கணகஞ்செய்தசும்பினவாடைபொதிந்தனதோடவிழ்
தொங்கல்வளைந்தனமங்கையர்துள்ளியகவரியினுள்ளன
கங்கையும்வாணியும்யமுனையுங்காவிரியும்பலதுறைதொறு
மங்கலதூரியமார்ப்பனமதமலைமேலனவருவன. (௫௯)

அங்கவர்மனைதொறுமணவினையணுகியதுழனியரெனமறைப்
புங்கவரினிதுணவறுசுவைப்போனகமடுவினைபுரிகுவா
ரிஙகடுவனபலியடிகளுக்கெனயதிகளையெதிர்பணிகுவார்
சஙகரனடியரையெதிர்கொள்வார்சபரியைவிதிமுறைபுரிகுவார். ()

இன்னணநகர்செயலணிசெயவிணையிலிமணமகன்மணவினைக்
கன்னியுமனையவளென்னினிக்கடிநகர்செயுமெழில்வளனையா
மென்னவரியநகர்செயலெழிலினையெனவுரைசெய்வதெவனிதன்
முன்னிறைமகடமர்மணவணிமணடபவினைசெயுமுறைசொல்வாம்.

மேற்படி - வேறு.

கருவிவான்முகிலூர்தியைப்பொருதநாட்கலைமதிமருமாட்டி
செருவில்வாஙகியவிமானமாலைகளெனத்தெய்வதவரையெல்லா
மருவியந்நகர்வைகியதம்மிறைமடமகடனைக்காணபான்
றுருவிநின்றெனநட்டனரெட்டிவான்றொடுநிலைநெடுந்தேர்கள். ()

பளிக்கினேழுயர்களிறுசெய்தமைத்தபொற்படியதுபசுஞ்சோதி
தெளிக்குநீலத்திலுளிகணிரைமணிதெதற்றியதுற்றோரசாய்
வெளிக்குளாடியவோவியப்பாவைபோன்மிளிர்பளிஙகாற்சோதி
தளிர்க்கும்பித்தியிடையிடைமரகதசசாளரத்ததுமாதோ. (௬௩)

பல்லுருச்செய்தபவளக்காலாயிரமபடைதததிந்திரநீலக்
கல்லுருத்தலைப்போதியதாடகக்கவின்கொளுத்தரமேல
தல்லுருக்கியசெம்மணிததுலாததததாலமுதுடற்பசுந்திஙகள்
வில்லுருக்குகன்மாடமதாகியவேளவிமணடபஞ்செய்தார். (௬௪)

(௫௯) தசும்பு-குடம். மதமலை-மதத்தையுடையயானை.

(௬0) துழனி-ஓசை. பலி-பிக்ஷ. சபரியை-பூசை.

(௬௨) முகிலூர்தி - இந்திரன். நெடுந்தேரென்றது - நிலைத்தேரை.

(௬௩) ஏழுயர்களிறு என்றது-ஏழுமுழமுயர்ந்த அரசயானையை.

(௬௪) போதியது-போதிகைகளையுடையது. போதிகை - குறுந்தறி. வில்-கிரணம். துலாம்-சிறுகுமிழ் உருகரு-காலமகாந்தபெய ரெச்சமாதலால், கல்மாடம் என்னும்எல்லைப்பொருள்கொண்டது- கல்மாடம் - சந்திரகாந்தக்கல்லால்செய்தமேனிலை.

முத்திற்பாளைசெய்தவிர் மரகதத்தினன்மொய்த்த பாசிலைது ப்பின், கொத்திற்றீம்பழம் வெணபொனூற்கோழரை குயின்றநூக முர்துப்பின், ஞெத்திற்றாங்குபூச் செம்பொனூற்பழுக்குலை தூக்கி ப்பொன்னூற்றணடு, வைத்துப்பாசொளி மரகதகெட்டிலைவாழையு நிறைவித்தார். (சுடு)

பித்திமாதவி சணபகம் பாதிரிபிறவுமணடபஞ்சூழப் பத்தியா வளர்த்தளிகள்வாய் திறந்து பணபாடவின்மதுக்காலத், தத்தியாய் மணங கவர்ந்துசாளரந்தொறுந் தவழ்ந்தொழுகிளந்தென்ற, நித்தி யாநிற்குமதுதுளி தெளித்திடச செய்தனருய்யானம். (சுசு)

வேள்விசசாலையும் வேதியுஙகுணடமு மேகலையொடுதொன் னூற், கேள்விசசார்பினூற் கணடுகணணடிவிடைகிளர்சுடர்சிவற்ச, நீள்விற்சாமரம வலம்புரிசுவதகிக நிறைகுடமெனவெட்டு, வாள்வி ட்டோஙகுமங கலததொழில்செய்பொறி வகையினூனிருமிததார்.()

மணஙகொள்சாந்தொடு குஙகுமப் போதளாய் மான்மதம்பனி நீர்தோய்த, திணஙகுசேறுசெய் திருநிலந்தடவிவா னிரவிமணடல நாணப், பணஙகொளூகமா மணிவிளக்கிருகையும் பாவைகளெடுத் தேந்தக், கணஙகொடாரகை யெனாவமணிகுயில்கம்பலம் விதானி த்தார். (சுஅ)

செம்பொற்கோயின்முன் சேணடொடுகோவணந் திசையெலா ம்விழுஙகசசெய், தம்பொறபாலிகைப் பாண்டில்வாய் முளைதெளித் தம்புயத்தவனூதி, யும்பர்க்கேற்றபொற் கம்பலமேல்விரித துள்ளூ றததவிசிட்டுத, துமபைததாழ்சடை யான்றமர்க்காதனஞ் சூழவிட் டதனூப்பண. (சுக)

கற்பகந்தரவயிரவாளரிப்பிடர்க துவப்பொற்குடரேற்றி
யெற்படுந்துகிராறகுடஞ்சதுரமாவியற்றியவெருததததூண
விற்படும்பளிக்குத்திரந்துப்பினூல்விடஙகமேனிலஞனறுப்
பொற்பநூல்வழிவிமானம்பன்மணிகளாற் பொலியசசெயதுள்ளாக.

(சுடு) துப்பு - பவளம். கோழ் - வழவழப்பு தொதது - கொத் து. தூக்கி. வைதது, என வேறு பலவடுககியவினையெசசஙகள், இ சையெசசமாய்நின்ற அமைத்த என்னும் பெயரெசசதநின் முதனி லையைத் தனித்தனிகொணடன.

(சுசு) பித்தி - சிறுசண்பகம் - மாதவி - குருக்கத்தி. தத்தல்- செல்லல். உய்யானம்-பூக்தோட்டம். உத்தியானமென்பது உய்யா னமெனநின்றது, இடைக்குறை. பித்தி-கடைக்குறை-பித்திகை.

(சுஎ) மேகலை - ஓமகுணடத்தின் வரம்புகள்.

(சுஅ) தாரகை - நட்சத்திரம்

(சுக) பாண்டில் - வட்டவடிவு. நாப்பண் - நடு.

(எo) அரி-சிங்கம். விடஙகம்-கொடுங்கை. நூல்-சிற்பநூல்.

அங்கமாறுயேகால்களாய்முதலெழுத்தம்பொற்பீடிகையாகித்
துங்கநான்மறைநூல்களேசித்திலந்தொடுத்ததசைதாம்வாகி
யெங்களுயகனெம்பெருமாட்டியோடிருப்பதற்குருக்கொண்டு
தங்கிஞலெனநவமணிகுயின்றபொற்றவிசது சமைத்திட்டார். (எக)

புரந்தரன்றருகற்பகம்பொலந்துகில்பூண்முதலியநல்கச்
சுரந்தரும்பெறலமுதமைவகையறுசுவையுணுமுதலாகப்
பரந்ததெய்வவான்பயப்பச்சிந்தாமணிபற்பலவுஞ்சிந்தித்
திரந்துவேண்டுவதாத்தரவீட்டினரிந்திரநகர்நாண. (எஉ)

தென்னர்சேகரன்றிருமகடிருமணத்திருமுகம்வரவேற்று [றி
மன்னர்வந்தெதிர்தொழுதுகைக் கொண்டுதம்மணிமுடிமிசையேற்
யன்னவாசகங்கேட்டனாகொணர்ந்தவர்க்கருங்கலந்துகினல்கி
முன்னரீர்த்தெழுகளிப்புறமனத்தினுமுந்தினர்வழிக்கொள்வார். ()

கொங்கர்சிங்களர்பல்லவர்வில்லவர்கோசலர்பாஞ்சாலர்
வங்கர்சோனகர்சீனர்கள்சாளுவர்மாளவர்காமபோச
ரங்கர்மாகதராரியர்நேரியரவந்தியர்வைதர்ப்பர்
கங்கர்கொங்கணர்விராடர்கணமராடர்கள்கருநாடர்குருநாடர். ()

கலிங்கர்சாவகர்கூவிளரொட்டியர் கடாரர்கள்காந்தாரர், குலி
ங்கர்கேகயர்விதேகர்கள் பௌரவாகொலலர்கள் கலயாணர், தெலு
ங்கர்குர்சசரர்மசசர்கண மிலேசசாகள் செஞ்சையா முதலேனைப, பு
லங்கொண்மனனருந் துறைதொறுமிடைநதுபார் புதைபடவருகி
ன்றார். (எகு)

இத்தகைப்பலதேயமன்னவர்களுமெண்ணிடம்பெறுநீணடிப்
பைத்தவாழிபோனிலமகண்முதுகிறப்பரந்ததானையராகித்
தத்தநாட்டுளபலவகைவளனுடுந்தழீஇப்பலநெறிதோறு
மொய்த்துவந்தனர்செழியர்கோன்றிருமகணமுரசதிர்மணமூதூர்.

வந்தகாவலருழையர்சென்றுணர்த்தினர்வருகெனவருகுய்ப்பச
சந்தவாளரிப்பிடரணைமீதறந்தழைததருள்பழுததோங்கு
கந்தநாண்மலர்க்கொம்பினைக்கணடுகணகளிப்புறமுடித்தாமஞ் [ர்.
சிந்தவீழ்ந்தருள்சுரந்திடத்தொழுதுபோய்த்திருந்து தம்மிடம்புக்கா

(எக) அங்கம் - வேதாங்கங்கள். முதலெழுதது - பிரணவம். தவிசது - அது பகுதிப்பொருள் விகுதி.

(எஉ) ஐவகையுணவாவன - உண்ணல், தின்னல், நக்கல், பருகல், உரிஞ்சல். தெய்வ ஆன் - காமதேனு.

(எகு) 'துறை - வழி. (எச) நெறி - மார்க்கம்.

வரைவளங்களும்புறவினில்வளங்களுமருதத்தண்பணைவேலித்
தரைவளங்களுஞ்சலதிவாய்நடைக்கலந்தருவளங்களுமீண்டி
யுரைவரம்பரமங்கலம்பொலிந்ததிவ்வூரினிநால்வேதக்
கரைகடந்தவன் திருமணஞ்செயவருகாட்சியைப்பகர்கின்றேன். ()

ஏகநாயகிமீண்டபின் ஞாட்பிகந்திரசிதகிரியெய்தி
நாகநாயகமணியணிசுந்தரநாயகனுயிர்க்கெல்லாம்
போகநாயகனுகிப்போகம்புரிபுணர்ப்பறிந்தருணந்தி
மாகநாயகன்மாலயனுருத்திரர்வரவின்மேன் மனம்வைத்தான். ()

சனகுகன்னனையாதியகணதிபர்தமைவிடுத்தனனன்னுர்
செங்கணேற்றவர்மாலயன்முதற்பெருந்தேவர்வான்பதமெய்தி
யெமகனுயகன் திருமணச்சோபனமியம்பினூதுகேட்டுப்
பொங்குகின்றபேரன்புபின்றள்ளுறப்பொள்ளெனவருகின்றூர். ()

அஞ்சுகோடியோசனைபுகைந்திருமடங்கழன்றவர்தமைப்போலீ
ரஞ்சுதீயுருத்திரர்புடையுடுத்தவரழற்கணூற்பூதங்க
ளஞ்சுநூறுருத்திரரண்டத்துசசியரரியயன்முதற்றேவ
ரஞ்சுமாணையுமாற்றலும்படைத்தவரடுகுறட்படைவீரர். (அக)

(எஅ) புறவு - முல்லை. சலதி - சமுத்திரம்.

(எகூ) ஏகம்-ஒப்பின்மை. நாகநாயகன் - ஆதிசேடன். ஞாட்பு-யுத்தகளம். இரசிதம்-வெள்ளி. மாகநாயகன்-இந்திரன். மாகம்-வானுலகம்.

(அக) இருமடங்கழன்றவரென்றது - கீழண்டகடாகத்தில், கோடியோசனையுள்ள கனகமயமான ஆலயத்தில ஆயிரம்யோசனையுயரமும், இரண்டாயிரம்யோசனை அகலமுமுள்ள சிங்காதனத்தில், தமதுதிருமேனியில் அக்கினிசுவாலை பததுக்கோடியோசனையும் அசசுவாலையின்புகை ஐந்துகோடி யோசனையுமுடையவராய் வீற்றிருக்கும் காலாக்கினி உருததிரநாயனுரை. தமைப்போலீரைஞ்சுதீ யுருகதிரரென்றது-அவரைசசூழ்ந்து அவர்போன்றிருக்கும், தசவருத்திரர்களை. புடையுடுத்தவரெனறது-அப்பததுருததிரர்களுள் ஒவ்வொருவரையும் பரிவாரமாகசசூழ்ந்து சேவித்துநிற்கும், ஒவ்வொருகோடியுருத்திரர்களை நாற்பூதங்களஞ்சுநூறுருத்திரரண்டத்துச்சியர் எனறது-நால்வகைப்பூதங்களும் அண்டமுகட்டில் வசிப்பவர்களுமாகிய யாவருமஞ்சத்தக்க நூறு உருத்திரர்களை. இவர்கள், அணடகடாகப்புறமதிலுள்ள இந்திரதிக்குமுதலிய அஷ்டதிக்குகளிலும் ஒவ்வொருதிக்குக்குப் பதின்மராகவும், அண்டகடாகவோட்டுக்குக்கீழுள்ள விஷ்ணுதிக்கிற்பதின்மரும், அணடகடாகத்தின்மேலுள்ள பிரமதிக்கில் பதின்மருமாக வசிப்பவர்கள். ஆணை-ஆக்கினை. ஆற்றல்-வல்லமை-குறட்படை-பூதப்படை.

புத்தியட்டகர்நாலிருகோடிமேற்புகப்பெய்தநரகங்கள்
பத்திரட்டியுங்காப்பவர்பாரிடப்படையுடைக்கூர்மாண்டர்
சத்தியச்சிவபரஞ்சுடருதவியசதவுருத்திரரன்றோ
ருய்த்தளித்தவீரைம்பதுகோடியருருத்திரகணநாதர். (அஉ)

யட்டகாரிவாயரவணிபவர்பசுபதியுருத்திராதி
யட்டமூர்த்திகணமேருவினவிர்சுடராடகர்தோடேந்து
மட்டறுமலர்மகன்செருக்கடங்கிடமயங்கியவிதிதேற்ற
கிட்டையாலவனெற்றியிறரேன்றியநீலலோகிதநாதர். (அந)

(அஉ) புத்தியட்டகர் - பைசாசம், ராட்சசம், யாக்ஷம், காந்தர்வம், மாகேந்திரம், சௌமியம், பிராசேஸ்வரம், பிராமம் என்னுமெணவகைப்பட்ட சூக்குமபுவனங்களினதிபதிகளாகிய அனந்தர், சூக்ஷ்மர், சிவோத்தமர், ஏகநேத்திரர், ஏகருத்திரர், திரிமூர்த்தி, ஸ்ரீகண்டர், சிகண்டி என்னும் அஷ்டவித்யேஸ்வரர்கள். நாலிருகோடிமேற்புகப்பெய்தநரகங்கள பத்திரட்டி என்பது—அதிபாதக முதலிய பாவங்களைச செயதோரவசித்தறகு, இருபத்தெட்டுத்தளங்களாகக்கட்டின நிலைமாடங்கள்போல ஒன்றின்மே லொன்றாய், உருத்திரதேவநாயனுர்புவனத்திற்குமேலுள்ள இருபத்தெட்டுகோடிநரகங்களை. கூஷ்மாணடர் என்பது-கூர்மாணடர் என்றாயிற்று. காப்பவரென்றது, பிரளயகாலாக்கினியையும், பிரளயகாலத்துச சூரியனும்போன்ற திருவுருவமும், கறுத்தமுகமும் மழுவேந்தியகரமுமுடைய கூர்மாணடதேவநாயனுரைப் புடைசூழ்ந்து அவரைப் போலுருவாய்ந்த, அநேக உருத்திரர்களை. கூர்மாணடராவார்-அந்நரகங்களின் மேற்பாகமாகிய கநகபூமியில் அந்நரகங்களுக்கும் அவற்றைக்காப்போருககும் அதிபராயுள்ளவர். சத உருத்திரராவார், மந்திரம், பதம் வன்னம், புவனம், தத்துவம், கலை ஆகிய ஆறத்துவாக்களிலு முறையாயமர்ந்துள்ள நூறு ருத்திரர்கள். ஈரைமபது கோடியுருத்திரர்களென்றது-பிரமாணடதர உருத்திரர்களுக்கு உள்ளிட்ட நூறுகோடி யுருத்திரர்களை.

(அந) காரி-விஷம். அட்டமூர்த்திகளாவார் - பவன், சருவன், ஈசானன், பசு, பதி வீமன், மாதேவன் உருத்திரன். ஆடகர் - ஆடகேஸ்வரர். இவர் பாதாளத்துககுமேலுள்ள ஆடகேஸ்வரபுவனத்தில் ஆயிரம்யோசனை உயரமுள்ள பொன்மயமான திருக்கோயிலிலுள்ள அசுரரும், நாகரும், அரக்கரும், சேவிக்க வீற்றிருப்பவர். விதி-சிருட்டித்தொழில்.

பாலமேற்றசெந்தழல்விழியுருத்திரர்பதினொருபெயர்வாகைச்
சூலமேற்றகங்காளகபாலியர்தாரகதநெடுங்காரி
நீலமேற்றபைங்கஞ்சுகப்போர்வையினெடியவர்திருவாணக்
கோலமேற்றவரெணமர்ஞாளிப்புறங்கொண்டகேத்திரபாலர். (அ௫)

செய்யதாமரைக்கண்ணுடைக்கரியவன்செம்மலர்மணிபீடத்
தையன்வாசவனாதியெணடிசைப்புலத்தமரெண்வசுதேவர்
மையில்கேள்விசாலேமெழுமருத்தாகணமருத்துவரிருவோர்வான்
வெய்யவாள்வழங்காறிரண்டருக்கரோர்வெண்சுடர்மதிச்செல்வன்.

கையுங்கால்களுங்கணபெற்றுக்கதிபெற்றகம்புலிமுனிசெல்வன்
பையராமுடிப்பதஞ்சலிபாற்கடல்பருகிமாதவன்சென்னி
செய்யதாள்வைத்தசிறுமுனிகுறுமுனிசிவமுணர்சனகாதி
மெய்புணர்சரியோர்வாமதேவன்சுகன்வியாதனாதன்மன்னோ. ()

எழுவரன்னையர்சித்தர்விச்சாதரரியக்கர்கின்னரர்வேத
முழுவாரம்புணர்முனிவர்யோகியர்மணிமுடித்தலைப்பலநாகர்
வழுவில்வான்றவவலியுடைநிருதர்வாள்வலியுடையசுரேசர்
குழுவொடும்பயில்பூதவேதாளர்வெங்கூளிகளரமாதர். (அஎ)

(அ௫) உருத்திரர் பதினொருவர் என்றது - மாதேவன், அரன், உருத்திரன், சங்கரன், நீலலோகிதன், ஈசானன், விசையன், வீமதேவன், பவோற்பவன், கபாலி, சௌமியன் என்னுமேகாதசவுருத்திரர்களை. இவர்கள் பிரமனுக்குமயங்கிய சிருட்டியைத தேற்றுவிதத்தற்பொருட்டு ஒவ்வொருகற்பத்திலும் அவன்நெற்றியிலிருந்து ஒவ்வொருவராகத்தோன்றினவர்கள். கங்காளர் - எலும்பைத்தரித்தவர். கபாலியர்-கபாலத்தையேந்தியவர். காரி-சாத்தன். திருவாணக்கோலமேற்றவர். எணமரென்றது - அசிதாங்கர், குரு, சண்டர், குரோதனர், உன்மத்தர், கபாலி, பீஷணர், சங்கரரென்னும் க்ஷேத்திரபாலரை.

(அ௬) வாசவனாதி யெணடிசைப் புலத்தமரென்றது—இந்திரன், அக்கினி, யமன், நிருதி, வருணன், வாயு, குபேரன், ஈசானியன் என்னு மஷ்டதிக்குப்பாலகரை. எண்வசுதேவர் என்றது-துருவன், தமன், சோமன், ஆபன், அனிலன், அனலன், பிரத்தியூடன், பிரபாசன், என்னும் வசுகணத்தவரை மருத்துவர் - அஸ்வனிதேவர்கள். ஆறிரண்டருக்கரென்றது-இந்திரன், தாதா, பகன், பூஷன், மித்திரன், வருணன், அரியமான், அருச்சி, விவசுவன், துவட்டா, சவிதா, விஷ்ணு என்னுமிவர்களை.

(அ௭) சிறுமுனி-உபமந்யியர், குறுமுனி-அகத்தியர்.

ஆண்டிரேடயனம்பருவந்திங்களாறிரண்டிருபக்க
மீண்டமைம்பொழுதியோகங்கள்கரணங்களிராப்பகலிவற்றேடும்
பூண்டநாழிகைகணமுதற்காலங்கள்பொருகடனதிதிக்கு
நீண்டமால்வரைதிக்கயமேகமின்னிமிர்ந்தவைம்பெரும்பூதம். ()

மந்திரம்புவனங்கடத்துவங்கலைவருணங்கள்பதம்வேதந்
தந்திரம்பலசமயநூல்புறந்தழீஇச்சார்ந்தநூறருமாதி
முந்திரங்கியசதுவிதஞ்சரியையேமுதலியசதுட்பாத
மிந்திரங்குநீர்முடியவரடியவரிசசியாவெண்சித்தி. (அ௯)

ஆயிரங்கடலனையவாய்ப்பரந்தெழுமாயிரமணிகந்து
ளாயிரங்கதிரனையராயுருத்திரரந்தரத்தவரனட
மாயிரந்தகர்பட்டெனத்துந்துபியாயிரங்கலந்தார்ப்ப
வாயிரஞ்சதகோடியோசனைவழியரைக்கணத்திடைச்செல்வார். ()

சித்தந்தேர்முனிவேந்தருந்தேவருஞ்சிவனுருகதரிததோருந்
தத்தந்தேர்முதலூர்தியர்வார்திகழ்சந்தனமணிக்கொங்கைக்
கொத்தந்தேமலர்க்குழன்மனையாரொடுங்குளிர்விசும்பாறுசசென்
றத்தந்தேரிடையாள்பங்கனணிவரைக்கணியராய்வருகின்றார். ()

இழிந்தவூர்தியர் பணிந்தெழும்யாக்கைய ரினைபுகழ்திருநாம, மொழிந்தநாவினர் பொடிப்பெழுமெய்யினர் முகிழ்த்தகைமுடியே றக், கழிந்தவன்பினர் கணமுதற்புலங்கட்கு கருணைவான்சுவை யூறப், பொழிந்தவானந்த தேனுறைதிருமலைப்புறத்து வணடெ னமொய்த்தார் (கூஉ)

(அஅ) ஆண்டு-பிரபவாதியறுபதுவருடங்கள் அயனம் - உத்த ராயனம், தக்ஷிணயனம், பருவம், கார்முதலிய ஆறுபருவங்கள். இ ருபட்சம். சுக்கிலபட்சம், கிருஷ்ணபட்சம். ஐம்பொழுது - வைக றையாதியைம்பொழுதுகள். ஐம்பெரும்பூதம்-பிரிதிவுமுதலிய பஞ் சபூதங்கள்.

(அ௯) மந்திரம் - சத்தகோடிமகாமந்திரங்கள். கலை - நிவர்த்தி யாதி பஞ்சகலைகள். வருணங்கள் - ஐம்பத்தோரக்ஷரங்கள். பதம்- எண்பத்தொருபதங்கள். தந்திரம் - இருபத்தெட்டாகமங்கள். புறந் தழீஇச்சார்ந்தநூல் - புறசசமயம்புறசசமயநூல்கள். சதுட்பாதம், ச ரியையாதிநான்கு ஞானபாதங்கள். எண்சித்தி-அஷ்டமாசித்தி.

(கூ0) ஆயிரம் - அநேகம். அனிகம் - சேனை. கதிர் - சூரியன். அந்தரத்தவர்-தேவர்கள்.

(கூக) சிவனுருத்தரித்தோர் - உருத்திரர். ஆறு - வழி. அத் தந்தேரிடையாள் - அ - தந்து எர் - இடையாள், என்பது சொல் வகை. அந்த நூல்போன்ற அழகிய இடையையுடையவள் என் பது பொருள்தந்து - நூல்.

விரவுவானவர்நெருக்கறவொதுக்குவான்வேத்திரப்படையோச்சி
யரவுவார்சடைநந்தியெம்பிரானவரணிமணிமுடிதாக்கப்
பரவுதூளியிற்புதைபடுகயிலையம்பருப்பதம்பகல்கானு
மிரவிமண்டலததொடுகெருநாளொடுவெகியவிந்துமண்டலமானும். ()

வந்தவானவர்புறநிற்பநந்தியெம்வள்ளலங்குள்ளெய்தி
யெந்தைதாள்பணிந்தையவிணணவரெலாமீண்டினரெனவிண்டுத்
தந்திடென்னவந்தழைத்துவேத்திரத்தினுற்றராதரந்தெரிந்துய்ப்ப
முந்திமுந்திவந்திறைஞ்சினர்சேவடிமுணடகமுடிசூடி. (கச)

நீரதன்முன்பணிந் தேததுகின்றூர்களிற்சிலர்க்குத் தன்றிரு
வாயின், வார்த்தைநல்கியுஞ்சிலர்க்கருணமுகிழ்நகைவழஙகியுஞ்சில
ர்க்குக்கண, பார்ததுநீணமுடிதுளக்கியுஞ் சிலர்க்கருட்பரிசிறந்தெ
மூந்தணடங, காததகணடனோமணடபததிடைபுகருக் கடிமணக்
கவின்கொள்வான். (கரு)

ஆணடநாயகன்திருவுளக்குறிப்புணர்ந்தளவைநாயகனுள்ளம்
பூணடகாதன்மேறகொண்டெழுமன்புந்தன்புனிதமெய்ததவப்பேறு
மீணடவாஙகணைநதெணணிலாமறைகளுமிருவருமுனிவோருந்
தீணடருந்திருமேனியைததன்கையாற்றீண டிமஙகலஞ்செய்வான்.

பூந்துகிற்படாஙகொய்சகத்தானையின்போக்குகோவணஞ்சாததி
யேந்திரட்டைஞாண பட்டிகையிறுக்கிவணடிரைக்குநாணமலர்க்கு
வேய்ந்துகற்பகப்புதுமலர்சசிகழிகையிலேந்துநீறணிமெய்யிற் [ஞ்சி
சாந்தமான்மதந்தணபனிநீரளாய்த்தடககையான்மட்டித்தான். ()

இரண்டுசெஞ்சுடர்நுழைந்திருந்தாலென விணைமணிக்குழைக்
காதிற், சுருணடதோடுபொற்குணடலந்திணியிருபுரந்துதோட்புற
ந்துள்ள, மருணடதேவரைப்பரமெனமதிப்பவர்மையல்வல்விருண்
மான, விருணடகணடமேன் முழுமதிகோததென விணைத்தகண்
டிகைசாத்தி. (கஅ)

(கச) முணடகம-தாமரை. சூடி-செயவெனெசசததிரிபு.

(கரு) துளககியும்-அசைததும். அணடஙகாத்தகணடன் என்
றது-பலலாயிரகோடி யணடஙகளேயும் விஷத்தாற்பொன்றுது கா
த்தருளிய சிவபெருமானை.

(கசு) இருவர்-பிரமவிஷ்ணுக்கள்.

(கஎ) பட்டிகை-அரைஞாண. குஞ்சி - ஆண்மயிர். சிகழிகை-
தொடுத்தமாலை. மிலைந்து-சூடி. மட்டித்து-பூசி.

(கஅ) மருண்டதேவரென்றது - மலமயக்கத்தாற் றம்பரமெ
ன்றுமயங்கிய, பிரமவிஷ்ணுக்களை.

வலங்கிடந்தமுந்நூல்வரையருவியின்வயங்குமார்பிடைசசென்னித்
தலங்கிடந்தவெண்டிங்களூற்றமுதெனத்தரளமாலிகைசாத்தி
யிலங்கிடந்தமாலிகைப்பரப்பிடையியைத்திருணமுகம்பிளந்தாரங்
கலங்கிடந்தபாற்கடன்முளைத்தெழுமிளங்கதிரெனக்கவின்செய்து.

திசைகடந்தநாற்புயங்களிற்பட்டிகைசேர்த்துவாளெறிக்குந்தோ
ணசைகடந்தநல்லார்மனங்கவர்ந்துயிர்நக்கவங்கதஞ்சாததி
யசைகடங்கலுழ்வாரணவுரிவைநீத்தணிகொளுததரீயம்பெய்
திசைகடந்தமந்திரபவித்திரமெடுத்தெழில்விரனுழைவித்து. (க00)

உடுத்தகோவணமிசைப்பொலந் துகிலசைத்துரகமைந்கலைநால, விடுத்தபோல்வெயின்மணித்தலைக்கொடுக்குமின் விடவிருபுறந் தூக்கித், தொடுத்ததார்புயந்தூக்கிநூபுரங்கழல்சொற்பதங்கடந்தன் பர்க், கடுத்ததாளிலிட்டிருநிதிக்கோமகனருந்தவப்பயன்பெற்றான்.

செங்கணமாலயனிந்திரன் முதற்பெருந்தேவர்க்குமயாவர்க்கு, மங்கலந்தரு கடைக்கணுயகவொருமங்கலமபுனைந்தான்போற் சங் கைகொண்டு கும்போதரன் முதுகின்மேற் சரணம்வைத் தெதிர் போந்த, துங்கமால்விடைமேற் கொடுநடந்தனன் சுரர்கள்பூமழை தூர்த்தார். (கOஉ)

அந்தரத்தவரந்தாதுந்துபியைந்துமார்த்தனர்சூழ
வந்தரக்கருடியக்கரும்பூதருமங்கலவியங்கல்லக்
கொந்தலர்க்கருங்குழலரமடந்தையர்கொளைவல்விஞ்சையர்தாளந்
தந்தசைத்திடமலர்ந்தபூங்கொம்பர்போற்சாய்ந்தசைந்தனராட. ()

துங்கமாயிரங்கருவியாயிரமலைத்தூங்கிருண்முழைதோறுஞ்
சிங்கமாயிரம்வாய்திறந்தார்த்தெனசசிரங்களாயிரந்திணடோ
ளங்கமாயிரமாயிரமுடையவனுயிரமுகந்தோறுஞ்
சங்கமாயிரமாயிரமாயிரந்தடக்கையும்பிடித்தூத. கOச)

(கக) அங்கதம்--வாகுவலயம்.

(கOக) பொலம்-பொன். இருநிதிக்கோமன் - சங்கநிதி, பதும நிதிகளுக்குத்தலைவனாகியகுபேரன். கொடுக்கு-ஓர் ஆபரணம் பதம் அளவு. இதனைச, "சொற்பதங்கடந்த தொலலோன்காண்க" என் னுந் திருவாசகம், திருவணடப்பகுதித் திருவகவலானுணர்க.

(கOஉ) கும்போதரன் - கும்பம்-உதரன். கும்பம் - குடம் - உத ரன்-வயிற்றை யுடையவன்.

(கOஙு) கொளை-இசைப்பாட்டு. கொம்பர்-இறுதிநிலைப்போலி.

(கOச) சிரங்களாயிரந் திண்டோளங்க மாயிர மாயிரமுடைய வனென்றது-ஆயிரஞ்சிரமும், இரண்டாயிரங் கரமுமுடைய பாணு

போக்குமாயவன்புணர்ப்பையுமிருண்மலப் புணர்ப்பையுங்கடந்தே
காக்குநாயகனருச்சனைவிடாதருட்கதியடைந்துளவாணன் [ம்மைக்
றூக்குநேர்படவாயிரங்கரங்களாற்றொம்மெனமுகந்தோறுந்
தாக்கவேறுவேறெழுகுடமுழாவொலிதடங்கடலொலிசாய்ப்ப. ()

முனிவரஞ்சலிமுகிழ்த்தசெங்கையினர்மொழியுமாசியருள்ளங்
கனிவரும்பியவன்பினர்பரவுட்கருததொடுவழிக்கொண்டோர்
துனிவருங்கணநாதர்கொட்டதிர்கரத்துணையினர்மழைபோலப்
பனிவருங்கணராடியகாளினர்பாடுநாவினரேத்த. (கoசு)

இந்திரன்மணிக்களாஞ்சிகொண டொருமருங்கெய்த மெல்லி
லைவாசந், தந்திலங்குபொன்னடப்பைகொண டீசனேர்கார்வரமரு
த்துக்கோ, வந்திரங்கொலியாலவட்டம்பணிமாறவாரழற்றூபந், தந்
துநேரநீர்க்கடவுள்பொற்கோடிகந்தாமரைக்கரந்தூக்க. (கoஎ)

நிருதியாடிகொண்டெதிர்வரவடிக்கடிநிதிமுகந்தளகைக்கோன்
கருதியாயிரஞ்சிதறிடத்தண்டிநன்காஞ்சுகர்வினைசெய்யப்
பருதியாயிரம்பணுடவியுரகரும்பன்மணிவிளக்கேந்தச்
சுருதிநாயகன்றிருவடிமுடியின்மேற்சுமந்துபின்புறஞ்செல்ல. ()

கங்கைகாவிரியாதியநவநதிக்கன்னியர்குளிர்தூங்கப் [கீற்றுத்
பொங்குவார்திரைகொழுந்தெனக்கவரிகள் புரட்டவெணபிறைக்
துங்கவாளெயிற்றிருளுடற்குழிவிழிச்சுடரழற்செம்பங்கிச்
சங்கவார்குழைக்குறியகுண்டோதரன்றணமதிக்குடைதாங்க. ()

(கoடு; முகந்தொறும் என்றது, ஆயிரங்கரங்களையுடைய வா
ணாசுரன்முழக்குங்குடமுழாவும் ஆயிரமுகமுடையதாதலின். மாய
ம்வன்புணாப்பு எனச் சொலவகைசெய்து. மாயையின் வலியதொ
டக்கெனப் பொருள்கொள்க.

(கoசு) பனிவருங்கணர் - ஆனந்தபாஷ்பஞ்சொரியுங்கண்களை
யுடையவர். கணர்-இடைக்குறை

(கoஎ ஈசன்-அஷ்டதிக்குப்பாலகர்களிலொருவனாகிய வீசா
னமூர்த்தி மருதத்துக்கோ-வாயுதேவன். அழல் - அக்கினிதேவன்.
நீர்க்கடவுள்-வருணதேவன்

(கoஅ) தண்டி தண்டாயுதத்தையுடையயமன். காஞ்சுகர்-கஞ்
சுகம் பூண்டவர். கஞ்சுகம் - மெய்ச்சட்டை. சுருதிநாயகன் - வேத
புருஷன்.

(கoகூ) செம்பங்கி-செவந்தமயிர். பிறைக்கீறு - இருபெயரொ
ட்டுப் பண்புத்தொகை

இடிக்கும்வானுருமேறுயர்நெடுங்கொடி யெனவெண்கொடி ஞால, முடிக்குமூழிநா ளுள்ர்கடுங்காலென மூச்செறிவிடநாகந் துடிக்கவாய்விடு முவணவண்கொடிமுதற் சூழ்ந்துசேவகஞ்செய்யுங், கொடிக்குழாத்தினுட் கொடியரசாய்விடைக் கொடிபுடைபெயர்ந்தாட. (கக௰)

கண்ணுதற்பிரான் மருங்கிருகடவளர் கப்புவிட்டெனத்தோன்றும், வணணமூத்தலைப்படை யெடுத்தொருகுடவயி றுடைப்பெரும்பூதம், பண்ணவப்பதினெண் படைக்கலமுந்தன்பக்கமாசசேவிப்ப, வண்ணன்முச்சுடர் முளைத்தொருவரை நடந்தனையதோர்மருங்கெய்த. (கக௧)

பந்தநான்மறைப்பொருட்டிரட்டெனவடபாடல்செய்தெதிர்புட்ப
தந்தனேத்தவா னுயிருணவுருததெழுதல்விடத்தெதிர்நோககு
மந்தமாதியிலானிழல்வடிவமாயாடியினிழல்போல
வந்தசுந்தரன்சாத்துநீறெடுதிருமாலையுமெடுத்தேந்த. (கக௨)

அன்னத்தேரினனயன்வலப்பாஙகருமராவலிகவர்சேன, வன்னத்தேரினன்மாலிடப்பாஙகரு மலர்க்கரஙகுவிததேத்தப், பொன்னத்தேமலர்க்கொன்றையான் வெள்ளியம்பொருப்பொடுமெழீஇப் போந்தா, லென்னத்தேரணி மதுரைமாநகாப்புறத தெய்துவானவ் வேலை. (கக௩)

மேறபடி - வேறு.

தேவர்கடேவன்வந்தான்செங்கண்மால்விடையான்வந்தான்
மூவர்கணமுதல்வன்வந்தான்முக்கணெமபெருமான்வந்தான்
பூவலரயன்மால்காணுப்பூரணபுராணனவநதான
யாவையும்படைப்பானவந்தானெனறுபொறசின்னமார்ப்ப. (கக௪)

(கக௧) கண்ணுதற்பிரான் மருஙகிருகடவுளர் கப்புவிட்டெண என்றது—சிவபிரானது வலப்பாலிலும், இடைப்பாலிலும, பிரம விஷ்ணுக்கள் தோன்றினமையை இதனைக கூர்மபுராணம், அட்டமூர்த்தியியல்புரைதத வத்தியாயத்தில "மைநதினீனை என்வலப்புறத்தீன்றனனறிய" பைந்துழாயமுடிவணணனை எனதிடப்பாலிற், றந்தளித்தனனீவிர்வெஙகரிமுகன றழல்வேற் கந்தனேரெனக் கருணையினுசசிமோந்துரைட்பான்" என்னுஞ்செய்யுளானுணர்க.

(கக௨) பந்தம்-வேதவுறுப்புக்களிலொன்று. வான்—தேவர்களையுணர்த்தலி னிடவாகுபெயர்.

(கக௩) சேனம்-கருடன் வன்னம் – இதுவர்ன்னமென்பதன் றிரிபு பொன்னத்தேமலர்-சிறந்தபொன்னிறம்வாய்ந்ததேன் பொதிந்தகொன்றைமலர். தேரணிமதுரை - அழகியநிலைத்தேரின் வரிசையையுடைய மதுரை.

(கக௪) பூரணம்-நிறைவு. புராணன் - அனாதிமுத்தச் சித்துருவினன்.

பெண்ணினுக்கரசிவாயிற்பெருந்தகையமைச்சரேனை
மண்ணினுக்கரசர்சேனைமன்னவர்பிறருமீண்டிக்
கண்ணினுக்கினியான்றன்னைக்கண்டெதிர்கொண்டுதாழ
விண்ணினுக்கரசனூரின்வியத்தகுநகரிற்புக்கான். (கக௫)

முகிறவழ்புரிசைமூதூர்முகப்பெருவாயினீந்தி
யகிறவழ்மாடவீதிவலம்படவணைவாளுக
நகிறழைபொலங்கொம்பன்னநன்னகர்மகளிரம்பொற்
றுகிறழைமருங்குலாயத்தொகைபுறந்தழுவச்சூழ்ந்தார். (கக௬)

தமிழ்முதற்பதினெண்டேத்துமகளிருந்தாருநாட்டி
னமிழ்தமன்னவருமுல்லையம்புயங்குமுதநீலங்
குமிழ்நறுங்கோங்குகாந்தள்கோழிணரசோகம்வாச
முமிழ்தரமலர்ந்தநந்தவனமெனவொருங்குமொய்த்தார். (ககஎ)

எமைமைரீர்விடுதிரேயோவென்பபோற்கலையுஞ்சங்கும்
விம்மநாணுடனுமுங்கணெஞ்சுடைவெளியாளுக
வும்மைநீத்தோமேர்தோவுரைத்தனமுரைத்தோமென்று
தம்மைநூபுரங்கால்பற்றித்தடுப்பபோலார்ப்பசசென்றார். (கக௮)

கடியவிழ்கமலக்காடுபூத்ததோர்கருணைவாரி
யடிமுதன்முடியீறுகவலாவிழிக்குவளைசாத்திக்
கொடியசெம்பதுமப்போதுகுழனமிசைசசூடுவார்போற்
றொடியணிகரங்கள்கூப்பித்துதியெனவிளையசொல்வார். (கக௯)

நங்கையென்னேற்றுளகொலவோநம்பியைத்தினைத்தற்கென்பார்
மங்கையைமணப்பானென்னேவள்ளலுநோற்றுனென்பா
ரங்கடிமதுரையென்னேவாறறியதவந்தானென்பா
ரிங்கிவர்வதுவைகாணபானென்னநோற்றோமென்பார். (க௨0)

(கக௬) நகிலதழை பொலங்கொம்பன்ன மகளிர்என்றது, பேதையரொழிந்த எனையறுவகைப் பருவப்பெணகளை. நகில் - முலை. இதுகடைக்குறை.

(ககஎ) தேயந்து என்பது—தேத்து என இடைகுறைந்துநின்றது.

(கக௮) மேகலை என்பது—கலையென நின்றது முதற்குறை. விம்மல்-ஒலித்தல்.

(கக௯) கருணைவாரி என்றது, சிவபெருமானை. தாமரைக்காடு என்றது, அவரது திருமுகமுதலிய அவயவங்களை.

தென்னவன்வருந்திமேனாட்செய்தவப்பேறுப்பெற்ற
தன்மகள்வதுவைகாணத்தவஞ்செய்தானிலனேயென்பார்
கன்னிதனழகுக்கேற்றவழகனிக்காளையென்பார்
மன்னவனிவனேயன்றிவேறிலைமதுரைக்கென்பார். (கஉக)

ஙஙகைதனனலனுகமகறபஙஃ
துஙகமாமதிநூல்வல்லசுமதிதன்சூழ்ச்சியென்பா
ரஙகவடவப்பேறென்பாரன்னைதன்கன்னிக்கன்றி
யிங்கிவன்மருகனாகவெத்தவமுடையாளென்பார். (கஉஉ)

பூந்துகிலெகிழ்ப்பர்சூழ்வர்புணர்முலையலைப்பர்பூசு
சாந்தினையுகுப்பர்நாணந்தலைக்கொண்டார்போலச்சாய்வர்
கூந்தலையவிழ்ப்பர்வாரிக்கூட்டுவர்முடிப்பர்மேனி
மாந்தளிரெஙகுமாரன்வாளிகள்புதையசசோர்வார். (கஉங)

தண்ணளியொழுக்கஞ்சார்ந்தகுணத்தினைசசார்ந்துமிந்த
வண்ணமென்மலர்களென்னேவாளியாய்த்தைத்தவென்பார்
கணணறுஙகூந்தல்வேய்ந்தகடியவிழ்நீலததாரும்
வெணணகையரும்புமுலலைததாமமுமவெறுததுவீழ்ப்பார். (கஉச)

விம்மிசசெம்மாந்தகொஙகைமின்னனார்சிலர்விறகாமன்
கைம்மிக்கணையேறுணடுகலஙகியமயககாறறகண
கைம்மிக்கநெடுஙகணமூரல்வதனமுமவனமபென்றே,
தம்மிற்றமமுகத்தைநோக்கார்தலையிறககிட்டுசசெல்வார். (கஉரு)

பற்றியபைம்பொன்மேனிப்பசப்பதுதேறாரண்ண
லொற்றமால்விடையின்மேற்கொணடிருந்துகமமுளத்துமேவப்
பெற்றனமிதென்கொன்மாாம்பேதைமீர்பெருமாநீண்ட
கற்றைவார்சடைப்பூஙகொன்றை யிதுவன்றோகாணமினென்பார்.

திஙகளென்றெழுந்துநம்மைச்சுடுவதென்செந்தீயென்பார்
புஙகவன்சென்னிமீதுஙகிடப்பதேபோலுமென்பா
ரஙகவற்கிந்தவெப்பமிலைகொலென்றயிர்ப்பாராற்றக்
கங்கைநீர்சுமந்தானென்பாரதனையுஙகாண்மினென்பார். (கஉஎ)

(கஉச) நீலததாரும், முல்லைத்தாமமும்வெறுத்துவீழ்ப்பாரென்றது—நீலமும்முல்லையும் மன்மத பாணஙகளுட்கொடியன வாதலின்.

(கஉசா) இது என்னுஞ் சுட்டுப்பெயர், மேனிப்பசப்பைச் சுட்டிநின்றது.

(கஉஎ) புங்கவன்-சிவபெருமான், அயிர்த்தல் - சந்தேகித்தல்.

கலையொரோணம்போக்கிக்கருத்தொவெண்ணம்வேறு
யுலையொடுமெழுகிட்டென்னவுருகுகண்ணீராகிக்
கொலையொடுபயில்வேற்கண்ணார்குரிசிறன்பவனிநோக்கி
யலையொடுமெதியஞ்சூடுமையன்மெய்யன்பரொத்தார். (கஉஅ)

நட்டவர்க்கிடுக்கணெய்தநன்றிகொன்றவர்போற்கையில்
வட்டவாய்த்தொடியுஞ்சஙகுமருஙகுசூழ்கலையுநீஙக
விட்டபொறசிலம்பிட்டாஙகோனறியினிகவாரபோற்கா
லொட்டியேகிடப்பநின்றுருகுத்தபூஙகொம்பரன்னார். (கஉக)

மின்னகுவேற்கணாளோர்விளஙகிழைவிடைமேலையன
புன்னகைப்போதுநோக்கப்போதுமுப்புரமும்வேனின்
மனனவன்புரமுஞ்சுட்டதல்லவோகெட்டேன்வாளா
வின்னவைசுடாதுபோமோவேழையேன்புரமுமென்றாள். (கஙo)

உழைவிழியொருத்திதன்கணூருவெளியாகித்தோன்றுங
குழகனையிரண்டுசெம்பொறகொஙகையுமொன்றாய்வீஙகத்
தழுவுவாளூறறஙகாளுடைமுலையிரணடேயாகி
யிழையிடைகிடக்கநீஙகியிருக்கைகணடிடைபோலெய்த்தாள். ()

வாரிருஙகொஙகையாளோர்மாதராள்வாளேருய்யக்
காரிருள்விடமுண்டன்றுகறுத்ததேயன்றுகொன்றைத்
தாரிருஞசடையார்கணடக்கையன்மீர்தமதுநெஞ்சங
காரிரும்பென்றேகாட்டக்குறிபிட்டகறுப்பேயென்றாள். (கஙஉ)

பொன்னவிர்சடையான்முனனேபோனதென்னெஞ்சுதூதா
யன்னதுதாழ்த்ததென்னென்றழுஙகுவாளொருத்திகெட்டே
னென்னதுநெஞ்சம்போனதென்றனளொருததிகேட்ட
மின்னாள்வேறகணசேந்தாளவிளைத்தனளவளூடூசல். (கஙங)

(கஉக) நட்டவர் - சிநேகா. இடுக்கண - வறுமை. நன்றி-உதவி. தொடி-வட்டமாகிய வாயையுடையதோர் கையணி.

(கஙo) நகைப்போது (பறகளாகிய) முல்லைமலர். நோக்கப்போது-கண்களாகியமலர். வேனின்மனனவன்புரம் - வேனிற்பருவத்தலைவனாகிய மன்மதனது தேகம்-புரம்-தேகம்.

(கஙக) உழை - மான். குழகன் - அழகன். ஊறறம் - பரிசம். இழை - நூலிழை.

(கஙங) தாழ்த்தது-தாமதித்தது. சேத்தல்-செவத்தல்.

12

செப்பிளங்கொங்கையாளோர்தெரிவைநீர்திருநோக்கெம்பால்
வைப்பதென்மதன்போலெம்மைச்சுடுவதேமதனுக்காவி
யப்பொழுதளித்தாற்போலெம்மாவியுமளித்தாலின்று
மெய்ப்புகழுமக்குண்டின்றேற்பெண்பழிவிளையுமென்றாள். (கருச)

கவனமால்விடையான்றன்னைக்கடைக்கணித்திலனென்றங்கோர்
சுவண்வான்கொடியோரோவத்தொழில்வல்லான்குறுகநோக்கி
யிவனைநீயெழுதித்தந்தால்வேண்டுவவீவனென்று
ளவனையாரெழுதவல்லாரென்றனளுவிசோர்ந்தாள். (கருரு)

வலத்தயன்வரவுகாணுன்மாலிடங்காணுள்விண்ணோர்
குலத்தையுங்காணுணமண்ணோர்குழாத்தையுங்காணுண்ஞானப்
புலத்தவர்போலக்கண்டபொருளெலாமழுமான்செங்கைத்
தலத்தவன்வடிவாக்கண்டாளொருதனிதையன்மாது (கருசு)

முன்பெற்றங்காலிற்செல்லவண்ணலைமுன்போய்க்காணபான்
பின்பற்றியாசைப்பாசம்பிணிதெழவோடுவாளோர்
பொன்பெற்றமுலையாள்கொம்பருகுமலர்போலத்தாளின்
மின்பெற்றகாஞ்சிதட்பவிலங்கொடெடப்பாளொததாள். (கருஎ)

விதுக்கலைமிலைந்துசெங்கணவிடையின்மேல்வருமானந்த
மதுக்கடறனைக்கண்வாயான்முகந்துணடுமகளிரெல்லாம்
புதுக்கலைசரிவதோரார்புரிவளைகழல்வதோரார்
முதுக்குறையகல்வதோரார்மூழ்கினார்காமவெள்ளம். (கருஅ)

பைத்தழகெறிக்குமாடப்பந்திமேனின்றுகாணபார்
கைத்தலங்கூப்பியாங்கேகணகளுநோக்கியாங்கே
சித்தமுங்குடிபோய்ச்செல்லுஞ்செயலுமாண்டங்கண்மாண
வைத்தமண்பாவையோடுவடிவுவேறற்றுநின்றார். (கருகூ)

(கருரு) கவனம்-வேகம் கடைக்கணித்தல் - சிறக்கணித்தல். ஓவத்தொழில்-சித்திரத்தொழில்.

(கருசு) ஞானப்புலத்தவர்-மெய்யுணர்சசி புடையவர். தையல் மாது-அழகிற்சிறந்தபெண். தையல்-அழகு.

(கருஎ) பெற்றம்-இடபம். கால்-வாயு. பாசம் - கயிறு. காஞ்சி-இருகோவைமணி.

(கருஅ) விதுக்கலை-சந்திரகலை. விது-சந்திரன். புரி-விருப்பம்.

(கருகூ) பைத்தல் - பரத்தல். மண் பாவையென்றது - சுதையாற்செய்த பாவையை. இதனை "மண்மாண்புனைபாவையற்று" என்னுந் திருக்குறளுக்குப் பரிமேலழகர்செய்த வுரையானுமுணர்க.

அன்பட்டபுரமுங்காமனுகமுஞ்சுட்டதீயிம்
மின்பட்டசடிலத்தண்ணன்மெய்யென்பதறியார்நோக்கிப்
பொன்பட்டகலனுமெய்யும்பொரிகின்றூரவனைப்புல்லி
னென்பட்டுவிடுமோவையவேழையராவியம்மா. (கசo,

கொடிகள்பூத்துதிர்ந்தபோதிற்கொம்பனூர்கலையுஞ்சங்குந்
தொடிகளுஞ்சுணணததூளுஞ்சுரர்பொழிமலருநந்தி
யடிகள்கைப்பிரம்புதாக்கச்சிந்தியவண்டவாணர்
முடிகளின்மணியுந்தாருஙகுப்பையாய்மொய்த்தவீதி. (கசக)

துன்னியதருப்பைகூடவரசிலைதுழாவிததோய்த்துப்
பொன்னியல்கலசநன்னீர்பூசுரர்வீசவன்றூர்
பன்னியர்வட்டமாகவானவிற்பதித்தாலென்ன
மின்னியமணிசெய்நீராசனக்கலம்விதியாற்சுற்ற. (கசஉ)

கொடிமுரசாடிசெம்பொற்குடமணிநெய்யிற்பூத்த
கடிமலரனையதீபமங்குசஙகவரியென்னும்
படிவமஙகலஙகளெட்டும்பரித்துநேர்மதுமக்கொம்பர்
வடிவினூர்வந்துகாட்டமாளிகைமருஙகிற்செல்வான். (கசங)

செப்புரஙகவர்ந்தகொஙகையரம்பையர்தீபங்காட்டுந்
துப்புரவன்பினூர்க்குத்தூயமெய்ஞ்ஞானநல்கு
முப்புரஙகடந்தான்றன்னைமும்முறையியஙகளேங்கக்
கப்புரவிளக்கந்தாஙகிவலஞ்செயக்கருணைபூத்தான. (கசச)

கோயின்முன்குறுகலோடுமைம்புலக்குறும்புதேய்த்த
தூயநால்வேதசசெல்வர்சுவத்திகளோதநந்தி
சேயிருந்தடக்கைபற்றிச்செஙகணேறிழிந்துநேர்ந்து
மாயனுமயனுநீட்டுமலர்க்கரமிருபாற்பற்றி. (கசரு)

(கசo அன்பு அட்டபுரம் - சிவனேசமொழிந்த திரிபுரம். ஐய இடைசசொல். இஙகு இரக்கக் குறிப்பின்மேனின்றது.

(கசக) போதில், என்பதில் இல்லுருபு ஐந்தாம் வேற்றுமை யொப்புப்பொருளது. தொடி-வளையலுள்ஒருவகைக்கையணி.தொடி-வளைவு-இதுபணபாகு பெயராய் அணியின்மேல் நின்றது.

(கசங) பதுமம்-தாமரை.

(கசச) துப்புரவு-உறுதி. கப்புரவிளக்கம் - கர்ப்பூரதூபம் - இது இடக்குறை.

(கசரு) சுவஸ்தி என்னும் வடமொழி சுவத்தி எனத் தற்பவ மாயிற்று. சுவஸ்தியாவது-இருவர். ஒருவர்பின்னொருவராய்வேதத்தை மங்களார்த்தமாக மாறியோதுதல்.

எதிர்ந்தருமறைகள்காணுதிளைத்தடிசுமந்துகாணு
முதிர்ந்தவன்புருவமானபாதுகைமுடிமேற்சாத்தி
பதித்தவர்தலைமேற்கொண்டுபாசவல்வினைதீர்த்துள்ளம்
பொதிந்துபேரின்பால்கும்பொன்னடிப்போதுசாத்தி. (கசசு)

பையரவுரியினன்னநடைப்படாம்பரப்பிப்பெய்த
கொய்யவிழ்போதுநீத்தங்குரைகழலடியனைப்பத்
தெய்வமந்தாரமாரிதிருமுடிநனைப்பதென்ன
ருய்யவந்தருளுமையனுள்ளெழுந்தருளுமெல்லை. (கசஎ)

மங்கலமகளிரோடுங்காஞ்சனமாலைவந்து
கங்கையின்முகந்தசெம்பொற்கரகநீரனையார்வாக்கத்
திங்களங்கண்ணிவேய்ந்தசிவபரஞ்சோதிபாத
பங்கயம்விளக்கியந்நீர்தலைபெய்துபருகிநின்றாள். (கசஅ)

பாதநாண்மலர்மேலீரம்புலரவெணபட்டானீவிச
சீதமென்பனிநீராட்டிமான்மதசசேறுபூசித்
தாதவிழ்புதுமாந்தாரப்பொன்மலர்சாத்திசசென்னி
மீதிருகரங்கள்கூப்பிவேறுநின்றிதனைசசொன்னாள். (கசக)

அருமையாலடியேன்பெற்றவணங்கினைவதுவைசெய்தித்
திருநகர்த்திருவுங்கன்னிதசேயமுங்கைக்கொண்டாள்கென்
றுரைசெய்தாளதற்குநேர்வாருணணகையுடையராகி
மருகனுரியங்களார்ப்பவதுவைமணடபத்தைச்சேர்ந்தார். (கரு௦)

அருத்தநான்மறைகளார்ப்பவரிமணித்தவிசிலேறி
நிருத்தனுங்கிருந்துசூழநின்றமாலயனையேனை
யுருத்திராதியரைப்பின்னுமொழிந்தவானவரைத்தத்தந்
திருத்தகுதவிசின்மேவத்திருக்கடைநாட்டம்வைத்தான் (கருக)

(கசஎ) நடைப்படாம்-நடைப்பாவாடை. நின்றாள் - முற்றெச்சம.

(கரு௦) வதுவை-திருக்கலியாணம். திரு - செல்வம். கன்னித்தேயம்-பாண்டிநாடு. மருகனுர் என்றது - மருகன் என்னு மொருமைப்பெயரோடு, ஆர் என்னு மிடைச்சொல்வந்து, ஒருமைகெடாது பலர்பால் வினைமுற்றைக்கொண்டு முடிந்தமையின் பால்வழுவமைதி. இதனை "இயற்பெயர் முன்னராரைக்கிளவி, பலர்க்குரி யெழுத்தின் வினையொடுமுடிமே" எனவருந் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தானுணர்க.

விண்டலவாஞேரேஞேர்மிடைதலான்ஞாலச்செல்வி
பண்டையளன்றியின்றுபரித்தனள்பௌவமேழு
மூண்டவன்றன்னைத்தானின்றுத்தரத்திருத்திஞேே
வண்டர்நாயகன்றஞேணவலியிஞேவறியேமம்மா. (கருஉ)

மாமணித்தவிசில்வைகிமணவினைக்கடுததவோரை
தாம்வருமளவும்வானததமணியமலர்க்கொம்பன்ஞர்
காமருநடனநோக்கிக்கருணைசெய்திருந்தாளிப்பாற்
கோமகள்வதுவைககோலமபுனைதிறஙகூறலுற்றேன். (கருங)

மாசறுத்தெமையானந்தவாரிநீராட்டிப்பணடைத்
தேசுருவிளக்கவலலசிவபரம்பரையைசசெம்பொ
ஞசனத்திருததிநானமணிந்துகுஙகுமசசேறப்பி
வாசநீராட்டிஞர்கண்மதிமுகக்கொம்பரன்ஞர். (கருச)

முரசொடுசஙகமேஙகமூழ்கிநுணடீசுசாததி
யரசியலறத்திற்கேற்பவந்தணர்க்குரியதானம்
விரைசெறிதளிர்க்கையாரவேண்டுவவெறுப்பத்தந்து
திரைசெய்நீரமுதமன்ஞடிருமணககோலஙகொள்வாள். (கருரு)

செம்மலர்ததிருவும்வெள்ளைசசெழுமலர்த்திருவுந்தகைள்
கைம்மலர்ததவட்பேறின்றுகாட்டுவார்போலஙஙகை
யம்மலரணிசசமஞ்சுமடியிற்செம்பஞ்சுதீட்டி
மைம்மலாக்குழன்மேல்வாசக்காசறைவழியப்பெய்து. (கருசு)

(கருஉ) ஞாலசசெல்வி பணடையளன்றி யின்று பரித்தனள் என்றது, பர்வதராஜபுததிரியார் திருமணத்து வடபாலுயர்ந்துதெ ன்பால்தாழ்ந்தமைபோல, ஈணடுத தாழாது சமமாய்ப்பரித்து நிற் றலை. பௌவமேழு முணடவன்-அகததியன் - பௌவம்-கடல். உத் தரம்-வடதிசை.

(கருச) மாசு - ஆணவாதி குற்றஙகள். ஆனந்தவாரிநீராட்டி எ ன்றது—வாதனைபற்றியெழும் மலபோதநீக்கத்தில் அறிவானந்தத் துமூழ்கச்செய்தலை. பணடைத்தேசுருவிளக்கவல்ல என்றது—சி வத்தோடுதாதான்மியப்படுத்தி யச்சிவமேயாய் நிற்கச்செய்தலை.

(கருரு) அரசியலறம்-க்ஷத்திரியதருமம்.

(கருசு) செம்மலர்த்திரு-இலக்குமி, வெள்ளைச் செழுமலர்த்தி ரு-சரஸ்வதி. திரு-கண்டோரால் விரும்பப்படுந்தன்மை. காசறை- மயிர்ச்சாந்து.

கொங்கையின்முகட்டிற்சாந்தங்குளிர்பனிநீர்தோய்த்தட்டிப்
பங்கயமலர்மேலன்னம்பவளச்செவ்வாய்விட்டார்ப்பத்
தங்கியவென்னவாரநூபுரந்தழும்பசெங்கே
ழங்கதிர்ப்பாதசாலங்கிணகிணியலம்பப்பெய்து. (கஇஎ)

எண்ணிரண்டிரட்டிகோத்தவிரிசிகையிருபத்தொன்றிற்
பண்ணியகலாபமீரேழ்பருமகாவிரண்டிற்செய்த
வண்ணமேகலையிரண்டிற்காஞ்சியிவ்வகையோரைந்தும்
புண்ணியக்கொடிவண்டார்ப்பப்பூத்தபோற்புலம்பப்பூட்டி. (கஇஅ)

பொன்மணிவண்டுவீழ்ந்தகாந்தளம்போதுபோல
மின்மணியாழிகோததுமெல்விரற்செங்கைக்கேற்ப
வன்மணிவைரயாப்புக்கடகமூன்றொடியும்வானத்
தென்மணிக்கரங்கள்கூப்பவிருதடந்தோளிலேற்றி. (கஇகூ)

மரகதமாலையம்பொன்மாலைவித்துருமமாலை
நிரைபடவானவில்லினிழல்படவாரத்தாமம்
விரைபடுகளபச்சேறுமெழுகியபுளககொங்கை
வரைபடுமருவியன்றிவனப்புநீர்நுரையுமான. (கசுo)

உருவமுத்துவெயம்முத்துடுத்தபல்காசுகோளாய்
மருவவக்காசுசூழ்ந்தமாமணிகதிராய்க்கஙகுல்
வெருவவிட்டிமைக்குமாரமேருவின்புறஞ்சூழ்ந்தாடுந்
துருவசக்கரம்போற்கொங்கைதுயல்வரவிளங்கசசூட்டி. (கசுக)

(கஇஎ) முகடு-உச்சி. அட்டி-திமிர்ந்து. பாதசாலம் - பரியகம். இதனை, "பொன்னிதழ்பொதிந்த பன்னிறமணிவடம், பின்னிய தொடரிற் பெருவிரன்மோதிரம், தன்னொடுதொடக்கித் தமனிய ச்சிலம்பின், புறவாய்சசூழ்ந்து புணரவைப்பதுவே" என்னுஞ் சூத்திரத்தானுணர்க.

(கஇஅ) ஆர்த்தல், புலம்பல், இவ்விரண்டும் ஒலித்தலென்னு ம்பொருளது.

(கஇகூ) யாப்பு-தலைப்பூட்டு. எல்-சூரியன்.

(கசுo) வித்துருமம்-பவளம். ஆரத்தாமம்-முத்துமாலை.

(கசுக) உடு – நக்ஷத்திரம். காசு - இரத்தினம். கதிர்-சூரியன். நிரைபட, மான, துயல்வர, என்னும் வேறுபலவடுக்கியவினையெச்சங்கள், சூட்டி என்னும் வினை எச்சத்தின் முதனிலையைத் தனித்தனிகொண்டன.

கொடிக்கயலினமாய்நின்றகோட்சுறுவேறும்வீறுந்
தொடிக்கலைமதியுந்தங்கோன்றொல்குலவிளக்காய்த்தோன்றும்
பிடிக்கிருகாதினூடுமெர்ந்தணம்பேசுமாபோல்
வடிக்குழைமகரத்தோடெபரிதிவாணமழுங்கச்சேர்த்து. (கசுஉ)

மழைக்குமாமதிக்குநாப்பண்வானவிற்கிடந்தாலொப்ப
விழைக்குமாமணிசூழ்பட்டமிலம்பகமிலங்கப்பெய்து
தழைக்குமாமுகிலைமைந்தன்றளையிடல்காட்டுமாபோற்
குழைக்குநீர்த்தகரஞாழற்கோதைமேற்கோதையாத்து. (கசுங)

கற்பகங்கொடுத்தவிந்தக்காமருகலன்களெல்லாம்
பொற்பமெய்ப்படுத்துமுக்கட்புனிதனுக்கீறிலாத
வற்புதமகிழ்ச்சிதோன்றவழகுசெய்தமையந்தோன்றச
சொற்கலையாளும்பூவின்கிழத்தியுந்தொழுதுநோக்கி. (கசுச)

சுந்தரவல்லிதன்னைசசோபனமென்றுவாழ்த்தி
வந்திருகையுந்தங்கணமாந்தளிர்க்கைகணீட்டக்
கொந்தவிழ்கோதைமாதுமறமெலாங்குடிகொண்டேறு
மந்தளிர்சசெங்கைபற்றுவெழுந்தனணமறைகளார்ப்ப. (கசுரு)

கலிவிருத்தம்.

அறைந்தனதூரியமார்த்தனசங்க
நிறைந்தனவானவர்நீணமலர்மாரி
யெறிந்தனசாமரையேந்திழையார்வாய்ச்
சிறந்தனமங்கலவாழ்த்தெழுசெல்வம். (கசுசு)

அடுத்தனள்சுந்தரியம்பொனடைப்பை
யெடுத்தனளாடிதிலோத்தமையேந்திப்
பிடித்தனள்விந்தைபிடிததனள்பொற்கோ
லுடுத்தநெருக்கையொதுக்கிநடந்தாள். (கசுஎ)

(கசுஉ) கோள் - வலிமை. சுறுஏறு - ஆண்மகரம், தொடி மதி - வட்டமாகிய சந்திரன் - தொடி - வட்டம். மந்தணம். இரகசியம். மகரக்குழை - மகரகுண்டலம்.

(கசுங.) இலம்பகம் - நுதலணிமாலை. மைந்தன் என்றது-ஈண்டு உக்கிரகுமார பாண்டியனை. தளை - விலங்கு. ஞாழல்-மயிர்ச்சாந்து. கோதை - கூந்தல், மாலை.

(கசுரு) இருகை - இருபக்கம் - கை - பக்கம்.

(கசுசு) தூரியம் - மணப்பறை.

(கசுஎ) சுந்தரி - இந்திராணி, விந்தை - வீரலட்சுமி, பொன்கோல் - பொற்கட்டமைந்தபிரம்பு.

கட்டவிழ்கோதையரம்பைகளாஞ்சி
தொட்டனளூர்ப்பசிதூமணியால
வட்டமசைத்தனள்வன்னமணிக்கா
சிட்டிழைகோடிகமேனகைகொண்டாள். (கசஅ)

கொடிகளெனக்குளிர்போதொடுசிந்தும்
வடிபனிநீரினர்வீசுபொன்வணணப்
பொடியினரேந்தியபூம்புகைதீபத
தொடியணிகையினர்தோகையர்சூழ்ந்தார். (கசகூ)

தோடவிழோதியர்சோபனகீதம்
பாடவிரைப்பனிநீரொடுசாந்த
மேடவிழ்மென்மலரிட்டபடததிற்
பாடகமெல்லடியைப்பையவையா. (கஎ0)

செம்மலராளொடுநாமகடேவி
கைம்மலர்பற்றினகல்வியொடாக்க
மிம்மையிலேபெறுவார்க்கிதுபோதென்
றம்மணிநூபுரமார்ப்படந்தாள். (கஎக)

ஒல்கினண்மெல்லவொதுங்கினளன்பு
பில்கியிருந்தபிரானருகெய்தி
மெல்கியெருத்தமிசைத்தலைதூங்கிப்
புல்கியகாஞ்சிபுலம்பவிருந்தாள். (கஎஉ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அற்பகவிமைக்குஞ்செம்பொனரதனபீடத்தும்பர்ப்
பொற்பகலாதகாட்சிப்புனிதனோடிருந்தநங்கை
யெற்பகல்வலங்கொண்டேகுமெரிகதிர்வரையினுச்சிக்
கற்பகமருங்கிற்பூத்தகாமருவல்லியொத்தாள் (கஎங)

(கசஅ) காளாஞ்சி என்றது - களாஞ்சிஎன குறுக்கல்பெற்றது. காளாஞ்சி - தம்பலப்படிகம். கோடிகம் - பூந்தட்டு. ஊர்ப்பசி - ஊர்வசி என்னும் வடசொற்றிரிபு; ஊர்வசி (பிரமன்) தொடை ...

(கஎ0) தோடவிழ் ஓதியர் என்றது, இதழவிழ்ந்தமலர்களையணிந்த கூந்தலையுடைய பாடன்மகளிரை. ஏடவிழ் மென்மலரிட்டபடம் என்றது - இதழவிழ்ந்த மெல்லியமலர்பரப்பிய நடைப்பாவாடையை. பைய - மெல்ல

(கஎக) தேவி - தடாதகைப்பிராட்டியார். ஆக்கம் - செல்வம்.

(கஎஉ) மெல்கி - மென்மைக்குணசிரம்பி. எருத்தம்-பிடரி.

(கஎங) அல் - இருள். வரை - மகமேரு.

பண்ணுமின்னிசையுநீருந்தண்மையும்பாலும்பாலி
னண்ணுமின்சுவையும்பூவுநாற்றமுமணியுமங்கேழ்
வண்ணமும்வேறுவேறுவடிவுகொண்டிருந்தாலொத்த
தண்ணலுமுலகமீன்றவம்மையுமிருந்ததம்மா. (கஎச)

விண்ணுளார்திசையினுள்ளார்வேறுளார்பிலத்தினுள்ளார்
மண்ணுளார்பிறரும்வேள்விமணடபத்தடங்கியென்றும்
பணணுளாரோசைபோலப்பரங்கெதங்குநிறைந்தமூன்று
கணணுளாரடியினீழல்கலந்துளார்தம்மையொத்தார். (கஎரு)

ஆயபோதாழியங்கையண்ணல்பொற்கரகநீராற்
சேயவான்சோதியாடற்சேவடிவிளக்கிச்சாந்தந்
தூயபோதவிழச்சாத்தித்தூபமுஞ்சுடருங்கோட்டி
நேயமோடருச்சித்தையனிறையருள்பெற்றுநின்றான். (கஎசு)

விணடலத்தவருளாதிவேதியன்பாததீர்தத
முண்டகத்தவனுமாலுமுனிவரும்புரந்தராதி
யணடருநந்திதேவுமடுகணத்தவருமேனைத்
தொண்டரும்புறம்புமுள்ளுநனைததனர்சுத்திசெய்தார். (கஎஎ)

அத்தலேயின்றமாயோனுதிசெங்கரத்துநங்கை
கைத்தலங்கமலப்போதுபூத்ததோர்காந்தளொப்ப
வைத்தருமனுவாயோதக்கரகநீர்மாரிபெய்தான்
றொத்தலர்கணணிவிணணோர்தொழுதுபூமாரிபெய்தார். (கஎஅ)

ஆடினாரரம்பைமாதர்விஞ்சையராமுதகீதம்
பாடினாரவென்றார்த்துப்பரவினார்முனிவர்வானோர்
மூடினார்புளகப்போர்வைகணத்தவர்முடிமேற்செங்கை
சூடினார்பலருமன்றற்றொடுகடலின்பத்தாழ்த்தார். (கஎகூ)

(கஎரு) அடியினீழல் கலந்துளார் தம்மையொத்தார் என்றது, தேவர்முதல் நிலவுலகிலுள்ளோர்காறும் பேதமின்றி ஒருசேரவிருத்தலே.

(கஎசு) ஆழி அம்கை அண்ணல் - திருமால் - ஆடல்சேவடி- நடனம்புரியுஞ் செவந்ததிருவடி கோட்டி - சுற்றி.

(கஎஎ) ஆதிவேதியன் - சிவபெருமான்.

(கஎஅ) ஆதி - சிவபெருமான். கரகநீர் மாரிபெய்தான்-என்பதற்கு, கரகத்திலுள்ள நீரைவார்த்தா னென்பதுபொருள்.

(கஎகூ) தொடுகடல் (சகரர்) தோண்டிய கடல்.

புத்தனுரெறிந்தகல்லும்போதெனமிலைந்தவேத
வித்தனுரடிக்கீழ்வீழவிண்ணவர்முனிவரேனோர்
சுத்தநாவாசிகூறக்குஙகுமத்தோயந்தோய்ந்த
முத்தவாலரிசிவீசிமூழ்கினர்போகவெள்ளம். (கஅO)

அம்மையோடப்பனென்னவலர்மணம்போலநீங்கார்
தம்மருள்விளையாட்டாலேயாற்றநாட்டமியர்போல
கம்மனோர்காணத்தோன்றிநன்மணம்புணரனாலு
மும்மையுமுய்ந்தவென்னுத்தத்தமின்மொழியலுற்றார். (கஅக)

காமருசுரபித்தீம்பால்கற்பகக்கனிநெய்கன்ன
லாமருசுவையவின்னறுமதுபருக்கஞ்செம்பொ
னுமணிவட்டத்திண்காறபாசனத்தமையப்பெய்து
தேமருகொன்றையானைத்திருக்கைதொட்டருள்கவென்றார். ()

அங்கைவைத்தமுதுசெய்தாஙககமகிழ்ந்தட்டமூர்த்தி
கொங்கவிழ்குமுதச்செவ்வாயகோட்டிவாண்முறுவல்பூத்தான்
புங்கவர்முனிவர்கற்பின்மகளிரும்போதின்மேய
மங்கையரிருவரோமெஙகலம்பாடலுற்றார் (கஅங)

மாக்கடிமுளரிவாணன்மைந்தரோடொருஙகுவைகி
நாக்களினடுவாரத்துடவையானறுநெயார்ந்தி
வாக்கிடவாரமாந்திவலஞ்சுழித்தகவெீஙகித
தேக்கிடுமொலியினார்த்துநிமிர்ந்ததுதெய்வசெந்தீ. (கஅச)

(கஅO) புத்தனுர் - சாக்கியநாயனுர். குஙகுமத்தோயந்தோய்ந்த முத்தவாலரிசி என்றது - மந்திராட்சதையை

(கஅஉ) கற்பகக்கனி - கற்பகவிருட்சந்தந்தவாழைக்கனி. கன்னல்-சருக்கரை. பாசனம்-கலம். காமரு, தேமரு என்பவற்றினிறுதியுகரந்தொகுத்தல். திருக்கைதொட்டருள்க என்றது, சைவபரிபாஷை.

(கஅங) அட்டமூர்த்திஎன்றது. நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம், சூரியன், சந்திரன்என்னு மிவ்வெட்டுருவாய் நிற்குஞ் சகளவடிவினை. புஙகவர் - தவசிரேஷ்டர். மகளிர்-சத்தமாதர்கள்-போதின்மேய மங்கையரிருவர்என்றது - பூமகள், நாமகளை.

(கஅச) முளரிவாணன் - தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமன். மைந்தரென்றது, சனகனுதிநால்வரை நாக்களி னடுவார என்றது - காளி, கராளி, மனோஜவை, சுலோகிதை, சுதூம்பரவருணை, ஸ்புலிங்கினி, விசுவருபி என்னும், அக்கினிதேவனுடைய ஏழுநாக்களில் நடுவாகிய சுலோகிதை என்னும் நாவினை. இதன்விரிவை முண்டகோபநிஷத்திற்காண்க. துடவை-சிருக்குசிரவம். ஆர்த்தி-நிரப்பி. அகடு - வயிறு.

சுற்றுநான்மறைகளார்ப்பத்தூரியஞ்சங்கமேங்கக்
கற்றநான்முகத்தோன்வேள்விச்சடங்குநூல்கரைந்தவாற்றான்
முற்றமங்கலநாண்சாத்திமுழுதலகீன்றாள்செங்கை
பற்றினன்பற்றிலார்க்கேவீடருள்பரமயோகி. (கஅ௬)

இணரெரித்தேவுந்தானேயெரிவளர்ப்பவனுந்தானே
யுணவுகொள்பவனுந்தானேயாகியவொருவன்வையம்
புணர்வுறுபோகமூழ்கப்புருடனும்பெண்ணுமாகி
மணவினைமுடித்தானன்றான்புணர்ப்பையார்மதிக்கவல்லார். ()

பின்புதன்பன்னியோடுபிறைமுடிப்பெருமான்கையி
னன்பொரிவாங்கிசெந்தீநாமடுத்தெனைததுமான
தன்படிவுணர்ந்தவேதமுனிவர்க்குத்தக்கதான
மின்பகர்ந்ததும்பகல்கியெரிவலமுறையால்வந்து. (கஅஎ)

மங்கலம்புனைந்தசெம்பொனம்மிமேன்மணூட்டிபாத
பங்கயமலரைக்கையாற்பரிபுரஞ்சிலம்பப்பற்றிப்
புங்கவன்மனுவாலேற்றிப்புணணியவசிட்டன்றேவி
யெங்கெனசசெங்கைகூப்பியெதிர்வரவருட்கண்சாத்தி. (கஅஅ)

விதிவழிவழாதுவேள்விவினையெலாமிரம்பவிங்ங
னதிர்கடலுலகந்தேறவாறறிநான்மறைகளார்ப்பக்
கதிர்மணிநகையார்வாழ்த்தக்காமனைக்காய்ந்தநம்பி
மதிநுதன்மங்கையோடுமேணவறைதன்னிற்புக்கான். (கஅகூ)

மனிதருமிமையாதையன்மங்கலவனப்புநோக்கிப்
புனிதவானவரையொத்தாரவர்க்கதுபுகழோவெந்தை
கனிதருகருணைநாட்டம்பெற்றவர்கடவுளோராற்
பனிதருமலரிட்டேத்திவழிபடற்பாலரன்றோ. (ககூ0)

மாணிடரிமையோரென்னும்வரம்பிலராகிவேள்வி
தானிடரகலநோக்கிநதலைத்தலைமயங்கிநின்றார்
கானிடநடனஞ்செய்யுநகணுதலருட்கணோக்கா
லூனிடரகலுநாளிலுயர்ந்தவரிழிந்தோருணடோ. (கககூ)

(கஅஎ) படிவம - ஈறுதொக்கு நினறது.

(கஅஅ) வசிட்டன்தேவி - அருந்ததி.

(கஅகூ) வேள்விவினை - திருககலியாணசசடங்கு. இங்ஙனம் என்பது, ஈறுதொக்கு, இங்ஙன் எனநின்றது.

(கககூ) இடர்-பிறவித்துன்பம். தலைத்தலை-இடங்கடோறும். மயங்கி - கலந்து. ஊனிடரகலுநாள் - பிறப்பொழியுமநாள். கானிடம் - மயானம்.

மணவறைத்தவிசின்மீதிமன்றன்மண்டபத்திற்போந்து
கணமணிச்சேக்கைமேவிக்கருநெடுங்கண்ணன்வாணி
துணைவனேமுதல்வானோர்க்குஞ்சூழ்கணத்தொகைக்குமென்றுந்
தணவறுசெல்வந்தந்தோன்சாறுசால்சிறப்புநல்கி. (ககஉ)

எட்டுவாய்முளரியான்மாலேனைவானவருந்தத்த
நாட்டுவாழ்பதியிற்செல்லநல்விடைகொடுத்துவேந்தர்க்
காட்டுவானடிக்காட்டுந்தன்மைபோலரசுசெய்து
காட்டுவானாகியையன்றிருவுளக்கருணைபூத்தான். (ககஙு)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அதிர்விடைக்கொடியங்கயற்கொடியாகவராக்கலன்பொற்கலனாகப்
பொதியவிழ்கடுக்கைவேம்பலராகப்புலியதள்பொலந்துகிலாக
மதிமுடிவைரமணிமுடியாகமறைகிடந்தலம்புமாமதுரைப்
பதியுறைசோமசுந்தரக்கடவுள்பாண்டியனாகிவீற்றிருந்தான். (ககச)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

விண்டவழ்மதியஞ்சூடுஞ்சுந்தரவிடங்கப்புத்தேள்
கொண்டதோர்வடிவுக்கேற்பக்குருதிகொப்புளிக்குஞ்சூலத்
திண்டிறற்சங்குகன்னன்முதற்கணத்தேவர்தாமும்
பண்டையவடிவுமாறிப்பார்த்திபன்பணியினின்றார். (ககரு)

தென்னவன்வடிவங்கொண்டசிவபரனுலகங்காக்கு
மன்னவர்சிவனைப்பூசைசெய்வதுமறையாறென்று
சொன்னதுமன்னரெல்லாந்துணிவதுபொருட்டேதானு
மந்நகர்நடுவூரென்றோரணிநகர்சிறப்பக்கண்டான். (ககசு)

(ககஉ) தணவு - நீக்கம். தவிசு - ஆசனம். சேக்கை—சிங்காதனம். சாறு - (விவாக) மகோற்சவம்.

(ககங) ஆட்டுவானடிக்காட்டுந் தன்மைபோலென்றது, வேத முதலிய நூல்களைத் தாம் வகுத்திருப்பினும், அவற்றின்வழி ஆன்மாக்கள் நடக்க வியலாதாதலால் தாமேவந்தருளி அரசியல்செலுத்திக் காட்டினாரென்பதை.

(ககச) பொதி - அரும்பு.

(ககரு) விடங்கம் - அழகு.

(ககசு) மறை ஆறு - வேதநெறி.

மெய்ம்மைநூல்வழியேகோயில்விதித்தருட்குறிநிறீஇப்பே
ரிம்மையேநன்மைநல்குமிறையெனநிறுவிப்பூசை
செம்மையாற்செய்தநீபவனத்துறைசிவனைக்கால
மும்மையுந்தொழுதுவையமுழுவதுங்கோனடத்தும். (ககஎ

பூவருமயன்மாலாதிப்புனிதருமுனிவரேனோர்
யாவருந்தனையேபூசித்திகபரமடையநின்ற
மூவருணமேலாமுக்கண்மூர்த்தியேபூசைசெய்த
தாவரலிங்கமேன்மைத்தகுதியாரளக்கவல்லார். (ககஅ)

மேற்படி - வேறு.

மனித்தருக்கரசாகித் தெவ்வேந்தர்க்குமடங்கலாய் மடநல்லார்க், கினித்தவைங்கணைக் காளையாய்நிலமகட் கிணர்த்துழாயணிமா லா, யனித்தநித்த மோர்ந்திகபரத்தாசை நீத்தகந்தெளிந்தவர்க்கொன்ருய்த், தனித்தமெய்யறிவானந்தமாம் பரதத்துவமாய்நின்ருன்.()

திருமணப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் கச - க்கு - திருவிருத்தம் - எகஎ.

(ககஎ) நூல் - சிற்பசாஸ்திரம். நன்மை நல்குமிறை என்பது- சௌந்தரபாண்டியனுற் புதுக்கியநடுவூர்சிவதளியிலமைத்தசிவலிங் கத்தின் திருநாமம். இதற்கு வடமொழிமகாபீஷ்டப்பிரதேஸ்வரர், இதனுண்மை, "மூலமூன்றணைந்த சிலைநுதற்றிருவினை, அருமறைவிதிக்கத்திருமணம் புணர்ந்து, மதிக்குலம்வாய்த்த மன்னவனுகி, மேதினிபுரக்கும் விதியுடைநன்னுள், நடுவூர்நகர்செய் தபெவந்துடைக்கும்,அருட்குறிநிறுவியருச்சனைசெய்த,தேவர்நாயகன்" எனக்கல்லாடத்தில் வருதல் காண்க. செம்மை-தானியாகுபெயர். முறைமைஎன்பது பொருள். மும்மை - மூன்று.

(ககஅ) இகம் - இவ்வுலகம். பரம் - முத்தியுலகம்.

(ககக) ஐங்கணைக்காளைஎன்றது - தாமரை, மா, அசோகு, முல்லை, நீலம்என்னுமைந்துபுஷ்பங்களையே பாணமாகவுடையமன் மதனை. இணர்-பூங்கொத்து. அநித்தம - நிலையாமை. நித்தம் - நிலையுடைமை ஒன்ருய் - அபேதமாய்.

சிவமயம்.

ஆறவது,

வெள்ளியம்பலத்திருக்கூத்தாடியபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உலகியனிறுத்துவான்வந்தொருபரஞ்சுடர்வான்றிங்கட்
குலமணிவிளக்கைவேட்டுக்கோமுடிகவித்துப்பாராண
டிலகுறுதோற்றமீதான்முனிவரரிருவர்தேற
வலகிலானந்தக்கூத்துசசெய்தவாறறையலுற்றாம். (க)

புண்ணியமலர்மென்கொம்பைவேட்டபின்புவனந்தாஙகுங
கண்ணுதன்மூர்த்தியாயகவுரியன்மணததிலவந்த
மண்ணியல்வேந்தர்வானோர்மாதவர்பிறருமுண்ண
நண்ணுதிரென்னவோடுநணணுவார்விரைவினெய்த. (உ)

பொன்னவிர்கமலம்பூததபுனிதநீராடித்தத்த
நன்னெறிநியமமுற்றிநணணினாபுலிக்காலோனும்
பன்னகமுனியுந்தாழ்ந்துபரவியம்பலத்துளாடு
நின்னருணடஙகண்டுணபதடியேஙகணியமமென்றார். (ங)

என்னலுமந்தக்கூத்தையிஙகுநாஞ்செய்துநதில்லைப்
பொன்னகருலகமெல்லாமுருவமாமபுருடற்குள்ள
மின்னதாந்துவாதசாந்தமென்றிறையருளிசசெய்ய
மன்னவவேனையஙகம்யாவெனமன்னனசொலவான். (ச)

(க) உலகியல்என்றது-உயர்ந்தோர்வழக்காயவகுத்த, அறநிலையறம், மறநிலையறம், அறநிலைப்பொருள், மறநிலைப்பொருள். அறநிலையின்பம், மறநிலையின்பம் என்னுமறுவகைப்பொருள்களை. பார்பரத்தலென்னுந் தொழிலடியாகப் பிறந்தபெயர், பூமி. முனிவரரிருவரென்றது - பதஞ்சலி வியாக்கிரபாதரை.

(ங) நியமம் - நித்தியகடன்.

(ச) உலகமெல்லாம் உருவமாம்புருடன் என்றது, விராட்புருடனை. துவாதசாந்தம் என்றதை, தலவிசேடம் உக-வது பாடற்குறிப்பிற்காண்க.

அரைக்குமேலுலகேழென் றுமரைக்குக்கீழுலகேழென் று
முரைக்கலா லுலகமெல்லாமுருவமாம்புருடற்கிந்தத்
தரைக்குமேலனந்தந்தெய்வததான முண்டனைத்துங்கூறின்
வரைக்குறாசிலதானங்களவகுததுரைசெய்யக்கேண்மின். (டு)

திருவளராரூர்மூலந்திருவானைக்காவேநாபி
மருவளர்பொழில்சூழண்ணாமலைமணிபூரகீவி
ரிருவருங்கண்டமன்றமிதயமாந்திருக்காளத்தி
பொருவருங்கண்டமாகும்புருவமத்தியமாங்காசி. (சு)

பிறைதவழ்கயிலைக்குன்றம்பிரமரந்திரமாம்வேத
மறைதருதுவாதசாந்தமதுரையீததிகமெந்த
முறையினுலென்னின்முனனர்த்தோன்றியமுறையாலென்றக்
கறையறுதவத்தரோடுகௌரியன்கோயில்புக்கான். (எ)

தன்னருளதனுனீததன்னையேதேடிப்போந்த
மின்னவிர்கயிலைதானேவிடையுருமாறிமன்றாய்
மன்னியதேயோசிங்கண்மணடலமேயோவென்னப்
பொன்னவிர்விமானக்கீழ்பால்வெளளியம்பொதுவுண்டாக. (அ)

மின்பயில்பரிதிப்புத்தேள்பாற்கடலவிளங்கியாங்குப்
பின்பதன்மிசைமாணிககப்பீடிகைதோன்றிறறன்ன
தன்பர்தமுளமேயாகுமலலதுவேதசசென்னி
யென்பதாமஃதேயன்றியாதெனவிசைக்கற்பாற்றே. (கூ)

அன்னதோர்தவிசினும்பராயிரங்கரத்தாலன்ளித்
துன்னிருள்விழுங்குங்கோடிசூரியரொருகாலத்து
மன்னினருதித்தாலொப்பமனமொழிபக்கங்கீழ்மேற்
பின்முதல்கடந்தஞானப்பேரொளிவடிவாய்த்தோன்றி. (க0)

(டு) வரை - அளவு.

(சு) மூலம் - மூலாதாரம். நாபி - சுவாதிட்டானம். இதயம்- அனாகதம். கண்டம் - விசுத்திஸ்தானம் - புருவமத்யம் - ஆக்கினேயஸ்தானம்.

(எ) கறை - குற்றம். கவுரியன் - சவுந்தரபாண்டியன்.

(அ) மன்று - வெள்ளியம்பலம்.

(கூ) பீடிகை - பீடம்.

(க0) மனமொழிபக்கம் கீழ்மேல் பின்முதல்கடந்த என்றது, சித்தத்திற்கும், வாக்கிற்கும், வரையறப்படாமல் ஆணவத்திற் கட்டுண்டோர்க்குப் புலப்படாதிருத்தலிற் சமீபமின்றித் தனக்கோர் நிகர்பொருள் எவ்விடத்தும் எக்காலத்தும் இன்மையை.

*

முந்துறுகணங்கண்மொந்தைதண்ணுமைமுழக்கஞ்செய்ய
நந்திமாமுழவந்தாக்கநாரணனிடக்கையார்ப்ப
வந்துகந்திருவநூலின்மரபுளியிருவர்பாட
வைந்துதுந்துபியுநல்லென்றார்கலிமுழக்கங்காட்ட. (கக)

மதுமுகத்தலர்ந்தவெண்டாமரைமகள்சுருதிகூட்டச்
சதுமுகத்தொருவன்சாமகீதயாழ்தடவிப்பாட
விதுமுகத்தருகுமொய்க்குமீனெனஞானவெள்ளிப்
பொதுமுகத்தமரர்தூற்றும்பூமழையெங்கும்போர்ப்ப. (கஉ)

பொருங்கடனிறத்தசெந்தீப்பொங்குளைக்குறளன்மீது
பெருங்கடல்வடவைச்செங்கண்பிதுங்கமேற்றிரிந்துநோக்கி
முருங்கடலெரியிற்சீறமுதுகிறவலத்தாளூன்றிக்
கருங்கடன்முளைத்தவெய்யோன்காட்சியிற்பொலிந்துநின்று. (கஙு)

கொய்யுஞ்செங்கமலப்போதுகுவித்தெனவெடுத்துக்கூத்துச
செய்யும்புண்டரிகத்தாளுந்திசைகடந்துளவீரைந்து
கையுந்திண்படையுந்தெய்வமகளிர்மங்கலநாணகாத்த
மையுண்டமிடறுஞ்சங்கவார்குழைநுழைந்தகாதும். (கச)

செக்கரஞ்சடையுந்தேசார்வெண்டிருநீறுந்தெய்வ
முக்கணுமுரகக்கசசுமுள்ளெயிறிமைக்குமார்பு
மைக்கருங்கயற்கணங்கைவல்லியினெதுங்கிநிற்கும்
பக்கமுமவண்மேல்வைத்தபார்வையுநகையுந்தோன்ற. (கரு)

கங்கையாறலம்புமோசைகடுக்கைவண்டிரங்குமோசை
மங்கலமுடிவினோசைமந்திரவேதவோசை
செங்கையாடெரியினோசைதிருவடிச்சிலம்பினோசை
யெங்கணுநிரம்பியன்பரிருசெவிக்கமுதமூற. (கசு)

(கக) தண்ணுமை-இருதலையுஞ் சுருங்கிய, நெடியவுடலினையு முடையது. முழவமாவது, பெரியவுடலின்மேல் தலை பெற்றுள்ள ஐந்துமுகமுடையது. பஞ்சதுந்துபிகளாவன - தோறகருவி, துளைக்கருவி, கஞ்சக்கருவி, நரம்புக்கருவி, மிடற்றுக்கருவிகளாம். கந்திருவநூல்இசைநூல. [து-சபை.

(கஉ) விதுமுகம்-சந்திரமண்டலம், மீன்-நட்சத்திரங்கள். பொ

(கங) திரிந்து - சுழன்று உளை - புறமயிர். குறளன்-குறுகிய வடிவினையுடைய முயலகன் முருங்கு, மெலித்தல்விகாரம்.

(கச) செக்கர்-செம்மைநிறம். உரகம்-பாம்பு. எயிறு-ஆதிவராகதந்தம்.

(கரு) குவித்தெனஎன்றது, குவிந்தெனவென்றும்பாடம்.

(கசு) அலம்பும்-ஒலிக்கும். கடுக்கை-கொன்றைமலர். எரி-மழு.

ஆடினனமலமூர்த்தியஞ்சலிமுகிழ்த்துச்சென்னி
சூடினாரடியில்வீழ்ந்தார்சுருதியாயிரநாவாரப்
பாடினார்பரமானந்தப்பரவையிற்படிந்தாரன்பு
நீடினார்திருத்தானந்தங்காணபதுசியமம்பூண்டார். (கள)

முனிவர்கந்திருவர்வானோர்தானவர்மோனயோகர்
புனிதகிம்புருடாதிப்புலவருமிறைஞ்சியன்பின்
கனிதருமின்பத்தாழ்ந்தார்திருமணங்காணவந்த
மணிதருங்காணப்பெற்றார்மாதவர்பொருட்டான்மன்னோ. (கஅ)

அனந்தனுமுனிவர்வேந்தனளவிலானந்தமூறி
மனந்தனினிரம்பிமேலும்வழிவதுபோலமார்பம்
புனைந்தபுண்ணியவெண்ணீறுகரைந்திடப்பொழிகண்ணீரு
ணனைந்திருகரமுங்கூப்பிநாதனைப்பாடுகின்றான். (கக)

பராபரமுதலேபோற்றிபத்தியில்விளைவாய்போற்றி
சராசரமாகிவேறாய்நின்றதற்பரனேபோற்றி
கராசலவுரியாய்போற்றிகனகவம்பலத்துளாடு
நிராமயபரமானந்தநிருத்தனேபோற்றிபோற்றி. (உ0)

ஒன்றாகியையந்தாயையைந்துருவாகிவருவாய்போற்றி
யின்றாகிசென்றநாளாயெதிர்நாளாயெழுவாய்போற்றி
நன்றாகித்தீயதாகிநடுவாகிமுடிவாய்மன்று
ணின்றாடும்பரமானந்தநிருத்தனேபோற்றிபோற்றி. (உக)

அடியரெம்பொருட்டுவெள்ளியம்பலத்தாடல்போற்றி
பொடியணிதடந்தோளபோற்றிபுரிசடைமகுடம்போற்றி
கடியவிழ்மலர்மென்கூந்தற்கயல்விழிபாகம்போற்றி
நெடியாற்பரமானந்தநிருத்தனேபோற்றிபோற்றி. (உஉ)

(கள) அமலன்-மலரகிதன் ஆபிரம - அனகதம. பரமானந்தம்-பேரின்பம். (கஅ) மோனம்-மௌனநிலை.

(கக) அனந்தனுமுனிவர் வேந்தன் என்றது-ஆதிசேடாவதாரமாகிய பதஞ்சலிமுனிவரை.

(உ0) பராபரம்-முன்பின்னில்லாதது எனவே அனாதியாயுள்ளதென்பதுபொருள். கராசலம்-கரம்அசலம்-கையையுடையமலை, எனவே யானை என்பதுபொருள். நிராமயம் நிர் ஆமயம் - நோயில்லாதவன். ஆமயம்-நோய்.

(உக) ஒன்றாய் என்றது-நிஷ்களம், சகளம், சகளநிஷ்களமுங் கடந்துநின்ற சுத்தசிவத்தை. ஐந்துரு என்றது, பரசிவன், அநாதசிவன், சதாசிவன், மகேசன், உருத்திரனென்னு மிவர்களை. ஐயைந்தாய் என்றது, சந்திரசேகரர்முதலிய இருபத்தைந்து சிவமூர்த்தங்களை.

என்றுநின்றேத்தினன்பின்னிருவரைநோக்கிவெள்ளி
மன்றுணின்றாடாநின்றமறைமுதல்கருணைகூர்ந்து
நன்றுநீர்வேட்டதென்னென்றருள்செயநாதன்பாதந்
துன்றுமெய்யன்பிற்றாழ்ந்துதொழுதுநின்றிதனைச்சொல்வார். ()

எந்தையித்திருக்கூத்தென்றுமிந்நிலைநின்றியார்க்கும்
பந்தவெம்பாசநீங்கப்பரித்தருள்செய்தியென்னச்
செந்தமிழ்க்கன்னிநாடுசெய்தமாதவப்பேறெய்தத்
தந்தனமென்றான்வேதந்தலைதடுமாறநின்றான். (௨௪)

அராமுனியீதுவேண்டுமோதியெம்பெருமவிந்த
நிராமயபரமானந்தநிருத்தநேர்கண்டோரெல்லாந்
தராதலமிசைவந்தெய்தாததனிக்கதிபெறுதல்வேண்டும்
பராபரவென்றுதாழ்ந்தான்பகவனுமதற்குநேர்ந்தான். (௨௫)

ஆர்த்தனர்கணத்தோர்கைகொட்டாடினரலர்பூமாரி
தூர்த்தனர்விண்ணோர்கண்ணீர்துளும்பினார்முனிவராகம்
போர்த்தனர்புளகமன்பிற்புதைந்தனர்விழுங்குவார்போற்
பார்த்தனர்புல்லிக்கொண்டார்பரவியவ்விருவர்தம்மை. (௨௬)

மேற்படி - வேறு.

அனித்தமாகியபூதமைம்பொறிபுலனாதியாறாறாகி
யினித்தமாயையோடிருவினைத்தொடக்கினுமிருளினும்வேறாகித்
தனித்தயோகிகளகநிறைந்தாடியதனிப்பெருந்திருக்கூத்தைக் [ன்.
குனித்தவண்ணமாக்கண்டவர்க்கிகபரங் கொடுத்தவனுறைகின்றா

(௨௪) இந்நிலை என்றது-வெள்ளியம்பலத்தை. தலைதடுமாறல், தட்டழிந்து மயங்கல். கன்னிநாடு-பாண்டிநாடு.

(௨௬) அலர்பூ - மலர்ந்தபூ.

(௨௭) பூதமைம்பொறி புலனாதியாறாறாகி என்றது - பிரிதிவு முதலிய பஞ்சபூதங்களும், மெய்முதலியஞானேந்திரியங்களைந்தும், சத்தமுதலியவைம்புலன்களும், மனமாதியந்தக்கரணங்கணான்கும், கூடிய ஆன்மதத்துவ மிருபத்துநான்கும், காலம், நியதி, கலை, வித்தை, இராகம், புருடன், மாயையென்னும் வித்தியாதத்துவமேழும், சுத்தவித்தை, ஈசுரம், சதாக்கியம், சத்தி, சிவம் என்னும் சிவதத்துவமைந்தும் ஆகிய முப்பத்தாறு தத்துவங்களை. இனித்தமாயை என்றது, பொருளல்லவற்றைப் பொருளாகக்கருதி இன்புறச்செய்யு மாயாமலத்தை. இருவினைத்தொடக்கென்றது, நல்வினை, தீவினைகட்கேதுவாகிய கன்மமலத்தை. இருளென்றது – சகசமலமாகிய ஆணவமலத்தை. குனித்தவண்ணம்-ஆடியதிருக்கோலம்.

குனிவிலாதிரைத் தினத்தொடுத்தெதிர்வரு கொடுவிலாதி ரையெல்லை, புனிதவாடகமுளரிதோய்ந் தத்தனிப்பொதுநடந் தெரிசித்தவ, ரினிதமர்ந்து நூற் றெண்மடங்கைந்தெழுத் தெண்ணியி ங்கிலைகிற்குந, கனியுமன்பினு ரெணணியாங்கெய்துவர் கருதியவா மெல்லாம். (உஅ)

வெள்ளியம்பலத் திருக்கூத்தாடியபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் கடு - க்கு - திருவிருத்தம் - அஉரு.

ஏழாவது,

குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்டபடலம்.

கலிநிலைத்துறை

பன்னகேசனுமடுபுலிப்பாதனும்பணிய
மின்னுவார்சடைமன்னவன்வெள்ளிமன்றுடல்
சொன்னவாறிதுபசித்தழல்சுடவொருபூத
மன்னமாமலைதொலைத்தவாறெடுத்தினியறைவாம். (க)

கன்னியர்க்கரசாயினுள்கடிமனைபுகுந்த
மின்னியற்சடைமாதவர்வேதியரேனு
ரெங்கிலத்துளமன்னவர்யாவர்க்குமுறையே
பொன்னியற்கலத்தறுசுவைப்போனகமருத்தா. (உ)

பூசுகின்றவுமுடுப்பவும்பூணபவும்பழுக்காய்
வாசமெல்லிலையேனவுமமுறைவழங்காத்
தேசமன்னவரேனையோர்செல்லுநர்சசெலுத்தி
யீசனன்புறகற்பினுளிருக்குமவ்வேலை. (ங)

(உஅ) வில் ஆதிரை. தனுமாசத்திருவாதிரை நட்சத்திரம் ஐந்தெழுத்து—ஸ்ரீபஞ்சாட்சரம்.

(க) பன்னகேசன்-பதஞ்சலிமுனிவர், புலிப்பாதன் - வியாக்கிரபாதன்.

(உ) இயல், முதனிலைத் தொழிற் பெயராதலின் வருமொழி நோக்கித் திரிந்தது.

(ங) பழுக்காய்-பாக்கு. மெல்லிலை-வெற்றிலை. வாசம்-வாசனைத்திரவியம். அவை-தக்கோலந் தீம்பூதகைசாலிலவங்கம், கற்பூரஞ் சாதியோடைந்து. எனவும் என்றது-மலர்முதலியவற்றை.

மடைவளத்தொழிற்புலவர்வந்தடியிணைவணங்கி
யடியரேமட்டபோனகமாபிரத்தொன்றி
னிடையதாயினுந்தொலைந்திலதியாங்கண்மேற்செய்யக்
கடவதேதெனப்பிராட்டிதன்கணவர்முன்குறுகா. (ச)

பணிந்தொதுங்கிநின்றடிகணமுப்பத்துமுக்கோடி
கணங்கடம்மொடுமிங்கெழுந்தருள்வதுகருதி
யிணங்குமின்சுவைப்போனகமெல்லையின்றாக்கி
யுணங்குகின்றதுண்டெஞ்சியதெனைத்தெனவுரைக்கின். (ரு)

இமையக்குன்றமுமடைகலாயிதன்புறங்கிடந்த
சிமையக்குன்றுகளீட்டமுஞ்சேர்ந்தெனநிமிரச
சமையக்கொட்டியவாலரிபபுழுககலுஞ்சாதக்
கமையக்கொட்டியகறிகளினவருககமுமனைத்தே. (சு)

என்றபோதிறையெம்பிரான்றேவியாரிடததி
லொன்றுமன்பினுலொருவிளையாடலைநினைததோ
தன்றனிக்குடைப்பாரிடத்தலைவனதாற்ற
லன்றியாவருமறிந்திடககாட்டவோவறியேம். (எ)

சிறிதுவாணகைசெய்துமூவேந்தரிற்சிறந்த
மருவின்மீனவனரும்பெறன்மகளுனக்கரிதிற்
பெறுவதேதுவான்றருவுநின்பணிசெயப்பெற்றிங்
குறைவதேற்பிறாதிருவெலாமுன்னதேயன்றே. (அ)

அளவிலாதநின்செல்வததின்பெருககைநாமறிய
விளைவுசெய்தனைபோலுநின்விருகதுணப்பசியாற்

(ரு) போனகம்-அமுது. உணங்கல்-வாடல். எஞ்சியது-சேஷமாயுள்ளது. எத்தனைதது என்பது எனைத்தெனநின்றது தொகுத்தல்விகாரம்.

(சு) நிமிர்தல்-உயர்தல. சமைய-பொருந்த. வால்அரிபுழுக்கல்-வெள்ளிய அரிசியாலமைந்த அன்னம். சாதத்துக்கு என்பது சாதக்கு எனநின்றதுதொகுத்தல்.

(எ) பாரிடம்-பூதம்

(அ) அரும்பெறல்மகள் - பெறுதற்கரிய பெற்றமகள். மகள் - அண்மைவிளி.

(கூ) பசியாற் களையடைந்தவராக நங்கணத்தினுட் காணேம் என்றது, சிவகணங்கட்குப் பசிப்பிணியின்மையைக் குறித்துநின்றது-தளவமூரல், முல்லையரும்பனையபற்கள். தளவம்-முல்லை.

களையடைந்தவராகிநங்கணத்தினுட்காணேந்
தளவமூரலாயாஞ்செயத்தக்கதேதென்றான். (கூ)

அடுக்கநின்றகுண்டோதரனகட்டிடைவடவை
மடுக்கவுன்னினனதுவர்துவயிற்றெரிபசியாய்த்
தொடுக்கவாலமுண்டாயநுடல்சோர்ந்துவேர்த்தாவி
யொடுக்கமுற்றையபசியினாலுயங்கினேனென்றான். (க0)

குடையெடுக்குமிக்குறியதாட்குறட்கொருபிடிசோ
றிடுமினப்புறஞ்சோறுபாலெனத்தொழுதெல்லா
முடையநாயகிபோயினள்குறியனுமுடனே
நடைதளர்ந்துகணபுகைந்துவாயபுலர்ந்திடநடந்தான். (கக)

படைக்கணேவலரிறைமகள்பணியினாற்பசிநோய்
தொடுத்தவன்றனைக்கொணடுபோய்சசொன்றிமுன்விடுத்தா
ரடுத்திருந்ததேகணடனரன்னமாமலையை
யெடுத்தயின்றதுமடிசிலநகிருந்ததுநகாணார். (கஉ)

சிலம்புநூபுரசசிறடிச்சேடியர்சில்லோ
ரலம்புவால்வளைக்கைநெரித்ததிசயமடைந்தா
புலம்புமேகலையார்சிலர்பொருக்கெனவெருணடார்
கலம்பெய்பூண்முலையார்சிலர்கணபுதைத்திரிந்தார். (கங)

முரவைபோகியமுரிவில்வான்மூரல்பால்வறையல்
கருனைதீம்பயறடுதுவைபலவகைக்கறிகள்
விரவுதேம்படுபாறயிரிழுதுதேன்வெள்ளம்
வரைவிலாதனமிடாவொடுவாரிவாய்மடுத்தான். (கச)

(க0) அகடு - வயிறு. ஒடுக்கம் - மெலிவு. உயங்கல்-வாடல்.

(கக) குறியதாள்குறள் - குறுகிய காலையுடையபூதம் சோறு ம்-சொல்லுவோம், இது எதிர்காலத்தன்மை வினைமுற்றாதலால் முதனிலைதிரிந்து நின்றது.

(கஉ) படைக்கணேவலர் - படைத்தற்றொழிலினின்ற ஏவலாட்கள் - அல்லது வாள்போன்ற கணகளையுடைய பணிப்பெணகள்.

(கங) சிலம்பும், அலம்பும், புலம்பும், என்பவை, ஒலிக்குமென்னும் பொருளன, சீறடி-சிற்றடி. இரிதல்-போதல்.

(கச) முரவை-தவிடு.மூரல்-சோறு. பால்வறையல், பால்சேர்த்துச் சமைத்த துவட்டற்கறி. கருனை-பொரிக்கறி. துவை-புளிங்கறி. இழுது-வெண்ணெய்.

பல்பழக்குவைவேற்றுருப்பண்ணியங்கன்னன்
மெல்சுவைத்தண்டுதெங்கிளையென்றியம்வேவா
வல்சிகாய்களின்வருக்கமுநுகர்ந்துமாரும
லெல்லைதீர்நவபண்டமுமெடுத்துவாய்மடுத்தான். (கரு)

பாரித்துள்ளவிப்பண்டமும்பரூஉக்குறுங்கையால்
வாரிதன்பெருவயிற்றிடைவைப்பவுந்துடுவை
பூரித்தாகுதிபண்ணியதழலெனப்பொங்கிக்
கோரித்தொன்பதுவாயிலும்பசிதழல்கொளுந்த. (கசு)

அலங்கலோதிகண்டதிசயமடைந்துதன்னன்பி
னலங்கொளுயகன்முன்புபோய்நாணமுட்கிடப்ப
விலங்குபூங்குழல்சுவன்மிசையிறக்கியிட்டொல்கி
நிலங்கிளைத்துநின்றுணிலைகண்டனனிருபன். (கஎ)

அஞ்சிலோதியைவினவுவானறிகலான்போலக்
குஞ்சியாரழலன்னவகுடவயிற்றவனுண
டெஞ்சியுள்ளவேற்பூதங்களின்னமும்விடுத்தன்
னெஞ்சுவப்பவேயருத்துதுமென்னலுங்கிமலை. (கஅ)

ஐயவின்னுமிக்குறட்பசியடங்கிடாவேறு
வெய்யபாரிடவீரரைவிடுத்தியேலெடுத்து
வையம்யாவையுமவயிற்றிடைவைப்பரேயதனாற்
செய்யகாலருத்திரப்பெயர்கேற்றமாமுனக்கே. (கக)

சங்கவார்குழைக்குறணமகன்றன்செயற்றனே
யிங்குவந்துரைசெய்திடவறிதியென்றிறைமுன்
மங்கைநாயகிகுமுதவாய்மலர்பொழுதெயிற்றுத
திங்கள்வாய்முழையான்பசிததீசுடவந்தான். (உo)

(கரு) பண்ணியம் - பலகாரம். கன்னல் - சருக்கரை. மெல்சுவைத்தண்டு - மெல்லுதற்றொழிலமைந்த கரும்பு. வல்சி - சோறு. நவபண்டம் - நவதானியம்

(கசு) பாரித்தல்-நிறைதல். தழல் - யாகாக்னி. கோரித்து-அதிகரித்து. ஒன்பதுவாயில - நவத்துவாரங்கள். கோரித்தென்றது கோரமென்னும் பெயரடியாகப் பிறந்தவினையெச்சம்.

(கஎ) சுவல் - பிடரி. ஒல்கி - துவண்டு.

(கஅ) சில்-வட்டத்தகட்டணி. குஞ்சி-மயிர். குடவயிற்றவன் குடம்போதரன்.

(உo) முழை-மலைக்குகை.

நட்டமாடியசுந்தரநங்கையெம்பிராட்டி
யட்டபோனகம்பனிவரையனையவாய்க்கிடந்த
தொட்டுவாய்மடுத்திடவுமென் சுடுபசிதணியா
திட்டுறைதவர்வயிறுபோற்காந்துவதென்றான். (உக

கையர்முப்புரத்திட்டதீக்கடும்பசியுருவாய்ப்
பொய்யனேன்வயிற்றிடைக்குடிபுகுந்ததோவென்னுங
கையெறிந்திமெண்டஙகள்வெடிபடக்கதறு
மையகோவெனுமுயிர்த்திமொவிசோர்ந்தயரும். (உஉ)

குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் கசு - கரு - திருவிருத்தம் - அசஎ.

எட்டாவது,

அன்னக்குழியும் வையையு மழைத்தபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

வேதநாயகன்பாரிடவேந்தனுக்கமையா
வோதனுதிகளருத்தியதன்மையீதுவையும்
போதராமையாலமைவுறப்போன க்குழிதந்
தோதமாநதியருத்தியசெய்திபுமுரைப்பாம். (க)

கவனமால்விடையாளிபின்கடிகமழ்தென்றற்
பவனமாமலையாட்டியைப்பார்த்துமுளநகைத்துத்
தவனமாபசியுடையவனறனபொருட்டன்ன
புவனமாதினைநினைதனனி னகருமுன்போந்தான். (உ)

(உக) காந்தல்-எரிதல.

(உஉ) கையர்-வஞ்சகர். முப்புரம-திரிபுரம்.

(க) அமையா-வயிறுநிரம்பாத. உவை-என்றது, அஃறிணைபல வின்பாற் சுட்டுப்பெயர்-இவ்வுகரசுட்டு சேய்மை அண்மைகட்குப் பொதுவாதலின் சேய்மைப்பொருளிலவந்தது.

(உ) பவனம்-காற்று-தவனம-தாகம்-புவனமாது-பூமிதேவி-அ ன்னபுவனமாதென்றது, ஆன்மகோடிகளுக்குப் பலவுணவுகளையும் கொடுப்பவளாதலின்.

காற்றடர்திசைத்தயிர்க்கடனனர்தலைநிலங்கீண்
டேற்றெழுந்துநாற்கிடங்கராயுதித்தெழுந்தாங்கு
மாற்றருஞ்சுவைத்தீந்தயிர்வாலரிப்பதத்தோ
டேற்றெழுந்ததுநாற்குழியிடத்திலும்பொங்கி. (ரு)

குருமதிக்குலமன்னவன்மருகனைக்குண்டப்
பெருவயிற்றிருபிறையெயிற்றெரிசிகைப்பேழ்வா
யொருகுறட்குடைவீரனையுன்பசிதணியப்
பருகெனப்பணித்தருளலும்பாரிடத்தலைவன். (சு)

அத்தயிர்ப்பதங்கிடங்கரிலலைகடல்கலக்கு
மத்தெனக்கரம்புதைத்தெடுத்தெடுத்துவாய்மடுத்துத்
துய்த்திடப்பசிவிடுத்ததுசுருதிநாயகன்றாட்
பத்திவைத்துவீடுணர்ந்தவர்பழவினைத்தொடர்போல். (௭)

வாங்கிவாங்கிவாய்மடுத்தலுமுடம்பெலாம்வயிறாய்
வீங்கினன்றரைகிழிபடப்பொருப்பெனவீழ்ந்தா
னீங்குநீளுயிர்ப்பிலனுடல்பரணடனனீர்வேட்
டாங்குநீர்நிலைதேடுவானுயினனெழுந்தான். (௬)

ஆவியன்னவர்ப்பிரிந்துறையணங்கனார்போலக்
காவிநாணமலர்தாமரைக்கடிமலர்வாட
வாவியோடையுங்குளங்களும்வறப்பவாய்வைத்துக்
கூவனீணிலைநீர்களுமபசையறக்குடித்தான். (எ)

அனையனுகியுநீர்நசையாற்றலன்வருந்தும்
வினையனுகிவானதிசசடைவேதியன்பாதத்
தினையநாதனுந்தன்றிருமுடியின்மீதிருக்கு
நனையநாணமலரோதியைப்பார்த்தொன்றுநவில்வான். (அ)

(ரு) நனந்தலை-நடு கிடங்கர்-குழி வாலரிப்பதம் - வெள்ளிய அரிசியாலமைந்த அன்னம். பதம் - அன்னம்.

(சு) குரு-நிறம். பேழ்வாய், பிளந்தவாய்.

(௬) நீளுயிர்ப்பு-நெட்டுயிர்ப்பு, வேட்டு-விரும்பி, நீர்நிலை, தடாகமுதலியன. நிலைநீர் - இலக்கணப்போலி.

(எ) வாவி-நடக்குங்கிணறு. இது நடைவாவி என்று வழங்குகின்றது. காவி-நீலோற்பலம் கூவம்-கிணறு.

(அ) நசை-விருப்பம். இனைய-இரங்க. நனைய-பொருளடியாகப்பிறந்த குறிப்புவினைப் பெயரெச்சம் இது-மலரென்னும் பொருள்கொண்டது. நனை-தேன்.

தேங்குநீர்த்திரைமாலிகைச்செல்விநீயிந்த
வாங்குநீர்த்தடம்புரிசைசூழ்மதுரையின்மாடோ
ரோங்குநீத்தமாயொல்லெனவருதியென்றுரைத்தா
னீங்குநீர்த்திருமாதவனொருமொழிநிகழ்த்தும். (௯)

அன்றுமெம்பிரானாணையாற்பகீரதன்பொருட்டுச்
சென்றுநீயொருதீர்த்தமாய்த்திளைப்பவர்களங்க
மொன்றுதீவினைத்தொடககறுத்தொழுகெனப்பணித்தா
யின்றுமோர்நதியாகெனப்பணித்தியேயென்னை. (௧0)

தெரிசிததோர்படிந்தாடினோர்செஙகையாலேனும்
பரிசித்தோர்பவத்தொடர்ச்சியின்பற்றுவிட்டுள்ளத்
துருசித்தோர்வுறுபத்தியும்விசசையுமுணர்வாய்
விரிசிததோர்வுறுமெய்யுணர்வால்வரும்வீடும். (௧௧)

தந்திடப்பணித்தருளொனுத்தடம்புனற்செல்வி
சுந்தரப்பெருஙகடவுளைவரஙகொணடுதொழுது
வந்தளப்பிலாவேகமோடெழுந்துமாநதியா
யந்தரத்துநின்றிழிபவளாமெனவருமால். (௧௨)

கலிவிருததம்.

திரைவளையணிகரமுடையவளசெழுமணிநகையுடையா
ளுரைவளைதுகிலுடையவள்கொடிநுணுகிடையவளறனீள்
விரைவளைகுழலுடையவளகயலவிழியுடையவள்வருவான்
வரைவளைசிலையவன்முடிமடவரனதிவடிவினுமே. (௧௩)

(௯) திரைமாலிகைசசெல்வி - அலைகளையேமாலையாகவுடைய கஙகை. மாடு - பக்கம். நீததம் - வெள்ளம்.

(௧0) திளைப்பவர்-மூழ்குவோர். நதி-மேற்றிசையிற்றோன்றிக் கீழ்த்திசையைநோக்கிச செல்லும ஆறு.

(௧௧) உருசித்தல் - இனிப்புறல். விசசை-சிவஞானம். உணர் வாய் விரிசிததென்றது "அகரவுயிர்போ லறிவாகியெங்கு நிகரிலி றைநிற்கு நிறைந்து" எனவருந் திருவருட்பயனு லுணர்க.

(௧௩) அறல்-கருமணல். விரை-வாசனை. மடவரல் - மடப்பத் தினை வரலாற்றையுடையவள். மடம்-அறிந்துமறியாமை.

விரைபடமெகிலரைபொரிதிமில்வெயில்விடுமணிவரையோ
டரைபடமுதுசினையலறிடவடியொடுகடிதகழாக்
குரைபடுகழலிறவுளர்சிறுகுடியடியொடுபெறியாக்
கரைபடவெறிவதுவருவதுகடுவிசைவளியெனவே. (கச)

பிணையொடுகலைபிடியொடுகரிபிரிவிலவொடுபழுவப்
பணையொடுகருமுசுவயிறணைபறழொடுதழுவியதன்
றுணையொடுகவிபயின்மரநிரைதொகையொடுமிறவுளர்வெங
கணையொடுசிலையிதனொடுமெறிகவணொடுகொடுவருமால். (கரு)

அடியிறநெடுவரையுதைவனவகழ்வனவகழ்மடுவைத
திடரிடுவனமழைசெருகியசினைமரநிரைதலைகீழ்
படவிடுகரைதொறுநடுவனபடுகடலுடைமுதுபார்
நெடுமுதுகிருபிளவுறவருநெடுநதியினவலையே. (கசு)

பிளிறொலியினமுதுமரமகழ்பெருவலியினவசையா
வெளிறடிவனவெறிமணியினவிரைசெலவினமதமோ
டொளிறளியினநுரைமுகபடமுடையனவெனவரலாற
களிறனையதுமதுவிதழிகளகவிழ்சடையணிகுடிநை. (கஎ)

(கச) அரைபொருதிமில் என்றது—பொருகுப் பொருந்திய தூரினையுடையவேங்கைவிருட்சத்தை. முதுசினை-பெரியகிளைகள். கடிது-விரைவாக. குரை-ஒலி. கழல்-வீரகண்டை. இறவுளர்-வேடர். குடில் என்பது. குடி எனககடைகுறைந்து நின்றது; சிற்றில்.

(கரு) பிணை-பெணமான். கலை-ஆணமான். பிடி-பெணயானை. கரி-ஆண்யானை. பழுவம்-காடு. பணை-மரக்கிளை. முசு-ஆணகுரங்கு. மறழ்-குட்டி. கவி-ஆண்குரங்கு. இது கபியென்பதனறிரிபு. இதண-பரண். இதுகடைக்குறை

(கசு) திடர்-மேடு. அகழ்தல்-தோணடுதல.

(கஎ) இசசெய்யுள் செமமொழிசசிலேடையாதலின்; நதியைக் குறிக்குங்கால்—பிளிறல-ஒலித்தல். முதுமரம்-ஆலமரம் வெளில்-விளாமரம். வெள்ளில் என்பது, வெளிலெனதொகுத்தற்பெற்றது மணி-முத்து. விரைசெலவு-விரைந்துசெல்லுங்கதி. மதம்-வலிமை. அளி-குளிர்சசி. முகபடம்-போர்வை. யானையைக் குறிக்குங்கால்_ பிளிறல்-கர்ச்சித்தல். முதுமரம்-பெரியமரம். வெளில்-கட்டுத்தறி. மணி-தந்தங்களிலுண்டாகுமுத்துக்கள். விரைசெலவு - விரைந்து செல்லும்நடை. மதம்-மும்மதநீர். அளி-அம்மதநீரையுண்ணும்வண்டுகள். நுரைமுகபடாம்-நுரைபோல்வெளுத்த நெற்றிப்பட்டம், எனப்பொருள்கொள்க. குடிநை (கஙகா) நதி. இதழி-கொன்றை.

நீடியபிலமுறுதலையினநிருமலன்மதிமுடிமீ
தாடியசெயலின்வெயிலுமிழருமணிதலையினநீள்
கோடியகதியினநிரைநிரைகுறுகியபலகாலி
ளோடியவலியினவளையுடலுரகமுமெனவருமால். (கஅ)

மணகழ்தலின்வளையணிகருமாவனையதுமிசைபோய்
விணணளவலினவுணர்களிறைவிடுபுனலொடுநெடுகு
மணணலையலையதுசுவையிழுதளையளவுறுசெயலாற்
கண்ணனையனையதுநெடுகியகடுகியகதிநதியே. (கசு)

திகழ்தருகரிபரிகவரிகள்செழுமணியொடுவருமா
றிகழ்தருகுடபுலவரசர்கணெறிசெய்துகவர்திருவோ
டகழ்தருபதிபுகுமதிகுலவரசனையதையலதேற்
புகழ்தருதிறையிடவருகுடபுலவரசனுநிகரும் (உ0)

ஆரோடுமெடலவிழ்பனையொடுமரநிகரிலைநிம்பத
தாரொடுபுலியொடுசிலையொடுதெருகயலொடுதழுவாப்
பாரொடுதிசைபரவியதமிழ்பயிலரசர்கள்குழுமிச
சீரொடுபலதிருவொடுவருசெயலனையதநதியே. (உக)

(கஅ) இதுவுமசசிலேடையாதலின்,நதியைக்குறிக்குங்கால் — பிலம்-பாதலம். ஆடிய-தஙகிய. தலை இடம. கோடியகதி-வளைந்து செல்லும்வேகம. குறிகியபலகால்-நெருஙகியபலகால்வாய்கள்.சர்ப் பத்தைக்குறிக்குஙகால.—பிலம்-பிலத்துவாரம். தலையின-சுடிகை யிலுடையன. கோடியகதி-வளைந்தநடை. பலகால-பலகால்கள், எனப்பொருள்கொள்க. உரகம்—சர்ப்பம்.

(கசு) வளையணிகருமா-சஙகையணிந்த (திருமாலாகிய) வராக மூர்த்தி. அவுணர்களிறை விடுபுனலொடு நெடுகுமண்ணல் என்றது, அசுரர்களுக்குததலைவனாகிய மாவலி தாரைவார்த்தநீரோடு தி ரிவிக்கிரமவடிவஙகொணட வாமனமூர்த்தியை. அளை-தயிர்.

(உ0) குடபுலம்-மேற்றிசை நெறி-ஆணை. அகழ்தருபதி-அகழ் சூழ்ந்தமதுரை. அரசு-பணபாகுபெயராய்ப் பணபின்மேனின்றது. அரசு-அரசத்தன்மை இது உகரவீற்றுப்பாவதத்திதன்.

(உக) அரம்-ஓர்கருவி. ஆர்-ஆத்திமாலை. தழுவா என்றது-ஆரு ம்பனையும், வேம்பும் சேரசோழபாண்டியர்களுக்கு உரியமாலைகளா தலாலும், புலியும், சிலையும், கயலும் அவர்களுக்குரியகொடிகளாத லாலும் அவற்றைத்தழுவிவந்தமையை. தமிழ்பயிலரசர் என்றது- சேரன், சோழன், பாண்டியன் என்னுந் தமிழ்நாட்டு மூவேந்தரை.

கலிநிலைத்துறை.

கல்லார்கவிபோற்கலங்கிக்கலைமாண்டகேள்வி
வல்லார்கவிபோற்பலவான்றுறைதோன்றவாய்த்துச்
செல்லாறுதோறும்பொருளாழ்ந்துதெளிந்துதேயத்
தெல்லாரும்வீழ்ந்துபயன்கொள்ளவிறுத்ததன்றே. (௨௨)

வண்டோதைமாறுமலர்வேணியின்வந்தநீத்தங்
கண்டோதகஞ்சுணடருள்கண்ணுதன்மூர்த்திபேழ்வாய்
விண்டோதணியாதென்விடாயெனவெம்பிவீழ்ந்த
குண்டோதரனைவிடுத்தானக்குடிஞைஞாங்கர். (௨௩)

அடுத்தானதியின்னிடைபுக்கிருந்தாற்றலோடு
மெடுத்தான்குறுங்கையிரண்டுங்கரையேறநீட்டித்
தடுத்தான்மலைபோனிமிர்தண்புனல்வாயங்காந்து
மடுத்தான்விடாயுங்கடலுண்ணுமழையுநாண. (௨௪)

நீர்த்தன்சடைநின்றிழிதீர்த்தமருந்திவாக்குக்
கூர்த்தின்புகொண்டுகுழகன்றிருமுன்னரெய்திப்
பார்த்தன்பணிந்தபதமுன்பணிந்தாடிப்பாடி
யார்த்தன்புருவாய்த்துதித்தானளவாதகீதம். (௨௫)

---

(௨௨) கவியைக்குறிக்குங்கால் —கலங்கி என்றது-தெற்றென ப்பொருள்கொள்ளக் கிடக்காது மயங்கநிற்றலை. பலவான்றுறை-அகப்பொருட்டுறைகளும், புறப்பொருட்டுறைகளுமாகிய பலதுறைகளை. செல்லாறுதோறும் பொருளாழ்ந்து என்றது - சென்று தேய்ந்திறுதலென்றுங்குற்றந் தங்காது முடிவுகாறுமொருதன்மைத்தாய், சித்திக்குந்தோறும் நுண்ணியபொருள்தோன்ற நிற்றலை. தெளிய-ஐடமாதி முக்குற்றங்களகல நிற்றல். பயன் - அறமுதலிய நால்வகைப்பயன்கள். நதியைக்குறிக்குங்கால்:—பலவான்றுறை-பெரியநீர்த்துறை. செல்லாறுதோறும் பொருளாழ்ந்து தெளிந்து - செல்லுமிடந்தோறும் மணி பொன்முதலிய பலபொருள்களையும் ஆழத்தையுமுடையதாய் கலங்குதல்நீங்கி. பயன் - பிரயோசனம். இறுத்தல்-நிலைபெறுதல்.

(௨௩) விண்டு-திறந்து. குடிஞை-நதி.

(௨௪) ஆற்றல்-வன்மை. அங்காந்து-வாயைத்திறந்து.

(௨௫) கூர்ந்து என்பது-கூர்த்தெனவலித்தற்பெற்றது. பார்த்தன், பிருதையின்புத்திரன், அருச்சுனன். இது தத்திதாந்தபதம். அளவாத-அளவில்லாத.

பாட்டின்பொருளானவன்பாரிடவீரன்பாடல்
கேட்டின்பமெய்திக்கணங்கட்குக்கிழமைநல்கி
மோட்டின்புனன்மண்முறைசெய்திருந்தானளகக்
காட்டின்புறம்போய்மடங்குங்கயற்கணணியோடும். (உசு)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தீர்த்தனிதழிசசடைநின் றுமிழிந் துவரலாற்சிவகங்கை
தீர்த்தனுருவந்தெளிவோர்க்குஞானந்தரலாற்சிவஞான
தீர்த்தங்காலிற்கடுகிவருசெய்தியாலேவேகவதி
தீர்த்தங்கிருதமாலையெனவையைநாமஞ்செப்புவரால். (உஎ)

அன்னக்குழியும் வையையுமழைத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் கஅ - க்கு - திருவிருத்தம் - அஎச.

ஒன்பதாவது,

எழுகடலழைத்தபடலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

முடங்கன்மதிமுடிமறைத்தமுடித்தென்னன்குறட்கன்னக்
கிடங்கரொடுநதியழைத்தகிளர்கருணைத்திறனிதுமேன்
மடங்கல்வலிகவர்ந்தான்பொன்மாலைபடிந்தாடவெழு
தடங்கடலுமொருங்கழைத்ததன்மைதனைசசாற்றுவாம். (க)

ஓதவரும்பொருள்வழுதியுருவாகியுலகமெலாஞ்
சீதளவெண்குடைநிழற்றியறசெங்கோல்செலுத்துநாள்
போதவரும்பொருளுணர்ந்தவிருடிகளும்புனிதமுனி
மாதவரும்வரன்முறையாற்சந்தித்துவருகின்றூர். (உ)

(உசு) கிழமை - உரிமை. மணமுறை-உலகஅரசாக்ஷி. மோடு-உயர்ச்சி.

(க) முடங்கல் - வளைவு. பொன்மாலை - காஞ்சனமாலை. மடங்கல் — நரசிம்மம். யமன்என்பதுமொன்று. கிடங்கு - கிடங்கர். இது இறுதிநிலைப்போலி.

(உ) அறம்-தருமநூல். போதம்-ஞானசாஸ்திரம். அறம், போதம் என்பன நூன்மேனிற்றலால் தானியாகுபெயர்கள். இருடிகள்-சப்தரிஷிகள். முனிவர்என்பது-முனிஎன ஈறுதொக்கது.

யதமுனிகோதமனுந்தலைப்பட்டுமீள்வானோர்
போதளவில்கற்புடையபொன்மாலைமனைபுகுந்தான்
மாதவளும்வரவேற்றுமுகமனுரைவழங்கிப்பொன்
னூதனமிட்டஞ்சலிசெய்தரியதவத்திறங்கேட்பாள். (௩)

கள்ளவினைப்பொறிகடந்துகரைகடந்தமறைசசென்னி
யுள்ளபொருள்பரசிவமென்றுணர்ந்தபெருந்தகையடிகே
டள்ளரியபவமகற்றுந்தவமருள்செய்கெனக்கருணை
வெள்ளமெனமுகமலர்ந்துமுனிவேந்தன்விளம்புமால். (௪)

தவவலியாலுலகீன்றதடாதகைக்குத்தாயானாய்
சிவபெருமான்மருகனெனுஞ்சீர்பெறறாய்திறன்மலயத்
துவசனருங்கற்புடையாய்சீயறியாததொல்விரத
மவனியிடத்தெவரறிவாரானாலுமியம்பக்கேள். (௫)

மானதமேவாசிகமேகாயிகமேயெனவகுத்த
வீனமிலசீர்த்தவமூன்றுமிவறறினமானதந்தரும
தானமிசைமதிவைததறயவுபொறைமெய்சிவனை
மோனமுறததியானிததலேந்தடக்கன்முதலனந்தம். (௬)

வாசிகமைந்தெழுத்தோதன்மனுப்பஞ்சசாந்திமறை
பேசுசதவுருத்திரந்தோததிரமுரைததல்பெருந்தருமங்

---

(௩) வேதமுனி - வேதங்களையுணர்ந்தமுனி. தலைப்பட்டு-சந்தித்து. முகமன் - உபசாரவார்த்தை. திறம் - பாகுபாடு.

(௪) பவம் - சனனதொடர்ச்சி. மறைசசென்னி-உபநிடதம்.

(௬) மானதம்-மனத்தாற்செய்யப்படுவது. வாசிகம் - வாக்காற்செய்யப்படுவது. காயிகம் - காயத்தாற்செய்யப்படுவது, இம்மூன்றுந்தத்திதாந்தபதம். தருமம் - முப்பத்திரண்டறங்கள். தானம்-சற்பாத்திரங்கள். ஐந்து - பஞ்சேந்திரியம்.

(எ) ஐந்தெழுத்தோதலாவது - திருவருண முன்னிலையில் ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரத்தைவிதிப்படிமாறிசகுக்குமமாயோதல். மநுஎன்றது-பஞ்சப்பிரமமகாமந்திரங்களை. பஞ்சசாந்தியாவது-சிவபெருமானே பொருளெனக்கூறும்உபநிடதபாகங்களை, ஐந்துகாண்டமாகமுறைப்படுத்தியோதுதல். மறைபேசுசத வுருத்திரமுரைத்தலாவது-வேதங்கள்பிரமன்முதல் சதாசிவமீறாகமுறையேயேற்றங்கூறுவதால், அவற்றுள்நடுக்கண்டமான சதவுருத்திரமனுக்களை யோகாமத்தால், உருத்திர கணங்களைச் சங்காரக்கிரமத்தின்வைத்து அதீதசிவபரியந்தம் வரைப்படுத்திக் கூறுதல்.

காசகலவெடுத்தோதன்முதலனந்தங்காயிகங்க
ளீசனருச்சனைகோயில்வலஞ்செய்கையெதிர்வணங்கல். (எ)

நிருத்தனுறைபதிபலபோய்ப்பணிதல்பணிசிறைவேற்ற
றிருததன்முடிநதியாதிதீர்த்தயாத்திரைபோய்மெய்
வருத்தமுறவாடலிவைமுதற்பலவவ்வகைமூன்றிற்
பொருத்தமுறுகாயிகஙகள்சிறந்தனவிப்புணணியத்துள். (அ)

திருத்தயாத்திரையதிகமவற்றதிகஞ்சிவனுருவாந்
திருத்தமாங்கஙகைமுதற்றிருநதிகடனித்தனிபோய்த்
திருத்தமாடுவதரிதத்திருநதிகளவைவந்து
திருத்தமாய்நிறைதலினலவற்றதிகந்திரைமுந்நீர். (கூ)

என்றுமுனிவிளம்பக்கேட்டிருந்தகாஞ்சனமாலை
துன்றுதிரைக்கடலாடத்துணிவுடையவிருப்பினளாய்த்
தன்றிருமாமகட்குரைத்தாள்சிறிதுள்ளந்தளர்வெய்திச்
சென்றிறைவற்குரைப்பலெனச்செழியர்தவக்கொழுந்தனையாள். ()

தன்றன்னையுடையபெருந்தகைவேந்தர்பெருமான்முன்
சென்றன்னமெனநின்றுசெப்புவாள்குறள்வீரற்
கன்றன்னக்குழியினுமொறழைத்தவருட்கடலே
யின்றன்னைகடலாடவேணடினளென்றிரந்தாள். (கக)

தேவிதிருமொழிகேட்டுத்தென்னவராய்நிலம்புரக்குங
காவிதிகழ்மணிகணடர்கடலொன்றோவெழுகடலுங
கூவிவரவழைத்துமெனவுன்னினர்குணபாலோர்
வாவியிடையெழுவேறுவணணமொடும்வருவனவால். (கஉ)

(அ) பணி-திருப்பணிகள். திருததன் - தீர்த்தனென்பதன்றிரிபு.

(கூ) திருத்தம் - தீர்த்தம். பரிசுத்தமுள்ளது. திருத்தமாய்-முட்டின்றி, சிவனுருவாஙகஙகை என்றது - காசிப்பதியிற்கங்கைவடிவமாகநின்று மரிக்குமுயிர்களுக்கு முத்தியருளுதலை.

(கூ) முனி - கௌதமமுனிவர். கேட்டிருந்த என்பது-கேட்டவென்னும் பொருள்மேனிற்றலால், இருந்து - அசைநிலையிடைச்சொல்.

(கஉ) காவி - நீலமலர். குணபாலோர்வாவி என்றது-கீழ்த்திசையிலுள்ள பொற்றாமரைத்தடாகத்தை. வண்ணம் - நிறம்.

துண்டமதித்திரளனையசுரிவளைவாய்விடவுதைத்து
வெண்டவளநுரைததும்பசுறாவேறுமிசைக்கொட்கத்
தண்டரளமணித்தொகுதியெடுத்தெறியுந்தரங்கநிரை
யண்டநெடுமுகடுரிஞ்சவார்த்தெழுந்தகடலேழும். (கங)

காணுமாநகர்பனிப்பக்கலிமுடிவினயன்படைப்புக்
கோணுமாறெழுந்ததெனக்கொதித்தெழுந்தகடலரவம்
பூணுநாயகனகிலபுவனமெலாங்கடந்ததிரு
வாணையாலவனடிசென்றடைந்தார்போலடங்கியதால். (கச)

தன்வணணமெழுகடலின்றனிவண்ணமொடுகலந்து
பொன்வண்ணநறும்பொருட்டுப்பூம்பொய்கைபொலிவெய்தி
மின்வண்ணசசடைதாழவெள்ளிமணிமன்றுடு
மன்வணணமெனவெட்டுவணணமொடுமெவயங்கியதால். (கரு)

எழுகடலழைத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் கஅ - க்கு - திருவிருக்கம - அஅகூ

(கங) சுரிவளை-சுரிந்தமுகத்தையுடைய சஙகுகள். சுறாவேறு ஆண்மகரம். தரஙகம்நிரை - அலைகளின்வரிசை. அண்டநெடுமுகடு என்றது - நெடியவிண்ணுலகின் முகட்டை. வெணதவளம் - ஒரு பொருட்பன்மொழி. மணிததொகுதி - இருபெயரொட்டுப் பண் புத்தொகை. கொட்ப-இதுகொடுமை என்னும் பணபடியாகப்பிற ந்த வினையெசசம சுழலவென்பதுபொருள்.

(கச) பனிப்ப - வருந்த. அரவம் - ஒலி. ஆணை-ஆக்கினை.

(கரு) தன்வணணமாவது - பொற்றாமரைத் தீர்த்தத்தினியற் கை நிறமாகிய, வெண்மைநிறம். மன்றுமென்வண்ணமென்றது-சி வபெருமான் அட்டமூர்த்தியாய் நிற்குங்கால், பிரிதிவிற்குரியபொ ன்னிறமும், அப்புவிற்குரிய வெண்ணிறமும், தேயுவிற்குரிய செந் நிறமும், வாயுவிற்குரிய கருமைநிறமும், ஆகாயத்திற்குரியபுகைநிற மும், சந்திரனுக்குரியசுக்கிலநிறமும், சூரியனுக்குரிய ரத்தநிறமும், ஆத்மாவிற்குரியபடிகநிறமும் ஆகிய வெவ்வேறுவகைப்பட்ட நிறங்க ளோடுங்கலந்துநிற்றலே.

சிவமயம்.

பத்தாவது,

மலையத்துவசனையழைத்தபடலம்.

கலிவிருத்தம்.

எழுகடலழைத்தவாறியம்பினுமினிச்
செழுமதிமரபினேன்சேணிழிந்துதன்
பழுதில்கற்பில்லொடும்பரவைதோய்ந்தர
னழகியதிருவுருவடைந்ததோதுவாம் (௧)

புரவலன்றடாதகைப்பூவையோடும்வந்
துரவுநீர்க்கடன்மருஙகுடுத்தசந்தன
மரவமந்தாரமாவகுளம்பாடலம்
விரவுநந்தனத்தரியணையினமேவினன். (௨)

தாதவிழ்மல்லிகைமுல்லைசணபகப்
போதுகொய்திளையருஞ்சேடிப்பொற்றொடி
மாதருஙகொடுத்திடவாஙகிமோந்துயிர்த்
தாதரமிரணடறவமருமெல்லையில் (௩)

தன்னமர்காதலிதன்னைநோக்கியே
மன்னவனுன்பொருட்டேழுவாரிபு
மிந்நகரழைத்தனமீண்டுப்போந்துநி
னன்னையையாடுவானழைத்தியாலென. (௪)

(௧, சேண் - விணணுலகம். செழுமை - நிறைவு. பரவை-கடல். அரன் - தன்னையடைந்தோர் மலததொடக்கைவேரோடொழிப்பவன்.

(௨) புரவலன் - சவுந்தரபாண்டியன். பூவை - நாகணவாய்ப்பறவையைப்போன்ற இன்சொல்லையுடைய தடாதகைப்பிராட்டியார். உரவு - வலிமை. மரவம் - குங்குமமரம். வகுளம் - மகிழ். பாடலம் - பாதிரி. அரியணை-சிஙகாதனம். நந்தவனம் என்பது - நந்தனம் எனநின்றது. சந்தோஷத்தைத் தரும்வனம் என்பதுபொருள.

(௩) சேடி - ஏவல்மகளிர். பொற்றொடி என்றது - பொன்னாலாகிய வளையலணிந்த தோழிப்பெண்களை. ஆதரமிரணடற என்றது - இருதலைப்புள்ளிற் கோருயிர்போல, வோருயிர்வாய்ந்து, ஆவிக்கிருகோடு தோன்றினாற்போல ஒத்த அன்பினை உடையராயிருத்தலை. ஆதரம் - அன்பு.

மடந்தையுமன்னையைக்கொணர்ந்துவாவிமா
டடைந்தனளாகமற்றவள்புராணநூற்
படர்ந்தகேள்வியர்தமைநோக்கிப்பௌவநீர்
குடைந்திடும்விதியெவன்கூறுமென்னவே. (ரு)

கோதறுகற்பினுய்கொழுநன்கைத்தலவ
காதலன்கைத்தலமன்றிக்கன்றின்வா
லாதலிம்மூன்றிலொன்றஙகைபற்றியே
யோதநீராடுதன்மரபென்றோதினார் (சு)

மறையவர்வாய்மைபொன்மாலைகேட்டுமேற்
குறைவறத்தவஞ்செயாக்கொடியபாவியேற
கிறைவனுஞ்சிறுவனுமில்லையேயினிப்
பெறுவதுகன்றலாற்பிறிதுணடாகுமோ. (எ)

ஆதலாற்கன்றின்வால்பறறியாடுகோ
மாதராயென்றுதன்மகட்குக்கூறலும்
வேதன்மால்பதவியும்வேணடினார்ககரு
ளாதனுருயிர்த்துணையாயநாயகி. (அ)

தன்னுயிர்க்கிழவனையடைந்துதாழ்ந்துதன்
னன்னைதன்குறையுரையாடவாணடகை
மன்னவன்வலாரியோடொருங்குவைகிய
தென்னவன்மேன்மனஞ்செலுத்தினனரோ. (கூ)

மேற்படி - வேறு.

சிலையத்திரியார்திருவுள்ளமுணர்ந்
தலையத்திரியட்டவனுதனநீத்

(ரு) கொணர்ந்து - அழைத்துவந்து. கொணு என்னும் பகுதி ஈறுகுறுகி ரகரமெய்விரிந்துகொணர் எனநின்றது.

(சு) ஆதல்-இடைசசொல். ஈணடுவிகற்பப்பொருளில்வந்தது. காதலன்-புத்திரன்.

(கூ) வலாரி - வலனென்னு மசுரனைக்கொன்றவன்-இந்திரன். வைகிய - வீற்றிருந்த.

(கo) சிலை-வில். அததிரி - மகமேருமலை. அலை - வினைத்தொகை. பறந்துதிரியும் என்பதுபொருள். அட்டவன் - சிறகுகளையறுத்தவிந்திரன். உலை-கொல்லனுலைக்களம். அத்திரி-துருத்தி. உலையத்திரியொத்த விமானமென்றது - துருத்தி, பருத்தலுஞ்சுருங்கலுமுடைமைபோல, விமானம் செல்லுதலும் இறங்குதலுமுடைமைபற்றி.

துலையத்திரியொத்தவிமானமொடு
மலையத்துவசச்செழியன்வருமால். (க0)

மண்பேறடைவான்வருமேழ்கடல்வா
யெணபேறடையாவருளின்னமுதைப்
பெண்பேறதனாற்பெறுபேறிதெனக்
கண்பேறடைவானெதிர்கண்டனனே. (கக)

வந்தான்மருகன்சரணம்பணிவான்
முந்தாமுனமாமனெனும்முறையா
லந்தாமரையங்கையமைத்துமகட்
டந்தானையெதிர்ந்துதழீஇயினனால். (கஉ)

ஆத்தன்றிருவுள்ளமகிழ்ந்தருளாற்
பார்த்தன்புகிரம்பியபனணியொடுந்
தீர்த்தம்புகுந்தாடியசெல்கவெனப்
பூத்தணபொருனைப்புனலுடையவனும். (கந)

முன்னைத்தவமெய்திமுயன்றுபெறு
மன்னப்பெடையன்னவள்வந்தெதிரே
தன்னைத்தழுவத்தழுவிகிரிவேந்
தென்னக்குறையாமகிழ்வெய்தினனே. (கச)

தண்டேமொழிவேள்விதவக்குறையாற்
கண்டேனிலனென்றுகருத்தவல
முண்டேயஃதிவ்வுவகைக்களிதேன்
வண்டேயெனவுணமெறநதனனால். (கரு)

(கக) பேறு-பயன. எழ்கடல்வாய எணபேறு அடையா அருள் இன் அமுதைஎன்றதற்கு எழுகடலின் அருகில்எழுந்தருளியிருந்த அளவிடுதற்கரிய இனியஅமுதம்போன்ற தன்மருகனை என்பது பொருள்.

(கந) பொருனை – தாமிரவர்ணி. புனலுடையவன் - நீர்வளமிக்க பாண்டிநாட்டையுடையமலயத்துவசன் ஆடியசெல்க என்றது-செய்யியவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெசசமாதலின் வருமொழி வல்லெழுத்து இயல்பாய் நின்றது

(கச) கிரிவேந்து - மலையாசன்.

(கரு) தேமொழி-அணமைவிளி. வேள்வி - திருமணம். அவலம்-கவலை. இவ்வுவகை என்றது- திருமணத்தில் உடனிருந்ததிருக்கோலம்போல, இக்கும்பெருமானும் பிராட்டியும் உடனிருந்ததிருக்கோலங்கண்ட) பெருமகிழ்ச்சியை.

சேணுற்றவனைச்சிலநாள்கழியக்
காணுற்றவள்போனிறைகற்புடையாள்
பூணுற்றுமலர்ந்ததொர்பொற்கொடிபோ
லூணுற்றெதிர்நண்ணியிறைஞ்சினளால். (கசு)

மஞ்சோதியகாஞ்சனமாலைகையிற்
பைஞ்சோதிவிளங்குபவித்திரையாய்ச்
செஞ்சோதிமுடிசசிவநாமவெழுத
தஞ்சோதிநெடுங்கடலாடுமரோ. (கஎ)

துங்கக்கலைவேதியர்தொன்மறைநூற்
சங்கற்பவிதிப்படிதன்றுணைகை
யங்கைத்தளிர்பற்றியகத்துவகை
பொங்கப்புணரிப்புனலாடினளே. (கஅ)

குடைந்தார்கரையேறினர்கொன்றைமுடி
யிடைந்தார்கருணைக்கணவிழிக்கமல
முடைந்தாரனைமாருதரங்குறுகா
தடைந்தாருமைபாகரருட்படிவம். (ககூ)

ஒண்கொண்டன்மிடறொருவிழியுமொருநா
லெண்கொண்டபுயத்தெழிலும்மழல்சேர்
கண்கொண்டநுதற்கவினும்பொலியா
மண்கண்டுவியப்பவயங்கினனால். (உ0)

விண்ணின்றுவழுக்கிவிழுங்கதிர்போற்
கண்ணின்றநுதற்கருணாகரன்வா
ழெண்ணின்றபுரத்தினிழிந்திமையா
மண்ணின் றதொர்தெய்வவிமானமரோ. (உக)

(ககூ) சேண-தூரதேசம். நாண உற்று என்றது-சிவபெருமான் திருவருளால்வந்த தமதுகணவனைக் கைப்பற்றுதற்கு மங்கலநாண் பூண்டமையை. இவ்வுண்மை, ஆலாஸ்யமகத்துவததிலும் வருதல் காண்க.

(கஎ) மஞ்சு-மேகம். ஓதி கூந்தல் பைஞ்சோதி-பசியகிரணம். பவித்திரை-பவித்திரமுடையவள். பவிததிரம-பாபத்தைநீக்கி முத்தியையளிப்பது. பைஞ்சோதி பவித்திரம என்றது-தருப்பைப்பவித்திரமாதலின்.

(ககூ) மிடைந்தார்-தரித்தவர். அடைந்தாருமைபாகரருட்படிவம் என்றது-சிவசாரூப்பியப்பேற்றை.

(உக) கதிர்-சூரியன். கருணாகரன்-அருளே திருமேனியாகவுடையசிவபெருமான். எணநினறபுரம்என்றது-திருமால்முதலியோர்எண்ணத்தில் நிலைபெற்று நினறசிவபுரத்தை. மண்-நிலவுலகம்.

அத்தெய்வவிமானமடுத்திடலு
முத்தெய்வதமுக்கணவன்பணியா
* ன்த்தெய்வதருக்கரனங்கையொடு
மெத்தெய்வதமுந்தொழவேறினனால். (௨௨)

தேமாரியெனுப் படிசிந்தவுறும்
பூமாரிபொழிந்ததுபொன்னுலகந்
தூமாமறையங்கரதுந்துபிகா
ராமாமெனவெங்குமதிர்ந்தனவால். (௨௩)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

எழுந்ததுவிமானம்வானமெழுந்ததுந்துபியுநாணி
விழுந்ததுபோலுமென்னவரவொலியெங்கும்விம்மத்
தொழுந்தகைமுனிவரேத்தசுராதிகள்பரவத்திங்கட்
கொழுந்தணிவேணிக்கூடதர்கோனகர்குறித்துச்செல்வார். (௨௪)

முன்புதன்னுருவாய்வையமுறைபுரிகோல்கைக்கொண்டு
பின்புதன்னுருவாதந்தமருகனும்பெருகுகேண்மை
யன்புதந்தருகுநின்றதடாதகையணங்குமீண்டு
பொன்புனைகுடுமிக்கோயில்புகுந்துநன்கிருப்பக்கண்டார். (௨௫)

முன்னைவல்வினையால்யாக்கைமுறைதடுமாறித்தோற்ற
மன்னியமனிதர்போலப்பண்டையவடிவமாறி

---

(௨௨) முத்தெய்வதம்-சோமசூரியாக்கினியென்னு மூன்றுதெய்வங்கள். * நத்தெய்வதருக்கரன் என்புழி, நகரம் சிறப்புப்பொருட்கண்வந்தது; நக்கீரனார் நப்பாலத்தனார் என்பனவற்றின் நகரம் போல, நங்கை - காஞ்சனமாலை.

(௨௩) தேம் மாரி - இனிய மழை (௨௪) அர ஒலி - அரகரவென்னுமுழக்கம். கோநகர் என்றது - அயன்பதமுதலிய எல்லாப் பதங்களுக்குந் தலைமைபெற்றுள்ள சிவபுரத்தை.

(௨௫) முன்பு தன்னுருவாய் என்றது-பாண்டியர் திருவுருவங்கொண்டமையை. பின்பு தன்னுருவம் என்றது-சிவபெருமான்திருவுருவமாகிய சாரூப்பியத்தை; எனவே சிவபெருமான் பாண்டியனது திருவுருவைத் தான்பெற்றுத் தனது திருவுருவத்தைப் பாண்டியனுக்களித்தாரென்பது கருத்து. குடுமி-சிகரம்.

(௨௬) முன்னை வல்வினை - அநாதியேயுள்ள பாசவினை. யாக்கைமுறைதடுமாறி என்றது - எழுவகைத் தோற்றங்களிலும் மாறிமாறிப் பிறந்தலொழிந்தமையை. தோற்றமன்னிய மனிதர் என்றது-அத்தோற்றங்களுள் தேவர்முதலிய வுயிர்களின் சரீரங்களைப் பெறுதற்கு தனிதயாக்கையே காரணமாக நிற்றலை. பண்டைய வடிவம் - சத்தியும், சிவமும்.

யன்னையேமகளாயீன்றவப்பனேமருகனாக
வென்னையாரோற்றேமியார்க்குமியற்றருந்தவத்தானென்னா. (உ௬)

கன்றகலான்போலையன்கனைகழல்விடாதுபற்றி
யொன்றியவன்புபின்னின்றீர்த்தெழவுள்ளத்தோடுஞ்
சென்றிருகண்ணுமுட்டியடிக்கடிதிரும்பிநோக்கக்
குன்றுறழ்விமானந்தன்னையஞ்சலிகூப்பிச்செல்வார். (உ௭)

மேற்படி - வேறு.

புவலோகங்கடந்துபோய்ப் புண்ணியருக்கெண்ணிறந்த போக மூட்டுஞ், சுவலோகங்கடந்துபோய் மகாலோகஞ்சனலோகந் துறந்துமேலைத், தவலோகங்கடந்துபோய்ச சத்தியலோகங்கடந்து தண்டுழாயோ, னவலோகங்கடந்துலக நாயகமாஞ்சிவலோக நண்ணினாரே. (உ௮)

அறக்கொடிபின்னிறைமகனை யடிபணிந்துதனையீன்றூர்க் காதிவேத, மறைப்பொருடன்வடிவளித்த வருளின்மனநிறைமகிழ்ச்சி வாய்கொள்ளாமற், புறப்படுவதெனவிரண்டு திருசெவிக்குஞ்செங்குமுதம் பொதிந்ததீநதே, னிறைப்பதெனப்பன்முறையாற் றுதிசெய்துதொழுதொன்று நிகழ்த்தா ரின்றாள். (உ௯)

(உ௮) புவலோகம் - சநதிரசூரியாமுதலியோர் வசிக்கும்பதம். சுவலோகம் - இந்திரனிருக்கும்பதம். மகலோகம் - மரீசி, மார்க்கண்டர், சித்தர்முதலியோர் வசிக்கும்பதம். சனலோகம் - கவ்வியவாகனர், அனலர், சோமர், யமர், அரியமணர், அக்கினி வாக்கர், பொக்கிஷ், ஆசியபர், சோமயா எனறு சொல்லப்பட்ட பிதிர்த்தேவர்களும், சஙகரிஷணர், வாசுதேவர், பிரத்துய்மினர், நிருத்தர் என்னும் நால்வரும், அததசீயசாரமும் மதனமுதலாயினோருமிருக்கும்பதம். தவலோகம்-சனகர், சனற்தனர், சனாதரர், சனற்குமாரர், சங்கு, திரிசங்கு, ரிபு என்னும் எழு முனிவர்களும் தவஞ்செய்திருக்குமிடம். சத்தியலோகம் - கிழக்கே இந்திரநீலநிறம் வாய்ந்த இருக்குவேதமும், வடக்கே படிகநிறம் வாய்ந்த யசுர்வேதமும், மேற்கே பதுமராக நிறம் வாய்ந்த சாமவேதமும், தெற்கே கருமை நிறம் வாய்ந்த அதர்வணவேதமுமிருக்க, மத்தியில் பிரமனிருக்கும் பதம். நவலோகம் - ஆன்மகோடிகளைப் பாதுகாக்குந் திருமால் வசிக்கும்பதம். சிவலோகம் - பிரம விஷ்ணுக்கள் சேவிக்க உருத்திரமூர்த்தி எழுந்தருளியிருக்கும் பதம்.

(உ௯) செவிக்கும் - உருபு மயக்கம்.

எண்ணிறந்ததேவர்க்கும் யாவர்க்கும்பயன்சுரக்கு மிமையோர் னாட்டுப், புண்ணியவான்றன்புனிற்றுக் கன்றுக்குக்குறைவேதென் பொருட்டென்னின்று, லெண்ணியதுகடலொன்றே யெழுகடலு மீண்டழைத்தா யின்றுளாட, விண்ணிருந்தகணவனையும் விளித்து னருள்வடிவளித்துன் மேனுடைந்தாய். (௩௦)

தென்னர்மரபிறந்ததெனப் படுபழியிலாழவருஞ் செவ்விநோக்கிப், பொன்னவிர்தார்முடிபுனைந்து கோலோச்சிவருகின்றாய் போலுமேலு, மிந்நிலைமைக்கிடையூறு மினியின்றேயெனத்தலைவியியம்பலோடுந், தன்னிறைவியுட்கோளை யகங்கொண்டுமகிழ்ந்திருந்தான் றமிழர்கோமான். (௩௧)

மலயத்துவசனையழைத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௧௧ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௨௦.

பதினோராவது,

உக்கிரபாண்டியனது திருவவதாரப்படலம்.

கலிநிலைத்துறை.

மன்னவன்குலசேகரன்றிருமகன்மனைவி
தன்னொடுங்கடலாடியதகுதியீதந்தத்
தென்னவன்றனித்திருமகடிருவுளங்களிப்ப
வுன்னருந்திறலுக்கிரனுதித்தவாறுரைப்பாம். (௧)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தண்ணிலாமௌலிவேய்ந்தசுந்தரசாமிஞாலத்
தெண்ணிலாவைகறன்னதிணையடிநிழல்போல்யார்க்குந்

(௩௦) புண்ணிய ஆன் என்றது - புண்ணிய வடிவாகிய காமதேனுவை. புனிறு-இளமை. அருள்வடிவு-சாரூப்பியம்.

(௩௧) செவ்வி - காலம். இடையூறு-இடையுறுதல். உட்கோள்-உட்கிடை: அதாவது - மனக்கொள்கை.

(௨) சுந்தரசாமி-சவுந்தரபாண்டியர். எணணிலாவைகல் என்றது - அறுபத்தாறுயிரம்வருடம் அரசுபுரிந்தமையை. உண்ணிலவுயிர்-எல்லாவுடம்பினுள்ளும் விளங்கும் உயிர்த்தொகைகள்.

தெண்ணிலாக்கவிகைநீழல்செய்தருட்செங்கோலோச்சி
யுண்ணிலாவுயிர்தானாகிமுறைபுரிந்தொழுகுநாளில். (உ)

கரியவன்கமலச்செம்மன்மறைமுதற்கலைகள்காண்டற்
கரியவனன்பர்க்கென்றுமெளியவனாகுமேன்மை
தெரியவன்பகன்றசிர்தைத்தென்னவன்றனக்குநகற்பிற்
குரியவடனக்குங்காதன்மகளெனவுமையைத்தந்தான். (ங)

மற்றதற்கிசையத்தானுமருமகனாகிவைய
முற்றும்வெண்குடைக்கீழ்வைகமுறைசெய்தானாகமூன்று
கொற்றவர்தம்மிற்றிஙகட்கோக்குடிவிழுப்பமெய்தப்
பெற்றதுபோலுமின்னம்பெறுவதோர்குறைவுதீர்ப்பான். (ச)

ஒன்றினைச்செய்கைசெய்யாதொழிகைவேறொன்றுசெய்கை
யென்றிவையுடையோனாதியீறிலாப்பரமயோகி
கன்றுதிதிகழ்ச்சிவேட்கைகட்பிகல்விளைக்குமாயை
வென்றவன்செய்யுமாயைவிருத்தியாரளககவல்லார். (ரு)

(ங.) தென்னவன்-மலயத்துவசபாண்டியன். கற்பிற்குரியவள் என்றது - கற்பின்கிழத்தியாராகிய காஞ்சனமாலையை.

(ச) மூன்றுகொற்றவர் - சேரசோழபாண்டியர். திஙகள்கோக்குடி-சந்திரன்வழிவந்த பாணடியர்மரபு. விழுப்பம்-மேன்மை. இன்னும் பெறுவதோர்குறைவு என்றது-தமக்குப்பின் அரசின்மையை.

(ரு) ஒன்றினைச்செய்கை-ஈஸ்வரன்பிரபுத்வசாமர்த்தியகுணங்கள் மூன்றனுளொன்றாகிய (கர்த்தத்துவம்) செய்யாதொழிகை அகர்த்தத்துவம். வேறொன்றுசெய்கை-அன்னிய தாகர்த்தத்துவம். ஆதியீறிலாப் பரமயோகி என்றது - மேற்கூறிய முக்குணங்களும், ஆன்மாக்களின் பொருட்டேயன்றித், தனக்கோர்முதலும் இறுதியுமில்லாதவ னென்பதைக்குறித்து நின்றது. இகழ்ச்சி—வெறுப்பு. வேட்கை-விருப்பம். அவன்செய்யுமாயை விருத்தியாரளக்க வல்லாரென்றது - ஆன்மாக்கள் பந்தத்தின்கண் அது அதுவாயும், முத்தியின்கண், மாயாகருவிகண்முற்றும்நீஙகி முதல்வனோடொன்றாயும் நிற்குந் தன்மையனவாய், இடையாயுள்ள சுத்தத்தில் அறிந்திற்றெரியு மரபாயிருத்தலாலும், அவன்செயலையறிவது அரியதிலரியதென்பதை விளக்கிநின்றது.

இந்திரசாலவிச்சைகாட்டுவோனென்னத்தன்பாற்
செந்தழனாட்டமீன்றசெல்வனைக்கருப்பமெய்தா
தந்தமிலுயிருஞாலமனைத்தையுமீன்றதாயாஞ்
சுந்தரவல்லிதன்பாற்றோன்றுமாறுள்ளஞ்செய்தான். (சு)

அங்கவன்வரவுக்கேற்பவாயமும்பிறருந்தாழ்ந்து
மங்கைநின்வடிவுக்கேற்பக்கருவுருவனப்புஞ்சீருந்
திங்கடோறுற்றுமன்றற்செவ்வியுங்காணவாசை
பொங்கியதெங்கட்கென்றார்புனிதையப்படிபோலானாள். (எ)

கருமணிசிகரசெம்பொற்கனவரையனையகாட்சித்
திருமுலையமுதம்பெய்தசெப்பிரண்டனையவாக
வருமுலைசுமந்துமாய்ந்தமருங்குலும்வந்துதோன்ற
வருள்கனிந்தனையாளுவிற்கின்சுவையார்வம்பொங்க. (அ)

என்னவுமெளியவேனுமரியனவென்னவேட்டா
ளன்னவும்போகபூமியரும்பெறலுணவுநல்கிப்
பன்னகரமுதுந்திங்கட்படுசுவையமுதுந்தெய்வப்
பொன்னகரமுதுமாசைபுதைபடக்கணங்கணல்க. (கூ)

புண்ணியமுனிவர்வேதபண்டிதர்போந்துவேந்தர்க்
கண்ணியசடங்குமூதூரருங்கடிவெள்ளத்தாழ

(சு) இந்திரசாலவிச்சை காட்டுவோனென்றது - கருப்பத்தில் தோன்றுவதுபோலப் பிறர்கண்களுக்குக் காணப்பட்டும், அவ்வாறு தோன்றாமையை. செந்தழல் நாட்டமீன்ற செல்வன்என்றது - செவந்நுதற்கண் தந்தருளிய இளையபிள்ளையாரை.

(எ) ஆயம் - மகளிர்கூட்டம். மன்றல்செவ்வி - திருவிழாப் பொலிவு

(அ) கருமணி - நீலரத்தினம் கனகம் — கனிந்தால், என்பவற் றீறுதொக்குக், கனம், கனிந்து எனநின்றன.

(கூ) போகபூமி என்றதை - ஆதியரிவஞ்சம் நல்லரிவஞ்சம், ஏமதவஞ்சம் ஏமவஞ்சம், தேவகுருவஞ்சம் உத்தரகுருவஞ்சம், எனப்போகபூமியறுவகைப்படுமே. என்பதனாலுணர்க. பன்னகரமுதமென்றது - பலநகரங்களிலுள்ள அமிர்தமொத்தவுணவுகளை. திங்கட்படு சுவையமுதமென்றது - சந்திரமண்டலத்துள்ள சுவைமிருந்த அமுதத்தை. பொன்னகரமுதம் - தேவருலகிலுள்ளவமுதம்.

வெண்ணியதிஙகடோறுமியற்றவிக்கன்னித்தெய்வம்
பண்ணியதருமச்சார்பாற்பபெயன்றலைப்பாடெய்த. (கo)

மாசறத்துறந்தோருள்ளமானவான்களங்கநீங்க
வீசர்தஙகிழமையென்னுமிந்துவாதிரைநாள்செய்த
பூசையின்பயின்றுனெய்தவெரிபசும்பொற்கோள்வந்து
தேசொடுகேந்திரத்திற்சிறந்தநல்லோரைவாய்ப்ப. (கக)

மூந்தைநான்மறைகடாமேமுழங்கமந்தாரமாரி
சிந்தநாண்மலர்பூத்தாடுமின்னெனத்திசைகடோறு
மந்தரமகளிராடத்துந்துபியைந்துமார்ப்ப
விந்தையுந்திருவும்வெள்ளைக்கிழத்தியும்வீறுவாய்ப்ப. (கஉ)

(கo) வேந்தர்க்கணணிய சடஙகென்றது - அரசர்க்குவிதித்தக ருப்பாதானம், புஞ்சவநம். சீமந்தம்.விணடுபலி என்னும் நால்வகை க்கருமங்களை. இவற்றுள், கர்ப்பாதானமாவது-கருப்பந்தரிககும்படி செய்யுஙகிரியை. புஞ்சவநமாவது-வாமதேவமாதிரததால், ஆயிரம், அல்லது நூற்றெட்டுதரம் ஓமஞ்செய்து, அந்தமந்திரத்தினலேயே ஆண்மகவுபிறக்கும்படி. ஆலந்தளிர. பால், உளுந்து இவைகளைக் கொண்டு கருப்பவதியின் நாசியிறபிழியுநகிரியை. சீமந்தமாவது வியாகிரிதி மந்திரத்தாலும், அகோரமந்திரத்தாலும், நூற்றெட்டு தரம் ஓமஞ்செய்து. தருப்பை. அததி, அரக்கொமபு, மூன்றிடத்து விளர்ப்புள்ளபன்றிமுள் இவைகளைக்கூட்டி, வித்தியாஙக மந்திரத் தினல் தலைமயிரை வகிரும்படி நெற்றிமுதன்மே விழுத்துச்செய் யுங்கிரியை. விணடுபலியாவது-சீமந்தசசடஙகி னுறுப்புக்களிலொ ன்றாய், இருடிகேசன்முதலிய திருநாமஙகளால் திருமாலைக்காலையி லும், மாலையிலும் ஆவாகனஞ் செய்தருசசிதது. அகோரமந்திரத்தி னலும், வியாகிரிதியினலும். நூற்றெட்டு ஓமஙகளையும். விண்டுமேநு வால் ஆறுஓமஙகளையும், நெய்யினல் ஆறு ஓமஙகளையுஞ்செய்து.மு டிவில் எட்டுப்பிரமசரியருக் கன்னமூட்டிக், கருப்பவதியின் வயிற் றிலுள்ள சிசுவுக்கு வலிமையுண்டாகச செய்யுஙகிரியை. திஙகடோ றுமென்றது - புஞ்சவநம், இரண்டாவது அல்லது நான்காவதுமா தங்களிலும்; சீமந்தம்-நான்கு, எட்டுமுதலிய விரட்டித்த மாதங்க ளிலும்: செய்வதாதலின்.

(கக) பொற்கோள் - பிரகஸ்பதி.

(கஉ) அந்தரமகளிர் - அரம்பையர்கள் விந்தை — வீரலட்சுமி. திரு — இலக்குமி. வெள்ளைக்கிழத்தி - நாமகள். வீறு - இறுமாப்பு

அந்தணர்மகிழ்ச்சிதூங்கவடுத்தவர்வளர்க்குமுன்னர்
மந்திரவேள்விச்செந்தீவலஞ்சுழித்தெழுந்தார்த்தாடச்
சிந்தூரநுதன்மாவெட்டுஞ்சேடனும்பொறையெய்ப்பாற
விந்திரன்மேருப்புத்தேள்புனலிறைக்கிடத்தோளாட. (கங)

ஆலத்தையமுதமாக்குமண்ணலுமணங்குங்கொண்ட
கோலத்துக்கேற்பக்காலைக்குழந்தைவெங்கதிர்போலன்றைக்
காலத்திலுதித்தசேய்போற்கணமழைபிலிற்றுநிம்ப
மாலைத்தோட்செழியன்செல்வமகள்வயிற்றோன்றினானே. (கச)

எடுத்தனண்மோந்துபுல்லியேந்தினள்காந்தன்கையிற்
கொடுத்தனள்வாங்கிவீங்குகொங்கைநினறிழிபால்வெள்ளம்
விடுத்தனள்குமுதப்போதில்வெண்ணிலாவெள்ளம்போல்வாய்
மடுத்தனளருத்திருடன்மைந்தனையெம்பிராட்டி. (கரு)

சலத்தலைகிடக்கைப்புத்தேடருநிழல்வாழ்க்கைப்புத்தே
ளலர்த்தலையிருக்கைப்புத்தேளாதிப்புத்தேளிர்வேதப்
புலத்தலைக்கேள்விசான்றபுண்ணியமுனிவரேனோர்
குலத்தலைமகளிரோடுங்கோமகன்கோயில்புக்கார். (கசு)

குடபுலத்தரசும்பொன்னிகுளிர்புனற்கோழிவேந்தும்
வடபுலத்தரசர்யாருங்குறுநிலவாழ்க்கைச்செல்வத்
தடல்கெழுதொண்டைத்தண்டாரசொடுமனிகஞ்சூழக்
கடல்களூற்றிசையும்பொங்கிவருவபோற்கலிப்பவந்தார். (கஎ)

(கங) மாவெட்டுமே என்றது-ஐராவதம், புண்டரீகம்.வாமனம், குமுதம், அஞ்சனம், புட்பதந்தம், சாருவபூமம், சுப்பிரதீபம் என்னும் அஷ்டகசங்களை. பொறை - பொறுத்தல். எய்ப்பு - இளைப்பு. மேருப்புத்தேள் - மேருதெய்வம். புனலிறை - வருணன்.

(கச) சேய் - குமாரக்கடவுள். (கரு) புல்லி-தழுவி. காந்தன் - கணவன். குமுதப்போது - அல்லிமலர். எடுத்தனள், ஏந்தினள், கொடுத்தனள், விடுத்தனள, மடுத்தனள் என்பனமுற்றெச்சங்கள.

(கசு) சலத்தலைக் கிடக்கைப்புத்தேள் - திருமால். தருநிலைவாழ்க்கைப்புத்தேள் - இந்திரன். அலர்த்தலையிருக்கைப்புத்தேள் - பிரமன். புத்தேளிர் - தேவர். கோமகன் - சவுந்தர பாண்டியன்.

(கஎ) குடபுலத்தரசு - சேரன். பொன்னி - காவிரி. கோழி - உறையூர். கோழிவேந்தன் - சோழன். வடபுலத்தரசரென்றது-வடதேயத்திலுள்ள கஜபதிமுதலிய அரசர்களை. தொண்டைத்தண்டாரசு என்றது - தொண்டை மண்டலத்தரசனை.

மன்னனைத்தேவிதன்னைமுறையினல்வழுத்திவாழ்த்தி
கன்னர்கோளாகியோகைகவின்றுவெண்மழுமானீத்த
தென்னவர்பெருமான்றேவிதிருமுகக்கருணைபெற்றுப்
பொன்னடிபணிந்துதம்மூர்போகுவாரிளையசொல்வார். (க௯)

வழுதியர்பெருமான்றன்பாற்கந்தனேவந்தானென்பார்
பழுதறுகற்பினுடன்பாக்கியமிதுவேயென்பா
ரழகினுன்மதனும்பெண்மையவாவுறுமிவன்கோலானை
யெழுகடலுலகோவையமேழையுங்காக்குமென்பார். (கக)

மனிதர்வான்றவமோதென்பார்வைகுவோர்தவமோவானப்
புனிதர்வான்றவமோவேள்விப்பூசுராதவமோகேள்வி
முனிவர்வான்றவமோவீறுமுதலிலாமுதல்வனுள்ளக்
கனிதருகருணைபோலிக்காதலன்றோற்றமென்பார். (உ0)

தருமமாதவத்தின்பேறேவருத்தமாதவத்தின்பேறே
பெருமைசால்காமநோற்றபெருந்தவப்பேறேவெய்தற்
கருமையாம்வீடுநோற்றவருந்தவப்பேறேவிந்தத்
திருமகனென்றுதம்மில்விளும்மகிழ்சிறப்பசென்றார் (உக)

அவ்வவர்மனைகடோறுமஙகலவணிகளாகக்
கௌவைமஙகலஙகளார்ப்பக்கடிநகரெஙகும்பொஙக
நெய்விழாவெடுப்பக்கேள்விகிரம்பியமறையோர்க்கீந்த
தெய்வமாதானநீத்தந்திரைக்கடன்மடுததம்மா. (உஉ)

சுண்ணமும்பொரியுந்தூவெள்ளரிசியுந்தூர்வைக்காடுந்
தண்ணறுஞ்சிவிறிவீசுதண்பனிநீருஞ்சாந்து
மெண்ணெயுநானச்சேறும்பசையறவெடுத்துவாரிக்
கண்ணகனகரமெஙகுஙகழுவினதானவெள்ளம். (உ௩)

செம்பொன்செய்துருத்திதூம்புசெய்குழல்வட்டமாக
வம்பொன்செய்சிவிறிவெணபொனணடைகொணடாரந்தூங்கும்

(க௯) கோள் - ஏற்றுக்கொள்ளுதல். ஓகை - மகிழ்ச்சி.

(உ0) தென்பார் - பாண்டிநாடு பூசுரர்-அந்தணர். (உக) அரு த்தம் - பொருள். (உஉ) கௌவை - முழக்கம். நெய்விழா - எண் ணெய்விழா.

(உ௩) தூர்வைக்காடு - அறுகின் குப்பை. தானவெள்ளம் - தானநீர்ப்பெருக்கு - அல்லது. மதநீர்ப்பெருக்கு.

(உ௪) துருத்தி, குழல், சிவிறி, அண்டை, இந்நான்கும் ஒவ் வோர்வகையான நீரிறைக்குங கருவிகள். தூம்பு - தொளை. மாறி ஆடலாவது - துருத்தியுஞ் சிவிறியுமேந்திய பெண்கள்; குழலும், அண்டையும் எந்திநீர் தூவலும்; குழலும் அண்டையுமேந்திய புரு ஷர்கள்; துருத்தியும் சிவிறியும் எந்திநீர் தூவலுமாம். அனங்கன் (தேகமில்லாதவன்) மன்மதன்.

வம்பஞ்சுமுலையினருமைந்தருமாறியாட
வம்பஞ்சுமாறிமாறியனகைனுமாடல்செய்தான். (உச)

இன்னணங்களிப்பமூதூரிந்துவாதிரைநன்னாளிற்
பொன்னவன்கேந்திரித்தபுனிதலக்கினத்திற்போந்த
தென்னவர்பெருமான்சேய்க்குசசாதகசசெய்தியாதி
மன்னவர்க்கியன்றவேதமரபினல்வயகைவாற்றி. (உரு)

கரியவெண்டிரைநீர்சசெல்வன்கல்விறகரிந்தவென்றித்
தெரியலனுலகந்தாஙகுதெய்வதவரைக்கோனாதித்
தரியலர்வீரஞ்சிந்தத்தருக்கழித்தசசந்தோற்றற்
குரியகாரணத்தானுமமுக்கிரவருமனெனாருன். (உசு)

நாலாகுமதியிறசந்திமிதிப்பதுநடத்தியாறும்
யாலாகுமதியிலன்னமங்கலம்பயிற்றியாண்டின்
மேலாகுமதியிற்கேசவினைமுடித்தைந்தாமாண்டி
னூலாறுதெரிந்துபூணநூற்கடிமுடித்துப்பின்னர். (உஎ)

(உரு) மூதூர் - தொன்றுதொட்டுள்ள மதுரைநகர். பொன்னவன்-குரு. கேந்திரித்த - கேந்திரஸ்தானமடைந்த. சாதகன்மமாவது-புத்திரோற்பத்தியாய காலத்தில், அஸ்திரமந்திரத்தால் நூறு ஓமஞ்செய்து, வாமமந்திரத்தால் புத்திரன்முகத்தை யெதிர் நோக்கிப், பஞ்சப்பிரம மந்திரங்களையுச்சரித்து, உச்சியைமோந்து, தற்புருடமந்திரத்தை வலக்காதில் செலுத்தல். ஆதியென்றது-உத்தாபனக்கிரியையை. அதாவது, அசுத்தமாகிய அறைவீட்டினின்றும் சுத்தமாகிய வுயர்ந்தவிடத்தில் குழந்தையைச் சேர்ப்பிக்குங்கிரியை.

(உசு) கரிய-பெரிய. நீர்சசெல்வன்-வருணன். கல்விறகு அறிந்தவென்றித் தெரியலன் - இந்திரன் தெரியல் - மாலை. வரைக்கோன் - மகம்மேரு அரசன் தரியலா-பகைவர். தருக்கு-செருக்கு. உக்கிரவருமன் - உக்கிரமே கவசமாகவுடையவன். இதுநாமகரணச் சடங்கைக் குறித்தது. நாமகரணமாவது - பெயரிடுதலிற் செய்யுங் கிரியை.

(உஎ) சந்திமிதிப்பது என்றது - பிரவாசக்கிரியையை. அதாவது - நான்காமாதத்தில் குழந்தையையெடுத்துக்கொண்டு ஆலயத்திற்குச் செல்லுங்கிரியை; அல்லது-நாற்சந்தி கூடுமிடத்திற் செல்லுதல். அன்னமங்கலம்-அன்னப்பிராசனக்கிரியை. அதாவது, ஆறுவதுமாதத்தில் சோறூட்டுதலிற் செய்யுங்கிரியை. கேசவினை-சௌளக்கிரியை. அதாவது-பதின்மூன்றாவதுமாதத்தில்,மயிர்வினைக்குச் செய்யுங்கிரியை. பூணநூற்கடி - உபநயக்கிரியை. அதாவது-ஐந்தாவதுவருடத்தில் பரமசிவத்தைத் தரிசிப்பதற்குச் செய்யுங்கிரியை.

பதநிரைபாழிச்சாகையாரணம்பணைத்தவேத
முதனிரைக்கலையும்வென்றிமூரிவிற்கலையும்வாளு
மதநிரையொழுகுமையன்மாநிரைவையம்பாய்மா
விதநிரையேற்றமற்றுமுணர்த்தினன்வியாழப்புத்தேள். (உஅ)

குருமுகத்தறியவேண்டுமென்பதோர்கொள்கையாலே
யொருமுறைகேட்டாங்கெண்ணெண்கலைகளுமொருங்குதேறி
யரனலதொருவராலுந்தேற்றுவதருமையாலப்
பரனிடைத்தெளிந்தான்பாசுபதாத்திரப்படையுமன்னோ. (உகூ)

எல்லையில்கலைகளெல்லாமகவைநாலிரண்டின்முற்றத்
தொல்லறிவுடையானாகிக்குரவரைத்தொழுதுபோற்ற
வல்லவனாகியன்னார்மகிழ்ச்சிகொள்கலனாய்வென்றிச்
செல்வவேற்றிளையரோடுந்திருவிளையாடல்செய்வான். (௩௦)

புகர்மதவேழமுட்டிப்போர்விளையாடிவென்றுந்
தகரொடுதகரைத்தாக்கித்தருக்கமராடிவென்றும்

(உஅ) பதநிரைபாழி சாகையாரணம்பணைத்தவேத முதனிரை கலை என்றது-காணடோபக்கிர மணக்கிரியையை அதாவது வேத பாகங்களை அத்தியயனஞ்செய்ய ஆரம்பிக்குங்கிரியை. பதம்-வாசகம். நிரை - பூர்வபூர்வபதத்தை அனுசரித்து, உத்தரோத்தரபதத்தை யுசசரிக்குங்கிரமம். பாழி - இரணடுபதததை யெடுத்துக் கொண்டு பூர்வபதததையொரு முறையுச்சரித்து, உத்தரபதத்தை இரண்டு முறையுசசரித்து, மீட்டும்பூாவபதத்தை இரணடுமுறையுச்சரித்து, உத்தரபதத்தை ஒருமுறை யுசசரிக்குஞ்சடை. சாகை - சத்த காண்டத்தின்வேறுபுள்ளது. ஆரணம் அசசாகையில் பததுப்பிரச்சினங்களகூடியது. பணைதத என்றதற்கு-இவ்வுறுப்பக்களால் நிரம்பிய வென்பது பொருள். வேதமுதல நிரைகலை என்றது-மந்திரம், வியாகரணம், நிகணடு, சநதோபிசிதம். நிருத்தம், சோதிடம் என்னும் ஆறு அஙகஙகளே. விற்கலை-தனுர்வேதம். வாள் - வாட்பயிர்ச்சிக்குரியநூல். மாஎற்றம் - யானையேற்றம். வையம்-தேர். பாய்மா-குதிரை.

(உகூ) கொள்கை-கோட்பாடு எணணெண்கலை-அறுபத்து நான்கு கலைகள். (௩௦)நாலிரணடகவை-எட்டுவயது ,தொல்லறிவுஎன்றது-நுதற்கண்ணிற்றோன்றிய இளையபிள்ளையாராதலின், பண்டேயமுற்றறிவை. மகிழ்ச்சிகொள்கலன்-மகிழ்ச்சிக்கோர்பாத்திரம்.

(௩க) புகர்-புள்ளி. வேழம்-யானை. தகர்—ஆட்டுக்கடா. வகிர்-பிளவு. வாரணம் என்னும் பலபொருளொருசொல், "வகிர்படுகுருதிச்சூடு"என்னுங் குறிப்பால் சேவலை யுணர்த்திற்று நான்குறுப்பு ஆடி - என்றதற்கு இரதகஜ துரகபதாதி என்னு நான்குறுப்புகளமைந்த சதுரங்கத்தைத்தொட்டு விளையாடி என்பதுபொருள்.

வகிர்படுகுருதிச்சூட்டுவாரணமாடிவென்று
நகைமணிப்பலகைசெம்பொனுன்குறுப்பாடிவென்றும். (ஙக)

காற்றினுங்கடியமாவிற்காவதம்பலபோய்மீண்டு
கூற்றினுமகொடியசீற்றக்குஞ்சரமுகைத்தும்வையை
யாற்றினும்பானததாவியகததினுளின்பந்துய்த்தும்
வேற்றிறன்மைந்தரோடுமெல்லமர்விளைத்துவென்றும். (ஙஉ)

சந்தவெற்படைந்துவேட்டஞ்செய்துமசசைலவாழ்க்கை
யந்தணராசிகூறவவர்தொழில்வினையுமன்னுர்
கந்தமென்கனிவிருத்தூண்கைதழீஇக்களிதுமீண்டு
மிந்தவாறைம்மூவாண்டுகழியமேலெய்துமாணடில். (ஙங)

சூர்முதறடிந்ததகைடோன்றலேயிவனென்றெணணிக்
கார்முகமயிலும்வேலுமகைவிடாககாக்குயாபோல்
வார்முகமுலைபினுரும்வடிக்கணுமருஙகுமொய்ப்பக்
கூர்முகவேலானின்னகொள்கையனுகத்தாதை. (ஙச)

பங்கயசெவ்வித்தாகிககண்மனம்பருகுகாந்தி
யஙகழற்காலுஞ்சொன்னவடைவினிற்றிரணடுநீண்ட
சங்கையும்வட்டநதோன்றுசசெழுமுழநதாளுநாலவாய்த்
துங்கவீரகைவுணமால்யானைத்துதிக்கைபோற்றிரள்கவானும். ()

சிறுகியவயிறுந்தாழ்ந்தநாபியுஞ்செவ்விநோக்கு
மறுவில்கணணடிபினன்னகடியகலவரைகொணமார்பு
மெறிபிசைவீணைதணடிநீணைந்துநீணடிழிந்தகையும்
வெறியதார்கிடந்தமேருவெற்பிணடனையதோளும். (ஙசு)

(ஙஉ) மா-குதிரை. காவதம-காதம. ஆவி-தடாகம். இன்பமென்றது-நீர்விளையாட்டயாதலாலும் மலாகளைச சூடுவதாலும,நிகழும் மனக்கிளர்சசியை.

(ஙங) சந்தவெற்பு - சந்தனவிருட்சஙகளடர்ந்த பொதியமலை. சைலம்-மலை. கந்தம் - கிழஙகு.

(ஙச) சூர்முதலென்றது - சூரபன்மனுகிய மாமரத்தின்வேரை தோன்றல் என்றது - சிவசுப்பிரமணயக்கடவுளை. மருஙகு-பக்கம்.

(ஙரு) கழல்-வீரகண்டை சொன்ன அடைவு என்றது - சாமுத்திரிக நூலிற்சொன்ன முறைமை. சஙகை-கணைக்கால். வட்டம்-எலும்பின் வட்டவடிவம். நால்வாய் - தொஙகியசையும்வாய். ஈர்ங்கவுள் தண்மைவாய்ந்தகபோலம். கவான்-தொடை.

(ஙசு) கடி-சருச்சரை. அதாவது முருட்டுத்தன்மை. மறு-குற்றம்.

வலம்புரியென்னவாய்ந்தகண்டமுமலராண்மன்னும்
பொலம்புரிகமலமன்னவதனமும்பொதுவாளுக்கி
நிலம்புரிதவப்பேறன்னான்வடிவெலாநின்றுநின்று
நலம்புரிநூலாளுேக்கிச்சோதிப்பானடிக்கவல்லான். (௩௭)

உன்னதமாறுநீண்டவுறுப்பைந்துசுருக்கந்தானு
மன்னதுகுறுக்கநான்காமகலுறுப்பிரண்டேழாகச்
சொன்னதுசிவப்புமூன்றுகம்பீரந்தொகுத்தவாறே
யின்னவைவிரிக்கினென்னுான்கிலக்கணவுறுப்பாமென்ப. (௩௮)

வயிறுதோணெற்றிநாசிமார்புகையடியிவ்வாறு
முயரில்வான்செல்வனுகுமொளிகவர்கணகபோலம்
புயல்புரைவள்ளற்செங்கைபுதுமணநகவருந்துண்டம்
வியன்முலைநமொர்பைந்துநீண்டவேல்விளைக்குநன்மை (௩௯)

நறியபூங்குஞ்சிதொக்குவிரற்கணுநகம்பல்லைந்துஞ்
சிறியவேலாயுள்கோசஞ்சங்கைநாமுதுகிந்நான்கு
குறியவேற்பாக்கியப்பேருஞ்சிரங்குளமெனருய்நதோ
ரறியுமிவ்வுறுப்பிரணமெகன்றவேலிதுவுநன்றும் (௪0)

அகவடியங்கைநாட்டக்கடையிதழண்ணநாக்கு
நகமிவையேழுஞ்சேர்தசன்மையாற்பெருமாவின்ப
மிகல்வலியோசைநாபியென்றிவைமூன்றுமாழ்ந்த
தகைமையாலெவர்க்குமேலாநன்மைசாறக்கோனென்ன. (௪௧)

எல்லையின்மூர்த்திமைந்தனிலக்கணநிறைவிளேடு
நல்லவாங்குணனுநோக்கிப்பொதுவறஞாலங்காக்க
வல்லவனுவாழ்நாணளிபெறவல்லனென்னு
வல்லணிமிடற்றான்பின்னுமனத்தினலளந்துசூழம். (௪௨)

---

(௩௭) நடிக்கவல்லான்-இந்திரஜாலவித்தை செய்யவல்லசவுந்தரபாண்டியன். நலம்புரிநூல்-சாமுத்திரிகைநூல்

(௩௯) புயல்-மேகம். துண்டம்-நாசி.

(௪0) குஞ்சி - சிகை. தொக்கு - சிறுத்து. கோசம் - ஆண்குறி. குளம் - நெற்றி.

(௪௧) அகவடி - அடியினுள்ளிடம். அங்கை-உள்ளங்கை. நாட்டக்கடை - கட்கடை. இதழ்-உதடு. அண்ணம் - மேல்வாய். இகல்வலி - ஒருபொருட்பன்மொழி.

(௪௨) வாழ்நாள்-ஆயுள். சூழல்-ஆலோசித்தல். அல்-இருள்.

இத்தகுபண்புசான்றநீர்மையாலிசைமைநீதி
வித்தகநல்லவுள்ளமுடைமைமெய்வீறுதெய்வ
பத்திமையுலகுக்கெல்லாமகிழ்சசிசெய்பண்புசாந்த
சித்தமெவ்வுயிர்க்குமன்புசெய்கைநல்லீகைகல்வி. (சரு)

வெல்லுதற்கரியார்தம்மைவெல்லுதறேவராலுஞ்
செல்லுதற்கரியதேத்துஞ்சென்றிடுதிறையுங்கோடல்
புல்லுதற்கரியஞாலமாலைபோற்புயத்திலேந்திச்
சொல்லுதற்கரியகீர்த்தியுலகெலாஞ்சுமப்பவைத்தல். (சச)

என்றிவையாதியாயவியற்குணமுடையனுகி
நன்றிசெய்துலகுக்கெல்லாநாயகனொருவனுகி
நின்றிடுமிவற்குப்பின்னர்நீணமுடிகவித்துமுன்னர்
மன்றல்செய்கென்றுசூழ்ந்துமதிஞரோடுசாவினனே. (சடு)

உக்கிரபாண்டியனது திருவவதாரப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் உ0 - க்கு - திருவிருத்தம் - கஙடு.

பன்னிரண்டாவது,

உக்கிரகுமாரனுக்கு

வேல்வளைசெண்டுகொடுத்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உருக்குர்திறலுக்கிரகுமரனுதயமிதுவான்மதியுநதிப் [ச்
பெருக்குநகரந்தசடைக்கறறைப்பெருக்தோர்சசெழியர்பிரானவற்கு
செருக்குஞ்செல்வமணமுடித்துச செவ்வேல்வளைசெண்டளித்துன்
தரிக்குமுடிதந்தரசரிமைதந்தசெயலுஞ்சாற்றுவாம். [எக்

(சரு) இசைமை-புகழ். வித்தகம்-சதுரப்பாடு. வீறு-நிகரின்மை.

(சச) தேத்தும்-இடத்தும். தேம்-இடப்பெயர்ச்சொல் - அது உருபேற்குமிடத்து ஈறும், அத்துச்சாரியையின் அகரமுங்கெட்டுத் தேத்து என நின்றது. (சடு) இயல்-இயற்கை. மதிஞர் (சுமதிமுதலிய) அமைச்சர். உசாவல்-ஆலோசித்தல். கவித்தும்-சூட்டுவோம். இது எதிர்காலத்தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று. தும் - மேற்படி வினைமுற்றுவிகுதி.

வையைக்கிழவன் றன்னருமைக்குமரன் றனக்குமணம்புணர்ச்சி
செய்யக்கருதுந்திறனோக்கியறிஞரோடேந்திரண்டமைச்சர்
மையற்றழியாநிலத்திருவுமரபுங்குடியும்புகழ்மையுநம்
மையற்கிசையத்தக்ககுலத்தரசர்யாரென்றளக்கின்றார். (௨)

தீர்தண்புனல்சூழ்வடபுலத்துமணவூரென்னுந்திருநகர்க்கு
வேர்தன்பரிதிதிருமரபின்விளங்குஞ்சோமசேகரனென்
றுயர்ந்தகேள்வியவனிடத்துத்திருமாதென்னவவதரித்த
காந்திமதியைமணம்பேசவிருந்தாரற்றைக்கனையிருள்வாய். (௩)

வெள்ளைக்களிற்றின்பிடர்சுமந்தகுடுமிக்கோயின்மேயவிளம்
பிள்ளைக்கதிர்வெண்மதிமௌலிப்பெருமானிரவிமருமானும்
வள்ளற்கரத்தான்கனவிலெழுந்தருளிவானோர்நனவிற்கு
கள்ளத்துருவாந்திருமேனிகாட்டியிதனைவிளம்புவார். (௪)

அன்னமிறைகொள்வயன்மதுரைச்சிவன்யாமரசநீயீன்ற
பொன்னையனையாடனைமதுராபுரியிற்கொடுபோய்மறுபுலத்து
மன்னர்மகுடமணியிடறமழுங்குங்கழற்காற்சுந்தரனுந்
தென்னர்பெருமான்குமரனுக்குககொடுத்தியென்றுசெப்புதலும்.

உள்ளக்கமலமுககமலமுடனேமலரவிருதடங்க
ணள்ளற்கமலமலர்ந்துதனதங்கைக்கமலமுகிழ்த்தெழுந்து
வள்ளற்பரமன்கருணையெளிவந்தசெயலைநினைந்தன்பின்
வெள்ளத்தழுந்தியெழுந்திரவிவேலைமுளைக்கும்வேலையினில். (௫)

நித்தநியமக்கடனிரப்பிநிருபனமைச்சரொடுநான்கு
பைத்தகருவிப்படையினொடுபலவேறியமுங்கப்பத்தன்
பொய்த்தமருங்குற்றிருமகளைப்பொன்னனூரோடிரதமிசை
வைத்துமணஞ்சேர்திருவினொடுமதுரைநோக்கிவழிக்கொண்டான்.

---

(௩) வடபுலத்துமணவூர் எனறது-மதுரைக்கு வடக்கிலுள்ள மணவூரை. அற்றை - அந்நாள். கனையிருள் - மிக்க இருள்.

(௪) மருமான் - புத்திரன். வள்ளல் - வரையாது கொடுத்தல்.

(௫) அள்ளல்-சேறு. முகிழ்த்து - குவித்து. வள்ளற் பரமன்-அருட்கொடையையுடைய சிவபெருமான். வேலை இரண்டனுள், முன்னையது-கடல். பின்னையது-விடியற்காலம். மலர்ந்து - விழித்தென்னும் பொருளது. (எ)நிருபன்-சோமசேகரச்சோழன்.நான்கு பைத்த கருவிப்படை என்றது-இரதகஜதுரகபதாதிகளை, பைத்த-பரந்த; இது இறந்தகாலப்பெயரெச்சம். பை-பகுதி. கருவி - ஆயுதம். பொய்த்தமருங்குல்-பொய்போலுமில்லாத இடை.

னென்னலெல்லைமணம்பேசநினைந்தவாறேயமைச்சர்மதி
மன்னர்பெருமான் றமரோடுமெணலூர்நோக்கிவழிவருவா
ரன்னவேந்தன் றனைக்கண்டாரடல்வேற்குமரனனையானைந் [ன்.
தென்னர்பெருமான் குமரனுக்குன் றிருவைத்தருதியெனவனையா

குலனுங்குடியுங்கனவின்கட்கொன்றைமுடியார்வந்துரைத்த
நலனுங்கூறிமணநேர்ந்துநயப்பவதனைநன்முதியோர் [திவரு
புலனென்றுழையர்தமைவிடுத்துப் பொருனைத்துறை வற்குணர்த்
வலனுந்தயில்வேன்மன்னனொடுமதுரைமூதூர்வந்தணைந்தார். (க)

இரவிமருமான்மதிமருமானெதிரேபணியத்தழீஇமுகமன்
பரவியிருக்கைசெலவுய்த்துப்பாண்டிவேந்தனிருந்தான்மேல்
விரவியமைச்சர்திருமுகங்கள்வேந்தர்யார்க்கும்விடுத்துநகர்
வரைவுநாள்செய்தணிசெய்யமன்றன்முரசமறைவித்தார். (க0)

மாடம்புதுக்கிப்பூகதமுங்கதலிக்காடுமறுகெங்கு
நீடநிரைத்துப்பாலிகையுநிறைபொற்குடமுமுறைநிறுத்தி
யாடுகொடியுந்தோரணமும்புனைவிததழகுக்கழகாகக்
கூடநெருங்குநகரைமணக்கோலம்பெருகக்கொளுத்தினர். (கக)

தென்றலுடன்றிருமகளைத்தேவர்பெருமான்மணம்புரிய
மன்றலழகாவொருநகரொப்பதிகமின்றிமதுரைநக
ரன்றுதானேதனக்கொப்பதாகும்வண்ணமணியமைத்தா
ரின்றுதானேதனக்கதிகமென்னும்வண்ணமெழிலமைத்தார். (கஉ)

கலிவிருத்தம்.

முன்னர்மாலைமுடியணிசுந்தரத்
தென்னரேற்றின்றிருமுகங்கண்டுதாழ்ந்
தன்னவாசகமுட்கொண்டயற்புல
மன்னர்மாதவர்யாரும்வருவரால். (கங)

(அ) னென்னல் எல்லை-நேற்றைப்போது. அமைசசர்என்றது-அமாத்தியரென்னும் வடசொறறிரிபு. அமாத்தியர் - அருகிலுள்ளோர். அன்ன-சுட்டுத்திரிபிடைசசொல். அடல்-கொல்லல்.

(க) புலன் ஒன்று உழையர்-அறிவுசான்றதூதுவர். பொருனைத்துறைவன்-சவுந்தரபாண்டியன். வலன்-வெற்றி அயில்-கூர்மை.

(க0) முகமன்பரவி-உபசாரவார்த்தைகளைச்சொல்லி. விரவி-கலந்து. வரைவுநாள் - திருக்கல்யாண மகோற்சவநாள். மன்றல் - விவாகம். (கக) பூகதம்-பாக்குமரம். மறுகு-வீதி. கூடம் - யானைகட்டுமிடம். கொளுத்தினர்-அலங்கரித்தார். (கஉ)தென்றல்காடன்-தென்றற்காற்றுத் தோன்றுதற்குரிய பாண்டியநாடன். அன்று என்றது-தடாதகைப்பிராட்டியார் திருமணக்காலத்தை. இன்று என்றது-உக்கிரபாண்டியன் திருக்கலியாண சந்தர்ப்பதினத்தை.

புரவிவெள்ளமும்போர்க்கரிவெள்ளமும்
வரவிற்கால்வலிமள்ளரின்வெள்ளமும்
விரவியாழியவெள்ளமுமுள்ளுற
விரவிதன்வழித்தோன்றல்வந்தெய்தினன். (கச)

கோடுவில்லொடுமேகக்குழாங்கண்மின்
னீடுவாளொடுநேர்ந்தெனமார்புதாழ்ந்
தாடுகுண்டலக்காதுடையாடவர்ச
சேடனீகத்துசசேரன்வந்தீண்டினன். (கரு)

கடலுமுள்ளமுங்காற்றும்பல்வண்ணமு
முடலுங்கொண்டெனவுந்துறுவாம்பரிப்
படுகடற்குட்பரிதியிற்றேன்றினு
னடுபரிப்பதியாகியவேந்தனே. (கசு)

அலகிலாவுதயந்தொறுமாதவ
ரலகிலாருதித்தென்னபொன்னேடைசே
ரலகிலானையனீகமொடெய்தினு
னலகிலாற்றற்கயபதியண்ணலே. (கஎ)

தொக்கமள்ளரடிப்படுதூளிபோய்த்
திக்கடங்கவிழுங்கித்திரைக்கட
லெக்கர்செய்யவெழுந்தியங்கல்லென
நக்கவேற்கைநரபதிநண்ணினன். (கஅ)

(கச) கால்வலிமள்ளர்-காறறைப்போலும வன்மையையுடைய காலாட்படைவீரர். ஆழியவெள்ளம்-ஆழ்ந்தகடல்வெள்ளம். தோன்றலென்றது - பெருமையிறசிறந்தசோழனை.

(கரு) கோடு-வளைவு. சேடு - பெருமை. அனீகம்-சேனை.

(கசு) உந்தல்-செலுத்தல். வாவும்-தாவும். இதுவாம் எனநின்றது; இடைக்குறை. கடலுமுள்ளமுங் காற்றும்பல் வண்ணமும், உடலங்கொண்டென என்பவைகளுள் கடல் உடல் கொணடென என்பது-குதிரைச்சேனையின் அளவின்மையையும்; உள்ளமுங் காற்றும் உடல்கொண்டென என்பது - அவற்றின் விரைவினையும், பல்வண்ணமும் உடல்கொணடென வென்பது - ஒவ்வொரு குதிரைகளும் ஒவ்வொரு நிறத்தில் முட்டின்றி நிறைந்து நிற்றலையும் உணர்த்தி நின்றன.

(கஎ) அலகு - அளவு. உதயம் - உதயகிரி. ஆதவர் - சூரியர். ஓடை-நெற்றிப்பட்டம்.

(கஅ) எக்கர் - மேடு. நக்க என்றது-நிகழ்காலப் பெயரெச்சமாதலின், விளங்காநின்ற என்னும் பொருளது. நகு-பகுதி.

மீனவேலையிற்சுந்துகமேற்கொடு
கூனல்வார்சிலைவஞ்சக்கொடுஞ்சமர்க்
கானவாழ்க்கையரட்டக்கரும்படை
மானவேற்குறுமன்னவர்நண்ணினார். (க௯)

சீனர்சோனகர்சிங்களர்கொங்கணர்
மானவேல்வலமாளவர்சாளுவர்
தானமாநிரைச்சாவகராதியா
மேனைநாட்டுளமன்னருமீண்டினார். (உ0)

நூலொடுந்துவக்குண்டுநுடங்குமான்
றோலர்தூங்குசொருக்குடைத்தானையர்
கோலமுஞ்சியர்கிஞ்சுகக்கோலினர்
நாலுநூல்பயினுவினர்நண்ணினார். (உக)

வட்டநீர்க்கலக்கையினர்வார்ந்துதோள்
விட்டகுண்டலக்காதினர்வேட்டதீத
தொட்டகோலினர்வேள்வியிறசுட்டநீ
றிட்டநெற்றியரில்லொடுநண்ணினார். (உஉ)

முண்டநெற்றியர்வெண்ணிறமூரலா
குண்டிகைக்கையர்கோவணம்வீக்கிய
தண்டுகையர்கற்றூளையர்மெய்பிணைக்
கண்டுபொய்யினைக்காய்ந்தவர்நண்ணினார். (உங)

(க௯) கூனல்-வளைவு. கரும்படை - பெரியசேனை. அரட்டர்-குறுநிலமன்னர். குடியரசாதலின் அரட்டக்கரும்படைக்குறுமன்னவர் என்றார். அரட்டர் என்பது ஈறுகெட்டுவருமொழிமுதல்வல்லெழுத்துமிக்கது. (உ0) தானம்மா-மதமொழுக்குஞ்சுவட்டினையுடைய யானை.

(உக) நூல் - உபவீதம். மான்றோல் - கிருஷ்ணசாரமென்னும் மானினதுசர்மம். முஞ்சி - ஓர்வகைப்புல். கிஞ்சுகம் - முண்முருக்கு. நாலுநூல்-நான்குவேதம். தானையர், முஞ்சியர், கோலினர், நாவினர் என்றது – பிரமசாரியரை.

(உஉ) தீத்தொட்டகோல்-தீக்கடைக்கோல். கையினர், காதினர்கோலினர், நெற்றியரென்றது-வானப்பிரத்தரை. (உங) முண்டம்-திரிபுண்டரம். வெண்ணிறமூரலர் - தம்பலக்காவியுறாப்பல்லினர். கல்தானையர் - செங்கல்லிற்றோய்த்த காவியுடையையுடையவர் மெய்யினைக்கண்டு பொய்யினைக காய்ந்தவரென்றது-பொருள் கடோறு முலகத்தார் கற்பித்துவழங்கும் கற்பனைகளைக கழித்து, நின்ற வுண்மையைக் காண்பவராதலின். நெற்றியர், மூரலர், கையர், தானையர், காய்ந்தவரென்றது - சந்நியாசிகளை.

நீர்தண்பாற்கடல்செந்துகிர்க்காட்டொடும்
போர்தபோன்மெயிற்புண்ணியப்பூச்சினர்
சேர்தவேணியர்வேதச்சிரப்பொரு
ளாய்ந்தகேள்வியருந்தவரெய்தினர். (உச)

ஆதிசைவர்முதற்சைவரைவருங
கோதிலாவகச்சைவக்குழாங்களும்
பூதிமேனியர்புணணியவைந்தெழுத்
தோதுநாவினரொல்லைவந்தெய்தினர். (உரு)

வெண்களிற்றவன்வேரியந்தாமரைப்
பெணகளிப்புறுமாாபனபிரமனொ
டொணகளிப்புறவும்பாமுதற்பதி
னெணகணத்தவர்யாவருமீணடினர். (உசு)

அணைந்துகோயிலடைந்தரிசசேக்கைமேற்
குணங்கடந்தவன்கோமளவலலியோ
டிணங்கிவைகுமிருகைகணடேத்தினர்
வணங்கினர்வணங்கும்முறைவாழ்த்தினர். (உஎ)

விரைசெய்தார்முடிசசுந்தரமீனவன்
சுரர்கணமாதவர்வேந்தாக்குந்தொன்முறை

(உச) துகிா-பவளம. புண்ணியம - விபூதி. வேதசிரப்பொருளாய்ந்த கேள்வியருந்தவரென்றது - வேததினுசசியிலுள்ளமெய்ப்பொருளாகிய பரசிவத்தை, ஆராயநதறியும ஆகமநூற்கேள்வியமைந்த அரியசைவ தபோதனரை.

(உரு) ஆதிசைவர்முதல் சைவரைவரென்றது-அநாதிசைவர், ஆதிசைவர். மகாசைவா, அநுசைவர், அவாந்தரசைவர், பிரவரசைவர், அந்தியசைவர் என்னு மெழுவகைச்சைவப்பிரிவினருள், அநாதிசைவர்-சதாசிவமூர்த்தியாதலானும். அந்தியசைவர் - அநுலோமரொழிந்த ஏனையோராதலானும், அவ்விருவரை யொழித்துநின்ற ஐவரையும். அகச்சைவக்குழாம் என்றது-சைவம், பாசுபதம்.மாவிரதம், காளாமுகம், வாமம், வயிரம் என்னு மறுவகைக் கூட்டத்தினரை. (உசு) பதினெண்கணத்தராவார் - "கின்னரர் கிம்புருடர், விச்சாதரர் கருடர்-பொன்னமர் பூதர்புகழியக்கர்-மன்னும் - உரகர் சுரர்சாரணர் முனிவர்மேலாம் - பரகதியோர் சித்தர்பாலர்." காந்தருவர்தாரகைகள் காணுப்பசாசுகள்-எந்துபுகழ்மேய விராக்கதரோடாய்ந்ததிறல்-போகாவியல்புடைய போக பூமியாருடனே - ஆசாசவாசிகளாவார். (உஎ) அரிச்சேக்கை - சிங்காதனம். குணம்-சாத்மீகம்,இராசதம்,தாமதம்என்னு முக்குணங்கள். எறினர்-முற்றெச்சம்.

வரிசைநல்கியிருந்தனன்மன்னவன்
றிருமகன்மணஞ்செய்திறஞ்செப்புவாம். (உஅ)

சோமசேகரன்றேகைவனப்பெலாங்
கோமகன்கணவெப்பவக்கொள்கைகண்
டேமமேனியனூல்வழியார்க்குமத்
தேமன்கோதையுறப்பியநேற்றுவான். (உகூ)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பெருகநீணடறவுஙகுறுகிடாவாகிப் பிளந்திடாக்கடையவாய்த் தழைந்து, கருவிவான்வணடின்கணமெனக்கறுத்துக்கடைகுழன்றி யன்மணஙகான்று, புரையறசெறிந்துநெறிந்துமெல்லென்றுபுந்தி கண்கவரநெய்தநிருணட, மருமலாக்குழலாடன்பதிக்கினியமல்லல் வான்செல்வமுணடாகும. (௩0)

திணமதவேழமத்தகம்போலத்திரண்டுயர்சென்னியாளவட,ஞ ண்மகிழ்கணவனுயுணீணடகிலவுலகரசுரியனுமெட்டாங், தண்மதி போன்றுமயிாகரமபகன்று தசைந்துமூவிரலிடையகன்ற, வொண் மதிநுதறன்பதிக்குகற்றிருவோடு லப்பிலாரோக்கியமுண்டாம். ()

கணகடைசிவசதான் பாலெனவெளுத்து நடுவிழிகழியவுஙகரி தா, யெண்கவினடைந்து கோமளமாகி யிமைகருமயிர்த்தெனினி னிய, வொாணகரும்புருவம குனிசிலையொத்த தத்தமிலொத்திருது ளையும், பணகொளவுருணடு துணடமெட்போது பதுமமேற் பூத் ததுபோலும். (௩உ)

வள்ளைபோல்வார்ந்து தாழ்ந்திருசெவியு மடற்சுழிநல்லவாய் முன்னர், தள்ளியகாது மனோகரமாகுந் தன்மையானன்மையே தழைக்கு, மொள்ளியகபோலம் வட்டமாய்த்தசைந்திட் டுயர்ந்து கண்ணுடிமண்டலம்போற், றெள்ளியவூற்றமினியதுநன்றென் றோ தினன்றிரைகடற்செல்வன். (௩௩)

(உகூ) ஏமம்மேனியன்-பொனனிறமுஉள்ள பிரகஸ்பதி. நூல் - சாமுத்திரிகநூல். தேம் மன் கோதை - தேன் நிலைபெற்ற கூந்தலை யுடையகாந்திமதி. தோகை-மயில்போலுஞ் சாயலையுடையாள்.

(௩0) கருவி - உலகத்திற்குத் துணைக்காரணம். மல்லல் - வளமை.

(௩க) எட்டாந்தண்மதி - குளிர்ச்சிவாய்ந்த அர்த்த சந்திரன். இடைஎன்றது - புருவத்திற்கும், கூந்தலுக்கும் மத்திமபாகத்தை. உவப்பு-கெடுதி. (௩உ) கோமளம்-இளமை. துண்டம்-நாசி. பண் - அமைதி. (௩௩) வார்ந்து-நீணடு. ஊற்றம்-பரிசம். கடற்செல்வன்-

கொவ்வைவாயதரந்திரண்டிருபுடையுநகுவிந்துசேந்திரேகை சேர்ஙிடந்தா, லவ்வணியிழைதன் னன்பனுக்கென்று நண்புருவாகு மெண்ணூன்கும், வல்லவாளெயிறு மிடைவெளியின்றி வார்ந்துமே ல்கீழிரண்டொழுநகுஞ், செவ்வனேர்ந்தாவின் பாலெனவெள்கித் திகழினன் றென்பர்நூறெளிந்தோர். (௩௪)

மெல்லிதாய்சிவந்துகோமளமானநாவினுள்வேட்டவேட்டாங்கே வல்லவர்தெய்தநுகர்ந்திடுந்தசைந்துவட்டமாயநகுலமிரண்டி னெல்லையதாகிமஞ்சளமாகியிருப்பதுசுபுகநன்றென்ப ரல்லியநகமலம்போன்மணந்திருடீர்ந்தவிர்மதிபோல்வதுமுகமே.

திரைவளைக்கழுத்துத் தசைந்துநால்விரலி னளவதாய்த் திரண்டு மூன்றிரேகை, வரைபடிற்கொழுந னகிலமன்னவனுமார்பகந் தசைந்துமூவாறு. விரலளவகன்று மயிர்நரம்பகன்று மிதந்த தேல் விழுமிதாம் வேய்த்தோள், புரையறததசைந்து மயிரகன்றென்பு புலப்படாமொழியகோமளமாம (௩௬)

செஙகைநீணடுருணடு கணுககள்பெற்றடைவே சிறுத்திடிற் செல்வமோடின்பந். தஙகும் வள்ளுகிர்சேந் துருணடுகண ணுள்ளங் கவர்வதாய்சசரசரப்பகன்ற, லஙகவைநல்ல வகஙகைமெலவெனச சேந் திடைவெளியகன்றிடை யுயாநது, மஙகலமாய்சசில் வரைகளி னல்லவிலக்கணவரையுளமாதோ (௩௭)

முத்தணிதனஙகள் கடினமாய்ததசைநதுவட்டமாய்முகிழ்த் திருகடநே, ரொத்திறுமாந்தீர்க் கிடையறநெருஙகி யுள்ளதுமெலிந்த மர்ந்துரோம, பத்திபெற்றயலே மயிரநரமபகனறபண்டியாளுணடி வேட்டாஙகே, துய்த்திடுநாபி வலஞ்சுழித்தாழ்ந்தாற் றொலைவிலாத திருவளம்பெருகும். (௩௮)

இடைமயிர்நரம்பற் றிருபதோடொருநான் கெழிலவிரலள வொடுவெட்ட, வடிவதாய்சசிறுகி மெலிவதுரிதம்ப மத்தகம்யாமை யின்புறம்போற், படிவநேரொத்த னன்றிருகுறஙகும் படமயிரெ ன்பகன்றியானைத், தடவுடைக்கையுங் கரபமுஙகதலித்தணடுமொத் திருக்கினன்றென்ப. (௩௯)

---

(௩௫) வேட்டது என்பது-ஈறுதொக்கு வேட்ட எனநின்றது; வேள்-பகுதி. சுபுகம்-மோவாய் (௩௬) வரை-கீற்று. அகிலம்-கில மில்லாதது; பூமி. தசைந்து-தசைப்பற்றுடையதாய். (௩௭) உகிர் - நகம். சரசரப்பு-சருச்சரை. (௩௮)முகிழ்த்து-அரும்பி. கடம். குடம். பண்டி-வயிறு. இறுமாந்து-செருக்குற்று. இது இறந்தகாலவினை எச்சம்; இறுமா - பகுதி. (௩௯) படிவம்-வடிவம். குறங்கு-தொடை. தடவு-பெருமை. கரபம்-கையினடி.

அங்கமுண்மறைந்து வட்டமாய்த்தசைவ தணிமுழந்தாண்மயி ர்நரம்பு, தங்கிடாதடைவே யுருட்சியாய்ச்சிறுத்துச் சமவடிவாயழ கடைந்த, சங்கையாஞ்சிரையென்பறத் தசைந்தியாமை முதுகென த்திரண்டுயர்ந்தழகு, மங்கலம்பொலிந்தபுறவடிமடந்தை மன்னவன் பன்னியாமன்றே. (சo)

அல்லியங்கமலக்கால்விர லுயர்ந்து தூயவாயழகவாய்க்கழுநீர், மெல்லிதழ்நிரைத்தாங்கொழுங்குறத்திரண்டு வாலுகிர்வெண்மதிப் பிளவு, புல்லியபோன்றமெல்லியவாகிப் புகரறத்தசைந்தனவகத் தாள், சொல்லியதசைவுமென்மையுஞ்சமமுந் துகளறப்படைத்தன நன்றால். (சக)

வண்ணமாந்தளிர்போற்சிவந்தெரிபொன்போல்வைகலும் வெ யர்வையற்றாக,முண்ணமாயிருக்கிற்செல்வமுண்டாகுமொன்மணம் பாடலங்குவளை, தண்ணறு முளரிமல்லிகைநறுந்தண சண்பகம் போல்வனவாகும், பண்ணவாங்கிளவிகுயில்கிளியாழிற்படின்வரு ம்பாக்கியமென்ன. (சஉ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கருங்குழற்கற்றைதொட்டுசெம்மலர்க்காலினெல்லை
மருங்குனல்கூர்ந்தகன்னிவடிவெலாம்வாக்கின்செல்வ
னொருங்குநூலுணர்வாற்றெள்ளியிம்பரின்றும்பர்தேத்து
மிரங்குமிக்குயிலன்னாண்மெய்யிலக்கணமரியதென்றான். (சங)

அங்கதுகேட்டோர்யாருமகங்களிதுளும்பவிப்பாற்
கொங்கலர்நறுந்தார்க்குஞ்சியுக்கிரகுமரன்போந்து
மங்கலவரிசைமானமத்தமான்சுமந்தவையைச
சங்கெறிதுறைநீராடித்தகுங்கடிவனப்புக்கொள்வான். (சச)

கட்டவிழ்கண்ணிவேய்ந்துமான்மதக்கலவைசசாந்த
மட்டனஞ்செய்துமுத்தான்மாணகலன்முழுதுந்தாங்கி
விட்டவிர்கலைவானறிங்கள்வெண்கதிரசெலவன்போல்வந்
திட்டபூந்தவிசின்மேற்கொணடிருந்தனன்சங்கமோங்க. (சரு)

(சo) அங்கம் - எலும்பு. சங்கை - கணைக்கால். சிரை–நரம்பு.

(சக) அல்லியங்கமலம் - அழகிய அகவிதழினையுடைய தாம ரை - அல்லி - அகவிதழ். புகர்-குற்றம். (சஉ) உண்ணம்-மேன்மை. பாடலம்-பாதிரி. பண்-இசை. கிளவி-சொல். (சங) நல்கூர்ந்த - வறுமையுற்ற. வாக்கின்செல்வன்-பிரகஸ்பதி. இம்பர் - இந்நில வுலகம். (சச) கொங்கு-மகரந்தம். மானம் மத்தம் மான் என்றது - பெருமையும், மதமயக்கத்தையும், உடையயானையை.

(சரு) கட்டு-முறுக்கு. மட்டனம்-பூசல்.

அங்கிலமணநீராட்டியருகலப்போர்வைபோர்த்த
சன்னியைக்கொணர்ந்துநம்பிவலவயிற்கவினவைத்தார்
பன்னியோடெழுந்துசோமசேகரன்பரனும்பங்கின்
மன்னியவுமையுமாகமதித்துநீர்சசிரகந்தாங்கி. (சசு)

மங்கலநீரானம்பிமலரடிவிளக்கிவாசக
கொங்கலர்மாலைசூட்டிக்குளிர்மதுபருக்கமூட்டி
நங்கைதன்கையைப்பற்றிநம்பிதன்கையிலேற்றிப்
புங்கவரறியநன்னீர்மந்திரம்புகன்றுபெய்வான். (சஎ)

இரவிதன்மருமான்சோமசேகரனென்போதிங்கண
மரபினைவிளக்கவந்தசுந்தரமாறன்மைந்த
னுரவுநீர்ஞாலந்தாங்குமுக்கிரவருமற்கின்றென்
குரவலர்க்கோதைமாதைக்கொடுத்தனனெனநீர்வார்த்தான். (சஅ)

மைந்துறுமடங்கிற்றிண்காணமணிவடவயிரவூச
லைந்துடன்பதஞ்செய்பஞ்சியணையிஞேடன்னத்தூவிப்
பைந்துகிலணையீரைந்துபவளவாய்ப்பசும்பொன்மேனி
யிந்திரமணிக்கட்பாவைவிளக்குநான்கிரட்டியென்ப. (சகூ)

அட்டில்வாயடுக்குஞ்செம்பொற்கலங்களூறம்பொன்வாக்கி
யிட்டிழைமணிக்களாஞ்சியேழுபொற்கவரியெட்டு
விட்டொளிர்பசும்பொற்கிண்ணப்பந்திருழ்விளங்கநாப்ப
ணட்டபொற்காவிஞேடுநகைமணிக்கலநூறென்ப. (ருO)

பெருவிலையாரப்பேழையாயிரம்பெற்றநூணடு
சருவிலைப்பட்டுவெவ்வேறமைதநனபேழைமுந்நூ
றுருவமுதெழுதிசசெய்தவோவியப்பாவையனஞா
திருமணிக்கலஞேடேவற்சேடியரெழுநூற்றைவர். (ருக)

(சகூ) மணநீர் ஆவது - பசுநாதுவரிலும், ஐந்துவாசனையி லும், முப்பத்திரண்டு வகையோமாலிகையிலும், ஊறியநீர், நம்பி- ஆடவருட்சிறந்த உக்கிரகுமரன். (சஎ) மதுபர்க்கமாவது - பால், பழம், சர்க்கரை, நெய் கலந்தமைத்தவுணவு. (சகூ) மைந்து - வலி மை. அன்னத்தூவி - அன்னத்தின் சிறையடியிலுள்ள மெல்லியம யிர். பாவைவிளக்கு - பதுமை யேந்தியவிளக்கு. பைந்துகில் என்ற தில்பைஎன விகாரப்பட்டு நின்றபசுமை என்னும் பண்பு, மென் மைமேல் நின்றது. (ருO) அட்டில் - மடைப்பள்ளி. (ருக) ஆரப்பே ழை என்றது-முத்தாரமுதலிய ஆபரணங்கள் வைக்கும்பெட்டியை.

விளைவொடுமூன் றுமூதூர்மின் னுவிட்டெறியுஞ்செம்பொ
னளவிருகோடியின்னவரும்பெறன்மகட்குச்செல்வ
வளமுறவரிசையாகவழங்கினுன்முழங்கிவண்டு
திளைமதுக்கணணிசசோமசேகரமன்னன்மாதோ. (௩௨)

ஆர்த்தனவியஙகளெல்லாமமரர்மந்தாரமாரி
தூர்த்தனர்வேள்விசசெந்தீசசுழிததுவலமாய்த்துள்ளி
வார்த்தனபடவார்காவினமுளைத்தனவாழ்ததுமன்றல்
பார்த்தனர்கணகளெலலாமபெற்றனபடைந்தபேறு. (௩௩)

பொதியவிழ்கடப்பந்தணடார்ப்புயத்திளஙகாளையன்றுன்
மூதியவிர்செந்தீயோம்பவினனியமுழஙகக்காந்தி
மதியைமஙகலநாணபூட்டிவரிவளைசசெஙகைபற்றி
விதிவழியேனைமன்றலவினையெலாநிரமபசசெய்தான். (௩௪)

மேற்படி - வேறு.

எண்ணிலாதவளத்திறுெமிரவிமருமான்மடப்பிடியைப்
பண்ணிலாவுமறையொழுககமபயப்பவேள்விவினைமுடிததுந்
தண்ணிலாவெண்கலைமதியுந்தாராகணமுந்தவழ்ந்துழல
விண்ணிலாவுமணிமாடவீதிவலமாய்வருமெல்லை. (௩௫)

மின்னேர்பொன்னநதொடியினருமென்செம்பஞ்சியடியினரும்
பொன்னேர்மணிப்பூணமுலையினரும்புலம்புமணிமேகலையினரு
மன்னேரோதிததாரினருமாகிககணனுமனமுமவன்
முன்னேதூதுநடப்பதெனநடப்பநடந்தார்முகிழ்முலையார். (௩௬)

சுருஙகுமிடையார்தன்பவனிதொழுதுவருவார்தமக்கிரங்கி, மருங்குற்பாரஙகழிப்பான்போற் கலையைக்கவர்ந்தும் வளைத்தோண்மே, லொருஙகுபாரங கழிப்பான்போல் வளையைக்கவர்ந்துமுள்ளத்து, ணெருஙகுபாரஙகழிப்பானபோ னிறையைக்கவர்ந்து நெறிச்செல்வான். (௩௭)

வானமதிசேர்முடிமறைத்தவழுதிமகனேயிவனென்று
லானையெருத்திற்சிஙகவிளவடலேறென்னவயல்வேந்தர்

---

(௩௪) கடப்பந்திணடார்ப்புயததிளஙகாளைஎன்றது - கடப்பமலர் மாலையணிந்த புயததையுடைய முருகக்கடவுளை.

(௩௬) தொடியினர், அடியினர், முலையினர், மேகலையினர். தாரினர் என்றது - பவனிகாணவந்தபேதை, பேரிளம்பெண் நீஙகிய ஏனை ஐவகைப் பருவப்பெணகளையு முறையே குறித்துநின்றது.

(௩௭) நிறை - மனத்தைத்தீயவழியிற் செலுத்தாது நல்வழியில்நிறுத்தல். (௩அ) எருத்து - பிடரி. யானைமகளென்றது. தேவசேனையை. இளையோன் - குமாரக்கடவுள்.

சேனைதழுவவரும்பவனிக்கொப்பேதொப்புச்செப்புங்கால்
யானைமகளைமணந்துவருமிளையோன்பவனிச்செல்வமே. (ரு அ)

இம்மைதனிலுநன்மைதருமீசன்றனையும்வாசவற்கு
வெம்மைதருவன்பழிதவிர்த்தவிமலன்றனையுமங்கயற்க
ணம்மைதனையும்பணிந்துமீண்டரசன்கோயிலடைந்தீன்றோர்
தம்மைமுறையாலடிக்கமலந்தலையிற்பணிந்தான்றனிக்குமரன். ()

ஆறுவாறுசுவையடிசிலயில்வோர்தம்மையயல்வித்து
நாறுவரிசைவரன்முறையானல்கிவிடையுநல்கிப்பின
வாறுடவர்க்குவிடைகொடுத்துமதிக்கோனொழுகிவைகுநாட்
டேனுர்கண்ணித்திருமகனுக்கிதனைசசெப்பிபிதுசெப்வான். (சுO)

மைந்தகேட்டியிந்திரனுங்கடலுமுனக்குவான்பகைபாஞ்
சந்தமேருத்தருக்கடையுஞ்சதவேள்விக்கோன்முடிசிதற
விந்தவளைகொண்டெறிகடலிவிவ்வேல்விடுதியசெண்டா [ம்.
வந்தமேருத்தனைப்புடையென்றெடுத்துக்கொடுத்தானவைமூன்று

அன்னமூன்றுபடைக்கலமுந்தொழுதுவாங்கியடலேறு
தன்னைநேராயெதிர்நிற்குந்தனயன்றனையுக்கிரவழுதி
யென்னவாதிமறைமுழங்கவியங்களேங்கமுடிகவித்துத்
தன்னதாணையரசுரிமைதனிசசெங்கோலுந்தானல்கா. (சு௨)

சூட்சிவினையிற்பொன்னனையசுமதிதன்னைதந்தோன்றூலின்
மாட்சியறிஞர்தமைநோக்கிவம்மினிவனைக்கணணிமைபோற்
காட்சிபயக்குங்கல்வியும்போற்காப்பீரிதுநுங்கடனிம்ம
ணுட்சியிவனதென்றிளையவரியேறனையான்றனைநல்கா. (சுங)

மேற்படி - வேறு.

வெய்யவேற்காளையன்னுன்றன்னையும்வேறுநோக்கி
யையவிவ்வையந்தாங்கியளித்தனநெடுநாளிந்த

(ருக) நன்மைதருமீசன்-மஹாபிஷேடப்பிரதேஸ்வரர். பழிதவிர்த்தவிமலன் - சோமசுந்தரக்கடவுள். (சுO) ஆறுத-நீங்காத. இது ஈறுதொக்கு, ஆறுஎனநின்றது, சுவை-கறிமேல் நிற்றலால்பண்பாகுபெயர் (சுக) சதவேள்விக்கோன் - நூறு அஸ்வமேதயாகங்களைச் செய்த இந்திரன். சதம்-நூறு. வேள்வி-யாகம். (சு௨) அன்ன - சுட்டுத்திரிபு. அடல் ஏறு-கொலைத்தொழிலமைந்தசிங்கம். (சுங) சூழ்ச்சிமந்திராலோசனை. பொன்-பிரகஸ்பதி. காட்சி பயக்குங்கல்விஎன்றது-(தளர்ச்சிநேர்ந்தவழி) அறிவுதந்து ஊன்றுகோல் போலுதவுங் கல்வியை. "தளர்ந்துழியுதவுங்கல்வி" என்றூர்பிறரும்.

மையறுமனத்தார்சொல்லும்வாய்மையாறெழுகிநீயுஞ்
செய்கோன்முறைசெய்தாண்டுதிருவொடும்பொலிகவென்றான்.

பன்னருங்கணங்களெல்லாம்பண்டையவடிவமாகத்
தன்னருட்டுணையாய்வந்ததடாதகைப்பிராட்டியோடும்
பொன்னெடுங்கோயில்புக்குப்பொலிந்தனனிச்சைதன்னா
லின்னருட்படிவங்கொள்ளுமீறிலாவின்பமூர்த்தி. (கரு)

கலிவிருத்தம்.

பின்னருக்கிரப்பெயர்தரித்தவத்
தென்னர்கோமகன்றெய்வநான்மறை
மன்னுநல்லறம்வளரவையகந்
தன்னதாணையாற்றாங்கிவைகினான். (கக)

உக்கிரகுமாரனுக்கு வேல்வளைசெண்டுகொடுத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் உக - க்கு - திருவிருத்தம் - க0ௗக.

பதின்மூன்றாவது,

கடல்சுவறவேல்விட்டபடலம்.

கலிவிருத்தம்.

வளையொடுசெண்டுவேன்மைந்தற்கஞ்சுரும்
பளையவேம்பணிந்தகோனளித்தவாறிதத்
தளையவிழ்தாரினன்றனயன்வேலமே
லிளையவனென்னவேலெறிந்ததோதுவாம். (க)

திங்களினுக்கிரச்செழியன்வெண்குடை
யெங்கணுநிழற்றவீற்றிருக்குநாள்வயிற்
சங்கையில்லாதமாதருமவேள்விகள்
புங்கவர்புடைதழீஇப்போற்றவாற்றுநாள். (உ)

அரும்பரிமகந்தொண்ணூற்றாறுசெய்துழிச
சுரும்பரினிசைத்தருத்தோன்றறணனா

(கசு) மை - குற்றம். நெடுநாள - அறுபத்தாறாயிரம் வருடம்.

(க) இளையவனென்றது - (சூரபன்மன்நிலைகெடவேலெறிந்த) இளையபிள்ளையாரை. (௩) தருத்தோன்றல் என்றது - பஞ்சதருக்களின்றலைவனாகிய இந்திரனை. அரி-வண்டு குழை-இது மலருக் காதலின் ஆகுபெயர்.

விரும்பரிமூரன் றசூழ்வேம்பினங்குழைப்
பொரும்பரிவீரன்மேற்பொரு தபொரமகினன். (ங)

மன்னியாரடெலாம்வளஞ்சுரந் துவான்
பொன்னியனுடுபோற்பொலிதலாவிந்த
மின்னியவேலினன்வேள்விசெய்வதென்
றுன்னியமனத்தனேர்சூழ்ச்சியுன்னினன். (ச)

பொருஙகடல்வேந்தனைக்கூவிப்பொள்ளென
விருங்கடலுடுத்தபாரேழுமூழிநா
ளொருங்கடுவெள்ளமொத்துருத் துப்போய்வளைந்
தருஙகடிமதுரையையழித்தியாலென்றான். (ரு)

விளைவது தெரிகிலன்வேலைவேந்தனும்
வளவயன்மதுரையைவளைந்திட்டிம்மெனக்
களைவதுகருதினன்பேயுஙகணபடை
கொளவருநனந்தலைக்குருட்டுக்கஙகுல்வாய். (சு)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கொதித்தலைக்கரஙகளணடகூடமெஙகுமூடுபோ
யதிர்த்தலைககவூழிநாளிலார்த்தலைக்குநீததமாய்
மதித்தலத்தையெட்டிமுட்டிவருமொரஞ்சனப்பொருப்
புதித்தலொத்துமண்ணும்விண்ணுமுட்கவந்ததுததியே. (எ)

வஙகவேலைவெள்ளமாடமதுரைமீதுவருசெயல்
கஙகுல்வாயதிஙகணமீதுகாரிவாயகாருடல
வெஙகண்வாளராவிழுஙகவீழ்வதொககுமலதுகா
ரஙகண்மூடவருவதொக்குமல்லதேதுசொல்வதே. (அ)

வட்டயாமைபலகைவீசுவாளைவாள்கணமகரமே
பட்டயானைபாய்திரைப்பரப்புவாம்பரித்திரள்
விட்டதோணியிரதமின்னவிரவுதானையொடுகட
லட்டமாகவழுதிமேலமர்க்கெழுந்ததொக்குமே. (கூ)

(ரு) உருத்து-கோபித்து. (சு) நனந்தலைக் குருட்டுக்கஙகுல் என்றது - கட்புலனுடையவரையும, குருடராகச்செய்யும் இருள்மிகுந்த ராத்திரியை. (எ) உததி-கடல். மதிதலம்-சந்திரமண்டலம். அஞ்சனப்பொருப்பு - நீலமலை. உட்க-நிலைகெட.

(அ) காரி - விஷம். (கூ) அட்டம் - நேர். இது திசைச்சொல்.

இன்னவாறெழுந்தவேலைமஞ்சுறங்குமிஞ்சிசூழ்
நன்னகர்க்குணக்கின்வந்துநணுகுமெல்லையமரயிரா
மன்னவன்கணுவின்வெள்ளிமன்றவாணர்சித்தராய்
முன்னர்வந்திருந்தரும்புமுறுவலோடின்றமொழிகுவார். (க0)

வழுதியுன்றனகரழிக்கவருவதாழிவல்லைநீ
யெழுதிபோதிவென்றிவேலெறிந்துவாகைபெறுகெனத்
தொழுதசெங்கரத்தினுன்றுதிக்குநாவினுனெழீஇக்
கழுதுறங்குகங்குலிறகனுவுணர்ந்துகாவலான். (கக)

கண்ணிறைந்தவமளியிற்கழிந்துவாயில்பலகடந்
துண்ணிறைந்தமதியமைச்சருடன்விரைந்துகுறுகியே
மண்ணிறைந்ததெனமுழங்கிவருதரங்கவாரிகண
டெண்ணிறந்தவிசயத்தனுகிநிற்குமெல்லைவாய. (கஉ)

கனவில்வந்தசித்தவேடர்கனவில்வந்துகாவலோ
னினைவுகண்டுபொழுதுதாழநிற்பதென்கொலப்பனே
சினவிவேலைபோலவந்ததெவ்வைமானவலிகெட
முனையவேலெறிந்துஞாலமுடிவுதீர்த்தியாலென. (கங)

எடுத்தவேல்வலந்திரிததெறிந்தவேலைவேன்முனை
மடுத்தவேலைசுஃறெனவறந்துமானவலிகெட
வடுத்துவேரிவாகையின்றியடிவணங்குதெவ்வரைக்
கடுத்தவேல்வலான்கணைக்காலின்மட்டதானதே. (கச)

சந்தவேதவேள்வியைத்தடுப்பதன்றியுலகெலாஞ்
சிந்தவேறுசூழ்ச்சிசெய்ததேவர்கோவினேவலால்
வந்தவேலைவலியழிந்தவஞ்சகர்க்குநன்றிசெய்
திந்தவேலைவலியிழப்பதென்றுமுள்ளதேகொலாம். (கரு)

(க0) இஞ்சி - மதில். வாழ்நர் என்பது வாணரெனத் திரிந்து நின்றது-வாழ், பகுதி; நகரம்-எதிர்காலவிடைநிலை; ழகரக்கேடும் நகரத்திரிபும்சந்தி; அர் - பலர்பால் விகுதி.

(கக) கழுதுறங்குகங்குல் - பேயுறங்கும் நடுராத்திரி.

(கங) தெவ்வை-பகைவனை. (கரு) வேலைவலி இழப்பது என்றும் உள்ளது என்றது - முன்; சூரபன்மனுக் கிடங்கொடுத்து முருகக்கடவுள் வேலால் வலிகெட் டழிந்தமையையும்: விருத்திரனுக் கிடங்கொடுத்து அகத்தியரால் ஆசமனம் செய்யப்பட்டு வலியிழந்தமையையும்; குறித்து நின்றது.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

புண்ணிடைநுழைந்தவேலாற்புணரியைப்புறங்கண்டோன்பான்
மண்ணிடைநின்றசித்தர்வானிடைநிறைந்தஞானக்
கண்ணிடைநிறைந்துதோன்றுங்கருணையால்வடிவங்கொண்டு
விண்ணிடையணங்கினோடுவிடையிடைவிளங்கிநின்றார். (கசு)

முக்கணும்புயங்கணான்குமுழுமதிக்கண்ணிவேய்ந்த
செக்கரஞ்சடையுங்காளகண்டமுந்தெரிந்துதென்னன்
பக்கமேபணிந்தெழுந்துபரந்தபேரன்புந்தானுந்
தக்கவஞ்சலிசெய்தேத்தித்தரைமிசைநடந்துசெல்வான். (கஎ)

துந்துபியைந்துமார்ப்பப்பாரிடந்தொழுதுபோர்ப்பத்
தந்திரவேதகீதந்ததும்பியெண்டிசையுந்தாக்க
வந்தரநாடரேத்தவகல்விசும்பாறதாக
வந்துதன்கோயில்புக்கான்வரவுபோக்கிறந்தவள்ளல். (கஅ)

அஞ்சலிமுகிழ்த்துச்சேவித்தருகுறவந்தவேந்த
னிஞ்சிசூழ்கோயிலெய்தியிறைஞ்சினன்விடைகொண்டேகிப்
பஞ்சின்மெல்லடியாரட்டமங்கலம்பரிப்பநோக்கி
மஞ்சிவர்குடுமிமாடமாளிகைபுகுந்தான்மன்னே. (கக)

வளையெயின்மதுரைமூதூர்மறிகடலிவற்றினுப்பண
விளைவயனகரமெல்லாம்வெள்ளியம்பலத்துளாடுந்
தளையவிழ்கொன்றைவேணித்தம்பிரான்றனக்கேசேர்த்துக்
களைகணுயுலகுக்கெல்லாமிருந்தனன்காவல்வேந்தன். (உ0)

கடல்சுவறவேல்விட்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் உஉ - க்கு - திருவிருத்தம் - க0ருக.

(கஅ) தந்திரம் - ஆகமமுதலிய நூலகள். (உ0) களைகணய்-பற்றுக்கோடாய். இதில் ஆய், செயவெனச்சத்திரிபு.

சிவமயம்.

பதினொன்காவது,

இந்திரன்முடிமேல்வளையெறிந்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்னவிர்மணிப்பூண்மார்பன்வேலையைவேலால்வென்று
பொன்னவிர்வாகைவேய்ந்தபுகழுரைசெய்தேனுக
கன்னகராளிசெம்பொனகைமுடிசிந்தவந்த
மன்னவன்வளைகொண்டோச்சிவென்றது வகுத்துசசொல்வாம். (க)

கோமகனிகழுநாளிற்கோணிலைபிழைததுகசகொணமூ
மாமழைமறுப்பப்பை கூழ்வறந்துபுற்றலைகடைந்து
காமருநாடுமூன்றுங்கையறவெய்தமன்னா
தாமதுதீர்வுநோககிததமிழ்முனியிருகசைசார்ந்தார். (உ)

முனிவனையடைந்துவேந்தர்மூவருந்தஙகளுட்டிற்
பனிவருமாரிபின்றிவறந்தமைபகரமேருக்
குனிவருசிலையார்ககன்பர்கோணிலைகுறித்துநோக்கி
யினிவருமாரியில்லையாதினுலென்றுகேண்மின். (ங)

காய்சினவெய்யோன்சேயோன்முன்செலக்கதிர்கால்வெள்ளித்
தேசிகன்பின்புசென்றுடைக்குமிசசெயலான்மூநீர்த
தூசினவுலகிற்பன்னீராணடுவான்சுருஙகுமென்று
பேசினநூல்கணமாரிபெய்விப்போற்சென்றுகேண்மின். (ச)

என்றவனெதிர்யாமெவ்வாறேகுதுமென்றுரைந்தும்
வென்றவன்சோமவாரவிரதநீநோற்றுவெள்ளி
மன்றவனருளைப்பெற்றுவான்வழிசசென்மினென்றக்
குன்றவன்சிலையானேன்பின்விதிபினைக்கூறுகின்றான். (ரு)

உத்தமவானோர்தம்முளுத்தமனுகுமீச
னுத்தமசத்திமாருளுத்தமியுருத்திராணி
யுத்தமவிரதந்தம்முளுத்தமந்திஙகளேனபெண்
றுத்தமமறைநூலாதியுரைக்குமிச்சோமவாரம். (சு)

(க) நாக கன்னகர்-பொன்னுலகம். (உ) கோள் - நவக்கிரகம். கையறவு - வறுமை. (ச) வெய்யோன் - சூரியன். சேயோன்-அங்காரகன். வெள்ளித்தேசிகன் - அசுரகுருவாகிய சுக்கிரன்.

மந்தாரங்காசியாதிபதிகளில்வதிந்துநோற்கத்
தந்திடும்பயனிற்கோடிதழைத்திடுமெனுரைதன்னி
லிந்தநல்விரதநோற்போர்க்கதிகம்யாதென்னிற்சோம
சுந்தரனுரியவாரமாதலாற்சோமவாரம். (எ)

அங்கதினதிகப்பேறுணடருககனின்மதிதோய்ந்தொன்றித்
தங்கியதிங்கணோன்புதருதியினோற்கவல்லார்க்
கிங்கதினதிகநீதியீட்டியபொருள்கொண்டாற்று
மங்கலவிரதப்பேறென்றனந்தமாய்வளருமன்றே. (அ)

நலமலிவிரதநோற்கதொடங்குநாண்வில்வாந்தேளிற்
சிலையினிலாதலனறிபிட்டியதெரிசஞ்சோரத
மலமதியொழித்துமற்றைமதியிலுமுந்தைப்பக்கத்
தலர்கதிர்வாரத்தல்லூணயின்றிடாவயலிறநுஞ்சா. (கூ)

வைகறையெழுந்துசேற்கணமனுளனையுளகியநறைச
செய்கடனிறீஇக்காமாதிசிந்தைநீததலாபொற்கஞ்சப்
பொய்கையையடைந்துகையிற்பவித்திரமபுனைந்துவாக்கு
மெய்கருத்தொருப்பாடெய்தசசஙகற்பம்விதந்துகூறி. (கo)

கடம்படிமுளைத்தமுககட்கரும்பினைநினைந்துஞாலந்
திடம்படுதீர்த்தமெல்லாமாடியபயனையீணடுத்
திடம்படத்தருதியென்னுத்திசாததடம்படிந்துவெணணீ
றுடம்பணிந்தக்கமாலையொளிபெறவிதியாற்றாங்கி. (கக)

வெள்ளைமந்தாரமுல்லைமல்லிகைவெடிவாய்சசாதி
கள்ளவிழ்மயிலையாதிவெணமலர்கவர்ந்துவேழப்
பிள்ளையைமுந்தப்பூசித்திரந்துசஙகற்பம்பேசி
யுள்ளணைந்தசசிமேற்பன்னிருவிரலுயர்சசிக்கும்பர் (கஉ)

(அ) அருக்கனில் மதிதோய்ந்து ஒன்றிதங்கிய திங்கள்நோன்பு என்றது-சூரியனில் சந்திரன்கலந்த அமாவாசையில்வரும் சோம வார விரதத்தை. (கூ) தேள்–(விருச்சிகம்) கார்த்திகைமாதம். சிலை-(தனு) மார்கழிமாதம். தெரிசம் - அமாவாசை. மலமதி - இரண்டமாவாசை கூடியமாதம். முந்தைப்பக்கம்-பூர்வபட்சம் (வளர்பிறை.) (கo) பவித்திரம் - பாவத்தைநீக்கி முத்தியைத்தருவது. ஒருப்பாடு-ஒன்றுபட்டு நிற்றல். சங்கற்பம் - ஏற்பாடு.

(கஉ) மயிலை - இருவாட்சி.

சத்தியஞானனந்தத்துவந்தன்னையுள்ளி
வைத்ததன்வடிவங்கொண்டுமண்முதற்சிவமீறான
வத்துவவிலிங்கந்தன்னையாசனமூர்த்திமூல
வித்தைமற்றுநூலின்விதியினாற்பூசைசெய்க. (கங)

ஐந்தமுதாவினைந்துந றுங்கனியைந்துசெந்தேன்
சந்தனதோயம்புட்பத்தணபுனன்மணிநீராட்டிச
சுந்தரவெண்பட்டாடைகருப்புரசசுண்ணஞ்சாந்தங
கந்தமல்லிகைமுன்னானவெண்மலர்க்கண்ணிசாத்தி. (கச)

காசணிபொலம்பூணசாதிக்கனைகழலாதியங்க
பூசனைசெய்துசேறகட்பூரணபரையையவ்வா
றீசனைந்தெழுத்தைப்பெணபாற்கிசையவுச்சரித்துப்பூசித்
தாசறுசுரபித்தீம்பாலட்டவின்னமுதினோடும். (கரு)

பண்ணியவகைபானீயநிவேதனம்பண்ணிவாச
நண்ணியவடைக்காய்நல்கிநறுவிரைதூபந்தீப
மெண்ணியவகையாற்கோட்டிக்கணணடியேனைமற்றும்
புணணியன்றிருமுனகாட்டிவில்வத்தாற்பூசைசெய்தல். (கசு)

புரகரனிச்சாஞானகிரியையாயப்போந்தவில்வ
மரமுதலடைந்துமூன்றுவைகலூணுறக்கமின்றி
யரகரமுழக்கஞ்செய்வோரைமபெரும்பாதகங்கள்
விரகில்செய்கொலைகடீருமாதலால்விசேடம்வில்வம். (கஎ)

மடங்கிதழ்சுருங்கல்வாடியுலர்ந்ததுமபிர்சசிக்குண்டன்
முடங்குகாற்சிலம்பிக்கூடுபுழுககடிமுதலாங்குற்ற
மடங்கினுங்குற்றமில்லையுத்தமமாகும்வில்வந்
தடங்கைகொணடீசனுமமாயிரஞ்சாற்றிசசாத்தல். (கஅ)

(கங) மணமுதல் சிவமீறாகுஆன அத்துவம் இலிங்கம் என்றது- அன்மதத்துவம் அடிப்பாகமும். வித்தியாதத்துவம் நடுப்பாகமும், சிவதத்துவம் முடிவுமாகவமைந்த சிவலிங்கப்பெருமானை. ஆசனம் மூர்த்திமூலம் விததைஎன்றது — ஆசனமந்திரம், மூர்த்திமந்திரம், மூலமந்திரங்களை. (கரு) ஈசன் ஐந்து எழுத்தைப்பெண்பாற்கு இசைய உச்சரித்து என்றது - சத்திபீஜங்களோடொருப்பட்டசத்தி பஞ்சாட்சரியை. (கசு) பண்ணியம் - பலகாரம். பானீயம் - பாயசம். அடை - வெற்றிலை. காய் - துவர்க்காய். வகையாற்கோட்டி என்றது - மூன்றுதரம் வட்டமாகச சுற்றுதலை.

(கஎ) புரகரன் - புரஹரன் என்னும் வடசொற்றிரிபு. திரிபுரத்தை யழித்தவனென்பது பொருள். கள்-புலை. விரகு-அறிவு.

அடியனேன்செய்யுங்குற்றமன்றைக்கன்றனந்தமாகுங்
கொடியநஞ்சமுதாக்கொண்டாய்குற்றமுங்குணமாக்கொண்டு
படியெழுதரியமங்கைபங்கனேகாத்தியென்று
முடியுறவடியில்வீழ்ந்துமும்முறைவலஞ்செய்தேத்தி. (கக)

வன்மனங்கரையநின்றுவேண்டியவரங்கள்வேண்ட
நன்மணப்பேறுமக்கட்பேறுநல்வாக்குக்கல்வி
பொன்மனக்கினியபோகந்தெவ்வரைப்புறகுகாண்ட
லிம்மையிலரசுமற்றுமெண்ணியாங்கெய்துமன்னே. (உ0)

ஆதியிவ்விலிங்கந்தீண்டற்கருகரல்லாதவேத
வேதியர்முதலோரிட்டவிலிங்கத்திவ்விதியாலர்சித்
தோதியவிரதநோற்கவர்ச்சனைகருரியரல்லாச
சாதியர்பொருணேர்ந்தாதிசைவராற்பூசைசெய்தல். (உக)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பொருவிலிவ்விரதமைவகைத்துசசிப் போதிலூணிரவிலூணி ரண்டு. மொருவதலுறங்கா திருத்தலாசசனைநால் யாமமுமுஞற்றுத லென்னக். கருதினிவ்வைந்து மொன்றனுக்கொன்று கழியவுமதிக மாநோற்கும். வருடமொன்றிரண்டு மூன்றுபன்னிரண்டு வருடம் வாழ்நாளளவிவற்றுள். (உஉ)

உடலளவெண்ணிநோற்பவர்முந்தவுந்தியாபனஞ்செய்துநோற்கக்
கடவரவ்வருடக்கட்டளைக்கிறுதிகழிப்பதுத்தாபனவிதிதான்
மடலவிழ்மாலைமண்டபங்குண்டமண்டலம்வகுத்துமாபதியைப்
படரொளிவெள்ளிமுப்பதுகழஞ்சிற்படிமையானிருமிதஞ்செய்து.

காலையிலாசான்சொல்வழிநிததக்கடன்முடித்துசசிதொட்டந்தி
மாலையினளவும்புராணநூல்கேட்டு மாலைதொட்டியாமமோர்நான்கு
சேலனகண்ணாள்பங்கனைப்பூசைசெய்கவப்பூசனைமுடிவின் [ஞ்
மூலமந்திரநூற்றெட்டுநூற்றெட்டுமுறையினாலாகுதிமுடிதல். ()

வில்வமாயிரங்கொண்டாயிரநாமம்விளம்பிநால்யாமமுஞ்சாத்த
னல்லவைந்தெழுத்தாலைந்தெழுத்துருவி னாதனுக்கருக்கியங்கொடு
லெல்லையின்மூலமந்திரத்தாலுமேனைமந்திரங்களினாலும் [த்த
வில்லழலோம்பிப்பூரணாகுதிசெய்தீறிலான்வேள்வியைமுடித்தல்.

(கக) படிவம் என்றது படிஎன ஈறுதொக்குநின்றது-படிவம்-உருவம். (உஙு) கட்டளை - நியதி. (உஞ) வில்அழல் - வில் வடிவாகச்செய்த ஓமகுண்டத்தமைந்த அக்கினி.

புலர்ந்தபின்னித்த வினைமுடித்தரம்பைப் பொதுளும்பாசிலை பதின்மூன்றி, னலர்தருதூவெள் ளரிசிபெய்தினிய கறியகாய்கறி யொடுபரப்பி, யலந்தரவான்பா னிறைகுடம்பதின் மூன் றரிசிமே ல்வைத்தரனடியிற், கலந்தவன் பினராய்ச சிவார்ச்சனைக்குரிய கட வுள்வேதியர்களைவரித்து (உ௬)

காதணிகலனுங கையணிகலனுங கவின்பெறவளித்தரனுக், வாதரம்பெருக நினைந்தருச்சனைசெய் தரியதக்கிணையொடும்பாதப், போதணிகாப்பு விசிறி தணகவிகைபூந் துகின்முதற்பலவுடனே,மே தகுதானஞ் செய்துபின்குருவைக கறபுடைமின்னிடையோடும். ()

ஆசனத்திருத்திப்பொலந் துகில்காதுக்கணிகள்கைக்கணிகளுமணிந் வாசகன்மலரிட்டருச்சனைசெய்துமலைமகடலைவனைவரைந்து [து பூசனைசெய்தபடிமையோடம்பொன்பூதலம்பதாதிகள்பிறவுந் தூசலர்மாலைகோட்டணிபுனைந்தசுரபிமாதானமுஞ்செய்து (உஅ)

இனையவாறுத்தாபன முடித்தாசானேவலாற்சிவனடிக்கன்பர், த னையரோடொக்கலுடன முதருந்தறகுதியிவ்விரதமுன்கண்ண, ன னையதாமரையோனிந்திரன் முதல்வானுடைவர்மூவறுகணத்தோ, ர னைவருநோற்றூர்மனிதருமனுட்டித் தரும்பெறற்போகம் வீடடைந் தார். (உ௯)

ஈதுநோற்பவர்வெம் பகைமனத்துயர்நீங் தாயிரம்பிறவியிலிய ற்றுந், தீதுசேர்வினை தீர்ந் தெடுத்தயாகசையினிற் சிவகதியடைவ ரிவ்விரத, மோதினோர்கேட்டோர் மனைவியர்மக்க ளொக்கலோடி னிதுவாழ்ந்தும்பர், மேதகுபதினு லிந்திரன்பதத்தில் வீற்றினிதி ருப்பரென்றறவோன். (௩0)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சொல்லியநெறியாற்சோமசுந்தரன்விரதநோற்பார்
வில்லிடுமணிப்பூண்வேந்தர்முனிவனைவிடைகொண்டேகி
யல்லியஙகனககஞ்சததாடியஙசயற்கணவலலி
புல்லியபாகன்றனனைவழிபடஇப்போற்றிநோற்றூர். (௩௧)

(உ௬) அலம்-அமைவு. (உஎ) பாதப்போதணி காப்பு-பாதுகை.

(உஅ) சுரபி-பசு. (உ௯) ஒக்கல்-சுற்றம். அனைய தாமரை எ ன்றது-அத்திருமாலுந்திக்கமலத்தை. அல்லது அனையவென்னுஞ் சுட்டுத்திரிபு உயர்வின்மேல் நின்றதெனினு மொக்கும்.

(௩0) பதினுலிந்திரர்பதம் என்றது-ஓர்பிரமகற்பத்தை. யாக் கை-சரீரம்-இப்பெயர்க்கு-மகாமாயை யென்னு மோர்சத்தி கன்ம வசத்துக்கீடாகப் பூவின் மணத்தைக் காற்று கொடுவந் தறிவிக்கு மாறுபோலக், கன்மங்களுக்கான வனுபோகக்கருத்தை யவத்தாகா லத்திலேயுண்டாக்கிக், கருவிற்றுகவந்த ஆன்மாவைச் சக்கில சு ரோணிதங்களிலே கூட்டிக்கட்டிவித்தது, என்பதுபொருள்.

சுந்தரன் றன்னைப்பூசைத்தொழில்செய்துவரம்பெற்றேகி
யந்தரத்தாறுசெல்வாரஃதறிந்தமரர்வேந்தன்
வந்தவரிருக்கவேறுமடங்கன்மான் றவிசுமூன்று
தந்திடப்பணித்தானிட்டார்தனதரியணையிற்றாழ. (௩௨)

வான்வழிவந்தமூன் றுமன்னரும்பொன்னாடெய்தி
யூன்வழிகுலிசவைவே லும்பர்கோன்மருங்கிற்புக்கார்
தேன்வழிபோந்தின்கண்ணிச்சேரனுமார்த்தார்வேந்துங்
கான்வழிதாருநாடன்காட்டியதவிசின்வைக. (௩௩)

மைக்கடல்வறப்பவென் றவாகைவேற்செழியன்மௌலிச்
செக்கர்மாமணிவிற்காலத்தேவர்கோன் றவிசிலேறி
யொக்கவீற்றிருந்தானாகவும்பர்கோனழுக்காறெய்திப்
பக்கமேயிருந்தவேனைப்பார்த்திபர்முகத்தைப்பாரா. (௩௪)

முகமனன்கியம்பிநீவிர்வந்ததென்மொழிமினென்ன
மகபதியெங்களூட்டின்மழைமறுத்தடைந்தேமென்றா
ரகமலர்ந்தனையார்நாட்டினளவும்வான்சுரக்கநல்கி
நகைமணிக்கலன்பொன்னாடைநல்கிநீர்போமினென்றான் (௩௫)

அன்னவரகன் றபின்னையமரர்கோன்கன்னிநாடன்
றன்னரியணைமேலொக்கத்தருக்கினோடிருக்குமாறும்
பின்னருமாரிவேண்டாப்பெருமிதவீறுநோக்கி
யின்னதுபுலப்படாமையினையதோர்வினயமுன்னா. (௩௬)

பொற்புறவரிசைசெய்வான்போலளவிறந்தோர்தாங்கி
வெற்புறழ்திணிதோளாற்றன்மெலிவதோராரந்தன்னை
யற்புறவளித்தான்வாங்கியலர்மதுத்தார்போலீசன்
கற்புடையுமையாண்மைந்தன்கதுமெனக்கழுத்திலிட்டான். (௩௭)

கண்டனன்கடவுணாதன்கழியவுமிறும்பூதுள்ள
கொண்டனனின் றுதொட்டுக்குரையளிதுழாவுகிம்பத்
ண்டழைமார்பவாரந்தாங்குபாண்டியனென்றுன்னை
மண்டலமதிக்கவென்றான்வானநாடுடையமன்னன். (௩௮)

---

(௩௩) போந்து - பனை. ஆர் - ஆத்தி. தாருநாடன் - கற்பக நாட்டரசனாகிய இந்திரன். (௩௬) வீறு செருக்கு. புலப்படாமை, அறிவுக் கெட்டாமை. (௩௭) கதுமென - விரைந்து. (௩௮) கடவுள்நாதன் - தேவர்களுக்குத் தலைவனாகிய இந்திரன். இறும்பூது - வியப்பு.

அன்ன துசிறிதுமெண்ணாதங்குநின்றிழிந்துதென்னன்
றன்னகரடைந்தானிப்பாற்சதமகனுணையாலம்
மன்னவரிருவர்நாமெழைவளம்பெருகப்பெய்த
தென்னவனுடபெணடைசசெயலதாயிருந்ததன்றே. (௩௯)

ஆயதோர்வைகல்வேட்டையாடுவானணணல்விணணந்
தாயதோர்பொதியக்குன்றிற்சந்தனசசாரனணணி
மேயதோலரிமானேனம்வேஙகையெணகிரலையின்ன
நீயதோர்விலஙகுவேட்டஞ்செய்துபிரசெருககுமெல்லே. (௪0)

பொன்றதருமருவிக்குன்றிற்புட்கலாவருததமாதி
மின்றத்துமேகநான்கும்வீழ்ந்தனமேயககணடு
குன்றத்தினெடியதிணடோட்கொறறவனவற்றைப்பற்றிக்
கன்றத்திணகளிறுபோலககடுநதளைசிககயாததான. (௪௧)

வேட்டத்திற்பட்டசெஙகணவேழம்போறகொணடுபோகிக்
கோட்டத்திலிட்டானுகக்குன்றிறகரிந்தவென்றி
நாட்டத்துப்படிவததணடநாடன்மற்றதனைககேட்டுக்
காட்டத்துக்கனல்போறசீறிக்கடுஞ்சமாகுறித்துசசெல்வான். (௪௨)

வாஙகுநீர்வரப்பவேலைவிடுத்ததும்வலியவாரந
தாஙகியசெருக்குஙகாரைததளையிடுதெருக்குநோக்கி
யீஙகொருமனிதயாக்கைக்கித்துணைவலியாதென்று
வீஙகியமாலமூக்கமீனவன்மதுரைசூழ்ந்தான். (௪௩)

கலிவிருத்தம்.

ஓடினரொற்றர்போய்சசெழியனெணகழல்
சூடினர்நகர்ப்புறஞ்சுரர்கள்சேனைகண
மூடினவென்னலுமுனிவுமானமு
நீடினனரியணையிருநதுநீஙகுவான். (௪௪)

---

(௪0) விணணம - விணணுலகம. தோல் - யானை. அரிமான் - சிஙகம். எணகு - கரடி. இரலை - மான்.

(௪௧) மேகம் நான்கென்றது - புட்கலாவர்ததம், சஙகாரித்தும், துரோணம், காளமுகி என்னும் மேகஙகளை. இவைமுறையே பொன், பூ, மணி, கல், இவற்றைப்பொழிவன.

(௪௨) கோட்டம் - சிறைக்கூடம். நாட்டத்துப் படிவத்தண்டநாடன் என்றது - கணகள்நிறைந்த தேகத்தையுடைய இந்திரனை. காட்டம் - விறகு. இதுகாஷ்டமென்பதன்றிரிபு.

(௪௩) ஊக்க - செலுதத.

பண்ணுகதேர்பரிபகவேீரர்முன்
னண்ணுககடிதெனநடத்தியாவரென்
றெண்ணலன்மதமலையெருத்தமேற்கொடு
கண்ணகன் கடிநகர்க்காப்புநீக்குமின். (சகூ)

அடுத்தனர்வானவரார்த்துப்பல்படை
யெடுத்தனர்வீசினர்சிலையிலெய்கணை
தொடுத்தனரிறுதிநாட்சொரியுமாரிபோல்
விடுத்தனர்மதிக்குலவீரன்சேனைமேல். (சசு)

ஆர்த்தனர்மலயவெற்பரையன்சேனையோர்
பார்த்தனர்வேறுபல்படைக்கலக்குவை
தூர்த்தனர்குனிசிலைதொடுத்துவாளியாற்
போர்த்தனரமராமெய்புதைததவென்பவே. (சஎ)

தறிந்தனதாள்சிரந்தகர்ந்ததோள்கரம்
பறிந்தனகுறுதிநீர்கடலிற்பாய்ந்தன
செறிந்தனபாரிடஞ்சேனநகூளிகண
முறிந்தனவானவர்முதல்வன்சேனையே. (சஅ)

ஆடினகுறைத்தலையவிந்தபோர்க்களம்
பாடினபாரிடம்விந்தைப்பாவைதாள்
சூடினகூளிகள்சோரிசோரப்பார
மூடினபிணக்குவையண்டமூட்டவே. (சகூ)

வெஞ்சினவலாரிதன்வீரசசேனைக
டுஞ்சினகணடெரிசொரியுநகணணனுய்ப்
பஞ்சின்முன்னெரியெனப்பதைத்துத்தெய்வத
வஞ்சினப்படைகளான்மலைவதுன்னினன். (ருo)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வெங்கதிர்ப்படைவிட்டார்த்தான்விண்ணவனதனைத்திஙகட்
பைங்கதிர்ப்படைதொட்டோசசியவித்தனன்பாராள்வேந்தன்
சிங்கவெம்படைவிட்டார்த்தான்றேவர்கோனதனைச்சிம்புட்
புங்கவன்படைதொட்டோச்சியடக்கினன்புணரிவென்றோன். (ருக)

(சகூ) பகடு. மதமலை - யானை. காப்பு என்றது - மலை, காடு, கடல், மதிலென்னு நால்வகையரண்களுள், மதில்மேல்நின்றது.

(சஎ) மலயவெற்பரையன் - உக்கிரகுமாரபாண்டியன்.

(சஅ) குருதிநீர் - உதிரம். பாரிடம் - பூதம். கூளி - பசாசு.

(சகூ) குறைத்தலை — கவந்தம். (ருo) வஞ்சினம் - சொடுமொழி அதாவது - போர்முகத்துத் தமதுவீரத்தைப் புகழ்ந்துகூறல்.

(ருக) சிங்கப்படை-நரசிம்மாஸ்திரம். சிம்புட்படை-சரபாஸ்திரம்.

தானவர்பகைவன்மோகசரந்தொடுத்தெறிந்தானாக
மீனவனதனைஞானவாளியால்விளித்துமாய்ந்து
போனபின்மற்போராற்றிப்புக்கனர்புக்கார்தம்மில
வானவன்மண்ணினான்மேல்வச்சிரம்வீசியார்த்தான். (௩௨)

காய்சினமடங்கலன்னான்கைவளைசழற்றிவல்லே
வீசினன்குலிசந்தன்னைவீழ்த்ததுவிடுத்தான்சென்னித்
தேசினன்மகுடந்தள்ளிசசிதைத்ததுசிதைததலோடுங
கூசினனஞ்சிப்போனான்குன்றிறகரிந்தவீரன். (௩௩)

இந்திரனடனையகூர்ம்பல்விருள்வரைநெஞ்சுபோழ்ந்த
மைந்தனில்வலியகாளைவரைந்தெறிநேமிசென்னி
சிந்திடாதாகிநம்பொன்மணிமுடிசிதறசசோம
சுந்தரநாதன்பூசைதொழிற்பயனளித்ததென்னு. (௩௪)

போரினுக்காற்றதோடிப்பொன்னகர்புகுந்தவென்றித
தாரினுக்கிசைந்தகூர்வேற்சதமகன்பின்புதன்னட்
டேரினுக்கெல்லாமாரியுதவுவேனிகளநீக்கிக்
காரினைததருகவென்னக்கவுரியற்கோலைவிட்டான். (௩௫)

முடங்கல்கொணடணைந்ததூதன்முடிகெழுவேந்தன்பாதத்
தொடங்கிநின்றோலைநீட்டவுழையுளானொருவன்வாங்கி
மடங்கலேறனையான்முன்னர்வாசித்துக்காட்டக்கேட்டு
விடங்கலுழ்வேலான்விண்ணோர்வேந்துரைதேறானாகி. (௩௬)

இட்டவன்சிறையைநீக்கியெழிலிபைவிடாதுமாறு
பட்டசிந்தையனேயாகப்பாகசாதனனுக்கென்று
நட்டவனொருவேளாளனன்பிணையென்றுதாழ்ந்தான்
மட்டவிழ்ந்தொழுகுநிம்பமாலிகைமார்பினானும். (௩௭)

இடுக்கணவந்துயிர்க்குமூறறமெய்தினும்வாய்மைகாத்து
வடுக்களைந்தொழுகுநாலாமரபினனுமையாத்த
னெடுத்துரைமறைபோற்சூழ்ந்துசிறைக்களத்திட்டயாப்பு
விடுத்தனன்பகடுபோலமீண்டனமேகமெல்லாம். (௩௮)

(௩௪) இருள்வரை - கிரவுஞ்சகிரி. (௩௫) கூர்வேல் என்றது-வச்சிராயுதத்தை. நிகளம் - விலங்கு. (௩௬) முடங்கல் - ஓலை. உழை - அருகு. (௩௭) பாகசாதனன் - பாக னென்னு மோரசுரனை வென்றவன். (௩௮) இடுக்கண் - வறுமை. ஊற்றம் - இடையூறு. வடு - குற்றம். நாலாம் மரபினன் என்றது - சற் சூத்திரனாகிய வேளாளனை. யாப்பு - தளை.

தேவர்கோனேவலாலேதிங்கண்மும்மாரிபெய்து
வாவியுங்குளனும்யாறுமடக்களுமடுத்துக்கள்வாய்க்
காவிசூழ்வயலுஞ்செய்யுஞ்செந்நெலுங்கன்னற்காடும்
பூவிரிபொழிலுங்காவும்பொலிந்ததுகன்னிநாடு. (நக)

*இந்திரன்முடிமேல்வளையெறிந்தபடலம் முற்றிற்று
ஆ படலம் உ௩ - க்கு - திருவிருத்தம் - ககக0.

பதினைந்தாவது,

மேருவைச்செண்டாலடித்தபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அண்டரஞ்சவமருழந்தவமரர்கோனையரசர்கோன்
வண்டலம்புமௌலிசிந்தவளையெறிந்தவென்புறங்
கண்டவண்ணமின்னதன்னகன்னிநாடன்மேருவிற்
செண்டெறிந்துவைப்பெடுத்தசெயலுநன்குசெப்புவாம். (க)

மன்னவன்றனக்குமுன்னாமலயவெற்பின்முனிவர்கோன்
சொன்னதிங்கள்விரதமன்றுதொட்டுநோற்றுவாலுமந்
நன்னலஞ்செய்பேறுபோலநங்கைகாந்திமதிவயிற்
றுன்னருஞ்சயந்தகொண்மைந்தனொருவன்வந்துதோன்றினன். (உ)

வயந்தனைப்பயந்ததென்னமைந்தனைப்பயந்தபோ
தியந்துவைத்துநகர்களிப்பவினிதிருந்தபுரவலன
சயந்தழைக்கவிந்திரன்சயந்தனைப்பயந்தநாள்
வியந்தகத்தடைந்தவின்பம்விளைமகிழ்ச்சியெய்தினன். (௩)

தென்னரேறுசாதகாதிசெய்துவீரபாண்டிய
னென்னநாமவினைநிரப்பியெழுதொணாதகலைமுதற

(நக) மடுத்தல் - நிறைதல். வயல் - விளைநிலம். செய் - பட்டம். பொழில் - நந்தவனம். கா-பயன்றருஞ்சோலை.

(க) வென் - முதுகு. வைப்பு - நிட்சேபம். (௩) 'வயந்தனைப் பயந்தது என்ன என்றது-திருமால் (மன்மதனைப் பெற்ற மைபோல) எனவும், வெற்றியைப் பெற்றதுபோல எனவும் பொருள்படும். வயம்-வெற்றி. வசந்தன் என்பது, வயந்தன் எனப்போலியாயிற்று. இயம் - வாச்சியம். (௪) எழுதொணாதகலை - வேதம்.

பன்னுகேள்விகரிகடேர்கள்பரிபடைக்கலம்பயின்
றன்னகாதலான்விளங்கவகமகிழ்ச்சியடையுநாள். (ச)

மல்குமாறுகோடிரிந்துமழைசுருங்கிநதியுநீ
ரொல்குமாறுபருவமாறியுணவுமாறியுயிரெலா
மெல்குமாறுபசியுழந்துவேந்தனுக்குவிளைபொரு
ணல்குமாறிலாமையின்னனலியவந்தநாடெலாம். (ரு)

மழைவறந்ததென்கொலெனறுவழுதிகூறமுழுதுணர்ந்
தழிவிலாதபிரமசற்பமளவுமெலலேகணடநூ
லுழவர்கோள்களிரவிதன்னையுற்றுநோககிநிற்றலாற்
றழையுமாரிவருடியாதொரவருடமென்றுசாற்றினர். (சு)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மகவுறுநோயைநோக்கிவருநதுறுதாய்போனமன்னன்
பகவுறுமதியஞ்சூடும்பரஞ்சுடர்முன்போய்த்தாழ்ந்து
மிகவுறுபசியால்வையமெலிவதையையவென்றுத்
தகவுறவிரஙகிக்கணணீர்கதும்பிசின்றிரந்துவேணட. (எ)

திரைக்கடல்விடஞ்சேர்கணடர்காலத்தின்செவ்விநோக்கி
யிரக்கமில்லவாபோல்வாளாவிருத்தலுமருத்தார்மார்பன்
கரைக்கரிதாயதுன்பக்கடலில்வீழ்ந்திருகைபுக்கா
னரக்கர்போர்க்கடலினீந்தியருக்கனீர்க்கடலில்வீழ்ந்தான். (அ)

வள்ளறன்குடைக்கீழ்த்தஙகுமுயிர்ப்பசிவருத்தமெல்லாங
கொள்ளைகொண்டிருந்தநெஞ்சிற்குளிர்முகச்செவ்விகுன்றத்
தள்ளருந்துயரின்மூழ்கிததரையிடததுயின்றுளுக
வெள்ளிமன்றுடையார்சித்தவேடராய்கனவில்வந்தார். (கூ)

அடற்கதிர்வேலோய்மாரியரிதிப்போததனைவேண்டி
யிடர்ப்படல்வரைக்குவேந்தாயிருக்கின்றவெரிபொன்மேருத்
தடப்பெருவரையின்மாடோர்தனிப்பெருமுழைபிலிட்டுக்
கிடப்பதோரெல்லையில்லாக்கேடிலாசேமவைப்பு. (கO)

(ரு) ஆறுகோள்-சநி, செவ்வாய், குரு, சூரியன், இராகு, கேதுக்கள். பருவம்-கார்காலம். ஒல்குமாறு என்றதில்-மாறு, வினையெச்சப்பொருளில் வருமோ ரிடைசசொல். (சு) நூல் உழவர் - கணிதநூற்புலவர். (எ) பகவு - பிளவு.

(அ) அரக்கர் போர்க்கடலில்நீந்தி என்றது - சூரியன் றனது விபவத்தோடு வருங்கால் இடையில் அறுபத்துநான்குகோடி யரக்கர்வந்துபோர்புரிய, அவரைக்கடந்து நீஙகியதை.

கிடைத்துமற்றனையமேருகிரிசெருக்கடகைச்சென்டாற்
புடைத்துநின்றுணைத்தாக்கிப்பொன்னறைபொதிந்தபாறை
துடைத்துநீவேண்டுங்காறுந்தொட்டெடுத்ததனைமீள
வடைத்துநின்குறிபிட்டையவருதியென்றடிகள்கூற. (கக)

விழித்தனனெழுமான்றேரோன்விழிக்குமுன்கடன்களெல்லாங்
கழித்தனன்மீனநோக்கிகணவனைவலமாய்ப்போந்து
சுழித்தெறிகடலனீகத்தொகைபுறஞ்சூழக்கொண்டல்
கிழித்தெழுவாயினீங்கிக்கீழ்திசைநோக்கிசசெல்வான். (கஉ)

அதிர்ந்தனமுரசஞ்சஙகமதிர்ந்தனவியஙகளணடம்
பிதிர்ந்தனவென்னவார்ப்பப்பெயர்ந்துவெண்கவரிதுள்ள
முதிர்ந்தநான்மறையோராசிமொழியநாவல்லோரேத்தப்
பதிந்துபார்கிழியத்திணடேர்பாகுமுன்செலுத்தவூர்ந்தான். (கங)

பவளக்காற்பிசசம்பொற்காற்பன்மணிக்கவிகைமுத்தத்
தவளக்காற்பதாகைக்காடுதானவானருவிதூஙகுங
துவளக்காற்பொருப்பும்பாய்மாக்கடலுமண்மடந்தையாகத்
துவளக்கால்வயவர்மான்றேர்த்தொகுதியுஞ்சூழல்போக. (கச)

கோழிணர்ஞாழலன்னகோட்டுகிர்ப்புலவுப்பேழ்வாய்த்
தாழ்சினவுழுவையொற்றைததனிப்பெருங்கொடியுங்கூடனற்
காழ்சிலைக்கொடியுஞ்சூழக்கயற்கொடிநிலந்துழாஙகை
யேழுயர்வரைமேற்றோன்றியிருவிசும்பகடுகீற. (கரு)

தென்கடல்வடபாலேக்கிச்செல்வதுபோலத்தென்னன்
றன்கடலனிகஙகன்னித்தணடமிழ்நாடுநீந்தி
வன்கடநெறிக்கொண்டேகிவளவர்கோனெதிர்கொண்டாற்று
நன்கடன்முகமனேற்றுநளிர்புனனாடுநீந்தி. (கசு)

(கக) கிடைத்து - அடைந்து. குறி - முத்திரை. (கஉ) மான் - எழுகுதிரைகள். மா-குதிரை, ன்-சாரியை. கொண்டலென்றது - மேகமண்டலத்தை. (கங) பாகு - பாகன். (கச) பிச்சம் - பீலிக்குடை; பீலி - மயிலிறகு. தானம் பொருப்பு என்றது - யானையை. பாய்மா - பாய்ந்துசெல்லுங் குதிரை.

(கரு) ஞாழல் - குங்குமமரம். கோடு - வளைவு. பேழ் - பிளவு. உழுவை-புலி. சிலை-வில். ஏழுயர்வரை என்றது - ஏழுமுப்புயர்ந்த மலைபோன்றயானையை. (கசு) வன்கடம் - முரம்புங் கூர்ங்கல்லுசெருங்கியகாடு. கடன் - வரிசை.

தண்டகாரடுதென்னித்தெலுங்காடகன்றுசாய்தாட்
கண்டகக்கைதைவேலிக்கருநடங்கடந்துநாடுந்
தொண்டகந்துவைக்குங்குன்றுநதிகளுந்துறந்துகள்வாய்
வண்டகமலர்க்காவேலிமாளவதேசநண்ணி. (கஎ)

அங்குநின்றெழுந்துநீவாயருஞ்சுரநெறிபட்டேகி
மங்குனின்றதிருஞ்செம்பொன்மாடவேள்விராடநணனிக்
கொங்குநின்றவிழுங்கானங்குன்றொரீஇவாளைபாயத்
தெங்குநின்றிளநீர்சிந்துமத்தியதேசத்தெய்தி. (கஅ)

அந்நெடுநாடுநீங்கியாடலேறுயர்த்ததோன்றல்
பொன்னெடுஞ்சடையிற்றாழ்ந்துபுனிதமாந்தீர்த்தக்காசி
கன்னெடுநகரமெய்திரளிர்புனற்கங்கைநீந்திக்
கன்னெடுநெறியனேககாவதங்கடந்தபின்னர். (கக)

மடங்கன்மாநாகம்யாளிவழங்கலான்மனிதர்செல்லா
விடங்கடநதாகவைஞ்ஞூறறிரட்டியோசனைநதாமெல்லைக்
கடங்கெழுகுமரிகண்டங்கடந்துமற்றதுபோலெட்டுத்
தடங்கெழுகண்டங்கொண்டபாரதவருடந்தள்ளி. (உ0)

யாவையுநீன்ருடன்னையீன்றபொன்னிமயந்தன்னைத்
தாவியப்புறம்போய்ப்போகந்ததும்புகிம்புருடகண்ட
மேவியங்கதுநீக்நேமவெற்படைந்ததுபின்னாக
வோவியப்புறததுதோன்றுமரிவருடத்தையுற்று. (உக)

உற்றதுகழிந்தப்பாற்போய்கிடதவெற்பொழிந்துசம்புப்
பொற்றருக்கனிகால்யாறுபோகிளாவிரதகண்டத்

(கஎ) கண்டகம - முள். தொண்டகம் – குறிஞ்சிநிலப்பறை.

(உ0) மாநாகம் - பெரியயானை. பாரதவருடம் - பரதன் என்பவனுலாளப்பட்ட பூமியின் பெரும்பிரிவு. பரதன் - சுவாயம்புவமனுவி இரண்டாவதுபேரன். வருடம் - பெரும்பிரிவு. குமரிக்கண்டம் என்றது - பரதனுலாளப்பட்டபூமியின் ஒன்பதுபங்கிலொன்று. குமரி - பரதனுடைய புத்திரி, இவற்றின்விரிவை சிவதருமோத்திரம், கோபுரவியலிலும்; காந்தம் அண்டகோசப்படலத்திலுங்காண்க.

(உக) கிம்புருடகண்டம்-இமையகிரிக்கும் எமகிரிக்கும் இடையில் கிம்புருடனுலாளப்பட்டபாகம். அரிவருடம் எமகிரிக்குத்தெற்கு. நிஷதகிரிக்குவடக்கு, இதன்மத்தியில் அரிஎன்பவனுலாளப்பட்ட பூமியின்பெரும்பாகம். (உஉ) இளாவிரதகண்டம்-இதுமகம்மேருவின் சாரலாய் இளாவிரதனென்பவனுலாளப்பட்ட பாகம்.

துற்றனன்கண்டான்மூன்றாரொருங்கடுளான்றகூனி
வெற்றிவெஞ்சிலையாய்நின்றவெற்பினைமலயவெற்பன். (உஉ)

வெம்படைமறவர்சேனைவெள்ளநீத்தேகித்தென்பாற்
சம்புவின்கனியின்சாறுவலம்படத்தழுவியோடு
மம்பொனீராறுமாற்றினருகுபொன்மயமாய்நிற்கும்
பைம்புனங்கானநோக்கிவளைந்துதென்பால்வந்தெய்தா. (உஙு)

அவ்வரையரசைநோக்கிவரைகளுக்கரசேயெந்தை
கைவரிசிலையேபாரின்களைகணேயளவிலவானந்
தைவருசுடருங்கோளுநாள்களுந்தழுவிசசூழுந்
தெய்வதவரையேமேலைத்தேவராலயமேயென்று (உச)

மாணிக்கமிமைக்கும்பூணுன்விளிதலும்வரைகருவேந்தன்
பாணித்துவரவதாழ்ப்பப்பாகசாதனனைவென்றோ
னுணித்தனசினமுமேருகைவரைசசெருக்குமாறச
சேணுற்றசிகரந்தன்னிற்செண்டினலடித்துநின்றான். (உரு)

அடித்தலுமசையாமேருவசைந்துபொற்பந்துபோலத
துடித்ததுசிகரபந்திசுரர்பயில்மாடப்பந்தி
வெடித்தனதருணபானுமண்டலம்விண்டுதூளாய்ப்
படித்தலைதெறித்தாலென்னப்பன்மணியுதிர்ந்தவன்றே (உசு)

புடைவரைக்குலங்களெட்டும்புறந்தழீஇக்கிடக்குஞ்செம்பொ
னடைகலோர்நான்குநான்குகிடங்கருமலர்ந்தநான்கு
தடமலர்ப்பொழிலுநான்குதருக்களுஞ்சலித்தவம்மா
வுடையவனிடையூறற்றலடுக்தவர்க்குவகையுண்டோ. (உஎ)

(உரு) பாணித்தல் - தாமதித்தல். (உசு) சிகரபந்தி - ஆயிரங்கொடுமுடிகள். தருணபானு - இளஞ்சூரியன்.

(உஎ) வரைக்குலங்களெட்டாவன - நிஷதம், ஏமகூடம், இமயம், நீலம், சுவேதம், சிருங்கம், கந்தமாதனம், மாலியவான், என்பன. அடைகல் ஓர்நான்காவன - மேருமலைக்குறுதியாகச் சூழ்ந்து நிற்கும், மந்தரம், கந்தமாதனம், விபுலம், பாருசுவம் என்னும் பருவதங்கள். நான்குகிடங்கராவன - தாகம், மானதசரசு, விமலோதகம், மனோரதமென்னும் ஓடைகள். நான்கு தடங்களாவன - அருணம், மானதசரசு, சீதோதம், மகாமடு என்னுந்தடாகங்கள். நான்கு தருக்கள் என்றது - கடம்பு, நாவல், அரசு, ஆல் என்பவற்றை, நான்கு பொருள்களாவன - சயித்திரம், விசித்திரை, வைப்பிரசம், திருதாக்கியம் என்பன.

புடைத்தபின்மேருத்தெய்வம்புடைக்குலவரையெட்டென்னப்
படைத்தவெண்டோளுநான்குமுடியுமேற்படுவெண்சோதி
யுடைத்தனிக்குடையுங்கொண்டவுருவினேடெழுந்துநாணிக்
கிடைத்ததுகருணேவேந்தன்கிளர்சினந்தணிந்துநோக்கா. (உஅ)

இத்தனை வரவுதாழ்ந்ததென்னெனமேருத்தெய்வம்
வித்தகநம்பிகேட்டிமீனெடுங்கணணியோடும்
மைபத்தலையரவம்பூண்டபரனையிப்படிவங்கொண்டு
நித்தலும்போகிப்போகிவழிபடுநியமம்பூண்டேன். (உக)

இன்றுகேட்டிலையோவையாவேநிழையொருததிகாமந்
துன்றுமாகடலின்மோகசசுழிததலைப்பட்டுவெளளி
மன்றுளாடியபொற்பாதம்வழிபடன்மறநதுதாழ்நது
நின்றுளேனினையநீங்கினிமிதநிலைடியுமபட்டேன. (௩0)

திருவடிபிழைத்ததீங்குதீர்ததனையிதனிலையன்
றருவதோறுருதிதானுநக்ககதோராகைமமாறெனறுல
வருவதுமுண்டாங்கொலலோமற்றதுநிற்கமன்றற்
பருவரைமார்பவந்தபரிசென்கொல்பகர்தியென்ன. (௩க)

மன்னவன்வெறுக்கைவேண்டிவந்தனனெனறுனைய
வுன்னதுபுலத்தோர்க்கேறபவுரைபடுமாற்றதாய
பொன்னவிரதேமாகீழறபுதைபடககிடக்குஞ்செம்பொ
னென்னவங்கையாற்சுட்டிக்காட்டியதெரிபொற்குன்றம். (௩உ)

மின்னகுவேலான்முந்நீர்வேலையைவணக்கங்கண்டோன்
பொன்னறைமருங்கிற்போகிப்பொதநியபாறைநீக்கித
தன்னவாவளவிற்றுயதமனியமுகந்துமூடிப்
பின்னதுந்தன்னதாகப்பெயரிலசசினையுந்தீட்டா. (௩௩)

மின்றிகழ்மணிப்பூணமார்பன்மீணடுதன்றுனையோடுந்
தென்றிசைநோககிப்பாகன்செலுத்தமான்றடந்தேரூர்ந்து
பொன்றிகழ்வரையும்போகபூமியும்பிறவுநீத்து
நன்றிகொண்மனிதர்வைப்பினணணுவானணணுமெல்லை. (௩௪)

(௩உ) உன்னதுபுலத்தோற்கேற்ப என்றது - மாற்றதிகமுள்ள பொன்னும் அதனிடத்துள்ள தாதலின். வெறுக்கை - சிவஞானிகளால் வெறுக்கப்படுவது; பொருள்.

(௩௩) பொத்திய - மூடிய. இலச்சினை - முத்திரை.

மாத்திமர்விராடமன்னர்மாளவர்தெலுங்கதேயப்
பார்த்திபர்பிறருக்தத்தம்பதிதொறும்வரவுநோக்கித்
தேர்த்திகழனிகத்தோடுஞ்சென்றெதிர்முகமன்செய்யத்
தார்த்திருமார்பன்கன்னித்தண்டமிழ்நாடுசார்ந்தான். (ரு௫)

கன்னிப்பொன்னெயில்சூழ்செம்பொற்கடிநகர்க்கணியனாகிப்
பொன்னிற்செய்திழைத்தநீள்கோபுரத்தினைக்கண்டுதாழ
வுன்னித்தேரிழிந்தெட்டோடைந்துறுப்பினாற்பணிந்தெழுந்து
வன்னிசெஞ்சுடர்க்கணெற்றிமன்னவன்மதுரைசார்ந்தான். (ரு௬)

அறத்துறையந்தணாளாதுறந்தவரரன்றருள்பறறிப்
புறத்துறையகன்றசைவபூதியர்புனிதன்கோயிற்
றிறத்துறையகத்துததொண்டாதிரணடெதிர்கொள்ளமுத்தி
னிறத்துறைவையைநீத்துநெடுமதில்வாயில்புக்கான். (ரு௭)

கொஙகலர்கோதைமாதர்குஙகுமம்பனிப்பசிந்து
மஙகலமறுகினேகிமறைகள்சூழ்கோயிலெயதித
தஙகளையகனைசூழ்ந்துதாழ்ந்தெழுநதேததிப்போந்து
திஙகளூர்குடுமிசெல்வததிருமணிககோயிலபுக்கான். (ரு௮)

பொன்மலைக்கடவுளீநதபுணணியந்தியையந்த
நன்மலைமானக்கூப்பிநல்கிப்பல்குடியுமோம்பித்
தென்மலைக்கிழவன்றெயவந்தென்புலவாணரொக்க
றன்மனைவிருந்துகாத்துததருக்கினனிருக்குநாளில். (ரு௯)

ஐவினைநடாததுமீசனணையானடக்குஙகோளுஞ்
செய்வினைததிரிவுமாறததென்னனுடைஙகுமாரி
பெய்வினையுடையதாகிப்பெருவளம்பகிர்ந்துநல்க
வுய்வினையுடையவாகியுயிரெலாந்தழைத்தவன்றே. (௬0)

(ரு௬) எட்டோடைந்துறுப்பினாற் பணிந்தென்றது-கோபுரமாகிய ஸ்தூலலிஙகத்தை அஷ்டாஙக பஞ்சாஙக நமஸ்காரஙகளோடும் வணஙகினமையை. (ரு௭) அறததுறை - தருமநெறி. புறத்துறை - புறச்சமய மார்க்கம். கோயிற்றிறத்துறை - நித்தநைமித்திகநெறி. முத்தின்நிறத்துறை - முத்தைப்போன்ற வெணமையாகிய நீர்த்துறை.

(ரு௮) குங்குமம்பனிப்பச் சிந்துமென்றதற்கு - புழுதிகளடங்கித்தண்மை யுணடாகும்படி, குஙகுமஙகலந்த நீரைத்தெளித்து என்பதுபொருள். (ரு௯) தென்மலைக்கிழவன்-பொதியமலைக் கிறைவனாகிய உக்கிரகுமார பாண்டியன். தென்புலவாணர் - பிதிரர்.

(௬0) ஐவினை - பஞ்சகிருத்தியம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

புவனியிம்முறையாற்புறந்தரளித்தாரம் பூண்ட பாண்டியன் றிருமக
கவனியேழறியவீரபாண்டியனென் றணி முடிகவித்தரசளித்து[னுக்
கவகிரதிசயபூரணவின்பஞானநோக்கருளியமதுரைச்
சிவனடிநிழலிற்பிளப்பறப்பழையதேசொடுகிறைந்துவீற்றிருந்தான்

மேருவைசசெண்டாலடித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் - உச - க்கு - திருவிருத்தம் - ககடுக.

பதினாறவது.

வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உலம்பொரு தடந்தோ ளுக்கிரசெழிய னுயரியமேருமால் வரையைப், பொலம்புரி செணடாற் புடைத்துவைப்பெடுத்துப் போந்தருளடைந்தவா புகன்றும். வலம்படு திணிதோள் வீரபாண்டியன் கோல்வழங்குநாண்மதுரை யெம்பெருமான், புலம்பொரு முனிவர் தேறநால்வேதப் பொருளுணர்த்திய திறம்புகல்வாம் (க)

ஐம்பெரும்பூத நிலைதிரிந்திரே ழடுக்கிய உலகொடு மயன்மா, லும்பர்வான்பதமு முதித்தவாறொடுங்க வுருத்தகோரூழி வந்தெய்தச், செம்பொருண் மறையு மொடுங்கிய வழிநாட் செஞ்சுடர்க் கடவுணமுன்மலரும், வம்பவிழ்கமல மெனவரன் றிருமுன் மலர்ந்ததா லகிலமுமாதோ. (உ)

பணடுபோர்பின்னு முத்தொழி னடத்தப் பராபரஞ்சுடர் திருவள்ளங், கொண்டுபோர்தகிரி வலவனைதரவிரிக்குரிசி றன்னுபி முண்டகத்தில், வண்டுபோற் பிரமனுதித்து மூவுலகும் வரன்முறை படைக்குநாணஞ்ச, முணடுபோற்றிய வானவர்க்குயிரளித்த வும்பர் நாயகன்றிருவாக்கில். (ங)

(சக) நவம்-புதுமை. பழையதேசு என்றது - முருகக்கடவுளை.

(க) உலம் - திரண்டகல். (உ) பூதம் நிலைதிரிதலாவது - பிரிதிவுமுதலியவைந்தும் ஒன்றிலொன் றொடுங்கி நிற்றல். உருத்ததோர் ஊழி - மகாப்பிரளயம்.

பிரணவமுதித்த ததனிடைவேதம் பிறந்தன நைமிசாரணியத், தருணிறைமுனிவர் கண்ணுவர்கருக்கராதியோ ரதிகரித்தவற்றின், பொருணிலைதெரியா துள்ளமுமுகமும் புலர்ந்தன ரிருப்ப வப்போதத், திருண்மலவலிவென் றவனரபத்த னென்றொரு வேதியன்வந்தான். (௪)

வந்தவேதியனை யிருந்த வேதியர்கள வரவெதிர்ந் திறைஞ்சிவேறிருக்கை, தந்தவேலையிலம் மறையவன்முனிவர் தமைமுகநோக்கியீ துரைப்பான், பந்தவேதனைசால் வாவெறுப்பிகந்த பண்பினராயினீர்நீவிர். சிந்தைவேறாகி முகம்புலர்ந்திருக்குஞ் செய்தியாதெனவவர்சொல்வார். (௫)

மருட்படுமாயை கழிநதவன்மொழிந்த மறைபயின் றுரைசெய்தேசிகனற், றிருட்படுமனத்தே மிருததுமாலைய யாது சூழ்தற் கெனக்கேட்ட, தெருட்படுமனத்தோன் செப்புவான வேதஞ் செப்பியசிவபரஞ்சுடரே, யருட்படிவெடுதெதுப் பொருளையு முணர்த்து மல்லது சூழ்ச்சியாதறைவீர். (௬)

பண்ணியதவத்தாலன்றி யாதானும் படுபொருள் பிறிதிலை தவமும், புண்ணியதலத்தி னல்லதுபலியா புண்ணிய தலததினும் விழுப்ப, நண்ணியசைவ தலத்தினிலியற்றி னலகுமசசிவ தலங்களினு, மெண்ணியவதிகதலத்தினிலியற்றி னிருந்தவமெளிதுடன்பயக்கும்.

அததகுதலமற் றியாதெனி னுலக மகிலமுந் தன்னுடம்பான, வித்தகன்சென்னிப் பன்னிருவிரனமேல் விளங்கிய தலமதுசிவன், முத்தராயெணணில் வானவர்முனிவோர் முயன்று மாதவப் பயனடைந்து, சித்தமாசகன்று வதிவதென்றறநூல் செப்பியமதுரை யந்நகரில். (அ)

தெளிதருவிசும்பி னிழிந்ததோர் விமான சிகாமணியருகு தென்மருங்கின், முளிதருபராரை வடநிழல்பிரியா முழுமுதல் வழிபடுமறவோர்க், களிதருகருணை முகமலர்ந்தளவாவருங கலையனைத்தையுந்தெளிவித், தொளிதருமனைய மூர்த்தி யேறுகட் கோதியமறைப்பொரு ளுணர்த்தும். (௯)

அஙகவன்றிருமு னருந்தவவிரதமாற்றுவான் செல்லுமினென வப், புஙகவனருள்போல் வந்தமாதவன்பின் புனிதமா முனிவருமங்கை. பங்கவன்மதுரைப் பதிபுகுந்தம்பொற் பன்மணிக் கோயில்புக்

(௪) பிரணவம் என்றது - அபரப்பிரணவத்தை. (௬) சூழ்-ஆலோசனே. தெருள்-ஞானம். (௭) அதிகதலம் என்றது - சிவஸ்தலங்களுட்சிறந்ததலத்தை. (௯) அறவோரென்பது - சனகாதிகளை.

காழிச், சங்கவன்கைபோல் வளைசெறிசெழும்பொற் றமரைத்த டாகரோடி. (௧0)

கரைகடந்துள்ளஙு கடந்தவன்புந்தக் கடிதுபோய்நான்கிருவெள்ளி, வரைகடம்பிடரிற் கிடந்ததோர்மேரு வரைபுரைவிமான மேற்காணு, வுரைகடம்பொருளைக் கணகளாற்கண்டாஙு கும்பர்தம்பிரானைநேர்கண்டு. திரைகடந்திடும்பே ரின்பவாரியிலுஞ் சேணிலத்திலும் விழுந்தெழுந்தார். (௧௧)

கைதலைமுகிழ்த்துக் கரசரணஙகள் கம்பிதஞ்செய்துகண்ணருவி, பெய்தலைவெள்ளத் தாழ்ந்துவாய்குழறிப் பிரமன்மாலின்னமுந்தேரு, மைதழைகணட வெள்ளிமன்றுடைம வானவர்நாயகவானே. ருய்தரவிடமுண டமுதருள்புரிந்த வுததமபோறறியென்றேததா. ()

மறைபொருள்காணு துள்ளமாலுழந்து வாடியவெமக்கு நீயேயந், நிறைபொருளாகி நின்றனையதறகு நீயலாற்பொருள் பிறிதியாதென், றிறைவனையிறைவன்பஙகிலஙகயற்க ணிறைவியையம்முறையேத்தி. முறைவலஞ்செயது வடநிழலமர்ந்த மூர்த்திமுன்னெய்தினர்முனிவோர். (௧௩)

சீதளப்பளிகரு மேனியும்பளிகருச செழுமலைபதித்த துப்பன்ன, பாகமுஞ்செவ்வாய மலருமுககணணும பஙகயசெஙகர நான்கும். வேதபுத்தகமு மமுதகும்பமுநதன் விழிமணிவடமு மெய்ஞ்ஞான, போகமுததிரையுந தரிததவோரதனிமைப் போதன்முன்றுழ்ந்தெழுநதேததா. (௧௪)

வடநிழலமர்ந்த மறைமுதன்மேதாமனுவெழுத்திருபது மிரண்டுந், திடமுறவரபத் தன்றனுற்றெளிந்து தேணிறைமதி முதலடைவிற், படிமதியளவந் தருப்பணமோமம் பார்ப்பனவுணடி முப்போது, மடைவுறநுவன்று னோற்குமாதவர்மு னருமறைப்பொருள்வெளிவருமால். (௧௫)

கலிவிருத்தம்.

மானமுனிவோரதிசயிப்பவடநீழன்
மோனவடிவாகியமுதற்குரவனெணணுன்

---

(௧௧) வெள்ளிவரைகள்என்றது - வெள்ளையானைகளை. உரைகள் - வேதவாக்கியஙகள். (௧௨) கம்பிதம் - நடுக்கம். (௧௪)போதன்- தக்ஷிணமூர்த்தி. அமுதம் - ஞானமிர்தம்.

(௧௫) மேதாமனு என்றது - தக்ஷிணமூர்த்தி பேதஙகளுளொன்றாய் விளஙகும் மேதாதக்ஷிணமூர்த்திக்குரிய, இருபத்திரண்டக்கரஙகளாலாய மூலமந்திரத்தை. மேதை - ஞானம்.

கூனமிலிலக்கணவுறுப்பகவைநானுன்
கானவொருகாளைமறையோன்வடிவமாகி. (கசு)

நீண்டதிரிமுண்டமழுனெற்றிவிழிபொத்தக்
காணடகையகண்டிகைவளைந்தொழுகுகாதிற்
பூண்டகுழைகௌவியபொலன்செய்பலகாசு
சேண்டவழிளங்கதிர்சிரித்திருள்சிதைப்ப. (கஎ)

உத்தரியவெண்படம்வலம்படவொதுங்க
முத்தவளநூலினொடுமுத்தமிடையிட்டு
வைத்தணியுமக்கவடமாலையெறிவாளாற்
பத்தரைமறைத்தமலபந்தவிருள்சிந்த. (கஅ)

கண்டிகைதொடுத்திருகரத்தினொடுவாகு
தண்டினிடுமாலைவிடவாளரவுதள்ள
வெண்டுகிலினனவிரிகோவணமருங்கிற்
றண்டரியபட்டிகைவளைந்தொளிதழைப்ப. (கக)

வண்டுவரிபாடுவனபோலமலர்பாத
புண்டரிகமேலுழல்சிலம்புகள்புலம்பத்
தொண்டரகமாசிருடுணிதரமுடிசூட்டு
முண்டகமலாப்புறம்விறற்கழன்முழங்க. (உ0)

ஏதமில்பவித்திரம்வலக்கரனிமைப்பப்
போதம்வரைபுத்தகயிடக்கையதுபொற்ப
வோதியுணராதலறியோலமிடும்வேதம்
பாதுகைகளாகியிருபாதமலர்சூட. (உக)

கள்ளமுளரிக்குண்முரல்காளையறுகால
புள்ளொலியினுவுமிதழும்புடைபெயர்ந்து
துள்ளவெழுவேதவொலிதொண்டர்செவியாற்று
ளுள்ளவயல்புக்குவகையொண்பயிர்வளாப்ப. (உஉ)

சீதமணிமூரறிருவாய்சிறிதரும்ப
மாதவர்கள்காணவெளிவந்துவெளிநின்று
ஞாதமுடிவாயளவினன்மறையினந்தப்
போதவடிவாகிநிறைபூரணபுராணன். (உ௩)

(கஅ) வாள்-ஒளி. மலம்-ஆணவம். (கக) தண்டல்-நீக்கல்.
(உக) போதம் என்றது - சிவஞானபோதத்தை.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வட்டவான்மதிகண்டார்க்குமுவாக்கடன்மானமாண்ட
சிட்டராமுனிவர்காளைத்தேசிகவடிவநோக்கி
யொட்டருவுவகைவெள்ளமேற்கொளவுருத்தகூற்றை
யட்டதாமரைதஞ்சென்னிக்கணிமலராகத்தாழ்ந்தார். (உச)

அளவறுகலைகட்கெல்லாமுறைவிடமாகிவேத
விளைபொருளாகிநின்றவேதியசரணமென்ற
வளைவுறுமனத்தினுரைத்தேசிகவள்ளலேக்கிப்
பளகறுதவத்தீர்வேட்கையாதெனப்பணித்துசொல்வார். (உரு)

அடியரேமுய்யுமாறுமுலகெலாமளிக்குமாறும்
படியிலாவரத்தவேதப்பயனருள்செய்தியென்னக்
கொடியமாபாசந்தீர்ப்பான்குரவனம்முனிவரோடு
முடிவிலாவிலிங்கமுன்போய்மறைப்பொருண்மொழிவதானான். ()

அந்தணிர்கேண்மின்சாலவருமறைப்பொருள்களெல்லா
மந்தணமாகுமிந்தமறைப்பொருளறிதற்கே
நந்தலில்லாதயோகப்பயனுக்குநலியும்பாச
பந்தனைகழிக்கும்வீட்டின்பயனுக்குநற்கருவியாகும். (உஎ)

உத்தமசயம்புக்குள்ளுமுத்தமதரமாய்மேலாந்
தத்துவமாகுமிந்தசுந்தரசயம்புலிங்க
நித்தமாய்மறைகட்கெல்லாநிதானமாம்பொருளாயுண்மைச்
சுத்தவத்துவிதமானசயம்பிரகாசமாகும். (உஅ)

நிறைபராபரம்விஞ்ஞானநிராமயமென்றுநூல்க
ளறைபரம்பிரமமாகுமிதனுருவாகுமேக
மறையிதன்பொருளேயிந்தச்சுந்தரவடிவாயிங்ங
னுறைசிவலிங்கமொன்றேயென்பாநூலுணர்ந்தநல்லோர். (உக)

(உச) வால்-வெண்மை. உவா-நிறைவு. சிட்டர்-பெரியோர்.

(உரு) படி-அளவு. (உஎ) மந்தணம்-ரகசியம். கருவி-சாதனம்.

(உஅ) மேலாந் தத்துவமென்றது - நாதவிந்துக்களின் பொருளாய் விளங்குகிற்றலை. சயம்பு-இது ஸ்வயம்பு என்பதன் றிரிபு. ஸ்வயம்-தானே; பு - உண்டானது.

(உக) பராபரம்-பரைக்குமேலானவன்; பரை-பராசத்தி. விஞ்ஞானம்-பரஞானம். பரம்-மேன்மை. பிரமம் - வியாபியாயுள்ளவன். வேதத்தைச்சிவனுருவம் என்றது - சிவபெருமான் பிரதிவிம்பித்தற்கு, விம்பமாய்நின்ற பிரணவத்தில் அவ்வேதமும் தோன்றினமயின்.

ஆணையான்மறையுமொன்றேயருமறைப்பொருளுமொன்றே
சாகையாலனந்தமாகித்தழைத்ததச்சாகையெல்லா
மோகையாலிவனையேத்துமுலகுதயாதிக்கிந்த
வேகனாணையினான்மூன்றுமூர்த்தியாயிருந்ததன்றே. (௩௦)

மலர்மகனாகிமூன்றுலகமும் படைத்துமாலா
யலைவறநிறுத்திமுக்கணாதியாயழித்தம்மூவர்
தலைவனாய்ப்பரமாகாசசரீரியாய்முதலீறின்றித்
தொலைவருஞ்சோதியாமிசசுந்தரவிலிஙகந்தன்னில். (௩௧)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆதியிலான்ம தத்துவமான வலர்மகன்பாகமுாடுவி, னீதியில் விச்சா தத்துவமான நெடியவன்பாகமு முடிவி, லோதியசிவதத்துவமெனலான வுருத்திரபாகமு முதிக்கும், பேதியிம்மூன்றி லெண்ணிறத்துவஙகள் பிறக்குமிம்மூனறினு முறையால். (௩௨)

ஓதருமகாரமுகாரமேமகார முதித்திடும்பிரணவம்விந்து, நாதமோடுதிக்கும் வியத்ததாரகத்தி னல்லகாயத்திரிமூன்று, பேதமாம்பதத்தாற் பிறக்குமிக்காயத்திரி யிருபேதமாம்பேதம், யாதெனிற் சமட்டி வியட்டியென்றிரண்டு மேதுவாம்வேட்டவைக கெல்லாம்.

இன்னவையிரண்டு மிவனருள்வலியா லின்றநான்மறையையங்நான்கும், பின்னிவனருளா லளவிலவான பிரணவமாதி மந்திரமு, மன்னவாறுனதாரகத தகாரமாதியக்கரஙகளுமுதித்த, சொன்னவக்கரத்திற் சிவாகமநூலிச சுரவரனடுமுகத்துதித்த. (௩௪)

கீட்டிசைமுகத்தொன் றடுத்தநாலைந்திற்கிளைத்ததா லிருக்கது தென்பா, லீட்டியவிரணடாம் வேதநூறுருவோ டெழுந்ததுகுடதி

---

(௩௦) ஆணை-அருட்சததி. பரமாகாசசரீரிஎனறது - சிதாகாசஸ்வரூபமாய்நிற்றலை.

(௩௨) எண்ணில் தத்துவம் என்றது-இம்மூன்று தத்துவங்களினுந்தோன்றிய வாக்குகள், வாயுக்கள். வசனாதிகள் முதலியவற்றை.

(௩௩) வியத்தம்-வியட்டி. தாரகம்-பிரணவம். சமட்டி-பொது. வியட்டி-சிறப்பு. மூன்றுபேதம்-மூன்றுவாக்கிய முடிபாயுள்ளது.

(௩௪) பிரணவமாதிமந்திரம் என்றது - சத்தகோடி மகாமந்திரங்களை. அகாரமாதியக்கரஙகள் என்றது - அகரமுதலிய ஐம்பத்தோரக்ஷரங்களை. நடுமுகம் - ஈசானம்.

(௩௫) கீட்டிசைமுகம்-தற்புருஷம். தென்பால்முகம் - அகோரம். குடதிசைமுகம் - வாமதேவம். வடதிசைமுகம் - சத்தியோசாதம்-இருக்கது, நான்கது இவற்றுள், அதுபகுதிப்பொருள்விகுதி.

சைமுகத்தி, லீட்டியசாம மாயிரமுகத்தா னிமிர்ந்தது வடதிசை முகத்தி லூட்டியவொன்ப துருவொடுகிளைத்து நடந்தது நான்கதா மறையே. (௩௫)

அருமறைநால்வே றுகையால்வருணமாச்சிரமங்களுநான்காந், தருமம்யாகாதி கருமமுமறையின் றகைமையிற் றேன்றின மறையும், கருமநூன்ஞான நூலெனவிரண்டாஙகருமநூலிவனருச்சனைக்கு, வரும்வினையுணர்த்து ஞானநூலிவன்றன் வடிவிலாவடிவினையுணர்த்தும். (௩௬)

முதனுகர்நீராற் சினைகுழைத்தாங்கிம் முழுமுதற் கருத்து நல்லவியின், பதமிவன்வடிவப்பணணவர் பிறர்க்குந்திருத்தியாம்பரனிவன்முகத்தின், விதமுறுநித்த மாதிமூவினைக்கும் வேணடியங் குலகவர்போகங், கதிபெற வியற்றுஞ் சிவார்ச்சனை வினைக்குங் காரணமிச்சிவகோசம். (௩௭)

மறைபலமுகங்கொண் டலறிவாயிளைத்து மயஙகவே றகண்டபூரணமாய், நிறைபரம்பிரம மாகுமிகுறியைக் கருமநன்னெறிவழாப்பூசை, முறையினுஞான நெறியினிப் பொருளை யருளினுன் முயக்கறமுயஙகு, மறிவினுந்தெளிவ துமக்கு நாமுரைத்த வருமறைப்பொருள் பிறர்க்கரிதால். (௩௮)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கருமத்தான்ஞானமுணடாங்கருமத்தைசசித்தசுத்தி
தருமத்தாலிகந்தசித்தசுத்தியைத்கருமநல்கு
மருமைத்தாந்தருமததாலேசாந்தியுணடாகுமாணட
பெருமைத்தாஞ்சாந்தியாலேபிறப்பதட்டாங்கயோகம். (௩௯)

கிரியையான்ஞானந்தன்னுற்கிளர்சிவபத்திபூசை
தரிசனஞ்சைவலிங்கதாபனஞ்செய்தலீசற்
குரியமெய்யன்பர்பூசையுருததிரசின்னந்தாஙக
லரியதேசிகன்பாற்பத்தியனைத்தையுந்தெரியலாகும். (௪0)

---

(௩௬) மறைநால்வேறு என்றது-இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வணங்களை. வருணம் நால்என்றது-பிராமணர், க்ஷத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர்களை. ஆசிரமம் நான்காவன ; பிரமசரியம், கிருகஸ்தம், வானப்பிரத்தம்.சந்நியாசம். வடிவிலாவடிவம் – நின்மலசொருபம்.

(௩௭) முதல்-வேர். குழைத்தல் - தளிர்த்தல். முகம் - சந்நிதி. நித்தமாதிமூவினை - நித்த நைமித்தியகாமியஙகள். கோசம் - இலிங்கம். (௩௮) பலமுகம் என்றது-சாகைகளை. (௩௯) கருமம் - சிவார்ச்சனைமுதலியசற்கருமங்கள். சித்தசுத்தி-நித்திய நைமித்திய கருமங்களைச் சிவார்ப்பணஞ் செய்வதால்வரும் நிட்காமிய பயன். சாந்தி என்றது-அகக்கரண நிக்கிரகத்தை. மத்தம்என்பது-ஈறு கெட்டது. ஆல் - உருபுமயக்கம். (௪0) சின்னம் - வேடம்.

மறைவழிமதங்கட்கெல்லாமறைபிரமாணம்பின்சென்
றறைதருமிருதியெல்லாமவைக்கனுகுணமாமின்ன
முறையினுன்மார்த்தமென்றுமொழிவதம்மார்த்தஞ்சேர்ந்த
துறைகள்வைதிகமாமேலாசசொல்வதிசசுத்தமார்க்கம் (சக)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தெருட்பெறுபோக வீடுகாரணமாய்ச சிவமயமாமறைப் பொருளை, யிருட்கெடவுரைததே மிப்பொருட்கதிக மில்லை யிப்பொருளொழுமக்கு, மருட்கெடத்தெளிவ தாகென வினைய வழிவழாமாதவர்புறத்தை, யருட்கையாற்றடவி யிலிஙகததுட் புகுத்தா னருள்பழுத்தன்ன தேசிகனே. (சஉ)

வேதத்துக்குப்பொருளருளிசசெய்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் உ௫ - க்கு - திருவிருத்தம் - ககக௩.

பதினேழாவது.

மாணிக்கயவிற்றபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

சுகந்தவார்பொழின்மதுரையெம்பிரானறனதுணைததா
ளுகந்தவாவறுகண்ணுவமுனிமுதலோது
மகந்தவாதபேரன்பருக்கருமறைப்பொருளைப்
பகர்ந்தவாறிதுமாணிக்கம்பகர்ந்தவாபகர்வாம். (க)

அன்னகான்வயின்வீரபாண்டியற்கணங்கனைய
மின்னனுருளம்போகமும்விளைநிலமனைய
பென்னனுர்பெறுகாளையரைஙகணைப்புததே
னென்னவீறினுர்வான்பயிர்க்கெழுகளையென்ன. (உ)

(சக) அனுகுணம-இரணடாவது குணம். மார்த்தம்-மிருதி சம்பந்தம். வைதிகம்-வேதசமபந்தம்.

(சஉ) மாதவர் புறத்தை அருட்கையாற் றடவி என்றது-பக்குவான்மாக்களுக்குப் பிரார்த்த வாதனையை ஒழித்தற்குச் செய்யுந் தீட்சையை.

(உ) ஐம்போகம் என்றதை — “ கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த்துற் றறியுமைம்புலனு, மொணடொடிகணணேயுள.” என்னுந் திருக்குறளானுணர்க.

பின்னரும்பெறற்குமரனைப்பெறுவதுகருதி
மன்னனுங்குலத்தேவியுங்கயற்கணிமணாளன்
றன்னைநோக்கியட்டமிசதுர்த்தசிமதிவார
மின்னநோன்புநோற்றெழுகுவாரிறைவனின்னருளால். (௩)

சிறிதுநாள்கழிந்தகன்றபின்கங்கையிற்சிறந்த
மறுவிலாவடமீன்புரைகற்பினாள்வயிற்றிற்
குறியவாலவித்தங்குரம்போன்றொருகுமா
னிறையுநீருலகருட்குடைநிழற்றவந்துதித்தான். (௪)

அத்தனிசசிறுகுமாரனுக்கங்களிசிறப்ப
மெய்த்தநூன்முறைசாதகவினைமுதல்வினையும்
வைத்தனன்பொலிவெய்துநாண்மன்னவனூழ்வந்
தொத்தநாள்வரவேட்டைபுகுழுவைகோட்பட்டான். (௫)

வேங்கைவாய்ப்படுமீனவன்விண்விருந்தாக
வாங்குநூன்மருங்கிறக்கரமாபெறிந்தாரந்
தாங்குகொங்கைசார்ந்தழிந்திடத்தடங்கணமுத்திறைப்ப
வேங்கமாதர்பொன்னகருளார்யாவருமிரங்க. (௬)

மற்றவேலைகாமக்கிழத்தியர்பெறுமைந்த
ரற்றநோக்கியீதமையமென்றனைமாவாதி
யுற்றபல்பிறபொருணிதியொண்கலனோடுங்
கொற்றமௌலியுங்கவர்ந்தனர்கொண்டுபோய்மறைந்தார். (௭)

மன்னனாணையாறொழுகியமந்திரக்கிழவா
மின்னுவேலிளங்குமரனைக்கொண்டுவிண்ணடைந்த
தென்னர்கோமகற்கிறுதியிற்செய்வினைநிரப்பி
யன்னகாதலற்கணிமுடிசூட்டுவானமைந்தார். (௮)

நாடிப்பொன்னறைபுகுந்தனர்நவமணிமகுடந்
தேடிக்கண்டிலர்நிதிசிலகண்டிலர்திகைத்து
வாடிச்சிந்தைநோயுழந்திதுமாற்றவர்கூட்டுண
டோடிப்போயினதாகுமென்றுணர்ந்திதுநினைவார். (௯)

---

(௪) வடமீன் - அருந்ததி. அங்குரம - முளை

(௬) வாங்குநூல்மருங்கு-ஒசியும் நூல்போன்ற இடை. மாதர் என்றது—குலமாதுமுதலியகாமக்கிழத்தியரை. பொன்னகர்—இலக்குமிவசிக்கும் மதுரைநகர்; அல்லது - விண்ணுலகம்.

(௮) மந்திரம் - ஆலோசனை. கிழவர் - உரியவர்.

வேறுமாமுடிசெய்துமாலென்னிஞெவிலைமிக்
கேறுமாமணியிலையாசிருக்கையின்றின்றேற்
றேறுநீருலகலையுமென்செய்வதிங்கென்ஞெ
வாறுசேர்சடையாரருள்காண்டுமென்றமைச்சர். (௧0)

கரைசெயாப்பெருங்கவலைசூழ்மனத்தராய்க்கறங்கு
முரசுகண்படாக்கடிமனைமுற்றநீத்தருமை
யரசிளந்தனிக்கொழுந்தினைக்கொண்டுபோயம்பொன்
வரைசெய்கோபுரவாயின்முன்வருகுவார்வருமுன். (௧௧)

எற்றதும்புகோவணவுடையிடம்படப்பிறங்கத்
துற்றபல்கதிர்மணிப்பொதிசுவன்மிசைத்தூங்க
மற்றடம்புயவரைமிசைவரம்பிலாவிலைகள்
பெற்றவங்கதம்பரிதியிற்பேர்ந்துபோந்திமைப்ப. (௧௨)

மந்திரப்புரிநூலதுவலம்படப்பிறழ
விந்திரத்திருவில்லெனவாரமார்பிலங்கச
சுந்தரக்குழைகுண்டலந்தோள்புரண்டாடத்
தந்திரத்தருமறைகளிதாணிலந்தோய. (௧௩)

கலிவிருத்தம்.

பொன்னவிர்ந்திலங்குகோபுரமுன்போதுவார்
முன்னவர்துனிவுகூர்முன்னநீக்கிய
தென்னவர்குலப்பெருந்தெய்வமாகிய
மன்னவர்வணிகராய்வந்துதோன்றினர். (௧௪)

வந்தவரெதிர்வருவாரைமம்மர்கொள்
சிந்தையராய்வருசெய்தியாதென
முந்தையில்விளைவெலாமுறையிற்கூறினர்க்
கெந்தையாம்வணிகனீதியம்புமாலரோ. (௧௫)

என்படரெய்துகின்றீர்களென்வயி
னென்பதுமணிகளுமுள்ளவாலவை
பொன்பதினையிரகோடிபோனதென்
றன்புறமணியெலாமடைவிற்காட்டுவார். (௧௬)

(௧௨) எல்-ஒளி. சுவல்-பிடர். தூங்கல்-தொங்கல். அங்கதம்-வாகுவலயம். (௧௩) புரிநூல்-உபவீதம். குழை குண்டலம் - சங்குண்டலம். (௧௪) துனிவு-வருத்தம். முன்னம்-மனக்குறிப்பு.
(௧௫) மம்மர்-மயக்கம். (௧௬) படர்-துன்பம்.

இருந்தனர்கீழ்த்திசைநோக்கியிட்டதோர்
கருந்துகிலுவுமிந்திராதிகாவல
ரருந்திசையெட்டினுமடைவிற்செம்மணி
பெருந்தண்முத்தாதியெண்மணியும்பெய்தரோ. (கஎ)

இம்மணிவலனுடற்சின்னமென்னவக்
கைம்மறிகரந்தவர்கூறக்கற்றநூற்
செம்மதியமைச்சரசசெம்மல்யாரவன்
மெய்ம்மணியாயதென்விளம்புகென்னவே. (கஅ)

மேவரும்வலனெனுமவுணன்மேலநாண
மூவரின்விளங்கியமுக்கணமூர்த்திசெஞ்
சேவடியருச்சனைத்தவத்தின்செய்தியால்
யாவதுவேண்டுமென்றிறைவன்கூறலும். (கக)

தாழ்ந்துநின்றியம்பும்யான்சமரில்யாரினும்
போழ்ந்திறவாவரம்புரிதியூழ்வினை
சூழ்ந்திறந்தாலென்மெய்துறந்தமாந்தரும்
வீழ்ந்திடநவமணியாதல்வேண்டுமால். (உ0)

என்றுவேண்டலும்வரமீசனல்கினு
னன்றுபோயமர்குறித்தமரர்கோனொடு
சென்றுபோராற்றலுந்தேவர்கோனெதிர்
னின்றுபோராற்றலனீங்கிப்போயினான். (உக)

தோற்றவானுடவன்மீண்டுசூழ்ந்தம
ராற்றினும்வெல்லரிதழிவிலாவரஞ்
மேற்றவனுதலாலிவனைசசூழ்ச்சியாற்
கூற்றினூரேற்றுதல்குறிப்பென்றுன்னியே. (உஉ)

(கஎ) கருந்துகில்-கம்பலம். இந்திராதி காவலர்-அஷ்டதிக்குப் பாலகர். அடைவிற்பெய்து என்றது—கம்பலத்தின் நாப்பண், செம்மணியாகிய பதுமராகத்தையும், அதனைசசூழ எட்டுத் திக்கிலும், முத்து, வைரேயம், வைரம், பசசை, கோமேதகம், பவளம், நீலம், புஷ்பராகமுதலிய எணவகை இரத்தினங்களையும் வைத்தமையை.

(கஅ) சின்னம் - உருப்பின்பேதம். மறி - மான்.

(கக) மூவர்-பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரன். (உ0) போழ்ந்து-பிளவுபட்டு. ஊழ் என்றது—ஈண்டுப்போகூழினை.

(உஉ) சூழ்ந்து - ஆலோசித்து. சூழ்ச்சி - விசயம்.

விடங்கலுழ்படைக்கலனின்றிவிண்ணவ
ரடங்கலுந்தழீஇக்கொளவடுத்துத்தானவ
மடங்கலைவருகெனநோக்கிவானவக்
கடங்கலுழ்யானைபோற்கரைந்துகூறுவான். (உங)

விசையநின்றோள்வலிவென்றிவீக்கமெத்
திசையினும்பரந்தசசீத்திநோக்கியுண
ணசையருமகிழ்ச்சியானல்குவேனுனக்
கிசையவேண்டியவரம்யாதுகேளென. (உச)

கடிபடுகற்பகநாடுகாவலோ
னொடியுரைசெவித்தொளைநுழையத்தானவ
னெடியகைபுடைத்துடனிமிர்ந்துகாபடு
மிடியெனநகைத்திகழ்ந்தினையகூறுவான். (உரு)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நன்றிதுமொழிந்தாயாருநகைக்கவேயனைவென்கண்ட
வென்றியுமதனாறபெறறபுகழுநின்வீறுபாடு
மின்றுநின்போரிற்காணப்பட்டவேயிசைபோயெங்கு
நின்றதேயிதுபோனின்கைவண்மையுநிறபதன்றே. (உசு)

ஈறிலானளித்தநல்வரமெனக்கிருக்கநின்பால்
வேறுநான்பெறுவதுண்டோவேண்டுவதுனக்கியாதென்பாற்
கூறுநீயதனையின்னேகொடுக்கலேனாகினின்போற்
பாறுவீழ்களத்திற்றோறறபழிப்புகழ்பெறுவனென்றான். (உஎ)

மாதண்டவுணன்மாற்றமகபதிகேட்டுவெந்து
கோதண்டமேருக்கோட்டிக்கொடும்புரம்பொடித்தான்வெள்ளி
வேதண்டமெய்தியாங்கோர்வேள்வியான்புரிவனுனைப்
போதண்டர்க்கூட்டவாவாய்ப்போதுவாய்வல்லையென்றான். (உஅ)

அன்றொருதவத்தோனென்புவசிரமொன்றேயாக
வொன்றியகொடையாற்பெற்றபுகழுடம்பொன்றேயென்போல்
வென்றியினுலுமவீயாமெய்யெலாமணிகளாகப்
பொன்றியகொடையினாலும்புகழுடம்பிரண்டுண்டாமே. (உகூ)

(உங) தானவமடங்கல்-அசுரசிங்கமாகியவலன். (உரு) நொடி-சொல். (உசு) வீறு-இருமாப்பு. (உஎ) பாறு-பருந்து. (உஅ) வேதண்டம்-மலை. வல்லை-விரைவு. ஆ-பசு. இசசெய்யுளால் கோமேதயாகமெனலை ஆலாஸ்ய மகத்துவத்தில் நரமேதயாகமெனக் கூறப்பட்டுளது. (உகூ) தவத்தோன்-தவசிரேஷ்டராகிய ததீசிமுனிவன்.

மேவலனல்லைநீயோட்டவன்மேலைவானோர்
யாவருமருந்துமாற்றலறம்புகழெனக்கேயாக
வாவுருவாதியென்றுயன்னதேசெய்வேனென்று
னீவதேபெருமையன்றியிரக்கின்றதிழிபேயன்றே. (௩0)

அதற்கிசைந்தவுணர்வேந்தனமரர்வேந்தனைமுன்போக்கி
மதர்க்கவைகுருதிசசெங்கணமைந்தனுக்கிறைமையீந்து
முதற்பெருங்கலையாம்வேதமொழிமரபமைந்தவாறுய்ப்
புதர்க்கடுவேள்விசசாலைப்புறத்துவந்திறுததிநின்றான். (௩௧)

வாய்மையான்மாணடரினபோல்வளளல்யாரெனறுதேவர்
கோமகன்வியந்துகூறத்தருகருமேறகொணடுமேரு
நேமியோடிகலும்விக்கவரையெனநிமிர்ந்துவேள்விக்
காமெனையூபததோடும்யாமினெனறுடுததுநின்றான். (௩௨)

யாத்தனர்தருப்பைத்தாம்பால்யானையால்யாத்தசிஙகப்
போத்தெனநின்றான்வாயைப்புதைத்துயிர்ப்படஙகவீட்டி
மாய்த்தனர்மாய்ந்தவள்ளல்வலனுமந்தாமரைமாரி
தூர்த்திடவிமானமேறிதொல்விதியலகுஞ்சேர்ந்தான். (௩௩)

மணித்தலைமலையின்பககமாய்த்தவன்வயிரவேலாற்
பிணித்துயிர்செகுத்தவள்ளறபெருந்தகையாவைவேதம்
பணித்திடும்வபையைவாங்கிப்படரெரிநவைமுன்பார்க்கக
குணித்தவாறுடர்ககூட்டிக்கோதிலாவேள்விசெய்தான். (௩௪)

அததகையாவின்சோரிமாணிக்கமாம்பன்முகதம்
பித்தைவயிடுயமென்புவசசிரம்பிததமபசசை
நெய்த்தவெணணெணஙகோமேதகதசைதுகிரநெடுஙகணீல
மெயத்தவைபுருடராகமிவைநவமணியினறேற்றம். (௩௫)

இவ்வடிவெடுத்துததோனறியிருணமுகமபிளப்பககாந்தித்
தைவருவணியொன்பானுஞ்சாரவிடரிறஙகளசாதி
தெய்வதமொளிமாசெளளிசசோதனைசெய்துதேசு
மெய்வரவணிவோரெயதுமபயனிவைவிதியாற்கேண்மின். (௩௬)

---

(௩௧) புதர்-தேவர். (௩௨) யூபம-யூபஸ்தம்பம். யாமின்-கட்டுங்கள். (௩௩) உர்னையாவென்றும பாடம். உர்னை - சிலந்திநூல். தொல்விதி-பழையோனாகிய பிரமன். (௩௪) பக்கம்-சிறகு. வபை-வயிற்றினுபிக்குள் வெண்டுகில்போன்ற புரையாகிய நிணம்.

(௩௫) பித்தம்-இதில் அம்பகுதிப் பொருள் விகுதி. பித்தை-மயிர். ஐ-கபம். (௩௬) எள்ளி-களைந்து.

மேற்படி-வேறு.

வாளவிருமாணிக்கங்கிரேதமுதலுகானகும்வழியேமக்கய
காளபுரந்தும்புரஞ்சிங்களமிந்நான்கிடைப்படுமெக்கமலராக
மாளுநிறமொன்பதரவிந்தமாதுளம்பூவித்தழல்கல்லாரங
கோளரியகச்சோதரந்தநறும்பலந்தீபஙகோபமென்ன. (௩௭)

இந்நிறத்த பொதுவாய மாணிக்கமறையவர்முன் னியனுற்சா தி, தன்னியல்பாற்சாதரங்கங் குருவிந்தஞ்சௌகந்தி கங்காவாங்க, மென்னுமிவற்றுற்சிறந்துநான்காகுமிவ்வடைவே யிந்நான்கிற்குஞ், சொன்னவொளிபத்திருநான் கிருமூன்றுநான்கவையுஞ் சொல்லக் கேணமின். (௩௮)

சாதரங்கநிறங்கமலங் கருநெய்தலிரவியொளி தழல்கசசோத, மாதுளம்போ ததன்வித்துக் காவிளக்குக் கோபமென வகுத்தபத் து, மேதகையகுருவிந்த நிறங்குன்றிமுயற்குருதி வெள்ளி லோத்த ம், போதுபலாசலர்திலகஞ் செவ்வரத்தம் விதாரமெரி பொன்போ லெட்டும். (௩௯)

களிதருசௌகந்திகத்தி னிறமிலவம்போதுகுயிற் கணணசோ கங், தளிரவிர்பொன் செமபஞ்சி யைவண்ண மெனவாறுந் தகுகா வாங்க, வொளிகுரவுகுசும்பைமலர் செங்கற் கொவ்வைக்கனியென் றொருநான்கந்த, மிளிரபதுமராகத்தைப்பொதுமையினுற்சோதிக்க வேணடுமெல்லை (௪௦)

திண்ணியதாய் மேல்கீழ்சூழ் பக்கமுற வொளிவிடுதல் செய்தா ற்செவ்வே, யணணிய வுத்தமமுதன்மூன்றுமென்பர் சாதரங்கமணி வோர்விசசை, புண்ணியவான்கன்னியறு சுவையன்ன முதலானபு னிததானம், பணணியதும்பரிமேத யாகமுதன்மகம்புரிந்த பயனுஞ் சேர்வர். (௪௧)

குருவிந்தந்தரிப்பவர்பார் முழுதுமொரு குடைநிழலிற்குளிப்ப வாண்டு, திருவிந்தையுடனிருப்பர் சௌகந்திகந் தரிம்போர்செல்வ

(௩௭) கமலராகம் - பதுமராகம். கலலாரம் - செங்குவளை. கச் சோதம்-மின்மினி. கோபம்-இந்திரகோபம்.

(௩௮) கோவாங்கம் - கவாங்கமென்னும் வடசொற்றிரிபு. இத னைக்கல்லாடம்-கதிர்நிரப்பும் என்னு மகவலுட்காண்க.

(௩௯) வெள்ளிலோத்தம்போது-விளாமலர். பலாசு - முண்மு ருக்கு. திலகம்-மஞ்சாடிப்பூ. விதாரம்-முள்ளிலவம்பூ.

(௪௦) ஐவண்ணம்-மருதோன்றி. செங்கல்-காவிக்கல். விச்சை- கல்வி.

(௪௧) குளிப்ப-தங்க. திரு - தனலட்சுமி. விந்தை - ஜெயலட் சுமி.

. க்கீர்த்தி, மருவிந்தப்பயனடைவர் காவாங்கர் தரிப்போர் தம்மனையி ற்பாலும், பெருவிந்தமெனசசாலி முதற்பண்டமுடன் செல்வப்பெருக்குமுண்டாம். (சஉ)

எள்ளியிடு குற்றமெலா மிகந்து குணனேற் றொளிவிட் டிருள் கால்சீத்துத, தள்ளியவிசசெம்பதும ராகமது புனை தக்கோர் தம்பாலேனைத், தெள்ளியமுததுள்ளிட்ட பன்மணியும் வந்தோங்குஞ் செய்யாளோடு, மொள்ளியநற செல்வமதற் கொப்பரெடும் பாற்கடலினேகுமாலோ. (சங)

மேற்படி - வேறு.

பிறகிறசசார்புபுள்ளிபுள்ளடிபிறஙகுகிற்று
மறுவறுதராசமென்னவகுத்தவைஙகுற்றந்தள்ளி
யறைதருபணபுசான்றவரதனமணியும்வேர்தன்
செறுநர்வாளூற்றமின்றிசசெருமகட்கன்பனுவான். (சச)

குறுநிலக்கிழவனேனுமவன்பெருஙகுடைக்கீழ்த்தஙகி
மறுகுநீர்ஞாலமெல்லாம்வாழுமறறவனைப்பாம்பு
தெறுவிலஙகலகைபூதஞ்சிறுதெய்வமவறுமைநோய்தீக்
கறுவுகொள்கூற்றசசீறறஙகலஙகிடவாதியாவாம். (சரு)

முன்னவரென்பகற்றோர்வசசிரமுந்நீர்முத்த
மன்னவரென்பதுப்புமாணிக்கம்வணிகரென்ப
மின்னவிர்புருடராகம்வயிரேயமவெயிற்கோமேதம்
பின்னவரென்பநீலமரகதம்பெர்றசாதி. (சசு)

(சங) செய்யாள் - இலக்குமி. எள்ளியிடு குற்றமெலா மென்றது-கருகிநொய்தாதல், காற்று, வெகுளி, திருகல். முரணுதல், செம்மண், இறுகல். மததகக்குழிவு, காசம. இலேசசுழி, வெச்சம், பொரிவு, புகைதல், புடாயம், யந்தை. நெய்ப்பிலி என்னும் பதினறுவகைக்குற்றஙகளை. குணன் ஏற்று என்றது, தேய்க்குதல், நெருப்பு, கையிலெடுத்தல், அவகைக்குறி, தூக்கல், தகடு, வெயில், குச்சை, மத்தகக்குறி, ஓரம், நெய்ப்பு, பார்வைஎன்னும் ஒத்த செந்நிறம்வாய்ந்த பன்னிரணடு நற்குணஙகளை, இவற்றின் விரிவை - கல்லாடம், சிலப்பதிகாரமுதலிய நூல்களிற்காண்க.

(சச) புள்ளடி-பறவையின் பாதவடிவு. செறுநர்-பகைவர். செருமகள்-வீரலட்சுமி. புள்ளியை, விந்து எனவும், புள்ளடியைக் காகபாதம் எனவும்-கீற்றைத்தாரை எனவுங்கூறுவர். தராசம் - என்றது - ஒளிகவித்தலே. (சரு) குறுநிலக்கிழவன்-சிற்றரசன்.

(சசு) முன்னவர்-பிர்ம்மகுலத்தவர். பின்னவர்-சூத்திரர்.

பார்த்திவர்மதிக்குமுத்தம்பளிங்கன்றிப்பச்சைதானுஞ்
சாத்திகர்துகிர்மாணிக்கங்கோமேதந்தாமேயன்றி
மாத்திகழ்புருடராகம்வயிரமேம்வயிரந்தாமு
மேத்திராசதமாநீலந்தாமதமென்பராய்ந்தோர். (சஎ)

இனையவையளந்துகணடமெதிக்குநாளெழுமான்பொற்றேர்
முனைவனுண்முதலாவேழின்முறையினற்பதுமராகங்
கனைகதிர்முத்தந்துப்புக்காருடம்பருடராகம்
புனையொளிவயிரநீலமென்மனூர்புலமைசானரோர். (சஅ)

வெய்யவன்கிழமைதானேமேநகுமணிக்குமாகு
மையறுதிஙகடானேவயிரமேமணிக்குமாகு
மையறவிவையொன்பானுமாய்பவாகமபுறம்பு
துய்யராயறவோராய்முன்சொன்னநாளடைவேயாய்வர். (சகூ)

அல்லியம்பதுமஞ்சாதியரத்தவாயாம்பல்கோடல்
வல்லிசேர்மௌவற்போதுநூற்றிதழ்மரைகள்வாய
மெல்லிதழ்கழுநீர்பேழ்வாய்வெள்ளைமந்தாரமின்ன
சொல்லியமுறையால்வணடுசூழகதன்முடிமேற்சூடி (ருo)

தலத்தினைசுத்திசெய்துதவிசினையிட்டுத்தூய
நலத்துகில்விரித்துத்தெய்வமாணிக்கநடுவேவைத்துக்
குலத்தமுத்தாதியெட்டுங்குணதிசைமுதலெணடிக்கும்
வலப்படமுறையேபானுமணடலமாகவைத்து. (ருக)

(சஎ) எழுமான் பொன்தோ முனைவன்நாள் முதலா எழின்எ ன்றது - ஞாயிற்றுக்கிழமை முதலிய எழு கிழமைகளை. காருடம்-ப ச்சைமேதகமணி என்றது - கோமேதக மணியை. ஆய்தல் - அளந் தறிதல். "ஞாயிறுமாணிக்கங் கோமேதகந திஙகள் முத்தம்-வாய்வ யியேஞ்செவ்வாய் வனப்பவளஙகளாகும் - மேயவன்புதனிற்பச்சை வியாழமாம் புட்பராகம் - காய்கதிர் வெள்ளி வசரங கடுஞ்சனி நீல மாமே." எனவருஞ்செய்யுளால் ஞாயிற்றுக்கிழமைமுதலியகிழமை களுக்குரியமணிகள் இன்னவையெனவுணர்க.

(ருo) அல்லி-அகவிதழ். சாதி-சிறுசணபகம். அரத்தவாயாம்ப ல்-செவந்த வாயையுடைய அல்லி. கோடல் - செஙகாந்தள். மௌ வல்—கொடிமல்லிகை. நூற்றிதழ்மரை - நூற்றிதழ்த் தாமரை. கழு நீர்என்றது-கருங்குவளை, செங்குவளை ஆகிய விருவகை மலர்களை. பேழ்வாய் வெள்ளைமந்தாரம்-பிளவுபட்டவாயினையுடைய வெள்ளை மந்தாரை. பானு-சூரியன்.

அன்புறப தும ராகமா தியா மரதனங்க
ளொன்பதுங்கதிரோனாதியொன்ப துகோளுமேற்றி
முன்புரைகமலப்போதுமுதலொன்பான்மலருஞ்சாத்தி
யின்புறநினைந்துபூசையியன்முறைவாழாதுசெய்தல். (கூஉ)

தக்கமுத்திரண்டுவேறுதலசமேசலசமென்ன
விக்கதிர்முத்தந்தோன்றுமிடன்பதின்மூன்றுசங்க
மைக்கருமுகில்வேய்பாம்பின்மத்தகம்பன்றிக்கோடு
மிக்கவெணசாலியிப்பிமீன்றலைவேழக்கன்னல (கூ௩)

கரிமருப்பைவாய்மான்கைகற்புடைமடவார்கண்ட
மிருசிறைக்கொக்கின்கண்டமெனக்கடைகிடந்தமூன்று
மரியனவாதிப்பத்துநிறங்களுமணங்குந்தங்கட்
குரியனநிறத்தவாறேயெனவுமுரைப்பக்கேண்மின். (கூச)

மாடவெணபுறவின்முட்டைவடிவெனத்திரண்டபேழ்வாய்க்
கோடுகொன்முத்தம்வெள்ளைநிறத்ததுகொணமூமுத்த
நீடுசெம்பரிதியன்னநிறத்ததுகிளைமுத்தாலி
பீநசாநிறத்தராவின்பெருமுத்தநீலத்தாமால். (கூரு)

எனமாவாரஞ்சோரியீர்ஞ்சுவைசசாலிமுத்த
மானதுபசுமைத்தாகும்பாதிரியனையதாகு

(கூஉ) பதுமராகத்திற்கு. ஆதித்தனும; முத்தத்திற்கு, சந்திரனும்; பவளத்திறகு, செவ்வாயும; பசசைக்குப், புதனும்; புருடராகத்திற்கு, வியாழமும்; வயிரத்திற்கு வெள்ளியும்; நீலத்திற்குச,சனியும்; கோமேதகத்திற்கு. இராகுவும்; வைரேியத்திற்குக், கேதுவும். அதிதேவதைகளாதலின. ஒன்பதுகோளுமேற்றி யென்றார். ஒன்பான்மலர்-தாமரை, சிறுசணபகம், செவ்வாம்பல், செங்காந்தள், கொடிமல்லிகை, நூற்றிதழ்த்தாமரை, கொககிரகு, மந்தாரம் என்பன

(கூ௩) தலசம்-பூமியிற்றோன்றியவை. அவை-வேய், பாம்பின்றலை, பன்றிக்கொம்பு, நெற்பயிர, கரும்பு, யானைக்கோடுமுதலியவற்றில் தோன்றிய முத்தங்கள். சலசம-சலத்தில் தோன்றியவை. அவை சங்கு, மேகம், சிப்பி. மீன்றலை முதலியவற்றில் தோன்றிய முத்தங்கள.

(கூச) ஐவாய்மான் என்றது - மிருகங்களுக்கெல்லாம் அரசத்தன்மை வாய்ந்தமிருகம்; எனவேசிங்கமென்பதுபொருள். இதுபற்றியே அதற்கு மிருகேந்திரன் என்னும் பெயரும் வழங்குகின்றது. அதனது பரியாயப்பெயர்களுள், பஞ்சானனம் எனவுமோர்பெயருண்டு, அதற்குப் பரந்தமுகத்தையுடைய தென்பதுபொருள்.

(கூரு) கோடுகொன்முத்தம்-சங்கின்றமுத்தம். கொணமூ-மேகம். கிளை-மூங்கில். ஆலி-கல்மழை.

மீனதுதரளம்வேழமிரண்டினும்விளையுமுத்தந்
தானதுபொன்னின்சோதிதெய்வதஞ்சாற்றக்கேண்மின். (௬௬)

பான்முத்தம்வருணன்முத்தம்பகன்முத்தம்பகலோன்முத்த
மான்முத்தநீலமுத்தமாசறுகுருதிமுத்தங
கான்முத்தம்பசியமுத்தங்காலன்றன்முத்தந்தேவர் [வாம்.
கோன்முத்தம் பொன்போன் முத்தங் குணங்களும்பயனுஞ் சொல்

உடுத்திரளனையகாட்சியுருட்சிமாசின்மைகையா
லெடுத்திடிற்றிணமைபார்வைக்கின்புறல்படிகமென்ன
வடுத்திடுகுணமாறின்னவணிபின்மூதணங்கோடின்மை
விடுத்திடுந்திருவந்தெய்தும்விளைந்திடுஞ்செல்வம்வாழ்நாள். (௬௮)

மாசறுதவத்தோனென்பும்வலாசுரனென்பும்வீழ்ந்த
கோசலமாதிநாட்டிற்பட்டதுகுணத்தான்மாண்ட
தேசதாயிலேசதாகித்தெள்ளிதாயளகிதெனல்லை
வீசியவிலையதாகிமேம்படுவயிரந்தன்னை. (௬௯)

குறுநிலத்தரசுந்தாங்கிற்குறைவுதீர்செல்வமெய்தி
யுறுபகையெறிந்துதங்கோன்முழுதுலகோசசிங்காக்கும்

---

(௬௬) வேழம இரணடு என்றது—யானைக் கொம்பினையும, கரும்பினையும். (௬௭) கால்-வாயுதேவன்.

(௬௮) உடு-நக்ஷத்திரம். மூதணங்கு-மூதேவி.

(௬௯) கோசலமாதி நாட்டிற்பட்டது என்றதற்கு - கோசலம், கலிங்கம், மாதங்கம், இமயம், மகாராஷ்டிரம், சவ்வீரம், பவுண்டரம் மக்கமுதலிய நாட்டிற்றோன்றி; காட்டுவாகைப்பூ, பொன், மல்லிகைமலர், வெணமை, செம்மை, கருமை, குவளைமலர், செம்பொன்முதலிய நிறங்களையும்; திருமால, இந்திரன், இயமன், வாயு, வருணன், சந்திரன், சூரியன், அக்கினிமுதலிய அதிதேவதைகளையும், முறையேபெற்று எனப்பொருள்கொள்க. அவற்றுள் படிகநிறவயிரம்—பிராமணஜாதியும், முயறகண்போலுள்ளது - க்ஷத்திரிய சாதியும், வாழைக்குருத்துபோலுள்ளது - வைசியஜாதியும், மேகநிறமுள்ளது - சூத்திரஜாதியுமெனக்கொள்க. குணத்தான் மாண்ட தேசதாய் என்றது-சரை, மலம், கீற்று, சம்படி, பிளத்தல், துளை, கரி, விந்து, காகபாதம், இருத்து, கோடிமுரிதல், தாரைமழுங்கல், என்னும் பன்னிரண்டு குற்றங்களில் நீங்கி, எண்வகைப்பலகை, அறுவகைக்கோணம், தாரை, சுத்தி, தராசம் என்னும் ஐவகைக்குணங்களால் மாட்சிமைப்பட்ட விளக்கமுடையதாய் எனப்பொருள்கொள்க. மேம்படுவைரம் என்றது-அரசர், கிரீடத்திலன்றி ஏனைய உறுப்புக்களிலும், அரசிமார் மங்களாபரணத்திலும் அணியக்கூடாவென பொருள்போந்த வெனக்கொள்க.

வறுமைநோய்விலக்குசாராவரைந்தாளன்றிச்செல்லுங்
கறுவுகொள்கூற்றம்பூதங்கணங்களுமணுகுசெய்யா. (௬௦)

மாமணிமரபுக்கெல்லாம்வயிரமேமுதன்மைச்சாதி
யாமெனவுரைப்பர்நூலோரதிகம்யாதென்னிலேனைக்
காமருமணிகட்கெல்லாந்தமரிடுகருவியாமத்
தூமணிதனக்குந்தானேதுளையிடுகருவியாகும். (௬௧)

மரகதத்தோற்றங்கேண்மின்வலாசுரன்பித்தந்தன்னை
யிரைதமக்காகக்கௌவிப்பறந்தபுள்ளீர்ந்தணடில்லித்
தரைதனிற்சிதறவீழ்ந்துதங்கியதோற்றமாகு
மூரைதருதோற்றமின்னும்வேறுவேறுள்ளகேண்மின். (௬௨)

விதிர்த்தவேலனையவாட்கணவினதைமாதருணசெல்வ
னுதித்தவான்முட்டையோட்டையுவணவேற்றரையில்யாப்பக்
கதிர்த்தவோடரையிற்றப்பிவீழ்ந்தொருகடல்சூழ்வைப்பி
லுதித்தவாராகுமினனுமூணடொருவகையாற்றோற்றம். (௬௩)

முள்ளரைமுளரிக்கண்ணன்மோகினியணங்காயோட
வள்ளரைமதியஞ்சூடிமந்தரவரைமட்டாகத
துள்ளரியேறுபோலத்தொடர்ந்தொருவிளையாட்டாலே
யெள்ளரிதாயசெந்தீயிந்தியக்கலனஞ்செய்தான். (௬௪)

அப்பொழுதமலவித்திலரியரகுமரன்கான
வைப்புறைதெய்வத்தோடும்வந்தனனந்தவிந்து
துப்புறகருடன்கௌவிக்கடலினுந்துருக்கநாட்டும்
பப்புறவிடுத்தவாறேபட்டதுகலுழப்பசசை. (௬௫)

மேற்படி - வேறு

காடமேசுப்பிரமேகாளமெனக்குணமூன்றுங்கருடப்பச்சைக்
கீடறுகினிதழ்நிறத்தகாடமதுசாதிபினுலிருவேறுகுஞ்

(௬௧) தமர் - துளை. தூமணிதனகருத்தானே துளையிடுகருவி யாகும் என்றதை - வயிரவூசிபு மயன்வினையிரும்பும், செயிரறுபொன்னைச் செம்மைசெயாணியுந், தமக்கமைகருவியுந் தாமாமவைபோல், உரைத்திறமுணர்த்தலு முரையதுதொழிலே, என்னுஞ் சூத்திரத்தானுணர்க (௬௨) புள்-கருடன். பித்தம் - பிச்சு.

(௬௩) உவண ஏறு-கருடன். (௬௪) முளரிக்கண்ணன் - தாமரைமலர்போலுங் கண்களையுடைய திருமால். (௬௫) வித்து-விந்து; இந்திரியம். கானவைப்புறைதெய்வம் என்றது—அவனோடுகித்த வனத்தில் வசிக்கும் பரிவாரதேவர்களை.

சாடரியசகுணமெனச்சதோடமெனவவையிரண்டிற்சகுணமாரும்
பீடுபெறுகாடமொடுமுல்லசிதம்பேசவும்பித்தகமேமுத்தம். (சுசு)

புல்லரியபிதுகமெனவிவையாறிற்காடமதுபுல்லின்வண்ண
முல்லசிதமெலிதாகும்பேசலமேகுளச செநெலொண்டரளம்போலு
மல்லடரும்பித்தகமேபசுமகிளியின்சிறைநிறத்ததாகுமுத்தம் [ம்.
குல்லைநிறம்பிதுகமரையிலையினிறஞ் சதோடத்தின்குணனைக்தாகு

தோடலேசாஞ்சிதமேதுட்டமேதோடமூர்ச்சிதமேவெய்ய
தோடலேசத்தினொடுசூழ்மந்ததோடமெனத்தொகுத்தவைந்திற்
ரூடலேசாஞ்சிதஞ்சம்பிரவிலையாமலரியிலைதுட்டநீலத்
தோடதாம்புல்லினிறந்தோடமூர்சசிதமுளரிதோடலேசம். (சுஅ)

மந்ததோடமகலபமயிலிறகினிறமாமிவ்வகுத்ததோடஞ்
சிந்தவாறுதகுணமணியணிவோராநாற்கருவிசசேனைவாழ்நா [கு
ளூந்தவாழ்வார்வலன்கணீலமிரணடரன்கணடத் தொளிவிட்டோங
மிந்திரநீலந்தான்மாநீலமெனுமிரணடிலிருணடிந்தநீலம். (சுகூ)

முந்தியவிந்திரநீலம்விச்சுவரூபனைமகவான்முடித்தநாளி
னந்தியபெழிதவிர்ப்பான்புரியுமகப்பரிமகதினறியதாம
முந்தியரும்பரியிமையாநாட்டநுழைந்தளிசேற்றினொழுகும்பீளை
சிந்தியவாறிடைப்படுமொன்றிந்திரவின்னீலமெனதிகழுநீலம். ()

சஞ்சையாம்பகற்கடவுணமனைவியவன்கனலுடலந்தழுவலாற்று
தஞ்சவாடன்னிழலைத்தன்னுருவாநிறுவிவனமடைந்துநோற்க
விஞ்சையாலறிந்திரவிபின்றொடரமாப்பரியாமின்னைத்தானுஞ்
செஞ்செவேவயப்பரியாய்மையல்பொருதிந்தியத்தைசசிந்தினனே.

அவைவிசிதறும்புலந்தோன்றுநீலமாநீலமிவையணிவோர்வானேர்
கவையறுசீர்மானவரிந்நகைநீலஞ்சாதியினுனல்வேறந்தக்

(சுசு) சகுணம் - குணசம்பந்தமுள்ளது. சதோடம் - தோஷசம்பந்தமுள்ளது. (சுஎ) குளச்செந்நெல் ஒண்தரளம் என்றது - குளநீரால்விளையும் செந்நெற்பயிரிற்றோன்றிய விளக்கமுற்றமுத்துக்களை. குல்லை - துளசி. மரை - தாமரை. (சுஅ) சம்பீரம் - எலுமிச்சையிலை. (சுகூ) ஆறுத - நீஙகாத. கருவிச்சேனை - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. மாநீலமெனு மிரண்டி லிரண்டிந்த நீலம் என்றும் பாடம். (எக) பகற்கடவுள் - சூரியன்.

(எஉ) மானவர் - மனிதர். எரிபொன் - பசம்பொன். தவல் - கெடுதல். இருபிறப்பாளர் - அந்தணர்.

கவலரிய வெள்ளைசிவப்பெரிபொன்மைகலந்திருக்கிற் கரிதாய்முற் றூர், தவலரிதாயிருக்கிலிரு பிறப்பாளர் முதன்முதனூற் சாதிக்கா கும். (எ௨)

இலங்கொளியவிந்நீலமெய்ப்படுப்போர் மங்கலஞ்சேர்ந்திருப் பரேனை, யலங்குகதிர்நீலத்திற்பெருவிலையாயிரப்பத்தின ளவைத் தாகித், துலங்குவதான்பாற்கடத்தினூறுகுணச் சிறப்படைந்ததோ ற்றுஞ்சோதி, கலங்குகடலுடைவைப்பிலரிதிந்தவிந்திரன் பேர்க்கரி யநீலம். (எ௩)

மைந்தறுசெம்மணிமுத்துவாள்வயிரர்பசசையொளிவழங்குநீல
மைந்திவைமேற்கோமேதமுதற்பவளமீருகவறைந்தநான்கு
நந்தொளியவேனுமவைசிறுவேட்கைபயப்பவழனகுசெங்குஞ்சி
வெந்தறுகண்வலனிணஙகள்சிதறுமிடைப்படுவனகோமேதமென்ப.

உருக்குநறுநெய்த்துளிதேன் றுளிநல்லான்புண்ணியநீ ரொத் துச்சேந்து, செருககுபசுமபொன்னிறமும் பெற்றுமெலிதாய்த்தூய் தாய்த் திணணிதாகி. யிருக்குமதுதருககினிருட் பாவம்போம்பரிசு ததியெயதுமவென்றித. தருககுவலன்கபமவிழுந்த விடைப்புருட ராகமொளி தழையத்தோன்றும். (எ௫)

தாழ்ந்தபிலத்திழிந்தெரிபொற் கணணவுணனுயிர்குடிக்குந்தறு கட்பன்றி, போழ்ந்தமுழைவாய்சிறந்து திசைசெவிபெடநகைத்து ப்பொன்போற்கக்கி, வீழ்ந்தகபமபடுதீவிற் படுமுச்சிவட்டமாய்மெ லிதாய்ப்பொன்போற். சூழ்ந்தொளிவிட்டவிர்தழல்போற்றெளிவெ ய்தி மனஙகவர்ந்து தோறறஞ்செயயும். (எ௬)

இந்தமணிபாரியாத்திரகிரியிற்கொடுமுடியாயிலஙகுந்தெய்வ
மந்தரமால்வரைப்புறஞ்சூழ்மேகலையாமயனிந்தமணியினலே
யந்தரநாடவனகருமரசிருப்புமணடபமுமமைததானிந்தச
சந்தமணிதரிப்பவரேதரியார்வெந்நிடவாகைதரிக்கவல்லார். (எஎ)

(எ௩) ஆயிரப்பத்து - பதினாயிரம் பாறகடததின்னூறுகுணச்சி றப்பு என்றது—மாநீலம என்னுமணியை பசுவின்பால் நிறைந்தகு டத்திற்போட்டால் அதன்குணமே யககுடமுழுதுங காட்டுங்குணச் சிறப்பினை.

(எ௪) மைந்து - வன்மை செம்மணி-பதுமராகம்.

(எ௫) நல்லான்புணணியநீர் என்றது—கோசலத்தை. சேந்து- செவந்து. மெலிது-வழுவழுப்புடையது திண்மை-கனம்.

(எ௬) பிலம் - பாதலம். பொற்கணணவுணன்-இரணியாக்ஷன். தறுகண-அஞ்சாமை. பன்றிஎன்றது - திருமால்கொண்டஆதிவராக வுருவை. தெளிவுஎய்தி என்றது—சருச்சரையகன்று நிற்றலை.

(எஎ) பாரியாத்திரகிரி - குமரிகணடத்திலுள்ள எழுமலைகளி லொன்று. கொடிமுடி-சிகரம். அந்தரநாடவன்-இந்திரன். தரியார்- பகைவர்.

வலன்மயிராம்வயியேமிளாவிரதகண்டத்தில்வந்துதோன்றிப்
பலர்புகழுஙகோரக்கமகத்ஞ்சிஙகளமலயம்பாரசீக
மிலகுதிரிகூடாதிதேயங்கள்பிறதீபமெஙகுந்தோற்று
மலேகடலும்படுமிறுதிக்காரிடிக்கும்போதுசிறமதற்கியாதென்னில்.

கழையிலேகார்மயிலெருத்தம் வெருகின் கண்ணிறத்ததாய்க் கனத்ததாகி, விழைவுதருதெளிதாகித் திண்ணிதாய்மெலிதாகி விளங்குமீதி, லழகுபெறவலமிடமேல் கீழொளிவிட்டனமுறையே யறவோராதித், தழைவுறுநாற்சாதிகளாந் தினமிதனைப்பூசித்துத் தரிக்கசான்றோர். (எக)

வலத்தவுணன்றசைவீழ்ந்த வழிபடுதுப்பயன்சந்தி வடிவமாந்தன், புலத்தவரைவிதிக்குமிடத் தவருடன் மாசிழிபுலததும் புயல்போல்வணணன். வலத்தமதுகைடவரைக குறைகுருதிவழிநிலத்து மகவான்வெற்பின். குலத்தையிற்கரிசோரி சிதறிடததுவந்து குடிகொண்டுதோன்றும். (அ௦)

அவ்விழியிற்படுபவள முருக்கம்பூப்பசுஙகிளிமூக் கலர்ந்தசெவ்விச,செவ்வரத்தமலாக்கொவ்வைக்கனிபோலுய குணங்குற்றந்திருகிக்கோட, லெவ்வமுறப்புழுவரிகுதன் முகமொடிதல் பெரும்பாலுமிப்பூணேந்தல். பெய்வளையார்தமககேயாந தரிககின்மகப்பேறுமுதற் பேறுண்டாகும். (அக)

இரவியெதிரெரியிறைக்குங கல்லுமதியெதிர்செழுநீ ரிறைக்குங்கல்லு, முரையிடுமொம்பதிலொன்றி லுட்கிடையாய்க்கிடக்கு

(எஅ) இறுதிகாா - ஊழிககாலமேகம்.

(எக) கழை-மூஙகில் வெருகு-பூனே. அறவோர் - அந்தணர். முறையேயறவோராதிககழைவுறு நாற்சாதிகளாம் என்றதனல் - வையேமணியைக் கையிலெடுததுகோளிருந்த திசையைக்கொண்டு, வலப்பாலொளிவீசில் - அநதணசாதியும். இடப்பாலொளிவீசில் - க்ஷத்திரியசாதியும், மேற்றிசைப்பக்கமாக வொளிவீசில் - வைசியஜாதியும், கீழ்த்திசைப்பக்கமாக வொளிவீசில், சூத்திரஜாதியுமாகக் கொள்க.

(அ௦) சந்திவடிவமாத் தென்புலத்தவரை விதிக்குமிடத் தவனுடன்மாசிழிபுலத்தும் என்றது- பிரமன் சந்தியாகால வடிவமாயிருந்துபிதிரர்களேச் சிருட்டிக்குமிடத்து அவனுடற்களங்கம் வீழ்ந்தவிடத்தை. புயல் - மேகம். (அக) கோடல் - கோணுதல். எவ்வம்-குற்றம். எந்தல் - தரித்தல். (அஉ) எரியிறைக்குங்கல்-அனலேச்சிந்துஞ் சூரியகாந்தக்கல். நீரிறைக்குங்கல்-சந்திரகாந்தக்கல். ஒன்பது என்றது-நவமணிகளே. வடபால்நோக்கி என்றது-இரத்தினங்களே விலேபகருங்கால் கீழ்த்திசை நோக்கியும், கொடுக்குங்கால் வடதிசைநோக்கியு மிருத்தல்வேண்டுமென்னும் மரபுபற்றி.

மென வொன்பான்வேறு, மரபுரைத்துவணிகரே ருகிய வானவரே றுவடபாளுகைகிப், பரவி யிருந்தருச்சித்து மணிகைக்கொண் டெ திர்மதுரைப் பரனேநோக்கா. (அ௨)

அஞ்சலிசெய்தகநோக்கா லிக்குமரற்களவிறந்த வாயுள்செல்வம், விஞ்சுகவென் றளித்தருள விறைமகனும் விண்ணிழிந்த விமான நோக்கிச், செஞ்சரணம் பணிந்திருகைத் தாமரையும்விரித்தேற்றுன் செல்வநாயகர், மஞ்சனேயும்புடைநின்ற வமைச்சரையு நோக்கி முக மலர்ந்துசொல்வார். (அ௩)

இம்மணியா விழைத்தநவ முடிசூட்டியிச்சிஙக விளவேறன்ன, செம்மறனே யபிடேக பாணடியனென் றியம்புமெனச் செம்பொன் றாக்கிக், கைம்மறியில் வணிகருக்கு விலைகொடுப்பான் வருவார்முன் கருணைகாட்ட, மம்மகன்மே னி-ப்பியிள நகையரும்பி நின்றுரையஙகுகாணு. (அச)

ஒருருவாய்நோ்நின்ற வணிகேசர்விடையின்மே லுமையாளோடு, மீருருவாயமுக்கண்ணு நாறகரமு மஞ்சமா றிறவாவாறு, காருருவா யெழுமிடருவ காட்டித்தவ கோயில்புகக் கண்டாரின்று, பாருருவாய்சின்றவணி கேசரிவ ரெனவேபின் பற்றிப்போவார்.(அ௫)

தேன்செய்த கொன்றைநெடுஞ் சடையார்முன் ருழ்ந்தெழுந்து செஙகைகூப்பி, யான்செப்புவ கைம்மாறு யெம்பிராற் கொன்றுணடோ யானுமென்ன, தானசெயுடலுமபொருளு முயிருமெனி னவையாவு முனவேயையா, வான்செய்யுநன்றிக்கு வையகத்தோர் செய்யுஙகைம் மாறுணடேயோ. (அ௬)

என்னுமுன் வழுததலூறும் விறன்மாறன் கோக்கொழுந்தையிகல்வேல்விந்தை. மன்னுகு மிவற்குமன வாக்கிறந்த பூரணமா மதுரைநாதன். பொன்னுரு மணிமகுடஞ்சூட மணிநல்குதலாற்புவியனேகம், பன்னுளுமுறைபுரியக தக்கதென வாழ்த்திஞர் பல்சான்ரேரும். (அ௭)

(அ௩) அகநோக்கு என்றது-திருவருட் பார்வையை. மஞ்சன்-மைந்தன் - இதுபோலி. தூககி - துலையால் நிறுத்து.

(அ௫) பாருருவாய் என்றது - உலகினர் திருவுருவங் கொண்டுற்றமையை.

(அ௭) மாறன் என்றது - வீரபாணடியனே. கோக்கொழுந்து என்றது-அரசிளஙகுமரனே. புரியத்தக்கது-இது வியஙகோள் வினைமுற்று. பொறுப்பதறிவிலன் கூற்றுக்களேயெனத் திருவாசகத்தில் துவ்விகுதி வியங்கோட் பொருளில் வருதல் காண்க. கொழுந்தை இதில்-ஐ-சாரியை இடைசசொல்.

எத்திவலங் கொண்டிருநான் கிபந்தழுவப் பெற்றோங்கி யிருக் குமட்ட, மூர்த்திவிடையருள்பெற்று மூவாநன்மறையாசி முனிவர் கூறப், பார்த்திவன்றன் பொலன்மாட மனைபுகுந்தா னிறைமணிப் பண்பாயுங்கேள்விச், சாத்திரருமந்திரரு மணிநோக்கி வியப்படைந் தார் சமைகைகூர்ந்தார். (அஅ)

மேற்படி - வேறு.

வேளெனவந்தநாய்கர்சுந்தரவிடங்கரானு
ளுள்களுங்கோளும்பற்றிநவமணியாக்கினுரோ
தாள்களுந்தோளுமார்புந்தரித்தநீணுகமீன்ற
வாள்விடுமெணியோவீந்தார்யாதெனமதிக்கற்பாலேம். (அகூ)

இந்திரக்கடவுளுட்டுமிம்மணியரியவென்று
மந்தரக்கிழவாநல்கிமயனினுமாணடகேள்வித
தந்திரக்கனகக்கொல்லர்கருவாப்பனததும்பவீசிச
செந்திருமார்பினுற்குத்திருமணிமகுடஞ்செய்தார். (கூ0)

மஙகலமரபான்மாலேமணிமுடிசூட்டிநாமஞ்
செஙகணேறுயர்த்தநாய்கர்செப்பியமுறையால்வேத
புங்கவரிசைப்பவீதிவலஞ்செய்துபுனிதன்பாத
பங்கயமிறைஞ்சிவேந்தன்பன்மணிக்கோயிலெய்தா. (கூக)

போர்மகட்குறையுளானபுயததபிடேகத்தென்னன்
றேர்முதற்கருவித்தானைதெவ்வர்நீணமுடியெலாந்தன்
வார்கழற்கமலஞ்சூடமனுமுறைப்பைஙகூழ்காக்கும்
காரெனக்கருணைபெய்துவையகஙகாக்குநாளில். (கூஉ)

(அஅ) அட்டமூர்த்தி என்றதை - "நிலநீர்நெருப்புயிர் நீள்விசும்பு நிலாப்பகலோன், புலனுயமைந்தனோடெணவகையாய்ப் புணர்ந்துநின்றான்." என்னுந் திருவாசகத்தா னுணர்க. மூவா-கெடாத, பெற்றது என்னும் வினைப்பெயர்-ஈறு தொக்கது. பொலன்மாடம்- பொன்னுலாகியமாளிகை. பொன்என்னுஞ்சொல் ஈறுகெட்டு, லகரமும். மகரமும்பெற்றுப் பொலம் என நின்று இறுதி நிலேப்போலியாய்ப் பொலன் என்றாயிற்று. சமைகை கூர்ந்தார் என்றது-சூரியன் முதலிய கோள்களோவென ஐயுறலே. (அகூ) வேள்-முருகக்கடவுள். நாள் - நட்சத்திரஙகள். கோள் - நவக்கிரகங்கள்.

(கூ0) இந்திரக் கடவுளுட்டு மிம்மணியரிய என்றது-சோமசுந்தரக்கடவுளா லருளப்பட்டதாதலின். செய்தார்-முதனிலை திரியாதுவந்த பிறவினை வினைமுற்று.

(கூக) புனிதன் - சோமசுந்தரக்கடவுள்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தந்தைதன்காமக் கிழத்திய ரீன்ற தனயராய்த் தனக்கு முன்னவராய், முந்தைநாளரசன் பொன்னறைமுரித்து முடிமுதற்பொருள்கவர்ந்துட்குஞ், சிந்தையராகி மறுபுலததொளித்த தெவ்வரைச்சிலர்கொடுவிடுப்ப, வந்தவர்கவர்ந்த தனமெலாமீள வாங்கினனீர்ங்கதிர்மருமான். (கங)

மாணிக்கம்விற்றபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் உகு - க்கு - திருவிருத்தம் - கஉஅஎ.

பதினெட்டாவது,

வருணன்விட்டகடலைவற்றச்செய்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

காழ்கெழுகண்டத்தணலக்களரியன்மகுடஞ்சூட
வீழ்கதிர்மணிகளீந்தவியப்பிதுவிடையோன்சென்னி
வாழ்கருமுகிலைப்போக்கிமதுரைமேல்வருணனவிட்ட
வாழ்கடல்வறப்பக்கணடவாடலைப்பாடல்செய்வாம். (க)

சித்திரைமதியிற்சேர்ந்தசித்திரைநாளிற்றென்னன்
மைத்திரண்மிடற்றுவெள்ளிமன்றுளாற்களவுமாண்ட
பத்திமைவிதியிற்பணடம்பற்பலசிறப்பநல்கிப்
புத்தியும்வீடுநல்கும்பூசனைநடத்தலுற்றான். (உ)

நறியநெய்யாதியாரநறுங்குழம்பீறுவாட்டி
வெறியகர்ப்புரநீராட்டியற்புதவெள்ளம்பொங்க
விறைவனைவியந்துநோக்கியேதுவானெறிநீர்மையைத்
துறைவநீயென்கர்ப்பூரசுந்தரனேயோவென்றான். (ங)

பூசனைபுரியுமெல்லைப்பொன்னகாகிறைமைபூணட
வாசவன்வருடந்தோறும்பூசிதுவருவானன்ன
காசறுமனத்தான்பூசைகழிவுறுமளவுநதாழ்ந்து
தேசமைசிறப்பார்பூசைசெய்துதன்னுடுபுக்கான். (ச)

(கங) உட்கல் - திடுக்கிட்டு வருந்தல்.

(க) வியப்பென்பது - தானியாகுபெயராய் படலத்தின்மேனின்றது.

அன்றுநீர்க்கடவுள்வேள்விநாயகனவையத்தெய்தி
நின்றவன்றன்னேய்திருஞ்செவ்வியினிகழ்ச்சிதோன்றக்
குன்றவன்சிறகரீர்ந்தகொற்றவன்முகத்தைநோக்கி
யின்றுநீசிறிதுதேம்பியிருத்தியாலிதெனஃகாலென்றான். (௫)

சிலைப்படுமுகிலூரண்ணல்செப்புவானிருடீரன்பின்
வலைப்படுபெருமானெம்மான்மதுரையெம்பிரானையன்பு
தலைப்படுபூசைசெய்யத்தாழ்த்ததின்றதனாலிப்போ
தலைப்படச்சிறிதெனுள்ளமாகுலமடைந்ததுண்டால். (௬)

என்னவவ்விலிங்கந்தான்மாவிலிங்கமோவென்றுமுந்நீ
மன்னவன்வினவலோடுமகபதிமொழிவான்முன்பெண்
றன்னரும்பழியும்வேழச்சாபமுந்தொலைத்ததன்றே
வன்னதையறிந்திலாய்கொலென்னநீரண்ணல்கூறும். (௭)

அற்றதுவாகிற்றெய்வமருத்துவராலுந்தீரச்
செற்றிடவரிதாயென்னைத்தெறும்பெருவயிற்றுநோயை
வற்றிடுமாறுதீர்க்குமகொல்லெனவலாரியைய
முற்றுநீவினையதென்னென்றுண்ணகையரும்பிச்சொல்வான். (௮)

அரியயராலுந்தீராப்பிறவிநோயறுக்கவல்ல
பெரியவனிந்தயாக்கைப்பெருமபிணிபிறவுந்தீர்த்தற்
கரியனோவையன்செய்யுந்திருவிளையாட்டையின்னே
தெரியநீசோதியென்னத்தெண்கடற்சேர்ப்பன்சொல்வான். (௯)

கல்விறகரிந்தோயிங்குநான்வருங்காலைவேட்டாக்
கெல்லையிலகாமநல்குஞ்சுரபியுமினபால்சோரப்
புல்லியகன்றுமாற்றுப்பட்டவப்போதுகண்ட
நல்லசோபனத்தாலிந்தநன்மொழிகேட்டேனென்ன. (௧௦)

வருணனுமேகிவெள்ளிமன்றுடையடிகள்செய்யுந்
திருவிளையாடல்கண்டுவயிற்றுநோய்தீர்ப்பானெண்ணி

(௫) வேள்விநாயகன் - இநதிரன். தேம்பி - வருநதி. நோய் என்றது-வருணனுக்குள்ள சலோதர வியாதியை. இதனைச் "சலோதரநோய்க்கோட்பட்டான் றணபுனறகரையன மாதோ," என்பதனாலுமுணர்க.

(௬) சிலை - இந்திரதனுசு. (௭) நீர் அண்ணல் - வருணன்.

(௮) தெய்வமருத்துவர் - அசுவனிதேவர். (௯) கடற் சேர்ப்பன்என்றது - கடற்றுறைக் கிறைவனாகிய வருணனை.

(௧௦) காமம் என்றது - ஈண்டு விரும்பப்பட்ட பொருளின்மேனின்றது. ஆறு - வழி.

முரசதிர்மதுரைமூதூர்முற்றுநீயழித்தியென்னாக்
குரைகடறன்னைவல்லேகூவினானேவினானே. (௧௧)

கொச்சகக்கலிப்பா.

கொதித்தெழுந்துதருக்களிறக்கொத்தியெடுத்தெத்திசையு
மதிர்த்தெறிந்துவரைகளெல்லாமகழ்ந்துதிசைப்புறஞ்செல்லப்
பிதிர்த்தெறிந்துமாடநிரைபெயர்த்தெறிந்துபிரளயத்தி
னுதித்தெழுந்துவருவதெனவோங்குதிரைக்கடல்வருமால். (௧௨)

கந்தமலர்த்தனிக்கடவுள்கற்பத்துமழியாத
விந்தவளம்பதிக்கிடையூறெய்தியதெம்பதிக்குமினி
வந்ததெனச்சுந்தரனைவந்திரைஞ்சிவானவருஞ்
சிந்தைகலங்கினர்வருணன்செய்தசெயறெளியாதார். (௧௩)

சூலமோடழலேந்துஞ்சொக்கர்திருவிளையாட்டின்
சீலமோநாமிழைத்ததீவினையின்றிறமிதுவோ
வாலமோவுலகமெலாமழியவரும்பேரூழிக்
காலமோவெனக்கலங்கிக்கடிநகரம்பனிப்பெய்த. (௧௪)

மண்புதைக்கத்திசைபுதைக்கமயங்கிருள்போல்வருநீத்தம்
விண்புதைக்கவெழுமாடவியனகரின்புறத்திரவி
கண்புதைக்கவருமளவிற்கண்டரசனடுங்கிப்
பெண்புதைக்குமொருபாகப்பிரானடியேசரணென்னா. (௧௫)

ஆலமெழுந்திமையவர்மேலடரவரும்பொழுதஞ்சு
மாலெனவுந்தன்னுயிர்மேன்மறலிவரும்பொழுதஞ்சும்
பாலனெனவுங்கலங்கிப்பசுபதிசேவடியில்விழுந்
தோலமெனமுறையிட்டானுலகுபுகழ்முறையிட்டான். (௧௬)

முறையிட்டசெழியனெதிர்முறுவலித்தஞ்சலையென்னாக்
கறையிட்டுவிண்புரந்தகந்தரசுந்தரக்கடவு
ளுறையிட்டுவருகடலைச்சுவறப்போய்ப்பருகுமெனப்
பிறையிட்டதிருச்சடையிற்பெயனான்கும்வரவிடுத்தான். (௧௭)

நிவப்புறவெழுந்தநான்குமேகமுநிமிர்ந்துவாய்விட்
டுவர்ப்புறுகடலைவாரியுறிஞ்சனவுறிஞ்சலோடுஞ்

---

(௧௨) அகழ்தல்-பறித்தல். பிதிர்த்தல்-தூள்படுத்தல்.
(௧௬) பாலன் என்றது-மார்க்கண்டேயரை.
(௧௮) நிவப்புற - நிரம்ப. சிவப்பெருங்கடவுளென்றது-தனது சத்தியால் பிரமவிஷ்ணுக்கள்முதலானோரை யொடுக்கியுந் தோற்றியுந் தானொரு விகாரமுமின்றி நிற்கும் இறைவனாதலை.

சிவபெருங்கடவுள்யார்க்குந்தேவெனத்தெளிந்தோரேழு
பவப்பெரும்பௌவம்போலப்பசையறவறந்ததன்றே. (௧௮)

அந்நிலைகருணாரும்வானவராதியோருந்
தென்னவர்பிரானுமெந்தைதிருவிளையாடனோக்கிப்
பன்னருமகிழ்ச்சிபொங்கப்பன்முறைபுகழ்ந்துபாடி
யின்னறீர்மனத்தராகியீறிலாவின்பத்தாழ்ந்தார். (௧௯)

வருணன்விட்டகடலை வற்றசசெய்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௨௭ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௩0௬.

கூடற்காண்டம்.

பத்தொன்பதாவது.

நான்மாடக்கூடலானபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பூதங்களல்லபொறியல்லவேறுபுலனல்லவுள்ளமதியின
பேதங்களல்லவிவையன்றிநின்றபிறிதல்லவென்றுபெருநூல்
வேதங்கிடந்துதடுமாறும்வஞ்சவெளியெனபகூடன்மறுகிற
பாதங்கணோவவிளையிந்தனுதிபகாவாரையாயுமவரே. (௧)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

திருமகள்வலக்கண்வாகவின்சேயிழையிடக்கணஞானப்
பெருமகனுதற்கணுகப்பெற்றுவான்செல்வங்கலவி
யருமைவீடளிப்பாள்யாவளவளுயிர்த்துணைவன்காண
வொருமுலைமறைநதுநாணியொசிந்தபூங்கொம்பினின்றாள். (௨)

---

(௧௮) பௌவம் - கடல்.

(௧) இந்தனம்-விறகு. பூதங்கள்என்றது பிரிதிவு முதலிய பஞ்சபூதங்களை. பொறிஎன்றது-மெய், வாய், கண்,மூக்கு. செவியாகிய ஞானேந்திரியங்களை. புலன்என்றது-சத்தாதியைம்புலன்களை. உள்ளமதியின்பேதங்களென்றது-மனமாதி யந்தக்கரண விகற்பங்களை, பிறிது என்றது-ஆன்மாவை. வஞ்சவெளி - வெறுவெளி.

கதிர்மதிமிலைந்தவேணிக்கண்ணுதல்வருணனேய
வதிர்கடல்வறப்பச்செய்தவாடலீதனையானேய
முதிர்மழையேழின்மேலுமுன்னைநாண்முகிலுப்போக்கி
மதுரைநான்மாடக்கூடலாக்கியவண்ணஞ்சொல்வாம். (௩)

எற்றுதெண் டிரைநீர்சசேர்ப்பன் றன்செயலிழுக்கிநாண
முற்றிருகணனுஞ்சேப்பவுடன்றெழுகோபசசெந்தீப்
பற்றிடாகம்வெம்பிப்பரவையும்யாறும்வெந்து
வற்றிடவெகுண்டுநின்றான்மானமும்வலியுநகுன்றான். (௪)

களிர்புனன்மதுரைமூதூர்நாயகனுடறன்னைத்
தெளிகிலனுகிப்பின்னுஞ்செழுமுகிலேழுநகூவிக்
குளிர்கடல்வறந்ததென்னக்குடிததெழுந்திடித்துப்பெய்யா
வொளிவளர்மதுரைமுற்றுமொலவெனககளைமினென்றான். (௫)

பொள்ளனமேகமேழுமபுகுந்துபார்தெரியமுந்நீர்ப்
பள்ளமும்வறப்பமுறறப்பருகிமெய்கருகிமின்னித
தெள்ளருந்திசையும்வானுஞ்செவிடுறப்பிலமுமபாரும்
விள்ளமாலவரைகளெட்டுமவெடிபடமேருச்சாய. (௬)

ஊழிநாள்வெடிக்குமணடகடாகததிெனாலிபோலாத்துப்
பாழிவானுருமுவீழப்பணுடவிமணிகளசிந்தி
யாழிநீர்ஞாலநதாஙகுமராவுடனெளியததிககிற்
சூழிமாலயானைநின்றநிலைகெடத்துணுக்கநகொள்ள. (௭)

வெள்ளியநீறுபூததுமுழவெனவீஙகுகாயபோற
றெள்ளியவாலிசிந்ததிரணடதிணபளிகருததூண்போ
லொள்ளியதாரைசோரவும்பாமீன்கணஙகளோடுந்
துள்ளியதிரையிலாடுமீன்கணந்துடித்துவீழ. (௮)

ஆர்த்தெழுகொணமூவேழுஞ்சராசரமனைததுஞ்சூழ்ந்து
போர்த்ததுஞாலமுணணப்புக்கதோவடிவஙகொண்ட
தீர்த்தனில்விசும்புமபாருந்திசைகளுந்தெரியாவாகப்
பார்த்தகணணுமுழையாவாகப்பரந்திருள்கான்றதன்றே. (௯)

---

(௩) எவிய என்பது.ஏயவென நின்றது, இடைக்குறை.

(௪) பரவை-கடல். (௭) பாழி-வலிமை. சூழி-முகபடாம். மால்யானை-அஷ்டகஜஙகள். (௮) முழவு-மத்தளம். வீஙகுகாய்என்றது-கலியாணபூசனிக்காயை. ஆலி-மழைத்துளி. மீன்கணம்-நக்ஷத்திரக்கூட்டம். (௯) தீர்த்தன் என்றது-பிரளயகால ருத்திரமூர்த்தியை. கான்ற-வெளிப்படுத்தின.

பைஞ்சுடரெறிக்கும்பச்சைகாரொளிபரப்புநீலம்
புஞ்சவாளுடுக்களன்னநித்திலம்பொன்னனங்குப்பை
செஞ்சுடர்மணிகடுப்புச்சிதறுவகணவரோடும்
விஞ்சையர்மகளிருடிவெறுத்தெறிகலன்கள்போல. (க(

கடியகாலுதைப்பப்பெய்யுங்கடுஞ்சலவெழிலிமாடக்
கொடியநீணகரைச்சூழ்ந்துபுதைத்தலுங்கோலொன்றேச்சிப்
படியெலாம்புரக்குங்கோனுநகருளார்பலருஞால
மடியுநாளிதுவேயென்னுமையங்கினுருயங்கினரே. (கக

கணணுதன்மூர்த்திதானேயின்னமுங்காக்குமென்னுப்
புண்ணியநகராரோடும்பொருகெனக்கோயிலெய்தி
விண்ணிழிவிமானவாழ்க்கைவிடையவனடிக்கீழ்வீழ்ந்தா
னண்ணலாராடன்முன்னுமறிந்துகைகண்டவேந்தன். (கஉ

விடையினையாலமுண்டமிடற்றினைகங்கைகாங்குஞ்
சடையினைகூற்றைவென்றதாளினைமேருசாபப்
படையினையடியேந்துன்பப்பாட்டினைநீக்கியாளு
நடையினையாகியெங்கணல்லுயிர்காத்தல்வேண்டும். (கங)

என்னலுந்தென்னர்க்கென்றுமெய்தியவிடுக்கணீர்க்கு
முன்னவன்முன்போனன்குமுகிலையுநோக்கிபின்ன
தொன்னகரெல்லைநான்குஞ்சூழ்ந்துநான்மாடமாகி
விள்ளெனமோரியேழும்விலக்குயினெனவிடுத்தான் (கச)

வந்துநான்மாடமாகிவளைந்துநாறறிசையுஞ்சூழ்ந்து
சந்துவாய்தெரியாதோன்றித்தாளுருகுடிலாய்மாடப்
பந்திகோபுரஞ்செய்குன்றங்கால்கள்போற்பரிப்பப்போர்த்த
விந்துவார்சடையோனேயவெழிலிமாநகரமெங்கும். (கரு)

அன்னநான்மாடத்துள்ளுநகருளாரமைசசர்வேந்தன்
றன்னநாற்கருவித்தானைசராசரம்பிறவுந்தாழ்ந்து

(கo) பசசை - முதலிய மணிகளைச சிதறுவ என்றது - ஏழு மேகங்களுள் சம்வர்த்தம், புட்கலாவர்த்தம் என்னு மிரண்டுமேகங் களும் நவரத்தினங்களைப் பொழிவன வாதலின் புஞ்சம் - திரட்சி. நித்திலம்-முத்து. (கக) எழிலி-மேகம். (கங) சாபம்-வில்.

(கரு) குடில்-குடிசை. (கசு) சராசரம்-சரம். அசரம்-சரம்-இயங்கியற் பொருள். அசரம்-நிலையியற் பொருள். பொன் அனுள்-பொற்கொடிபோலும் ; உமாதேவியார். முன்னைநாள் என்றது-வருணன் விட்டகடலை வற்றசெய்த காலத்தை. என்ன என்றதில்-அகரவுருபு ஆறும்வேற்றுமைப் பன்மைப் பொருளது.

முன்னைநாடனினுமின்பமூழ்கினன்கிருந்தாரூழிற்
பொன்னனுன்பாகன்றளிற்புக்கமர்ந்திருந்தாரொத்தார். (கசு)

கழைகெழுவரையினுச்சிகவிழ்கின்றபுயல்போற்கார்சூழ்ந்
திழைமணிமாடத்தும்பரெறிதுளிபுடைந்துதுள்ளத்
தழைகடல்வறப்பவாங்கிதன்னுடல்வறப்பப்பெய்து
மழைகளும்வெள்கிநின்றவருணனும்வெள்கிநின்றான். (கஎ)

நடுங்கினன்கழிந்தவசசநாணமீதூரமான
மொடுங்கினனுள்ளத்துள்ளோருவகைவங்தெய்தப்பொற்பூத்
தடங்கரைகுறுகாமுன்னேய்தணிந்துபின்றேய்ந்துபாச
மடங்கினன்மடங்காவன்பின்வள்ளலைப்பூசைசெய்வான். (கஅ)

புனிதநீறுடிக்கண்டிபூணவோன்கங்கையாதி
வனிதையர்பசும்பொற்கும்பவாசநீர்வடித்துநீட்டப்
பனிமலர்சசந்தங்கந்தமணிக்கலன்பசும்பொனுடை
யினையனபிறவுமீன்றுகற்பகமெடுத்துக்காட்ட. (ககூ)

ஐங்கனியமுதமைந்துகௌவியமமுதுதூபஞ்
செங்கதிர்விளக்கமின்னதேவரான்கொடுப்பசேற்க
ணங்கைதன்பதியைப்பூசித்தாயிரநாமங்கூறிப்
பைங்கதிர்முத்தஞ்சாததித்தொழுதடிபணிந்துநின்றான். (உ0)

அருச்சனையுவந்தவாதியமலனீயாதுவேணடிற்
றுரைத்தியென்றேதநீர்க்கோனொல்லைதாழ்ந்தொன்றினுலுங்
கரைத்திடவரியவிந்தககடியவென்வயிற்றுநோய்நின்
றிரைத்தடமாடியின்னேதீர்ந்திடப்பெற்றேனெந்தாய். (உக)

(கஎ) மழைகளும் வெள்கிநின்ற என்றது - கரிய மேகங்களும் விடாது மழையைசசொரிந்து தேகம் வெளுத்து நாணி நின்றதை. வருணனும்வெள்கிநின்றான் என்றது - தனதுசெயல் முற்றுறாமை யால் வருணனும் அச்சமுற்று அசைவற்று நின்றமையை.

(கஅ) பொற்பூத் தடம்-பொற்றாமரைத் தடாகம். நடுங்கினன் - ஒடுங்கினன், மடங்கினன்-முற்றெசசங்கள்.

(ககூ) கங்கையாதிவனிதையர் என்றது - கங்கைமுதலிய எழு புண்ய நதிகளாகிய பெண்களை. (உ0) ஐங்கனி - எலுமிச்சம்பழம், நார்த்தம்பழம், தமர்த்தம்பழம், குளஞ்சிப்பழம், மாதுளம்பழம்.

(உக) ஒன்றினுலும் என்றது - மணிமந்திர ஔஷதாதிகளை. இன்னே - இது இனி என்னு மிடைச்சொற் றிரிபு.

மேற்படி-வேறு.

வேதமுதற்கலைகாட்சிமுதலளவைவிரிஞ்சன்முதல் விண்ணோர் செய்யுஞ், சோதனையுளகப்படாச சோதியுனைச சோதிக்கத் துணிந் தேனந்தோ, பேதமையேனிடத்தென்ன குணங்கண டென்பிணி தீர்த்தென் பெற்றாயாசை. கோதமிலாய்குற்றமே குணமாகக் கொள்வதுநின் குணமோவையா. (உஉ)

பொன்னகரான் காலந்தாழ்த துனையருசசித் தயர்சசி யொடும் போனவாறு, மென்னெனயான்வினவியதும் வலாரி யிறைகொடுத் ததுமவ்விறைக்குநேர்யான், பின்னைவினையதுமவன்சொல் வழியுன் னைசசோதித்த பெற்றிதானு. முன்னவனே யுன்னருளா லென்பி ணிக்குமருந்தாகிமுடிந்தவாறே. (உ௩)

ஆறுமதிமுடியணிந்த வருட்கடலே வயிற்றுநோ யன்றி மேனுண், மாறுபடு மிருவினையு மலவலியுங் கெடவீட்டின் வழியும்பெற் றேன், வேறினிமந்திரமென்னை மணியென்னை மருந்தென்னை மெய்மையாகத், தேறுமவர்க்கிப்புனித தீர்த்தமே பிணியனைத்துந் தீர்ப்பதன்றோ. (உ௪)

மேறபடி - வேறு.

அடியனேன்முன்னஞ்செய்தவபராதமிரணடுந்தீரும்
படிபொறுத்தருள்வாயென்றுபன்முறைபரவித்தாழ்ந்து
மடிவிலாமகிழ்சசிபொஙகவரஙகளுஞசிறிதுவேணடிக
கடியதன்னகரம்புக்கான்குடதிசைக்காவலவேந்தன். (உ௫)

(உஉ) காட்சி முதலளவை என்றது - பிரத்தியட்சம், அநுமானம், ஆகமம், அபாவம், அருத்தாபத்தி, ஒப்பு என்னு மறுவகைப் பிரமாணஙகளை. இதனுள், வேதமுதற்கலை என்றது - ஆகமப்பிரமாணத்தை. பேதமை-மெய்யறிவின்மை. கோதமிலாய் என்றது-விருப்பு வெறுப்பில்லாதவனென்பதை. கோது - குற்றம்.

(உ௩) இறை - விடை.

(உ௪) மணி என்றது - தன்னைத்தானறிந்து நின்ற வைத்தியாசிரியன், கோசபீசமுதலிய ஔடதஙகளை முறைப்படி யமைத்துப்புடந்தீர்தெடுத்ததோர் குளிகையை. அதனைத் தமரிட்டுத் தரிப்பவரது நோய்முதலியவைகள் உடனே கசிக்கு மென்பதை, அகத்தியர் கரிசலைமுதலிய வைத்திய நூல்களிற்காண்க.

வன்றிறல்வருணன்விட்டவாரியைவிலக்கவீசன்
மின்றிகழ்சடையினின்றுநீங்கியமேகநான்கும்
குன்றுபோனிவர்ந்துநான்குகூடமாக்கூடலாலே
யன்றுநான்மாடக்கூடலானதான்மதுரைமூதூர். (உகு)

நான்மாடக்கூடலானபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம்-உஅ கரு திருவிருத்தம் - கஙுஉ.

இருபதாவது,

எல்லாம்வல்லசித்தர் திருவிளையாடற்படலம்.

கலிநிலைத்துறை.

சத்தநான்மறைப்பொருளவரைதள்ளுநீணமுடிமேல்
வைத்தகார்கணுன்மாடமாமதுரைமேல்வருண
னுய்த்தமாரியைதடுதெநவாறுரைத்துமேறுயர்த்தோர்
சித்தராய்விளையாடியசெயல்சிறிதுரைப்பாம். (க)

தேடருஙகதிர்மணிமுடிசசெழியனும்பாணடி
நாடருநதிருவெய்திமேனலலவீடெய்தக்
கூடலம்பதிமேவியகுணஙகுறிகடந்த
வேடாஙகொருசித்தமெயவேடராய்வருவார். (உ)

வட்டவார்சடைக்குஞ்சியும்பூணனூன்மார்பு
மிட்டநீறணிதிலகமுமிணைக்குழைதூஙக

(க) சத்தநான்மறை - ஒலி வடிவமாகிய நான்கு வேதஙகள். வரை - எல்லை. சத்தநான்மறைப்பொருள்வரைதள்ளுநீண்முடிஎன்றது - பரஞானத்தாலன்றி விந்துசத்தியின் காரியமாகிய அபரஞானத்தா லாராய்தற்கு அரிதென்பதை.

(உ) குணஙகுறிகடந்தவென்னுஙகுறிப்பால் வேடர் என்றது- நிட்களசிவத்தை. குணம் - முக்குணங்கள். குறி என்றது - ஆண் பெண்என்னும் பகுப்பினை.

விட்டவெள்ளைமுத்திரையுந்தோல்விரித்தபட்டிகையுஞ்
சுட்டவெணபொடிப்பொக்கணந்தூக்கியதோளும். (௩)

தூய்யவெண்பொடியழிந்துமெய்சிவந்திடச்சுவடு
செய்யும்வெண்டிரட்படிகநீண்மாலையுஞ்சிவந்த
கையிலகருகட்டககமுகைகணடவர்மனஞ்சென்
றுய்யவன்புறவீக்கியவுதரபந்தனமும். (௪)

அட்டவேங்கையீருரிவைகீணடசைத்தகோவணமு
மொட்டவீக்கியபுலியதளுடுகைகையுமிடத்தோ
ளிட்டயோகபட்டிகையுமபொன்னிடையிடைகட்டப்
பட்டசுஃறொலிவேததிரப்படைக்கையுமபடைந்து. (௫)

வேதகிண்கிணிசிலம்புசூழ்ந்தடிகளின்மிழற்ற
வோதரும்பதமுளரியூறருணமதுவொழுகப்
போதவானந்தமதுநுகர்ந்தலர்முகம்பொலியப்
பாதபகையமுபரிடப்பாதுகைசூட. (௬)

சிறிதுமூரலும்வெயாவையுந்திருமுகத்தரும்பக்
குறுகியாவணஞ்சித்திரகூடநாற்சந்தி
மறுகுகுளிகையுபரிகைமாளிகைவாயி
லறுகுசூழ்கிரைதெற்றியிவ்விடந்தொறுமடைந்து. (எ)

தெற்கிருப்பவர்போல்வடதிசைவயிற்சென்று
புக்கிருப்பதுவகிழக்குளார்போலமேற்றிசையி
னக்கிருப்பதும்யாவருநாடினரறியத
தக்கதன்றியேயிந்திரசாலமாத்தணந்தும். (அ)

சேயவெற்பிணையணியதாசசெய்துமற்றணித்தாய்
மேயவெற்பிணைச்சேயதாவிடுத்துமெய்முதுமூப்

---

(௩) வெள்ளைமுத்திரைஎன்றது - சகைத்தோடுகளை. பொக்கணம் என்றது - பிறர்கரு விபூதிநல்க, இப்பிவடிவாகத் தலையோட்டானமைத்ததொருகருவி. இதனைச, "சுத்திய பொக்கணத்தென் பணிகட்டங்கம் எனவருந் திருக்கோவையார்க்கு நச்சினார்க் கினிய ரெழுதிய வுரையினுமுணர்க." ஐந்துமுகங்கள்தலையிற்பொருந்தச் செய்த வட்டவடிவாகிய ஓர்பை எனவும் பொருள்கூறுவர்.

(௪) கட்டங்கம்-மழு. உதரபந்தம்-கடிசூத்திரம். அதள்-தோல். சுஃறொலி-பிரம்பை வீசும்போதுண்டாகும்ஓர்விதக் குறிப்போசை.

(எ) ஆவணம் - கடைவீதி. நாற்சந்தி - நான்குதெருக்கள் கூடுமிடம். குளிகை-வீட்டிறப்பு. தெற்றி - திண்ணை. அறுகு - சிங்கம்.

(அ) நக்கல் - சிரித்தல்.

பாயமக்களையிளையவராக்கியுங்குதலை
வாயமக்களைக்கழிமுதுமக்களாவகுத்தும். (௯)

ஆணைப்பெண்ணுருவாக்கியும்பெண்ணையாணுருவ
மாணக்காட்டியுமலடியைமகப்பெறச்செய்துங
கோணக்கூன்செவிடுமைகண்குருடுபங்குகெவருங
காணத்தீர்த்துநாலுலோகமுங்கனகமாசசெய்தும். (௧௦)

செல்வர்தம்மனைப்பொருளெலாம்வறுமையிற்சிறந்தோ
ரில்லமெய்தவுநட்டவரிகலின்றித்தம்மின
மல்லும்வெஞ்சமரிழைப்பவுங்காஞ்சிரமரத்தி
னல்லதீங்கனிபழுப்பவும்விஞ்சைகணயந்தும். (௧௧)

பருவமாறியபருவத்தில்வையைநீர்பரந்து
வருவதாக்கியுமீளவும்வறந்திடசசெயதும
பொருவிநிஞ்சுவையோடையுமபொய்கையுமுவர்ப்புந்
தருவவாக்கியுமுவரியின்சுவையவாத்தந்தும். (௧௨)

வீசிமாத்திரைக்கோலினைவிணணினட்டதன்மே
லூசிநாட்டியிட்டூசிமேற்பெருவிரலூனறி
யாசிலாடியுமூசிமேற்றலைகிழக்காக
மாசில்சேவடிப்போதுவான்மலர்ந்திடசசுழனறும். (௧௩)

சண்டவெம்பணிப்பகையெனப்பறந்துவிணடாவிக்
கொண்டலைப்பிடித்திடியொடுங்குடித்தநீர்பிழிந்து
கண்டவர்க்கதிசயம்பெறக்காட்டியுங்காண
விண்டலத்தினிற்பணடுபோலிறைகொளவிடுத்தும். (௧௪)

எல்லிடைப்படும்பொருள்களையிராவெழப்பார்த்து
மல்லிடைப்படும்பொருள்களைப்பகல்வரவமைத்தும்
வல்லழற்புனலுளர்வளிவலிகெடப்பார்த்து
நல்லபோதுகாய்கனியிலாநாள்படக்கணடும். (௧௫)

பீளைகால்விழிக்கிழவரைப்பிரம்பினால்வருடிக்
காளையாடவராக்கியக்கணவருக்கிசைய

(௯) முதுமக்கள்-விருத்தர். (௧௦) பங்கு - முடம். நாலுலோகம்-வெள்ளி, செம்பு, இரும்பு, ஈயம்.

(௧௧) காஞ்சிரம்-எட்டி. (௧௩) ஆசு - குற்றம், இல் - இன்றி.

(௧௪) பணிப்பகை-கருடன். பணி-பாம்பு. (௧௫) எல்-பகல். அல்-இருள். படக்கண்டும் என்றது-காய்க்கச்செய்தலை.

வீளைவாய்முதுகற்பினார்கருவடைந்திளமை
யாளவேத்திரம்வருடிநீறளித்தருள்செய்தும். (கசு)

அகரமாதிமூன்றாகியவாகருடணமே
புகரிலாவதிரிச்சியமஞ்சனம்பொருவில்
வகரமாதிமூன்றாகியவசியமேவாத
மிகலிலாவயத்தம்பமென்றின்னவைசெய்தும் (கஎ)

வேதநூனெறியார்களெக்கலைகளும்விளங்கப்
பூதிராவினிற்சிதறியும்பூழியன்காதன்
மாதராரொடும்பயில்புதுமணமலர்க்காவிற்
காதநீணடகோட்டெங்கினைக்கரும்பனைசெய்தும். (கஅ)

ஏனைவான்றருக்குலங்களைப்புட்களையிருகோட்
டானையாதிபல்விலங்கினையொன்றையொன்றாக
ஞானநோக்கினானோக்கியுநாடியவிளையோர்
மானிநோக்கியராகிலோமெனவெழில்வாய்த்தும். (கசு)

நாகநாடுபொன்னாட்டுளபொருளுமந்நகரு
ளாகவாக்கியுமினனணமவிசசைகளன த
மாகநாயகன்மலைமகளுபகன்மதுரை
யேகநாயகன்றிருவிளையாடல்செய்திருந்தான். (உ௦)

(கசு)வேத்திரம-பிரமபு. வருடி-தடவி.வீளை-ஓர வகையொலி.

(கஎ) அகரமாதி மூன்றென்றது—ஆகருடணம், அதிரிச்சியம், அஞ்சனம் என்னும் மூனறு மொழிகளுக்கும் அகரமே முதலெழுத்தாகலின். வகரமாதிமூன்றென்றது—வசியம், வாதம், வயத்தம்பம் என்னு மூன்றுமொழிகளுக்கும், வகரம்முத லெழுத்தாதலின், ஆகருடணம் என்பதில ஆகாரமும, வாதம்என்பதில், வா-என்னுமுயிர் மெய்யெழுத்தும் முதலெழுததாய்நிற்க.அகரவகரஙகளேமுதலெழுத்துக்களென்ற தென்னையெனின். ஆ-வா-என்பன அகர, வகரஙகளின் விகாரஙகளேயாதலின். ஆகருடணம்-தூரத்தி லுள்ளதை சமீபத்தில் வருவித்தல். அதிரிச்சியம்-கணகளுக்குப்புலப்படுவதைப் புலப்படாமற்செய்தல். அஞ்சனம் - மறைந்துகிடக்கும் பொருள்களை விளக்கிக்காட்டுதல். வசியம்-பிறரைத் தன்வயப்படுத்தல். வாதம்-இரும்பு முதலியவற்றைப் பொன்னாக்குதல். வயத்தம்பம்-பாலரைப் பாலராகவேயிருக்க வயதை நிறுத்தலும். விருத்தரை, இளைஞரேயாகவும், இளைஞரை விருத்தரே யாகவும், நிலைபெறச் செய்தலும்.

கஅ) பூழியன்-அபிடேக பாண்டியன். கோள்-வயிரம்.

(கக) எழில்வாய்ந்தும் என்றது-வசியம். (உ௦) நாகநாடு-பாதலம்.

சித்தயோகிகள்செய்கின் றவாடன்மேற்செலுத்தி
வைத்தகண்களுஞ்சிந்தையும்வாஙகலர் திகைத்துத்
தத்தமாள்வினைத்தொழின்மறந்திருந்தவர்தகைசான்
முத்தவேதியராதியமுதுநகர்மாக்கள். (உக).

இனையசெய்தியையுழையராலிறைமகனறிந்தா
னனையசித்தரையிஙஙனந்தருகெனவடுத்தார்
தனையகற்றினன்சித்தரைச்சார்ந்தவர்தாமும்
வினையைவென்றவராடலைவியந்துகணடிருந்தார். (உஉ)

அமைச்சர்தஙகளைவிடுத்தனனமைசசருஞ்சிததர்
தமைச்சரண்பணிந்தரசன்முன்வருகென நவத்தோ
ரமக்குமன்னனாலென்பயனெனமறுத்திடமண
சுமக்குமன்னவன்றம்மவர்தொழுதனர்போனார். (உங)

அறுசீரடியாசிரியவிருததம்.

மன்னன்முனமைச்சர்சித்தர்மறுத்துரைமாற்றஙகூற
முன்னவனருள்பெற்றிம்மைமறுமையுமுனிந்தயோக
ரிக்நிலவேந்தர்மட்டோவிந்திரனயன்மாலேனோர்
தன்னையுமதிப்பரோவென்றிருந்தனனறுமவேந்தன். (உச)

எல்லாம்வல்லசித்தாதிருவிளையாடற்படலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் உக - க்கு - திருவிருத்தம் - கஙகூ.

இருபத்தோராவது.

கல்லானைக்குக்கரும்பருத்திய படலம்.

கலிநிலைத்துறை.

செல்வார்பொழில்சூழ்மதுராபுரிசசிததரெல்லாம்
வல்லாரவராடலையாருரைசெய்யவல்லா
ரெல்லாரும்வியப்புறவிதகனிசசிததசாமி
கல்லானைதின்னக்கரும்பீந்தகதையுஞ்சொல்வாம். (க)

(உக) ஆள்வினைத்தொழில்-நித்தியகருமஙகள். முத்தவேதியர் மூத்தத்தன்மைவாய்ந்த அந்தணர்; அதாவது-ஆன்மாவின் தோற்ற மற்றுச் சிவத்தோற்றமாய் நின்றவர். (உஉ) வினையை வென்றவர் என்றது—இயல்பாகவே பாசஙகளில் நீஙகினவராதலின். அடுத் தார்தனை என்றதில், கட்டுரைச்சுவைப் பொருள்படவந்த, தான் என்னும் அசைநிலையிடைச்சொல், தன்எனக்குறுகிநின்றது. (உங) தம்மவர் என்றது-மந்திரிகளை.

(உச) முன்னவன்என்றது—தனதிச்சையால் பிரபஞ்சத்தோற்றத்திற்குத் திருமேனிகொண்டருளிய சிவபெருமானை.

பின்னேயமசசம்பெருகப்பெரியோரையெண்ணு
தென்னேயெளியாரெனயானிகழ்ந்திவைநீண்டச
சொன்னேனவர்க்கென்குறையென்னிற்றுருவிநானே
தன்னேரிலார்தமைக்காணத்தகுவதென்னு. (உ)

ஆனந்தசித்தர்தமைக்காண்பலென்றன்புகூர்ந்த
மீனந்தரித்தகொடிவேந்தன்குறிப்புநோக்கி
மோனந்தரித்தசிவயோகருமுந்தித்தம்பொன்
மானந்தனக்குவடமேற்றிசைவந்திருந்தார். (ங)

அருகாதசெல்வத்தவனன்றுரைத்திவ்வகடோற்றம்
வருகாலமாகமதுரேசனைவந்துவந்தித்
துருகாதரத்தாற்கழிந்துள்வலமாகமீள
வருவானவன்முன்வருகாஞ்சுகிவன்கணமாக்கள். (ச)

சீறிட்டவேகைகையதட்சேக்கையர்சீறியைந்தும்
பாறிட்டவேடர்யோகபட்டத்தாகட்டவகத்தி
வேலிட்டகையரிறுமாந்திருப்பாரைநோக்கி
மாறிட்டுநீக்கியெழப்போகெனவந்துசொன்னார். (ரு)

பின்னுவருதென்னர்பிரான்பெரியோரைநோக்கி
யெந்நாடுநும்மூருமகதென்வரும்யாதுவேணடு
நுந்நாமமேதுநுவன்மின்னெனவையரெந்த
நன்னாடுமெந்தகருள்ளுந்திரிவமப்பா. (சு)

ஆனாலுமிப்போதணிகானமிரநாட்டிற்காசி
தானுமிருக்குந்தலமாகுநாதனுகி
யானுதபிசசைப்பெருவாழ்வுடையாரமரா
நானுளும்விஞ்சைநடாஅய்ததிரிசித்தமேம்யாம் (எ)

ஆனந்தகானந்தொடுத்திவருளவானசைவத
தானம்பலவுந்தொழுநதற்பமாகிவந்தே

(உ) ஈணட-வருமபடி. துருவி-தேடி. (ங)பொன்மானம்-பொன்னுலாகிய இந்திரவிமானம். மானம்-முதற்குறை.

(ச) காஞ்சுகிவன்கணமாககள் என்றது—மெய்காப்பாளரை. கஞ்சுகமுடையோன்-காஞ்சுகி. இதுநீட்டும்வழிநீட்டல். கஞ்சுகம் - சட்டை. (ரு) சேக்கை-ஆசனம். ஐந்தும் என்றது-ஐம்புலன்களை.

(அ) ஆனந்தகானம்-காசிததலம். தற்பரம் - தத்பரம் என்னும் வடசொற்றிரிபு. தத்-அது, பரம்-பிரயோசனம், அல்லது - ஆசை. மானந்தமான என்றதை-மான் அந்தம்ஆன எனசசொல்வகைசெய்து, தத்துவம்முப்பத்தாறும் கழிந்தவிடத்தே முத்தியாகையால்,பிரகிருதிமாயைக்கு அப்பாற்பட்ட எனப்பொருள்கொள்க.

ஞானந்தருமிந்நகரிம்மையிற்சீவன்முத்தி
மானந்தமானபரமுத்திமறுமைநல்கும். (அ)

ஈண்டுள்ளவர்க்கெம்விளையாடலைக்காட்டியிசசை
வேண்டும்பலசித்தியுநல்குவம்வேதமாதி
மாண்டருங்குமெண்ணெணகலைஞானமும்வல்லமல்லாற்
சேண்டருங்குமெல்லாப்பொருளும்வலசித்தரேம்யாம். (௯)

உன்னுனமக்குப்பெறல்வேணடுவதொன்றுமிலலை
தென்னுவெனவணணகைசெயதனர்சித்தயோகா
மன்னுமிவர்தம்மிறுமாப்புஞ்செருககுமவீறு
மென்னுலளவிட்டறிவேனெனவெணணிததோவான். (௧௦)

தேரும்பொழுதோருழவனனெருசெலவககனன
லாருஙகமுகென்னவயிர்ப்புறககொணடுதொழப்
பாருந்திசையும்புகழ்பஙகயசசெஙகைதாஙகி
நீரும்பிறையுஙகரந்தாதமைநோந்துசொல்வான் (௧௧)

வல்லாரிலவல்லேமெனவும்மைமதிததநீரிக
கல்லானைக்கிநதககருமபையருததினெலலாம
வல்லாருநீரேமதுரைப்பெருமானுநீரே
யல்லாலெவர்நுமமனமவேட்டதளிப்பனெனறான். (௧௨)

என்னுமுகிலைததளையிட்டவனகூறககேட்டு
தென்னுவருதியெனப்புன்னகைசெய்துசித்தா
நின்னுல்வருவதெமக்கேதுனகருநாமே
யுன்னுசைதீரததருகின்றதலாமலுணடோ. (௧௩)

செல்லாவுலகததினுஞ்சென்றெருவிஞ்சைதறமேரர்
பல்லாருநன்குமதிக்கப்பயனெய்துவார்க
ளெல்லாமறிந்தவெமக்கொன்றிலுமாசையில்லை
கல்லானைகன்னற்கறிககின்றதுகாணடியென்றுர். (௧௪)

கடைக்கண்சிறிதேகுறிததார்முன்கடாக்கல்யானை
ம்டைக்கண்டிறந்துமதமூன்றும்வழியவிணவா

---

(௯) எல்லாப்பொருளும்வல்லசித்தரென்றதால், ஆக்கிஞசித்த ரெனப்பெயர்கூறினுரென்க. (௧௧) செல்வம் என்றதற்கு, ஈண்டுச் செழுமை என்பதேபொருள்.

(௧௫) கடாக்கல்யானை என்றது—சாதியடை. கடாம் - மும்ம தம். விண்வாய் - மேகத்தின்வாய்.

யடைக்கும்படிவாய்திறந்தார்த்துப்புழக்கைநீட்டித்
தொடைக்குன்றனான்கைச்சுவைத்தண்டைப்பறித்ததன்றே. (௧௫)

பறித்ததுக்கடைவாய்வழிசாறளிபாய்ந்தொழுக்கக்
கறித்துக்குதட்டிப்பருகிக்கரமூசலாட
நெறித்தத்தருக்கிநிழல்சீறிநிமிர்ந்துநிற்ப
மறித்துக்கடைக்கணகுறித்தார்பினுமாயம்வல்லார். (௧௬)

மட்டுற்றதாரான்கழுத்திற்கண்டமாலைதன்னை
யெட்டிப்பறித்ததிகல்காஞ்சுகிமாக்கள்சீறிக்
கிட்டிக்களிற்றைப்புடைப்பான்கிளர்கோல்கொண்டோச்சச்
சிட்டத்தவர்கண்சிவந்தானையைச்சீறிநோக்க. (௧௭)

கண்டாவளியைக்களிறுண்டதுகண்கள்சேப்புக்
கொண்டானரசன்சிவயோகரிற்கோபமூள
தண்டாவரசன்றமருட்டறுகண்ணர்சீறி
வண்டாரிதழிமறைத்தாரையடிக்கவந்தார். (௧௮)

அப்போதிளமூரலரும்பியசித்தசாமி
கைப்போதமைத்துக்கடிந்தோர்தமைசின்மினென்ன
மைப்போதகமன்னவர்வைத்தடிபோக்கலாற்று
தெப்போதரியந்நிலையோவியம்போலநின்றார். (௧௯)

மத்தக்களிற்றானவெகுளித்தழன்மாறியன்பு
பொத்தப்புதைந்தமனத்தற்புதம்பொங்கிச்சோரச்
சித்தப்பெருமானடிமாமுடிதீண்டப்பாசப்
பெத்தத்தமியேன்பிழையைப்பொறுமென்றுவீழ்ந்தான். (௨௦)

அன்புக்கிரங்குங்கருணைக்கடலானவைய
ரின்புற்றுவேண்டும்வரங்கேளெனத்தாழ்ந்துவேந்த
னன்புத்திரப்பேறருள்வாயெனநல்கிச்செங்கை
வன்புற்றவேழமிசைவைத்தருணாட்டம்வைத்தார். (௨௧)

---

(௧௭) கண்டமாலை-கண்டசரம். கண்டத்திலணிந்த முத்தின் வரிசையாலாகிய கோவை என்பதுபொருள். சிட்டத்தவர்-சித்த மூர்த்திகள். சிட்டம் - ஒழுக்கம்.

(௧௯) மைப்போதகம் அன்னவர்-கரியயானையையொத்த வீரர்கள். (௨௦) பொத்தல்-போர்த்தல். பாசபெத்தம் என்றது-ஆணவாதி மலபந்தங்களை. (௨௧) வன்புற்றவேழம்-கல்யானை.

கலிவிருத்தம்.

தழைக்குநீள்கதிர்த்தணமுத்தமாலையைப்
புழைக்கைநீட்டிககொடுத்ததுபோதக
மழைக்கைநீட்டினன்வாஙகினனீதியிற்
பிழைக்கலாதபெருந்தகைவேந்தனே. (உஉ)

முத்தமாலிகைவாஙகுமுன்முன்னின்ற
சித்தசாமிதிருவுருக்கணடிலன்
மத்தயானைவடிவமுமேனைய
வொத்ததாகவுரவோன்வெருவினான். (உஙு)

இந்தவாடலெமகருபிராயவிவ்
வந்தமில்லியருள்விளையாட்டென
முந்தைவேதமுதல்வனைமீளவும
வந்துவந்தனைசெய்தனன்மனனனே (உச)

முழுதுணர்ந்தமுதல்வநின்றாடலை
யிழுதையேனறியாதளந்தேனென
வழுதிறைஞ்சியபராதமீதுகை
தொழுதுநின்றுதுதிக்கததொடஙகினான். (உரு)

கொசசககலிப்பா.

வேதியாய்வேதவிளைபொருளாயவேதாந்தி
னீதியாய்நீதிநெறிகடந்தவொளியா
யாதியாயீறாய்நவொயஙவகழிநத
சோதியாய்நின்றாயென்சோதனைதநோ ன்னியல்பே. (உசு)

நின்றான்மொழிநதமறைநின்னடிகளவாந்திந்தும
பன்றாளருச்சித்தும்பாதந்தலைசுமநது
முன்றாமம்வாசித்துமுன்னையறியேனென்று
சொன்றாலடியனேன்சோதனைதோநின்னியல்பே. (உஎ)

பெரியதினுமபெரியதுமாய்சசிறியதினுஞ்சிறியதுமா
யரியதினுமரியதுமாயெளியதினுமெளியதுமாய்க

(உரு) இழுதை - அறிவில்லாதவன். (உஎ) பாதம்தலைசுமந்து என்றது—பாதுகையாகித் தாஙகுதலை. உன்றாமம் வாசித்தும் என்றது-வேதமுழுதும் சிவன்திருநாமஙகளே கூறப்படுதலை.

(உஅ) பெரிது-மகத்து. சிறிது - அணு. கரியது-அதுபகுதிப் பொருளது. கரி-சாட்சி. காண்பான் என்றது-ஆன்மாவை. காட்சி-விடயப்பொருள். துரியம்-மேலானபொருள்.

கரியதுமாய்க்காண்பானுங்காட்சியுமாயவைகடந்த
துரியமுமாய்நின்றுயென்சோதனைத்தோநின்னியல்பே. (உ௮)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

என்றுபல முறைபழிச்சி மனையெய்தி விக்ரமனை யீன்றுயன்
ஞட், டொன்றுமுறை கோலோச்சி விக்கிரமன் சுவன்மிசைப்பார்
சுமத்திப்பாசம், வென்றுகளைந் தருட்சித்த சாமிதிரு வருளுக்
கால் விளைபேரின்ப, மன்றமது வீழ்வணடிற் கலந்திருந்தா னபி
டேக மாறன்மன்னே. (உ௯)

கல்லானைக்குக்கரும்பருத்தியபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௨௦ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௩௮௫.

இருபத்திரண்டாவது,

யானையெய்தபடலம்.

கலிவிருத்தம்

கட்டவிழ்கடுக்கையர்கலானைகழைதின்ன
விட்டதிதுபஞ்சவனிடந்தமணரேவி
விட்டமதயானைவிழமேவலாபுரத்தைச
சுட்டகணைவிட்டுயிரொதொலைத்தமுறைசொல்வாம். (௧)

விக்கிரமபாணடியன்வெலற்கரியசெஙகோ
றிக்குநிலனுந்திறைகொள்செல்வநிறைவெய்த
வக்கிரமவெஙகலியரும்பகையொதுஙகச
சக்கரமுருட்டியிடாசாய்த்துமுறைசெய்வான். (௨)

புத்தரமணுதியபுறக்களையகழ்ந்து
சித்தமறையாகமநெறிப்பயிர்வளர்த்து

(உ௯) விக்கிரமன்-பராக்கிரமத்தையுடையவன். சுவல்-தோண்மேல். (௧) பஞ்சவன்-விக்கிரமபாணடியன். (௩) புறக்களை என்றது-முக்கூற்றுப் புறச்சமயக்களைகளை. மறையாகமப் பயிர்வளர்த்தென்றது-வைதிகசைவஙகளைவிருத்திசெய்தமையை. விதியாவது-அருளைநோக்காது அறத்தினையீட்டல். பத்தியாவது-அறத்தின்முதிர்ச்சியால், அருள்வழி நிற்றல்.

மெய்த்தவிதிபத்தியின்விளைந்தபயன்யாருந்
துய்த்திடமறத்தொழினடத்திவருதூயோன். (௩)

மருவிதழியானுறையும்வானிழிவிமானத்
தருகுவடபக்கமுறவாலயமெழுப்பி
யுருவருவிரணடினையுமொருவிவருசித்தர்
திருவுருவுகண்டுபணிசெய்தொழுகுநாளில். (௪)

செய்யகதிரோன்வழியசெம்பியனொருத்தன்
கையனவன்வென்றிபயில்காஞ்சிநகருள்ளான்
பொய்யமணாகட்டுரைபுரததுறையினின்றான்
மையின்மதிமாறனொடுமொறுபடநின்றான். (௫)

முடங்கன்மதிசெஞ்சடைமுடித்துவிடையேறும்
விடங்கரதுசேவடிவிழுங்கியமனத்து
மடங்களிகர்தென்னனெதிர்வந்துபொரலாற்று
தடங்கலனொர்வஞ்சனையினலடமதித்தான். (௬)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அஞ்சனங்கவுஞ்சங்கோவத்தனந்திரிகூடங்காஞ்சி
குஞ்சரசையமேமகூடமேவிந்தமென்னு
மஞ்சிவர்வரைகளெட்டும்வைகுறுமமணாதம்மி
லெஞ்சலில்குரவர்க்கோலைவேறுவேறெழுதிவிட்டான். (எ)

வடிவுபோலுள்ளமெல்லாமாசிருள்புதையநின்ற
வடிகணமாராவாரெணமுமிரவருமாத்தார்வேய்ந்த
முடிகெழுவேந்தன்விட்டமுடங்கலைநியிர்த்துவாசித்
திடிகெழுகார்போற்குன்றினிழிந்துவேறிடததிற்செல்வார். (அ)

யாவருமொருங்குகூடிபிருள்வழிகொள்வதேய்ப்பக்
காவல்வல்லரணஞ்சூழ்ந்தகாஞ்சிமாநகரதெய்திப்
பூவலர்தாரான்கோயிற்புறங்கடைபுகுந்துவேந்த
னேவலர்விடுப்பவுள்போயிறைமகனிருக்கைபுக்கார். (௯)

---

(௪) உருஅருஇரணடினையும் ஒருவிவரு சித்தர் என்றது-பஞ்சபூத பரிணாமமாகிய தூலவுருவும், மூலப்பகுதியின் காரியமாகிய சூக்குமவுருவும் மாயாகாரியமாதலால் அவற்றைக்கடந்து அருளுருவாய்வந்தமையை. (எ) கவுஞ்சம், இது கிரவுஞ்சமென்பதன்றிரிபு. குஞ்சரசையம் என்றது—யானைகள் வசிக்கும் சையைகிரியை. சையம்-சகிக்கத் தக்கது என்னும் பொருளது. (அ) அடிகள்-இது சமணருள் ஆசிரியராய்நின்றவர்க்குச் சிறப்புப்பெயர். வேறிடம் என்றது - காஞ்சி நகரை; தம திருக்கைக்கு வேறான இடம் என்பது பொருள்.

மன்னவன்முடிமேற்பீலிவைத்தனராக்கங்கூற
வன்னவனவரைநோக்கிவசியமுன்னாறும்வல்லீர்
தென்னனையாபிசாரஞ்செய்துயிர்செகுத்தாலுங்கட்
கென்னதுநாடபொதிதருவல்போயியற்றுமென்றான். (௪0)

தவம்புரிந்தவமேசெய்வார்தாமதற்குடன்பட்டேகி
நிவந்ததெண்டிரைநீர்ப்பாலிநெடுங்கரைக்காதமூன்றிற்
கவர்ந்தகன்சாலைகோலியோசனையகலங்கல்லி
யவம்படுவேள்விக்குண்டங்கோணமெட்டாகக்கண்டார். (௪௧)

விடம்பொதிகாட்டம்பெய்துநிம்பநெய்விராயநஞ்சி
னுடம்புடையுயிரின்கோழூன்கறிப்பொடியூறுமெண்ணெ
யிடம்படவாயங்காந்தவெரிகுழிபுதையப்பெய்து
கொடும்பழிவேள்விசெய்தார்கொல்லாதவிரதம்பூண்டார். (௪௨)

மாடுளபொதும்பர்நந்தாவனமுளசோலையுள்ள
காடுளகருகிசசாயக்கயலுளவோடையுளள
கோடுளவாவியுள்ளகுளமுளவறப்பத்தாவிச
சேடுளமுகிலுந்தீயசிகையெழுகுண்டத்தீவாய். (௪௩)

கூற்றெழுதோற்றம்போலவஞ்சனகுன்றம்போலக்
காற்றெழுசெவியுநால்வாய்களைவியமருப்புமாறு
ஊற்றெழுமதமுமூசலாடியவொறறைகையு
மேற்றெழுவிடம்போர்சீறியெழுந்ததோர்தறுகணயானை. (௪௪)

அந்தமாவேள்வித்தீயுமவியமும்மதமுஞ்சோர
வந்தமாகளிற்றைநீபோய்வழுதியமதுரையோடுஞ்
சிந்தவேதொலைததியென்றுதெனறிசைசெலலவேவி
முந்தவேவிடுத்தமாசுமூழ்குடலமணப்பேயகள. (௪௫)

---

(௪0) பீலி-மயிற்றோகை வசியமுனறாறும எனறது—வசியம், வயஸதம்பம், வாதம். அதிரிசியம், அஞ்சனம, ஆகருஷ்ணம் என்ப வற்றை. ஆபிசாரம்-சததுரு மாரணயாகம்.

(௪௨) விடம்பொதிகாட்டம்-விஷத் தன்மையையுடைய எட்டி விறகு. நிம்பநெய் - வேப்பெண்ணெய நஞ்சினுடம் புடை யுயிரின் கோழ் ஊன் என்றது—விஷம்பொருந்திய சரீரததையுடைய சர்ப் பத்தினது கொழுவியதசையை. கறிப்பொடி-மிளகுத்தூள்.

(௪௩) மாடுளபொதும்பர்முதல் காடுளவென்பதுகாறும் உள்ள உயிர்கள், ஓரறிவுயிர்முதல் ஐயறிவுயிர்காறு முள்ளனவும்; ஓடையு ளவென்பதுமுதல் குளமுளவென்பது வரையில், மலரும் ஏனையுயி ர்களும் ஆதலால்கருகி, வறப்பஎனப்பொதுவினைதந்து கூறினர்.

கலிவிருத்தம்.

அருளற்றிருளுடலிற்புதையமணக்கயவர்களுட்
டெருளற்றருமறையிற்படர்செயலற்றிகபரமெய்ப்
பொருளற்றவனணிகத்தொடுபுறமொய்த்திடமதமா
வெருளற்றிடிகுரலிற்படிவெடிபட்டிடவருமால். (கசு)

அடியின்னளவகல்பாதலமுடியின்னளவணட
மிடியின்னளவெழுகார்செவியெறிகாலளவகில
மடியும்மளவுளர்கான்மத ரழையினனளவுலக
முடிவின்னெழுகடல்கணணழலளவாமுதுவடவை. (கஎ)

கூற்றஞ்சிடவருமிக்கரிகுரலஞ்செவிமுழைவா
யேற்றஞ்செயமடஙகுஞ்செவியெறிகாலவழிவிழித்தீ
யூற்றஞ்செயமடைவாயுடைந்தொழுகுமகடமதநீ
காற்றஞ்செயதிசைவேழமுமகெகஞ்செயதுநவியும். (கஅ)

இடிக்கும்புயல்வயிற்றைகிழிதநிடியேற்றினையுதிர்க்கும்
வெடிக்கும்பிளிறொளியாற்றிசைவிழுஙகிசசெவிடாக்குந்
துடிக்கும்புழைககையோசசிவிணடொடுகுன்றினைசசுற்றிப்
பிடிக்குமகடல்கலக்குந்தனிப்பெருமதனெதனதிரிக்கும். (ககூ)

உருமுக்குரலொலியிற்றுளரொலிவிட்டெறிசெவியிற்
றிருமுட்பிறையெயிறிற்றழலெறிகட்டிருளுடலிற்
றருமுக்கடவருவிததுரலடியிறறெனநிலமேல்
வருமுகரிரவடவைககனல்வரிஞெப்பதமதமா. (உ0)

தெழிபட்டதிக்கயத்தின்செவிதீயப்பகையோமெ
வழிபட்டொருகடுகூற்றெனவருகுஞ்சரவரவை
விழிபட்டவர்மொழியாலுணர்விரைபட்டலர்வேம்பன்
சுழிபட்டலைபுனல்போன்மனஞ்சுழன்றுனினைந்தழன்றான். (உக)

(கஎ) பாதலம்-பாதாளம் அணடம-வானுலகம். இடி-முழக்கம். உளர்கால்-சஞ்சரிககும் ஊழிககாறறு. உலக முடிவின் எழுகடல்-மகாப்பிரளயகால சமுத்திரம முதுவடவை-ஊழித்தீ.

(கஅ) முழைவாய்-குகையினிடம். ஊற்றம்-மிகுதி.

(ககூ) பிளிறல்-முழங்கல். புழை-துவாரம். திரிக்கும்-சுழற்றும்.

(உ0) உருமு-இடி. ஒலி-காற்று. முக்கட வருவி-மூன்றுமத நீராகிய ஆறு. ஒலியிற்று, செவியிற்று என்பன, இடையில் இன்சாரியைபெற்றுவந்த ஒன்றன்பாற் படர்க்கைக் குறிப்பு வினைமுற்றுகள். (உக) தெழி-முழக்கம். பகைஎன்றது-பகைவர்களாகிய சமணர்களை. விழிபட்டவர்-கண்டோர். பொறையாற்றிய-சுமக்கப்பட்ட.

மைப்போதகம்பொறையாற்றியமணிக்கோயின்முன்குறுகாக்
கைப்போதகமுரித்தான்கழற்காற்போதகமூறத்தாழ்
திப்போதகந்தனையுந்தொலைத்தெனைக்காத்தியென்றிரந்தா
னப்போதகல்வானின்றொருதிருவாக்கெழுந்தன்றே. (உஉ)

விட்டார்வலிகெடநாமொருவிற்சேவகனாகி
யொட்டார்விடவருவெங்கரியுயிர்வௌவுதுமுதனின்
மட்டார்பொழிற்கடிமாநகரயற்கீட்டிசைமருங்கோ
ரட்டாலமண்டபஞ்செய்யெனவதுகேட்டெழுந்தரசன். (உ௩)

அகங்கவ்வியகளிப்பெய்திவந்தட்டாலமண்டபம்பொன்
னகங்கவ்வியதெனத்தானொருநாளுன்கினிலமைத்தே
சகங்கவ்வியபுகழான்செய்ததறுகட்கணைமதமா
முகங்கவ்வியவிற்சேவகன்வருவானதுமொழிவாம். (உ௪)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நீணிறனீத்தநீந்துநிழன்மதியிரண்டுணடென்ன
வானிறவலயசங்கவாகுழைநுழைவித்தம்பூம்
பானிறவெகினங்காணப்படாசடைமறைத்துத்தோற்றுங
கானிறைகுஞ்சிசுட்டிற்கடிமயிற்கலாபஞ்சூடி. (உ௫)

கருங்கடன்முளைத்தசெக்கர்ககதிரெனக்குருதிக்கச்சை
மருங்குறவீக்கிசோரிவாயுடைவாளுங்கட்டி
யிரங்குநான்மறைகளேங்கவிருநிலந்தீண்டுதாளிற்
பொருங்கழல்வளைத்துவாளிப்புட்டிலுமபுறத்துவீக்கி. (உ௬)

வீங்கியதடந்தோளிட்டவாசிலைவில்லினோடும்
பாங்குறையிமையப்பாவைபாதியேயன்றிமுற்றும்
வாங்கியவண்ணம்போன்றுமல்லதுமாலுமோபா
லோங்கியவண்ணம்போன்றுமொளிநிறம்பசந்துதோன்றி. (உஎ)

(உஉ) மைப்போதகம்-கரியதிககு யானைகள். மணிக்கோயில் என்றது-இந்திரவிமானத்தை. கைப்போதகம்-துதிக்கையை யுடையயானை. கால்போது-திருவடித்தாமரை. போதகம்-யானை.

(உ௩) ஒட்டார்-பகைவர். வௌவல்-கொள்ளை கொள்ளல். கவ்விய-பொருந்திய. (உ௪) பொன்னகம்-மகம்மேரு. (உ௫) நீத்தம்-வெள்ளம். ஈண்டுகடலின்மேல்நின்றது. வலயம்-வட்டவடிவம். பூ-தாமரைமலர். பானிறவெகினம் என்றது-வெண்மையாகிய அன்ன பட்சியாய்த்தேடிய பிரமனை. சூடு-உச்சிக் கொண்டை. நீலம் நிறம்-நீனிறமெனக் கடை குறைந்து நின்றது. (உ௬) குருதிக் கச்சை-உதிரநிறம் வாய்ந்தகச்சை. வாளிப்புட்டில்-அம்பறாத்தூணி.

காமனுங்காமுற்றஞ்சுங்காளையாம்பருவந்தோன்றத்
தாமுலகளந்தவென்றித்தனிவிற்சேவகனுய்த்தோன்றி
மாமறைமகுடமன்னமண்டபத்தேறித்தென்னர்
கோமகனிடுக்கணடீர்ப்பான்குஞ்சரவரவுநோக்கா. (உஅ)

அஞ்சகூவிளிசசேய்த்தென்னவ துவரவறனிலாதான்
வெஞ்சினக்கோலினோன்றுணயிதித துமெய்குழையவாங்கிச்
செஞ்சிலைநெடுநாணபூட்டிததிருவிரறெறிததுத்தாக்கிக
குஞ்சரமெட்டுமெஞ்சககோளரிமுழக்கங்காட்டி. (உகூ)

இங்ஙிதநெடுங்கோதண்டமிடங்கையிலெடுத்துநார
சிங்கவெங்கணைதொட்டாகந்திருகமுனனிடததாள்செல்ல
வங்குலியிரண்டாலையன்செவியுறவலிததுவிட்டான
மங்குலின்முழங்குமவேழமத்தகங்கிழிநததன்றே. (௩0)

கொண்டலினலறிசசிறிவீழ்நததுகொடியவேழம்
பிண்டதுபாருஞ்சேடன்செனனியும்பிளநததண்டம்
விண்டதுபோலுமென்னத்துணைணைவெருவிப்போன
பணடையதருககுமவீறுமபடைத்தனதிசைமாலயானை. (௩க)

புதைபடக்கரிததோல்போர்நதபுணணியமூர்த்திதாளா
லுதைபடக்கிடந்தகூற்றமொத்ததுமத்தயானை
சுதைபடுமதிக்கோவேநதன்ஞெழுகுலசசிறுவனைத்தான்
பதைபடுமமணாகாலபடரெனப்படரிற்பட்டார். (௩உ)

இருள்கிடந்தனையதானையிட்டசிந்துரங்கார்மாலை
யிருணமுகததொதுங்கிசசெல்லுமிரவிசெங்கிரணம்போன்ற
திருணமுழுதுணணக்காலையெழுகதிர்வட்டமன்ன
திருளினைமறைத்தகண்டனெய்தவாயப்பெயயுஞ்செந்நீ. (௩௩)

(உஅ) உலகளநத என்றது - உலகமுற்றும் தங்கீழ்ப்படுத்தினமையை. (உகூ) கூவிளிசசேய்தது-கூப்பிடுதூரத்தது. வெஞ்சினக்கோல் - கொடுங்கோல். தாக்கி என்றது - குணத்தொனிசெய்தமையை. கோள்-வலிமை.

(௩0) முன்னிடத்தாள்செல்ல என்றது - விற்றொழில் தம்பினையெய்வார்க்குரிய பைசாசம், மண்டலம், ஆலீடம், பிரத்தியாலீடம் என்னும் நால்வகை நிலைகளுள், ஆலீடநிலையை. அதாவது - வலக்கால்மண்டலித்து இடக்கால் முந்துறநிற்றல்.

(௩உ) சுதை-அமுதம். தொழுகுலச்சிறுவன் - மார்க்கண்டன். படர்-துன்பம்; ஓரிடத்து நில்லாது படர்ந்து செல்வது.

பொய்யருமனத்தார்தேற்றும்புன்னெறியொழுக்கம்பூண்ட
வெய்யகோன்கொடுங்கோறன்னைவெணமருப்பாகத்தாங்கி
மையன்மாவடிவங்கொண்டுவெந்தவெங்கலியைத்தென்னன்
செய்யகோலையன்சிங்கவாளியாய்ச்சிதைத்ததன்றே. (ருச)

உருமுவீழ்ப்புண்டகுன்றினும்பன்மாவம்புதொட்ட
பெருமுழைவாயும்வாயும்பெருகினவருவிசோரி
கருமுகின்மானசேனங்கழுதுகள்பூதமொய்த்த
திருமணித்தடங்கோள்வீங்குதென்னவனுவகைபூத்தான். (ருரு)

ஆனையின்புண்ணீருணணவடுத்தகாருடற்பேயென்னச
சேனைபின்செல்லப்போந்தநிணியிருளமணர்தமமை
மீனவன்கணடுசீறவேந்தவன்குறிப்பினிற்கு
மானவெஞ்சினவேன்மன்னர்வல்லைபோய்முடுக்கலுற்றா. (ருசு)

எடுத்தனர்கையிற்றணடமெறிந்தனாமறிததுசூழ்போய்த
தடுத்தனர்கரகந்தூளாததகாத்தனர்பீலியோடுந்
தொடுத்தனருடுத்தபாயைத்துணிபடககிழித்துககால்வாய்
விடுத்தனாமானம்போக்கிவிட்டனர்சில்லோர்தமமை. (ருஎ)

எறியுணடுசெய்தமாயமிழப்புணடுசேனையோடு
முறியுணடுடுக்கம்பாவமூழ்குணடுமொழ்கிசசாம்பிப்
பறியுணடதலையர்யாரும்பழிபபுணடுபோயுநதாமு
முறியுணடகரகத்தோடுமொதுங்குணடுபதுங்கிப்போனூ. (ருஅ)

மாதங்கந்தடிந்தட்டாலமணடபதிருந்தவீரன்
பாதங்கள்கையாற்பற்றிப்பாணடியனிரந்துவேணடிப்
போதங்கள்கடந்தாயென்றும்பொலியவிங்கிருக்தியென்ன
வேதங்கட்கருத்தஞ்சொன்னவேதியனதற்குநேர்ந்தான். (ருகூ)

பின்னுஞ்சில்வரங்கணல்கப்பெறறுநான்மாடக்கூடன்
மன்னுஞ்சின்மயனைவந்துவந்தித்துவருநாட்காம
னென்னுஞ்சின்மலர்பூததணடாரிராசசேகரனைப்பெற்று
மின்னுஞ்சில்லிபந்தேர்வேந்தன்மேதினிபுரக்குமன்னோ. (சுO)

(ருச) வெய்யகோன் - சோழன். மையல்மா-மதமயக்கத்தை யுடையயானை. (ருரு) முழை-மலைக்குகை.

(ருஎ) கரகம்-கமணடலம். துணி - துண்டம்.

(சுO) சின்மயன் - ஞானமே திருமேனியாகவுடைய சோம சுந்தரக்கடவுள். சில்லி - தேருருள்.

வம்புளாய்மலர்ந்தவாரான்வரவிமெத்தக்குன்றிற்
சிம்புளாய்வடிவங்கொண்டசேவகனேவல்செய்த
வம்புளாய்த்துணம்விள்ளவன்றவதரித்தவாபோற்
செம்புளாய்க்கொடியநாரசிங்கமாயிருந்ததன்றே. (சக)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உலகெலா மழித்துமீள வுண்டாக்கு முருததிரன் வீரசத்தியி னிற், சிலதரிசதிறவா வவுணன்மார்பிடந்த சிங்க நாயகனையுங் செய்தி, யலகின்மா தவஞ்செய துரோமசன்றன்பே ரறியவோர் தீர்த்தமுண்டாக்கி, யிலகுபே றடைந்தான் பிரகலாதனு நோற்றீறிலாப் பெருவரமடைந்தான். (சஉ)

யானையெய்தபடலம முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௩க - கரு - திருவிருத்தம் - கசஉஎ.

இருபத்துமூன்றாவது,

விருத்தகுமாரபாலரான படலம்.

கலிநிலைத்துறை

தழையுலாங்கையரேவியதந்திமேல்விடைமே
லழகர்சேவகஞ்செய்தவாறறைந்தனமவரே
கிழவனுகிப்பின்காளையாய்க்கிஞ்சுகச்செவ்வாய்க்
குழவியாய்விளையாடியகொள்கையைப்பகாவாம் (க)

தென்னன்விக்கிரமனபுயத்திருநிலச்செலவி
மன்னிவாழுநாணமதுரையினமறையவனொருவ
னன்னவன்விரூபாக்கனுமவனகுடிவாழ்க்கை
மின்னனுள்வடமீனனுளபெயர்சுபவிரதை. (உ)

அனையர்தமகளுக்கரும்பெறன்மகவின்றியனந்த
புனிதநல்லறஞ்செய்தொரீலொழுக்கமுமபூண்டு

(சக) வம்பு - மணம மதநாகுன்று - மதம்பக்கத்தை யுடைய மலைபோன்றயானை. சிம்புள்-சரபம விள்ள-பிளக்க. செம்புள் ஆய்-பருந்துகள்பின்தொடர்ந்துஆராயும்.அல்லது செம்புளாயக்கொடிய கருடக்கொடியையுடைய (சஉ) வீரசத்தி-அருட்சத்தி.

(க) தழை - மயிற்றோகை. தந்தி - யானை.

(உ) விரூபாக்கன் - மேல் நோக்கிய திருக்கண்ணை யுடையவனென்னுங் காரணம் பற்றிசசிவபெருமானுக் கமைந்ததோர்பெயர்; ஈண்டு அந்தணனுக்கு இடுகுறியாய் அமைந்துநின்றது.

(௩) புனிதநல்லறம் என்றது - சிவபுண்ணியங்களை.

கனையவார்குழலன்னையரெழுவர்பானண்ணி
யினியமாதவஞ்செய்தொருபெண்மகவீன்றூர். (௫)

பேரும்கௌரியென்றழைத்தனர்பிராயமோரைந்திற்
சாரும்கௌரியும்பிறவிநோய்தணிப்பதற்குறுதி
தேருஞ்சிந்தையாடந்தையைவணங்கியிசசென்ன
மீருந்தெய்வதமந்திரமியாதெனவினவ. (௬)

அந்தணனுமதிசயித்தரும்பெறன்மகட்குச
சிந்தையார்வமோடிறைவிதன்மனுவினைசசெப்பத்
தந்தைபாலதுதெளிந்துநாத்தழும்புறப்பயின்றுண
முந்தைநாளருந்தவக்குறைமுடித்திடவந்தாள். (௭)

தாதைதன்றவக்கொழுந்திளுக்கிசையமாசைவ
மாதவத்தனுயாதியாசசிரமத்தில்வழங்கும்
வேதவித்துமாய்மரபினுன்மேம்படுவானெப்
போதுபோதுமென்றுளத்தொடுபுகன்றுகொண்டிருந்தான். (௮)

பருவநாலிரண்டாகமேற்கடிமணப்பருவம்
வருவதாகவங்கொருபகல்வைணவப்படிவப்
பிரமசாரியாய்க்கடைதொறும்பிசசைபுக்குணபா
னொருவன்வந்தனன்பலிககவணயற்புலத்துள்ளான். (௯)

பிச்சைவேண்டினனவற்குத்தன்பெணணினைக்கொடுப்பா
னிசசைகூரந்தருந்தவத்திளுல்வருந்தியீன்றெடுத்த
விச்சைவேதியன்மனையொடுசுற்றமும்வினவா
தச்சமின்றிநீரெடுத்தவனங்கையிறபெய்தான. (௧௦)

கலிக்குநூபுரசசீறடிக்கன்னிதன்விதியும்
பலிக்குவந்தவனல்வினைப்பகுதியுந்தூரப்ப
வொலிக்குமந்திரசசிரகநீரொழுக்கிளுன்முந்திச
சலிக்குமன்னையுந்தமர்களுங்கேட்டுளந்தளர்வார். (௧௧)

---

(௫) அன்னையர் எழுவராவார் - அபிராமி, மகேஸ்வரி, கௌமாரி, நாராயணி, வராகி, இந்திராணி, காளி.

(௬) உறுதி-இது தொழிலாகு பெயராய்ப்பயன்மேல் நிற்றலால்திருவருட்பயன் என்பதுபொருள். (௭) தெளிந்து - சிந்தித்து

(௮) மாசைவன் - வைதிகப் பிராமணருட் சிவ தீட்சை பெற்றவன். ஆதியாசசிரமம் - பிரமசரியம். மரபுஎன்றது-கோத்திரசூத்திரங்களை.

(௯) பருவம்-வயது. (௧௧) சீறடி-சிற்றடி. தூரப்ப-செலுத்த.

குலனுமோர்கிலன்கோத்திரமோர்கிலன்குடிமை
நலனுமோர்கிலனொழுக்கமுஙகல்வியுநண்ணுந்
தலனுமோர்கிலன்கன்னியைத்தத்தஞ்செய்தானெனப்
புலனுமோர்ந்தவன்விதிவழிமதியெனப்புலந்தார். (க0)

மற்றவன்குடிகோத்திரஞ்சூத்திரமற்று
முற்றறிந்தநம்மரபினுக்கொககுமான்மாயோன்
சொற்றதந்திரவயினவத்தொடககுணடுதிரியுங
குற்றமொன்றினிமறுப்பதென்கொடுப்பதென்றிசைந்தார். (கக)

தாயுமொக்கலுமொத்தபின்முறையும்வேதத்
தாயுமெணமணத்தாதியாமறநிலையாற்றாற்
றேயுநுணணிடைக்கன்னியைசசெமபொனுற்புதைத்தக
காயுமாரழன்முன்னரக்காளைக்கொடுத்தான். (கஉ)

தெய்வமஙகலவரிசைகள்செய்துதான்பயந்த
மௌவலஙகுழற்கன்னியைமணமகனோடுங
கௌவையம்புனல்வேலிசூழ்கடிநகர்விடுத்தான்
சைவமஙகலவேதியததாபதனிப்பால். (கரு)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இல்லாக்குக்கிழியீடு நேர்பட்டாலெனப்பல்லாரில்லந்தோறுஞ், செல்லாநின்றிரந்துணடு திரிந்தமகன் மணமகளுய்சசெல்வநல்க, வல்லாளை மணந்துவரு வான்போற்றம்மனைபுகுதவன்கட்சிலப், பொல்லாருய் வைணவத்தாப் புககொழுகுதாய்தந்தை பொருர்களாகி. (கச)

(க0) புலன என்றது அதனாலுணருமநூலகளின்மேனின்றது.

(கக) மாயோன் சொற்றதந்திரம்-திருமால் கூறிய பஞ்சராத்திராகமம். ஐந்துராத்திரியிற்செய்யப்பட்டதாதலினப் பெயர்வந்தது. சூத்திரமாவது - பேதாயனம், ஆபஸ்தமபம், ஆஸ்வலாயனம், திராகியாயனம், சத்தியாஷாடம் முதலியன.

(கஉ) எண்மணத்து ஆதியென்றது-பிரமவிவாகத்தை, அதாவது பிரமசாரிக்குக் கன்னியைத தீமுன்னர்க்கொடுப்பது. எண்மணமாவன-பிரமம், பிராசாபத்தியம், ஆரிடம், தெய்வம், காந்தருவம், ஆசுரம், இராக்கதம், பைசாசம் என்பன. (கரு)மௌவல்-வனமல்லிகை. கௌவை - ஒலி. புனல்வேலி-வயல். கடி-காவல்.

(கச) கிழியீடு-பொன் முடிப்பு. செல்வம் நல்கவல்லாள்-இலக்குமி. வன்கண்-கொடுமை.

வந்தமணவாட்டிசிவ சிந்தனையுஞ்சைவதய வடிவுநோக்கி, வெ
ந்தவுடல்போன்மனமும் வெந்தவளை வேறொதுக்கிவேண்டாராகி,
சிந்தனைசெய் தொழுகுவாரவளையொருநாணீத்துநீங்கிவேற்றூர்த்,
தந்தமர்மங் கலங்காண்பான் றனியேவைத் தகம்பூட்டித் தாங்கள்
போனார். (கரு)

உணமாசு கழுவுவது நீறென்றே யுபநிடத முரைப்பக்கேட்டு,
மண்மாசு படப்பூசும் வடிவுடையாரகன்றதற்பின் மனையில்வைகும்,
பெணமாசு கழியவொருசிவனடியாாதமைக்காணப்பெறுமலினறெ
ன், கணமாசு படுவதெனக் கனிந்தொழுகு தலையன்பாற்கவலைகூர்
வாள். (கசு)

சிவனடியாாக்கன்பிலாசசிநதையேயிரும்பேவல்செய்துநாளு,
மவனடியார்திறத்தொழுகாவாகசையே மரஞ்செவிகண ஞதியைந்
தும், பவனடியா ரிடைசசெலுத்தாப்படிவமே பாவைமறைபரவுஞ்
சைவ, தவநெறியல் லாநெறியே பவநெறியென் றளியளாயத் தளர்
வாள் பின்னும். (கஎ)

எனைத்துயிர்க்கு முறுதியிகபரமென்ப வவைகொடுப்பானெல்
லாந்தானு, யனைததுயிாகது முயிராகு மரனெனபவவனறிவார்க்கங்
கம்வாக்கு,மனத்துறுமெயப் பததிவழிவருமென்பவப்பத்திவழி நிற்
பார்க்கு, வினைத்துயாதீர்ந நிடவெடுதத வடிவென்ப தவனடியார்
வேடமன்றே. (கஅ)

என்னவிருந் தலமருவா ளிருக்குமிடத் தவளுள்ளதறெண்ணி
யாஙகே, தென்னவனுயிருந்தரசு செயததிரானவட்கருளுஞ் செவ்
விநோககிக், கன்னமுரங கரஞ்சிரந்தோள் கணடமுங கணடிகை
பூணடு கையிற்றம்போற்,பன்னெடுநாட் பழகியதோாதனிப் பெரிய
புத்தகமும் பக்கஞ்சோததி (கக)

(கரு) வெந்தவுடல என்றது-வைணவக் கோட்பாட்டின்படி
சுடப்பட்ட வுடலினையுடையராதலின. தமர்-சுறறம்.

(கசு) உணமாசு என்றது - மும்மலஙகளை. நீறு-அணிந்தோர்
வினைகளை நீற்றுவது. தலையன்பு - சிவநேசம்.

(கஎ) மறைபரவும் சைவதவநெறிஎன்றது-வேதஙகளைப்போல
முத்திநிலையை சோபானமார்க்கஙகளாக மலைவுபடக்கூறுது முற்
படக்கூறி அந்நெறியில் நிற்பார்க்கு முத்திதருஞ்சமயம் சைவசமய
மேயாதலின். (கஅ) எனைத்துயிர் என்றது - விஞ்ஞானகலர், பிரள
யாகலர், சகலர் என்னுமூவகையான்மாக்களை, பயன்-உறுதி இகம்,
இப்பிறப்பு, பரம், மறுபிறப்பு. மெய்ப்பத்தி-சிவபத்தி.

(கக) அலமரல் - வருந்தல்.

கரித்தநீள் கயன்முள்ளி னரையுழுது திரைகவுளுங் கனைக்கு நெஞ்சுஞ், சரிந்தகோ வணவுடையுந் தலைப் பனிப்ப முத்தரியந் தாங்குந்தோளும். புரிந்தநூல் கிடந்தலையும் புண்ணியநீ றணிமார்பும் பொலியநீழல், விரிந்ததோர் தனிக்குடையுந் தண்டூன்றிக் கவிழ்ந்த கையு மெய்யுந்தாங்கி. (உ0)

ஒருத்தரா யுணடிபல பகல்கழிந்த பசியினர்போ லுயங்கிவாடி, விருத்தவே தியராய்வந் தகம்புகுதக் கணடெழுந்து மீதூரன்பின், கருததளாய்த் தவிசிருத்திக் கைதொழுது சிவனையிங்குக் காணவென்ன, வருத்தமா தவமுடையே னெனமுனிவர் பசித்துன்பால் வந்தேமென்றார். (உக)

இறபூட்டிய போயினு ரெமக்கு னகௌரி யியம்பமேரு, விற்பூட்டிப் புரம்பொடித்த வேதியர்ன் கைதொட்டு விடுமுன்யாத்த, கொற்பூட்டு விடுத்திறந்து கடிதடிசில் சமைத்திடுவெனக் குமரிதாளி, வற்பூட்டு மடவரலு மவ்வாறே யட்டில் புகுந்தடிசிலாக்கி. ()

தையன்மா தவககொழுந்து புறம்போந்து சிரகநீர் தளிர்க்கைதாங்கி, யையனே யமுதுசெய வெழுந்தருளுமென வெழுந்தவடிகள்பாதச, செய்யதா மரைவிளக்கி யந்நீதன் சென்னியின்மேற்றெளித்துப்பாச, மையன்மா சிருள்கழுவி யகமபுகுவித் தாசனமேல் வைத்துப்பின்னா. (உந)

நகைமலரிட் டருசசித்து நல்லபரி கலந்திருத்தி நறுவீமுல்லை, முகையனைய பாலடிசில் வெள்ளிமலை யெனப்பருப்பு முதுகித்செம்பொற், சிகரமெனப் பல்வேறு கருனைபுறந் தழீஇக்கிடந்த சிறுகுன்றிட்ட, வகையென செய் யருவியெனப் படைத்தனைய சிற்றுணடி வகையுமபெயது. (உச)

செய்யவா யிடையிடையே முகமனுரை யின்னமுது செவியினூட்டத், தையலாள் வளைக்கையறு சுவையமுது வாயூட்டத் தளர்

(உ0) கவுள்-கபோலம் பனிப்பு-நடுக்கம்.

(உக) உயஙகல்-மயஙகல். தவிசு-ஆசனம்.

(உஉ) கொல் என்னுஞ் சாதிப்பணபு கொல்லன்மேல் நிற்றலால் பணபாகுபெயர். அல்லது-ஈறுதொக்க தெனினுமமையும்.

(உச) பரிகலம்-உண்கலம். திருத்தி-புநிதப்படுத்தி. இதுமங்கலவழக்கு. கருனை-பொரிக்கறி. (உரு) முகமன்-உபசாரம். அமுது-தேவாமிர்தம். பூ வில் என்றது—மன்மதன் தேவர்கள்மேல் தபாணங்களை யெய்யும்வில், மலர்வில்லாதலின்.

தயாக்கை, யையர்தாங் திருவமுது செய்தமு துண்டவரெனமூப் ப கன்றபூவிற், கையதே மலர்வாளிக் காளைவடிவா யிருந்தார் கன்னி காண. (உ௫)

பூசியவெண் ணீறுபோய்க் கலவையாய்க் கண்டிகைபோய்ப் பொன்செய்பூணுங, காசணிபொற் குண்டலமுங கடகமுமாய் மூப் புப்போய்க் காளையான, தேசுருவங்கண்டு நடுநடுங்கி வளைக் கரநெ ரிதருத் திகைத்து வேர்த்துக், கூசியொரு புறத்தொதுங்கி நின்று ளக்கற்புமலர்க் கொம்பரன்னாள். (உ௬)

ஆனபொழு தருங்கடிநன் மணங்குறித்து மனையிற்றீர்ந் தய லூர்புக்க, தேனொழுகு துழாயலங்கற் றீர்த்தனுக்கன் புடையார் போற் றிரியும்வஞ்ச, மானமுடை யார்மீண்டு மனைபுகலும் பதினு று வயதின்மேய, பானன்மணி கண்டனுதற் காப்பணிந்தோர் பசு ங்குழவிப் படிவங்கொண்டான (உ௭)

எழுதரிய மறைச்சிலம்பு கிடந்துபுறத் தலம்பவன்ப ரிதயமெ ன்னுஞ், செழுமலரோ டையின்மலர்ந்து சிவானந்தத் தேன்றதும் பு தெய்வக்கஞ்சத், தொழுதகுசிற் றடிபபெரிய விரல் சுவைத்து மைக்கணீர் துளும்பவாய்விட், டழுதணையா டையிற்கிடந்தா ன னைத்துயிரு மீன்றுகாத் தழிக்குமப்பன். (உ௮)

தாய்விட்டுப் போனதொரு தனிக்குழவி யெனக்கலங்கித தா ங்கித்தேடி, யாய்விட்டுப் பிரமனழ மறைகளழ வன்புடையா ளன் பிற்பட்டு, வாய்விட்டுக் கிடந்தழுத மகவினைக்கண் டனங்கனையா ண் மாமியென்னுங், காயவிட்டு மருக்கொடியா ளிம்மகவே தெனக் கேட்டாள் கௌரிதன்னை (உ௯)

நத்தனயன் றனக்கரிய நாயகனுக் கன்புடையாணவில்வாடே வ, தத்தனயத் தருமனைவி யொடுபோந்து சிறுபோது தையலாயீ ண், டித்தனயன் றனைப்பார்த்துக் கோடியென வைத்தகன்று னெ ன்றுமுன்னஞ், சித்தநய னங்கலங்கச் சீறிமண வாட்டிதன்மேற் செற்றங் கொண்டாள். (௩0)

என்புபூண் டுகொட்டிற் பொடியாடு முருத்திரனுக் கிடைய ரூத, வன்புபூண டான்மகவுக் கன்புடையாய் நீயுமெமக் காகாயெ ன்று, துன்புபூண் டயர்வாளை மகவையுங்கொண் டகத்தைவிடத் துரத்தினார்கள், வன்புபூண் டொழுகுவை ணவம்பூண்டு பொறை யிரக்க மானநீத்தார். (௩௧)

(உ௭) பானல்-நீலோற்பலம். அலம்ப-ஒலிக்க.
(உ௯) விட்டுமேதம்—வைணவமதம் விட்டு-இது ஆசிரியச் சிதைவு.
... ...வன். நர்து-சங்கு.

தாயிலாப் பிள்ளைமுகந் தனைநோக்கித் தெருவினிடைத் தன ர்வாளுள்ளம, கோயிலாக் கொண்டுறையுங் கூடலு யகனைமனக் கு றிப்பிற்கண்டு, வேயிலாக் கியதடந்தோட் கௌரிதிரு மந்திரத்தை விளம்பலோடுஞ், சேயிலாக் கிடந்தழுத குழவிவிசும் பிடைவிடை மேற் றெரியக்கண்டாள். (௩உ)

மழவுருநீத் தடலேற்றின் வருவார்தம் மிடத்தணங்கின் மணு வையோதிப்,பழகியபார்ப் பனமகளைப் பார்ப்பதியின் வடிவாக்கிப் பலருங்கண்டு, தொழவிடைமே லேறுறிவிசும் பாருகமலர்மாரிசுரர் சுடுறற, வழகவெழுந் தருளினார் களிதூங்கி யதிசயித்தா ரவனி மாக்கள். (௩௩)

விருத்தகுமாரபாலரானபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் - ௩உ - க்கு - திருவிருத்தம் - கசசுo.

இருபத்துநான்காவது,

கான்மாறியாடினபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

திருத்தராய்மதுராபுரிமேவியசித்தராகியசெல்வா
விருத்தராயிளையவருமாயமழவுமாய்வேடமகொணடடலேற்றி
னொருத்தராய்விளையாடியவாடலேயுரைததனமினிமன்று
ணிருத்தராயவர்மாறிநின்றுடியநிலைசிறிதுரைசெய்வாம். (க)

வேந்தன்மீனவன்கொடியவனுகியவிககிரமன்றன்றோ
னேந்துமண்பொறையிராசசேகரன்புயதநிறககியைந்தருகாடன்
பூந்தணமாமலர்வேதியன்மாதவன் புரத்தின்மேற் பொலிந்தோங்கு
சாந்தநீறெனச்சணணித்தபுணணியத்தனிமுதனகர்சார்ந்தான். [௨

(௩உ) சேய் இல் - தூரம் இல்லாத. எனவே சமீபத்தில் எ ன்பது பொருள்.

(உ) மீனம் வன்கொடியவன் - மீனமாகிய வலியகொடியையு டையவன். மாமலர்-இலக்குமிவசிக்குந் தாமரைமலர். வேதியன்- பிரமன். சண்ணித்தல்-பூசல்.

கண்ணகன்புவியிராசசேகரன்பொதுக்கடிந்துசெங்கோலோச்சி
வண்ணவெண்குடைநிழற்றுவானனந்தவடிவமாய்த்தனிமன்று
ளண்ணலாடியதிருநடத்தன்பிறனலாடனூலொழித்தேனை
யெண்ணுமூவிருபத்துமுக்கலையுங்கற்றிறைமுறைசெய்நாளில். ()

சிலம்பிவாயினூலிழைத்திடும்பந்தரிற்செங்கண்மாமுழவைகு
மலம்புதெண்டிரைப்பொன்னியந் தண்டுறையானைக்காவிறைநகன்
கலந்தசிந்தையான்மூவிருபத்துநாற்கலைகளும்பயின்றுள்ள [பு
மலர்ந்தவன்கரிகாற்பெருவளத்தவன்வையகம்புரக்கின்றான். (௫)

பொன்னிநாடவன்வாயிலுள்ளானொருபுலவன்வந்தலர்வேம்பின்
கன்னிநாடனைக்கண்டுமுன்பரவுவான்கனைகழற்கரிகாலெம்
மன்னவற்கறுபத்துநாற்கலைகளும்வரும்வராதுனக்கொன்று
தென்னரேறனையாயதுபரதநூலெறிநிலையெனச்சொன்னான். (௬)

கேட்டமீனவன்மறுபுலவிஞ்சையன்கிளத்துசொல்லிகன்மான
மூட்டவாகுலமூழ்கியமனத்தனும்முதுமறைச்சிரமன்று
ளாட்டமூன்றுடைநாயகனுடலைநானுமாடுதற்குள்ளம்
வேட்டதேகொலாமிதுவுமெம்பிரானருள்விதியெனவதுகற்பான்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆடனூல்வரம்பு கண்டவராகி யவ்வழியாடலும் பயின்ற, நாடக நடைதேர் புலவரைத்தருவி ரணணியவவாகவெலா மகிழ்ச்சி, வீட ருஞ்சிறப்பா லறுவையும்பூணும் வெறுக்கையும் வெறுத்திடக் கொடுத்துப், பாடல்வண்டரற்றுந் தாரினன் பரதப்பனுவலுங் கசடறப் பயில்வான். (எ)

பாவமோடராகந்தாளமிம்மூன்றும்பகாநிடுமுறைபினற்பரத
மாவையினங்கமுபாங்கமேபிரத்தியாங்கமேயலர்முகராக
மோவறுசீர்சால்கரப்பிரசாரமுவமையில்சிரக்கரகருமங்
தாவறுகரகேததிரங்கரகரணந்தானகமேசுத்தசாரி. (அ)

விண்டிடாத்தேசிசாரியேநியாயம்விருத்தியேபிரவிசாரம்பூ
மண்டலமுடனாகாசமண்டலமேமாசிலசுத்தககரணஞ்சீர்

(௫) கரிகாற்பெருவளத்தவன்-உறையூரிலிருந்தரசுபுரிந்த சோழன். இவனுக்கு இப்பெயர், ஓர்முனிவர் வாக்கின்படி இவனது தாயார் இவன்காலில் கரிக்கோடிட்ட காரணம்பற்றிவந்தது-இதனைச் செவ்வந்திபுராணத்திற்காண்க. வளவன் என்னுஞ்சொல், வளத்தவனெனவந்தது. வளமையையுடையானென்பதுபொருள்.

(௬) விஞ்சையன்-கவிஞன். ஆகுலம்-துன்பம். (எ) ஆடல்நூல் பரதநூல். அறுவை-ஆடை. (அ) பாவம் என்பது-மெய்ம்மயிர் சிலிர்த்தன்முதலிய பத்துச்சத்துவங்களிலொன்று. அது-வெகுண்டோன விநயமுதலிய இருபத்து நான்குவகைத்தாய் நிற்கும்.

கண்டவுற்புலிதகரணமேயங்ககாரமேயிரேசிதமென்னக்
கொண்டநாலைந்துபேதமுஙகற்றுக்கோதறப்பயின்றபினவற்றுள்.
வருத்தமின்மனோபாவாதியாமெட்டுமைகநிருத்தஙகளிற்சாரி
நிருத்தமாகியதாண்டவமகமார்க்கஙிகழ்த்திடுங்தேசியேவடுகே
யருத்தமாகியசிஙகளமெனமூன்றுமதுநிலையாறுமூவிரண்டு
திருத்தமாம்பதமுந்திகழிரேகாதிசெப்பியவஙகமீரெட்டும். (கo)

நால்வகைத்தாருஙகரணமுமேலோர்நாட்டியவிருவகைக்காமுங்
கால்வகைபுரிகைமுதற்பதினாறுஙகவான்மனையாதியாமிரண்டு
பாலதுமடிப்புவகையெழுநான்கும்பழிப்பறுசுத்தசாரியெனு
மேலுறுபூசாரிகள்பதினாறுமித்துணைக்ககனசாரிகளும். (கக)

எற்றதிக்கிராந்தமாதியாமுப்பதிருவகைததேசிசாரிகளுங்
காற்றினுஙகடுங்தேர்சசக்கரமுதலாஙககனசாரிகைகளேழைந்துஞ்
சாற்றுவிக்துவற்பிராந்தமாதியவாஞ்சாரிபத்தொன்பதுமாகப் [கள்
போறறிவையனைத்தும்படப்புட்பபுடத்திலக்கணமுதற்பொருள்
ஆசவாத்தியமுன்பொருணமுநறகளாசமாதியாம்பாடபேதஙகள்
பேசியபதினொன்பதுமபடகபேதமொன்றொழிந்தநாலைந்து
மாசறுமளகமாதியாம்பாடவகைகளுமேலுமறறவற்றிற் [யும்.
பூசல்வார்த்திகத்தொட்டைவகைசசசச புடாதியாந் தாளமாத்திரை
இளந்தமாத்திரையின்கதிகளுஞ்சொல்லுங கீதமும்பாடமு மெழுத்
வளந்தருமணிபந்தாதிகீதஙதின்வருததகட்டளையெழுநான்கு [தும்

(கூ) நாலைந்துபேதம என்றது - அஙகமுதல் இரேசித மீறாகக் கூறிய இருபதுபேதஙகளாகிய பொதுவிலக்கணஙகளே.

(கo) அகமார்ககம்-அகக்கூத்து. அதாவது அகசசுவை பற்றி நிற்பது. தேசிபாவது, கீதத்துககு அடிசாரி முதலாகக் காற்சுற்றுத ல், எறிதல்முதலியன. வடுகு ஆவது, கால்களும், உடற்றூக்கு முத லியவுடல்வர்த்தனைகளுமுடையது.சிஙகளமாவது-இவ்விரணடிலக் கணஙகளையுமுடையது. இவை-பதாகைமுதலிய கரகரணஙகளும், காற்றுச்சுற்றுமுதலிய காற்புரிகைகளு முடைமையால் மெய்த்தொ ழிற்கூத்தெனவும் பெயாபெறும். ஆறுமூவிரண்டு-பன்னிரண்டு. இ வற்றைவிரிக்கின் பெருகுமாதலின, குணநூல், சயந்தநூல், பெரு நாரை. பெருஙகுருகு முதலிய நூல்களுட்காண்க.

(கக) இருவகைக்கரம்-எழிற்கை, தொழிற்கை. பாலது-பகுப் பினையுடையது, பால்-பகுதி. அது பகுதிப்பொருள் விகுதி.

(கஉ) பதினாறு ஒன்பதும் - இருபத்தைந்தும். ஒன்றொழிந்த நாலைந்து - பத்தொன்பது.

மளந்திசேரளையாதிகட்டளையேழைந் தாகன்கமைந் துபாவாதி
விளம்பியமூன் றுகலப்புமீருகவிளைத்திடுங்கூத்தகமார்க்கம். (கச)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உரைத்தவிக்கூத்துக்கற்கும்போ துதன்னுடம்பிற்சால
வருத்தநோயெய்தியிந்தவருத்தநான்மறையுந்தேரு
வருத்தமாயறிவாய்வெள்ளியம்பலத்தாடிநின்ற
நிருத்தனுர்தமக்குமுணடேயெனப துநினைவிற்கொண்டான். (கரு)

கரியதாமரைக்கண ணுனுங்கமலநான்முகனுங்காண்டற்
கரியதாளொன்றேநோவவாற்றநாணிற்பகந்தோ
வுரியதாமிதனைககற்றுவருத்தமுற்றோர்ந்துமீது
தெரியநானிருப்பதேயோவறனெனச்சிந்தைநோவான். (கசு)

வடுப்படுபிறவிப்பௌவவரம்புகாணகின்றநாள்வந்
தடுப்பவர்யாவரேனுமவாக்கெலாம்போகம்வீடு
கொடுப்பவர்செய்யுமிந்தக்கூத்தையெப்படிநாஞ்சென்று
தடுப்ப துதகாதென்றேனும்வருந் துமேசரணமென்னு. (கஎ)

இதற்கிது துனிவென் றுன்னியெழுந் துபோய்ச்சிவனிராவிற்
கதக்களிற்றொருத்தலேந் துங்கதிரமணிக்குடிமிக்கோயின்
மதக்கரியுரியினுற்குவரம்பறச்சிறந்தபூசை
விதப்படயாமநான்கும்விதிவழியியற்றல்செய்யா. (கஅ)

விண்டகமலர்த்தாளேத்திவெள்ளியம்பலத்துளன்பர்
தொண்டகமலரநின்றசோதிமெய்ஞ்ஞானக்கூத்தைக்
கண்டகமகிழ்ந்துதாழ்ந்துகட்புனல்சோரச்செங்கை
முண்டகமுடிமேலேற்றிமுகிழ்த்துநின்றிதனைவேணடும். (கசு)

நின்றதாளெடுத்துவீசியெடுத்ததாணிலமீதூன்றி
யின்றுநான்காணமாறியாடியென்வருத்தமெல்லாம்

(கரு) இக்கூத்து என்றது-அகக் கூத்தினை. அருத்தம்-பொருள்.

(கசு) தெரிய என்றது-தெரிந்து என்னும்வினை யெச்சத்திரிபு.

(கஅ) கதம்-கோபம். (கசு) விண்டகமலர்த்தாள் என்றது, தனது இதயத்தில்மலர்ந்த தாமரைமலர் போன்ற திருவடிகளை. தொண்டகம்-தொண்டுபூண்டமனம். மெய்ஞ்ஞானக்கூத்து என்றது-முத்தியருளும் ஞானநடனத்தை. "ஊனநடன மொருபாலொருபாலாம், ஞானநடந்தா னடுவேநாடு" என்ற திருவருட் பயனுலுமுணர்க.

பொன்றுமாசெய்தியன்றேற்பொன்றுவலென்றுவன்பிற்
குன்றனுன்சுரிகைவாண்மேற்குப்புறவீழ்வேனென்று. (உ0)

நாட்டினுன்குறித்துப்பாயநணுமுன்னிடத்தாளுன்றி
நீட்டினுன்வலத்தாள்வீசிநிருமலன்மாறியாடிக்
காட்டினுன்கன்னிநாடன்கவலையும்பாசமூன்றும்
வீட்டினுன்பரமானந்தவேலையுள்வீட்டினுனே. (உக)

விளைகள்வாய்வீழ்ந்தவண்டின்மெய்யறிவின்பமென்னு
மளவிலாமுந்நீர்வெள்ளத்தாழ்ந்தவனெழுந்துபின்னு
முளமும்வாசகமுமெய்யுமுடையவனதுவேயாகப்
பளகிலாவன்புதானேபடிவமாய்ப்பழிச்சலுற்றுன். (உஉ)

கலி விருத்தம்.

பெரியாய்சரணஞ்சிறியாய்சரணங்
கரியாகியவங்கணனேசரண
மரியாயெளியாயடிமாறிநடம்
புரிவாய்சரணம்புனிதாசரணம. (உங)

நதியாடியசெஞ்சடையாயநகைவெண
மதியாய்மதியாதவர்தம்மதியிற்
பதியாய்பதினெணகணமும்பரவுந்
துதியாய்சரணஞ்சுடரேசரணம். (உச)

பழையாய்புதியாய்சரணம்பணிலக்
குழையாய்சரணங்கொடுவெணமழுவா
ளுழையாயசரணம்முருகாதவாபால்
விழையாயசரணம்விகிர்தாசரணம். (உரு)

இருளாய்வெளியாயசரணம்மெனையும்
பொருளாகநினைந்துபுரந்தரன்மா

(உ0) பொன்றுவல் - இறப்பேன். சுரிகைவாள் - இருபெய ரொட்டுப் பண்புத்தொகை. சுரிகை - உடைவாள் (உக) பாசம் மூன்றுவன - ஆணவாதி மும்மலங்கள். (உரு) பழையாய், புதியாய் என்றமையை - "முன்னைப்பழம் பொருட்கும் முன்னைப்பழம்பொருளே. பின்னைப்புதுமைக்கும் பேர்த்துமப்பெற்றியனே என்னுந்" திருவாசகத்தானுணர்க. பணிலம் — சங்கு.

(உசு) இருளாய், வெளியாய் என்றது - ஆன்மா, தான்மாத்திரையாயும், தனுகரணாதிகளோடு கூடியும் நிற்கும் கேவலசகல அவதரங்களில் தானுமவ்வாறு நின்றருளுதலை.

றெருளாதநடந்தெரிவித்தெனையா
ளருளாய்சரணம்மழகாசரணம். (உசு)

அயனத்தனெனப்படுமோடரவச
சயனத்தவனைத்தருதத்துவநால்
வயனத்தவவானவர்வானவசே
னயனத்தவனுயகனேசரணம். (உஎ)

கதவெங்கரியின்னுரியாய்சரண
முதலந்தமிலாமுதலேசரணென்
றதிர்பைங்கழனூபுரவண்டலறும
பதபங்கயமுன்புபணிந்தரசன. (உஅ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

என்றுமிப்படியேயிந்தத்திருநடம்யாருங்காண
நின்றருள்செய்யவேண்டுநிருமலமானவெள்ளி
மன்றவவடியேன்வேண்டுமவாமிதுவென்றுதாழ்த்தா
னன்றுதொட்டின்றுமெங்கோனந்நடநிலையாய்நின்றான்.(உகூ)

கான்மாறியாடினபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் உ௨ - சகு - திருவிருத்தம் - கசஅகூ.

இருபத்தைந்தாவது,

பழியஞ்சினபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஈறிலான்செழியனன்புக்கெளியவனாகிமன்றுண்
மாறியாடியகூத்தென்சொல்வரம்பினதாமேகங்கை
யாறுசேர்சடையான்றானோரரும்பழியஞ்சித்தென்னன்
றேறலாமனத்தைத்தேற்றுந்திருவிளையாடல்சொல்வாம். (க)

இனையநாட்சிறிதுசெல்லவிராசசேகரன்றன்காதற்
றனையனுங்குலோத்துங்கற்குத்தன்னரசிருக்கைநல்கி

(உஎ) நால்வயனத்தவன் - நான்கு வேதங்களாகிய திருவாக்குகளையுடையவன். வசனம் - வயனம் எனத்திரிந்துநின்றது. சேல்நயனத்தவள் - அங்கயற்கண்ணி.

வினையெலாம்வென் றுஞானவெள்ளியம்பலத்துளாடுங்
கனைகழ லிழலிற்பின்னிக்கலந்துபேரின்பமுற்ருன். (௨)

குரவன்செங்கோல்கைக்கொண்டகுலோத்துங்கவழுதிசெங்க
ணரவங்கம்பூண்டகூடலாதிநாயகனைநித்தம்
பரவன்பின்வழிபாடாஞப்பத்திமைநியமம்பூண்டா
னிரவஞ்சுங்கதுப்பினல்லாரீரையாயிரவருள்ளான். (௩)

கொச்சகக்கலிப்பா.

அப்பதிஞயிரவர்க்குமொவ்வொருத்திக்கவ்வாறு
யொப்பரியவறுபதிஞயிரங்குமரருளரவருட்
செப்பரியவல்லாண்மைச்சிங்கவிளவேறனையான்
வைப்பனையான்முதற்பிறந்தமைந்தன்பேரனந்தகுணன். (௪)

கலைபயின்றுபரிநெடுந்தோகரிபயின்றுபலகைவாள்
சிலைபயின்றவருகுமரர்திறநோக்கிமகிழ்வேந்த
னலைபயின்றகடலாடைநிலமகளையடலணிதோண
மலைபயின்றுகுளிர்தூங்கமகிழ்வித்துவாழுநாள். (௫)

செய்யேந்துதிருப்புத்தூர்நின்றுமொருசெழுமறையோன்
பையேந்துமரவல்குன்மனைவியொடும்பானல்வாய்க்
கையேந்துகுழவியொடுங்கடம்புகுந்துமாதுலன்பான்
மையேந்துபொழின்மதுரைநகர்நோக்கிவருகின்றுன். (௬)

வருவானுண்ணீர்வேட்டுவருவாளைவழிநிற்கும்
பெருவானந்தடவுமொருபேராலினீழலின்கீ
ழொருவாதபசுங்குழவியுடனிருத்திநீர்தேடித்
தருவான்போய்மீண்டுமனையிருக்குமிடந்தலைப்படுமுன். (எ)

இலைத்தலையபழுமரத்தினமிசைமுனஞளையதொரு
கொலைத்தலையகூர்வாளிகோப்புண்டுகிடந்ததுகா
லலைத்தலையவீழ்த்தும்மைவினையுலப்பவாங்கிருந்த
வலைத்தலையமாஞேக்கிவயிறுருவத்தைத்தன்றுல. (அ)

அவ்வாறவ்வணங்கனையாளுயிரிழந்தாளவ்வேலைச்
செவ்வாளியேறிட்டசிலையுடையானொருவேடன்

(௩) குரவன்-பிதா. ஆறு - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப்பெயரெச்சம் நியமம் - கடன். கதுப்பு - கூந்தல். (௬) செய்-வயல்-பை-படம். பால்நல்வாய்-பால்மணங்கமழும்நல்லவாய். கடம்-காடு. மாதுலன்-மாமன். மை-மேகம். (அ) பழுமரம்-ஆலமரம். கோப்புண்டு-சிக்கிக்கொண்டு. உம்மை-முற்பிறப்பு.

வெவ்வாளியேறனையான்வெயிற்கொதுங்குநிழறேடி
யவ்வாலநிழலெய்தியயனின்றானிளைப்பாற. (௯)

தண்ணீர்க்குப்போவாயாவிதலைப்பட்டமறையவனு
முண்ணீர்கைக்கொண்டுமீண்டொருங்கிருந்தகுழவியொடும்
புண்ணீர்வெள்ளத்துக்காறாழ்ந்துயிரைப்புறங்கொடுத்த
பண்ணீரமழலைமொழிப்பார்ப்பனியைக்கண்ணுற்றான். (௧௦)

அயில்போலுங்கணையேறுண்டவ்வழிபுண்ணீர்சோர
மயில்போலவுயிர்போகிக்கிடக்கின்றாண்மருங்கணைந்தென்
னுயிர்போல்வாயுனக்கிதுவென்னுற்றதெனமத்தெறிதண்
டயிர்போலக்கலங்கியறிவழிந்துமணஞ்சாம்பினான். (௧௧)

இணையதோர்பெண்பழியையாரேற்றாரெனத்தேர்வா
னனையதோர்பழுமரத்தின்புறத்தொருசாரழல்காலு
முனையதோர்கணையோடுமுடக்கியகைச்சிலையேந்தி
வினையதோர்ந்தெதிர்நின்றவிறல்வேடன்றனைக்கண்டான். (௧௨)

கலிநிலைத்துறை.

காப்பணிதாளன்வாளொடுவீக்கியகச்சாளன்
கூர்ப்பகழிக்கோலேறுவில்லன்கொலைசெய்வா
னேற்பனகைக்கொண்டிவ்விடைநின்றானிவனேயென்
பார்ப்பனியைக்கொன்றின்னுயிருண்டபழிபூண்டான். (௧௩)

என்னமதித்தேயேடாவேடாவென்னேழை
தன்னைவதைத்தாய்நீயேயென்னாத்தழலகால்கண
மின்னவெயிற்றுக்கூற்றெனவலவாய்விட்டார்த்து
மன்னவனுனைப்பாசமெறிந்துவலித்தேகும். (௧௪)

மாண்டவளைத்தன்வெந்நிடையிட்டான்மகவொக்கற்
றாண்டவணைத்தான்றாய்முலைவேட்டழுதன்சேயைக்

---

(௯) ஆளி ஏறு-ஆண்சிங்கம். (௧௦) ஆவி-நீரோடை. கால்-கால்வாய். புறங்கொடுத்த-இழந்த.

(௧௧) அவ்வழிஎன்றது - அம்புதைத்தவாயிலே. சாம்பல்-ஒடுங்கல். (௧௨) வினை அது ஓர்ந்து - மிருகங்களைக் கொல்லுந்தொழிலை ஆராய்ந்து. விறல்-வெற்றி. (௧௩) காப்பு-தொடுதோல். கச்சாளன்-கச்சையை யுடையவன். பகழி-அம்பு (௧௫) வெந்-முதுகு ஒக்கல்-இடைப்பக்கம். தாண்ட-பொருந்த. அளியன் - கிருபையையுடையவன். இது ஈண்டு அந்தணன்மேல் நின்றது.

காண்டொறும்விம்மாக்கண்புனல்சோரக்கடிதேகா
வாண்டகைமாறன்கூடலணைந்தானளியன்றான். (கரு)

மட்டவிழ்தாரான்வாயின்மருங்கேவந்தெய்தா
வுட்கெளியில்லாவேடனைமுன்விட்டிரன்னாள்
சட்டகநேரேவிட்டெதிர்மாறன்றமர்கேட்பக்
கட்டழல்சிந்தாமுறையிடுகின்றான்கையோசசா. (கசு)

கோமுறைகோடாக்கொற்றவரேறேமுறையேயோ
தாமரையாள்வாழ்தணகடிமார்பாமுறையேயோ
மாமதிவானோன்வழிவருமைந்தாமுறையேயோ
தீமைசெய்தாய்போற்செஙகைகுறைத்தாய்முறையேயோ. (கஎ)

பிறங்குங்கோலான்மாறடுகொற்றம்பெறுவேந்த
னுறங்குமபோதுந்தன்னருளாணையுலகெஙகு
மறங்குன்றாவாககாப்பதையென்பஃதியாதிம்
மறங்குன்றுதான்செய்கொலைகாவாவழியென்றான். (கஅ)

(கசு) துகள - குற்றம். சட்டகம-தேகம. (கஎ) கோமுறை - மநுநூன்முறை. தீமைசெபதாய் போற்செஙகைகுறைததாய என்றது-ஓர்பாண்டியன நகாசோதனை வருகையில மறையவர்வீதியில் ஒருவீட்டிலொரு அந்தணன். தனமனைவியோடு நான் காசிக்குப் போய்வருகிறேன் அதுவரையில உன்னையும் உனதுகற்பையும் பாண்டியன் செஙகோல பாதுகாககுமென்றுசொலலிய வாாததையை அப்பாணடியன்கேட்டு. அன்றுமுதல் இராமுழுதும் அம்மனையின் புறத்தேகாவல் செயதுவருகையில். ஒருநாள் அவ்வீட்டில் வேற்றரவ முண்டாகக்கணடு, அதனைசசோதிககவேணடி அவ்வீட்டின்கததவைத்தட்டினன். அப்போது காசியாத்திரைமுடித்து வீடுசேர்ந்த அந்தணன், யாரென்றுகேட்க. அககுரலோசையால வீட்டுக்குரிய அந்தணன்தா னென்றறிந்து அவ்வநதணனுக்குச சந்தேகத்தைவிளைத்தோமே என்கிற அசசத்தோடு, அசசந்தேகமொழிய எல்லாவீட்டுக் கதவுகளையுநதட்டிககொணடே யரணமனைசேர்ந்தனன். மறுநாட்காலையில் மறையவர் யாவருமொன்றுசேர்ந்து இவ்வதிசயத்தை அரசனுக்கறிவிக்க, அதுகேட்டபாணடியன் உங்கட்கொருசேரத்தீமைசெய்தது என்கையேயென் றதனைத்தறித்தனன். உடனே சோமசுந்தரக்கடவுள் பிரத்தியட்சமாய் அப்பாண்டியனுக்குப்பொற்கையளித் தருளினரென்னுஞ் சரித்திரத்தினை. இதனைக், "கொற்கையான்மாறன் குலசேகரப்பெருமான் பொற்கையனனகதை போதாதோ" என்னுஞ்செய்யுளானுமுணர்க.

(கஅ) மாறு - பகை. கொற்றம் - வெற்றி. ஐ - சாரியை.

வாயிலுளார்தமன்னவன்முன்போய்மன்னாக
கோயிலின்மாடோர்வேதியன்மாதைக்கொலைசெய்தா
னாயினனென்றோர்வேடனைமுன்விட்டவிந்தாளைத்
தாயினன்வந்திங்கிட்டயர்கின்றான்றமியென்றார். (ககூ)

இறைமகனஞ்சாவென்குடைநன்றாலென்காவ
லறமலிசெங்கோலஞ்சுபயந்தீர்த்தரசாளு
முறைமையுநன்றன்மணகலிமூழ்கமுயன்றேந்தும்
பொறைமையுநன்றாலென்றுபுலந்துபுறம்போந்தான். (உ0)

வேதியனிற்குந்தன்மைதெரிந்தான்மெலிவுற்றான்
சாதியின்மிக்காய்வந்ததுனக்கென்றளாகின்றா
யோதுதியென்னககாவலனைப்பாததுசான்ற
நீதியுளாய்கேளென்றுரைசெய்வானிகழ்செயதி. (உக)

இன்றிவளைக்கொண்டாவடநீழலிடைபிட்டுச்
சென்றுதணீர்கொணடியான்வருமுன்னிசசிலைவேடன்
கொன்றயனின்றானென்றலைபுட்டினகொலைவேல்போல்
வன்றிறன்மாறன்செவிநுழைவித்தான்மறையோனல். (உஉ)

அந்தணன்மாற்றந்தனையுமுட்கொண்டறநோக்குஞ்
சந்தனவெற்பன்மறவனைநோக்கத்தாழ்ந்தனனு
னெந்தைபிரானேநாயடியேனினறெப்பபாற
வந்துபுகுந்தேனந்தமரத்தின்மருங்கோர்சார (உங)

ஐயேநானுங்கொன்றவனல்லேன்கொன்றாரைக்
கையேன்வேறுங்கண்டிலனென்றானிவளாகத்
தெய்யேறுண்டவாறெவனென்றான்றெரிகின்றா
மெய்யேயையாயானறியேனிவ்வினையென்றான். (உச)

(ககூ) கோயில்-அரசன்வீடு அவிந்தாள்-இறந்தவள்-தாயினன்-முற்றெச்சம். (உ0) அஞ்சுபயமென்றது - குடிகளுக்குத்தன்னாலும், தன்பரிசனத்தாராலும், பகைவராலும், கள்வராலும், எனைவிலங்கு முதலிய உயிர்களாலும் வருங்கெடுதிகளை. கலி-துன்பம். புலந்து-மனம்வாடி. (உஉ) வடம்-ஆல் (உங) சந்தனவெற்பு-பொதியமலை. மறவன் - வேடன். எய்ப்பு - இளைப்பு.

(உச) கையோன் - இழிகுலத்தவனாகியயான். கை - சிறுமை. எய் - முதனிலைத்தொழிற்பெயர். அம்பின்மேனிற்றலால் தொழிலாகுபெயர்.

இக்கொலைசெய்தான்யானலனென்றானென்னத்
தக்கவனேயோதறுகணமறவனுரைமெய்யோ
இக்கவொறுத்தாலல்லதையுண்மைசெப்பானென்
றொக்கவுரைத்தார்மந்திரருள்ளார்பிறரெல்லாம். (உ௫)

மன்னன்றானுமற்றதுசெய்மின்னெனமள்ளர்
பின்னர்த்தண்டஞ்செய்தனர்கேட்கப்பிழையில்லான்
முன்னஞ்சொன்னசொற்பெயராநும்மொழியாநின்
றின்னத்தீரத்தேருமினென்றானென்செய்வான். (உ௬)

ஆற்றவொறுக்குந்தண்டமுமஞ்சானறைகின்ற
கூற்றமுமொன்றேகொன்றகுறிப்புமுகந்தோற்றான்
மாற்றவரேயோமாவோபுள்ளோவழிவந்த
கோற்றொடியைக்கொன்றெனபெறவல்லான்கொலைசெய்வான். ()

கைதவனுமிக்கானவனேயோபிறரேயோ
செய்தவாயாரேயிக்கொலைவேட்டஞ்செய்தோர்மா
வெய்தவிலக்கிறப்பியகோறானேறுண்டிம
மைதவழ்கண்ணாணமாய்ந்தனளேயோவறியேனால். (உ௮)

என்றுமுனனித்தென்னவனினனயிதுமுன்னா
றன்றலாயத்தக்கதையென்றான்றகவின்ற
நன்றாரந்நூலாய்ந்திது நூலாலமையாதான
மன்றுதெய்வத்தாலேதேறுமவழியெனறா. (உ௯)

வேந்தர்கள்சிவகமவேதியனைப்பார்த்திதுதீர
வாய்ந்துனதுள்ளக்கவலையொழிப்பம்பனஞ்சேனின்
னேந்திழையீமக்கடனிறுவிப்போமெனறேவித்
தேந்துணாவேடனைத்தார்மறவோரைச்சிறைசெய்தான். (௩0)

மின்னனையாடனசெயக்கடனமுற்றுமீண்டோனைத்
தன்னமர்கோயிற்கடைவயினவைத்துத்தானேகிக்
கொன்னவிலவேலானறகைனகுடிக்கோகுலதெய்வ
மென்னவிருந்தாட்டிகளபணிந்தானிதுகூறும். (௩௧)

(உ௫) தறுகண் - அஞ்சாமை. மந்திரர் - ஆலோசனைக்காரர்.

(உ௭) கோற்றொடி-கோலபோலத் திரண்ட வளையலையணிந்த முன்கையையுடையாள்என நிற்றலால் விட்டஅன்மொழித்தொகை.

(உ௯) தகவில்தம் அனனார் என்றது - தகுதியினாற் றமக்குத் தாமேயொப்பாயுள்ள பெரியோரை. (௩0) ஏமம்-சுடலை. வேங்கை-ஓர்மரம். துணர் - கொத்து.

கொச்சகக்கலிப்பா.

மன்றுமெணியேயிம்மறவன்றன்பார்ப்பனியைக்
கொன்றனேபிறர்பிறிதாற்கொன்றதோவிதுவறநூ
லொன்றுமுளப்பரிதாக்கிடந்ததாலுன்னருளா
லென்றாழ்வுகெடத்தேற்றுயென்றிரந்தானவ்வேலை. (௩௨)

திருநகரின்புறம்பொருசார்குலவணிகதெருவின்க
ணொருமனையின்மணமுளதங்கண்ணேடொருங்குநீ
வருதியுனதுளந்தேறுமாறறமெலாந்தேற்றுதுமென
றிருவிசும்பினகடிகிழித்தெழுந்ததாலொருவாககு (௩௩)

திருவாக்குசசெவிமடுதுசசெழியன்றன்புறங்கடையிற்
பெருவாககுமறையவனேடொருங்கெய்திப்பெரும்பகல்போயக்
கருவாக்குமருணமாலைக்கங்குல்வாய்த்தனைவேற்
றுருவாக்கிக்கடிமனைபோயொருசிறைபுககினிதிருந்தான் (௩௪)

அன்றிறைவனருளாலங்கவர்கேட்கவம்மனையின்
மன்றன்மகன்றனக்களந்நாளுலப்பமறலியிருட்
குன்றமிரணடெனவிடுதகொடுமபாசகையினாவாய
மென்றுவருஞ்சினத்தவரிலொருவனிதுவினவுமால். (௩௫)

இன்றேயிங்கிவனுயிரைத்தருதிரெனவிருமபகட்டுச
குன்றேறுங்கோனுரையாற்கொளவதெவனபிணியுடம்பி
னென்றேனுமிலனொருகாரணமின்றியுயிர்கொள்வ
தன்றேயென்செய்துமெனமற்றவனிதனைகிளப்பான. (௩௬)

ஆற்றுலேறுடைகணையருகொதுங்கும்பாரப்பனியைக
காற்றால்வீழ்த்தெவ்வாறுகவாஙதேமப்படியிகதச
சாற்றுரவாரத்திற்றும்பறுததுப்புறநின்ற
வீற்றுவைவெருளவிடுதிவனுவிகவர்கென்றன். (௩௭)

அந்தமொழிகேட்டரசனருமறையோய்கேட்டனையோ
விந்தமொழியெனப்பனவனிவனிவ்வாறிறந்தாலென்
பைந்தொடியாளிறந்ததுமப்படியேயென்மனக்கவலை '
சிந்தவிதுகாண்பேனென்றொருங்கிருந்தான்றென்னனும்.(௩அ)

---

(௩௪) பெருவாககுமறையவன் என்றது-சிவபெருமானருளிய வேதங்களை யுணர்ந்தவனுதலின்.

(௩௫) அளந்நாள் என்றது-வினைப்பயனை. (௩எ) ஆறு-வழி. ஈற்று ஆ - கன்றையுடையபசு. (௩அ) பனவன்-பிராமணன்.

ஒட்டியபல்கிளை துவன்றியொல்லொலிமங்கலந்தொடங்கக்
கொட்டியபல்லியமுழங்கக்குழுமியவோசையின்வெருண்டு
கட்டியதாம்பிறப்புனிற்றுக்கற்றாவொன்றெதிர்ந்தோடி
முட்டியதான்மணமகளைமுடிந்ததாலவனாவி. (ஙக)

மணமகனேபிணமகனாய்மணப்பறையேபிணப்பறையா
யணியிழையார்வாழ்த்தொலிபோயழுகையொலியாய்க்கழியக்
கணமதனிற்பிறந்திறுமிக்காயத்தின்வரும்பயனை
யுணர்வுடையார்பெறுவருணர்வொன்றுமிலார்க்கொன்றுமிலை. ()

கண்டானந்தணனென்னகாரியஞ்செய்தேனெனத்தன்
வண்டார்பூங்குழன்மனைவிமாட்சியினுங்கழிதுன்பங்
கொண்டான்மற்றவனுடுந்தன்கோயில்புகுந்தலர்வேப்பந்
தண்டாரானமைச்சர்க்கும்பிறர்க்குமிதுசாற்றினன். (சக)

மறையவனையின்னுமொருமணமுடித்துக்கோடியென
நிறையவரும்பொருளீந்துநீபோதியெனவிடுத்துச
சிறையழுவத்திடைக்கிடந்தசெடித்தலையவிடிகுரல
கறையுடல்வேடனைத்தொடுத்தகால்யாப்புக்கழல்வித்து. (சஉ)

தெளியாதேயாமிழைத்ததீத்தண்டம்பொறுத்தியென
விளியாவின்னருள்சுரந்துவேண்டுவனநனிநல்கி
யளியானுமனத்தரசனவனையவனிடைசெலுத்திக்
களியானைவிழவெய்தகௌரியனைப்போய்ப்பணிவான். (சங)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆதரம்பெருகப்பாவி யேன்பொருட்டெம் மடிகணீரரும்பழி யஞ்சு, நாதராயிருந்தீரெந்தையார்க்குணடே நான்செயத்தக்கதொ ன்றென்னுக், காதலிற்புகழ்ந்துபன்முறைபழிச்சிக்கரையின் மாபூச னைசிறப்பித், தேதமதகற்றியுலகினுக்குபிராயிருந்தனனிறைகுலோ த்துங்கன். (சச)

பழியஞ்சினபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ஙச - க்கு திருவிருத்தம் - கஙஙங.

(ஙக) புனிறு - இளமை. (சக) மாட்சி - இது தொழிற்பெயர், மாள்-பகுதியாதலின், மாட்சியிலும் என்றதற்கு - மாண்டதிலும் என்பதுபொருள். (சஉ) அழுவம் - கொடியநிலம். செடி-முடை நா ற்றம். கால்யாப்பு-விலங்கு. (சச) ஆதரம்-அன்பு. ஏதம்-குற்றம்.

சிவமயம்.

இருபத்தாறாவது,

மாபாதகந்தீர்த்த படலம்.

கலிவிருத்தம்.

வேதநாயகன்வெம்பழியஞ்சிய
நாதனைநலனிதுநல்கிய
தாதையைக்கொலைசெய்ததநயன்மா
பாதகந்தனைத்தீர்த்தமைபாடுவாம். (க)

விரைசெய்மாலைகுலோத்துங்கமீனவன்
றிரைசெயநீர்நிலஞ்செங்கோல்செலத்தனி
யரசுசெய்யுமந்நாளிலவந்தியென
றுரைசெய்மாநகரானொருபூசுரன். (உ)

வெருவுங்காய்சினமாறியவேதியன
மருவுங்காதன்மனையெனும்பேரிணு
டிருவுங்காமனுந்தேவியுமணபுனை
யுருவுங்காமுறுமொப்பில்வனப்பினள். (௩)

படியிலோவியப்பாவையொப்பாகிய
வடிவினாளவள்பான்மகனென்றொரு
கொடியபாவிபிறந்துகொலைமுதற்
கடியபாவக்கலன்போல்வளருநாள். (ச)

கோடிகோடியடுஞ்சிலைகோட்டியே
கோடிகோடிகொடுங்கணைபூட்டியே
கோடிகோடிவிகாரமுங்கூட்டியே
கோடிகோடியனங்கரெய்தாகொலோ. (ரு)

(உ) பூசுரன் - அந்தணன் (௩) மணபுனை உருவு என்றது-சுதையாற்செய்த பதுமையை.

(ச) கொலைமுதல் கடிய பாவம என்றது-கொலை, களவு, கள், காமம், குருத்துரோகம் என்னும் பஞ்சமா பாதகங்களை.

(ரு) விகாரமாவன - சுப்பிரயோகம, விப்பிரயோகம், சோகம், மோகம், மரணம்என்பன - இவை முறையே, தாமரை - மாம்பூ, அசோகு, முல்லை, நீலோர்பலம் என்னுமைந்து பாணங்களால் வருவன.

இளமைசெவ்வியயாக்கையன்மையல்கூர்
வளமைக்காமமும்வல்வினையுந்நிறைத்
தளைவிட்டீர்த்தலிற்றன்னைவயிற்றிடை
விளைவித்தீன்றவடன்னைவிரும்பினான். (௬)

அன்னையென்னுமழிதகையாளகத்
தின்னுயிர்த்துணையும்மனக்காவலாய்
மன்னுநாணமடமுதனால்வருந்
தன்னைநீங்கவிற்றானுமொத்தாளரோ (௭)

இன்பமோசிறிதாகுமிதில்வருந்
துன்பமோகரையில்லாததொல்கட
லென்பதாருமிவனுலறியவிவ்
வன்பனானவினையாலவருந்துவான். (௮)

மையனாகமதியைவிழுங்கவக்
கையனுமைக்கலந்தொழுகுஞ்செய
லையன்றன்குறிப்பாற்கண்டயற்செவிக்
குய்யலாவண்ணமுள்ளத்தடக்கினான். (௯)

வேற்றோர்கைகல்வெளிப்படக்கண்டறஞ்
சாற்றுநாவினன்வேறொன்றுஞ்சாற்றிலன்
சீற்றமேற்கொடுசெல்வனகொல்வேனென
வேறெழுந்தனனீன்றாள்விலக்குவாள். (௧௦)

தாயினின்பநுகர்ந்தனைகன்னையைக்
காயிலென்பெறுவாயெனக்காமுகர்க்
காயிலன்னையிலப்பவிலென்பய
னேயிலன்னருளென்னறமென்னென்றான். (௧௧)

(௬) நிறையாவது - காமமுந்தீவினையும், தத்தமவழியவன்மன
த்தைநிறுத்தல. தளை - பாசம.

(௭) அழிதகையாள் - அழிந்தகற்பினையுடையவள். நாணம்மட
முதல்நால்வாஎன்றது-நாணம், மடம், பயிர்ப்பு, அச்சங்களை. இவற்
றுள், நாணம்-பரபுருடரைக்காணவுநாணல. மடம்ஆவது - தன்க
ணவன்குணத்தையன்றி மற்றோர்குணத்தை யறியாமை. அச்சமா
வது - தன்கணவன் முன்னன்றி, ஏனையோர்சாயைதோன்றினும்,
ஆமைபோலக் கரசரணாதிகளொடுங்கிப்பதுங்கல். பயிர்ப்பாவது -
தன்கணவன் சுகத்தையன்றி யேனையோர்சுகத்தை அருவருத்தல்.

(௯) மையல் - மயக்கம். ஆய்-தாய. (௧௧) நேயில்-அன்பிலால்.-
என் என்னும் வினாவினைக்குறிப்புமுற்றை, அன்னையில், நேயில்
என்பவற்றோடு கூட்டுக. நே - அன்பு.

மண்டொடுங்கருவிப்படைவன்கையிற்
கொண்டுதாதைகுரவனென்றோகிலான்
றுண்டமாகத்துணித்தானுய்வாய்முகந
துண்டகாமகறவாலுணர்விலான. (கஉ)

மைக்கருநகநகுல்வாய்க்கொன்றதாதைதகுந
தக்கதீத்தவிசிட்டன்னேதன்னொடுய
கைக்கடநகுபொருளொடுமகனனெறி
புக்கனன்புடைசூழ்நாபுரிநமே. (கங)

எய்யுநகோறொடுவிலலரிடிகருநோ
செய்யுஞ்சொலலினாசெலலலைரிலலெனக்
கையிலுள்ளவுயகைநகொண்டுகாரிகைந
தையறன்னையுநடாநகொடுபோயினர் (கச)

சென்றுசேணிடைசசிக்கரவாழுலா
மென்றவெண்ணமொன்றெய்தியவண்ணமொன்
றென்றுநாமெண்ணநதெநபவமொன்றெணணிய
தென்றவார்தகையவனிடைப்பட்டதால். (கரு)

தாதைதன்றனயறகினியாாதுணை
மாதர்யாயைமறவர்கைகடகொள்ளவிப
போதுதான்றுணையெனபவனம்பானறுமா
பாதகத்துருவாயவநதுபற்றினன். (கசு)

ஆவவென்னுமழுஞ்சிவதாவெனும்
பாவம்பாவமபழியிதுவோவைய
கோவெனுநகைகுலைத்தெரியுங்கிழா
பாவைபோலவிடாதுபின்பற்றுமால (கஎ)

மேற்படி - வேறு.

கல்லதீர்த்தஞ்சிவகலநலோர்பககமுஞ்
செல்லவொட்டாதரன்சீதநிநாமஞசெவிப்
புல்லவொட்டாதுளம்புகுதவொட்டாதுநாச
சொல்லவொட்டாதுகணடுயிலவொட்டாததரோ. (கஅ)

சுற்றுமுன்பின்புறசசூழ்ந்துதன்கொடுக்கிறப்
பற்றிநின்றீர்க்குமாபாதகத்தாலலைக்

(கங) தீத்தவிசிட்டு-தீககடன்முடித்து. கல்நெறி-பாலைவனம்.
(கஎ) ஆவ - இது ஐயோவென்னு மிடைச்சொல். சிவதா-அப யச்சொல். (கசு) கொடுக்கு - கொய்சகம்.

தெற்றினிச்செய்வதென்றுற்றலாதிடருழந்
துற்றுவேறலகெலாமச்சமுற்றுழலுமால். (௧௯)

உறுகணேயாற்றநாளுற்றுழன்றலகெலா
மறுகவேதிரியுமாபாதகன்வலியெலாஞ்
சிறுகுவான்சிவனருட்செயலினிப்பாதகங்
குறுகுநாள்குறுகுநாள்கூடலைக்குறுகினான். (௨௦)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அழிதகன்குறுகுவான்முன்னங்கயற்கணணிதந்தக்
குழையிருகாதுங்கோதுகதொலைசெழுபுலிப்பற்றாலி
நுழைமயிர்நெருநாண்பின்னனொன்பிடரலைப்பப்பூணடோர்
பழிதகையாதவேடப்பாவையாய்ப்படிவங்கொள்ள. (௨௧)

கொலையிரும்பழிக்கன்றஞ்சுங்கூடலெம்பெருமான்கொன்றை
மிலையிருங்குஞ்சிவேங்கைமெல்லிணர்க்கணணிவேய்ந்து
கலையிருமருப்பிற்கோடிககாதளவோடுக்காடிச
சிலையிருந்தடக்கைவேடத்திருவுருக்கொணடுதோன்றி. (௨௨)

கொண்டல்கணபடுகுமாடக்கோபுரமருங்கிற்போந்தின்
கண்டகக்கருக்குவாயகுரைக்குநாயகதுவிககாப்பப்
புணடலைவாளிவில்லோர்புறங்கிடந்திமைப்பதிங்கட்
டுண்டவாணுதலாலோடுஞ்சூதுபோராடல்செய்வான். (௨௩)

வெருவருவேழமுணடவெள்ளில்போல்வறியனாகிப்
பருவரலுடனுங்கெய்தும்பாதகன்வரவுநோக்கி
யொருவருமுள்ளத்தாலுமுன்னருங்கொடியபாவி
வருவதுகாண்டியென்னுமாதரைநோக்கிக்கூறும். (௨௪)

அணங்குநோயெவர்க்குஞ்செய்புமணங்கனலைப்புண்டாவி
யுணங்கினருள்ளஞ்செல்லுமிடனறிந்தோடிசசெல்லா
குணங்குலனொழுக்கங்குனறல்கொலைபழிபாவம்பாரா
விணங்குமின்னுயிர்க்குமாயகேயிதுநிவந்துறவதென்றே. (௨௫)

---

(௨௦) குறுகல் என்றதில் - முன்னது குறைதல்மேலும், பின்னது - அடைதல் மேலும் நின்றன.

(௨௨) தாடி - என்றது, மீசையை. (௨௩) போந்து - பனே. கண்டகம் - முள். (௨௪) பருவரல் - துன்பம். வேழமுண்டவெள்ளில் - யானைநோய் விழுந்தவிளங்கனி. இது, உள்ளீடின்றிநிற்குமென்பது வழக்கு.

கள்ளுண்டல்காமமென்பகருத்தறைபோக்குச்செய்வ
தெள்ளுண்டகாமம்போலவெண்ணினிற்காணிற்கேட்கிற்
றள்ளுண்டவிடத்தினஞ்சந்தலைக்கொண்டாலென்னவாங்கே
யுள்ளுண்டவுணர்வுபோக்காதுண்டபோதழிக்குங்கள்ளுண். (உசு)

காமமேகொலைகட்கெல்லாங்காரணங்கண்ணோடாத
காமமேகளவுக்கெல்லாங்காரணங்கூற்றமஞ்சுங்
காமமேகள்ளுண்டற்குங்காரணமாதலாலே
காமமேநரகபூமிகாணியாக்கொடுப்பதென்றான். (உஎ)

கொலைப்பழிகோட்பட்டாங்கேகுறுகியான்முகங்கண்டேட
லைப்படருழந்துசாம்பியழிவதெனபார்ப்பானென்னக்
கலைப்படுதிங்கள்வேணிக்கானவனருட்கணோக்கந்
தலைப்படசிறிதுபாவந்தணிந்துதன்னறிவுதோன்ற. (உஅ)

முற்பகலிழைத்தபாவமுதிரசியாற்பிறந்ததந்தை
தற்பகையானவாறுந்தாதையைவதைத்தவாறும
பிற்பகலந்தப்பாவமபிடர்த்தலைத்தொடர்ந்துதீரா
திப்பதிபுகுந்தவாறுமெடுத்துரைத்திரங்கினான. (உகூ)

மறப்பெரும்படிவங்கொண்டமென்றருள்சுரந்துநின்ற
வறப்பெருங்கருணைமூர்த்தியப்பகையவனைப்பார்த்தித்
திறப்பழியாங்குச்சென்றுநீங்கனறிந்தீர்மெனறங்க
கறைப்பழிதீருமவ்வண்ணமகருதியோருறுதிகூறும. (௩0)

வருதிநின்குலஞ்சொன்னோவருக்கமுறையிலவீழ்க்
கருதிநீசெய்தபாவங்கடப்பவரெவர்பாதோகந்
தருதலாவெளிதிறநீரசசாறறுதுமையங்கையேற்
றொருபொழுதுண்டியீசனுறுதவரேவலசெய்தி. (௩க)

செங்கதிர்கடவுள்வானத்தீண்டுமுன்னெழுந்துதீர்த்தண
பைங்கதிரறுகொய்துபசுக்களையருத்தியாவம
பொங்குமுப்போதுங்கோயிற்புறத்தொட்டித்தீர்த்தமாடிச
சங்கரன்றனைநூற்றெட்டுமெய்வலஞ்சாரசசெய்தி. (௩உ)

(உஅ) கொலைப்பழி-பிரமகத்தி. கோட்பட்டு - விழுங்கப்பட்டு. கானவன்-வேடனாகியகடவுள். எட-இது இக்காலத்து எணடாவெனமருவியது. (உகூ) தறபகன்-சயனத்தையடைந்தவன். தற்பம்-சயனம். தற்பகையானவாறும் எனவும்பாடம். (௩0) கறை-குற்றம்.

(௩க) வருக்கம்-மரபு. தவர்-சிவனடியார். (௩உ) புறத்தொட்டித்தீர்த்தம்-சிவாலயத்தின் புறத்திலுள்ள தீர்த்தத்தொட்டியி லிருக்கும் தீர்த்தம். இது-கங்காதீர்த்தத்திற்கொப்பென்பர். முப்போது-காலை, மாலை, உச்சி என்பன.

இத்தவநெறியினின்றலிப்பழிகழியுமென்னச்
சித்தவன்புடையவேடத்திருவுருக்கொண்டகொன்றைக்
கொத்தவனுரைத்தான்கேட்டுக்கொடிச்சியாயிருந்தவம்மை
மத்தவன்கரித்தோல்போர்த்தமறவனைவினவுகின்றாள். (௩௩)

ஐயவிக்கொடியோன்செய்தபாவத்துக்களவில்காலம்
வெய்யநாலேழுகோடிநரகிடைவீழ்ந்தானேனு
முய்வகையிலாதபாவியிவனுக்கென்னுய்யுந்தேற்றஞ்
செய்வகையென்றுகேட்பசெங்கணமால்விடையோன்செப்பும். ()

அடுபழியஞ்சாநீசராயினுநினைக்கினச்சம்
படுபழியஞ்சான்செய்தபாதகத்தொடக்குணடெங்கும்
விடுவதையின்றிவேறுகளைகணுமின்றிவீயக்
கடவனைக்காப்பதன்றோகாப்பன்றன்கருணைமூர்த்தி. (௩௫)

கெய்தற்போதனையவுண்கணேரிழைநீயாதொன்று
செய்தற்குஞ்செய்யாமைக்கும்வெறொன்றுசெயற்குமாற்றன்
மெய்தக்ககருணைவள்ளல்வேணடினெவ்வினைஞரேனு
முய்தக்கோராதல்செயகையுன்னருள்விளையாட்டன்றே. (௩௬)

என்றகமகிழ்ச்சிபொங்கவியம்பினுளியம்பலோடு
குன்றகநாடவேடக்குழகனுமறைந்துவெள்ளி
மன்றகநிறைந்தான்மேகமறைந்திடமறைந்துசெல்லு
மின்றகவிடாதுபினபோமவிளங்கிழைமடந்தையோடும். (௩௭)

ஆதனுயகநுகணடானுவற்புமடைந்துகூட
ஞதனூர்கவினதவாறனனனெறிவிரதசெயகை
மாதவவொழுககந்தாஙகிவருமுறைமதியமூன்றிற்
பாதகஙகழிந்துதெய்வப்பாரப்பனவடிவமானன். (௩௮)

---

(௩௩) கொடிச்சி - வேட்டுவச்சி (௩௫) களைகண - பற்றுக் கோடு. (௩௬) செய்தற்கும் செய்யாமைக்கும் வேறு ஒன்று செயற் கும் என்றது - காததததுவம், அகாத்தகதுவம, அந்நியதாகர்த்தத் துவம் என்னு மூனறிறைமைக் குணஙகளை.

(௩௭) மின்தக - மின்னலைப்போல.

(௩௮) ஆதன்-அறிவில்லாதவன். ஆததாயியுஙகணடானு, என வும்பாடம். ஆததாயி - மாபாதகன் விரதம் என்றது-ஒருபொழு துண்டலும், பசுக்களுக்குப் புல்லருத்தலுமாகியவற்றை. மாதவம் என்றது - ஏவல்செய்தலும், தீர்த்தமாடுதலுமாம்.

சொற்பதங்கடந்தவெந்தைசுந்தரநாதன்முனிற்
பற்பலவடசொன்மாலைபத்தியிற்றொடுத்துசசாத்தித்
தற்பரவறிவானந்தத்தனியுருவுடையசோதி
பொற்பதமருங்கிற்புக்கான்புண்ணியமறையோனம்மா. (௩௯)

அன்னையைப்புணர்ந்துதாதைகுரவனுமங்தனளன்
றன்னையுங்கொன்றபாவந்தணித்துவீடளித்ததென்றாற்
பின்னைநீரிழிநோய்குட்டம்பெருவயிறீளைவெப்பென்
றின்னநோய்தீர்க்குந்தீர்த்தமென்பதோவிதற்குமேன்மை. (௪௦)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம

அழிந்தவேதியன்மா பாதகந்தீர்த்த கறிந்துவேந் தமைசசரு
ள்ளா, ரொழிந்தபாருள்ளார் வானுளார்வியப்ப முற்றுநல் லுரையு
ணர்வெல்லாங, கழிந்தபேரருளிக கயவன்மேல்வைதத காரணம்
யாதெனக் கணணீர் வழிந்துநான்மாடக் கூடனாயகனை வழுத்தி
னார் மகிழ்சசியுட் டிளைத்தார். (௪௧)

மாபாதகந்தீர்த்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௩௰ - க்கு - திருவிருத்தம் - கூ௫௪.

இருபத்தேழாவது,

அங்கபவெட்டினபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வேதகந்தரித்தமுக்கண்வேதியன்மறையோன்செயத
பாதகந்தவிர்த்தவாறுபகர்ந்தனம்விஞ்சைமீந்த
போதகன்மனைக்குத்தீங்குபுந்திமுன்னாகச்செய்த
சாதகன்றனைப்போராற்றித்தண்டித்ததனடஞ்செல்வாம். (க)

(௩௯) சொல்பதம் - சொல்லளவு. பதம் - அளவு.

(க) வேதகம் - இரசகுளிகை. அதுசெம்பினையுருக்கித் தன்னோடுகூட்டி வேதித்துப் பொன்னாக்கியும், தான்பொன்னியல்பை க்காட்டாது தன்னுளடக்கி நிற்றலபோலத், தான் பசுக்களைவவ்வாறுசெய்தும் அவற்றினியல்பு சிறிதுந்தோன்றாது அறிவுதந்து நிற்கும் வண்ணந் தன்வியாபகத்துளடக்கி நிற்றலால் வேதகந்தரித்த என்றார். விஞ்சை என்றது-வாள்வித்தையை. போதகன்-ஆசிரியன் சாதகன்-மாணாக்கன்.

கூர்த்தவெண்கோட்டியானைக்குலோத்துங்கவழுதிஞாலங்
காத்தரசளிக்குநாளிற்கடிமதிலுடுத்தகூடன்
மாத்தனிநகருள்வந்துமறுபுலத்தவனாயாக்கை
மூத்தவனொருவன்வைகிமுனையவாள்பயிற்றிவாழ்வான். (௨)

வாள்வினைக்குரவனன்னான்வல்லமண்விடுத்தவேழந்
தோள்வினைவலியாலட்டசுந்தரவிடங்கன்றன்னை
யாள்வினையன்புந்தானும்வைகலுமடைந்துதாழ்ந்து
மூள்வினைவலியைவெல்லுமூதறிவுடையனம்மா. (௩)

கைவினைமறவாள்விஞ்சைக்காவலனவனைத்தாழ்ந்து
தெவ்வினைவெல்வான்கற்குஞ்சிங்கவேறனையார்தம்மு
ளைவினையுணராப்பாவிசித்தனென்றொருவனுள்ளா
னவ்வினைநிரம்பகற்றானகலூழ்வலியாலன்னான். (௪)

மானவாள்விஞ்சையாலேகனைநன்குமதிக்கத்தக்க
தானதோர்செருக்கினாற்றன்னாசிரியற்குமாறாய்த்
தானுமோர்விஞ்சைக்கூடஞ்சமைத்துவாள்பலருங்கற்க
ஆனுலாம்படைவல்லானிலூதியமுந்தப்பக்கொள்வான். (௫)

ஒருத்தனேயிருவர்வாளின்விருத்தியுமொருங்குகொள்ளுங்
கருத்தனாய்விருத்தனாரிற்கழிவதுகருதியன்னான்
வருத்துவாளினையூதன்பாலவரமனந்திரித்துநாளும்
விருத்தமேசெய்வான்றன்னைவிரும்பினேற்கினையோனன்னான். (௬)

தொடுத்ததொடைப்பொருட்குநின்னைத்தொன்னிலமனையானில்லா
விடத்தவன்றேவியாறபோயிடனுண்டேயிடனுண்டேயென்
றடுத்தடுத்தஞ்சாதென்றுங்கேட்டுக்கேட்டகல்வானாக
நடைத்தொழிற்பாவையன்னநங்கைவாளாவிருந்தாள் (௭)

பின்னொருபகல்போய்ச்செங்கைபிடித்தனன்வலிப்பத்தள்ளி
வன்னிலைக்கதவநூக்கித்தாழக்கோல்வலித்துமாணட

---

(௩) ஆள்வினைஎன்றது - ஈண்டு சிவபணிவிடையை. மூள்வினை என்றது - ஆகாமியவினையை. ஆகலூழ் - ஆகூழ்.

(௫) படைவல்லானென்றது - வாளாசிரியனை. ஊதியம் - வருவாய். (௬) விருத்தி - ஊதியம். திரித்து - வேறுபடுத்தி. விருத்தம்—வேறுபாடு. (௭) நடைத்தொழிற் பாவையன்னநங்கை என்றது-நடைக்குந் தொழிலையுடைய பிரதமையையொத்த மாணிக்கமாலையை.

(௮) நூக்கி - சாத்தி.

தன்னிலக்காப்புசசெய்தாடனிமனக்காவல்பூண்டா
ளந்நிலைபிழைத்ததீயோனனகத்தீவெதுப்பப்போனுன். (அ)

அறஙகடைநின்ருருள்ளுமாற்றவுஙகடையனுகிப்
புறஙகடைநின்ருன்செய்தபுலைமைதன்பதிக்குந்தேற்ருண்
மறந்தவிர்கற்பினுடன்மனம்பொதிந்துயிர்கடோறு
நிறைந்தான்மாடக்கூடனிமலனைநினைந்துநொந்தாள். (கூ)

தாதகநிறைந்தகொன்றைசசடையவன்புறம்புசெய்த
பாதகமறுக்குஙகூடற்பகவனெவ்வுயிர்க்குந்தானே
போதகனுகித்தேற்றுமபுண்ணியனபுலைஞன்செயத
தீதகமுணர்ந்துதணடஞ்செயவதற்குள்ளங்கொணடான். (க0)

கோனுடைக்குரவனேபோநசிந்தனைகருறுகிசசிந்தா
காளையாநீயுஞசாலககழியமூப்படைந்தயாமும
வாளமராடிநந்தம்வலிகளுமளந்துகாணடு
நாளைவாவருதுநாமுநகாபபுறத்தொருசாரென்ருன். (கக)

நாதனுஙகுரவன்கூறநன்றெனவவநதுநாலாம்
பாதகனதற்குநோந்தான்படைநகலகருவன்மீணடு
போதருமளவிலவையம்புதைபிருளவெள்ளநதாழ
வாதவன்வையமூந்நீரவெள்ளநதுளாழநததமமா (க௨)

ஆசினன்குரவாககின்ஞவாற்றிஞெனபாவமபோல
மாசிருடணிந்தககநகுல்வலிகெடவடிவாளவிஞசைத்
தேசிகனொருவனனஞெனறிணியுடலசிதைபபநதீட்டுங
காய்சினவாளபோநகீழைககலவிடைமுளைததான்வெய்யோன். ()

நன்றியைகொனறுதினமுறனுயகனுலனககஞசும்
வன்றிறலரிமானூாதிதவெயவநதமவழ்படடேநதி
வென்றிவாளபரவிக்கசசுவீககிவாளபலகையேந்திச
சென்றுவாளுழவன்சொனனசெருககளமகுறுகினுனே (க௪)

மதுகைவாளமர்க்குநென்னல்வாநதழைகூவிப்போன
மூதுகடும்புலியேறன்னமுடஙகுடர்குரவன்ருனு

(கூ) அறனகடை - பாபம். மறநதவிாகறபு - அறககறபு.

(க0) புறம்பு-அயல்நாடு. பகவன் என்றது—ஐசுவரியம்,வீரியம், புகழ்-திரு ஞானம், வைராக்கியம் என்னும் அறுகுணஙகளையுமுடையவனுதலின். (க௨) நாலாமபாதகம்-காமம். (கங) ஆசு - குற்றம். திணிந்த - மிகுந்த, கீழைக்கல - கீழ்த்திசையிலுள்ள உதயகிரி.

(க௪) அரிமான்-சிஙகம் (கரு) மதுகை - பலம். நென்னல்-நேற்றைப்போது. அழைகூவல்-அழைததல. கயவன் - கீழ்மகன்.

மதிர்கழல்வீக்கிக்கச்சுமசைத்துவெண்ணீறுஞ்சாத்திக்
கதிர்கொள்வாள்பலகைதாங்கிக்கயவனுக்கெதிரேவந்தான். (கரு)

மடங்கலேறென்றும்பைங்கணரியொன்றுமலேந்தாலென்ன
முடங்கல்வான்றிங்களொன்றுமுகங்கணுநான்குதோளும்
விடங்கலுழ்மிடறுந்தோறருவென்றிவாள்விஞ்சைவேந்து
மடங்கலன்றனுநேரிட்டாடமராடல்செய்வார். (கசு)

எதிர்ப்பாபின்பறிவர்நோபோயெழுந்துவானேறுபோல
வதிர்ப்பாகேடகந்துட்டாழ்வுற்றடங்குவாமுளேப்பர்வாளே
விதிர்ப்பாசாரிகைபோயவீசிவெட்டுவர்விலககிமீள்வர்
கொதிப்பாபோயநகைப்பராணமைகூறுவாமாறிநேர்வர். (கஎ)

வெநகிவொாபோற்போவாவட்டிநதுவிளிதநுமீள்வர்
கொன்னிவொணமாாபேறபாகுறிவழிபிழைகதுநிறப
ரிந்நிலேநாலேங்கன்னலெலலேநின்றாடல்செயதா
ரந்நிலையடுபோாகாணபாரளேவருங்கேட்நவையன். (கஅ)

குரத்திலை நினைந்தநெஞ்சைகுறித்துரைநாவைத்தொட்ட
கரந்திளைபபார்ந்தகணணேககாந்தனேகோடியென்றென்
றுரைத்துரைத்தவறறுகலெலாமுறமுறைதணடஞ்செய்து
சிரத்தினைததடிந்துவீட்டிநதிருவுருமறைந்துநின்றான். (கசு)

போர்கெழுகளங்கண டாருட்பொருபடைகளேவிசசெல்வர்
வார்கெழுகழற்காலானேக்கணடிலர்மனேயிற்றேடி
யேர்கெழுகற்பினுளேயெங்குறறான்குரவனெனனக்
கூர்கெழுவடிவேறகணனாள்போயினாகோயிற்சென்றாள். (உ0)

என்றவப்போதேகோயிறகேகினென் நீணடான்றேடிச
சென்றவாசிந்தன்றனனைசசெருக்களததுபோர்செய்து
வென்றனேயேபின்னந்தவெங்களநதெங்குந்தேடி
நின்றனேககாணேதிங்குசோர்ந்தனம்பாங்களெனறார். (உக)

விரைசெய்தாரவன்யானங்கம்வெட்டினேனல்லேனீங்க
ளுரைசெய்வதெவன்யாரென்போறகிததனேயுடன்றுமாய்த்து
வரைசெய்தோள்விந்தைக்கீந்தாாமற்றிதுசுற்றும்வையைத்
திரைசெய்நீர்க்கூடலெந்தைதிருவுளசசெயல்கொலென்றான். ()

(கஎ) பறிவர்-போவர். சாரிகை-சுற்றுதல். (கஅ) வட்டித்தல்-சுழலுதல். குறி-இலக்கு. நாலேங்கன்னல் - இருபதுநாழிகை.

மட்டித்தகலவைக்கொஙகைமனைவியுஞ்சித்தன்றன்னைக்
கிட்டிப்பல்காலும்வந்துகேட்டதுநெருநல்வாய்வந்
தொட்டித்தன்கையைப்பற்றியீர்த்ததுமுள்ளம்வெந்து
தட்டிப்போய்க்கதவந்தாழிட்டிருந்ததுஞ்சாற்றினளே. (உ௩)

அம்மனையருளிசசொன்னபடியெலாமருளிசசெய்து
தெம்முனையடுவாள்வீரர்சித்தனைமாய்த்தாரீது
மெய்ம்மையாமென்றுகணடமைந்தரும்விளம்பககேட்டா
னெம்மையாளுடையகூடலிறைவிளையாட்டேயென்றான். (உ௪)

கொடியைநேரிடையாளோடுகொறறவாளிளையரோடுவ
கடியநான்மாடக்கூடற்கணனுதலடிக்கீழ்த்தாழ்ந்து
நெடியநான்முகனுந்தேறுநெறியதுசிறியவேழை
யடியனேனளவிறநேநின்னருளவிளையாடலென்றான். (உ௫)

தண்மதிவழிவந்தோனுநகருளாராமுமபாதி
விணமதிமிலேந்தவேணிவிடையவனுடனேநோக்கிந
கணமலர்வெள்ளததாழ்ந்துகனேசழலடிபிறநுழந்து
பணமலர்கீதம்பாடியாடினாபழிசசிரினறா. (உ௬)

வேறபடி-வேறு

அடியவருக்கெளியசிவ ர ப -கேசிகாவலென றடிவீழ்ந்தேத்தி, வடியயில்வேறகுலோ கதுஙகன மான்ஙசமாலேயெனு மனையாளோ டுந். தொடியணிதோண முதுமகனைஙகளிறேறறி ஙகை -வலஞ் சூழ் வித்திப்பான். முடியணிவிதகன - நகுணபாணடியற்கு த தன்னிறை மைமுழுதுமீந்தான. (உஎ)

நிலேநிலேயாப்பொருளுணாநது பற்றிகறதுகரணமொரு நெறி யேசெல்லப். புலநெறிசேசருள்வழிபோயப் போதமாநதன்வலியை ப்பொத்திநின்ற. மலவலி விட்டகலவ ரா மெிழ்நநமதிபோல் விளங கிமாறியாடுந், தலேவனடிநிழல்பிரியாப் பேரின்பக் கதியடைந்தான் றமிழர்கோமான். (உஅ)

அஙகமவெட்டினபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௩௬ - க்கு திருவிருததம் - ௧௬0உ.

(உ௪) அம்மனே - தாய (உ௫) மதிவழிவந்தோன்-பாண்டியன்.

(உஅ) நிலேப்பொருள் - சிவம். நிலேயாப்பொருள் - வைகுந்த முதலியபதவிகள். பற்றுஎன்றது - யான், எனதுஎன்னுமிருவகை ப்பற்றுக்களே.

சிவமயம்.

இருபத்தேட்டாவது,

நாகமெய்தபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

செங்கணமால்விடைமேல்விடங்காசெருக்களத்திடைவாளெடுத்
தங்கம்வெட்டியசேவகத்தையறைந்தனந்தமிழ்மாறன்மேற்
சங்கைபட்டமணீசராற்றியதருக்கணவேள்விமுளைத்ததோர்
வெங்கணவாளரவைந்தூர்ந்தநிவிளிந்தவாறுவிளம்புவாம். (க)

கோதிலாதகுணத்தனந்தகுணப்பெருந்தகைமீனவ
னாதிநாயகனுருவமாகியவைம்மெழுத்தொடுகண்டிவெண்
பூதிசாதனமாவதேபொருளென்றுபற்றினைப்பூண்டுதன்
றூழையேமுதலாயமன்னவர்தமதிருந்தலையாபினை (உ)

இத்தகைச்சிவசாதனத்தனிலன்புமிக்கவனெனுங்கலா
லத்தன்மெய்த்திருவைந்தெழுந்தொலியாலுநீறொளியாலுமுட்
பைத்தவல்லிருளும்புறத்திருளுஞ்சிதைந்துபராபரன்
வித்தகத்திருவேடமானவுநீறனைத்திருநாடெலாம் (௩)

காயினுங்கடையானமாசுடனள்ளிருட்புலைநெஞ்சரெண்
ணாயிரஞ்சமணவேடரன்னதறிந்துகொண்டுவெகுண்டழற்
றேயிரும்பெனமானவெங்கனலசுட்டிடக்கரியாகளாய்
மாயிருந்தமிழ்மாறனைக்கொலவஞ்சவேள்விபயிற்றுவார். (௪)

எல்லைதாவுபளந்துகாலவெயடுத்தழற்படுகுண்டமுய
கல்லியாழலிட்டெழும்புகைகொள்விபெண்டிசைகளுமுறச
செல்லவானவுடுக்களும்பொரியிற்பொரிந்தனசிதறநீண்
டொல்லைதாவிவிசும்புதைவரவொட்டிவெங்கனன்மூட்டினார். (௫)

அத்தழன்றெரிகுண்டநின்றுமகன்பிலத்தெழுவானெனப்
பைத்ததுஞ்சிருள்வாயும்வாயிருபாலும்வாலியபகிர்மதிக்
கொத்தடுஞ்சினமொழுகுபற்களுமூழியாரழல்விழிகளும்
வைத்தசைந்தொருவெற்புவந்தெனவந்துளானொருதானவன். (௬)

(க) விடங்கர் - பேரழகுடையவர். (௪) வஞ்சவேள்வி-ஆபிசார யாகம். (௫) தைவரல்-தடவல். (௬) தழன்று - தொதித்து. பைத்த ல்-பரத்தல். வாலிய - வெண்மையாகிய.

உதித்தசெங்கணரக்கவஞ்சனுருத்தெழுந்தெரிவடவையிற்
கொதித்தடம்பசிதாகமுங்கொடிதாலெனக்கொடியோரைநீர்
விதித்திடும்பணியாதெனக்கெனமீனவன்றனைமதுரையோ
டெதிர்த்தெடுத்துவிழுங்கிவாவெனவேவினருடனேகினன். (எ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பாயுடையவர்விடவிடநாகப்படிவுகொணி சிசரனிலனண்டங், தோயுடலினனுடல் விடமூறிசசொரிதுளை யெயிறினன் வடவைச் செங், தீயுடையனவெனவெரிகண்ணன்றிணியிருள்வரைமுழையெ னவிணட, வாயுடையவனெடுநெறிமுன்னி மழைநுழைவரையென வருகின்றான். (அ)

அரவிறையுறைபிலமவெளிகாணவரையுடல் புதைபடகிலம்வி ள்ளா, வருவழியழலெழவுயிர்காண்முனவளியுளாகிளாவலி விளிவெ ய்தப், பொருசினவிழியெரிர்படுபைங்கூழ்புகையெழவனமரைபொ ரிபொங்கா, கருகிட முதுசினை யிறைகொளருங் ககசிரைசிறைசுரு ள்படவீழ. (கூ)

அகனிலம்வெருவுற லனைநதும ிமை வெருவ றவெயிலகாலும்
பகன்மதிவெருவுறவிவைகொளும்பணிகளுமவெருவுறவகறிக்கின்
புகர்மலைவெருவுறவடுதண்டபுரவலனவெருவுறவருசெககண
ணகைமதிபுரையெயிறவனமாடககுடவயினவருமெல்லை. ()

கண்டவர்கடிநகர்கடிதோடிக்கெளரியசடிதொழுதடிகேணம
கொணடல்கணவளாமதிலவனாகூடற குடவயினெருபெருவிடநாக
மண்டமுமகிலமுமொருவாயிட்டவரு வருவதையெனநீள்வாய் [ன்.
விண்டுகொணடணைவதையெனவோடிவெருவலன்மதிகுலமறவீர

மற்றிதுமுனமதகரிவிட்டோராவ வி வருவதையெனவெணண, முற்றிதுதனையும்விளிதறகெம்முடையவா விடையவர்விடாகஞ், சுற்றியசடையினருளரென்னு சுாருலகிறிசுடரெனகிறகுங, கற்ற ளியிடையுறையிறைமுன்போய்க்கனைகழலடிதொழுதறைகிற்பான்.

(அ) நிசிசரன் - இராக்கதன். (கூ) அரவுஇறை - பாம்புகளுக் கரசனுகிய ஆதிசேடன். கால் - பெருமூசசு. வளி - காறறு. பொ ங்கர் - சோலை. ககம் - பட்சி.

(கய) இவை என்றது - சந்திரசூரியர்களை. பணி - இராகுகே துக்கள். தண்டப்புரவலன் - தண்டாயுதத்தையுடையயமன். குடம்- மேற்கு.

(கஉ) கற்றளி - மாணிக்கவிமானம். தளி - கோயில்.

வழிவழியடிமைசெய்தொருபோதுமறவலன்வழிபடுமடியேனின்
மொழிவழிமுறைசெய்துவருவேனிம்முதுநகரடையவுமமணீச
ரழிவதுகருதினர்விநோகமடைவதுனருள்வழியதனுவி
கழிவதுகருதியவடியேனைக்கருணைசெய்தருளிதுகடனென்றான். ()

அனுமதிகொடு தொழுதிறைபாத மகமதிகொடு புறனடைகின்ற, பனிமதிவழிவருதமிழ்மாறன் பகழியொடுசிலையினனேகிக், குனிமதிதவழ்தருமதினீடு கொடியணி குடகடை குறுகான்முன், றனிவரையெனநிகாதருகோபத தழல்விழியரவினையெதிர்கண்டான். ()

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பல்பொறிப்பகுவாயப் படமபுடைபரப்பிப் பக்கமெண்டிசையொடுவிசும்பிற, செலச்திரபுதைதது திணிஇருள் பரப்பித் திங்களின் பகிரபுரைசஞ்சம, பிலகெயிறதுசகிப் பெரிதுயிரத் தகலவாய் பிளந்துமாநகமெலாமொருஙகே. யொலமெனகமெளவி விழுஙகுவான்சீறியுருத்தனனுரகவாளவுணன். (கரு)

அடுதததனரச சிஙகவேறிடியே றஞ்சவாரத்தஙகையிற்சாப, மெடுத்தனனெடுநா ணேருத்லைவணக்கி பெரிமுகக் கூர்ஙகணை தொடுத்து, விடுத்தனன் விடுதத சரமெலா முரகனவெறுந்துகள படக்கறித்துமிழ்ந்து. படுத்தனன்பொருதுபஞ்சவன்புராரி பஙகயசசேவடிநினையா. (கசு)

கொடியதோா பிறைவா யமபினைவிடுத்துக கோளராவளையுடறுணித்தா, னிடியதோ வெனவார்த் தெரிசிறக்குருதி யிரஙகிவீழருவியிறகவிழ, நெடியதோருடலமபுரளபடக்கூாவா னெளிதர விளியவன்மேலைக, கடியதோராலா கலவெள்ளமபோலக கக்கினன்கறையிருணஞ்சம். (கஎ)

தீவிடமுருகதுத்திணியிருள்கடுப்பத்திருநகரெஙகணுஞ் செறிந்த, காவிடஙகூவல் கயந்தலைசதுக்கங கழகமாவணமகழிஞ்சி, கோவிடமாட முபரிகைமேடை கோபுரமரஙகெலாம்பரந்து. தாவிடமயங்கி யுறஙகினர்போலச சாம்பினாதனிநகர்மாக்கள். (கஅ)

(கரு) பொறி - புள்ளி. பகுவாய் - பிளந்தவாய். பில்கல்-சிந்துதல். (கசு) எரிமுகம் - தீககொப்புளிக்கும்முகம். கறித்து-கடித்து.

(கஎ) பிறைவாயம்பு - அர்த்தசந்திரபாணம். மேலை என்றது-திருப்பாற்கடல் கடைந்தநாளை. (கஅ) கா-சோலை. கூவல்-கிணறு. கயம்-குளம். சதுக்கம் - நாற்றெருக்கூடுமிடம். கழகம் - கல்விசசாலை இஞ்சி-மதில். கோஇடம் - அரசன்கோயில். அரங்கு - நாடகசாலை.

நிலைதளர்ந்துடலந் திமிர்ந்துவேர்வரும்பி நிறைபுலன்பொறிக ளணங்க, டலைதடுமாறி யுரைமொழிகுழறித் தழுதழுப்படைந்து நா வுணங்கி, மலைதருகபமேனிமிர்ந்துணர்வழிந்து மயங்கிமூசசொடுங் கியுள்ளாவி, யலைதர வூசலாடினா கிடந்தா ரன்னதொன்னகருளா ரெல்லாம். (க௯)

தென்னவன் விடங்கண் டஞ்சுமாற்போலச் சினகரமடைந்து தாழ்ந்தெழுந்தாய், முன்னவனாதி முதல்வ விதநின்றி முளைத்தவமு டிவிலாமுனிவ, வென்னவன் பாக்கெளியவ யார்க்கு மிறையவ விந் நகர்க்கென்று, மன்னவனுரிமை யவமுதுகண வானவ நினைச்சர ணடைந்தேன். (உ0)

அடுத்துவந்தலைகுமாரிவைபகுந் தது மா யுணவேழுமொன் றாகத், தொடுத்துவந் தலைகும பெருமழை யீந்து நூலகைவி ண்டுழாவவெண்பிறைகோ. டெடுத்துவந் தலைகு மணிற்றினைவி ளித்துமிந்நகர்புந்துளைபினை ற மர்ந்துவ ... திருகு விட திறான் மயங்கும் வருத்துமுங்களை தியென நிற்றான. (உக)

அருட்கடலனையவாதிநாயகனா நான சடையணிமதிக்கொழு ந்தின், பெருக்கடைய முதத்துணர்டினி சிறிதுப்பிறநிருன் பிலிற்றி டவேழும், பொருக்கெனவெங்கும் பாவிவிறப்பிறைபோற் புரைய றக்கலந்துபண்டுள்ள, திருக்கிளர மதுரமாக்மாப்புனிதஞ் செய்தத ச்சிறுதுளியமம (உஉ)

இரவிமுன்னிருளதெனவிரையருணமுனனிருணமலவலியெ னவெங்கும். பரவியவமுதால் விடமகனறலசப படிவொப, ந்தியாவ ருமின்பம், விரவியகளிப்பின மேவிருரிருந்தார மீனவா பெருந்த கைவேந்தன். னாவணி சடையாரக கனபருகமாளே யாகிமணகா வல்செயதிருந்தான (உ௩)

நாகமெய்தபடலம் முற்றிற்று.

படலம் ௩எ - கரு திருவிருத்தம் - க௬உ௩.

(க௯) திமிர்ந்து - கம்பித்து. (உ0) விதநின்றி முளைத்தவ என் றது - திருவருட்படிவங் கொண்டமையை. (உ௩) அவசம்-துக்கம்.

சிவமயம்.

இருபத்தொன்பதாவது,

மாயப்பசுவைவதைத்தபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

சுருதியின்புறத்தவர்விடுமொராவினைச்சுருதி
கருதரும்பரனருளுடைக்கௌரியன்றுணித்த
பரிசிதங்கதுபொருத்தமண்படிறர்பின்விடுப்ப
வருபெரும்பசுவிடையினைமாய்த்ததும்பகர்வாம். (க)

பணப்பெரும்பகுவாயுடைப்பாந்தளையனந்த
குணப்பெருந்தகைதுணித்தபின்பின்வருகுண்டா
தணப்பருங்குழாங்காலினூற்றாளுண்டுசெல்லுங்
கணப்பெரும்புயல்போலுடைந்தோடினகலங்கி (உ)

உடைந்துபோனவரனைவருமோரிடத்திருள்போ
லடைந்துநாமுன்புவிடுத்தமால்யானைபோலின்று
தொடர்ந்தபாம்பையுந்தொலைத்தனனாமேலினிச்சூழ்ச்சி
மிடைந்துசெய்வதியாதெனவினையமொன்றோர்வார். (ங)

ஆவையூறுசெய்யாப்பழியஞ்சுவார்தனை
யேவுவாமிதுவேபுணர்ப்பெனாச்சூழ்ந்திசைந்து
பாவகாரிகள்பண்டுபோற்படுத்தழல்வளர்த்தார்
தாவிலாவுருவாகியோர்தானவன்முளைத்தான். (ச)

குண்டழற்கணின்றெழுந்தவக்கொடியவெம்பசுவைப்
பண்டுபோலவர்விடுத்தனர்கூடலம்பதிமே
லுண்டுமில்லையுமெனத்தமொற்றநூலுரைத்த
பிண்டியானுரைகொண்டுழல்பேயமண்குண்டர். (ரு)

கலிவிருத்தம்.

மாடமலிமாளிகையிலாடுகொடிமானக்
கோடுகளினேடுமுகில்குத்திமிசைகோத்துச

(க) சுருதியின் புறத்தவர் என்றது - சமணர்புறச் சமயத்தருளொரு திறத்தராதலின். படிறர் - வஞ்சகர். (ரு) குண்டு - ஆழம். உண்டு - அஸ்தி. இல்லை - நாஸ்தி. தமொற்றநூல் - பூர்வாகமம், அங்காகமமுதலிய சமண நூல்கள். பிண்டி - அசோகு.

சேடன்முடியுங்கதிர்கொள்சென்னிவரையுந்து
ளாடவடியிட்டுலவையுஞ்சிடவுயிர்த்தே (௬)

விடுத்திடுமுயிர்ப்பினெதிர்பூளைநறைவீபோ
லடுத்திடுசராசரமனைத்துமிரிவெய்தக்
கடுத்திடுசினக்கனலினுக்குலகமெல்லா
மடுத்திடுதழற்கடலுள்வார்புனலுமான (எ)

உடன்றிறைகொள்புள்ளொடுவிலங்கலறியோட
மிடைந்தபழுவத்தொடுவிலங்கலைமருப்பா
லிடக்தெறிமருத்தெனவெறிந்தளவிலோரைத்
தொடர்ந்துடல்சிதைத்துயிர்தொலைத்திடியினார்த்தே. (அ)

மறலிவருமாறெனமறப்பகுவப் [illegible]கொண
டறலிவர்தடம்பொருநையாறுடையமாறன்
றிறலிமலர்மங்கையுறைதென்மதுரைமுன்று
விறலிவருகின்றததுமீனவனறிந்தான். (௯)

மீனவனுமாநகருணமிகவருமுசகண
வானவனைமாமதுரைமன்னவனைமுன்னோ
தானவனையாழ்கொடுசாயத்தவனையேத்தா
வானதுரைசெய்துமெனவாலயமடைந்தான் (௧௦)

நாதமுறையோபொதுவினமாறிநடமாடு
பாதமுறையோபலவுயிர்க்குமறிவிக்கும்
போதமுறையோபுனிதபூரணபுராண
வேதமுறையோவெனவிளித்துமுறையிட்டார். (௧௧)

நின்றுமுறையிட்டவனை [illegible]கனருணோக்கா
னன்றருள்சுரந்திடபந்தியைவிளித்துச
சென்றமணரேவவருதீப்பசுவைநீபோய்
வென்றுவருவாயெனவிளம்பினனவிடுத்தான். (௧௨)

கலிநிலைத்துறை.

தண்டகமெழுகூறறமுமஞ்சத்தறுகட்செங்கட்
குண்டந்தழன்றுகொதிப்பக்கொடுநாக்கெறிந்து

---

(௬) உலவை - காற்று. (எ) பூளை - ஒருவிதசசெடி. வீ-மலர்.
(அ) பழுவம் - சோலை. விலங்கல் — மலை. மருத்து - காற்று.
(௯) அறல் - கருமணல். திறல் - பகை. விறல் - வெற்றி.
(௧௦) தானவன் - சலந்தராசுரன்.

துண்டர்துழாவக்கடைவாய்நுரைசோர்ந்துசென்னி
யண்டர்துழாவவெழுந்தன்றடலேறுமாதோ. (கரு)

நெற்றித்தனியோடைநிமிர்ந்துமறிந்தகோட்டிற்
பற்றிசசுடர்செம்மணிப்பூணபிறைபையநாகஞ்
சுற்றிக்கிடந்தாலெனததோன்றவெள்ளாழியீன்ற
கற்றைக்கதிர்போற்பருமம்புறவகௌவிமின்ன. (கசு)

கோட்டுப்பிறைகால்குளிரவெணகதிர்ககற்றைபோலச
சூட்டுக்கவரிததொடைதொஙகலுநெற்றிமுன்றுப்
பூட்டுத்தரளமுகவட்டும்பொலியப்பின்னன
மாட்டுசசதஙகைத்தொடைகல்லெனவாய்விட்டார்ப்ப. (கரு)

பணிநாவசைககுமபடியெனனககழுததிலவீ
மணிநாவசைப்பநகைமுததின்வருததநணடைப்
பிணிநாணசிறுகிணகிணிப்பிப்பலமாலைததொஙக
லணிநாணலம்பசசிலமபார்ப்பவடிகளுன்கும. (கசு)

அடியிட்டுநிலஙகிளைத்தணடமெணடிககும்போரப்பப
பொடியிட்டியாததுப்பொருகோட்டினிறருததிககொத்திட்
டிடியிட்டதிர்காரெதிரேற்றெழுந்தாஙகுமேநாககிச
செடியிட்டிருகணணழல்சிதறநடந்ததன்றே (கஎ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பால்கொணடசூழ்வெணடிஙகட்பகிரகொணடமருப்பிற்கொணமூ
சூல்கொணடவயிறறைககிணடுதுளளிமேரவெளளிககுன்றம [ச்
கால்கொணடுநடந்தாலெனனககடிந்துடனறுவைசசீறற
மேல்கொணடுநாற்றம்பற்றிவீஙகுமாப்பெறிந்துகிட்டா. (கஅ)

குடக்கதுகுணககதெனனககுணககதுகுடககதென்ன
வடக்கதுதெற்கதென்னததெற்கதுவடக்கதென்ன
முடக்குறுமருப்பிறகோத்துமுதுகுகிழாககதனனு
மெடுக்குறுமலையைக்கால்போததெனதிசைப்புறத்துவீசும். (ககூ)

(கரு) துணடம - மூககு அடலஏறு எனறது - அதிகாரநந்தி யை. (கசு) ஓடை - நெறறிப்பட்டம. வெள் ஆழி - திருப்பாற்கடல். பருமம் - கவசம்.

(கரு) கோடு-கொம்பு கால்-ககருகின்ற. பூட்டுத் தரளமாவது- பருத்தமுத்து முற்படப்புனைகல். (கசு) கிணகிணி - சிறுசதஙகை. பிப்பலம் - அரசிலை. (கஎ) செடி - ஒளி. (கஅ) நாற்றம்பற்றி என்றது - விலஙகினஙகள் மோப்பமுற்றுச் செல்லுதலை.

கொழுமணிச்சிகரகோடிசிதைபடக்குவட்டில்வீசும்
பழுமரச்செறிவில்வான்றேய்ப்பணையிறவெறியும்வானின்
விழுமறப்பசுப்போல்வீழவேலைவாய்வீசுமிவன்
செழுமதிக்கோட்டெந்திதேவிளையாடல்செய்தது (உ0)

பூரியரெண்ணியாங்கேபொருதுயிருற்றஞ்செய்யா
தாரியவிடைதன்மாணடவழகினைக்காட்டக்காமு
தீரியநறும்பூவாளியேறுபட்டாவியோடு
வீரியம்விடுத்துவீழ்ந்துவெற்புருவாயிற்றன்றே (உக)

வாங்கினபுரிசைமாடமாநகராறுவின்பந்
தூங்கினவரவாய்வேமபினறுடவிழ்தாராளறிணமேடாள்
வீங்கினவிரவிகோன்றவீங்கிருளுடைந்ததென்ன
நீங்கினநாணமோடுநிலையமணகுழாங்களெல்லாம் (உஉ)

உலகறிகரியாததன்பெருந்தவினையிடபகுன்றக்
குலவுறநிறுவிநசூக்கவடிவினாற்குறங்கிக்கூடற
றலைவனைவணங்கவீசன்றண்ணருள்சுரந்துபண்டை
யிலகுருவாகியிம்மலிருகவெனவிருந்தினுனே. (உங)

அந்நிலைகருளாருமாசனுமகிழ்ச்சிதூங்கிச்
சன்னிதியிருந்துநந்திதாளடைநிறைஞ்சிப்போக
யின்னவிர்சடையானந்தியெனவெலிசாலயிறுமேநாககி
யின்னமுதனையாளோடுமகிழ்ச்சிருந்திருக்குநாவில. (உச)

அவ்விடைவரைமேன்மு ... ...
தெவ்வடுசிலையிராமன்வானரச்சேனைசூழ
மைவ்வரையனையதம்பிமாருதிசுக்கிரீவ
னிவ்வடல்வீரரோடுமெய்தியங்கிருந்தானமன்றே. (உரு)

அன்னதுதெரிந்துவிந்தமடக்கியமுனிவயநெய்தி
மன்னவறகாககவகூறிமழவிடைக்கொடியோனகூடற
பன்னரும்புகழ்மையோர்துபறவாலையறிச்செய்ய
முன்னவன்பெருமைகேட்டுமுகிழ்த்தகைமுடியோனுகி. (உசா)

(உ0) பணை-கிளை. வானிலவிழுமறப்பசு என்றது-துருவாசமுனிவர் சாபத்தால் கடலில்விழுந்த காமதேனுவை. (உக) பூரியர்-கீழ்மக்கள். ஈரிய - குளிர்ந்த (உஉ) அரம்-பாவிதவாள்.

(உங) போஉரு-தூலவடிவம். பண்டை இலகு உரு-முன்னுள்ளசிலாவடிவம். சூக்கம்-இதுசூக்குமம் என்னும் பிராகிருதசசிதைவு.

(உரு) விடைவரை-இடபக்குன்று. மைவரை-நீலமலை. தம்பி-இலக்குமணன். (உசா) விந்தமடக்கியமுனி - அகத்தியமுனிவர்.

மாயப்பசுவைவதைத்தபடலம்.

முனியொடுகுறுகிசெம்பொன்முளரியுண்மூழ்கியாதித்
தனிமுதலடியைவேணிமுடியுறததாழ்ந்துவேத
மனுமுறைசிவாகமத்தின்வழிவழாதருச்சித்தேத்திக்
கனிவுறுமன்பிலாழ்ந்துமுடிமிசைககரஙகள்கூப்பி. (உஎ)

புங்கவசீவன்முத்திபுராதிபபுனிதபோக
மஙகலமெவறறினுககுஙகாரணவடிவமான
சஙகரநினதுதெய்வத்தானஙகளனநதமிநத
வஙகணமாஞாலவட்டததுளளனவவைகடம்மில (உஅ)

கலிநிலைத்துறை

அற்புதப்பெரும்பதியிந்தமதுரையினாற்றப்
பொற்புடைத்தென்பதெவன்பலபுவனமுமின்பார்
கற்புவைத்துயநீசெயதகருமததினவிருததம்
வெற்புருககளாயப்புடைசினறுவிளஙகலானமனனே. (உகூ)

கணடவெல்லைபிறறுணபஙகளகளைநதருமளவைக
கணடரும்பெருஞ்செலவஙகளளித்தருங்கருணை
கொணடுநீயுறைசிறப்பினாற்குளிரமறிககணணி
யணடவாணவிவ்விலிபகததுககொபபுவேறுமோ (௩0)

தோயந்திடும்பொழுதீட்டியதொலைவினைப்படல
மாயநதிடும்படிமாயததுரிணமஙகலம்போக
மீநதிடும்படிக்கிருந்தமாதீரததினியலபை
யாய்ந்திடுமபொழுததரகொருதீரத்தமொப்பாமோ (௩க)

எத்தலத்தினுமொவவொனறுவிழுமிதாமிநத
மெய்ததலததிலிம்மூவகைவிழுப்பமுமவிளங்கு
மததவாதலாலித்தலமடைநதவரெவாககுஞ
சித்தசுத்தியும்பல்வகைசசித்தியுமபயக்கும (௩உ)

அடியனேனெணணுஙகருமமுஞ்சாததமேயாக
முடியுமாவரிசசெயனமுடியுமெப்படியப்
படிபுரிந்தருள்கடிதெனப்பணிந்தனனபரனு
நெடியவான்படுமமுதெனவெகிாமொழிநிகழ்த்தும். (௩௩)

(உகூ) அற்புதம் - ஞானம். கற்ப — உறுதி. கருமத்தின் விருத்தம் - திருவிளையாடலின் சரித்திரம். (௩க) மஙகலபோகம்-சிவபோகம். (௩உ) சித்தசுத்தியாவது-நித்தநைமித்திகருமஙகளைச் சிவார்ப்பணமாகச் செய்தலால் வரும்பேறு. பல்வகைசசித்தி என்றது-அணிமாமுதலிய வெண்வகைசசித்திகளை. (௩௩) சந்தம்-உணமை.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இரவிதன்மரபின்வந்தவிராமகேளெமக்குத்தென்கீழ்
விரவியதிசையிற்போகிவிரிகடற்சேதுகட்டிக்
கரவியவுள்ளக்கள்வன்கதிர்முடிபத்துஞ்சிந்தி
யரவமேகலையினானையருஞ்சிறையழுவநீக்கி. (௩௪)

மீண்டுநின்னயோத்தியெபதிவிரிகடலுலகமபன்னா
ளாண்டினிதிருந்துமேனாள்வைகுண்டமடைவாயாக
வீண்டுநீகவலைகொளாளேலெனவசரீரிகேட்டு
நீண்டவன்மகிழ்ந்துதாழ்ந்துசிருதநனைவிடைகொண்டேகி. (௩௫)

மறைப்பொருளுரைத்தோன்சொனனவண்ணமேயிலங்கையெய்தி
யறத்தினைத்தின்றபாவியாவிதின்றனையான்செலவத்
திறத்தினையிளவற்கீந்துதிருவிராமேசங்கண்டு
கறைப்படுமிடற்றினானையருச்சித்துக்கருணைவாங்கி. (௩௬)

பற்றியபழியினீந்தியிந்திரன்பழியைத்தீர்த்த
வெற்றிகொள்விடையினானைமீளவுமவந்துபோற்றி
யற்றிரளனையகோதைகற்பினுக்கரசியோடுஞ்
சுற்றியசடையிராமன்றொனகரடைந்தானிப்பால. (௩௭)

கலிநிலைத்துறை

செங்கோலனந்தகுணமீனவன்றேயங்காப்பக்
கொங்கோடவிழ்தாரகுலபூடணன்றன்னையின்று
பொங்கோதைஞாலப்பொறைமற்றவன்பாலிறக்கி
யெங்கோனருளாற்சிவமாநகரேறினானே. (௩௮)

மாயப்பசுவைவதைத்தபடலம் முற்றிற்று

ஆ படலம் - ௩௮ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௬௬௩.

(௩௪) விரவியதிசை - தெற்குங் கிழக்குங்கலந்த தென்கீழ்த்திசை.

(௩௬) பாவியென்றது - மகாபாதகனாகிய இராவணனை - இளவல்-இளையவனாகிய விபீடணன்.

(௩௭) பற்றியபழி - இராவணனைக்கொன்ற பிரமகத்தி. கற்பினுக்கரசியென்றது-சானகியை.

(௩௮) கொங்கு - மகரந்தம்.

உ

சிவமயம்.

முப்பதாவது,

மெய்க்காட்டிட்ட படலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

பாவமெனவடிவெடுத்தபடிற்றமணாபழித்தழல்செய்
தேவவருமறப்பசுவையேறுயாததோனவிடைநந்திக்
காவலனைவிடுத்தழித்தகதையுரைத்துமட்டாலைச
சேவகன்மெய்க்காட்டிட்டுவிளையாடுந்திறமுரைப்பாம். (௧)

வெவ்வியமும்மதயானைவிறற்குலபூடணன்சமண
ரவ்வியவஞ்சனைகடந்தவனந்தகுணச்செழியன்பாற
செவ்வியசெங்கோல்வாங்கித்திகிரிதிசைசெலவுருட்டி
வவ்வியவெங்கலிதுரந்துமண்காத்துவருகின்றான். (௨)

சவுந்தரசாமந்தனெனத்தானைகாவலனொருவன்
சிவந்தசடைமுடியண்ணலடியவரேசிவமாகக்
கவர்ந்தொழுகியருச்சிக்குங்கடப்பாட்டினெறிநின்றா
னுவந்தரசற்கிருமைக்குந்துணையாகியொழுகுநாள். (௩)

வல்வேடர்க்கதிபதியாய்வருசேதிராயனெனும
வில்வேடனொருவனவனவிறல்வலியானமேலிட்டுப
பல்வேறுபரிமானரோப்பஞ்சவன்மேற்படையெடுத்துச
செல்வேனென்றுறவலித்தான்றென்னர்பிரானஃதறிந்தான். (௪)

தன்னதுதாணிழனினரசாமந்தனழைப்பித்துத்தெம்
பொன்னறைதாழ்திறந்துநிதிமுகந்தளித்துப்புதிதாக
வின்னமுஞ்சிலசேனையெடுத்தொழுக்கிக்கொள்கென்றா
னன்னதுகேட்டச்சனடிக்கன்புளானென்செய்வான். (௫)

தென்னவர்கோன்பணித்தபணிபின்றள்ளச்சிந்தையிலன்
புன்னவரனருள்வந்துமுன்னீர்ப்பவொல்லைபோயப்

(௨) அவ்வியம்-பொறாமை. திகிரி-சக்கரம். கலி - துன்பம்.

(௩) தானைகாவலன்-சேனாபதி. கடப்பாடு - உறுதி. இருமை-இம்மை, மறுமை. (௪) வலித்தல் - ஊக்கத்தாற்றுணிதல.

(௫) சாமந்தன் என்றது - சௌந்தரசாமந்தனென்னுஞ் சேனாபதியை. (௬) ஒல்லை - விரைவு. அறத்தாறு - தருமவழி. ஈட்டல்-சேர்த்தல்.

தெண்ணிறைமீனநோக்கிநாழிகையெண்ணியெண்ணிக்
கண்ணுறுதலெழுச்சிகாணபானளந்தனன்கயகுலெல்லாம். (௨0)

தெருட்டருமறைகடேறுசசிவபரஞ்சுடரோனன்பன்
பொருட்டொருவடிவங்கொண்டுபுரவிமேற்கொண்டுபோது
மருட்படையெழுச்சிகாண்பான்போலவாரகலியின்மூழ்கி
யிருட்கெள்கமுவித்தூயவிரவிவந்துதயஞ்செய்தான். (௨௧)

பொருநரேறனையானேர்ந்துபோந்நானமாடக்கூடற்
கருணைநாயகனைத்தாழ்ந்துகைதொழுதிறைந்துவேண்டிப்
பரவிமீண்டொளிவெண்டிங்கட்பன்மணிககுடைகநிழலிக்
குருமதிமருமான்கோயில்குறுகுவானகுறுகுமெல்லை. (௨௨)

கரைமதியெயிற்றுசசங்குகன்னன்முனனுனவென்றிப்
பிரமதகணமுங்குண்டப்பெருவயிற்றுருவனுதி
வரைபுரைகுறுந்தாட்பூதமறவழுங்குழுமிவீககு
குரைகழல்வலியநோனருட்கோளுடையவராகி. (௨௩)

நெட்டிலைவடிவாள்குருதந்தோமரநேமிநெய்த்தோ
ரொட்டியகணிச்சிசாபமுடம்பிடிமுதலாவெண்ணப்
பட்டவெம்படைமூவாறுமபரிந்தசெங்கையாகாலிற
கட்டியகழலர்காலிற்கடியராயப்புறம்புகாப்ப. (௨௪)

வார்கெழுகழற்கானந்திமாகாளன்பிருங்கிவென்றித்
தார்கெழுநிகும்பனகும்போதரனமுதற்றலைவராரும்
போர்கெழுகவசந்தொட்டுப்புண்டரநுதலிற்றீட்டிக
கூர்கெழுவடிவாளேந்திக்குதிரைசசேவகராயசூழ. (௨௫)

கற்றைசசாமரைகள்பிசசங்கவிகைபூங்கொடிக்காடெங்கு
முற்றக்காரொலியுநாணத்தூரியமுழுதுமேங்கக
கொற்றப்போர்விடையைத்தானேகுரங்குளைப்பரியாமேறகொண
டொற்றைச்சேவகராய்மாறியாடியவொருவர்வந்தார். (௨௬)

---

(௨௧) தெருள் - ஞானம். அன்பன என்றது - சௌந்தரசாமந்தனை. ஆர்கலி-சமுத்திரம். (௨௨) பொருநர்-வீரர். குரு - நிறம்.

(௨௩) வீக்கல்-கட்டல். நோன்-வலிமை. (௨௪) நெய்த்தோர்-உதிரம். கணிச்சி-மழு. சாபம்-வில். உடம்பிடி-வேல். கால்-காற்று.

(௨௬) பிசசம்-பீலிக்குடை. தூரியம் - வாசசியம். குரங்கு-தொங்குகின்ற. உளை -புறமயிர். மாறியாடிய ஒருவர் கான்மாறியாடிய பெருமான்.

பல்லியமொலிக்குமார்ப்பும்பாய்பரிகலிக்குமார்ப்புஞ்
செல்லொலிமழுங்கமள்ளர்தெழித்திமொர்ப்புமொன்றிக்
கல்லெனுஞ்சும்மைத்தாகிக்கலந்தெழுசேனைமேனாண
மல்லன்மாநகர்மேற்சீறிவருகடல்போன்றதன்றே. (உஎ)

சேனையின்வரவுநோக்கித்திருமகன்றிருமுன்னேகுந்
தானையர்தலைவன்றென்னனருணிழல்குறுகிக்கூற
மீனவனுவகைபூததுவெயின்மணிக்கடைபிற்போந்தங்
கானமணடபத்திற்செம்பொனரியணைமீதுவைகி. (உஅ)

தெவ்வடுமெகிழ்ச்சிபொங்கசசேனைபின்செல்வநோக்கி
யெவ்வெத்தேயத்திலுள்ளாரிவரெனவெதிரேநின்று
கௌவையின்மனசசாமந்தன்கைபிற்பொற்பிரம்புநீட்டி
யவ்வவர்தொகுதியெலலாமணியணிசிறுவிக்கூறும். (உக)

கலிவிருத்தம்.

கொங்கரிவரையகுருநாடரிவரைய
கங்கரிவரையகருநாடரிவரைய
வங்கரிவரையவிவராரியாகளைய
வங்கரிவரையவிவரமாளவாகளைய (௩0)

குலிங்கரிவரையவிவாகொங்கணாகளைய
தெலுங்கரிவரையவிவர்சிங்களாகளைய
கலிங்கரிவரையகௌடத்தரிவரைய
வுலங்கெழுபுயத்திவாகளொட்டியாகளைய. (௩க)

கொலலரிவரையவிவாகூர்ச்சராகளைய
பல்லரிவரையவிவாப்பப்பரர்களைய
வில்லரிவரையவிவர்விதேகரிவரைய
கல்லொலிகழறபுனைகடாரரிவரைய. (௩உ)

கேகயர்களாலிவர்கள் கேழ்கிளாமணிப்பூண
மாகதர்களாலிவாமராடரிவாகாஞ்சி
நாகரிகராலிவர்கணம்முடையநாட்டோ
ராகுமிவர்தாமெனமெய்காட்டியறிவித்தான். (௩௩)

இத்தகையசேட்புலனுளாரையிவணுய்த்த
வித்தகைமையென்னெனவினவியருள்செய்யே

(உக) தெவ் என்றது - சேதிராயனுகியபகைவனை. கௌவை-மனக்கவலை. (௩க) உலம் - திரண்டகல்.

லத்தநினரும்பொருளினைத்தும்வரையாதே
யுய்த்தலினடைந்தனர்களாலெனவுரைத்தான். (௩௪)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அந்நெடுஞ்சேனைதன்னுட்சேணிடையடன்மாவூர்ந்து
பின்னுறநிற்குமொற்றைச்சேவகப்பிரானைநோக்கி
மன்னவனிவர்யாரென்னச்சாமந்தன்வணங்கியைய
வின்னவர்சேனைவெள்ளத்தியாரையென்றறிவதென்றான். (௩௫)

அவரையிங்கழைத்தியென்றான்சன்றன்வழிச்செலவார்போற்
கவயமிட்டவரும்போந்தாங்காவலன்களிகூர்ந்தம்பொன்
னவமணிக்கலன்பொன்றூடைநல்கினானுள்ளந்தன்பு
தவறிலான்பொருட்டுவாங்கித்தரித்துத்தனதமர்க்குமீந்தார். (௩௬)

ஆய்ந்தவெம்பரிமாத்தூணடியைங்கதிநடத்திக்காட்டி
யேய்ந்ததஞ்சேனைவெள்ளத்தெய்தினரெயதுமெல்லை
வேய்ந்ததார்ச்சேதிராயன்வேட்டைபோய்ப்புலிகோட்பட்டு
மாய்ந்தனனெனவேறொருறன்வேந்தன்முன்வந்துசொன்னான். ()

முரசதிரனிகநோக்கிமுகமலர்ந்துவகைபூத்த
வரசனுமனிகவேந்தர்களவிலசீர்த்தலைமையோடும
வரிசைகண்மிதப்பநல்கிவந்துமெய்க்காட்டுத்தந்து
பரசியபதாதித்தமபதிபுகச்செலுத்துகென்றான். (௩அ)

அறைந்தவார்கழற்காற்சேனைகாவலனனிகந்தத்தநு
சிறந்தசேணாட்டிற்செல்லச்செலுத்துவானபோனறுசிற்ப
நிறைந்தான்மாடக்கூடனிருத்தனந்நிலைசின்றாங்கே
மறைந்தனன்மனிதவேடங்காட்டியமறவரோடும். (௩௯)

கண்டனன்பொருளைநாடனவியந்தனன்கருத்தாசங்கை
கொண்டனன்குறித்துநோக்கியீதுங்கூடன்மேய

(௩௪) வரையாது - அளவிலலாமல். வரை - அளவு.
(௩௫) சேண-தூரம். (௩௬) கவசம் - கவயம்எனத்திரிந்தது.

(௩எ) பரிமா - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. ஐங்கதி யாவன - கவுரிதகம் - (மெல்லியநடை.) ஆககிரந்திதம் - (விரைவுடை.) வல்சிதம் - இருகாற்றூக்கி யாடிவருநடை.) இரேசிதம் - சுற்றிஓடல்.) புலிதம் - முழுவோட்டம்) என்பன (௩அ) அனிகம்-சேனை. பரசல்-துதித்தல். (௪0) ஆசங்கை - சந்தேகம். அன்பு வடிவம் என்றது - பசுகரணங்கெட்டு சிவகரணமாய் நிற்றலை.

வண்டர்தம்பெருமான்செய்தவாடலென்றெண்ணிக்கணணீர்
விண்டனன்புளகம்போர்ப்பமெய்யன்புவடிவமானான். (௪0)

தனக்குயிர்த்துணையாநின்றசாமந்தன்றன்னைநோக்கி
யுனக்கெளிவந்தார்கூடலுடையநாயகரேயென்று
லெனக்கவராவார்நீயேயென்றவறகியாவுநல்கி
மனக்கவல்பின்றிவாழ்ந்தான்மதிவழிவந்தமைந்தன் (௪௧)

மெய்க்காட்டிட்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௩௧ - ௧௬ - திருவிருத்தம் - ௧௭0௪.

முப்பத்தோராவது,

உலவாக்கிழியருளிய படலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

அடியார்பொருட்டுப்பரிவயவராகிச்செழியன்காணவிடைக்
கொடியாரவந்துமெய்க்காட்டுக்கொடுத்தவண்ணமெடுத்துரைத்தும்
கடியார்கொன்றைமுடியாரக்கன்னிநாடன்றனக்கிசைந்த
படியாலுலவாக்கிழிகொடுத்தபடியையறிந்தபடிபகர்வாம். (௧)

வள்ளல்குலபூடணன்றிங்கள்வாரந்தொடுத்துச்சிவதரும
முள்ளவெல்லாம்வழாதுநோற்றொழுகுமவலியாற்றன்னட்டி
லெள்ளலில்லாவேதியரையிகழ்ந்தானத்தனன்மழைமறுத்து
வெள்ளமருகவளங்குன்றிவிளைவஃகியதுநாடெல்லாம். (௨)

அரவோரெல்லாநிரப்பெய்தியாகங்கிடந்தநூலன்றி
மறைநூலிழந்துமுனிவேள்விவானோர்வேள்விதென்புலத்தி [பான்
னுறைவோர்வேளவிபிழந்திழந்ததொழில் செய்தாற்றுதுயிர்வளர்ப்
புறநாடணைந்தாபசியாலேபுழுங்கியொழிந்தகுடியெல்லாம். (௩)

எந்நாடணைவோமெனவிரங்கவிரங்கிமதிக்கோன்மதிநாளிற்
பொன்னுணமுளரித்தடங்குடைந்துசித்திக்களிற்றைப்பூசித்துத்
தன்னாதரவாற்கயற்கண்ணிதலைவன்றன்னையருச்சித்து
முன்னாவீழ்ந்துகரமுகிழ்த்துப்பழிச்சிமகிழ்ந்துமொழிகின்றான். (௪)

(௧) வயவர்-வீரர். உலவாக்கிழி-எடுக்க எடுக்கக் குறைபடாப் பொன்முடிப்பு. (௨) அஃகல்-சுருஙகல். (௩) நிரப்பு-வறுமை.
(௪) ஆதரவு - அன்பு.

அத்தவுலகிலுயிர்க்குயிர்நீயல்லையோவவ்வுயிர்பசியா
லெய்த்தவருத்தமடியேனைவருத்துமாறென்யானீட்டி
வைத்தபொருளுந்தருமத்தின்வழியேசென்றதினியடிகள்
சித்தமலர்ந்தென்னிடும்பைவினைதீரவருட்கணசெய்கவென. (௫)

கோளாடரவமரைக்கசைத்தகூடற்பெருமான்குறையிரக்கு
மாளாவரசன்றவாறுசிறிதகங்கொண்டதனைத்திருச்செவியிற்
கேளார்போலவாளாதேயிருப்பமனையிற்கிடைத்தமலன்
றாளாதரவுபெறநினைந்துதனையிரங்கிடந்துதுயில்கின்றான். (௬)

அங்கணவெள்ளியம்பலத்துளாடுமடிகளவன்கனவிற்
சங்கக்குழையும்வெண்ணீறுஞ்சாத்துங்கோவணமுந்தபங்கவுரன்
சிங்கநாதங்கிடந்தசையச்சித்தவடிவாயெழுந்தருளி
வெங்கணயானைத்தென்னவர்கோனமுன்னின்றிதனைவிளம்புவார்.

ஏடாரலங்கல்வரைமார்பவெம்பாவென்றுமன்புடைமை
வாடாவிரதவிழுச்செல்வமுடையாய்வையமறங்கடிந்து [ன்
கோடாதளிக்குஞ்செங்கோன்மையுடையாயுனக்கோர்குறையுளது
வீடாவளஞ்சேர்நாட்டிந்நாள்வேள்விச்செல்வமறந்தியதால். (அ)

மறையேநமதுபீடிகையாமறையேநமதுபாதுகையா
மறையேநமதுவாகனமாமறையேநமதுநூபுரமா
மறையேநமதுகோவணமாமறையேநமதுவிழியாகு
மறையேநமதுமொழியாகுமறையேநமதுவடிவாகும். (௯)

வேதந்தானேநமதாணைசத்திவடிவாயவிதிவிலக்காயப்
போதங்கொளுத்தி நிலைநிறுத்திப் போகங்கொடுத்துப் பல்லுயிர்க்கு
பேதஞ்செய்யும்பிணியவிழ்த்தெமபிரியாவீடுதருவதுநே [ம்
ஞதஞ்செய்யுந்தார்வேந்தேநமதுசெங்கோலதுவாகும். (௧0)

அந்தமறைகடமக்குறுதியாவார்நூல்வழிகலிநோய்
சிந்தமகத்தீவளர்த்தெம்பாற்சிந்தைசெலுத்துமந்தணரா
லிந்தமறையோர்வேள்விமழைக்கேதுவாகுமிவர்தம்மை
மைந்தவிகழ்ந்துகைவிட்டாயதனான்மாரிமறுத்தன்றால். (௧௧)

(௬) கோள்-வலிமை. (எ) உரன்-மார்பு. சிங்கநாதம்-மான்கொம்பினாற்செய்ததோர் வாத்தியம். சிங்கம், சிருங்கமென்பதன்றிரிபு.

(௧0) சத்தி என்றது—திருவருளை. போதம்-அறிவு. பல்லுயிர் என்றது—மூவகையான்மாக்களை. பேதம்-ஐயந்திரிபுமுதலிய விகற்பங்கள். பிணி-அவிச்சை.

மும்மைப்புவனங்களுமுய்யமுத்தீவேட் குமிவர்தம்மை
நம்மைப்போலக்கண்டொழுகிநாளுநாளுவறம்பெருக்கிச்
செம்மைத்தருமக்கோலோச்சிதக்கிரியுருட்டிவாழ்திியென
வும்மைப்பயன்போலெளிவந்தாருலவாக்கிழியொன்றுதவுவார். ()

இந்தக்கிழியிலெக்துணைப்பொன்னெடுத்துவழங்குந்தொறுநாங்க
டந்தவளவிற்குறையாதவனைத்தாகுமிது்கொண்டு
வந்தவிலம்பாடகற்றென்றுகொடுத்துமேவாதன்மனக்கவலை
சிந்தத்திருநீறளித்தாந்திமறைந்தாரையாதிருவுருவம். (௧௩)

கண்டானவனவாகத்தொழுதானெழுந்துகௌரிபாகோ
னண்டாபெருமான்றிருவடிபோலம்பொற்கிழியைமுடித்தலைமேற்
கொண்டுமகிழ்ச்சிதலைசிறப்பினன்றோமுகுர்த்தங்கூத்தாடித்
தண்டாவமைச்சரபடைத்தலைவர்தமக்குங்காட்டியறிவித்தான். ()

செங்கணரிமான்பிடாசனத்தெய்வமணிப்பூந்தவிசேற்றிச்
சங்கமுழங்கமறைமுழங்கச்சாத்ததிமிர்ந்துநாடொறுக்க
தொங்கலணிந்துதசாங்கவிரைத்தூபந்தறுநெய்ச்சுடராவளித்துக்
கங்கைமிலைந்தகடவுளெனக்கருதிப்பூசைவினைமுடித்தான். (௧௫)

அடுத்துவணங்கிவலஞ்செய்திட்டம்பொற்கிழியைப்பொதுநீக்கி
யெடுத்துமுத்தீவினைஞர்க்குமபாகங்களுக்குமயாவர்க்கு
மடுத்துநாளுமவை யாறுவழங்கவழங்கவடியார்க்குக்
கொடுக்கக்குறையாவீட்டின்பமாயிற்றையாகொடுத்தகிழி. (௧௬)

---

(௧௨) மும்மைப்புவனம் என்றது—சொர்க்கமத்திய பாதலங்களை. முத்தீ என்றது—ஆகவனீய முதலிய மூன்றக்கினிகளை

(௧௩) நாங்கள்-இவ்வுலகர் பகுதிப்பொருள் விகுதி இலம்பாடு-இது இன்மைபடுதல் என்னும்பொருளதாய் நிற்றலின் முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர் (௧௪) தொழுதான எழுந்து என்றதற்கு- எழுந்துதொழுதான் என்பதுபொருள் இதனை, "கொழுநற்றொழுதெழுவாள்" என்பது, எழுந்துதொழுதெழுவாள், என முன்பின்னுகப் பொருள்படுமெனப் பிரயோக விவேகநூலார் கூறுதலானுமுணர்க. தொழுதான்-முற்றெச்சம்.

(௧௫) தசாங்கம் என்றது-ஆவாகனம், தாபனம், சந்நிதானம், சந்நிரோதனம், அவகுண்டனம், தேனுமுத்திரை, பாத்தியம், ஆசமனீயம், அர்க்கியம், புட்பதானம், என்பவற்றை. விரைத்தூபம் என்றது-குந்துருக்கம், பச்சைக்கர்ப்பூரம், காரகில், வெண்சந்தனம், கருஞ்சீதாரி என்பவற்றை. நறுநெய்-கபிலைப்பசுநெய்.

ஆயபொதியில்வளைபொன்னுலசும்புசெய்துவிசும்பிழிந்த
கோயிலதனையகம்புறமுங்குயின்றுஞானக்கொழுந்தனைய
தாயிலறுகாற்பீடிகைவான்றடவுகொடியநெடியபெரு
வாயில்பிறவுமழகெறிப்பவேயந்தான்மறையின்வரம்பறிந்தான். ()

மூந்திக்குறையாநதிக்கடலைமுகந்துமுகந்துநாடோறுஞ்
சிந்திக்குலபூடணக்கொணடதெய்வதருமப்பயிர்வளர்ப்பப்
பந்தித்திறைமுந்நீர்மேகம்பருகிசசொரியப்பலவளனு
கந்திக்கன்னிநாடளகைநகாபோறசெல்வந்தழைததன்றே. (௧௮)

எழுசீரடியாசிரியவிருததம்.

வையாகரணர்கணையாயிகாமறை வல்லோர்மறைமுடி சொல்லாய்வோர், மெய்யாமிருதிகள் பொய்யாவிரதிகள் வேள்வித்தழல்களை வாழ்விப்போர், பைபாடரவணி பையானனனுரை பகர்வோருலகிய லகல்வோர்க., ளையயாதுறைதலி னையாதளகைய தென்னைப்பொலிவது தென்னாடு (௧௯)

உலவாக்கிழியருளியபடலம் முற்றிற்று

ஆ படலம் ௩௦ - க்கு திருவிருக்கம் - ௧௭௨௩

முப்பத்திரண்டாவது,

வளையல்விற்றபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருததம்

வேதந்தனதுவடிவென்றவிண்ணின்றிழிந்தவிமானமறைக்
கீதன்செழியனனகுலவாககிழிநாதனிதகவழியிதுவப்
போதங்கடந்தபொருளவனிகப்புகதேணமாடமணிமறுகு
பாதந்தடவநடந்துவளைபகர்ந்தபரிசுபகர்கிறபாம். (௧)

(௧௭) பொதி-உலவாககிழி. வளைபொன-பொனனேடு. அசும்பு-ஒளி. தாய் இல் என்றது-அங்கயக்கண்ணியார்திருக்கோயிலை.

(௧௮) நதி - பெருகி (௧௯) வையாகரணர்-இலக்கணிகள். நையாயிகர்-நியாயநூல்கற்றவர். மறைமுடி-உபநிடதம். ஐயானனன்-ஐந்துதிருமுகங்களையுடைய சிவபெருமான். உரை-சிவாகமம். உலகியல்-பாசபந்தம். நைதல்-வருந்தல்.

(௧) போதங்கடந்த - சுட்டறிவிற்கெட்டாத.

இறைவன் குலபூடணன் றிகிரியிவ்வா றுருட்கொண் முன்னூட
சிறைவண் டறையுந்தா ருவனதெய்வமுனிவர்பன்னியர்தந்
நிறைவன் றளந்துகாட்டுகெனநெடியோன்மகனைப்பொடியாக்கு
மறவன் ரூனோர்காபாலியாகிப்பலிக்குவருகின்றான். (உ)

வேதமசைக்குங்கோவணமுமெய்யினீறுமுள்ளாளக்
கீதமிசைக்குங்கனிவாயுமுள்ளநகையுங்கிணகிணிசூழ்
பாதமலருமபாதுகையுமபலிகொள்கலனுங்கொண்டிரதி
மாதர்கணவனறவவேடமெடுத்தாலொதநுவருமெல்லை. (௩)

விள்ளுங்கமலசசேவடிசூழ்சிலம்பினொலியுமிடறதிரத
துள்ளுங்கீதவொலியுங்கைத்துடியினொலியுந்தொளைசெவிகீண்
டுள்ளம்பிளந்துநிறைகளைந்தீர்தொல்லைவருமுன்வல்லியர்கள்
பள்ளங்கண்டுவருபுனல்போறபலிகொண்டில்லின்புறம்போந்தார்.

மேற்படி - வேறு

ஐயங்கொண்டணைவாரையர்பரிகலததையமன்றிக
கையம்பொனவளையும்பெயவாகருத்துநாணனறிககாசு
செய்யும்பொன்மருங்குனூனுமிழப்பாவேள்சிலையம்பன்றிக்
கொய்யுந்தணமலாக்கணப்புங்கொங்கையிற்சொரியசசோர்வார் (௫)

மடமயிலனையாரெங்களவளையினைத்தருதிரெனரூர்
கடல்விடமயினரூனுங்கள்கந்தரத்துளளதென்றான்
நடமதிகொபனைரெங்கலையினைத்தருதிரெனரூர்
முடமதியிலைந்தானுங்கண்முகமதியிடத்ததென்றான். (௬)

இடையறிந்தமைசசேர்மினென்றனரிளையரெங்கோன்
கடலமுதனையீருங்கட்கிடையினிகாணுமென்றான்
மடங்லாரஃதேற்பணடைவணணமீந்திலவிற்செல்ல
விடையளிததருணமினென்றூர்வேலைபுககுறங்குமென்றான். (௭)

(உ) தெயவமுனிவா என்றது-பிரமன்புதல்வராதலின். சிறை-கற்பு. நெடியோனமகன்-மன்மதன் மறவன்-வீரன். காபாலி-கபாலம் எந்தினவன். கபாலம்-தலையோடு. பலி-பிச்சை.

(௩) உள்ளாளக்கீதம் என்றது—ஒற்றின் மாத்திரைதோன்ற உள்ளேயிசைக்கும் ஆளத்தியை; அதனைவழக்கில் கனம் என்பர்.

(௪) கீதம்-இராகம். துடி-தமருகம் வல்லியர் என்றது—வல்லிக்கொடிபோன்ற இடையினையுடைய ருஷிபத்தினிகளை.

(௫) ஐயம-பிச்சை. நாண-வெட்கம் மேகலை. அம்பு - பாணம், கண்ணீர். (௬) மடம்-இளமை. வளை-வளையல், சங்கு. கந்தரம் - கழுத்து. கலை-வஸ்திரம், ஒளி. முடம் - வளைவு.

(௭) இடை-சமயம், இடுப்பு. வணணம்-நிறம். விடை - உத்தரம், திருமால்.

கங்கையர்கபாலிக்கென் றுநடுவிலைபோலுமென்று
ரங்கணனடுவிலாமை நும்மனோர்க்கடுத்ததென்றான்
மங்கையரடிகணெஞ்சம்வலியகற்போலுமென்றார்
கொங்கலர்கொன்றையானுங்கொங்கையேவன்கணென்றான். (௮)

காதுவேலன்னகண்ணார்கங்கைநீர்சுமந்ததேதுக்
கோதுமீனென்றார்நும்பாலுண்பலியேற்கவென்று
னேதுபோலிருந்ததையனிசைத்துசெப்பெனறானீசன்
கோதுராவமுதன்னீர்நுங்கொங்கைபோலிருந்ததென்றான். (௯)

கறுத்ததையெவன்கொலையகந்தரமென்றார்வேலை
வெறுத்தநவனமாரிபெயதறகென்றனனவிழியால்வேலை
யொறுத்தவர்பாலதென்றீருத்தரமென்றார்கூறரைச
செறுத்ததன்றென்பானினறுநோக்கினார்றெரிவதென்றான் (௧௦)

செக்கரஞ்சடையான்கண்ணிறமமுருத்தெரியநோக்கி
யிக்கொடியார்போற்கண்ணுள்ளுமுருவுமிருந்ததென்றா
நக்கனுந்தனையன்னாக்கண்டைக்கண்டுநகைத்துநகமின்
மிக்கவர்நுங்கணுள்ளாராவிழிந்தவாக்காணுமின்னென்றான் (௧௧)

அஞ்சலிப்போதுபெயவாரகணமென்றடியிலவீழ்வார்
தஞ்செனத்தளிர்க்கைபட்டிகைத்தழுவியகிடக்குநோறு
மெய்ஞ்சுவானெஞ்சாதேதத்திபெறுமறைபெட்டுநோறும
வஞ்சனையகல்வானமையலவஞ்சியாரகண்ணியவேமோ (௧௨)

அடுத்ததெமைநக்ழாநிரேனீவிழ்நதபூங்கலையமீள
வுடுத்துமினும்பால்யாரகணமையமொழுழுப்பநோக்கிக
கடுத்தெமாமுனியாமுன்னநகழுறறியவஃறயுங்கைய
வெடுத்திடுமென்றானாவாயிடுதுமென மேகினானே. (௧௩)

---

(௮) நடு-நடுவுநிலைமை. இடை கல-இளகாமை, மலை

(௯) காதும் - கொல்லும் கங்கைநீர் - முன்னது. கங்காசலம். பின்னது, கம்-பிரமகபாலம் கை-கரம். எனச்சொல்வகைசெய்து. நீர், கபாலத்தைக்கையில் எனப்பொருள்கொள்க செப்பு - சொல், இன்னம். (௧௦) கந்தரம் - கண்டம், மேகம். உத்தரம் - விடை, வடதிசை.

(௧௧) கொடியார்-கொடிபோன்ற இடையையுடையபெண்கள். உரு என்றது-பிரதிபிம்பத்தை இருந்திர்-இது முன்னிலைப்பன்மை எவற்பிறவினைமுற்று (௧௨) போது - மலர். தஞ்சம் - துணை. எஞ்சுவான்-அப்பாற்படுவான் மையல்-காமமயக்கம் வஞ்சி-ஓர்கொடி.

(௧௩) எமர்-எமதுகணவர். முனிவு - கோபம்.

பிள்ளைவெண் டிங்கள்வேய்ந்தபிரான்கொண்டுபோனகாணு
முள்ளமுமீட்கலாற்றா துயங்கினார்கலையுஞ்சங்குந்
துள்ளவைங்கணையான்வாளி துளைப்பவெம்பசலையாகங்
கொள்ளைகொண்டுண்ணநின்றாரந்நிலைகொழுநர்கண்டார். (௧௪)

பொய்தவவடிவாய்வந்துநம்மனைப்பொன்னினன்னார்
மெய்தழைகற்பைநாணைவேரொடுங்களைந்துபோன
கைதவன்மாடகூடற்கடவுளென்றெண்ணித்தேர்ந்தார்
செய்தவவலியாற்காலமூன்றையுந்தெரியவல்லார். (௧௫)

மேற்படி - வேறு.

கற்புத்திரிந்தாரதனைநோக்கிக்கருத்துந்திரிந்தீர்நீளாழி
வெற்புத்திரிந்தமதிற்கூடன்மேயவணிகாகன்னியராய்ப்
பொற்புத்திரியாதவதரிப்பீர்போமென்றிட்டசாபங்கேட்
டற்புத்திரிந்தாரெங்களுக்கீதகலவதெப்போதெனமுனிவர். (௧௬)

அந்தமாடமதுரைநகர்க்கரசாகியசுந்தரக்கடவுள்
வந்துநும்மைக்கைதீண்டும்வழிநிச்சாபங்கழியுமெனச்
சிந்தைதளர்ந்தபன்னியருந்தென்னர்மதுரைத்தொன்னகரிற்
கந்தமுலைநந்தாவணிகாதன்மகளிராய்ப்பிறந்தார். (௧௭)

வளர்ந்துபேதையிளம்பருவமாறியலகுற்புடையகன்று
தளர்ந்துகாஞ்சிமருங்கொசியகத்தும்பியணுந்தரும்புமுலை
கிளர்ந்துசெல்லும்பருவநிறங்கிடைத்தாராகவிப்பான்மண
ணளந்தவிடையான்வந்துவளைபகரும்வண்ணமறைகிற்பாம். (௧௮)

கங்கைகரந்துமணிகண்டங்கரந்துநுதற்கண்கரந்தொருபான்
மங்கைவடிவுங்கரந்துழையுமழுவுங்கரந்துமழவிடையூ
ரங்கணழகர்வளைவணிகராகியேனமளந்தறியாச்
செங்கமலச்சேவடியிரண்டுந்திரைநீர்ஞாலமகள்சூட. (௧௯)

பண்டுமுனிவர்பன்னியர்பார்க்கவந்தவளையேபட்டுவடங் [போற்
கொண்டுதொடுத்து மீண்டவர்க்கே யிடுவேமெனமுட் கோளினர்

(௧௪) உயங்கி-வாடி. துள்ள-சோர. பசலை-பசுமைநிறம்.

(௧௫) காலமூன்றாவது-இறப்பு, எதிர்வு, நிகழ்வு என்பன.

(௧௬) வெற்பு-சக்ரவாளகிரி. பொற்பு-அழகு. அற்பு-அன்பு.

(௧௮) பேதை-எழுவயதுப்பெண். கிளர்தல்-தோன்றல். பருவம் என்றது - மங்கைப்பருவத்தை.

(௧௯) கரத்தல் - ஒளித்தல். உழை - மான். ஏனம் என்றது-திருமாலாகியபன்றியை. (௨௰) வடம் - கயிறு. உட்கோள் - உட்கருத்து.

ரெண்டர்தொடுத்தவைவண்ணத் துணர்த்தார்போலத் தோன்சுமந்
து, மணவளையைவிலைபகர்ந்துவணிகமறுகில்வருகின்றார். (௨௦)

மன்னுமறையின்பொருளுரைத்தமணிவாய்திறந்துவளைகொண்மி
னென்னுமளவிற்பருவமுகிலிமிழின்னிசைகேட்டெழுமயில்போற்
றுன்னுமணிமேகலைமிழற்றத்தூயவணிகர்குலமகளிர்
மின்னுமணிமாளிகைநின்றும்வீதிவாயிற்புறப்பட்டார். (௨௧)

வளைகளிடுவாரெனத்தங்கணமனமெல்லாந்தம்புடையொதுங்கத்
தளைகளிடுவாரவருகின்றாரதமைக்கொம்மைவெம்முலையார்
துளைகளிடுதீங்குழலிசைபோற்சுரும்புபாடக்கருங்குழன்மேல்
விளைகளொழுகநுடங்கிவருமின்போலடைந்துகண்டார்கள். (௨௨)

கண்டவடிவாற்றிளைப்பதற்குநகழ்பேணபுகாதல்வழிக்
கொண்டுசெல்லவொருசாரதங்குணநாணமுதனான்கு
மண்டியொருசார்மறுதலைப்பமனமுழன்றுதடுமாற
வண்டர்பெருமான்விளையாடற்கமையச்சூழ்ந்தாரமுதனையார். ()

கலிவிருத்தம்

இரங்குமேகலைசிலம்பனறிப்பேனைய
விரும்பியகுழைதொடிமின்செய்கண்டிகை
மருங்கிறச்சுமப்பினுமவளைகைக்கில்லெனி
னரும்பியமுலையினாக்கழகுண்டாகுமோ. (௨௪)

செல்வநல்வணிகிரெஞ்செங்கைக்கேற்பன
நல்வளைதெரிந்திடுகென்றுநாயகர்முன்
வல்வளரிளமுலைமகளிர்மின்னுமிழ்
கல்வளர்கடகமென்காந்தணீட்டினார். (௨௫)

பண்டருகிளவியங்கயற்கட்பாவைகைத்
தண்டளிர்பற்றியதடக்கைமாதர்கைம்
முண்டகம்பற்றியேமுகிழ்த்துப்பல்வரி
வண்டுகளேற்றுவார்மையலேற்றுவார். (௨௬)

ஐவண்ணம்-ஐந்துநிறம், அதாவது-வெண்மை, கருமை, செம்மை, பசுமை, பொன்மை என்பன. (௨௧) பருவமுகில் - கார்காலமேகம்.

(௨௨) தளை-விலங்கு. கள்-தேன். (௨௩) ஒருசார் - ஒருபக்கம். மறுதலைப்ப - முரண. (௨௪) தொடி-சூடகம். (௨௫) நாய்கர் - வணிகர். வல் - சூதாடுகருவி. கல்-இரத்தினக்கல்.

(௨௬) பண் - இசை. கிளவி - சொல். முண்டகம் - தாமரை. வரிவண்டு-கீற்றுகளையுடைய வளையல்.

புங்கவனிடுவளைபுடைத்துமீளவந்
தெங்களுக்கிடவிலையிடுதிராலெனக்
கொங்கவிழ்பைங்குழலெருத்தங்கோட்டிநின்
றங்கரநீட்டுவாராசைநீட்டுவார். (உஎ)

எமக்கிடுமெமக்கிடுமெனப்பின்பற்றியே
யமைதடந்தோளிஞரனங்கனபூங்கணை
தமைதுளைபடுத்தவோாசாாமிலாமையாற்
கமைப்புறுநாணமுதற்காப்புநீங்கினர் (உஅ)

முன்னிடுவளையெலாங்கழலமுன்புகுழ்ந்
தின்னவைபெரியவேறிடுமெனறிட்டபி
னன்னவுமனையவேயாகமீளவந்
தின்னமுஞ்சிறியவாவிடுமென்றேந்துவார். (உகூ)

பின்னிடுவளைகளுஞ்சரியப்பேதுறு
முன்னென்திர்குறுகிநீசெறிதகமோயவளை
தன்னொடுகலைகளுஞ்சரிவதேயென
மின்னென நடங்கினர்வேனெடுங்கணா. (௩0)

இவ்வளைபோல்வனயாமுன்கணடிலே
மெயவ்வளைவணிகரிவ்வரியவெளவளை
யெவ்வயினுள்ளவின்றினிபவாகியெம
மெயவ்வளாபொடிப்பெழவீக்கஞ்செய்தவே. (௩க)

நாளைபுமவளையிடநணறுமிஙகென்பாா
கோளவளைவிலையிதுகொணடுபோமெனபாா
வாள்விழியாபிறளவாஙகிகோடுமென்
ருளரியேறனாாடிப்போயிறா (௩உ)

போயினவணிகாதம்புடைபின்மின்னெனப்
பாயினயகளிருமபலருஙகாணமுன்
மேயினவிணணிழிவிமானததுளளொளி
யாயினதிருவுருவாகித்தோன்றினா. (௩௩)

(உஎ) புஙகவன் - வணிகன. எருத்தம் - பிடர். கோட்டி-வளை 7. (உஅ) அமை-மூங்கில். அனஙகன் - உருவமில்லாதவன் (மன்மதன்.) கமைப்பு - சார்பு. (௩0) பேதுறல் - மயஙகல். செறித்த - தொடுத்த. கலை - மேகலை. (௩க) மெய்வளை என்றது—கூனி யசரீரத்தை. பொடித்தல் - புளகித்தல். வீக்கம் - பூரிப்பு.

(௩௩) புடை - பக்கம். பாயின - பரவிய.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மட்டலம்புகோதையார்முன்வளைபகர்ந்தவணிகர்தாம்
பட்டிசைந்தவல்குனகைபாகராகுமெனவியர்
திட்டதும்புமுவகைவெள்ளமுறநெழுந்தகுமிழிபோற்
கட்டதும்புபுனலிலாழ்ந்துகளியடைந்தகரெலாம். (௩௪)

உருவிலாளியுடல்பொடித்தவொருவாகூடலிருவரான்
மருவிலார்திருக்கைதொட்டுவளைசெறித்தசீரமையாற்
கருவின்மாதராகிநாப்காசனனிமாரகணமின்னுவேற்
பொருவில்காளையெனவரமபிலபுகல்வரைப்பயர்ந்தனர். (௩௫)

பிறந்தமைந்தரளவிறந்தபெருமைகொண்டபெருமிதஞ்
சிறந்தவீரமாற்றலேறறதிறல்புனைந்துவைகினூ
மறந்ததும்புவேனெடுங்கணவணிகமாதாசிறிதுநா
டுறந்தான்றனருளடைந்துதுணையடிக்கணவைகினர். (௩௬)

வளையல்விற்றபடலம முற்றிற்று.

ஆ படலம் சக - க்கு - திருவிருத்தம் - ௲௫௱௩௰௬.

முப்பத்துமூன்றாவது,

அட்டமாசித்தியுபதேசித்தபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கொத்திலகுகொன்றைவேய்ந்தகூடலாதிமாடவீன்
பத்தியம்பொன்மறுகணைந்துவளைபகர்ந்தபரிசுமுன
வைத்தியம்பினுமியக்கமாதர்வேண்டவட்டமா
சித்திதந்ததிறமினித்தெரிந்தவாறுசெப்புவாம. (௧)

மின்னலங்கல்வாகைவேலவிழுப்பெருங்குலத்தினிற்
றவன்றனாணைநேமிசிகையெலாமுருட்டுகோண

(௩௪) மட்டு-தேன. கோதை - மாலை. களி-மகிழ்ச்சி.
(௩௫) இருவர் - பிரமவிஷ்ணுக்கள. பொருவு-ஒப்பு.
(௩௬) திறல்-வெற்றி. மறம் - கொலைத்தொழில்.
(௧) பத்தி - வரிசை. அமபொன்மறுகு-செல்வமலிந்ததிருவீதி.
(௨) வாகை-வெற்றி. ஆணை-ஆக்கினை. வரை-திருக்கயிலாயம்.
பாரரை-பருத்த. அரை-ஆலம். கல்லாலவிருட்சம் - இதில் அமசாரியை.

முன்னவைகளூழிதோறுமோங்குமொய்வரைக்கணே
மன்னுதன்பராரையாலகிழன்மருங்குமறைமுதல். (௨)

அடுப்பமாசில்வெள்ளிவெற்பருகிருக்குமரகதங்
கடுப்பவாமமிசையிருந்துகனகவெற்பன்மகளொனும்
வடுப்படாதகற்பிஞணமடித்துவெள்ளிலைசசுருள்
கொடுப்பநேசமூறுபோககுரவனுகிவைகினென. (௩)

பிருங்கிநந்தியேமுதற்பெருந்தகைக்கணத்தரு
மருங்கிருந்தசனகனாதிமாதவத்தர்நால்வரு
மொருங்கிறைஞ்சியுண்ணவுண்ணவமுதமூறுசிவகதைக்
கரும்பருந்தவாய்மலர்ந்துகருணைசெய்யுமெல்லைவாய். (௪)

பௌவமூழ்குசூர்தடிந்தபாலனுக்குமுலைகொடுத்
தெய்வமாயவினைகளரியகன்மாதராறுவருந்
தெவ்வநீறுமுழுதணிந்துசெய்யமேனிகண்டிகைச்
சைவவேடமாதவர்புரிந்துவந்துதோன்றினார். (௫)

மந்திரச்சிலம்பலம்புமலரடிக்கணவர்க்கிசெய
தெந்தையட்டசித்திவேண்டுமெய்யர்களெங்கெனத்தொழா
வந்தளிக்கையவிரப்பவண்ணறன்மடித்தலந்
தந்திருக்குமாதையங்கைசுட்டியிதுசாற்றுமால். (௬)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அலர்பசும்பொலம்கொம்பன்னவணங்கிவணிறைவாலெங்கு
மலாபராசத்தியாகிமகேசையாயணிமாவாதிப்
பலாபுகழ்சித்தியெட்டுமேணித்துத்தேவர்செய்யுஞ்
சிலதியராகிச்சூழ்ந்துசேவகஞ்செய்யவைகும். (௭)

இவளைநீசித்திதானமுன்னீட்டியவினைநீக்கித்
தவலருஞ்சித்தியெட்டுந்தருமெனக்கருணைபூத்துச்
சிவபரஞ்சோதியெட்டுச்சித்தியுந்தெளிந்தல்செய்தா
னவரதுமறந்தாருமமைபாழ்வினைவலந்தான்மனரே. (௮)

---

(௩) வாமம் - இடப்பாகம். (௫) சூர் - சூரபன்மன். அறுவர் என்றது—கார்த்திகைப் பெண்களை.

(௬) மந்திரச்சிலம்பு என்றது—மந்திரவடிவாய்நின்ற வேதச் சிலம்பினை. எந்தை-அண்மைவிளி. அணங்கு என்றது—உமாதேவியை. மகேசைஎன்றது—ஆன்மாக்களுக்குப் பாகம்வருவித்துச் சிவபெருமான் றிருவடியிற்கூட்டுந் திரோதாயிசத்தியை. சிலதியர்-தாதியர். (௮) உம்மைவினை-பிராரத்தவினை.

செழுமதிப்பிளவுவேய்ந்ததேவுமக்குற்றநோக்கி
முழுமதிமுகத்தினரைமுனிந்துநீர்பட்டமங்கைப்
பழுமரமுதலஞ்ஞானப்பாறையாய்க்கிடமினென்னக்
கழுமலுற்றவர்தாழ்ந்தென்றுகழிவதிச்சாபமென்றார். (௯)

இப்படிக்கருங்கலாகிக்கிடத்திராயிரம்யாண்டெல்லைக்
கப்புறமதுரைநின்றமடுதெதுமைத்தொடுதெதசாபத்
துப்பறநோக்கிநுஙகடோல்லுருநல்கிசசிததி
கைப்படுகனிபோறகாணக்காட்டுதும்போகிரென்றான். (௧0)

வஞ்சி விருத்தம்.

கொடியனார்களறுவரு, நெடியவானிமிர்ந்துகார்
படியும்பட்டமஙகையா, லடியிற்பாறையாயினா. (௧௧)

கதிர்கலம்பெய்காட்சிபோ, லுதிர்பழத்தினுடலெலாம்
புதைபடக்கிடந்தனா, மதராரிததடஙகணா. (௧௨)

பருவமாயிரஙகழிந், தொருவமாடமதுரையெஙக
குரவனெணகுணததினன், திருவுளந்திருமபினன் (௧௩)

தன்னதிசசைகொண்டதோ, ரின்னருட்குரவனு
யங்கெடுஙகலாயினா, முன்னாவந்துதோனறினன். (௧௪)

இருட்டதும்புகோதையார், மருட்டதும்புவினைகெட
வருட்டதும்புகணணினுற, றெருட்டதும்பநோக்கினன். (௧௫)

அடிகளேக்கவம்புயங. கடிகொணெயதல்காந்தள்பைங
கொடிகொணமுல்லைகுமுதமேற், படியப்பூத்தபாறையே. (௧௬)

தாக்கவேதகத்திரும, பாக்கமுறறபொன்னென
நீக்கமற்றவிருண்மல, வீக்கமற்றுவிட்டதே. (௧௭)

---

(௯) பட்டமஙகை - ஓர்சிவஸ்தலம. பழுமரமுதல் - ஆலடி. கழுமல் - துன்பம். (௧0) துப்பு - வலிமை.

(௧௩) ஒருவ - நீஙக. (௧௪) தன்னதிசசை - சுதந்தரத்துவம்.

(௧௫) மருள்ததும்புவினை என்றது - போகமுறுத்தற்குமுதற் காரணமாய்நின்ற கன்மமலத்தை.

(௧௬) அடிகள் என்றது - ஞானாசாரியரா யெழுந்தருளிய சிவபெருமானை. அம்புயம், நெய்தல், காந்தள், முல்லை, குமுதம் என்றது-முகம், கண், கை, பல், வாய்என்னும் உவமேயங்களை விளக்கிநின்ற உவமானச்சொற்கள் (௧௭) வேதகம் - (அருணேக்காகிய) இரசகுளிகை. மலம் - ஆணவமலம்.

நிறையுமன்பெனுந்நதி, பொறையெனுங்கரைகடந்
திறைவனின்னருட்கடற், றுறையின்வாய்மடுப்பவே. (௧அ)

எழுந்திறையடிக்கணே, யழுந்துநேசமொடுதவக்
கொழுந்தனர்களறுவரும், விழுந்திறைஞ்சினாரரோ. (௧௯)

குமரற்கூட்டுமிளமூலை, யுமையொப்பாகள்சென்னிமே
லமலசோதியங்கையாங, கமலப்போதுசூட்டினன். (௨௦)

சிததியெட்டுமெங்கலார், புத்தியிற்கொளுத்தவே
கைததலததிலவைததோர, முதறெனததெருட்டுவான். (௨௧)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அணிமாமகிமாவிலகிமாவரியகரிமாப்பிராத்திமலப்
பிணிமாசுடையோாககடைவரியபிராகாமியமீசததுவமெய்
துணிமாயோகாக்கெரியவசித்துவமெனறெட்டாமிவைபுளக்கண்
மணிமாசறும்தோாவிளையாட்டின்வகையாமவற்றின்மரபுரைப்பாம்.

அறவுஞ்சிறியவுயிரெதாறுந்தான்பரமகாட்டையணுவாய்சசென்
றுறையுஞ்சிறமைமணிமாவாமுவரிஞாலமுதன்மேலென்
றறையுஞ்சிவாந்தமாறுறுமுள்ளும்புறனுமகலாதே
நிறையுமபெருமைதனையன்றேமகிமாவென்னுநிரம்பியநூல். (௨௩)

இலகுமேருபாரம்போலிருக்கும்யோகிதனையெடுத்தா
லிலகுவானதூலமெனவிருப்பதிலகிமாவாகு
மிலகுவானபரவணுப்போலிருககும்யோகிதனையெடுத்தா
லிலகுமேருபாரமெனவிருப்பநன்றேகரிமாவாம். (௨௪)

பிலத்திலிருந்தோனயனுலகிற்புகுதன்மீணடும்பிலமடைதல்
பலத்தின்மிகுநதபிராத்தியதாம்பரகாயத்தினணுகல்வான்
புலத்தினியங்கலிசசிததபோகமனைததுந்தானிருக்குந்
தலத்தினிணைகபடிவருதலபிராகாமியமாநதவககொடியீர். (௨௫)

விண்ணிலிரவிதன்னுடம்பின் வெயிலாலனைத்தும்விளங்குதல்போ
மண்ணிலுளவாமபொருள்பலவுங்காலமூன்றும்வானத்தின் [ன்

(௧அ) மடுத்தல - கலததல. (௨௦) குமரன்-குமாரக்கடவுள். அங்கையாம் கமலப்போது சூட்டினா என்றது - பரிசதீட்சையை.

(௨௩) பரமகாட்டை - மிகசசிறியது. காட்டை - பதினைந்து நிமிஷம்கொண்டதோர் காலவளவை.

(௨௫) பரகாயம் - வேற்றுடல வான்புலம்-விணணுலகம். முத்தொழில் - சிருட்டி, திதி, சம்மாரஙகள்.

கண்ணிலுளவாம்பொருளுந்தன்காயத்தொளியாலிருந்தறித
லெண்ணிலிதுவுமறையொருசார்பிராகாமியமென்றியம்புமால். ()

ஈசனெனமுததொழிலுந்தன்னிசசைவழிசெயதெழுபுரவித்
தேசன்முதற்கோள்பணிகேட்பத்திகழ்வதீசததுவமாகும்
பூசலவுணர்புள்விலஙகுபூதமனிதர்முதலுலகும்
வாசவாதியெண்மருநதன்வசமாககொளகைவசிததுவமாம். (உஎ)

எம்மையுணர்ந்தயோகியாகளிவறறைவிரும்பாரெனினுமவா [ஞ்
தம்மைநிழல்போலடைந்துலகாககளையார்பெருமைதனையுணர்தது
செம்மையுடையவிவையென்னசசிததிபெட்டுநலெதளிவெய்தக் [ன்.
கொம்மைமுலையாரறுவருககுய கொளுததினுனெனகுணசசெல்வ

மேறபடி - வேறு.

தேவதேவபதேசிததசிததியைசசிலமபன்செலவி
பாவனைவலததானனகுபபினறு ஊனவாகிமநானமேடேகிப்
பூவலர்கதுப்பினல்லாரறுவருமபுரமூனறட்ட
காவலனிரம்பிவைகுமனைகலை மாலவாய புறபுககாா (உகூ)

அட்டமாசிததியுபதேசிததபடலம முறறிறறு.
ஆ படலம சுo. - கரு திருவிருததம - கஎஅஅ.

முப்பந்துநாலகாவது,

விடையிலச்சினையிட்டபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருததம.

சந்துசூழ்மலயசசிலமபாதவரமபுரிநதவிபகரமாாக
கந்தநாலிருசிததிதந்ததறைநதனாநதனடிதொழா
வந்துமீளவளவன்பொருட்டுவடாதுவாமிறிறநதழைத
ரசேகரனவிடையிலசசினையிட்டவாறுவிளம்புவாம் (க)

(உஎ) தேசன் - (ஒளியையுடையவன) சூரியன். கோள்-நவக்கிரகம். வாசவாதிஎணமர் எனறது-இந்திரனமுதலிய திக்குப்பாலகரை. (உகூ) தேவதே - மகாதேவன். சிலமபன - பருவதராஜன். பாவனை - சிந்தனை. வலம் - பலம்.

(க) இலச்சினை - முத்திரை.

தோடுவெட்டிமலைத்துவாள்விதிர் துணைவிழிக்குயிலிளமுலைக்
கோடுவெட்டியகுறிகொண்மேனியர்குடிகொண்மாநகர்கடிகொள்
காடுவெட்டியகாரணக்குறிகாடுவெட்டியசோழனென் [பைங்
றேடுவெட்டியமடுசூழ்பொழிலெயில்கொள்கச்சியுளானவன். (௨)

உத்தமச்சிவபத்தரிற்பெரிதுத்தமன்புதுவிரைகலன்
மித்தையெனறுவெண்ணீறுகண்டிகையாரமெனறணிமெய்யினு
னித்தவேதபுராணமாதிநிகழ்த்திடும்பொருள்கணனுத
லத்தனேபரதத்துவப்பொருளென்றளந்தறிகேள்வியான. (௩)

அங்கமாறொடுவேதநானகுமறிந்துமெய்ப்பொருளாய்ந்துளஞ்
சங்கைகொண்டனுதினமரனபுகழ்சாற்றுசைவபுராணநூல்
பொங்குமினசுவையமுதுதனசெவிவாயதிறந்துபுகட்டியுண
டெங்கணாயகனடியினைகணிருத்துமனபுகருத்துளான. (௪)

முக்கணாயகனமுப்புரத்தைமுனிந்தநாயகனமங்கையோர
பக்கநாயகனமிக்கவானவர்பரநாயகனரவணிச
சொக்கநாயகனுடனுஞ்செவியான்முகந்துசுவைத்தருந
தக்கபாலொடுதேன்கலந்துதருக்கியுண்பவனாயினன். (௫)

அங்கயற்கண்மடந்தைபாகனடித்தலந்தொழுமாசைமேற
பொங்கிவிக்கெழுமனபனையமதுமேனமினனுபொலங்கழற்
பங்கயப்பதமென்றுநானபணிவேனெனப்பரிவெய்திமே
கங்குலிற்றுயிலவானநயப்புமைந்நண்ணிபாகனையுன்னியே. (௬)

அன்றுசெம்பியர்கோமகன்கனவின்கண்ணயருளவெள்ளிமா
மன்றுணின்றவர்சித்தராயெதிர்வந்துமன்னவகேளுமா
தொன்றுமஞ்சலொருத்தனுங்கயுருத்திரிந்துதனித்துவந்
தின்றுவந்தனைசெய்துபோதியெனப்புகன்றனரேகினார். (௭)

கேட்டுவேந்தனவிழித்துணர்ந்தகிளாந்தவறபுதனுகியே
யீட்டுசேனையமைச்சுளாரபிறாயாருமினறிவழிக்கொளீஇ

---

(௨) குறி என்றது - வளைந்தழும்பு முலைத்தழும்புகளை. ஏடு வெட்டிய - மலரிதழ்பொருந்திய (௩) விரை - வாசனைத்திரவியம். கலன் - ஆபரணம். மித்தை-அநித்தியம் ஆரம் - சந்தனக்குழம்பு, முத்துவடம். (௪) மெய்ப்பொருளென்றது - வேதாகமங்கள் கூறும் உண்மைப்பொருளாகிய சிவபெருமானை.

(௬) கங்குல் - இரவு (௭) செம்பியர்என்றது - காடுவெட்டிய சோழனை. உருதிரிந்து - வேற்றுவடிவமாய்.

காட்டமூன்றவனுமவாள்கொடுநெல்லருட்டுணையாய்வழி
காட்டவன்பெனுமிவுளிமேல்கொடுகெகுல்வாய்வருவானரோ. (அ)

கல்லுமாரழலத்தழும்பலகலுழியுங்குணகன்கடற்
செல்லுமாநதிபலவும்வானிமிர்கன்னலுஞ்செறிசெந்நெலும்
புல்லுமாநிலனுங்கழிந்துபுறங்கிடக்கக்கடந்துபோய்
வல்லுமாமுலையார்கணம்பயில்வையையந்துறையெய்தினான். (௯)

குறுகுமுன்னரதிர்ந்துவையைகொதித்தகன்கரைகுத்திவேர்
பறியவன்சினைமுறியவிண்டொடுபைந்தருக்களையுந்தியே
மறுகிவெள்ளமெடுத்தலைத்தரமன்னவன்கரைதன்னினின்
றிறுதியில்லவனைத்தொழுதகிடையூறிதெனறஞ்சிரெய்துவான். ()

இழுதொடுஞ்சுவையமுதுபொற்கலனிட்டுணுந்திருநண்கணீர
வழியவந்துவிலக்குவாரின்வளர்ந்தகாறுபகற்செயும்
பொழுதெழும்பொழுதோமறக்கம்விளைக்குமேயிகல்பூழியன்
வழுதியன்றியும்வையையும்பகையானதெனறுவருந்தினான். (கக)

வெள்ளநோக்கியழுங்குசெமபியன்மெலிவுநோக்கிவிரைந்தெழீஇக்
கள்ளநோக்கிலகப்படாதவாகனவுபோலவனனவிலவந
துள்ளநோக்குடையன்பருக்கருளுருவமாகியசித்தர்தாம
பள்ளநோக்கிவரும்பெரும்புனலவாறநோக்கினாபார்த்தரோ. (கஉ)

வறந்தவாறுகடந்துவந்துவடக்குவாயிறந்துபோய்
நிறைந்தகாவலகடந்துவீதிகணீந்திநேரியாவேந்தனை
சிறந்தவாடகபுனிதபங்கயதிப்பியப்புனலாடுவிக்த
தறந்தவாதறைசாமகண்டாகமாலயமபுகுவித்தபோ (கங)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம.

வெம்மைசெயகதிர்கால்செமபொனவிமானசேகரத்தினமேய
தம்மையும்பணிவித்தெண்ணிலசராசரமனைத்துமீனற

(அ) இவுலி-குதிரை. (௯) அகதம-பாலைநிலம. கலுழி-காட்டாறு. குணம-கிழக்கு (கO) அலைநர-அலைக்க. அஞா-துனபம.

(கக) பகல்செயுமபொழுது-பகலைபுண்டாககுஞ் சூரியன். மறுக்கம் - பெருந்துயர் பூழியன - பாண்டியன. (கஉ) கள்ளநோக்கில்-வஞ்சகநிறைந்த புறசசமயிகளிடததில, நனவு - விழிப்பு. உள்ளம் நோக்கு - அகப்பார்வை. (கங) நேரியர் - சோழர்; நேரி - இது சோழனுக் குரியதோமலை. திப்பியம் - இது திவ்ய என்னும் வடசொற்றிரிபு (கச) பொன்விமானசேகரம்என்றது-பொன் விமானங்களுக்குக் கிரீடம்போல் விளங்கும் இந்திரவிமானத்தை. உள்ளம் என்றது - ஆன்மாவை.

வம்மையயங்கயற்கண்ணாளாமணங்கையுமபணிவித்துள்ளஞ்
செம்மைசெய்தின்பவெள்ளத்தழுத்தினார்சித்தசாமி. (௧௪)

எண்ணியவெண்ணியாங்கேயான்பெறமுடித்தாய்போற்றி
பண்ணியன்மறைகடேறாப்பான்மொழிமணாளபோற்றி
புண்ணியர்தமகருவேதப்பொருளாரைபொருளேபோற்றி
விண்ணிழிவிமானமேயசுந்தரவிடங்கபோற்றி. (௧௫)

எவ்வுடலெடுத்தேன்மேனுனெண்ணிலாப்பிறவிதோறு
மவ்வுடலெலலாம்பாவமறமபொருட்டாகவனறே
தெவ்வுடல்பொடித்தாயுன்றன்சேவடிககடிமைபூணட
விவ்வுடலொன்றேயன்றோவெனக்குடலானதையா. (௧௬)

இன்னனபலவுமேத்திபிறைஞ்சிப்பலவாரமும்வேணடு
மின்னருவேலினனவேநதீபோந்தவணணாங
தென்னவனறிநதாலேதஞ்செயயுமெனறாததாககணணி
மன்னனேசசிந்தசாமிபுததாவழிகொணடேகா. (௧௭)

மண்ணினைவளாக்குமவையைவடகரையவாநணணிப்
புணணியநீறறுககாப்புப்புணடாறுசலிறசாததி
யுணணிறைகருததுக்கேறபவுறுதுணையுனகருணடாகி
கணணுகவெனறுபொன்னிகாடனைவிடுத்துமீணடு. (௧௮)

கலிவிருத்தம்.

காப்புசசெயதுசுதவிலவிடைககுறி
யாபபுசசெய்தமைநதிருஞ்சடைசசித்தர்போய்த
தூப்புககைவரைசூழ்வடமேருவிற்
கோப்புசசெய்தபொறகோயிலின்மேயினார். (௧௯)

சுங்குலினகருங்கைகுறைப்பானெனச
செங்கைநீட்டித்தினகரன்றோனறலு
மெங்கணுயகளிட்டகுறியறிந
தங்கணவாயிறிறப்பவரையுறா. (௨௦)

---

(௧௫) புணணியா என்றது கணணுவார்முதலிய விருடிகளை.

(௧௭) ஏதம் - துன்பம். (௧௯) விடைக்குறி - இடபமுத்திரை. தூம்புஎன்றது - தூப்பு என வலித்தற் பெற்றது. தூம்பு - துளை, கோப்பு - கோவை.

(௨௦) செங்கை என்றது - சூரியகிரணத்தை, சூரியன்கிரணத்துக்குக், கரம் என்பது, ஓர்பரியாயநாமம்.

மற்றைவாயில்கண்மூன்றினும்வல்லைபோ
யுற்றுநோக்கினர்தாநெந்னலொற்றிய
கொற்றமீனக்குறிபிழையாமைகண்
டெற்றிதாங்கொலொன்றேந்தன்முனைப்பினர். (௨௧)

போற்றிமன்னநம்பொன்னகர்க்குறி
மாற்றியுத்தரவாயிற்கதவதி
லேற்றிலச்சினையிட்டனராயாரையென்
றூற்றல்வேந்தவறிகிலமியாமென்றார். (௨௨)

வையைநாடனுமவ்வந்ததுநோக்குறீஇ
யையவின்னதோரற்புதமாயையைச்
செய்யவல்லவர்யாரெனத்தேர்கிலா
னையமெய்தியகன்மனைநண்ணினான் (௨௩)

மறுத்தவுண்டியன்மாமலர்ப்பாயலை
வெறுத்தகன்றரைமேற்பள்ளிகொள்ளவும்
பொறுத்திலன்றுயின்றானிருட்போழ்தினிற்
கறுத்தகண்டர்கனவினிற்கூறுவார். (௨௪)

மட்டலம்பியதாதகிமாலைபா
ணூட்டதும்பியொழுகியவன்பிறை
கட்டிலங்கெயிற்கச்சியிற்காட்டலாம்
வெட்டிநம்புடைவிட்டியபத்தியான (௨௫)

வந்துநம்மைவழிபடவேண்டிநு
ணிந்தவாயிற்றிறந்தழைத்தினனரு
டந்துமீள்விடுத்துப்பினருட்கொளீஇ
நந்தமால்விடைநாம்பொறிநீக்கிமற்று (௨௬)

அருளினானையந்தேறியகன்றபின்
மருளினீங்கிமலர்க்கண்விழித்தெழீஇ
வெருளினான்வெயர்த்தான்விம்மினான்பல
பொருளினாற்றுதித்தான்குலபூடணன் (௨௭)

வள்ளலன்புகளிவந்தமாணபுகண்
டுள்ளவுள்ளநின்றூற்றெழுமற்புத

---

(௨௧) வல்லை - விரைவு. நென்னல் - நேற்றைப்போது. எந்தல் என்றது - பெருமையிற்சிறந்தபாண்டியனை.

(௨௫) தாதகி - ஆத்தி. கட்டு - காவல். (௨௭) வெருள் - அச்சம். விம்மல் - பூரித்தல். (௨௮) அற்புதவெள்ளம் - சிவஞானப்பெருக்கம். ஆனந்தவெள்ளம் - சிவபோகப்பெருக்கம்.

வெள்ளமும்பரமானந்தவெள்ளமுங்
கொள்ளைகொண்டுதன்கோமனைநீங்கினான். (உ௮)

அளியருமனத்தன்புடையன்பருக்
கெளியராடலையார்க்கும்வெளிப்படத்
தெளியுமாறுதெளிவித்துத்தன்னைப்போல்
விளிவிலாவின்பவெள்ளத்தழுத்தினான். (உ௯)

கொச்சகக்கலிப்பா.

கோடாதசெங்கோலும்வெண்குடையுங்கோமுடியு
மேடாரலங்கலிராசேந்திரற்களித்துத்
தோடாரிதழியான்றாட்கமலஞ்சூடிவா
னாடாளரசுரிமைபெற்றானரபதியே. (௩௦)

விடையிலச்சினையிட்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௩௪ - க்கு திருவிருத்தம் - ௧௮௬௮.

முப்பத்தைந்தாவது,

தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்த படலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சம்புமதுரைப்பரனிரவுதனியேவந்துதனைப்பணிந்த
வெம்புகதிரோன்மருமானைவிடுத்துமீண்டுதொழிறுக்கி [கு
யம்பொற்கதவின் விடைபொறித்தக்கதைக்கூறினுந் தென்னனுபடைக்
வம்புமலர்தோய்புனற்பந்தாவைத்துககாத்தவகைசொல்வாம். (க)

தென்னனரசபுரந்தரன்கோல்செலுத்துநாளிற்காடெறிந்த, மன்னன்பின்னாவெளிப்படையாப் போந்துபோந்துமதுரேசன், பொன்னங்கமலத்தாள்வணங்கிப்போவான்முன்னிப்பொரும்பொருனைக், கன்னிநாடன்கேண்மைபெறவிடுத்தான் வரிசைக்கையுறையே.

பொன்னிநாடன்வரவிடுத்தபொலமபூணுடைமுதற்பிறவுங
கன்னிநாடன்கைகவர்ந்துதானுங்கலக்குந்தொடர்பினு

(க) வம்புமலர்தோய் புனல்-வாசமூட்டியநீர்.

(௩) பொன்னி-காவிரிநதி. கன்னிநாடு-பாண்டிநாடு. கையுறை-கைப்பொருள். சென்னி-சோழன்.

துன்னிவேறுகையுறையுய்த்துறவுசெய்யவுவப்பெய்திச்
சென்னிகாதன்மகட்கொடுப்பானிசைந்தானந்தச்செழியற்கு. (௩)

செழியன்றனக்குவரையறுத்தசெய்திகேட்டுசெம்பியர்கோன்
கழியன்புடையகுலமகளைத்தான்போய்க்கொள்வான்கருதிமதி
வழிவந்தவர்க்குத்தம்பியெனவந்தவரசசிங்கமெனும்
பழியஞ்சாதான்வஞ்சித்துப்பழனக்காஞ்சிப்பதிபுகுவான். (௪)

காஞ்சிப்பதிமுன்குறுகுமிளங்காவலோனைக்கடற்சேனை
தாஞ்சுற்றியவந்தெதிர்கொடுபோய்த்தம்முன் றனக்கென்றிருந்தமக
ளாஞ்சிற்றிடையைமணம்புணாதியநதமருகறகரசுங்கில
வாஞ்சித்தரசபுரந்தரனைப்பிடிக்கமதித்தான்வனமெறிந்தான். (௫)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மருமகன்றனுடனெழுந்துமாமனுனவளவாகோன்
பொருமகன்றசேனையானைபுடைநெருங்கமதிவழித்
திருமகன்றன்மேலமர்ந்திறங்குறித்துமுரசறைந்
தருமகன்றபல்லியம்மொலிப்பவர்துளானரோ. (௬)

திரண்டதிர்ந்தெழுந்துவந்தசென்னிசேனைதன்னகர்க்
கிரண்டுயோசனைப்புறத்திறுக்குமுன்னரொற்றராற்
றெருண்டுதென்னன்மாடநீடுகூடன்மேயசிவனதாள்
சரண்புகுந்துவேண்டுகென்றுசாரந்துதாழ்ந்துகூறுவான். (௭)

அன்றுபாதியிரவில்வந்துனடிபணிந்துதமியனுஞ்ச
சென்றசென்னியென்னுநின்னதிருவடிககணனபினு
னென்றுமந்நிலையனுயெனககுவேண்டுவெனவிடுத்
தொன்றுகேணமைபுரிகுவானுளத்திலொன்றையுன்னினுன். (௮)

அறத்தினுக்குளாகியன்றுநின்றநீயவன்செயு
மறத்தினுக்குளாகியின்றுவன்மைசெயவதேயறப்
புறத்தினுர்புரம்பொடித்தபுண்ணியாவெனககரைந்
துறைத்துவேண்டினன்வேலையும்பாநாதனருளினல். (௯)

---

(௪) செழியன், மதிவழிவந்தவன், என்றது—இராசேந்திரபா ண்டியனை. பழனம்-வயல். (௫) இளங்காவலோன் - இளவரசாகிய அரசசிங்கபாண்டியன். தன்முன் - தனதுதமயன். வனமெறிந்தா ன்-காடுவெட்டிய சோழன். (௬) உருமு-இடி.

(௭) தெருண்டு-உணர்ந்து. (௯) அறப்புறம் - பாவம்; தருமத் திற்கு மாறுனது ஆதலின்.

மெய்துறந்தவாய்மையொன் றுவிண்ணினின் றுமண்ணலை
யைது நுங்கள்சேனையோடுமாகவந் துநாளைநீ
யெய்திவந்ததெவ்வரோடெதிர்ந் துருத்துநின் றுபோர்
செய்திவென் றிநின்னதாதல்செய் துமென்றெழுந்ததால். (௧௦)

காயவாணிசெவி நுழைந்தகாலைவேந்தரிந்திர
னயனாரடிக்கணேநயந்தவன்புழுவகையு
மாயவேலைவீழ்ந் துதாழ்ந்தகன் றுதன்னிருக்கைபோய்
மேயினனிமிர்ந் துகங்குல்விடியுமெல்லைநோக்குவான். (௧௧)

கழித்தகங்குலிரவிசும்புகணவிழிக்குமுன்னரே
விழித்தெழுந் துசந்தியாதிவினைமுடித் துவானநீர்
சுழித்தலம்புவேணியண்ணறூயபூசைசெய்தெழீஇத்
தெழித்தெழுந்தசேனையோடுசெருநிலத்தைநண்ணினான். (௧௨)

அலைசிறந்தசலதிமீதோராறுசெல்லுமாறுபோன்
மலைசிறந்தநேரிவெற்பன்மள்ளர்சேனைவெள்ளமேற்
கலைசிறந்தமதிநிறைந்தகன்னிநாடுகாவலான்
சிலைசிறந்தசிறியசேனைசென்றலைத்துநின்றதே. (௧௩)

உருமுவன்னகுரலினாருலவையன்னசெலவினா
வெருவுதீயின்வெகுளியார்வெடித்தவீரநகையினார்
செருவின்மானவணியினாசினைஇமடித்தவாயினா
ரிருவர்சேனைமள்ளரும்மெதிர்ந் துகைகலந்தனர். (௧௪)

மன்றலந்தெரியனேரிமலயவன்றமர்க்கெலாந்
தென்றலம்பொருப்பினன்றிரண்டநான்குகருவியு
மின்றயங்குசெய்யவேணிவிடையவன்றனருளினா
லொன்றனந்தமாகவந் துருத்தெதிர்ந் துதோன்றுமால். (௧௫)

தேரினோதைகந் துகஞ்சிரிக்குமோதைசொரிமதக்
காரினோதைபேரியங்கறங்குமோதைமறவர்தம்
போரினோதைவீரர்தோள்புடைக்குமோதையோடுமுந்
நீரினோதையொன்றெனக்கலந்தொடுங்கநின்றதே. (௧௬)

---

(௧௦) மெய்துறந்தவாய்மை-அசரீரி. ஆகவம்-போர்க்களம்.

(௧௧) காயவாணி-அசரீரி. வேந்தர்இந்திரன்-இராசேந்திரன்.

(௧௨) கண் என்றது-உவமவாகு பெயராய் உலகத்திற்குக்கண்ணாயுள்ள சூரியன்மேல்நின்றது. இதனை "வான்கண்விழியா வைகறையாமத்து" என்பதாலுமுணர்க. வானநீர்-ஆகாயகங்கை. தெழித்து-அதட்டி. (௧௩) சிலை-வில். (௧௪) உலவை - காற்று. சினைஇ-கோபித்து. (௧௬) கந்துகம்-குதிரை. கார் என்றது - யானையை.

சிலைபயின் றவீரரோசிலைபயின் றவீரரே
கலைபயின் றவாளரோகலைபயின் றவாளரே
கொலைபயின் றவேலரோகொலைபயின் றவேலரே
மலைபயின் றமல்லரோமலைபயின் றமல்லரே. (௧௭)

கரியுகைத்தபாகரோகரியுகைத்தபாகரே
பரியுகைத்தமறவரோபரியுகைத்தமறவர்தேர்க்
கிரியுகைத்தவலவரோகிரியுகைத்தவலவரே
யெரியுகைத்தெதிர்ந்தகாலெனக்கலந் துமலைவரால். (௧௮)

விடுக்கும்வாளியெதிர்பிழைப்பர்வெய்யவாளியெய் துபின்
ஞெடுக்கும்வாளிவில்லொடுந் துணிப்பர்பின்கணிப்பற
மடுக்கும்வாளிமார்புதைப்பவாங்கிமற்றைவாளிகொண்
டடுக்குமேவலாரையெய்தடாப்பர்கிள்ளிமள்ளரே. (௧௯)

சோனைமாரியிற்சரஞ்சொரிந் தரின் று துளளுவா
ரானவாளியெதிர்பிழைதெரா துஙகிரின் றழற்சரம
கூனல்வாளிசிலையிற துதொடுத்தெறிந் துகூடிவுவார
மீனகேதன தறுவேந்தன்வீ ாசெனனிவீரர்மேல் (௨௦)

தறிந்ததாடகர்ந்தசென்னிதரையுருண்டவரையெனச
செறிந்ததோள்சரிந்ததோசிதைந்தபலபடைககல
முறிந்தயானைகையிருமுழஙகிவீழ்ந்தசெமபுனற்
பறிந்தபாறுபாரிடஙகள்பைததகூளிமொய்த்தவே. (௨௧)

மடவினீடுதாரலஙகன்மனனாசேனைபின்னவா
றுடலினீழலடியகத்தொடுஙகவும்பருசசியிற
கடலினீடுகெதிர்பரப்புகடவுளெயதுமளவுரின்
றடலினீடியிடைவிடாமலமருழநததாலரோ. (௨௨)

அந்தாளனைதைையும்மழிக்கரின் றவரனுதற்
சிந் துநீயெனக்கனன் று றுத துமின் றுதெறுதலா
லெந்தயா றுமறவறப்பவிம்பரன் றியும்பரும்
வெந் துவானயா றும்வற்றவேனில்வந் திறுத்ததால். (௨௩)

---

(௧௮) கிரிஎன்றது—உவமையாகு பெயராய்த்தேரினை யுணர்த்திநின்றது. (௧௯) கணிப்பு - அளவு. மேவலார் - பகைவர். கிள்ளி-சோழன்.

(௨௦) கூனல்-வளைவு. கேதனம்-கொடி. (௨௧) பறிந்த-பரவின. பாறு-பருந்து. பாரிடம்-பூதம். தகர்தல்-உடைபடல். (௨௨) கதிர் பரப்பு கடவுள் என்றது—சூரியனை. (௨௩) அந்தம்-முடிவு.

மண்பிளந்துபிலநுழைந்துவரைபிளந்துதிரையவா
யெணபிளந்துநின்றபொங்கரிலையுகப்பிளந்துமேல்
விணபிளந்துபரிதிநீடுவெங்கரங்கள்யாரையுங
கண்பிளந்தழன்றுவீசுகானலெங்குமானதே. (உச)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆயிடையலகைததேருமடைந்தவாவெயர்வுமன்றித்
தூயநீர்வறந்தவந்தசசுடுபுலந்தோய்ந்தகாலு
மீயுயர்மதிநிலாவும்வெய்யவாயசசுடுகெல்லோருந்
தீயவர்தம்மைசசேர்ந்தாற்றீயவராவரன்றே. (உரு)

விளைமதவூற்றுமாறிவெகுளியுஞசெருக்குமாறித்
தொளையுடைகைமமான்றூங்குநடையவாய்சசாம்பிசசோர்ந்த
வுளர்தருமூழிக்காலினேடுவொமபு விமெயத்துத்
தளர்நடையுடையவாகிததைவருநெனறல்போன்ற. (உசு)

கானலந்தேர்மேற்சூறைக்காலெனும்பாகன்றூணட
வேனில்வேந்தேறிசசீறிவெப்பமாமபடைகளவீச
மானிலங்காவல்பூணடமானவரிருவர்தங்க
டானையுமுடைந்துதணணீர்நகைசுடசசாம்பிற்றன்றே. (உஎ)

இரக்கமில்கொடியசெல்வாமருங்குபோயிரப்பாரபோல
வருப்பமொண்டிறைக்குங்களிழெல்புக்கொதுங்குவாருந்
தருக்கறநிரப்பாலெய்தோதமமினும்வறியர்பாற்சென்
றிரப்பர்போலிலைதீந்துக்கமரநிழலெய்துவாரும் (உஅ)

கொல்லிபம்பரிமான்றேரின்குறுநிழலொதுங்குவாரு
மல்லிருள்வட்டத்தோல்வெணகவிகையுளடங்குவாருஞ்
செல்விடம்பிறிதுகாணார்வீரவான்சென்றோர்நின்ற
கல்லுடனிழல்சேர்வாருமாயினாகளமரெல்லாம். (உகூ)

(உச) எணபிளந்து-அளவைக்கடந்து, பொங்கர்-சோலை.

(உரு) அலகைததேர்-கானற்சலம். புலம்-நிலம். மானவர்-மனிதர்; ஈண்டு சோழபாணடியரைக குறிததுநின்றது.

(உஅ) நிரப்பு-வறுமை. (உகூ) இபம்-யானை. வட்டத்தோல்-கேடகம். கல் என்றது - போர்க்களததுப்புறங்கொடாதுயிர்விட்ட வீரர் போர்த்திறத்தைக் கல்லிலெழுதி அப்போர்க்களத்தில் நட்ட கல்லினை. இதனை ''என்னைமுன்னில் லன்மின்தெவ்விர் பலரென்னை, முன்னின்றுகன்னின்றவர்'' என்னுந்திருக்குறளானுமுணர்க.

ஆயதோரமையத்தன்னிலளவிலாவுயிர்க்குமீன்ற
தாயனார் தலைபோல்யார்க்குஞ்சமநிலையாயகூட
னாயனார்செழியன்றன்னானந்தலைவேதநாற்காற்
பாயதோர்தண்ணீர்ப்பந்தர்பரப்பியப்பந்தர்நாப்பண. (௩௦)

புண்டரநுதலுமங்கா தின்புறத்தணிமலரும்பாத
முண்டகமலர்மேலொற்றைக்கிணகிணிமுழக்குமகச்சிப்
புண்டதோலுடையுமங்கணடோருள்ளமுமங்கணாறுங்கொள்ளை
கொண்டபுன்னகையுமுள்ளககருணையின்குறிப்புந்தோன்ற. (௩௧)

அருமறையகத்துணின்றுமகருநதவாராகிவேணிப்
பொருபுனல்பூரித்தாமகோர்புணணியச்சிரகநதாமகி
யொருவருக்கொன்றேயாகியிலக்கருக்கிலககமாகித
தருகுறும்புழையால்வாக்கித்தணித்தனர் தணணீர்த்தாகம். (௩௨)

சுந்தரப்புத்தேள்வைத்தநறுமலாவாசதெணணீரப
பந்தர்புக்கடைந்தநன்னீர்பருகியெய்ப்பகலவாறறல
வந்தபின்செழியன்றன்னோர்வளவன்மேலேறிசீறி
யந்தயிலனிகஞ்சிநதிததுமபைவேய்நதபோரசெய்தார (௩௩)

கடலுடைத்தென்னப்பொன்னிகாவலன்றனைசாய
மடலுடைவாகைவேய்ந்துவளவனைமருகனோடு
மிடலுடைத்தருகட்சேனைவீரர்வெங்கையாறபற்றி
யடலுடைக்கன்னிநாடர்க்கரசன்முன்கொணடுபோந்தார். (௩௪)

கொடுவெந்தவளவன்றன்னைககோப்பெருஞ்செழியர்கோமான்
வடுவெந்ததம்பியோடுமொடநீள்கூடன்மேய
கடுவெந்தமிடற்றார்முன்போய்விடுத்தெர்தைகருத்தியாதென்ன
நடுவெந்தநிலையான்கேட்பநாயகனிகழ்த்துமன்றே (௩௫)

அறவனீயல்லையோவுன்னகத்தினுக்கிசைந்தசெய்கென்
றிறைவனதருளால்வானின்றெழுமொழிகேட்டுவையைத
துறைவனுமறத்தினாற்றாற்சோழனைசசிலமால்யானை
மறவயப்பரிபூணமற்றும்வழங்கினான்விடுத்தான்பின்னர். (௩௬)

---

(௩௦) நனந்தலை – நடு. (௩௨) பூரித்தல் – நிரப்பல். சிரகம் – கமண்டலம். குறும்புழை – சிறுதுவாரம். (௩௩) தும்பை வேய்ந்தென்றது – போர்த்திறங் குறித்தோரணிவது தும்பைமலர் மாலையாதலின். (௩௪) வாகை என்றது – போர்செயித்து வெற்றி பூண்டோரணியுமாலை. (௩௫) வடு – குற்றம். (௩௬) அறவன் – தருமநெறியிற் பிறழாதவன்.

வள்ளறன்றம்பியென்னுமன்னவர்சிங்கந்தன்னைத்
தள்ளருந்தறுகணுண்மைத்தருக்கறத்தானுள்செல்வ
முள்ளனசிறிதுமாற்றியொதுக்கியெவ்வுயிர்க்குந்தாயாய்ப்
பள்ளநீரகலங்காத்துப்பல்வளம்பழுக்கவாழ்ந்தான். (௩௭)

தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௩௪ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௮௫௫.

முப்பத்தாறவது.

இரசவாதஞ்செய்தபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

வரதன்மீனவன்படையிடைவந்துநீர்ப்பந்தா
விரதனுகிநீருத்தியவினையுரைசெய்தும்
பரதநூலியனுடகப்பாவையாளொருத்திக்
கிரதவாதஞ்செய்தருளியவாடலையிசைப்பாம். (௧)

பருஙகைமால்வரைப்பூழியனைபைந்தமிழ்நாட்டி
னிரஙகுதெண்டிரைக்கரஙகளாலீர்ம்புனல்வையை
மருஙகினந்தனமலர்ந்தபனமலர்கடூஉயப்பணியப்
புரஙகடந்தவனிருப்பதுபூவணநகரம். (௨)

எண்ணிலஙகுறைசராசரமிலிஙகமெனறெணணி
விணணினுள்களுஙகோள்களும்விலஙகுவதியாக்கைக்
கணணினுன்கதிாமுதற்பலகடவுளர்பூசை
பண்ணிவேணடியநல்வரமடைந்ததப்பதியில. (௩)

ளியுளார்பொழிற்பூவணக்கிழவர்தஙகோயிற்
றளியுளார்தவப்பேறனுடாதுகுபூந்தா
றணியுளார்குழலணஙகனுளந்தரத்தவர்க்குங
களியுளார்தரமயக்குறூஉஙகடலமுதனையாள். (௪)

(௧) வரதன் - கோரிய வரத்தைக்கொடுப்பவன். (௩) யாக்கைக்கண்ணினுன் - இந்திரன். (௪) தளியுளார் - கோயிற்பணிவிடைபுரியும் பரத்தையர். அளி - வண்டு.

நரம்பினேழிசையாழிசைப்பாடலுநடனு
னிரம்புமாடலும்பெண்ணலநீர்மையும்பிறவு
மரம்பைமாதரையொத்தனளறனெறியொழுகும்
வரம்பினலவர்தமக்குமேலாயினளமன்னோ. (௫)

ஆயமாதர்பேர்பொன்னனையாளென்பவவட
னேயவாயமோடிரவிருணீங்குமுனெழுந்து
தூயநீர்குடைந்துயிர்புரைசுடர்மதிக்கணணி
நாயனரடியருச்சனைநியமமுநடத்தி. (௬)

திருந்தர்பூவணவாணரைசசேவித்துச்சுத்த
நிருத்தமாடிவந்தடியரைப்பொருளெனநினைபுந
கருத்தளாயருச்சித்தவர்களிப்பவினசுவையூ
ணருத்தியெஞ்சியதருந்துவாளஃதவணியமம். (௭)

மாதரிந்நெறிவழுவகுநாணமறறவளனபைப
பூதலத்திடைததெருட்டுவானம்பானமலைவல்லி
காதனயகன்றிருவுருககாணியவுள்ளத
தாதரங்கொடுததருளினாபூவணநதையா. (௮)

ஐயர்தந்தபேரன்புருவாயனணமழுமான்
கையாதநதிருவுருவினைககருவினறகணடு
மையகணணினாள்வைகலுமவருபொருளெல்லாம்
பொய்யிலன்புகொணடன்பாதமபூசையினோவாள். (௯)

அடியர்பூசனைக்கனறியெஞசாமையாலடிகள
வடிவுகாணபதெப்படியென்றுமடியிலசசெழியற்
கொடிவில்பொறகிழிநல்கியவள்ளலையுன்னிப்
பிடியனளிருந்தாளநதறிநதனன்பெருமான். (௧௦)

துய்யநீறணிமெய்யினாகட்டங்கந்தொட்ட
கையர்யோகபட்டத்திடைககட்டினர்பூதிப்

(௫) வரப்பு - எல்லை. எழிசையாவன - குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம்.

(௬) ஆலயம் - மகளிர்கூட்டம். (௭) சுத்தநிருத்தமாவது - சாந்திக்கூத்து நான்கனுளொன்றாய், நூற்றெட்டுக்கரணங்களையுடையதான சொக்கக்கூத்து. (௮) மாதர் - இதில் அர்குற்றிய லுகரப்போலி. ஆதரம் - விருப்பம். (௯) 'கருவினற்கணடு' என்றது - மெழுகினாற்கருவுருவமைத்தலை. (௧௦) மடி - சோம்பல். செழியன் என்றது - குலபூடணபாண்டியனை.

பையர்கோவணமிசையசையுடையினர்பவளச்
செய்யவேணியரஙமொருசித்தராய்வருவார். (௧௧)

வந்துபொன்னனையாணமணிமாளிகைகுறுகி
யந்தமின்றிவந்தமுதுசெய்வாரொமெனுஙிச
சிந்தைவேறுகொணடடைந்தவர்திருவமுதருந்தா
துந்துமாளிகைப்புறஙகடையொருசிறையிருந்தார். (௧௨)

அமுதுசெய்தருந்தவரெலாமகலவேறிருந்த
வமுதவாரியையடிபணிந்தடிசசியரைய
வமுதுசெய்வதற்குள்ளெழுந்தருள்கெனவுஙக
ளமுதனுளையிஙகழைமினென்றருளனுமனையார். (௧௩)

முததராமுகிழ்வாணகையல்குலாயமுக்க
ணததரானவர்தமரெலாமமுதுசெய்தகன்றார்
சித்தராயொருதம்பிரான்சிறுநகையினா
யித்தராதலத்தரியராயிருககின்றாரென்றா. (௧௪)

நவமணிக்கலன்பூத்தபூஙகொம்பரினடந்து
துவரிதழ்க்கனிவாயினுள்சுவாகதஙகிலவென்
றுவமையற்றவாக்கருக்கியமாசனமுநவிப்
பவமகற்றியவடிமலாமுடியுறப்பணிநதாள். (௧௫)

எத்தவஞ்செய்தேனிஙகெழுந்தருளுதற்கென்னுச
சித்தர்மேனியும்படிவெழிறசெலவமுநோககி
முத்தவாணகையருமபசினாஞசலிமுகிழ்ப்ப
வத்தர்நோக்கினாருட்கணலருள்வலைப்பட்டாள். (௧௬)

ஐயருள்ளெழுந்தருளுகவடிகணீரடியே
னுய்யவேணடியபணிதிருவளததினுக்கிசையச
செய்யவல்லனென்றஞ்சலிசெய்யவணணகையா
மையனோககியைநோககிமீனோககிதன்மணாளன். (௧௭)

வடியைநேர்விழியாய்பெருவனப்பினைசிறிதுன்
கொடியைநேரிடையெனவினைத்தனையெனக்கொன்றை
முடியினனடியாரமென்முகிழ்முலைக்கொடிதாழ்ந்
தடியனேற்குவேறுயொருமெலிவிலையையா. (௧௮)

(௧௨) சிந்தைவேறு கொணடடைந்தவர் என்றது - பொன்னனையாருக்கு இரசவாதஞ் செய்யவந்தமையை. சிறை-பக்கம்.

(௧௫) சுவாகதங்கில என்றதற்கு, நல்வரவல்லவா என்பது-பொருள். (௧௮) வடி - மாவடுவின்பிளவு.

எங்கணுயகா திருவுருக்காணபதற்கிதயங்
தங்குமாசையாற்கருவுருச்சமைத்தனன்முடிப்பேற்
கிங்குநாடொறுமென்கையில்வரும்பொருளெல்லா
முங்கள்பூசைக்கேயல்லதையொழிந்திலவென்றாள். (௧௯)

அருந்துகல்லமுதனையவளன்புதித்திக்கத்
திருந்துதேனெனவிரங்குசொறசெவிமடுத்தையர்
முருந்துமூரலாய்செல்வமெய்யிளமைசீர்மொக்கு
ளிருந்தவெல்லேயுநிலேயிலவெனபது துணிநதாய். (௨0)

அதிகநல்லறநிற்பதென்றறிந்தனையறதது
ளதிகமாஞ்சிவபுண்ணியஞ்சிவார்சசனையவற்று
ளதிகமாஞ்சிவபூசையுளடியவர்பூசை
யதிகமென்றறிந்தன்பரையருச்சனைசெய்வாய் (௨௧)

உறுதியெய்தினையிருமையுமுன்பெயர்க்கேற்ப
விறுதியில்லவன்றிருவுருவீகையாற்காணப்
பெறுதியாகநின்மனைக்கிடைப்பித்தளேயிய
மறுதியானபல்கலன்களுங்கொணர்தியென்றறைந்தார். (௨௨)

ஈயம்செம்பிரும்பிரசிதமென்பவுப்புணர்ப்பாற்
றேயும்பித்தளைவெண்கலநதராமுதற்றொடக்கத்
தாயும்பல்வகையுலோகமுங்கல்லெனவலம்பத்
தேயுஞ்சிற்றிடைகொணடுபோய்சசித்தாமுன்வைத்தாள். ()

வைத்தவேறுவேறுலோகமுமழுவுழைகரந்த
சித்தசாமிகணீற்றினைசசிதறினாபாவித்
தித்தைநீயிராவெரியிலிட்டெடுக்கினன்பொன்னு
மத்தைநாயகன்றிருவுருக்கொள்கெனவறைந்தார். (௨௪)

மங்கைபாகரைமடந்தையுமிங்குநீர்வதிந்து
கங்குல்வாயமுதருந்தியிக்காரியமுடித்துப்
பொங்குகாரிருள்புலருமுன்போமெனப்புகன்று
ளங்கையற்கணுடனேப்பிரியாரதற்கிசையார். (௨௫)

(௨0) முருந்து – மயிலிறகினடி. (௨௧) அலத்துளதிகமாஞ்சிவ புண்ணியமென்றது–அருள்வழிநின்றியற்றுவதாகலின். (௨௨) உன் பெயரக்கேற்ப என்றது–அவ்வடியவள்பெயர் ஏமநாதையாதலின்.

(௨௩) இரசிதம்-வெள்ளி. புணர்ப்பு - ஒன்றோடொன்று சேர் தல். (௨௪) பாவித்து என்றது - பொன்னாகக்கடவதென்றுநினைத் தமையை.

சிறந்தமாடநீண்மதுரையிற்சித்தர்யாமென்று
மறைந்துபோயினர்மறைந்தபின்சித்தராய்வந்தா
ரறைந்தவார்கழலலம்பிடவெள்ளிமன்றுடி
நிறைந்தபேரொளியாயுறைநிருத்தரென்றறிந்தாள். (உ௬)

மறைந்துபோயினரெனச்சிறிதயர்ச்சியுமனத்தி
னிறைந்ததோர்பெருங்கவற்சியைநீக்கினரென்னச
சிறந்ததோர்பெருமகிழ்ச்சியுமுடையளாய்ச்சித்த
ரறைந்தவாறுதீப்பெய்தனளுலோகங்களனைத்தும். (உ௭)

அழலடைந்தபினிருணமலவலிதிரிந்தரன்று
ணிழலடைந்தவாகாட்சிபோனீப்பருங்களங்கங்
கழலவாடகமானதாலதுகொண்டுகனிந்த
மழலையீர்ஞ்சொலாள்கண்டனள்வடிவிலான்வடிவம். (உ௮)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மழவிடையுடையான்மேனிவனப்பினைநோக்கியசோ
வழகியபிரானேயெனவுவள்ளிமுத்தங்கொண்டன்பிற்
பழகியபரனையானுப்பரிவினுற்பதிட்டைசெய்து
விழவுதேர்நடத்திச்சின்னுள்கழிந்தபினவீடுபெற்றாள். (உ௯)

கையுநுண்ணிடையினுளநாயகன்கபோலத்திட்ட
கையுகிர்க்குறியுஞ்சொன்னகாரணக்குறியுங்கொண்டு
வெய்யவெங்கதிரால்செம்பொன்மேனிவேறுகினாலாம்
பொய்யுகத்தவர்க்குத்தக்கபொருந்துருவாகிமனனும். (௩0)

இரசவாதஞ்செய்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௩௬ - ௧௬ - திருவிருத்தம் - ௧௮௮௬.

(உ௭) அயர்ச்சி - துன்பம். கவற்சி - வருத்தம்.

(உ௮) இருணமலம் - ஆணவமலம். தாள்நிழல என்றது-திருவடிஞானசசெல்வத்தை. இதனை, 'சுத்தமாஞ்சத்திஞானச சுடரா குஞ்சிவமொழிந்தச், சத்திதானின்றுமுன்னைத் தகவிலாமலங்கள் வாட்டி, அத்தனையருளுமெங்கு மடைந்திடுமிருளகற்றி, வைத்திடுமிரவிகாட்டும் வளரொளிபோன்மகிழ்ந்தே'' என்பதானுமுணர்க. களங்கம் - மாசு. ஆடகம் - பொன். (௩0) கபோலம்-கவுள்.

சிவமயம்.

முப்பத்தேழாவது,

சோழனைமடுவில்வீட்டியபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்னனையார்பூங்கொன்றைவேணியரிரதவாதம்
பொன்னனையாணமுனசெய்துபோந்ததுபுகன்றேமார்த்தார்
மன்னனைமடுவிலவீட்டிமலரடிக்கன்பனான
தென்னனையமரிற்காததிருவிளையாடல்சொல்வாம். (௧)

பொன்னெடுந்தேரிராசபுரந்தரன்புரந்தராதி
பன்னெடுந்தேவரேத்தப்பரனுலகடைந்தானிப்பா
லந்நெடுந்தகையோன்மைந்தனடலிராசேசனென்போ
னிந்நெடுந்தகையோன்மைந்தனிராசகம்பீரனென்போன். (௨)

மற்றிவன்குமரன்பாண்டிவங்கியதீபனன்னான்
பொற்றிணிதடந்தோண்மைந்தன்புரந்தரசித்தாமன்னான்
வெற்றிகொள்குமரன்பாண்டிவங்கியபதாகன்வீரம்
பற்றியசுந்தரேசபாதசேகரனவனசேய. (௩)

பலர்புகழ்சுந்தரேசபாதசேகரனாந்தென்ன
னலைபுனலுடுத்தகூடலடிகளுக்கன்பனாகி
கொலைபுணர்வேலால்வெங்கோற்குறும்பெனுங்களைகடீர்த்து
மலர்தலையுலகமென்னுமவானபயிராவளர்க்குநாளில். (௪)

பத்துமான்றடந்தேர்நூறுபனைக்கைமானூற்றுப்பத்துத்
தத்துமானயுதமள்ளாதானையிவ்வளவேயீட்டி
யித்துணைக்கேற்பநல்கியெஞ்சியபொருள்களெல்லாஞ்
சித்துருவானகூடற்சிவனுக்கேசெலுத்துமன்னோ. (௫)

கண்டிகைமகுடமாதிக்கலனிரைகுயினறுந்திங்கண்
மண்டலமிடறுஞ்சென்னிக்கோபுரமாடமாதி
யெண்டிசையிருள்கால்சீப்பவெரிமணியிழைத்துவேய்ந்துந்
திண்டிறலுடையானின்னதிருப்பணிபிறவுஞ்செய்தான். (௬)

(௪) குறும்பு - குறுநிலமன்னர். (௫) பனைக்கைமா - பனைமரம் போன்ற துதிக்கையினையுடையயானை. தத்தும்-தாண்டிச்செல்லும். நூற்றுப்பத்து - ஆயிரம். மள்ளர் - காலாட்கள். அயுதம், பதினாயிரம். சித்துருவு-அறிவுருவம். (௬) பிறஎன்றது-சித்தரைமீத்திய

கல்லுமாறகன் றமார்பன் கருவியின்சிறுமைநோக்கி
மல்லுமாருததிண்டோள்வளவர்கோனொருவன்காலிற்
செல்லுமாயிரம்பரிக்கோர்சேவகனென்போன்றானே
வெல்லுமாறெணணிவஞ்சிவேய்ந்துகொண்டெழுந்துபோந்தான்.

பல்வகைக்கருவியீட்டப்படையொடும்பரவைசீறிச்
செல்வதுபோலககன்னிநீம்புனலுடுநோககி
மல்வரையாததோளான்வரவறிந்தெழுந்துமேருக்
கல்வரிசிலையான்முன்போய்கைதவன்றாழ்ந்துகூறும். (அ)

பொன்னதுவனையவேணிபுனிதவிப்பூமிநேமி
யுன்னதுவலததிறலேயுருட்டுமென்வலநதைநோக்கான்
றன்னதுவலததிறலெனறானபின்சிறுமைநோககி
யென்னதுதேயங்கொள்வானெணணினான்போலுமன்றே. (க)

காவிரிநாடன்சேனைக்கடலிடையெரிபோன்மூணடு
மேவினனென்றுகூறிமீனவன்வேணடவானிற்
பூவிரிவாகைநீயேபுனையநாம்பொருதுமென்று
காவிரியாதமாற்றநாயகனகூறககேட்டான். (௧0)

எல்லியககமலச்செவ்வியெனமுகமலர்ந்துநாத
னல்லியககமலசெந்தாளகநதழீஇப்புறமபுபோநது
பல்லியந்துவைப்பததானைப்பரவைபுட்பரிமாவூர்ந்து
கொல்லியம்பொருப்பன்சேனைககடலெதிாகுறுகினனே. (கக)

பணணுதலிசைவணடார்க்கும்பசுநதொடைசெழியன்றானே
யெணணுதலிலவாறுசெனனியிருமபடைககடனேராறய்
நணணுதலெனப்போயபொனனிநாடவன்றமாகட்கெல்லாங
கணணுதலருளாலஙகோர்கடலெனநதோனறிற்றம்ம. (கஉ)

கடலெனவருமாவூர்ந்துகைதவன்சேனைமுன்போ
யடலணிமேருக்கோட்டியாலவாயெடுகோணபூட்டி

(எ) கல் - மலை. மாறு - பகை. கருவி என்றது—சேனையை. வஞ்சி-பகைமேற் செலவோரணியுமமாலை

(அ) கருவியீட்டம்-ஆயுததொகுதி. பரவை - கடல். கைதவன்-பாண்டியன். (க) நேமி-ஆககினைசக்கரம். (௧0) காவிரியாதமாற்றம்-அசரீரிவாக்கு. (கக) எல்-பகல. அலலி-அகவிதழ். கொல்லியம்பொருப்பன்-கொல்லிமலைக அரசனாகியசோழன். (கங) ஆலவாய் என்றது-வாசுகியை. துழாய்ககோல்என்றது, திருததுளபமாலையைப்பூண்ட திருமாலாகியபாணத்தை. மிடல்-வெற்றி.

மடலவிழ்துழாய்க்கோனாட்டிவாயெரிபுரத்திலூட்டி
யிடலணிகூடற்கோமான்வேடுருவாகிநின்றான். (௧௩)

கங்குல்வாய்த்திங்கள்போலக்காதணிதந்தத்தோடு
கங்குல்வாய்முளைத்தமீன்போற்கதிர்முத்தவடமுங்குஞ்சிக்
கங்குல்வாய்ச்சிலைபோல்வெட்சிக்கண்ணிசூழ்கலாபச்சூட்டுங்
கங்குல்வாய்கிழிக்குந்தந்தக்கடகமுமின்னுக்கால. (௧௪)

அண்டத்தாரமரர்நாமமன்றுதொட்டடையத்தோற்று
கண்டத்தாரிருளையெங்குங்கலந்தெனக்கறுத்தமேனி
கொண்டத்தாராரினாற்கோர்கூற்றெனக்கொல்வேலேந்திச
சண்டத்தீயென்னநின்றான்காவிரித்தலைவன்காணா. (௧௫)

சிறியாயிரம்பரிக்கோர்சேவகன்வந்தேனென்னக்
கூறினனெதிர்ந்ததான்வெள்ளிக்குன்றவன்பகந்துநூறு
மாறிலாப்பரிக்குமட்டோராவயவனீயன்றோவெண்ணி
வீறிலாப்பரிக்குமொற்றைச்சேவகன்யானேயென்றான் (௧௬)

என்றசொல்லிடியேறென்னவிருசெவிதுளைப்பக்கேட்டு
நின்றவனெதிரேமின்னுநீட்டிச்சென்மேகம்போலச்
சென்றுவேல்வலந்திரித்துச்செயிர்த்தனனெதிர்ந்துசீற
வன்றிறனூற்றுப்பதுவயப்பரிகொருவனஞ்சா. (௧௭)

யாமினியிந்தவேலாலிறப்பதற்கையமில்லை
யாமெனவகன்றான்மாவோடாயிரம்பரிக்கோர்மள்ளன்
காமனைவெகுண்டவேடன்மறைந்தனன்கங்குற்சோதி
மாமகனதுகண்டோடும்வளவனைத்துரந்துசென்றான். (௧௮)

துரந்திடுமளவிலோடுஞ்சோழனுந்திரும்பிநோக்கிக்
கருந்தடங்கண்ணிபாகங்கரந்தவேடுவனைக்காணான்
வருந்துயரச்சந்தீர்ந்தான்மதுரையினளவும்பற்றிப்
புரந்தரற்புறங்கண்டானைப்புறங்கண்டுமுடுக்கிப்போனான். (௧௯)

காலொன்றுமுடுக்கப்பட்டகனலொன்றுநடந்தாலொத்து
வேலொன்றுதடக்கைநேரிவேந்தனுமுடுக்குண்டோடுஞ்

---

(௧௫) அண்டம்-விண்ணுலகம். ஆர்-பொருந்தல். நாமம் - அச்சம். தார்-மாலை. ஆர்-ஆத்தி. சண்டத்தீ-வடவைத்தீ.

(௧௮) கங்குல்சோதிமாமகன் என்றது—இரவில்விளங்குஞ்சந்திரன் மரபிற்றோன்றிய சுந்தரேசபாத சேகரபாண்டியனை.

(௧௯) புரந்தரன்-இந்திரன்.

சேலொன்றுகொடியினுன்றன்செழுநகர்விரைந்துசெல்வான்
மாலொன்றுகளிற்றினுங்கோர்மதுமலர்க்கிடங்கில்வீழ்ந்தான். (௨0)

மீனவன்மதுரைமூதூர்மேற்றிசைக்கிடங்கில்வீழ
மானவெம்புரவியோடும்வளவனும்வீழ்ந்தான்கூடற்
கோனவனருளால்வானோர்குரைகடல்கடையத்தோன்று
மானையினெழுந்தான்றென்னன்கோழிவேந்தாழ்ந்துபோனுன். ()

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பிலத்தாவாழ்ந்த கடிமலாக்கிடங்கிற் பெருந்தகையவிந்தவன்றுகில்பூண, கலத்தரும்பேழை படைபரிமான்றேர் கரியெலாங்கவர்ந்துதண்பொருகைத், தலத்தவன்றஙக ஞயகரணியத் தக்கதூசணிகலனல்கி, நலததகையவர்பே ரருட்கடற்கன்பு நதியெனப்பெருகிவீற்றிருந்தான். (௨௧)

சோழனைமடுவில்வீட்டியபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௩௪ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௩0௭.

முப்பத்தேட்டாவது,

உலவாக்கோட்டையருளியபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருததம்.

மின்பனிக்கதிர்வேணிவானவன்மீனவன்றனைமானவேன்
முன்பனிக்கவலந்திரிதருமுடுககிரேரியடுககலான்
பின்பனிக்கமலத்தடததிறவிட்டவாறிதுபெருமைசா
லன்பனுக்குலவாதகோட்டையளித்தவாறுகிளததுவாம். (௧)

கலிநிலைத்துறை.

பொடியார்க்குமேனிப்புனிதர்க்குப்புனிதவேற்றுக்
கொடியார்க்குவேதக்குடுமிக்கிணையானகூடற்
படியார்க்குஞ்சேர்த்திப்பதியேருழவோருணல்லா
னடியார்க்குநல்லானறத்திற்கும்புகழ்க்குநல்லான். (௨)

(௨௧) ஆனை என்றது—பாறகடலிற்றேன்றிய வெள்ளையானையை. கோழி - உறையூர். (௨௨) அவிந்தவன்- இறந்தசோழன்.

(௧) பனிக்க-நடுங்க. அடுக்கல்-மலை. (௨) பொடி-திருநீறு. குடுமி-உச்சி. உழவோர்-வேளாளர்.

அனையானறத்திற்கருள்போன்றவளான்றகற்பின்
மனையாண்மரபின்வழுவாததருமசீலே
யெனையாருநன்குமதிக்கவிருக்குநீரா
டனையாள்பதிக்குக்கதிக்குத்தனிசசார்புபோல்வாள். (௩)

பல்லேருழவின்றெழில்பூணபெயன்கள்கொள்வான்
வில்லேருழவன்கடன்கொண்டிருந்தவெல்லா
மில்லேருழத்திமடைசசெல்வமியற்றியேந்த
வல்லேறுகணடனடியாரையருதது ரோன். (௪)

தொகைமாணடதொாண்டர்சுவையாறுதழீஇபநான்கு
வகைமாணடமாறுபடுமுணடிமறுத்தருந்த
நகைமாண்டவன்பின்றலையாயவனலகநல்கப்
பகைமாண்டசெல்வமணற்கேணியிற்பல்குநாளின். (௫)

இந்நீரவாயவளவுகுன்றினுமின்மைகூ ாக்
தன்னீர்மைகுன்றுனெனுந்தன்மைபிறர்க்குத்தேறற
கன்னீர்வயலின்விளைவஃகெலிவுசெய்ய
மின்னீரவேணிமதுரேசாவிலககினுமே (௬)

குன்றுவிருததிக்கடன்கொணடுகொணடன்பாபூசை
நன்றுநடத்தத்தொடுததான்கடனாறுனுநகிட்டா
தொன்றுலுநகொணடவிரததுககுறுதியின்றி
நின்றுனுடம்பையொறுககின்றநியமமபூணடான். (௭)

கொடுப்பாரவரேவிளைவுநகடனகோளுமாற்றித
தடுப்பாரெனின்மற்றதையாவர்தடுககவலலா
ரடுப்பாரவிழுமமகளைவாரடியாாககுநலலூண
மடுப்பானியமந்தடைபட்டுவருந்துகின்றுன். (௮)

விண்ணுறருடும்விடையான்றமாககூட்டியன்றி
யுண்ணுதவன்றனுயிாக்குததுணையாயகற்பிற்

(௩) தனையாள்பதி-தனனைககொணடகணவன்.

(௪) வில் ஏர் உழவன என்றது—விலலாகிய ஏரால் பகைப்புலத்தையுழும் அரசனை. கடன்-அரசிறைப்பணம். இல்லேருழத்தி என்றது-தருமசீலையை. மடை-சோறு. அல்லேறுகணடன் - நீலகண்டன்.

(௫) நான்குவகை என்றது—உணணல், தின்னல், நக்கல், பருகல்களை. மருத்தருந்த என்றது—முற்சிகைமாற்றிப் பிற்சிகையுண்ணுதலே. இதனை அறுசுவையுண்டி யமர்ந்தில்லாளூட்ட என்னும், நாலடியாரிற்காண்க. கேணி-கிணறு. (எ) விருத்திக்கடன்-வட்டிக்குவாங்குங்கடன். (அ) விழுமம்-துன்பம். கோள்-கொள்ளுதல்.

உலவாக்கோட்டையருளியபடலம்.

பண்ணார்மொழிதன்னொடும்பட்டினிவிட்டுநெஞ்சம்
புண்ணாகவாகம்பசித்தீயிற்புழுங்கப்பட்டான். (௯)

இறக்கும்முடம்பாற்பெறும்பேறினியாவதென்னு
வறக்குன்றனையான்மனையோடுமடைந்திசசெய்தி
நிறக்கின்றசெம்பொற்சிலையாக்குநிகழ்த்தியாவி
துறக்கின்றதுவேதுணிவென்றுதுணிந்துபோனான். (௧௦)

ஐயன்றிருமுன்னரடைந்தடிதாழ்ந்துவாடு
ருய்யும்படிநஞ்சமுதுண்டவொருவவுனறன
மெய்யன்பர்பூசைக்கிடையூறுவிளையவென்றன்
செய்யும்புலமும்விளைவின்றிசசிதைந்தவென்றே. (௧௧)

விடனல்குசூலப்படையாய்கடன்வேறுநானேன்
கடனல்கவல்லார்தமைக்காட்டுதிகாட்டிலாயேன்
மடனல்குமிர்தவுடம்பின்சுமைமாறறுவேனென்
றுடனல்குகற்புக்குரியாளொடும்வேண்டுமெல்லை. (௧௨)

பஞ்சாதிவேதப்பொருளசொன்னபரமனவாக்கொன
றஞ்சாதிவேளாணடலைவாவனகதநிலினமேரா
செஞ்சாதியாயசெழுவாலரிக்கோட்டையுயதே
மெஞசாதிருககுமெடுகெகுநதொறுமெனறுமாதோ (௧௩)

நீநாளும்பூசித்தநில்வேண்டியகொணடுநீத்த
மானுதவன்பர்ககமுதூட்டியெவாககுமன்ன
தானுநிநானுதருமஙகளுஞுசெயதிவீடு
மேனுளளிககின்றனமெனறுவிசும்பிரகூற (௧௪)

கேட்டின்பமெயதிககிளாவிடமிஞுகிவேதப்
பாட்டின்பயனைப்பணிந்திலலமடைந்துபணடை
யீட்டுந்தவப்பேறெனக்கணடனன்றெணடர்க்கெங்கை
கூட்டுஙகதிபோலுலவாமறகொடுததகோட்டை. (௧௫)

வானுறுசூடிதருகோட்டைபைகறேறும்
பூநாறுசாந்தம்புகையொணசுடர்கொணடருச்சித

(௯) பட்டினிவிட்டு - பட்டினியிருந்து

(௧௨) மடன் - அறியாமை. (௧௩) பஞ்சாதி - சந்தைகூட்டி வேதாத்தியயனஞ் செய்வோர் நிறுத்துதற்குவகுத்த ஐம்பது பதங் கொண்ட ஓர்முடிபு.

(௧௫) வேதப்பாட்டின் பயன் என்றது—சிவபெருமானை.

தானுதசெவ்வியடிசிற்குமதற்குவேண்டு
நானுகருவிவிலைக்கும்மனுநல்கவாஙகா. (கசு)

மின்னார்சடையான்றமராய்ந்தவர்வேதசெல்வர்
தென்னாடர்தெய்வம்விருந்தொக்கல்செறிந்துநட்டோர்
முன்னாமெவர்க்கும்முகில்போல்வரையாமனல்கி
யெந்நாளுநோயின்றளகாதிபனென்னவாழ்ந்தான். (கஎ)

மேற்படி - வேறு.

அன்பன்னடியார்க்கினியானனிநாளளந்தல்கித
தன்பன்னியொடுமெயலார்சுற்றந்தமரோடும்
பின்பங்கிலேயேயிமவான்மகளைப்பிரியாத
வின்பன்னுருவாய்சசிவமாநகாசென்றிறைகொண்டான். (கஅ)

உலவாக்கோட்டையருளியபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் சஎ - க்கு திருவிருத்தம் - ககூஉ௫.

முப்பத்தோர்ப்பதாவது,

மாமனுகவந்துவழக்குரைத்த படலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தாமநாறிதழியார்தந்தமர்க்கன்பன்வறுமைப்பட்டோ
னுமகாவுலவாககோட்டையருளியமுறையீதையன்
றேமனுணமுல்லைத்தீர்ந்தார்சசிறுதகைவணிகற்காக
மாமனும்படிவஙகொணடுவழக்குரைவணணஞ்சொல்வாம். (க)

கன்னிநான்மாடக்கூடற்கடிநகர்வணிகமாக்க
டன்னின்மாநிதிக்கோனன்னைறனபதியென்னும்பேரான்
மன்னினனனையான்கற்பின்மடவரல்சுசீலையென்பாள
பொன்னினுணமுளரிசசேக்கைப்புணணியத்திருவினன்னாள். (உ)

(கசு) நானுகருவி என்றது—சமைத்தற்குவேணடும் பலவித வுபகரணங்களை. (கஎ) ஆய்ந்தவர் என்றது - ஆகம ஆராய்சசியையுடைய சைவஸர. ஒக்கல் - சுற்றத்தார். அளகாதிபன்-குபேரன்.

(கஅ) இன்பன் என்றது - சிவபெருமானை.

(உ) நிதிக்கோன் - குபேரன்.

எனவிவர்தமக்குமைந்தற்பேறின்றியிரங்குநாளிற்
றனபதிமருகன்றன்னைத்தகவுசான்மகவாக்கொண்டு
மனமகிழ்சிறப்பானல்கமனைவியுந்தொழுதுவாங்கிப்
புனைவனபுனைந்துபோற்றிப்பொலிவுறவளர்த்துக்கொண்டாள். ()

தனபதிமகப்பேறற்றானாயினுந்தணவாக்காதன்
மனைவிமேல்வைத்தவாசைமயக்கினால்வருந்தியீன்ற
தனையனைமகவாத்தந்ததங்கைமேற்றீராப்பூசல்
வினைவிளைத்தொழுகவோர்நாளிளையளும்வெகுண்டுசொல்வாள். ()

பெருமிதமுனக்கேனபிள்ளைப்பேறற்றபாவீயென்
னருமைநன்மகனாலன்றோவிருமையுமடைவாயென்னப்
பெரிதுநாணடைந்துமேலேக்காயினும்பிள்ளைப்பேறு
தருதவம்புரிவேனென்னாத்தனபதிதவமேற்செல்வான். (௫)

தன்பெருஞ்செல்வமெல்லாமருமகன்றனக்கேயாக்கி
யன்புகொண்மனைவியோடுமருந்தவநெறியிற்சென்றான்
பின்பவனரவுதாழப்பமருமகன்பெற்றவெல்லாம்
வன்பினால்வழக்குப்பேசிவௌவினார்தாயமாக்கள். (௬)

விளைநிலனடிமைபைம்பூண்வெறுக்கைநன்பசுக்களேனை
வளனுமாற்றவாரைக்கொள்ளவன்சிறைபிழந்தபுட்போற்
றளாவுறுமகனுந்தாயுஞ்சார்பிலாதமமனோர்க்கோர்
களைகணாயிருக்குங்கூடற்கடவுளேசரணமென்னா. (௭)

வந்துவானகடுபோழ்ந்தமணிமுடிவிமானக்கோயிற்
சுந்தரநாதன்பாதத்துணைதொழுதிறைஞ்சியார்க்குந்
தந்தையுந்தாயுமாகுந்தம்பிரானீரேயெங்கட்
கெந்தையுமயாயுமென்றாவிரங்கிநின்றினையசொல்வாள் (௮)

என்மகன்றன்னைமைந்தனின்மையாலெவருங்காணத்
தன்மகனாக்கொண்டுதகுதியாலன்றேகாணி
பொன்மனைபிறவுநல்கிப்போயினனெம்முனிப்பால்
வன்மையாற்றாயத்தார்களவையெலாம்வௌவிக்கொண்டார். (௯)

(௩) மருகன் என்றது - தங்கைகுமாரனை.

(௪) பூசல்வினை - போர்த்தொழில். (௬) தவநெறி என்றது - வானப்பிரஸ்த நிலையை. தாயமாக்கள் - ஞாதிகள். (௭) வெறுக்கை- திரவியம். களைகண - பற்றுக்கோடு. (௮) தந்தையுந் தாயுமாகுந்தம்பிரான் என்றது - எவ்வுயிர்க்கும் வினைவழி அநந்தர் சீகண்டர் முகத்தாலூட்டுவோ ராதலின். (௯) எம்முன் என்றது - என் மூத்தோனென தனபதிவணிகனை விளக்கினின்றது.

ஒருத்திகாணொருத்திக்கிந்தவொருமகனிவனுந்தேறுங்
கருத்திலாச்சிறியன்வேறுகளைகணுங்காணேனைய
வருத்திசாலறவோர்தேறுமருட்பெருங்கடலேயெங்கு
மிருத்திநீயறிபாய்கொல்லோவென்றுபார்படியவீழ்ந்தாள். (௧௦)

மாறுகொளவழக்குத்தீர்க்கவல்லவரருளினாலே
சீறுகொள்வடிவேற்கணாள்சிறுதுயிலடைந்தாணமெய்யி
னூறுகொள்கரணமைந்துமுற்றறிகனவிற்கங்கை
யாறுகொள்சடையார்வேதசெல்வராயடுத்துச்சொல்வார். (௧௧)

புலர்ந்தபின்றுயர்ந்தோரைப்புரவலனணையாநூல்
வலந்தருமன்றத்தேற்றிமற்றிவனையிருத்தியாமபோ
தலந்தருமறிவான்மூத்தோரனைவருமிசையவந்தச
சலந்தருவழக்குத்தீர்த்துத்தருகுவமபோதியென்றார் (௧௨)

வேரியங்குவளையுண்கணவிழித்தனள்வியந்துகெட்டே
னாருமில்லார்க்குத்தெய்வந்துணையென்பதறிந்தேனென்னாக்
காரிருங்கயலுண்கணாளகணவனைத்தொழுதுவாழ்த்திச
சீரிளங்குமரனோடுந்தெரிவைதனமனையிற்சென்றாள். (௧௩)

சென்றவள்கங்குலெல்லைதெரிந்தபினெழுந்துவெள்ளி
மன்றவன்கோயில்வாயில்வந்துவந்தனைசெய்தமபொற்
குன்றவனுரைத்தவாற்றாற்கொடுமைசால்வழக்குப்பூட்டி
வென்றவரிருக்கையெய்திவிளம்புவாளபலருங்கேட்ப (௧௪)

அட்டில்வாய்நெருப்பிட்டேலோரடியிட்டேலறத்தாறன்றிப்
பட்டிமைவழக்கால்வென்றுபோகொட்டேன்பலருங்கேட்க
விட்டனரசனணையறத்தவிசேறியான்றே
றொட்டியபடிகேட்டெங்களூரிப்பொருட்டும்பாமின் (௧௫)

என்றனணமறித்தலோடிழுக்குரையாடிமைந்து
வன்றிறல்வலியார்தள்ளியடித்தனாமைந்தனோடுஞ்

---

(௧௦) தேறுங்கருத்து என்றது - நன்மை தீமைகளைப்பகுத்து அறியுங்கருத்தினை. அருத்தி-அன்பு. (௧௧) ஊறுகொள்கரணம் ஐந்தாவன - பரிசம், சத்தம், ரசம், ரூபம், கந்தங்களை. உற்றறிகனவு என்றது - சொப்பனவஸ்தையில் வாயுவாதியிருபத்தைந்து தத்துவங்களும் உளவாதலின். (௧௨) புலர்தல - விடிதல் மன்றம்-நியாயசபை. அலம் - அமைதி. சலம - கொடுமை.

(௧௩) கெட்டேன், வியப்பிடைச்சொல். (௧௫) அட்டில்வாய்-சமைக்குமிடம். பட்டிமை - வஞ்சனை. அறத்தவிசு-நியாயபீடம். நட்டல்-தீர்மானித்தல். (௧௬) இழுக்கு - தவறு.

சென்றனன்முறையோவென்னுத்திருந்தறத்தவிசினோர்மு
னின்றுரையாடினுள்கேட்டறிந்தனர்நீதிநூலோர். (௧௬)

அறத்தவிசிருப்போரேவலாடவரோடும்போந்து
மறித்தவைக்களததிற்கூட்டிவந்தனள்வந்தவெல்லை
யறக்கொடிபாகர்வெள்ளியம்பலவாணர்தாமத்
திறந்தனபதியேயெனதத்திருவுருக்கொண்டுசெல்வார். (௧௭)

கலிவிருத்தம்.

பெருவிலைகருங்கடலம்பிடரிறபத்திபாய்ந்
தெரிகதிரகவிழ்ப்பவாளெறிகுமங்கத
மருவரைத்தோளகிடந்திமைப்பவாகமேற்
குருமணிககண்டிகைகுலாயபின்கோட்டவே. (௧௮)

முரலளிபுறவிதழ்மொய்ப்பசெய்யதா
மரைசிறிதலாநதெனமணிசெயமோதிரக
கரதலம்வீசியோாகடுகணேறெனப்
பெருமிதநடைகொடுநடக்கும்பெற்றியார் (௧௯)

வாடியமுளரிபோனமாறிட்டாறிடத
தாடியுமலாந்தபோதொப்பமைந்தன்மே
ஞடியதணணளிநயந்துமுட்கிடை
கூடியமுகததினாகுறுகுவாரவை. (௨௦)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அரசனிங்கில்லைகொலலோவானரவிலலைகொலலோ
குரைகழல்வேந்தனசெங்கோல்கொடியதோகோதினூல்க
ளுரைசெயுந்தெய்வநதானுமிலலைகொலுறுதியான
தருமமெஙகொளித்ததேகொலென்றறததவிசிற்சார்வார். (௨௧)

தனபதிவரவுநோக்கிவஞ்சனைததாயததாக
வினைவுறுமனத்தராகிவிம்மிதமெய்திவெல்லு
மனவலியிழந்துபணடுவழககலாவழககால்வென்ற
வினைநினைந்துள்ளமசசநாணினுலவிழுஙகப்பட்டார். (௨௨)

(௧௭) ஏவலாடவர் - ஏவியவேவுகாரர். அறக்கொடி என்றது முப்பத்திரண்டறமும் வளர்த்தருளிய உமாதேவியாரை.

(௧௮) வாள் - கிரணம். அஙகதம - வாகுவலயம். மணிக்கண்டிகை-முத்துவடம் (௧௯) மணி என்றது நீலரத்தினத்தை. ஏறு-இடபம். (௨௦) உட்கிடை-உள்ளக்கருத்து. (௨௧) ஆன்றவர் - அறிவாலமைந்தமுதியோர். நூல்-வேதாகமஙகள். (௨௨) இனைவு - வருத்தம்.

மாதுலராகிவந்தோர்மருகனைத்தம்பின்வந்த
தாதுலராதகோதைதன்னொடுந்தழீஇத்தங்கண்ட
மீதுலராதசாமவேதமார்ப்பவர்போலவாய்விட்
டாதுலராவீரந்தோவையவென்றழுதுரைத்தார். (௨௩)

குடங்கையினெடுங்கணுங்குமாறனும்வணிகன்றாளிற்
றடங்கணீராட்டவீழ்ந்தாதடக்கையாலெடுத்துப்புலவி
மடங்கலேறனையான்றானுமற்றவர்தமைத்தன்கண்ணீர்
நெடுங்கடல்வெள்ளத்தாழ்த்திக்குமரனைநோக்குரைவான். (௨௪)

ஐம்படைமாரபிற்காணேன்சிறுசிலம்படியிற்காணேன்
மொய்ம்பிடைமதாணிகாணேன்முகத்ததைசுட்டிகாணேன்
மின்படுகுழைகள்காணேன்வெற்றுடல்கணடேனப்பா
வென்பெறுமென்றுபிளளைப்பணிகளுங்கவர்ந்தாரென்று. (௨௫)

அனைவருமிரங்கவாய்விட்டழுதவரிளையாடன்னைத
தனையனைக்கண்ணீர்மாற்றித்தடக்கையானமுதுகுதைவந்
தினையன்மின்னென்முன்வேறொன்றெண்ணன்மினென்றுவஞ்ச
வினைஞர்வல்வழக்குசசோர்ந்துவிடுவதுகாணமினென்று. (௨௬)

கட்பிடைவஞ்சஞ்செய்துநம்பிஞர்க்கூன்மாறாட்டத்
துட்படக்கவாந்துமேற்றோகஙிம்மியுமுதவாராயும்
வட்டியின்மிதப்பக்கூறிவாங்கியுஞ்சிலாபோலீட்டப்
பட்டதோவறததாநீட்டுநம்பொருள்படுமோவென்று. (௨௭)

மங்கலமாடமோங்குமதுரைநாயகனைநோக்கிச
செங்கரஞ்சிறமேற்கூப்பிமாணிக்கநதேற்றிவிறகு
மெங்குலவணிகரேறேயெம்மனோர்வழக்கையிந்தப்
புங்கவரிடனுத்தீர்த்துத்தருகெனப்புலம்பியார்ததார். (௨௮)

---

(௨௩) மாதுலன் - மாமன். தாது-மகரந்தம். உலராத - அழியாத. ஆதுலர்-வறிஞர்.

(௨௪) குடங்கை - உள்ளங்கை, தாளில், உருபுமயக்கம்.

(௨௫) ஐம்படை என்றது-பிள்ளைப் பருவத்தில் காத்தற்பொருட்டு, காக்குங்கடவுளாகிய திருமாலினது, சங்கு சக்கர கதா கட்க கோதண்டம் என்னும் பஞ்சாயுத வடிவமாகச்செய்யும் ஒருவகையாபரணம். மொய்ம்பு-தோள். மதாணி-வாகுவலயம்.

(௨௬) வஞ்சவினைஞர் என்றது - ஞாதிகளை. (௨௭) கூன்மாராட்டம்-வஞ்சித்துக்கொல்லல்.

ஆவலித்தழுதகள்வர்வஞ்சரைவெகுண்டுநோக்கிக்
காவலன்செங்கோனுண்ணூல்கட்டியதருமத்தட்டி
ஞூவெனுதுலோவிட்டெம்வழக்கையுநமராய்வந்த
மேவலர்வழக்குந்தூக்கித்தெரிகெனவிதந்துசொன்னூர். (உக)

நரைமுதுபுலியன்னுன்சொற்கேட்டலுநடுவெகிச்சான்ருே
ரிருவர்சொல்வழக்குமேறகொண்டநுவதிததிரண்டுநோக்கித்
தெரிவழியிழுக்குஞாதிவழக்கெனசசெப்பக்கேட்டு
வெருவினர்தாயத்தார்களவலியரின்வேறுசொல்வார். (௩0)

தவலருஞ்சிறப்பினுன்றதனபதிவணிகரல்ல
ரிவரெனவவையங்கேட்பவிருகையும்புடைத்துநக்குக்
கவளமானுரித்துப்போர்ததகணனுதலவணிகர்கோமா
னவரவாகுடிப்பேர்பட்டங்காணிமறறனைத்துங்கூறும் (௩க)

தந்தைதாய்மாமன்மாமிதாயத்தாசிவரையின்ருர்
மைந்தர்களுடன்பிறந்தார்மனைவியாகிளைஞாமறறு
மந்தமில்குணங்கள்செயகையாதியவடையாளங்கண்
முந்தையின்வழுவாவணமுறையினுன் மொழிந்தான்முன்னேன்

அனையதுகேட்டவான்ருேரனைவருநோககியந்தத்
தனபதிவணிகர்தாமேயிவரெனசசாறறலோடு
மனவலித்தாயத்தாதம்வழககிழுககடைந்ததீது
நனைவழிவேம்பன்றேரிற்றணடிகருநம்மையென்ரு. (௩௩)

இல்லினுக்கேகிமீள்வனயானெனறுங்குளததிற்கேகி
யொல்லைபிலவருவேனெனறுமொவ்வொருவாத்தையிட்டு
வல்லெழுவனையதோளாரனைவருமவன்காறள்ளச
செல்லெழுமுகில்போற்கூட்டஞ் சிதைந்தனரொளிததுப் போனூர்.

அனையவர்போகநின்றவறனவின்மன்றததுள்ளோர்
தனபதிவணிகர்தந்ததனமெலாந்தததமைந்தற்
கெனமனையெழுதிவாங்கியீந்தனரீந்தவெல்லை
மனமொழிகடந்தாய்கர்மறைந்துதங்கோயில்புக்கார். (௩௫)

(உக) ஆவலித்து – வாய்திறந்து. துலை - துலாக்கோல். தூக்கி-ஆராய்ந்து. விதத்தல், மிகுத்துசசொல்லல்.

(௩0) அநுவதித்தல்-முற்குறித்த பொருளைப் பற்றித் திரும்பச்சொல்லும் நியாயம். தெரிவழிஎன்றது-உத்தேசம், இலக்கணம், சோதனை என்னும் போதப்பிரகாரங்களால் ஆராயும்வழியை.

(௩க) தவல்-கெடுதல். கவளமான்-யானை. (௩௩) நனை-தேன்.
(௩௪) எழு-தூண். (௩௫) மனை-சாதனம்.

இம்மெனப்பலருங்காணமறைந்தவரிருந்தண்கூடற்
செம்மலென்றறிந்துநாய்கசிறுவனுக்குவகைதூங்க
விம்மிதமடைந்துவேந்தன்வரிசையுள்வெறுப்பநல்கிக்
கைம்மறிவணிகர்கோயில்புதுக்கினன்கனகங்கொண்டு. (௩௬)

கலிநிலைத்துறை.

பூகநாயகன்பூரணசுந்தரப்புத்தேள்
பாதசேகரன்வரகுணபாண்டியன்புயத்தி
லோதநீருலகின்பொறைசுமக்கவைத்தும்பா
நாதர்சேவடித்தாமரைநகைநிழலடைந்தான். (௩௭)

மாமனாகவந்துவழக்குரைத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் ௪அ-க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௯௯௨.

நாற்பதாவது,

வரகுணனுக்குச்சிவலோகங்காட்டியபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பண்கொண்டவேதமுதலிடைமீறகாடரிய பரமானந்த வொருவணிக னென்கொண்ட காணிபொருள் கவரஞாதி மாதுலரை யெதிரேறிவென்றபடியிதுவாக தண்கொண்டநேமிவர குணதேவ னெய்துபழி தன்னைததுடைத்தனையமனவன, கண்கொண்டு காணவுயர்சிவலோகமதனைதனில வருவித்தகாதையினிமொழிவாம்.

இயமானனிந்திரவி யெரிவானிலஞ்சலிலமெறிகாலெனும்பகுதியிருநான், மயமான சுந்தரனை மனவாய்மெய யன்பினிறைவழிபாடடைத்தவரகுணனுய்ச, சயவேலைவென்றவடி வினனீறில் வென்றிபெறு சதவேள்வியிந்திரனைநிகர்வோ, னியன்மேனிகொண்டவொளியினிலேழ்பசுமபுரவி யினதேசுவென்றவரகுணனே. (௨)

---

(௧) ஞாதிமாதுலர் - தாயாதிகளானமாமன்மார். மன்னவன் என்பது-இடைகுறைந்து மனவன் எனநின்றது.

(௨) இயமானன-ஆன்மா. எரி-நெருப்பு. சலிலம்-சலம். கால்-காற்று. இருநான்மயம் என்றது—ஆன்மாமுதலிய எட்டுப் பொருள்களும் இறைவனது மூர்த்தமாதலின். சதம - நூறு. இயல்-இலக்ஷணம். இனன் - சூரியன்.

மறையாதுகலைபலவு மகமாதிபலவினையும
ன்மலர்மேல் விறையாகிமலர்வனிதை பிரிவான திருமகளிரிகபோக
ம்விளையமுறைசெயலாற், கறையாழிவளைகளணி கரனுகியிகல்செ
ய்பொறிகரணதிபகைகளையுநெறியா, லறைவாய்மையுரையின்முழு
துணர்வாவெவ்வுயிருசிறை யரனுகியுலகுமுறைசெயுநாள். (௩)

வேட்டஞ்செய்காதலொரு நாட்டமகவேகிவன மேட்டெங்கு
மாதடவியெரியா, நாட்டஞ்செய்காயுழுவை நீட்டுவகையானைமுக
நாட்டும்பலேனமிவைமுதலா, வோட்டஞ்செய்தேரிரவி கோட்டின்
கணேறியிரு ளூட்டந்திமாலைவருமளவாக. கோட்டஞ்செய்வார் சி
லையின் மாட்டமபினூறியுயிர் கூட்டுணடுமாநகரில்வருவான். (௪)

காலிற்கடும்புரவி மேலிறகடிந்துவரு காலக்கடந்தனிலொர்
மறையோன், மாலுறறயாந்துமுகம வோவைக்குறுந்திவலை வாரக்
கிடந்துவிழிதுயிலவோன். மேலகககடுமபுரவிகாலவைப்பவந்தணனு
ம் வீவுறறவிநதனனதறியான், கோலிற்செலும்பரியின் மீனத்தனுந்
தனது நோயிற்புகுநதனனவளவே. (௫)

மேற்படி - வேறு

கனவட்டத்தடிபிடறப் பொறிவிட்டுப்புலனவியக் கரணத்துட்
பொதியுயிாவிட்டவனுகந. தனையொககறபனவரெடுததனாகிட்டிக்
குரிசிலகடைததலைபிடடத திறமொழியததமிழ்மாற, னினைவுற்று
ப்பனவாகையிற கனககருப்பைகணிறைவித தெமதிக்குற்றவனை
எடுததெரிமாலை புனைவிததககடனமுடிவிததனன்மறறப்பழிபடரிற்
புலதயப்பற்றியதிடைவிட்டகலாதே. (௬)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பற்றியபழிக்குநதீர்வுபழமறைகிழவாசொன்ன
பெற்றியினைவேறுணடிநதிககரைபெருநூற்கேளவி

---

(௩) மலாமேலிறை - பிரமன. மலாவனிதை-இலககுமி. திரு
மகளிரென்றது - அஷ்டலட்சுமிகளை. ஆழி - கடல். வளைகளணிக
ரன்-திருமால். பொறி - பஞ்சேந்திரியம.

(௪) மேடு - மேட்டுநிலம மாகடவி - மிருகங்களைநாடி. உழு
வை-புலி. உம்பல்ஏனம-ஆணபன்றி கோடு - அத்தமனகிரி. கோ
ட்டம் - வளைவு. (௫) கடம - காடு திவலை-துளி. வீவுற்று-அறிவழி
ந்து. கோல்-அம்பு. மீனததன் - பாணடியன. (௬) கனவட்டம்-பா
ணடியன்குதிரை. ஒக்கல்-சுற்றம். பனவர் - அந்தணர். குரிசில்எ
ன்றது-வரகுணபாணடியனை. எமதிக்கு-தென்திசை எரிமாலைபு
னைவித்துஎன்றது-தகனக்கிரியையை படர் - துன்பம். (எ) தீர்வு-
பிராயசித்தம். ஐவேறுணடியாவன - நககல், பருகல், உண்ணல்,
தின்னல், உரிஞ்சல. மூவராந்தாரு என்றது - முதற்பாகம் பிரமன்
மூர்த்தமும், இடைப்பாகம் திருமால் மூர்த்தமும், இறுதிப்பாகம்
உருத்திர மூர்த்தமுமாயுள்ள அரசமரத்தை. தூர்வை - அறுகு.
சுரபி - பசு.

முற்றியமறையோர்க்கீந்துமூவராந்தாருவேர்தைச்
சுற்றியுந்தூர்வைகொய்துசுரபிகள்சுவைக்கவீந்தும். (எ)

அகமருடணத்தாலோமமாற்றியுமானைந்தாவி
னகைமணிக்கோடுதோய்த்தகளிர்புனல்குடித்துந்தான
வகைபலகொடுத்துநீங்காவலியதாயிழுதுபெய்த
புகையழலெனமேலிட்டுப்புலப்படவளைந்ததன்றே. (அ)

கலிநிலைத்துறை.

எஙகும்பெருமூசசெறியுமகையெறியுஙகுன்றி
ஞேஙகுஞ்சிறுகுமுடன்ருர்த்திடுமுன்னும்பின்னும்
பாங்குந்தொடருஞ்சிரிக்கும்பகுவாயைமெல்லு
நீஙகுமகுறுகும்பழிதாவெனநோக்துபற்றும். (௯)

மாசுணடதெய்வமணிபோறபணிவாயிற்பட்ட
தேசுணடதிந்தண்மதிபோலொளிதேம்பிவண்டு
மூசுண்டதானமுகமாவுணடவெள்ளில்போலக்
காசுணடபூணனறைபோயகருததனைன் (௧௦)

மறையோர்களபின்னும்பழிமேலிடுவணணநோக்கி
யிறையோயிதுநான்முகன்சென்னியிறுததகூட
லறவேதியனைத்தினமாயிரதநெணகாறரூழ
லுறவேயொழிக்கப்படுமின்னமுறைப்பககேட்டி. (௧௧)

ஆறைவிரதநெறியாலிரணடைந்துவைகல்
வாறுடனையம்முறையால்வலஞ்செய்துவந்தா
யாறலதற்குவழிகாட்டுமென்றையர்கூறப்
போனரசன்புனிதன்றிருககோயிலபுககான். (௧௨)

விழியாயிரத்தோன்பழிதீர்ததனைவேதியன்றன்
கழியாதமாபாதகந்தீர்ததனைகௌவைக்கஙகைச
சுழியாறலைக்குஞ்சடையாயெனைத்தொட்டலைககும்
பழியானதுந்தீர்ததருளென்றுபணிந்துவீழ்ந்தான். (௧௩)

(அ) அகமருடணம-பாவம்போக்குமமநதிரம். ஆனைந்து-பஞ்ச கௌவியம். ஆவினகைமணிக்கோடு என்றது-பசுவின்கொம்பு; அல்லது கட்கமென்னும் புணணியமிருகததின் கொம்பினை. அம்மிருகத்துக்கும் கோவென்பதோர் பரியாயநாமமாதலின்.

(௯) பாங்கு-இடைப்பக்கம். பணி-(இராகுவென்னும்) பாம்பு.

(௧௦) வெள்ளில் - விளஙகனி. காசு - இரத்தினம்.

(௧௩) கௌவை-ஒலி.

எண்ணும்படியம்முறையால்வளர்த்தேத்தவையன்
விண்ணின்றியம்புமரசேபரிமேதவேள்வி
நண்ணும்பயனேரடிவைப்பினினண்ணவெம்மைப்
பண்ணும்வலத்தான்மகிழ்ந்தேம்பழியஞ்சன்மன்னே. (௧௪)

பொன்னேமுத்தங்கொழிக்குந்துறைப்பொன்னிநாட
னின்னேடமராற்றகினைந்தெழுந்யுநேர்வா
யன்னேனுனக்குப்புறகிட்டகன்றேடுநீயும்
பின்னேடியெட்டிப்பிடிப்பாரிற்றுரததுமெல்லே. (௧௫)

எமையாமருசசித்திருக்குந்தலத்தெய்துவாயா
லமையாதவன்கட்பழிமாற்றுதுமென்னசசேற்க
ணுமையாண்மணுளனருள்வாழ்ததியுரகனுசசிச
சுமையாறுதோளான்ரெழுதான்றனிருக்கைபுக்கான். (௧௬)

ஆர்த்தார்முடியோன்சிலநாள்கழிததாற்றலேற்ற
போர்த்தாவுவேஙகைக்கொடிததானைபுடவிபோர்ப்பப்
பேர்ந்தார்கலிவந்தெனப்பேரியமாப்பக்கன்னிப்
பார்ததாமவேன்மீனவனுட்டிறபடாந்தவெல்லே. (௧௭)

மிடைந்தேறுநேரிப்பொருப்பன்படைவேலேமேற்சென்
றடைந்தேறிமீனக்கொடியானமராடவாழி
கடைந்தேறுவெற்பிற்கலஙகிறமெனக்கிள்ளிசேனை
யுடைந்தேகவெந்நிட்டுடைநதோடினனுள்ளம்வெள்கா. (௧௮)

சுறவக்கொடியணணறுாநதுபின்பற்றிசசெல்வோன்
புறவக்கடிமுல்லேயுந்தாமரைப்போதுமேந்தி
நறவக்கழிநெய்தலஙகானலின்ஞாஙகாமொய்தத
விறவப்புலவுகமழுவீர்ந்துறைப்பொன்னிசேர்ந்தான். (௧௯)

பூசத்துறையிற்புகுந்தாடியப்பொன்னித்தென்சார்
வாசததிடைமாமருதைப்பணிதற்குவைவைத்

(௧௬) எமையாமருசசித்திருக்குநதலம் எனறது - யாவரும்பூசித்துப் பேறடையவேணடுமென்னுந் திருவருட்பாஙகால், சிவபெருமான் உமாதேவியார்சஙகமாய் பூசிததருளிய திருவிடைமருதூரை.

(௧௭) எல்லே - காலம். (௧௮) ஆழிகடைந்தேறுவெற்பு என்றது-மந்தரகிரியை. வெந்கிட்டு - புறஙகாட்டி.

(௧௯) சுறவம் - மீன். புறவம் - முல்லேநிலம். நறவம் - தேன். ஞாஙகர்-பக்கம். இறவம்-இறால்மீன். புலவு-புலால்நாற்றம்.

(௨௦) பூசத்துறை என்றதனுல் தைமாதப் பூரணைநாளென விளஙகுகின்றது - பூசற்றுறை எனவும்பாடம்.

தேசத்தவன்கீழ்த்திசைவாயில்கடந்துசெல்லப்
பாசத்தளையும்பழியும்புறநின்றவன்றே. (௨0)

சுருதிச்சுரும்புபுறஞ்சூழ்ந்துகுழறத்தெய்வ
மருதிற்சிறந்தபெருந்தேனைக்கணவாயஙகாந்து
பருகிப்படிந்துதழல்வாய்வெண்ணெய்ப்பாவையொப்ப
வுருகிச்செயலற்றுரையற்றுணர்வாகிநின்றான். (௨௧)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

நிராமயபரமானந்தநிருத்தனான்மாடக்கூடற்
பராபரவிமையாமுக்கட்பகவபார்ப்பதிமணாள
புராதனவகிலநாதபுண்ணியமருதவாண
வராவணிசடையாவென்றென்றளவிலாததுதிகள்செய்தான். (௨௨)

சொற்பதஙகடந்தசோதிதுதித்தடிபணிந்தவேந்தை
மற்பெருந்தோளாய்கீழைவாயிலிற்பிரமசாயை
நிற்பதங்கெறியாற்செல்லேனிழன்மதியுரிஞ்சுமேலைப்
பொற்பெருவாயினீங்கிப்போதிநம்மதுரைக்கென்றான் (௨௩)

வரகுணனதுகேட்டையன்மருதினைவலநதுநீஙகற
கருமையால்வாயிறோறுமடிக்கடிவீழ்ந்துவீழ்ந்து
வரைதொளைத்தன்னமேலைவாயிலாறபோவானனன
திருமணிக்கோபுரந்தன்பெயரினாற்செய்துசின்னாள் (௨௪)

திருப்பணிபலவுஞ்செயதுதென்றிசைவழிகொணடேகிச
சுருப்பணிநெடுநாணபூட்டுஞ்சுவைத்தணடச்சிலையாற்காய்ந்த
மருப்பணிசடையான்கோயில்வழிதொறுந்தொழுதுபோற்றிப்
பொருப்பணிமாடககூடறபொன்னகரடைந்தான்மன்னோ. (௨௫)

தொடுபழிதொலைவித்தாணடசுந்தரத்தோன்றல்பாதக்
கடிமலரடைந்துநாளுஙகைதொழுதுலகமெல்லாம்
வடுவறுசெஙகோலோச்சும்வரகுணனறவோர்நாவா
லடுசுவையமுதமன்னவரன்புகழ்செவிமடுப்பான். (௨௬)

(௨௧, கண்வாய்-கணணுகியவாய். தெய்வமருதிறசிறந்தபெருந்தேன் என்றது-சிவபெருமான் உமாதேவியாருக்குத், தான்றிருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளியதலஙகளை காட்டிக்கொணடு, திருவிடைமருதூருக்கு நேரேவருகையில், தமதுபிரிவாற்றாது திருக்கயிலையானது மருதவிருட்சவடிவாகநிற்கக்கண்டு, அதனிழலில்எழுந்தருளி நின்றமையை. இதனை ஷ தலபுராணத்துட்காணக.

(௨௨) நிர்ஆமயன்-பிணியில்லாதவன்,பகைவன், ஐஸ்வரியமுதலியஆறுகுணங்களையுடையவன். (௨௩) சொற்பதம்-சொல்லளவை

வேதமாகமம்புராணமிருதிகண்முதலாநூலு
மோதுவதுலகின்மிக்கதுருத்திரவுலகமென்னும்
போதமதகங்கொண்டந்தப்பொற்பதிகாணவேணடுங்
காதல்செல்வழியேயீசன்கங்குலிற்கோயிலெய்தா. (உஎ)

கலிநிலைத்துறை.

மாழைமான்மடநோக்கிதன்மணளனைவணங்கிப்
பீழையேழ்பவங்கடந்தநின்னடிநிழலபெற்றோர்
சூழநீசிவபுரததிலவீற்றிருப்பதுதொழுதற
கேழையேற்கொருகருத்துவந்தெயதியதெந்தாய். (உஅ)

என்றகாவலனன்பினுக்கெளியராயவெள்ளி
மன்றவாணரவ்வுலகையிவ்வுலகிடைவருவித்
தின்றுகாட்டுதுமிவறகெனததிருவுளத்தெண்ண
மொன்றினரஃதுணர்ந்ததாலுருத்திரவுலகம். (உகூ)

கோடிமாமதிககடவுளர்குரூஉச்சுடர்பரப்பி
நீடியோரிடத்துதித்தெனமின்மினிகோத்து
வாடிவானிருசுடரொளிமழுங்கவானிழிந்து
தேடினார்க்கரியானுறைசிவபுரந்தோன்ற. (௩0)

ஆணடநாயகனந்தியையழைத்தெமக்கன்பு
மாணடகாதலானவரகுணவழுதிநம்முலகங
காணடல்வேணடினனகாட்டெனககருணையாலேவல்
பூண்டவேத்திரப்படையினன்றொழுதனன்போந்தான். (௩க)

வருதியாலெனப்பணிந்தெழுவரகுணற்கொடுபோய்க்
கருதியாயிரம்பெயருடைக்கடவுளன்முகத்தோன்
சுருதியாதியீறளப்பருஞ்சுயம்பிரகாசப்
பருதியாள்சிவபுரமிதுபாரெனப்பணித்தான். (௩உ)

(உஅ) மாழை - பொன். பீழை - துன்பம்; இது - ஆத்மிகம், தெய்விகம, பௌதிகங்களைக்குறித்து நின்றது.

(௩0) குரு - நிறம். இருசுடர் - சந்திரசூரியர். தேடினார் என்றது - பிரமவிஷ்ணுக்களை.

(௩க) கருணை - திருவருள். ஆயிரம்பெயருடைக்கடவுள் என்றது-ஈண்டு திருமாலையுணர்த்திநின்றது. ஈறளப்பருஞ் சுயம்பிரகாசப்பரிதி என்றது - சூரியன்முதலிய எல்லாப் பொருள்களுக்கும் ஒளிதரும் பேரொளியாதலின்.

கருப்புரமகமழ்ந்துளர்பசுமகால்களாலுதையுண
டருப்பினஞ்சிதைந்தாயிரப்பத்தியோசனைபோய்
மருக்கமழ்ந்துநூறாயிரம்வாலிதழ்க்கமல
மிருக்குமோடைகள்புடைதொறுந்தழுவியயாறும். (௩௩)

வரம்பின்மாதரார்மதுரவாய்திறந்துதேன்வார்ந்கு
நரம்பினேழிசையாழிசைநகைமலர்த்கருவின்
சுரும்பினேரிசைநாரதர்தும்புருவிசைக்கு
மிரும்புநீர்மெழுகாக்கியவின்னிசையெங்கும் (௩௪)

அமுதவாவியும்பொன்மலரமபுயக்கடமுங
குமுதவாயரமாதராரகுயிலினம்பயிலு
நிமிரவாள்விடமெரகதநெடியபைங்காவு
திமிரமாசறக்கழுவியதேவர்வாழ்பகமும். (௩௫)

அலம்புபாற்கடல்போற்புறதகமுதநீரகமும்
பொலஞ்செய்ஞாயில்சூழ்புரிசையும்பொன்செயகோபுரமு
நலங்கொள்பூவியல்வீதியுநவமணிகுயினற
துலங்குமாளிகைப்பந்தியுஞ்சூளிகைநிரையும். (௩௬)

ஐம்புலங்களும்வைகலும்விருந்ததாவருந்த
வெம்புநால்வகையுணடியுமவீணையுஞ்சாந்தஞ்
செம்பொனாரமுமாடலின்செல்வமுந்தெய்வப்
பைம்பொன்மேகலையோவியபபாவையொப்பாரும் (௩௭)

படர்ந்தவார்சடையுருத்திரர்பணைத்திறுமாந்த
வடங்கொள்பூணமுலையுருத்திரமகளிரோடமரு
மிடங்கொணமாளிகைப்பந்தியுமிகல்விளைதுன்பங்
கடந்தசெல்வமுங்கவலையில்போகமுங்காட்டி (௩௮)

முண்டகாசனன்பதமிதுமூவுலகளந்த
தண்டுழாயவன்புரமிதுதனிமுதல்வடிவங

(௩௩) பசுங்கால்-தென்றல். அரும்பு - அருப்பெனவலித்தற் பெற்றது. (௩௪)நீர்மை-தன்மை. இதிலாறுபோயநின்றதுவிகாரம் (௩௫) திமிரம்-இருள். (௩௬) ஞாயில் மதிலுறுப்பு. சூளிகை-வீட்டிறப்பு. (௩௭) ஐம்புலன்களும் வைகலும் விருந்ததா வருந்த என்றது - மெய், வாய், கண, மூக்கு, செவிஎன்னும் பஞ்சேந்திரியங்களும்முறையே - ஓவியப்பாவையொப்பார், நால்வகையுண்டி, செம்பொனாரம்ஆடலின்செல்வமுதலியன, சாந்து, வீணை முதலியவற்றை நுகர்தலே.

(௩௯) முண்டகாசனன்-பிரமன். தனிமுதல்-சிவபெருமான்.

கொண்டுவீறுசாலுருத்திரர்கோப்பதிபின்ன
வெண்டிசாமுகங்காவலருறைவிடமிவைகாண். (௩௯)

புலருமுன்புனலாடிநீறுடிநம்புனித
னிலகுமாலயம்விளக்கிநந்தனப்பணியியற்றி
மலர்கொய்தாய்ந்தனர்தொடுத்தான்புகழ்செவிமடுத்திவ்
வுலகவாணராய்ப்போகமுற்றுறைகுநரிவர்காண. (௪௦)

தூயராகியைஞ்சுத்திசெய்தகம்புறமிரண்டி
னேயராய்விதிநெறியினுன்முகமனீரெட்டாற
காயம்வாய்மனவொருமையாலர்ச்சித்துக்கடவு
ளுயனாருகுறைபதநணணினுரிவாகாண. (௪௧)

கிளர்ந்தகாலினலங்கியைநிமிர்த்துமேறகிடைத்து
வளர்ந்தபிங்கலையிடைநவெழியுகுமதியின்
விளைந்தவினனமுதுணடேமவிடையவனவடிவ
குளத்தனிற்குறித்தவனுருக்கொணடவரிவாகாண. (௪௨)

முக்கணாயகனபொருட்டெனவேள்விகணமுடித்துத்
தொக்கவேதியரிவாபுனறசாலையிதொடக்கத
தக்கபேறறம்புகழ்பயன்றமைசன்குமதிக்கும்
பொக்கமாறியகிராசையாற்புரிநதவரிவாகாண. (௪௩)

மறையினுற்றினுற்றந்திரமாபினுன்மெய்யி
னிறையுநீறறினர்நிராமயநிருத்தனைநெழுதது

(௪௦) புலர்தல்-விடிதல. இவ்வுலகம் என்றது-சிவவுலகை.

(௪௧) ஐஞ்சுத்தியாவன—பூதசுத்தி - தத்துவங்களைச சடமெ ன்றுணர்தல். ஆன்மசுத்தி - அவ்வாறுணர்தல் ஆன்மபோததததால ன்று திருவருளா லென்றறிதல. திரவியசுத்தி - ஆன்மாவுக் குணர் வில்லையென்றுணாநது, கணடுகேட்டுணடுயிர்ததுற்றறியும் பொரு ளமுற்றும் திருவருளென்றுணர்தல். மந்திரசுததி - ஸ்ரீபஞ்சாக்கர த்தைமுறைப்படி மாறியுசசரிதததனுணமையுணர்தல். இலிஙகசுத் தி-அநாதிமுத்த சித்துருவாகியசிவம், பசுபாசஙகளிற் பிறிவறநின் று அவற்றைசசேட்டிப்பிக்குந்தன்மையையுணாந்து அசசிவம் இலி ஙகத்தினுமெழுந்தருளியிருக்குமென்றுணர்தல். முகமன்-உபசாரம்.

(௪௨) கால்-பிராணவாயு. அஙகியைநிமிர்த்து என்றது—உட லமத்தியில் அக்கினிமண்டலமாகலின அவ்வக்கினியை வன்னிபீச த்தாலெழுப்பி அதிற்றோய்ந்து நிற்றலை. மதியென்றது—நாசிநுனி யாகிய சந்திரமண்டலத்தை. (௪௩) புனற்சாலை - தணணீர்ப் பந்த ல். பொக்கம்-குற்றம்.

(௪௪) தந்திரம் - சிவாகமம். முருக்கல் - கெடுத்தல்.

மறையுநாவினர்பத்தராயரன்புகழ்கேட்கு
முறையினுலிவர்வினைவலிமுருக்கினுர்கண்டாய். (௪௪)

மறைகளின்சதவுருத்திரமந்திரங்வின்ரோர்
நிறைகொள்கண்டிகைநீறணிநீரரியாரேனுங
குறிகுணங்குலன்குறித்திடாதன்பரைசசிவனென்
றறியுமன்பினுற்பிறவிவேரறுத்தவரிவர்காண. (௪௫)

ஆனஞ்சாடியபரஞ்சுடரிறைசிவஞான
தானஞ்செய்தவாதருப்பணஞ்செப்தவாசாம
கானஞ்செய்தவற்காலயங்கண்டுதாபிததோ
ரூனஞ்சோபிறப்பறுததுவாமுததமரிவர்காண (௪௬)

சிவனையர்சசனைசெய்பவர்க்கிசைவனசெயதோ
ரவனெனக்குறிததடியரைப்பூசைசெயதாறு
சுவையவின்னமுதருததினோதொண்டாதம்பணிமேப
தவமெனப்புரிநதுயாசசிவைபசசாாநதவரிவாகாண. (௪௭)

ஆதிசுந்தரககடவுளுக்காலயம்பிறவு
நீதியாலருசசனைபிறபணிகளுநிரப்பிப்
பூதிசாதனவழிநிலமபுரநதிவணடைந்த
கோதிலாதநின்குடிவழிக்கொற்றவரிவர்காண. (௪௮)

என்றுவேத்திரஙகொடுகுறிததெம்மிறைநந்தி
கொன்றைவேணியனடியாதஙகுழாதநினைந்தேற்றி
நின்றுவீழ்ந்துவீழ்ந்தஞ்சலிமுகிழ்தநிடநெறியே
சென்றுவானவாநாயகன்றிருமுன்புவிடுத்தான். (௪௯)

மறைகளாகமம்வடிவெடுத்திருபுடைவாழ்த்த
நறைகொள்யாழ்தழீஇததும்புருநாரதர்பாட
வறைகொள்வண்டிமிர்கொம்பரினரம்பையராடக்
குறைகொள்வானவர்பதஙகிடையாதிறைகொள்ள (௫௦)

---

(௪௫) நீரர் - தனமையையுடையவா.

(௪௬) சிவஞானமாவது—பரஞானம் - சிவனோ டிரண்டற்று அபேதவுருவாய்நிற்றல். அபரஞானம் - காமிகமுதலியதிவ்யாகமங கள்; என இரண்டுவகைப்படும். சிவஞானதானமாவது—ஆகமத்தி னுண்மையைப் பக்குவான்மாக்களுக் குணர்த்தலும், ஆகமாதிகள் கொடுத்தலும், அவற்றை எழுத அலேகஙகள்தருதலும். தருப்ப ணம்-சிவப்பிரீதியாகத் தருப்பித்தல்.

(௪௯) தேற்றி-விளக்கி. (௫௦) பதம்-சமயம். இறை-தங்கல்.

மதங்கவிழ்க்குமால்வரைமுகமைந்தனுஞ்சூரன்
கதங்கவிழ்த்தவேற்கந்தனுங்கருதலன்வேள்வி
விதங்கவிழ்த்தவாள்வீரனும்வெயின்முடித்தார்தேன்
பதங்கவிழ்ப்பவீழ்ந்தேயினபணிவழிநிற்ப. (ருக)

தூங்குதானையையொதுக்கிவாய்துணைக்கரம்பொத்தி
யோங்குமாலயன்றங்குறையொதுங்கிநின்றுரைப்ப
வாங்குவான்சிலையிந்திரன்முதற்றிசைவாணர்
தாங்கடாம்புரிகாரியக்குறைநின்றுசாற்ற. (ருஉ)

எழுவினேடுதண்டேந்தியுமென்றெயிறதுக்கிக்
குழுமுபாரிடத்தலைவருங்கோடிகூறெருதுங்கி
விழுமமூழ்கிமெய்பனித்திடவிதிர்க்குமுங்குடுமிக்
கழுமுளேந்தியகணத்தவர்கடைதொறுங்காப்ப (ருங)

சித்தர்வானவர்தானவர்சாரணாதிணிதோள
வைத்தயாழினர்கின்னராமாதவரியக்கா
பைத்தபாரிடர்காருடர்பாதலவாணர்
சுத்தயோகியர்முதல்கணத்தொகையெலாம்பரவ. (ருச)

இனிவரும்பிறப்பறுதலைமைக்காததியாலெனத்தங
கனிவரும்பியவன்பெழுகருணையாரமுதைப்
பனிவருந்தடங்கணகளாறபருகிமெயபனிபப
முனிவர்சங்கரசிவசிவவெனமுறைமுழுங்க. (ருரு)

வரந்தவாதனயாவாகுமவரனமுறைவழங்கி
முருந்தவாங்கைமலைக்கொடிமுகிழ்நகையரும்பத்
திருந்தவாயிரங்கதிர்விடுசிங்கமெலலணைமே
லிருந்தநாயகனிருக்கைகண்டிறைஞ்சினனிறைவன். (ருசு)

உரைகளுந்தடுமாறமெய்யுரோமமுஞ்சிலிர்ப்பக்
கரையிறந்தவின்னருட்பெருங்கடலிலனபென்னுந்
திரையிறந்தவாநீர்த்திடமிதந்துபோய்சசெப்பின்
வரையிறந்தவானந்தவாரமுதைவாய்மடுத்தான். (ருஎ)

(ருக) வரைமுகமைந்தன் - விநாயககடவுள். கதம் - கோபம். கருதலன் என்றது—பகைவனுகிய தக்கனை. வீரன்-வீரபத்திரக்கடவுள்.

(ருஉ) தூங்கல் - அசைதல். தானை-வஸ்திரம்.

(ருங) எழு - வளைதடி. விழுமம் - துன்பம். கழுமுள் - சூலம்.

தன்புலன்களுங்கரணமுந்தன்னவேயாக்கி
யன்புடம்புகொண்டவனெதிரருட்சிவலோகம்
பின்புபண்டுபோன்மதுரையாப்பிராட்டியுந்தானு
முன்பிருந்தவாறிருந்தனன்சுந்தரமூர்த்தி. (௫அ)

வேந்தர்சேகரன்வரகுணன்விண்ணிழிகோயி
லேந்தல்சேவடியிறைஞ்சிநின்றிறையருட்பெருமை
யாய்ந்தவாவுதன்னகம்புகவின்பமோடன்பு
தோய்ந்துதாரைநீர்துளுர்பநாக்குழறிடத்துதிப்பான். (௫௯)

கொச்சகக்கலிப்பா.

நாயினேனென்னைநடுகெடும்பழியகற்றித்
தாயினேராகித்தலையளித்தாய்தாள்சரணஞ்
சேயினேன்காணச்சிவலோகங்காட்டிப்பின்
கோயினோநின்றவருட்குன்றேநின்றாள்சரணம். (௬௦)

மாழாந்துசெய்யும்வினைவழிபோம்வன்னரகிற்
றாழாதடியனேறகன்புதந்தாய்தாள்சரண
மேழாகிநான்குவகையாயெழுபிறப்பும்
பாழாகவென்னைப்பணிகொண்டாய்தாள்சரணம். (௬௧)

வெங்கட்பழியின்வினையேனைவேறாக்கி
திங்கட்குலக்களங்கந்தீர்த்தாய்நின்றாள்சரணம்
மங்கட்சிவபுரமுண்டன்புடையார்க்கென்பதைபின்
றெங்கட்குக்காட்டியிசைவித்தாய்தாள்சரணம். (௬௨)

கலிநிலைத்துறை.

என்னவேத்தியின்னருணமுகந்திறிலாவன்பாற்
பின்னர்வேறுபல்பூசையும்பிறக்குவித்திருந்தான
மன்னரேறடையார்க்கொருமடங்கலேறடல்வேற்
றென்னரேறெனத்தோன்றியவரகுணதேவன. (௬௩)

(௫அ) தன்னவேயாக்கி என்றது - புலனுதிகளன்பின்வழிநின்றமையை. (௫௯) தாரை - கண. (௬௦) சேய் - தூரம் (௬௧) மாழாந்து - மயங்கி. வினை-ஆகாமியவினை. ஏழாகி நான்குவகையாய் என்றது - தேவர், மக்கள், விலங்கு, புள், ஊர்வன, நீர்வாழ்வன தாவரமென எழுவகைப் பிறப்பும்; அண்டசம், சுவேதசம், சராயுசம், உற்பீசம் என்னும் நால்வகையுளடங்குதலை.

(௬௩) பிறங்கு, பிறக்குளன வலித்தற்பெற்றது.

என்றதென்மலைமுனிவனையிருடிகணோக்கி
யன்றுவாசவன்பழிகரிசாபமந்தணனைக்
கொன்றுதாயொடுகூடியகொடுவினைமுதலாத்
துன்றுபாவமுமதுரையிற்றொலைத்தனனன்றே. (௬௪)

பரமனென்குணன்பசுபதிவரகுணற்பற்றும்
பிரமவன்பழியிடைமருதிடைவிட்டுப்பெயரா
வரமளித்தவாறெனனைகொலவளளலேயிதனைத்
திரமுறப்புகலெமக்கெனமுனிவர்கோன்செப்பும். (௬௫)

பூதநாயகன்சுந்தரன்புண்ணியமூர்த்தி
யாதலாலன்னதலத்துறையடியவரஞ்சிப
பாதகஞ்செயாதொழுகுறூஉம்படிநினைந்தினைய
தீதுறூஉம்பழிதனையிடைமருதினிறதீரததான. (௬௬)

என்றகத்தியமுனியிறைபிறைகொடுத்தியமப
நன்றெனசசிரம்பணிததுமெஞ்ஞானவானநதந
துன்றிநற்றவாசுந்தரசசோதிசேவடிககீ
ழொன்றுமற்புதவானந்தவருதியுட்களித்தார். (௬எ)

கொசசகக்கலிப்பா

அன்னதனிததொன்மதுரையனறுதொடுததின்றெலலை
தன்னனையதாயகிலதலஙகள்சிகாமணியாகிப்
பொன்னகரின்வளஞ்சிறந்துபூவலகிற்சிவலோக
மென்னவிசைபடப்பொலிநததேமி[illegible]ணடுபுவனதநும். (௬அ)

வரகுணனுக்குசசிவலோகஙகாட்டியபடலம முறறிறறு

ஆ படலம் சக - கரு திருவிருததம - ௨௦௩௦

(௬௫) அன்ன, இனைய, என்பன, சுட்டுத்திரிபுகள்.
(௬எ) முனியிறை - முனிசிரேஷ்டர். இறை - விடை.

சிவமயம்.

நாற்பத்தோராவது,

விறகுவிற்றபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நெடியவன்பிரமன்றேடரீணடவன்றென்னறகேழின்
முடியதாஞ்சிவலோகத்தைக்காட்டியமுறையீதையன்
படிமிசைநடந்துபாடிப்பாணன்றன்விறகாளாகி
யடிமையென்றடிமைகொணடவருட்டிறமெடுத்துசசொல்வாம். (க)

மன்றலந்தெரியன்மார்பன்வரகுணன்செஙகோலோசசிப்
பொன்றலஙகாவலாணிறபொலியுநாளேமநாத
னென்றொருவிறல்யாழ்ப்பாணன்வடபுலத்திருந்தும்போந்து
வென்றிகொள்விருதினோடும்விஞ்சைசூழ்மதுரைசார்ந்தான். (உ)

பூழியர்பெருமானகோயிலபுகுந்துவேததவையத்தெய்திச
சூழிமால்யானையானைத்தொழுதுபலபுகழ்கொணடாடி
யேழிசைமழலைவீணையிடநதழீஇசசுருதிகூட்டி
வாழியின்னிசைதமேதன்மன்னனஞ்செவிவழியபெய்தான். (௩)

முகையுடைந்தவிழ்நதமாலைமுடிக்தலைதுளக்கித்தூசு
பகலவிரமணிப்பூணல்கிப்பல்லுணாககருவிநலகி
யகன்மனைவேறுகாட்டியரசர்கோன்வரிசைசெய்ய
விகலறுகளிப்பினோடுமிசைவல்லானிலலிறபுக்கான். (௪)

மீனவன்வரிசைபெற்றசெருக்கினும்விருதினானு
மானமேல்கொணடுதென்னாடின்னிசைபாடவல்ல
தானயாழ்ப்புலவர்வேறிலலெனததருக்குஞ்செய்தி
கோனறிந்துழையர்க்கூவிப்பத்திரற்கொணாதிரென்றான். (௫)

உழையரால்விடுக்கப்பட்டபத்திரனுவரிவென்றான்
கழல்பணிந்தருகிற்பக்கௌரியனோக்கிப்பாணி

(க) நெடியவன் - திருமால். ஏழின்முடி என்றது—ஏழுலகத்திற்கும் மகுடம்போல் விளஙகும் சிவலோகத்தை. இதனை, "புவலோகங்கடந்துபோய்" என்னுஞ் செய்யுளிற்காண்க.

(உ) பொன்தலம் காவலான் - விண்ணுலகததையாளும் இந்திரன். (௫) கோன்-வரகுணபாண்டியன். (௬) உழையர் - வேவுகாரர். தானம் - சத்தசுரங்களும் எழுமிடம். பாணி—தானம்.

பழகிசைவல்லானேடும்பாடுதிகொல்லோவென்ன
மழலையாழிடந்தோளிட்டபாணர்கோன்வணங்கிச்சொல்வான். (௬)

தென்னவர்பெருமயானுன்றிருவுளவலனுங்கூடன்
முன்னவனருளுமூட்டுமுயற்சியான்முயன்றுபாடி
யன்னவன்விருதுவாங்கியவனைவீறழிப்பனென்றான்
மன்னவனுளேப்பாடுபோகெனவரைந்துசொன்னான். (௭)

இறகணணையிசைவல்லான்போயிருந்துழியனையான்பாஙகர்க்
கற்கும்பாண்மககணமல்லலாவணஙகவலைமன்றம்
பொற்குன்றமனையமாடமறுகெஙகும்போகிப்போகிச்
சொற்குன்றுவகையாற்பாடிததிரிந்தனாவீறுதோன்ற. (௮)

இவ்விசைகேட்டுநன்றென்றதிசயித்திசைவல்லான்பால்
வவ்விசைமைந்தர்பாடுமவணமீதென்னைகெட்டே
னவ்விசைவல்லான்பாடுமுறையெற்றேவவனைநாளைச
செவ்விசைபாடிவெல்வதெவனெனநதிவவுக்கோலான். (௯)

மையணிமிடற்றினானைமதுரைநாயகனைவந்தித்
தையனேயடியேற்கின்றுனருட்டுணைசெய்யல்வேணடு
மெய்யனேயென்றுபோற்றிவேணடுகொணடன்புதோய்ந்த
பொய்யறுமனததானில்லம்புககினிதிருந்தானிப்பால். (௰)

கலிநிலைததுறை.

வருத்தனுகிவந்திரந்தவனிசைப்பகைமாற்ற
விருத்தனும்விறகாளெனவிணணிழிவிமானத
தொருத்தனாரறிவாகியவுணமையானந்தத
திருத்தனார்தமதிசசையாற்றிருவுருக்கொள்வார். (௧௧)

அழுக்குமூழ்கியசிதரசைத்தவிாசடையமுக
மொழுக்குவெணமதிவாஙகியேசெருகியதொப்ப
மழுக்கூனல்வெள்வாய்க்குயம்வலம்படசசெருகி
யிழுக்குதேய்செருப்பருமறைகடந்ததாளேற்றி. (௧௨)

---

(௭) ஊட்டும் - கூட்டிமுடிக்கும். வரைத்து - காலவரையரை செய்து. (௮) கவலை - மூதெருக்கூடுமிடம். வீறு - பெருமை.

(௯) திவவுக்கோலான் - வார்க்கட்டமைந்த வீணையில்வல்லபாணபத்திரன். (௧௨) சிதர் - கந்தை குயம் - கொடுவாள். மழுக்கு - வலிக்கும் வழிவலித்தல்.

பழையதோர்பொல்லம்பொத்தியபத்தர்யாழ்க்கோரே
ழுழையதாகவிட்டெருத்தலைத்தூசலாடியவொண்
குழையகாதினிற்களவிணர்க்குறியகாய்தூக்கித்
தழையும்வார்சிகைசரிந்திடச்சுமையடைந்தாங்கி. (௧௩)

தறிந்தவிந்தனந்தினந்தொறுந்தாங்கிநீள்பங்கி
பறிந்துதேய்ந்தழுந்தியதலையுடையராய்ப்பறிந்து
மறிந்தகங்கையும்பங்குறைமங்கையுங்காணு
தெறிந்தவிந்தனச்சுமைதிருமுடியின்மேலேற்றி. (௧௪)

என்புதோன்றியூனின்றியேயிளைத்தயாக்கையரா
யன்புதோன்றியேகண்டவர்கங்கனிந்திரங்க
வன்புதோன்றியமனமொழிகடந்ததாணமலர்பார்
முன்புதோன்றியதவத்தினுன்முடிமிசைசசூட. (௧௫)

திருமுகத்துவேர்வருமபவாய்குவிந்தொலிசெய்ய
வருவர்கற்சுமைதாங்கிமேறசாத்துவாமடுநீர
பருகுவாரெடுப்பார்தலைவெம்மைவேர்பறிய
விருகையாலடிக்கடியெடுத்தேந்தியூரபுகுவார். (௧௬)

நடந்துகொள்ளுநர்க்கருவிலைபகர்ந்துநான்மாட
மிடைந்தவீதியுங்கவலையுமுடுக்கருமிடைந்து
தொடர்ந்தவேதமும்பிரமன்மால்சூழ்ச்சியும்பகலுங்
கடந்துபோகியவ்விசைவலான்கடைத்தலைசசெல்வார். (௧௭)

வரவுநோர்ந்தழைப்பவரெனவாம்பல்வாய்மலர
விரவுகான்றுவெணமதிநகைநடுத்தெழவுயிர்த்துணைவன்
பிரிவுநோக்கினுரெனக்கணீரபிலருந்தாமரையி
னிரைகள்கூம்பிடக்கதிரவன்குடகடனீந்த. (௧௮)

பறவைவாயடைத்தருகணைப்பாரப்பொடும்பெடையைச்
சிறகராலணைத்திரும்பொழிற்குடம்பையுட்செறிய
நறவவாய்ப்பெடையுண்டதேனக்கிவண்டோடைப்
பொறைகொடாமரைப்பள்ளியுட்புகுந்துகணபடுக்க. (௧௯)

---

(௧௩) பத்தர் - வீணைதண்டத்தின புறத்திலுள்ள சுரைக்குடுக்கை. (௧௪) இந்தனம் - விறகு.

(௧௭) அருவிலை - அளவுக்கு மேற்பட்டவிலை. முடுக்கர் - முடுக்குச்சந்திகள்.

(௧௯) பெடை - பெணவண்டு. குடம்பை - கூண்டு. பொறை - கனம். பள்ளி - படுக்கை.

புல்லெனீணிலைக்குரங்கினம்பொதும்பர்புக்குறங்க
முல்லையாய்மகாருய்த்தரக்கன்றுள்ளிமுந்திக்
கொல்லையானிரைமனைதொறுங்குறுகிடசிறுபுன்
சல்விமாணவச்சிறார்பயில்கணக்கொலியடங்க. (௨0)

புனைந்தவாழ்கடற்கரும்படாமுடம்பெலாம்போர்த்து
வனைந்தபூண்முலைநிலைமகடுயில்வதுமானக்
கனைந்தகாரிருண்மெல்லெனக்கவிதரப்பிரிவா
வினைந்தகாதலர்நெஞ்சில்வேளெரிகணைநாட்ட. (௨௧)

திங்கள்வாணுதன்முயற்கறைத்திலகமுஞ்சிவந்த
மங்குலாடையுமயங்கிருளோதியும்வான்மீன்
பொங்குமாரமும்பொலிந்துதன்கொணகனைப்பொருப்பன்
மங்கைதேடிவந்தாளெனவந்ததுமாலை. (௨௨)

எடுத்தவிந்தனமொருபுறததிறக்கியிட்டேன்றி
யடுத்தவன்புறத்திணைமீதமாந்திளைப்பாறித்
தொடுத்தவின்னிசைசசிறிதெழீஇப்பாடினூர்சுருதி
மடுத்தியாரவன்பாடுவானெனன்றிசைவல்லான். (௨௩)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வண்டறைகொன்றையான்முன்வந்துநீயாரையென்றான்
பண்டருவிபஞ்சிபாணன்பத்திரனடிமையென்றான்
முண்டகமலரோன்மாயோன்புரந்தரன்முதன்மற்றேனை
யண்டருந்தன்குற்றேவலடிமையாகக்கொண்டவம்மான். (௨௪)

கனியிசைக்கிழவன்றன்கீழ்க்கற்பவரனேகர்தம்மு
ணனியிசைக்கிழமைவேட்டொனுமவ்வினைஞனேன்
றனியிசைக்கிழவனுக்கித்தசையெலாமொடுங்கமூத்தா
யினியிசைக்கிழமைக்காகாயென்றெனைத்தள்ளிவிட்டான். (௨௫)

வெவ்விறகெறிந்துகட்டிவிலைபகர்ந்தேனுமைய
விவ்வயிறோம்புகேனென்றித்தொழில்பூணடேனென்ன
நைவளந்தெரிந்தவேமகாதனும்விறகுமள்ளா
வவ்விசையொருகாலின்னும்பாடெனவையன்பாடும். (௨௬)

---

(௨0) உய்த்தர - செலுத்த. (௨௧) படாம் - போர்வை.

(௨௨) முயற்கறை - களங்கம். இது இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. மங்குல் - ஆகாயம். ஓதி - கூந்தல். கொண்கன் - கணவன். பொருப்பன் - பர்வதராஜன்.

(௨௪) விபஞ்சி - யாழ்வல்லோன். (௨௫) கிழமை - உரிமை.

(௨௬) நை - இசைநூல். மள்ளன் - திண்ணியன்.

குண்டுநேர்வற் றிட்டன்னநெடுங்கொடிக்குறுங்காய்ப்பத்தர்த்
தண்டுநீணிறத்தநல்யாழிடந்தழீஇத்தெறித்துத்தாக்கிக்
கண்டுமாடகந்திரித்துக்கௌவியதிவவிற்பாவ
விண்டுதேனொழுகிற்றென்னவீக்கிமென்சுருதிகூட்டி. (௨௭)

விசையொடுதானந்தோறும்விரனடந்தூசலாட
விசைமுதலேழிற்பல்வேறின்னிசையெழுஞ்சாதாரி
யசைவொடுவீதிப்போக்குமுடுகியலராகம்யார்க்கும்
நசைதருநரம்புகணடமொற்றுமையநகொணடார்ப்ப. (௨௮)

வயிறதுகுழியவாஙகலழுமுகஙகாட்டல்வாஙகுஞ்
செயிரறுபுருவமேறல்சிரநடுகெகுறல்கணணுடல்
பயிறறுமிடறுவீஙகல்பையெனவாயஙகாதத
வெயிறுகாட்டலின்னவுடற்றொழிலகுறறமென்ப. (௨௯)

வெள்ளைகாகுளிகீழோசைவெடிகுரனுசியின்ன
வெள்ளியவெழாலின்குற்றந்தெரிந்துநின்றிரட்டலெல்லை
தள்ளியகழிபோக்கோசையிளைத்தனெட்டுயிர்ப்புத்தள்ளித்
துள்ளலென்றின்னபாடற்றொழிற்குற்றம்பிறவுந்தீர்ந்தே. (௩௦)

---

(௨௭) குறுஙகாய் - சிறியகாய். நிறத்தநல் யாழ்என்றது—நிறம் ஐந்தும் அமைந்தயாழினை. இதனை, "மாத்திரைகளொன்பானுந்தா னஙகளெட்டானும் - எததுஙகிரியை யென்றீரைந்துல் - கோத்து ப்பதின்மூன் றெழுத்தாற றொழிலோடுநம பணணின் - மதியோர்க ளைந்துநிறமாம்" என்னுஞ் செய்யுளானுணர்க. மாடகம் - முறுக்காணி. திவவு - கட்டு.

(௨௮) தானம் - இடம். இசைமுதலேழ்-குரல்முதலியஎழிசைகள். வீதிப்போக்காவது—ந, த, முதலிய நாலெழுத்துகள் நேராய்ச்செல்லுதல். முடுகியல் என்றது—பெருவணணம், இடைவண்ணம், வனப்பு வண்ணஙகளை. அராகம் - யாழ்த்திறம்.

(௨௯) பயிர - குற்றம் (௩௦) வெள்ளை-வெள்ளோசை. காகுளி- பேய்கத்தினுற்போற்பாடுதல். கீழோசை - நிறமுந்தானமுங்குறை படும் கட்டோசை. நாசி - நாசிப்பாட்டு; அநாவது, ஒருதானத்தே பாட வேறுதானததில் நழுவுவது. எழால் - சரீரவோசை. எறிந்து நின்றிரட்டல் - ஒருபண்ணைப்பாட வேறொரு பண்ணிலே விலங்கி நின்றிரட்டல். கழிபோக்கு - ஓர்ஓசையான தன்மைநீஙகிப் பலவோசையாய் வருதல். ஓசையிழைத்தல் - காகத்தைப்போற் கத்துதல். தள்ளித்துள்ளல் - பாடுந்திறத்தை யொதுக்கிப்பாடுதல்.

எழுதுசித்திரம்போன்மன்னியிழுமெனுமருவியோதை
முழவொலிகஞ்சநாதம்வலம்புரிமுரலுமோசை
கொழுதிசைவண்டின்றாரியெனவிசைக்குணனும்வேரல்
விழுமிலேசிரன்மீன்மேல்வீழ்வீழ்சசிபோற்பாடற்பண்பும். (௩௧)

பொருந்தமந்திரத்திரேடுமெத்திமைதாரம்போக்கித்
திருந்தியதுள்ளறாங்கன்மெலிவதுசிறப்பச்செய்து
மருந்தனசெய்புளோசையிசையோசைவழாமல்யார்க்கும்
விருந்தெனசசெவியின்மாந்தப்பாடினார்வேதகீதர். (௩௨)

கலிவிருத்தம்.

விரைசார்மலரோனறியாவிகிர்த
னரசாய்மதுரையமர்ந்தானெனனே
யரசாய்மதுரையமர்ந்தானவனென
புரைசார்மனனும்புகுநதானென்னே. (௩௩)

பாடன்மறையுந்தெளியாப்பரமன்
கூடலகோயில்கொணடானென்னே
கூடல்போலககொடியேனகமு
மாடலரஙகாவமாந்தானென்னே. (௩௪)

நீலவணணன்றேரு ீமல
ஞலவாயிலமர்ந்தானென்னே
யாலவாயானலரில்வாசம்
போலென்னுளமுமபுகுநதானென்னே. (௩௫)

அறுசீரடியாசிரியவிருததம்.

பாணர்தம்பிரானைக்காப்பானபருநதொடுநிழல்போகவென்ன
யாணரம்பிசைபினசெல்லவிசைததவினனிசைத்தேனணட
வாணர்தஞ்செவிககாலோடிமயிர்தலொலேவழியததேக்கி
யாணரின்னமுதயாக்கையிசைமயமாககிற்றன்றே. (௩௬)

---

(௩௧) முழவு - மததளம. கஞ்சநாதம் - வெணகலத்தாற்செய்த தாளமுதலிய கஞ்சககருவிகளினேசை முரல - முழக்கம். வேரல்- மூஙகில். சிரல் - மீன்குத்திப்பரவை. (௩௨) மந்தரம் - படுத்தல். மத்திமை - நலிதல். தாரம் - எடுததல்

(௩௩) விகிர்தன் - வேறுபாடுடையவன். புரை - களங்கம்.

(௩௫) நீலவணணன் - கரியநிறததையுடைய திருமால்.

(௩௬) அணடவாணர் - ஆகாயவாசிகள். யாணர்-புதுமை. பருந்தொடு நிழல்போக்கென்ன என்றது-பருந்து பறக்கின்றவிடத்து முறையே யுயர்ந்தும் பின்னுமம்முறையே தாழ்ந்தும் பறத்தலேயும் அவ்வாறு பறக்குங காலதனிழல் அதனேடு செல்லுதலேயும்.

தருக்கஞ்சலியாமுந்நீர்ச்சலதியுங்கலியாநீண்ட
பொருப்பிழியருவிக்காலுநதிகளும்புரண்டுதுள்ளா
வருட்கடல்விளைத்தகீதவின்னிசையமுதமாந்தி
மருட்கெடவறிவன்றீட்டிவைத்தசித்திரமேயொத்த. (௩எ)

வீணைகைவழுக்கிச்சோர்வார்சிலர்சிலர்விரனடத்தும்
யாணரம்பெழாலுநகண்டததெழாலும்வேறுகவேர்ப்பார்
நாணமோடுவகைதள்ளநாத்தலநடுங்கித்தநங்கண
மாணிழையவர்மேல்வீழ்வார்விஞ்சையர்மயங்கிசிலோர். (௩அ)

போதுளான்பரமன்பாதப்போதுளானுனன்வேலை
மீதுளான்பரமானந்தவேலைமீதுள்ளானுனன்
றூதுளாங்கமலக்கண்போற்சதமகனுடலமெல்லாங
காதுளானல்லேனென்றான்கணணுளான்கானங்கேட்டு (௩௯)

னை

றுனிவரும்பழங்கணடீர்ப்பான்சுந்தரத்தோனநல்கீதங
கனிவருநகருணையென்னுங்கடலின்பெனனுமாற்றிற்
பனிவருங்கணணீர்வெள்ளமபாயந்திடவினபத்தாழ்ந்தார். (௪0)

ஊடிவேறுறைதுங்கிதன்பவுவரியுட்குளிததாதம்மிற்
கூடிவேறற்றவின்பக்குளிகடல்வெள்ளத்தாழ்ந்தார்
நாடிவேறிடைப்பிரிந்தார்மேன்மனநடத்திமேனி
வாடிவேளலைப்பசோர்ந்துமம்மாநோயுழந்தாமணனோர். (௪௧)

(௩எ) சலித்தல - அசைதல் கலி - ஓசை. அருட்கடல் என்றது - கிருபாசமுத்திரமாகிய சிவபிரானை. அறிவன் - சிற்பநூல் வல்லவன். (௩அ) ஏழால் - ஓசை. மாணிழையவர் என்றது - மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணமணிந்த அவ்விஞ்சையா மனைவியரை. விஞ்சையர் - வித்தியாதரர்.

(௩௯) கண்ணுளான் - நுதற்கணணையுடைய சிவபெருமான். போதுளான் - தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமன். பாதப்போதுளானுனன் என்றது - கேட்ட இசை இன்பததோ டிரண்டற்ற பேதமாயிருந்ததால், சிவபிரான் அடித்தாமரையின் கீழுள்ளவனுனமையை. வேலை - திருப்பாற்கடல். பரமானந்தவேலை-பேரின்பக்கடல்- சதமகன் - இந்திரன். (௪0) முனிவு-வெறுப்பு. அன்பினர்என்றது- அன்பின்என் ஈறுதொக்குநின்றது. துனி-நடுக்கம். பழங்கண்-துன்பம். கனிவரும் - கனிந்த.

(௪௧) உவரி - கடல். நோய் - காமநோய்.

பைத்தலைவிடவாய்நாகம்பல்பொறிமஞ்ஞைநால்வாய்
மத்தமானரிமான்புல்வாய்வல்லியமருட்கையெய்தித்
தத்தமாறறியாவாகித்தலைத்தலைமயங்கிச்சோர
வித்தகைமாவும்புள்ளுமிசைவலைப்பட்டவம்மா. (௪௨)

வன்றரைகிழியவீழ்போய்வான்சினைகரிந்துநின்ற
வொன்றறிமரங்களெல்லாஞ்செவியறிவுடையவாகி
மென்றளிரீன்றுபோதுவிரிந்துகணணீருஞ்சோர
நன்றறிமாந்தர்போலநகைமுகமலர்ந்தமாதோ. (௪௩)

வாழியவுலகின்வானோர்மனிதர்புள்விலங்குமற்று
மாழியகரணமெல்லாமசைவறவடங்கவைய
னேழிசைமயமேயாகியிருந்தனவுணர்ந்தோருள்ள
மூழியிலொருவன்றாள்புக்கொடுங்கியதன்மையொத்த. (௪௪)

கண்ணிறைநுதலோன்சாமகண்டத்தினெழுந்தமுல்லைப்
பண்ணிறைதேவகீதஞ்சராசரவுயிரும்பாரும்
விண்ணிறைதிசைகளெட்டுமவிழுங்கித்தன்மயமேயாக்கி
யுண்ணிறையுயிருமெய்யுமுருக்கியதிசைவல்லானை. (௪௫)

கலிநிலைத்துறை.

சிந்தைதோயுமைம்பொறிகளுஞ்செவிகளாப்புலன்க
ளைந்துமோசையாவிசைவலானிருந்தனனாகப்
பந்தநான்மறைநாவினாற்பதிரனாளாய்
வந்துபாடினாரிந்தனசசுமையொடுமறைந்தார். (௪௬)

யானறிந்தசாதாரியன்றிம்பருவரிதனை
நானறிந்ததென்றொருவருநவின்றிலாதேவ
கானமீதிவற்குணர்த்திஞென்கடவுளேயன்றி
யேனைமானிடர்வல்லரோவிதுவியப்பென்னா. (௪௭)

---

(௪௨) அரிமான் - சிங்கம். புல்வாய் - மான். வல்லியம் - புலி. ஆறு - செல்லும்வழி. தலைத்தலை - இடங்களதோறும். (௪௩) ஒன்றறிமரம் என்றது - விருட்சங்கள் ஓரறிவுயிராதலின். கணணீர் - கள்நீர் - கள்ளாகியநீர். நன்றறிமாந்தா - நன்மை தீமைகளைப் பகுத்தறியும் மனிதர். (௪௪) ஆழியகரணம் - ஆழ்ந்த மனமுதலிய அந்தக்கரணங்கள். (௪௫) முல்லைப்பண - சாதாரி. இசை வல்லான் - இசைநூலில்வல்ல ஏமநாதன். (௪௬) பந்தநான்மறை என்றது - பதம், கிறை, பாழி, சாகை, பஞ்சாதி, அநுவாகம், முதலியவுறுப்புகளாலமைந்த நான்குவேதங்களை.

இழுக்கிவிட்டவிக்கிழமகனிசையிதேலந்த
வழுக்கில்பத்திரன்பாடலெற்றேவெனமதியா
வழுக்கமுற்றெழுந்திசைவலானடுத்ததன்பண்டர்
குழுககளுஙகுலேகுலேந்திடவிருள்வழிக்கொணடான். (௪அ)

மடக்குபல்கலேப்பேழையுமணிக்கலம்பிறவு
மடக்குபேழையுஙகருவியாழ்க்கோலுமாஙகாவகே
கிடக்கமானமுமச்சமுஙகிளாந்துமுன்னீர்த்து
நடக்கவுத்தரதிசைககணோநாடினனடந்தான். (௪௯)

சிவிகையோர்வழிவிறலியரோர்வழிசெல்லக
கவிகையோர்வழிகற்பவரோர்வழிநடுகக்
குவிகையேவலரொருவழிகூடநாணுள்ளத
தவிகையோவருமொருவழியகன்றிடவகன்றான். (௫௦)

அன்றுபத்திரன்கனவில்வந்தாடலேறழக
ரின்றுபத்திரவிசைவலானிடைவிறகாளாய்ச
சென்றுபததிரனடிமையாமென்றுபாணசெயது
வென்றுபததிரஞ்செயது நின்வேணடுகோவென்றார். (௫௧)

குஞ்சிநாணமலர்க்கொன்றையாரஙஙனஙகூறு
நெஞ்சிஞனினேப்பரியசொற்கேட்டலுநெஞ்ச
மஞ்சிஞனிதுசெய்யவோவடியனேனமறைகட்
கெஞ்சிஞரையின்றிரந்தவாறென்றுகணவிழித்தான். (௫௨)

கணமலர்நெதழுபத்திரன்கரையிலாவுவகை
வுண்மலர்ந்தெழுமன்புகொணடேக்கவெஙகதிரோன்
விணமலாந்தெழுமுன்புபோய்விசும்பிழிகோயிற
பணமலர்ந்தநான்மறைப்பொருளடிக்தலம்பணிந்தான். (௫௩)

கடியகானகம்புகுதவோகட்டியவிறகை
முடியிலேற்றவோமுணடகததாளகனொந்திடவந்
தடியனேன்பொருட்டடாதசொற்பகரவோவஞ்சக்
கொடியனேன்குறையிரந்தவாவிளேந்ததேகுற்றம். (௫௪)

(௪அ) இழுக்கிவிட்ட - தளளிவிட்ட. வழுக்கு - குற்றம். அழுக்கம் - கவலே பண்டர் - பாடற்கீழ்மக்கள். (௫௦) விறலியர் - பாடற்பெண்கள். ஓவர் - பாடற்கீழ்மக்கள்.

(௫௧) ஆடல் - போர். (௫௪) அடாதசொல் என்றது - பததிரனடிமை என்றதை.

நெடியனேமுதல்வானவர்நெஞ்சமுஞ்சுருதி
முடியனேகமுங்கடந்தநின்முண்டகப்பாதஞ்
செடியனேன்பொருட்டாகவிசசேணிலந்தோய்ந்த
வடியனேற்கெளிதாயதோவையநின்பெருமை. (௫௫)

நாதவந்தமுங்கடந்தமெய்ஞ்ஞானவானந்த
போதமென்பரமதின்றொருபுடவிமானிடமா
யாதபந்தெறத்தறிந்தவிந்தனஞ்சுமந்தடியேன்
பேதையன்பளவாயதோபெருமநின்னுருவம். (௫௬)

மறிந்ததெண்டிரைகிடந்தவனுந்தியில்வந்தோ
னறிந்ததன்றரும்பொருள்வரம்பகன்றெழுவிசும்புஞ்
செறிந்தவண்டமுங்கடந்ததுசிறியனேன்பொருட்டாத்
தறிந்தவிந்தனஞ்சுமந்ததோதம்பிரான்முடியே. (௫௭)

என்னவந்தனைசெய்துநின்றேத்தியங்கயற்கண
மின்னமர்ந்தபங்கொருவனைவலங்கொடுமீண்டு
மன்னர்தம்பிரானாகியவரகுணதேவன்
றன்னைவந்தடிபணிந்தனன்றந்திரிக்கிழவோன் (௫௮)

வந்தவேழிசைத்தலைமகன்வரவறிந்தரச
னந்தவேழிசைக்கிழவனையழையெனவுழையோர்
பந்தயாழ்மகனிருக்கைபோய்ப்பார்த்தனர்காணார்
சிந்தையாகுலமடைந்தவனபோனவாதெளியார். (௫௯)

எங்குளானெனத்தேடுவாரிவரெதிரயல்வா
யங்குளார்சிலரறிந்தவாறறைகுவாரவனேற
நிங்குளான்விறகெடுத்தொருமுதுமகனிவன்பாற்
பொங்குமேழிசைப்பத்திரனடிமையாய்ப்போந்தான். (௬௦)

---

(௫௫) செடியன் - இழிதொழிலுடையவன்

(௫௬) நாத அந்தம் - குடிலை. ஆதபம் - வெயில். நின்னுருவம் என்றது - நின்மலசொரூபத்தை (௫௭) தெண்டிரை என்றது - திருப்பாற்கடலை. கிடந்தவன் - அறிதுயில்கொண்ட திருமாலை. உந்தியில்வந்தோன் - பிரமன். அரும்பொருள்வரம்பகன்று என்றது - அணுவுக்கணுவாய்நிற்றலை. எழுவிசும்பு - பரந்தவிண்ணுலகம்.

(௫௮) தந்திரிக்கிழவோன் - வீணையில்வல்ல பாணபத்திரன். தந்திரி - வீணையினரம்பு; இது வீணைமேனிற்றலால் விட்டவாகு பெயர். (௫௯) பந்தம் - நரம்பின்கட்டு. ஆகுலம் - துன்பம். போன ஆறு என்பது, போனவா என ஈறுதொக்குநின்றது. ஆறு - வழி.

பாடினான்பின்புபட்டதுதெரிகிலேம்பாணு
ளோடினனெனக்கேட்டலுமொற்றர்போய்க்கொற்றஞ்
சூடினனவையடைந்தவர்சொல்லியவாறே
யாடினார்வியப்படைந்தனுமானமுற்றரசன். (௬௧)

தன்னடைந்தவத்தந்திரித்தலைவனைநோக்கி
யென்னவாறவன்போனவாறிங்கினும்போன
பின்னையாதுநீசெய்தனையெனவிசைப்பெருமான்
றென்னர்கோனடிதொழுதுதன்செய்தியைமொழிவான். (௬௨)

நென்னல்வாயடியேனிதாணிழனீங்கிப்
பின்னல்வார்சடைமௌலியெம்பிரானடிபணிந்தே
னின்னலார்குறையிரந்துமீண்டிருக்கைபுகவிருந்தேன்
கன்னலார்மொழிபங்கரென்கனவில்வந்தருளி (௬௩)

ஓடியுன்பொருட்டாகநாம்விறகெடுத்துழன்று
வாடிநின்பகைப்புறங்கடைவந்துசாதாரி
பாடிவென்றுநின்பகைவனைத்துரந்தனமெனச்சொல்
லாடினார்விழித்தேனிதுநிகழ்ந்ததென்றறைந்தான். (௬௪)

ஏவன்மைந்தர்போய்விளங்கிவந்திசைத்ததும்வீணைக்
காவலன்கனாநிகழ்ச்சியுமொத்ததலிற்கைக்கும்
பூவலங்கலானிஃதுநம்பொன்னகர்க்கூடற்
றேவர்தம்பிரான்றிருவிளையாட்டெனத்தெளிந்தான். (௬௫)

இகழ்ந்தகூற்றெறிசேவடிக்கிடையறுநேசந்
திகழ்ந்தபத்திரனன்பையுந்தேவரைக்காப்பா
னகழ்ந்தவாழிநஞ்சுண்டவனருளையும்வியந்து
புகழ்ந்துபோய்மதுராபுரிப்புனிதனைப்பணியா. (௬௬)

பத்தர்யாழிசைக்கிழவனைப்பனைக்கைமானெருத்தில்
வைத்துமாடநீணகர்வலஞ்செய்வித்துமலர்ந்த
சித்தமாழ்ந்திடவரிசைகணமிதப்புறச்செய்து
தத்துமான்றேரடைத்தேரினன்றன்மனைபுகுவான். (௬௭)

---

(௬௧) பட்டது - நிகழ்ந்தது. கொற்றம்-வெற்றி. ஆடல்-சொல்லல். அனுமானம்-பிரத்தியட்சமாகிய காரியவேதுவைக்கொண்டு, அப்பிரத்தியட்சமாகிய காரண மவ்விடத் துண்டென்று நிச்சயிப்பது. (௬௨) இங்கினும்-இங்குநின்றும். இதில் இன்னுருபு நீக்கப் பொருளது. (௬௩) நென்னல்வாய்-நேற்றைப்போது.

(௬௪) புறங்கடை-தலைவாயில். பகை - இதுசொல்லால் அஃறிணையேனும் பொருளாலுயர்திணையாதலால் வருமொழி வல்லெழுத்து இயல்பாய்நின்றது. (௬௫) கைக்கும்பூ-வேப்பமலர்.

(௬௭) மாழ்தல்-மயங்கல். தத்துமான்-தாவுங்குதிரை.

தேவருந்தவமுனிவருந்தேவரிற்சிறந்தோர்
யாவருந்தமக்காட்செயவிருப்பவரிருகா
ணேவவந்தமக்காட்செய்துநுங்குறைமுடித்தா
ஏாவரேனுமக்கனேவருமேவலரன்றே. (சு அ)

ஆதலாலெனக்குடையர்நீருமக்குநானடியே
னீதலாலெனக்குமொரேழக்குவேறிலேநா
ஞேதலாவதோர்குறையுளதின்றுதொட்டுமக்கு
வேதநாதனைப்பாடலேகடனெனவிடுத்தான். (சுகூ)

அரசனல்கியவெறுக்கைபூணுடைகள்பிறவும்
பரசுநாவலர்மாணவாயாவாக்கும்பகிர்ந்து
வரிசையாலிசைக்கிளையொடுமனையில்வநதெய்திக்
கரைசெயாமகிழ்சிறந்திசைககாவலனிருந்தான் (எ௦)

விறகுவிற்றபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௫௱ - க்கு - திருவிருத்தம் - உக௦௦.

நாற்பத்திரண்டாவது,

திருமுகங்கொடுத்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

முன்னவன்மதுரைமூதூர்முழுமுதலிசைவலானை
யின்னிசைப்பாடிவெனறதென்னுரைசெய்கேனந்தத
தென்னவன்சேரன்மாடேதிருமுகங்கொடுத்துப்பாணர்
மன்னவன்றனக்குச்செம்பொன்வழங்கியவழக்குஞ்சொல்வாம். (க)

இனிமதியெமக்கீதென்றுயாழ்வல்லோனன்றுதொட்டுப்
பனிமதிமருமான்கோயிற்பாணிசைக்கிழமைநீத்துக்
குனிமதிமிலேந்தநாதன்கோயின்முப்போதுமெய்திக
கனிமதியன்பிற்பாடுங்கடப்படுநிழமம்பூணடான். (உ)

இத்தொழிலன்றிவேறுதொழிலவற்கின்மையாலே
பத்திரனிலம்பாடெய்தப்பொறுப்பரோபழனக்கூடற்
சித்தவெம்மடிகள்வேந்தன்பொன்னறைசெல்வம்வெளவிப்
பத்தர்யாழிடத்தோளேந்திப்பாடுவான்காணவைப்பார். (ஙு)

(க) மாடு - பக்கம். (ஙு) இலம்பாடு-இன்மைபடுதல். எனவே வறுமை என்பதுபொருள்.

சிலபொலக்காசுசின் ஞண்மணிக்கலன்சின் ஞள்செம்பொற்
கலைவகைசசின் ஞளம்பொற்சாமரைக்காம்புசின்ஞ
ளலர்கதிரரிமான்சேக்கையாடகத்தகடுசின் ஞள்
குலமணிவருக்கஞ்சின் ஞள்கொடுத்திடக்கொண்டுபோவான். (௪)

கைவரும்பொருளைத்தந்தகள்வருந்தானுமன்றி
யெவ்வெவர்தமக்குந்தோற்றுதெரியிலிட்டழித்துஞ்சின்னஞ்
செய்வனசெய்துந்தன்னைச்சேர்ந்தவரிரந்தோர்கைபார்த்
துய்பவர்பிறர்க்குமாறு துதவியுட்கவலைதீர்ப்பான். (௫)

வைகலுங்கொடுப்போர்பின் ஞணமறுத்தனராகப்போய்ப்போய்க்
கைதொழுதிறைஞ்சிவாளாவருமவன்கலிபின்மூழ்கி
யுய்வகைவேறுகாணுதொக்கலுமொக்கவாடிக்
கையறவுடையகோஞதுறங்கிஞன்கனவிலெல்லை (௬)

சித்தவெம்பெருமான்வந்துசெப்புவானபபாரிமபத
தொத்தவன்கோசந்தன்னிற்றும்பியுணகனிபின்வெளவி
யித்தனமின்றுகாறுமீநதனமெம்பாலன்பு
வைத்தவனறிந்தாற்சங்கைமனத்தனுய்விகற்பங்கொள்வான். (எ)

மயலறக்கற்புக்காக்குமகளிர்போற்றுறவுகாகக
முயலும்யோகரிலுட்காப்புமூரசெறிபுறஞ்சூழ்காப்பு
கயவிலசசினையுநிற்கக்கவர்ந்ததற்புதமிககள்வ
னுயிர்தொறுமொளித்தகள்வனெருவனேவறியேனென்பான். (அ)

கோமகனினையசெய்தியறியுமேற்கோசங்காப்போக்
காமுறுதணடகின்போலன்பகத்தெமமைவைத்த
தேமருபோந்தின்கணணிசசேரமானறனககிப்போது
காமொருமுடங்கநீட்டிநல்குவம்போதியென்று (௯)

மறைகுரைசெய்தவாககான்மதிமலிபுரிசையென் ஞஞ்
சிறப்பியற்சீர்சால்செய்யுட்பாசுரஞ்செப்பித்தீட்டிப்
பிறைச்சடைப்பெருமானல்கிமறைந்தனன்பெரும்பாணசெல்வ
னுறக்கநீத்தாடிப்பாடியுவகைமாகடலிலாழ்ந்தான். (௧௦)

---

(௪) பொலம் - பொன். அரிமான்சேக்கை - சிங்காதனம். ஆடகம் - பொன். வருக்கம் - கூட்டம். (௫) சின்னம் - உருவழிதல்.

(௬) கலி - வறுமையால் வருந்துன்பம். கையறவு - துன்பம். கோனுது—ஆற்றுமல். (எ) கோசம் - கருவூலம். தும்பி - யானை.

(௯) ஆமுறும் - உண்டாகும். போந்தின்கண்ணி - பனைமாலை. முடங்கல் — ஓலை. (௧௦) சிறப்பியல் என்றது - சொல்லமைதி பொருளமைதிகளை. சீர் என்றது - செய்யுளின்பத்தை.

கலிவிருத்தம்.

வாங்கியதிருமுகமணிப்பட்டாடையிட்
டாங்கிறையடிபணிந்தகன்றுபத்திர
னோங்கியகோயிலேவலங்கொண்டொல்லென
நீங்கிமேல்வரைப்புலநெறிக்கொண்டேகுவான். (கக)

கொல்லையுங்குறிஞ்சியுங்கொதிக்கும்வெம்பரற்
கல்லதரத்தமுங்கடந்துமுட்புறப்
பல்சுளைக்கனியடியிடறப்பைப்பைய
நல்வளங்கெழுமலைநாடுநண்ணினன். (கஉ)

அலைகடனெடுந்துகிலந்தநாடெனுந்
தலைமகனடக்குவான்றடவுகுன்றுபூண்
முலையெனவிளங்கினமுகத்திற்றீட்டிய
திலகமேயானதுதிருவஞ்சைக்களம். (கங)

அறமகளாக்கமுமலரின்மேயசெந்
நிறமகளாக்கமுநீதிசான்றபோர்
மறமகளாக்கமும்வடசொறறென்கலைத்
திறமகளாக்கமுஞ்சிறந்ததந்நகா (கச)

மணபுகழ்ந்நகர்மறுகின்மாடொரு
தணபுனற்சாலையிற்சார்ந்துளானிப்பால்
விணபுகழ்நீதியவ்வேந்தறகன்றிராக
கணபுனை நுதலினார்கனவிற்றோன்றினா. (கரு)

தென்னவன்மதுரையிலிருக்குஞ்சித்தாயா
நின்னிடைவந்துளேநின்னைக்கணடுதா
னன்னிதிவேணடநம்மோலைகொணடுநம
மின்னிசைப்பாணபத்திரனிங்கெயதினன். (கசு)

மற்றவற்கருகிதிகொடுதெதுமன்னநீ
தெற்றெனவரவிடுகென்றுசித்தாதாஞ்

(கக) மேல்வரைப்புலம் - மேற்றிசைக்கணுள்ள மலைநாடு.

(கஉ) கொல்லை - முல்லை. அத்தம்-பாலை. சுளைக்கனி-பலாக்கனி. பையப்பைய என்றதின் முதன் மொழியீற்றகரம் உடம்படுமெய்யொடுங்கெட்டுப் பைப்பைய என நின்றது.

(கச) அறமகளாக்கம் என்றது—ஞானசசெல்வத்தை. போர் மறமகளாக்கம் - வெற்றியால்வரும் பிரதாபச்செல்வம். கலைத்திறமகளாக்கம்-கல்விச்செல்வம்.

சொற்றனர்போயினர்சுக்குந்தண்ணளி
யொற்றைவெணகுடையினுனுறக்கநீஙகினன். (௧௭)

கஙகுல்வாய்க்கணடவக்கனவைப்பெண்ணையந்
தொஙகலான்றமரொடுசொல்லிச்சேறகனன்
பங்கினன்றிருமுகஙகொணர்ந்தபத்திர
னெஙகுளான்கொல்லெனத்தேடவெணணுவான். (௧௮)

மற்றவர்தமைத்துரீஇவருகதில்லெனக்
கொற்றவனேவலோர்குறுகிமாடமுந்
தெற்றியுநியமமுமன்றுஞ்சென்றுசென்
றெற்றிகழ்மணிநகரெஙகுந்தேடுவார். (௧௯)

தருமநீர்ப்பந்தரிலிருக்குநதந்திரி
வருமிசைக்கிழவனைக்கணடுவல்லைபோய்த்
திருமகற்குணாததினாசேனையோடெழீஇப்
பெருமகன்பாணாதம்பிரானைநணணினன். (௨0)

கணடனன்முகிழத்தகைக்கமலஞ்சென்னிமேற்
கொணடனன்பாடினன்கூத்துமாடினன்
றணடெனவீழ்ந்தனனனபிற்றணணரு
வணடெனமகிழ்ந்தனனமன்னாமன்னனே. (௨௧)

வாங்கினன்றிருமுகமலர்க்கணொற்றினன்
றாஙகினன்முடிமிசைததாமம்போன்மகிழ்
தூஙகினன்றடஙகணீாதுளிப்பமெய்யெலாம்
வீஙகினன்பொடிப்பெழவேந்தர்வேந்தனே. (௨௨)

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்னவிருஞ் செம்பொன்மணி மாடக்கூடன் மேயசிவன்யா மெழுதி விடுக்குமாற்ற, நன்னர்முகி லெனப்புலவர்க் குதவுஞ்சேர நரபாலன் காணகதன்போ னம்பாலன்ப, ரின்னிசையாழ்ப் பத்திரன்றன் மாடேபோந்தா னிருநிதியங கொடுத்துவர விடுப்பதென்

(௧௮) பெணணை - பனை. தமர் என்றது-அமைச்சரை.

(௧௯) துருவி-தேடி. தில் என்னு மிடைச்சொல் காலத்தின் மேனிற்றலால், விரைந்து என்பது பொருள். இதனை, "விழைவே காலமொழியிசைக்கிளவியென்றம்மூன்றென்பதில்லைச்சொல்லே" என்னுஞ் சூத்திரத்தானுணர்க. (௨௧) தண்ணறுவண்டு - தேனைக்க ண்டவண்டு. (௨௩) நன்னர்முகில் - உலகத்திற்கு நன்மை பயக்கு மேகம். சேரநரபாலன் என்றது—அண்மைவிளி.

னத், தென்னர்பிரான் திருமுகத்தின்செய்திநோக்கிச் சேரர்பிரான் களிப்பெல்லை தெரியானாகி. (உ௩)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பொன்னின்றளிகை மிசைவைத்துப் புழைக்கைமதமான்றலையேற்றி, மன்னுமங்கொளையாழ்ப்புலவனை முன்வைத்துப்பின்னேதானிருந்து, மின்னுமங்கதிர்காலிணைக்கவரிவீசிப்பலவேறியங்கலிப்பத், தென்னென்றளியாரிசைத்தாரான் றிருமாநகரைவலஞ்செய்யா. ()

பஞ்சுதடவுஞ்சீறடியார்பலமங்கலங்கொண்டெதிர்போத
மஞ்சுதடவுநீள்குடுமிமாடமனையிற்கொடுபோகி
நஞ்சுதடவுமணிகண்டனன்பன்றனைநன்னீராட்டி
யஞ்சுதடவியோவியஞ்செய்தமைத்தமணிமண்டபத்தேற்றி. (உ௫)

அம்பொற்றவிசிட்டருச்சனைசெய்தாறுசுவையின்னமுதருத்திச்
செம்பொற்கலவைநறுஞ்சாந்தந்தீம்பூவாதிமுகவாசம்
பைம்பொற்கலத்துவெள்ளிலைதீம்பழுக்காயபிறவுமுறைநல்கி
யும்பர்க்கிறைவன்றிருமுகத்தினுய்ப்பதெனலானுய்த்துமென. ()

செம்பொனறையைத்திறந்தழைத்துக்காட்டியினையதிருவெல்லா
மும்பர்பெருமானடியீர்நீருடையீர்கவாந்துகொண்மினென [வ
விம்பர்நிழற்றும்வெண்குடையானிசைப்ப வெதிர்தாழ்ந்திசைக்கிழ
னம்பனருளுக்குரியீர்நீர்நல்கிற்றமையுமெனக்கென்ன. (உ௭)

மன்னன்றானெண்ணியவாற்றால்வழங்கவழங்கமறுத்துமறுத்
தின்ன நீருமிசைக்கிழவனிலங்கும்பொலம்பூணிருநிதியம்
பொன்னஞ்சிவிகைகரிபரிமான்பொற்பட்டாடைபலபிறவுந்
தன்னதென்னுமளவாற்றாற்றானேகொள்ளத்தார்வேந்தன். (உ௮)

பின்னேழடியோசேட்சென்றுபெருமைசான்றவரிசையினாற்
றன்னேரிசையான்றனைவிடுத்துமீண்டானாகத்தமிழ்மதுரை

(உ௪) தளிகை-தவிசு. கொளை - இசை. தென் என்றது—ஓரிசைப்பண். (உ௫) சீறடி-சிற்றடி. பலமங்கலம் என்றது—கண்ணடி, இடபம், விளக்கு, ஸ்ரீவற்சம், கவரி, சங்கு, சுவத்திகம், நிறைகுடம், வாசநீர்முதலிய அஷ்டமங்கலங்களை. அஞ்சு என்றது - பஞ்சவன்னப்பொடியை.

(உ௬) முகவாசம்-தூபம். பழுக்காய் - பாக்கு.

(உ௭) கவர்தல் - கைக்கொள்ளல். நல்கிற்று - நல்கியது.

(உ௮) தானெண்ணியவாற்றால் வழங்கவழங்க என்றது—சேனைமுதலிய அரசியல்முற்றுந் தந்தமையை. தன்னம் - சிறுமை.

மின்னேர்சடையாரிசைத்தொண்டன்ரூனுமீண்டுவெயில்விரிக்கும்
பொன்னேர்மௌலிநிதிக்கிழவன்போலமதுரைநகர்புக்கான். (உக)

வந்துமதுரைப்பெருமானைவணங்கிக்கொணர்ந்தநிதியெல்லா
மிந்துமருமானகருள்ளாரியாருமறியயாவர்க்கு
முந்தைவேதமுதல்வர்க்கும்புலவோர்தமக்குமுறைநல்கிச
சந்தயாழினிசைப்பாணர்தருமமனையான்வைகினன். (௩0)

திருமுகங்கொடுத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௪௧ - க்கு - திருவிருத்தம்-௨௧௩0.

நாற்பத்துமூன்றாவது,

பலகையிட்டபடலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

கருந்துழாய்முகிலொருபாற்கலந்தவர்பததிரற்குரிதி
திருந்துதாருதியனிடைத்திருமுகமீந்தளித்ததிது
வருந்தியாழவனிசைப்பமழைதூங்குநள்ளிரவி
லிருந்துபாடெனப்பலகையிட்டதூஉமினிப்பகர்வாம். (௧)

முன்புடையநாயகனைமுப்போதும்புகுந்திறைஞ்சி
யின்புறுமேழிசைக்கிழவனிருநிதியமருளியபி
னன்புசிறந்தரையிரவுமடைந்துபணிந்தடலயிடையின்
பின்புறநின்றேழிசையும்பாடிவருமபேறடைவான். (௨)

தொழுந்தகையன்பருந்தேவர்தொகுதிகளுந்தொழத்திஙகட்
கொழுந்தலையாதியலையக்குனிக்கின்றதனிக்கடவுள்
செழுந்தாளச்சிவிகையின்மேற்றேவிதிருப்பள்ளியறைக்
கெழுந்தருளும்போதுபணிந்தேத்துவானோரிரவில். (௩)

இன்னிசையாழ்ப்பெரும்பாணனெவ்விடையூறடுத்தாலுந்
தன்னியமநெறியொழுக்கந்தவானென்பதுலகறியப்

(௨௰) நிதிக்கிழவன் – குபேரன்.

(௧) உதியன் - சேரமான் பெருமான். (௨) அரையிரவு – நடு ராத்திரி. (௪) தவான் – தவறான். கொண்மூ-மேகம்.

பொன்னியலுஞ்சடைமௌலிப்புராணர்திருவிளையாட்
லன்னிலையிற்கருங்கொண்மூவார்த்தெழுந்ததிசையெல்லாம். (ச)

தடித்துநிரைபுடைபரப்பித்தமொறித்திசைமயங்கத்
துடித்துவிடவாயரவஞ்சோர்ந்துசுருணடலையொதுங்க
விடித்துவின்கணம்புதைப்பவிருள்கான்றுசலபதிமுன்
மூடித்திடுவொன்வரவழைத்தமுகிலேழும்வளைந்தென. (ரு)

கருங்கடலைவிசும்பெடுத்துக்கவிழ்ப்பதெனவெணடாரை
நெருங்கிருளினிருப்புக்கோனிரைந்ததெனநிறங்கரும
வொருங்குசொரிந்துள்ளுணராருள்ளம்போலுட்புறம்பு
மருங்கொடுகீழ்மேலென்றுதெரியாதமயங்கிருள்வாய் (சு)

மாமாரியிடைநனைந்துவருவானம்மாரிதனைப்
பூமாரியெனநினைந்துதிருக்கோயில்புகுந்தெய்திக்
காமாரிதனைப்பணிந்துகருணைமாரியினனைந்து
தேமாரிபொழிவதெனதெள்விளியாழ்வாசிப்பான். (எ)

விடைக்கடவுள்பின்னின்றுவீணைபிடத்தோள்கிடத்திப்
புடைத்துநரம்பெறிந்துமிடற்றெழுவிபோககிப்பொலங்கொன்றைச
சடைக்கடவுள்செவிவழிபோயருட்பைங்கூழ்தலையெடுப்பத்
தொடைத்தமிழினிசைப்பாணிசுவையமுதமடைதிறந்து. (அ)

நரம்புநனைந்திசைமழுங்கநனைந்துடலம்பனிப்பவிசைசை
வரம்பொழுகுவிரன்மிறைத்துவலிவாங்கமயிர்சிலும்
நிரம்பியசேறடிபுதைப்பநின்றுநிறையன்பிசையா
யரும்புதல்போலென்புருக்குமமுதவிசைபாடுமால். (கூ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம.

மாதர்நகையாய்மதுரேசருணபலிகெம்மனைவாய்வந்து
காதன்முகத்தரும்பிககாட்டியென்சிந்தைகவர்ந்தாற்போலுங்
காதன்முகத்தரும்பக்கையறவுதீரககலப்பேன்பாதி
பேதையுருவாயிருந்தார்நாணிவிழித்தாவிபிழைத்தேன்போலும். ()

(ரு) தடித்து-மின்னி. துளை-பிலம். உடு-நட்சத்திரம். சலபதி-வருணன். (சு) நிறங்கருகாஎன்றது—வெள்ளியமழைத தாரைகள் நிறந்திரிந்து நிற்றலை. உள்-உணரார். உள்ளம் - தம்மையறியாதவர் மனம்.

(எ) காமாரி - காமனைத்தகித்தவன். பைங்கூழ் - பயிர்.

(கூ) மிறைத்து - விரைத்து. (கo) கையறவு - காமநோய்.

ஒண்ணுதலாய் வெண்டலைகொண் டுண்பலிக்கிரம்மனையினூடே கூடற், கண்ணுதலாருள்ளாளக் கானமிசைத்தென்னுள்ளங் கவர்ந் தார்போலுங், கண்ணுதலார் பாமவினையங்கண்டாகங் கலப்பேன் பாதி, பெண்ணுருவ மாயிருந்தார் வெள்கிவிழித்தாவி பெற்றேன் போலும். (கக)

ஐயரியுண்கணணாய் திருவாலவாயுடையா ரையங்கொள்வான், மையனகைசெய்தென் வனமுலையின்மேற்செங்கை வைத்தார்போ லு, மையனகைசெய்தென் வனமுலைமேறகைவைப்பமாழ்கிசோர் வேன், றையலிடங்கண்டுநெடுங்கிவிழித்தாவிதரிததேன்போலும்.

மேற்படி - வேறு.

பாடுவாரிருவர்க்கன் றுபரிசிலாக்கொடுத்தசங்கத்
தோடுவாசெவியிலூட்டுந்தொணடுகண்டிதன்மேனின்று
பாடுவாயுனக்கேயிந்தப்பலகையென்றுழ்ந்தவன்பி
னூடுவார்விசும்பிற்கூறிநகைமணிப்பலகையிட்டார். (கங)

இறையருளாணையஞ்சியிட்டபொறபலகையேறி
நறைகெழுமதுரகீதமபாடிநான்மறைகளசூடு
மறைகழலகததுட்கொணடுபலகையுமஙகைகொணடு
மறைவழியாழ்வல்லோன்றன்மனைவயிற்செல்லுமெல்லை. (கச)

மின்னுமாமேகநீஙகிவிசும்புவாய்விளஙகித்தென்றன்
மன்னுமாமலையின்மேயமாதவன்குடிததவைகற்
பொன்னுமாமணியுமுத்தும்புலப்படககிடநகவேலை
யென்னமீன்விளஙகித்தோன்றவேகியில்புகுந்தானிப்பால். (கரு)

பாயிருட்படலங்கீண்டுபரிதிகணவிழித்துசசெஙகை
யாயிரம்பரப்பிமுந்நீரலைகடனீந்துமெலலை
மாயிருஞாலஙகாக்கும்வரகுணனிரவுதஙக
ணுயகன்பாடற்கிநதநல்லருட்பரிசிலகேட்டான். (கசு)

இன்னிசைக்கரசையிட்டபலகைமீதிருத்திமன்னா
மன்னவனிவனேயெஙகண்மதுரைநாயகனென்றுன்னி
மின்னிவர்மணிப்பூணல்கிவிளைநிலமிகவுநல்கி
நன்னிதிவெறுப்பனல்கிவரிசையாநடத்திவந்தான். (கஎ)

(கக) வெண்தலை - பிரமகபாலம். உள்ளாளக்கானம் - தேவகாந்தருவம். (கஉ) ஐயரி-பஞ்சரேகை, அல்லது அழகியரேகை. மையல்நகை-காமக்குறிப்புணர்த்தும் புன்னகை. வனம் - சந்தனக்கோலம்.

(கங) இருவர் என்றது-அச்சுவதரன், கம்பளனென்னுமிருவரை, இதனை—“அச்சுவதரனற்கம்பளன்னென வறையாநின்ற, கச்செயிற்றரவிரண்டை நகுமணிக்குழையிரண்டா, வைச்சனன்” என்பதாலுணர்க. (கரு) மாமலைஎன்றது—பொதியமலையை, மீன்-நட்சத்திரங்கள். பரிசில் - கொடை.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இறையருள் வரிசைபெற்ற பத்திரனுமேறுயர்த் தவரைநாற் போது, முறையினல்வழிபட்டொழுகுவானாக முடிகெழுவரகுண வேந்து,மறைமுதலடிகள்வந்துவந்தனையால்வழுத்துவான்சில்பகல் கழிய, நிறைபெருஞ்சுடரோன் றிருவுருவடைந்து நெறியினற் சிவ புரமடைந்தான். (கஅ)

பலகையிட்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௪௨ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨கசஅ.

நாற்பத்துநான்காவது,

இசைவாதுவென்றபடலம்.

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கூடலம்பதியிலாடகமேருகொடியவிற்குரிசிலடியவனுக்குப், பாடலின்பரிசிலாகியசெமபொற்பலகையிட்டபடிபாடினமன்னன், வீடரும்பொருவில்கற்புடையாளோர் விறலியைப்பரமனிறையருள் பற்றி, மாடகஞ்செறியும்யாழ்வழிபாடி வாதுவென்றவரலாறுமிசை ப்பாம். (க)

வரகுணன்கதியடைந்தபினம்பொன்மௌலிசூடியவிராசவிராசப்[ற் புரவலன்புவிமடந்தையைவேட்டுப்புயந்தழீஇக்கொடுநயந்தருநாளி பரவுமன்பதைபுரந்தொழுகந்தப்பஞ்சவற்குரியரஞ்சனவுணகண் மரபின்வந்தமடவார்பலரேனைமையல்செய்யுமடவார்பலர்மாதோ.()

அன்னபோகமடவாருளொருத்தியரசனுக்கமுதுமாவியுமாகு, மி ன்னனுண்மதுரகீதமிசைக்கும் விஞ்சையின்றுறைவலாளவளுக்கு ம், பன்னகாபரணனின்னிசைபாடும்பததிரன் பொருவில்கற்புடை யாட்கு, மன்னுகீதவினையாலிகன்மூளவழுதிகாதன்மடமாதுபொ ருளாய். (௩)

(கஅ) ஏறு - இடபக்கொடி. திருவுருவடைந்து என்றது-சாரூ பபதமுற்றமையை. நாற்போது-காலை. நண்பகல்-மாலை. நடு-நிசி.

(க) வீடு-விடுதல். விறலி-பாடினி. மாடகம்-நால்வகை விரல ளவான பாலிகைவடிவாய் நரம்பை. வலித்தல், மெலித்தல் செய்யு ம் கருவி. (௨)நயம்—இன்பம். மையல்செய்யுமடவார்என்றது - காம க்கிழத்தியரை. (௩) பன்னகம்-பாம்பு.

பாடினிக்கெதிரோர்பாடினிதன்னைப் பாடவிட்டிவள் படைத்தசெருக்கை, யீடழிப்பலெனவெண்ணியெழீஇத்தன் னிறைமகற்கஃதிசைததலுமந்தத், தோடிறப் பொருகயற்கணிஞடான் சொன்னவாறெழுருமன்னவர்மன்ன, ஞடியத்தகையவிறலியைவீழ நாட்டினும் வரவழைத்துவிடுத்தான். (௪)

பந்தயாழ்முதுகுதைவரவிட்டுப்பாடலாயமிருபக்கமுமொய்ப்ப, வந்தபாடினி மடந்தையுமன்னர் மன்னனைத் தொழுதொர்கின்னரமாதிற். சந்தவேழிசைமிழறறினணின்ற டன்னைநோக்கி யொருமின்னிடையாண்மேற், சிந்தைபோக்கிவருதீப்பழிநோக்காதசெதன்னருக்கரசனின்னதுசெப்பும் (௫)

பத்திரன் மனைவிதன்னை யெமமுன்னாப் பாடுதறசழையதற்களாற்ற, துததரஞ்சொலினும்யாமவள்சார்பாயுனைவிலக்கினும்விடாதுதொடர்ந்தே, சிததநாணமுறவஞ்சினமிட்டுச் செல்லனில்லெனவளைந்துகொளென்ஞ. வெய்ததநுணணிடையிஞளையிருக்கைக் கேகிநாளைவருகென்றுவிடுததான். (௬)

கலிநிலைத்துறை.

பின்னரின்னிசைப்பத்திரன்பெருநதகைவிறலி
தன்னையங்கழைததுளதசொன்றுபுறஞ்சொன்றுசாற்று
மென்ஞெடின்னிசைபாடுவாருளர்கொலோவிஙகென்
றுன்னிவநதிருக்கின்றனளிசைவலாளொருததி. (எ)

ஆடமைததடநதோளிஞயவளொடுஙகூடப்
பாடவல்லையோபகரெனப்பாடினிபகாவாள்
கோடருந்தகைக்கறபுமிககூடலெமபெருமான்
வீடருஙகருணையுமெனக்கிருக்கையால்வேந்தே. (அ)

பாடிவெல்வதேயன்றிநான்பரிபவமுழந்து
வாடுவேனலேனென்றுரைவழஙகலுமதுககா
லேடுவார்குழலவளையுமிருக்கையுய்த்திருந்தா
னீடுவார்திரைப்பொருநையந்தணடுறைநிருபன். (௯)

மற்றைவைகலவ்விருவரைப்பஞ்சவன்மதுரைக்
கொற்றவன்றனதவையிடையழைத்துநேர்கூட்டிக்

(௪) கயற்கணி என்றது-காமக்கிழத்தியை. ஆயம்-மகளிர்கூட்டம். (௬) வஞ்சினம்-சபதம். (அ) கோடருந்தகைக்கற்பு என்றது-மாறுபடுதலில்லாத பெருந்தகைமையையுடைய அறக்கற்பினை.

(௯) பரிபவம் - துன்பம்.

கற்றவேழிசைகேட்குமுன்கலத்தினும்போந்த
வெற்றிவேன்மதர்நெடுங்கணாள்விறலியைவைதாள். (க௦)

குற்றமெத்தனையெத்தனைகுணங்கள்யாழ்க்கோலுக்
குற்றதெய்வமேதிசைப்பதெவ்வுயிருடம்புயிர்மெய்
பெற்றவோசையெவ்வளவவைக்குததரம்பேசி
மற்றெனேடுபோடில்லையேல்வசையுனக்கென்றாள். (கக)

இருமையும்பெறுகற்பினளிளம்புவாளகலத்தின்
வருமரும்பெறற்கல்வியுமவாதின்மேலூக்கப
பெருமையும்பலர்விரும்புறுபெண்மையின்செருக்குந்
திருமகன்சவையறியவாய்திறககவேணடாவோ. (கஉ)

நெய்யுணபூஙகுழன்மடவரானின்னெடும்வாது
செய்யும்பூசலுக்கெதிரலாற்றீயவாய்திறந்து
வையும்பூசலுக்கெதிரலேன்மானம்விறறுனபோ
லுய்யும்பாவையரேயதற்கெதிரெனவுரைத்தாள். (க௩)

வென்றிமீனவன்விலககுவான்போலெதிாவிலககித்
துன்றுதார்குழன்மடந்தைமீபாடுமின்றேற்றோர்
வென்றமாதரார்க்கடிமையாய்விடுவேதேசபத
மென்றுமானமுணடாக்கலுமீழநாட்டரிவை. (க௪)

முந்தியாழிடந்தழீஇக்குரலவழிமுகிழ்விரல்போ
யுந்தவேபெருமிதநகையுட்கிடநதருமபச

(கக) குற்றமாவன—செம்பகை-பண்ணெடுவோத இன்பமில்லாத ஓசை. ஆர்ப்பு - மாததிரைகடந்தொலிததல. கூடம் - இசைவழிப்படாது மயஙகுதல். அதிாவு - இழுமெனும ஓசையின்றிச சிதறியுரைககும் உசசரிப்புடையதுமுதலியனவும்; நீாநினறிளகியதும், மெல்கியதும், வெந்ததும் தக்கநிலததிற பிறவாததும் இடிவீழ்ந்ததும், நோயுற்றதுமானமரஙகளும குணமாவன-அக்குறறஙகளொழிந்த, கொன்றை, கருஙகாலி, முருககு. குமிழ், தணக்குமுதலிய மரஙகள். தெய்வஙகளாவன - விஸ்வாமிததிரன், சமதக்கினி, சந்திரன், சூரியன், கௌதமன, காசிபன, ஈசன். தெய்வம்பொருளாலுயர்திணையேனும் சொலலா லஃறிணையாதலால் யா என்னும் அஃறிணைப்பன்மைப் பயனிலைகொணடது.

(கஉ) கலத்தின்வரு மரும்பெறற்கல்விஎன்றது-ஈழப்பாடினி, மரக்கலமேறிவந்தது கற்றகலவியாலாதலால் உடையாள் தன்மையையுடைமைமேலேற்றிக்கூறியது. (க௩) பூசல் - போர்.

(க௪) குரல் என்றது-குரலென்னுமோர் நரம்பினை. அன்புவந்தகாதலாள் என்றது - பாண்டியனதுகாமக்கிழத்தியை.

சந்தவேழிசையிறைமகன்ருழ்செவிக்கன்பு
வந்தகாதலாண்மழலையினமுதெனவார்த்தாள். (௧௫)

வீணைவாஙகினணமாடகமுறுக்கினள்விசித்து
வாணரம்பெறிந்திருசெவிமடுத்தனரியக்கர்
நாணமெல்விரனடைவழிநாவிளையமுதம்
பாணர்கோமகன்விறலியும்பலர்செவிநிறைத்தாள். (௧௬)

அரசனுட்கிடையறிந்திலரவைக்களத்துள்ளார்
விரைசெய்வார்குழற்பாடினிபாடலைவியந்தார்
புரைசைமானிரைப்பூழியனிலஙகையிற்போந்த
வரைசெய்குங்குமக்கொஙகையாள்பாடலைமகிழ்ந்தான். (௧௭)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தென்னவனுட்கோளெல்லைதெரிந்தனரவையத்துள்ளா
ரன்னவன்புகழ்ந்தவாறேபுகழ்ந்தனரவளைத்தானே
முன்னவனருளைப்பெற்றுமும்மையுந்துறந்தோரேனு
மன்னவன்சொன்னவாறேசொல்வதுவழக்காறன்றே. (௧௮)

பொன்றளிரனையாணமையற்புதுமதுநுகர்ந்துநீது
நன்றறியாதகன்னிநாடவனவையைநோக்கி
யின்றொருநாளிற்றேரத்தககதோவிதுவென்றந்த
வென்றடுவேற்கணுரைப்போமெனவிடுத்தான்மன்னே. (௧௯)

மருவிவாயமேத்தவிருந்திஞணமனைவந்தெயதிப்
புரவலன்றனதுபாட்டைப்புகழ்ந்தகேதபுகழ்ந்ததாகப்
பெருமிதந்தலைக்கொணடாளுப்பெருஙகளிப்படைந்துமஞ்சந்
திருமலரணைமேலார்வந்திளைத்தினிதிருந்தாளிப்பால். (௨0)

வணஙகுறுமருஙகிற்கற்பின்மடவரன்மதஙகிதானு
மணஙகிறைகொணடநெஞ்சளஙகயற்கணணிபாகக்
குணங்குறிகடந்தசோதிகுரைகழலடிக்கீழெய்தி
யுணங்கினள்கலுழ்கண்ணீரளொதுஙகிநின்றிதனைச்சொன்னுள். ()

---

(௧௬) விசித்து-கட்டமைத்து. (௧௭) உட்கிடை-உள்ளக்கருத்து. புரஙசை - யானைகட்டுங்கயிறு. இது புரைசை எனப் போலியாயிற்று.

(௧௮) மும்மை என்றது-மண், பெண், பொன், என்னு மூவாசைகளை. (௨0) விருந்தினள் என்றது - ஈழநாட்டுப் பாடினியை. மதங்கி - பாணஸ்திரி.

தென்னவனுகிவையஞ்செய்யகோல்செலுத்திக்காத்த
மன்னவவழுதிவாரவழிவழக்குரைப்பதாகு
னன்னவன்கருத்துக்கேற்பவவையருமனையரானுர்
பின்னடுகிலேமைதாக்கிப்பேசுவார்யாவரையா. (உ௨)

உன்னருடுணைசெய்தென்பாலுறுகண்ணேய்துடைப்பதென்ன
மின்னனுய்நீயோநாளைவெல்லுமாசெய்துமஞ்சே
லென்னவாகாயவாணியீறிலானருளாற்கேட்டு
மன்னருகற்பினுடன்மனைபுகுந்திருந்தாணமன்னே. (உ௩)

அன்றுபோன்மற்றைஞான்றுமமைந்தனன்பாடல்கேட்டுக்
குன்றுபோற்புயததானென்னற்கூறியவாறேகூற
மன்றுளார்பலருமன்னவணமேசொன்னுர்கேட்டு
நின்றபாணமடந்தைபாணடிநிருபனைநோக்கிச்சொல்வாள். (உ௪)

தென்னரேறனையாய்ஞாலமனுவழிசெங்கோலோச்சு
மன்னரேறனையாய்வாரவழக்கினையாதலாஃ
சொன்னவாறவையுஞ்சொல்லத்துணிந்ததுதுலேநாவன்ன
பன்னகாபரணர்முன்போய்ப்பாடுகேம்பாடுமெல்லே. (உ௫)

இருவரேம்பாட்டுங்கேட்டுத்துணிந்திவல்வென்றுளென்று
வொருவர்சந்நிதியிற்சொன்னுற்போதுமென்றுரைத்தாள்பாண்டித்
திருமகனனையவாறேசெய்மினீர்செய்மினென்ன
மருவளர்குழலினுர்தமனைபுகுந்திருந்தார்பின்னுள். (உ௬)

கலிவிருத்தம்.

தென்றனுடனுமந்திரசசெல்வரு
நன்றுநீதுணர்நால்வகைக்கேள்வியோ
ரொன்றவேகியொளிவிடுவெள்ளிமா
மன்றவாணர்மாமண்டபத்தெய்தினுர். (உ௭)

எய்தியம்மடமாதரையிங்குறச்
செய்திரென்னத்திருமகனேவலோர்
ரொய்திருேடிகொடித்தழைத்தாரொடு
மைதிகழ்ந்தவிழியார்வருவரால். (உ௮)

(உ௨) வாரம்-பட்சபாதம். உறுகண் - துன்பம். துடைப்பது- இது துவ்விகுதியீற்றுவியங்கோள்வினைமுற்று. இதனைக் "கொள்ளப்படாது மறப்பதறிவிலன் கூற்றுக்களே" என்பதாலு முணர்க.

(உ௭) நால்வகைக்கேள்வியாவன - கீதஞானம், இலயஞானம், சுருதிஞானம், தாளஞானங்கள்.

படிமையார்தவப்பாடினிவந்தெனக்
கடிமையாவனின்றையமின்றாலெனக்
கொடுமையார்மனக்கோட்டச்செருக்கொடுங்
கடுமையாகவந்தாள்கலத்தின்வந்தாள். (௨௯)

கற்புமிக்கெழுகற்புங்கருத்தினிற்
சிற்பரஞ்சுடர்சேவடிமேல்வைத்த
வற்புமிக்கெழுமெல்லவந்தாளரோ
பொற்புமிக்குளபத்திரன்பொன்னனாள். (௩0)

அலங்குமாரமோடங்கதமாதிபல்
கலன்கடாங்கிக்கலைஞர்குழாத்திடை
யிலங்குமாடமதுரைக்கிறைவரும்
புலங்கொணாவலர்போல்வந்துவைகினார். (௩௧)

அந்தவேத்தவைதன்னிலருங்கலம்
வந்தவேய்த்தடந்தோளிசைமாதராண
முந்தவேத்திசைபாடினணமுந்தையோா
சிந்தைவேட்டொன்றுஞ்செப்பினரில்லையால். (௩௨)

வீணைதோளிடனேந்தியவெண்மலர்
வாணிபாடவிருக்கையின்வைகியே
யாணரம்பெறிந்தின்னிசையோர்ந்தெழீஇப்
பாணர்கோமகன்பன்னியும்பாடுமால. (௩௩)

---

(௨௯) கோட்டம்-கோணல. கடுமை-விரைவு.

(௩0) கற்புகளிரண்டினுள்முன்னையது கலவியறிவின்மேலது.

(௩௧) இறைவர்-சோமசுந்தரக்கடவுள்.

(௩௨) எத்திசை என்றது-நால்வகைவருணவாழ்க்கினை; அதாவது, பிராமணர்முதலிய நால்வகைவருணப்பூதரைச. சிறுதேவபாணியாற்றுதித்து, மூவடிமுககால வெணபாவால், அவர்களணியையும், மாலையையும்,ஆடையையும், நிறத்தையுங்கொடியையுந்துதித்து அவர்களாலொன்று பெறுதல. இவற்றின் விரிவை மதிவாணனாரிசைநூலுட்காண்க.

(௩௩) வாணிபாடுஅஇருக்கையின்வைகிஎன்றது-கலைமகள்பாடும் அவ்வாசனத்தில் பத்திரன்மனைவியாருமிருந்தமையை. வாணி இருக்கையாவது - ஒன்பான்வகைப்பட்டவிருக்கைகளுள், பதுமாசனம்; அது காலடிகளைமாற்றிக குதிமேலாயிருத்தல். "பதுமமுகமுற் கட்டிதமேயொப்படி, இருக்கைசம்புடமயமுகம் சுவத்திகம், தனிப்புடமண்டிலமேகபாதம், உளப்படவொன்பதும், ஆருந்திரிதலில்லாதிருக்கை" எனவருஞ் சூத்திரத்தால் ஒன்பான் வீருத்தியுங் காண்க. அகரச்சுட்டுப்பதுமாசனத்தின் உயர்ச்சிமேல்நின்றது.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

குடங்கைநீரும்பச்சிலையுமிமையாக்குஞ்சரமும்
படங்கொள்பாயும்பூவணையுந்தருவாய்மதுரைப்பரமேட்டி
படங்கொள்பாயும்பூவணையுந்தருவாய்கையிற்படுதலைகொண்
டிடங்கடோறுமிரப்பாயென்றேசுவார்கடென்பேசுவனே. (௩௪)

தேனூர்மொழியாவிழிவழியேசெல்லாதவர்க்கேவீடென்று
நானுவேதப்பொருளுரைத்தாய்நீயேமதுரைநம்பரனே
நானுவேதப்பொருளுரைத்தாய்நீயேபாதிநாரியுரு
வானுயென்றுபிறர்பழித்தாலடியேன்விடையேதறைவேனே. (௩௫)

வரதனாகியெவ்வுயிர்க்குமாயாவிருத்திவலியடக்கிச்
சரதமானவீட்டின்பந்தருவாய்மதுரைத்தனிமுதலே
சரதமானவீட்டின்பந்தருவாய்வீடுபெறுவாரபோல்
விரதயோகநிலையடைந்தாயென்பார்க்கென்னுன்விளம்புவனே. ()

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கணனுதன்மதுரைப் பிரானையிவ்வாறு கருதியபாணியாற் க னிந்து, பண்ணுதல்பரிவட் டணைமுதலிசைநூல் பகர்முதற்றொழி லிருநான்கு, மெண்ணுறுவாரதல் வடிகதிடன்முதலா மெட்டிசை க்கரணமும்பயப்ப, மண்ணவர்செவிக்கோ வானவர்செவிக்கும் வா க்கினுணவிளையமுதம். (௩எ)

---

(௩௪) குடங்கை - உள்ளங்கை இமையாக்குஞ்சரமும் படங் கொள்பாயும் பூவணையும் என்றது. முறையே இந்திரனும், திருமா லும், பிரமனும், அடைந்தவாழ்வு சிவபெருமானைவழிபட்ட வழிபா ட்டாலென்பது தோன்றநின்றலால் குறிப்பெச்சம். ஏசுவார் என்ற து - புறச்சமயிகளை.

(௩௫) வரதன் - அருட்கொடையையுடையவன். மாயாவிருத் திவலியடக்கி என்றது-தனுகரணபுவனபோகங்களாய்க்கன்மத்துக் கேற்ற சரீரங்களைக்கொடுத்தலாகிய மாயாமலத்தின் றொழிலை. அ முக்கைக்கொண்டே யழுக்கை யொழித்தல்போல மாயையைக்கொ ண்டேயொழித்தலை. விருத்தி-தொழில். சரதம்-நித்தியம். வீடுபெ றுவார் சிவயோகிகள். யோகநிலையென்றது-சநகாதிகளுணரவுணர் த்திய சிவயோகநிலையை.

(௩எ) முதற்றொழிலிருநான்காவன-பண்ணல், பரிவட்டணை, ஆராய்தல், தைவரல், செலவு, கையூழ், விளையாட்டு, குறும்போக் கு என்பன. இசைக்கரணமெட்டாவன-வார்தல், வடித்தல், உந்த ல், உறழ்தல், உருட்டல், தெருட்டல், எள்ளல், பட்டடை என்ப ன. வாக்கினள் - வார்த்தாள்.

இடையிடுரேடேனைப் பிங்கலையியக்க மீசந்துமூலந்தொடுத்தி யக்கி, நடுவுறுதொழிலாற் பிரமரந்திராந்த நடைபெறவிசைக்குமு ள்ளாள, மிடறுவீங்காக்கண் ணிமைத்திடாவெயிறு வெளிப்படா ள் புருவமேனிமிரான், கொடிறது துடியாள் பாடலுமதுகேட் டனை வருமருகுதுகுலமடைந்தார். (௩அ)

கன்னிநாடுடையான் கைதவனெனும்பேர்க் காரணந்தேற்று வானெனத்தா, னின்னிசையறிஞு ஞகியுமுன்போ லியம்புவானெ ருப்படுகின்றான். முன்னவனருளாற் றன்மனக்கோட்ட முரண் கெடப் பொதுமையாஞேசுகி, யினனவடானே வென்றனனென் று னினையவாறனைவரு மொழிந்தார். (௩௯)

கரியுரைமொழிந்த கைதவனிலஙகைக கைதவப்பாடினிகழுத் திற், புரிகுழன்மாதை யிருத்தெனவிருத்தும் போதுமையிடஙகரந் திருந்த, வரியநாவலரீ தறபுதமீதற புகமென வறைந்தவைகாண, விரிகதிராமின்போன் மறைநதனாயாரும வியந்தனா பயந்தனன் வேந்தன். (௪௦)

செஙகணேரழகராடலீதென்றேயாவருநதெளிந்தனரேதுதி
யங்கஞயகர்தஙகருணேயினநிறனுமடியவரன்பையுநதூக்கித்
தங்கஞாருவிபெருகவானந்ததனிப்பெருஞ்சலதியிலாழ்ந்தார்
வஙகமேல்வந்தாளபிடாமிசையிருநதமாணிழைவிறலியைமன்னன்.

இறக்குவித்தவட்கு முந்தமுததார மெரிமணிக கலன்றுகில் வரிசை, பெறக்கொடுததேனே யவட்குமு ணமகிழ்சசி பெறசிலவ ரிசைதந்தவையிற், சிறக்கவந்தொருஙகு வைகிவானிழிந்த தெய்வ தக்கோயில்புக்கிருந்த, வறக்கொடியிடஞ்சேர் பெரும்புலவோர்க்கு மருஙகலஞதிகணல்கா. (௪உ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மன்னவர்வலிகளெல்லாந்தெய்வத்தின்வலிமுன்னில்லா
வன்னமாதெய்வஞ்செய்யும்வலியெலாமரண்மூன்றட்ட
முன்னவன்வலிமுன்னில்லாவெனப்பலர்மொழிவதெல்லா
மின்னபாண்மகளிற்காணப்பட்டதென்றிறும்பூதெய்தா. (௪௩)

(௩அ) உள்ளாளம் என்றது-இச்செய்புளிற்கூறிய இலக்கணத் தோடு கந்தருவராற்பாடப்படும்பாட்டு. (௩௯) கைதவன்-தவங்கை. கூடினவன் - வஞ்சகன். (௪க) சலதி - கடல்.

(௪உ) தெய்வம் - என்றது - விஷ்ணுமுதலியதேவர்களே.

மின்னியல்சடையிஞனைவிடைகொடுவலஞ்செய்தேகி
யின்னியமியக்கஞ்செய்யவெழில்கொடன்கோயிலெய்தித்
தொன்னிதிபெற்ருன்போலச்சுகுணபாண்டியனைப்பெற்று
மன்னியமகிழ்ச்சிவீங்கவைகினுனிராசராசன். (௪௪)

இசைவாதுவென்றபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ருங - க்கு திருவிருத்தம் - உககூஉ.

நாற்பத்தைந்தாவது,

பன்றிக்குட்டிக்குமுலைகொடுத்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இருளைக்கந்தரத்தில்வைத்தோன்றன்னிடத்தென்றுமன்பின்
றெருளைத்தந்தவட்குமாறுந்தெரிவையைபிசையால்வெல்ல
வருளைத்தந்தளித்தவண்ணமறைந்தனந்தாயாய்ப்பன்றிக்
குருளைக்குமுலைதந்தாவிகொடுத்தவாறெடுத்துசசொல்வாம். (௧)

முறையென விமையோர்வேண்டமுளைததநஞ்சயின்றுசான்று
யுறையெனமிடற்றில்வைததவும்பரான்மதுரைக்காரர்
திறையெனவெறிநீர்வையையதெற்கதுகுருவிருந்த
துறையெனவுளதோர்செல்வததொன்மணிமாடமூதூர். (௨)

தருநாதனுதிவானோதகுருவிருந்துநோற்பக
குருநாதனெனப்பேர்பெற்றுக்கோதிலாவரந்தேற்றில்
வருநாதன்சித்திரத்தேர்வலவனுருடனேகஞ்சத
திருநாதன்பரவவைகியிருக்குமசசிறந்தவூரில். (௩)

சுகலனென்றெருவேளாளனவன்மனைசுகலையென்பா
ளிகலருங்கற்பினுள்பன்னிருமகப்பெற்றுள்செல்வப்
புகலருஞ்செருக்காலன்னபுதல்வரைக்கடியாராகி
யகலருங்களிப்புமீதூரன்பினுல்வளர்க்குநாளில். (௪)

---

(௧) கந்தரம்-கழுத்து. மாறுந்தெரிவை என்றது-ஈழப்பாடினி யை. குறளை-விலங்கின்குட்டி. (௨) திறை-இறைப்பணம்.

(௩) தருநாதன் - இந்திரன். குரு - பிரகஸ்பதி. சித்திரத் தேர்வலவன் - சித்திரரதன் என்னுமோர் காந்தருவன். கஞ்சத்தி ரு - இலக்குமி.

தந்தையுந்தாயுமாயத்தறுகண்மிக்குடையராகி
மைந்தரும்வேடரோடுகூடிவெங்கானில்வந்து
வெந்தொழில்வேட்டஞ்செய்வார்வெயில்புகாப்புதற்கீழெய்தி
யைந்தவித்திருந்துநோற்குங்குரவனையங்குக்கண்டார். (ரு)

கைத்தலம்புடைத்துநக்குக்கல்லும்வெம்பரலும்வாரி
மெய்த்தவன்மெய்யிற்றுக்கவீசினர்வினையைவெல்லு
முத்தமன்வீக்கஞ்செய்தார்தவத்தினுக்குவரென்றுன்னிச்
சித்தநொந்தினையவஞ்சத்தீயரைச்செயிர்த்துநோக்கா. (௬)

தொழுந்தொழின்மறந்துவேடதொழிலுழந்துழல்வீர்நீர்மண்
ணுழுந்தொழிலுடையநீராற்பன்றியினுதரத்தெய்திக்
கொழுந்தழலனையவேனகுருளையாய்த்தந்தைதாயை
யிழந்தலமுறுமினென்னுவிட்டனன்கடியசாபம். (௭)

பாவத்தையனையமைந்தர்பன்னிருபேருமஞ்சிச
சாவத்தையேற்றெப்போதுதணிவதிச்சாபமென்ன
வாவத்தையகற்றுமீசனருட்கழனினைந்துவந்த
கோவத்தைமுனிவுசெய்தக்கடவுளர்குரவன்கூறும் (அ)

என்னையாளுடையகூடலேகநாயகனேயுங்கட்
கன்னையாய்முலைதந்தாவியளித்துமேலமைச்சராக்கிப்
பின்னையானந்தவீடுதருமெனப்பெண்ணோர்பாகன்
றன்னையாதரித்தோன்சொன்னான்பன்னிருதநயர்தாமும். (௯)

தொன்மைசால்குருவிருந்ததுறையதன்புறத்தவான
பன்மைசால்கானவாழ்க்கைப்பன்றிகட்சரசாய்வைகுந்
தன்மைசாறனியேனத்தின்றன்பெடைவயிற்றிற்சென்று
வன்மைசால்குருளையாகிப்பிறந்தனாவழக்கான்மன்னோ. (௧௦)

ஆனநாளொருநாளெல்லையரசருக்கரசனான
மீனவன்மதுரைநீங்கிமேற்றிசைககாணநோக்கி

(ரு) தறுகண - கொடுமை குரவன - பிரகஸ்பதி. ஐந்து என்றது - புலன்களின்மேனிற்றலாற் பணபாகுபெயர். (௬) பரல்-பருக்கைக்கல். உவர்-இவர்கள். வீக்கம் - அழிவு.

(௭) தொழுந்தொழில் மறந்து என்றது-தாம்பிறந்தவேளாளக்குலத்திற்குரிய, பெரியோரை வழிபடலைக்கைவிட்டமையை. ஏனம்-பன்றி. அலமுறல்-வருந்தல் (அ) ஆவத்து - இடையூறு. கடவுளர் – தேவர். (௧௦) கானவாழ்க்கை - இது இடைப்பிறவரல்.

(௧௧) மானம் மா - பெரியமிருகம். அடவி - காடு. தண்டா - நீங்காத.

மானமாவேட்டஞ்செய்வான்மத்தமாவுகைத்துத்தண்டாச்
சேனைதன்புறம்பேமொய்ப்பசெல்கின்றான்செல்லுமெல்லை. (௧௧)

மாவழங்கிடங்கடேரவல்லதோல்வன்காலொற்றர்
பாவடிசசுவடுபெற்றிப்படர்ந்துநாறழல்புலால்வாய்த்
தீவிழியுழுவையேனந்திரிமருப்பிரலைபுல்வாய்
மேவிடனறிந்துவல்லேவிரைந்துவந்தெதிரேசொன்னார். (௧௨)

மறத்துறைவேட்டமாக்கள்வல்லைபோயொடியெறிந்து
புறத்துவார்வலைகள்போக்கிநாயான்புறம்புபோர்ப்ப
நிறைதருமாவொதுக்கிகீட்டும்படைஞராயநிரைசூழ்நிற்ப
வறத்துறைமாறுகோலலானைமேலகொணடுநிறப. (௧௩)

சில்லரிதருடிகோடெங்குஞ்செவிடுறசிலையாநிற்பப்
பல்வகைப்பாவைகாட்டிப்பயில்விளிபிசையாநிற்பா
வல்லியமிரலைமையன்மானினமவெருளாநிற்ப
வில்லிறவலித்துவாங்கிமீளிவெங்கணைகடூர்தார். (௧௪)

கலிநிலைத்துறை.

செறிந்தமான்முறிந்ததாளசிதைந்தசென்னிசெம்புனற்
பறிந்தவாறுவெண்ணிணம்பரிந்துவீசகை*பிரு
மறிந்தவேழுயர்ந்தவேழமாண்டவெணகுவலலியம்
பிறிந்தவாவியோடும்வாயபிளந்தவாயவிழுந்தவே. (௧௫)

தொட்டபுற்கிழங்குவாடைதொடவிரைந்துகண்ணியுட்
பட்டவுமபொறிதருவைததபார்வைவீழ்ந்தடுத்தவுங
கட்டியிட்டவலைபிழைதருஞமலிகௌவகின்றவு
மட்டிலாதவொட்டிநின்றுமள்ளாவேலின்மாய்ந்தவே. (௧௬)

---

(௧௨) தோலவன்கால-தொடுதோலமாட்டிய முருட்டுக்கால்கள். அழல் - கோபத்தின்மேல நிறறலால் உவமையாகுபெயர். திரிமருப்புஇரலை-திரிகியகொம்புகளையுடையகலைமான். புல்வாய்-மான்.

(௧௩) மறம் - கொலைத்தொழில். ஒடி எறிதல் - மூலைபோக்குதல். வார்வலை - வாராலாகியவலை. அறம-நூன்மேனிற்றலால்தானியாகுபெயர். (௧௪) சிலலரி-ஒலிக்கும் ஒருகட்பறை. சில்-ஒலி. பார்வைகாட்டல்-புலிபோலப் புலியையும் மான்போல மானையும் காட்டுதல். பயில்விளி-அம்மிருகங்கள் தம்முளழைக்குஞ் சைகைபோல விளித்தல். (௧௫) ஏழுயர்ந்தவேழம் - ஏழுமுழமுயர்ந்தயானை.

* பிரிந்த என்பது எதுகைநோக்கிப், பிறிந்த எனநின்றது.

(௧௬) தொட்ட - கல்லிய. புற்கிழங்கு என்றது - பார்வைவலைகளைப்போல மிருகங்களைப் படுக்குங் கருவியாய்நின்ற,ஓர்புல்லின் கிழங்குகள்.

பட்டமாவொழிந் துநின்றமறவிலஙகுபல்சில
வட்டமாவளோந் துடுத்தவலையினுந்தியப்புறத்
தெட்டிநின்றகொலைஞர்மேலெதிர்ந் துமீளவெயில்வளைந்
தொட்டிஞரைமலையுமாப்பொறிக்கணஙகளொத்தவே. (கள)

வல்லியந்தொளைத்தகன்றுமான்றொளைத்தகன்றுவெங
கல்லியஙகுமெண்கினைத்தொளைத்தகன்றுகயவுவாய்
வெல்லிபந்தொளைத்துமள்ளர்விட்டவாளியிஙஙனஞ்
சொல்லினுஙகடிந் துபோய்த்துணித்தமாவளப்பில். (கஅ)

மடுத்தவாளியிற்பிழைத்துவலையைமுட்டியப்புறத்
தடுத்தமானைவெளவிநாயலைத்துநின்றவாதிநா
ளுடுத்தபாசவலையினின்றுமுயகுவாரையொயயெனத்
தடுத்தவாவிளைததுநின்றதையலாரையொததவே. (க௯)

மதியைநேர்வகிர்ந்துசெளவியனையவான்மருப்புவெங்
கதியவேழமீதுதாதுகாலுநீலமுகையினி
லுதியவேனுழைநதசெம்புனூழில்வீழுமுதிரநீா
முதியகானவரையின்மீதுமொய்த்ததீயையொத்தவே. (உ0)

மள்ளரோசைதுடியினோசைவயிரினோசைவாளிபோய்த்
தள்ளவீழ்விலஙகினோசைதப்பியோடுமானின்மேற்
றுள்ளுநாய்குரைக்குமோசைகானமூடுகொக்குவா
னுள்ளுலாயுடன்றொலிககுமுருமினோசைபுரையுமால். (உக)

இன்னவேறுபல்விலங்கெலாமலைத்திலஙகுவேன்
மன்னரேறுதென்னர்கோமகன்குடக்கினேகுவா
னன்னபோதொரேனமேனவரசிருக்குமடவிவாய்
முன்னரோடிவந்துநின்றுவந்தசெய்திமொழியுமால். (உஉ)

அறுசீரடியாசிரியவிருததம்.

எஙகளுக்கரசேகேட்டியிஙகுளவிருகமெல்லாந்
திங்களுக்கரசன்கொன்றுவருகின்றனென்றுசெப்ப

(கள) எயில் - மதில். ஓட்டல் - போாசெய்தல். (கஅ) கல்என்றது - மலைகளை. கயவுவாய் - பெரியவாய். சொல் - முனிவர்களிடுஞ்சாபம். பாசம் - ஆணவமலம்.

(உ0) தாது - மகரந்தம். காலும் - சிந்தும். முகை - அரும்பு. நீலமுகையினில் நுதிய என்பது - பண்புபற்றிய வுவமையாதலால் விடம்பூசிய என்னும்பொருளதாய் நின்றது. நூழில்-யானை.

(உக) வயிர்-ஊதுகொம்பு. (உஉ) ஏன அரசு-பன்றிவேந்து.

வெங்களிப்படைந்துபன்றிவேந்தனுமடுபோராற்றச்
சமகையுற்றெழுந்துபோவான்றன்னுயிர்ப்பெடையைநோக்கா. ()

இன்றுபாணடியனைநேரிட்டிருஞ்சமராடிவென்று
வன்றிறல்வாகையோடுவருகுவனேயோவென்றிப்
பொன்றுவனேயோநீயுன்புதல்வரைப்பாதுகாத்து
நன்றிவணிருத்தியென்னநகைப்பேடின்னகூறும். (உ௪)

ஆவியநகேகவிந்தவாகமிநகிருப்பதேயிப்
பாவியோமேனுளிந்தப்பறழினைவருத்ததெய்வ
மாவமராடிவென்றுவருதியேல்வருவேனன்றி
நீவிளிந்திடதுமாய்வேனிழலுக்குஞ்செயல்வேறுண்டோ. (உ௫)

போதுகமெழுகவென்றுப்பொருக்கெனவெழுநதுநீலத்
தாதுறழேனப்பாட்டிதனபுடைதழுவிசசெல்லும
பேதுறுபறழைநூக்கிப்பின்ருெடாந்தணைநதுசெல்லக்
காதெயிற்றெறுழிவேநதன்காலெனநடந்தானன்றே. (உ௬)

பல்வகைச்சாதியுள்ளபன்றியின்கணஙகளெல்லாம்
வெல்படைநதருகட்சேனைவீரராயமுன்புசெல்லச
செல்லெனநதெழிததுசசெஙகட்டீயுகமானமென்னு
மல்லல்வாம்புரவிமேல்கொணடெழுந்தனன்வராகவீரன். (உ௭)

முற்படுதுசியாகநடககின்றமுரட்காறபனறி
மற்படுசேனைநேரேவருகின்றமன்னர்மன்னன்
வெற்படுதடந்தோள்வன்றுள்வீரர்மேற்சீறிசசெல்லப்
பிற்படவொதுஙகிவீரர்பெய்தனரப்புமாரி. (உ௮)

சொரிந்தனசோரிவெள்ளஞ்சொரிந்தனவீழ்ந்தயாக்கை
சரிந்தனகுடாகளென்புதகாநதனவமும்புமூளை
பரிந்தனசேனநகாகம்படர்ந்தனவுயிருமெய்யும்
பிரிந்தனவேனநின்றபிறைமருப்பேனவீரர். (உ௯)

(உ௪) நேரிட்டு - எதிர்தது. (உ௫) ஆவி என்றது—உயிர் போன்ற கணவனை. பறழ் - குட்டி. தெய்வம் என்றது—பழவினையை. வருத்தது என்பதில் துவ்வீறுதொகுத்தல். (உ௬) நீலத்தாதுறழ் ஏனப்பாட்டி என்றது-நீலோற்பலத்தின் மகரந்தத்தையொத்த கருநிறம்வாய்ந்தபெண்பன்றியை. பேதுறல்-மயங்கல். நூக்கல்-தள்ளல். காது எயிறு - வக்கிரதந்தம். எறுழி - பன்றி. கால் - வாயு.

(உ௮) துசி-அணி. அம்பு-அப்பெனவலிந்துநின்றது.

(உ௯) படர்தல் - பிரிதல்.

பதைத்தனரெரியிற்சீறிப்பஞ்சவன்படைமேற்பாய்ந்து
சிதைத்தனர்சிலரைத்தள்ளிச்செம்புனல்வாயிற்சோர
உதைத்தனர்சிலரைவீட்டியுரம்புதைபடக்கோனேறி
வதைத்தனர்சிலரைநேரேவகிர்ந்தனர்சிலரைமாதோ. (௩௦)

தாள்சிதைந்தாருஞ்சில்லோர்தலைசிதைந்தாருஞ்சில்லோர்
தோள்சிதைந்தாருஞ்சில்லோர்தொடைசிதைந்தாருஞ்சில்லோர்
வாள்சிதைந்தாருஞ்சில்லோரவரையறுத்தலரோன்றீட்டு
நாள்சிதைந்தாருஞ்சில்லோர்நராதிபன்சேனைவீரர். (௩௧)

கண்டனர்கன்னிநாடுகாவலனமைச்சராசீறறங
கொண்டனர்முசலநேமிகூறறெனவீசிடாதத்தார்
விண்டனர்மாண்டார்சேனைவீரருமனையவெல்லைப்
புண்டவழெயிற்றுவேகதைப்புடைகினறபேடைநோக்கா. (௩௨)

எவியசேனையெல்லாமிறந்தனவினிநாஞ்செயய
லாவதென்வாளாநாமுமழ்வதிவகெனனைததப்பிப
போவதேகருமமென்றுபுகன்றதததுணையைநோககிச
சாவதையஞ்சாவேனததனியனசொன்றுசாற்றும். (௩௩)

நுண்ணறிவுடையராகிநூலொடுபழகினுலும
பெணணறிவென்பதெல்லாம்பேதைமைததாதலாலுன்
கணணறிவுடைமைகேற்றகாரியமுரைததாய்மான
மெணணறிவுடையோாக்கெலலாமிழுககுடைத்தன்றோவீதால். ()

தூஙகிருள்வறுவாய்சசிஙகமிரணடுதைறைதுறையின்மாடோர்
லாஙகிருமருப்புககேழல்வந்துநீாபருகிமீளும
வீஙகிருளுடற்காரேனமொன்றுறைதுறையில்வீரத்
தாஙகிருமடஙகனீாக்குததலைப்படவஞ்சுமன்றே. (௩௫)

அத்திடமரபின்வந்துபிறந்துளேனுதலாலே
கைத்திடுதாரான்வீரஙகவர்ந்திசைதிசையும்வானும்
வைத்திடவல்லேனன்றிமடிந்திடவலலேனுகிற்
பொய்த்திடுமுடம்பேயன்றிப்புகழுடமபழிவதுண்டோ. (௩௬)

கலிநிலைத்துறை.

நீநில்லெனததன்படைதன்னைநிறுத்திநீதென்
கானில்லெனவாழ்கருமாவின்கணஙகளெல்லா

---

(௩௧) வாள்-கைமேல் நின்றதுவிடாத ஆகுபெயர்.

(௩௫) தூங்கல்-தங்கல். காரேனம் என்பதில்—கருமை பெரு மைமேல்நின்றது. (௩௬) திடம் - வீரம்

மூனில்லுயிருண்டனமென்றினியோடல்கூடற்
கோனில்லெனவாரப்பவன்போலக்கொதித்துநோர்தான். (௩௭)

நிலத்தைக்கிளைத்துப்பிலங்காட்டிநிமிர்ந்ததுள்வான்
நலத்தைப்புதைப்பத்தனியேனவரவுநோக்கி
வலத்தைப்புகழ்ந்தான்வியந்தான்சிலைவாங்கிவாளிக்
குலத்தைசசொரிந்தான்பொருனைத்துறைக்கொற்கைவேந்தன். ()

குறித்துசசெழியன்விடுவாளியைக்கோலவேந்தன்
பறித்துச்சிலவாளியைவாய்கொடுபைம்புலென்னக்
கறித்துச்சிலவாளியைககால்கொடுதேய்த்துததேய்த்து
முறித்துசசிலவாளியைவாலின்முறிததுநின்ருன். (௩௯)

மானம்பொருதுமதியின்வழிவந்தவேந்தன்
ருனம்பொருதுகவிழ்க்கும்புகர்த்தந்திகையி
லூனம்பொருதமுசலங்கொடுத்தேறியுய்ததா
னேனம்பொருதார்த்திடியேற்றினெழுந்ததன்றே. (௪0)

தந்திப்பொருப்பைத்துணிக்கென்றுதழன்றுசீற்ற
முந்திக்கதலிக்கொழுந்தணடெனவூசலகையைச
சிந்திப்பிறவாளெயிற்ருேசசிசசிதைததுவீட்ட
முந்திக்கடுந்தேர்மிசைப்பாய்ந்தனன்மூரிததாரான். (௪௧)

திணடேர்மிசைநின்றடனேமிதிரிததுவிட்டான்
கண்டேனவேந்தன்விலக்கிககடுங்காலிற்பாய்ந்து
தணடேருடையததகாத்தான்பரிகனனிறபாய்ந்து
வண்டேறுதாரான்விடவேலைவலந்திரித்தான். (௪௨)

சத்திப்படைமேல்விடுமுன்னாததறுகணவீரன்
பத்திச்சுடாமாமணித்தாரப்பரிமாவினபின்போய்
மொத்திக்குடர்செம்புனல்சோரமுடுகிக்கோட்டாற்
குத்திசசெருத்தான்பொறுததானலன்கூடல்வேந்தன். ௪௩)

மண்ணிற்குதித்துவலிகண்டுவராகவேந்தை
யெண்ணித்தலையிற்புடைத்தான்கையிருப்புத்தண்டாற்

(௩௮) பிலம்-பாதலம். பொருநை-தாம்பிரபர்ணி. கொற்கை-வையைத்துறை. (௩௯) கோலம்-பன்றி. புகர்-புள்ளி. முசலம்-இருப்புலக்கை. (௪௧) ஊசல்கை-ஊசல்போலாடுந்துதிக்கை. (௪௩) சத்திப்படை-வேர்படை. மணித்தார்-கிண்கிணிமாலை.

புண்ணிற்படுசெம்புனலாறுபுடவிபோர்ப்ப
விண்ணிற்புகுந்தான்சுடர்கீறிவிமானமேலால். (௪௪)

வேனிற்கிழவோனில்விளங்கிவியந்துவானோர்
தேனிற்பொழிபூமழைபெய்யாளைநதுதெய்வக்
கானத்தமுதுண்டிருகாதுகளித்துவீர
வானத்தமுதுண்டரமங்கையர்கொங்கைசேர்ந்தான். (௪௫)

கலிவிருத்தம்.

பின்றுணையாயபெடைத்தனியேன
மென்றுணைமாயவிருப்பதுகற்போ
வென்றிலனேனும்விசும்படைவேனு
வென்றிகல்வேந்தையெதிர்ந்ததுருத்தே. (௪௬)

விறனவில்பேட்டைவிளிப்பதுவேந்தற்
கறனலவென்றவனாள்வினைமள்ளர்க
கிறைமகனானசருச்சரனென்றோ
மறமகனேர்ந்தமராடவிளைந்தான். (௪௭)

நனிபொழுதாடமராடினனஞ்சிற்
கனிசினவன்பெடைகாய்சினவேடத்
தனிமகனைத்தரைவீட்டினதாற்ற
வினியிலையென்னவிளைத்துயிர்சோர்வான். (௪௮)

இரும்புசெய்தண்டினையிம்மெனவோச்சிப
பொருபடைசென்னிபுடைத்துவிளிந்தான்
விருந்தினராயிருவோருமவிமானத்
தருந்திறல்வானமடைந்தனரன்றே. (௪௯)

வன்றிறன்மன்னவர்மன்னவனுந்தன்
பொன்றிகழ்மாநகர்புக்கனனிப்பாற்
பன்றிவிழுந்துபருப்பதமாகா
நின்றதுபன்றிநெடுங்கிரியென்ன. (௫௦)

(௪௪) விண - வீரசுவர்க்கம். சுடர்கீறி என்றது - சூரியமண்டலத்தின் வழியேசென்று திவ்யதேகம் பெறுதலை.

(௪௫) வேனிற்கிழவன் - மன்மதன். (௪௭) விறல் - வெற்றி. விளித்தல்-மாய்த்தல். ஆள்வினை மள்ளர்க்கிறைமகன் என்றது-வேட்டமாக்களின் தலைவனாகிய சருச்சரனை. (௫௦) பருப்பதம் - மலை. பன்றிநெடுங்கிரி-வராகமலை.

அன்றுதொடுத்ததனுக்கதுபேரா
யின்றும்வழங்குவதிம்பரிலந்தக்
குன்றிலருந்தவர்விஞ்சையர்கோபம்
வென்றவரெண்ணிலர்வீடுறநோற்பார். (௫௧)

கலிநிலைத்துறை.

என்றுகூறியவருந்தமிழ்க்கிறைவனைநோக்கித்
துன்றுமாதவரறிவிலாசசூகரவுருவக்
குன்றின்மீதருந்தவரெலாங்கோதறநோற்று
நின்றகாரணம்யாதெனக்குறுமுனிநிகழ்த்தும். (௫௨)

வேனில்வேளனவிளங்குவிசசாதரனென்னுந்
தானயாழ்மகன்புலததியன்றவநதினுக்கிடையூ
ருனபாணசெயப்பனறியாசசபிததனனறவோ
னேனமாகுவோனுய்வதென்றெனகசெனமுனிவன். (௫௩)

மன்னாமன்னனுந்தெனனவனவந்துரின்வனததிற
றுன்னுபல்வகைவிலஙகெலாஙதொலைததுனைமாய்க்கும்
பின்னரிவ்வுருப்பெறுகெனப்பணித்தனனியக்க
னன்னவாறுவ-திறநதுபின்பழவுருவடைநதான். (௫௪)

ஆயபுணணியவிஞ்சையனுகமாய்கிடநத
தூயரிதாலவவரைமீமிசைததுறநத
பாயகேள்வியரிறைகொளப்பட்டதெவ்வுயிர்க்கு
நாயனாமதுரேசருநயந்தவணுறைவார். (௫௫)

என்றகத்தியன்விடைகொடுத்தியமபினனிப்பாற்
பன்றியேற்றையும்பாட்டியும்பைம்புனததிட்டுச
சென்றவிந்தபின்பன்னிருகுருளையுந்திகைப்புற்
றன்றலக்கணுமுழந்தமையாரளந்துரைப்பார். (௫௬)

ஓடுகின்றனதெருமரலுறுவனநிழலைத்
தேடுகின்றனதாய்முலைதநீயபாலவேட்டு
வாடுகின்றனதாகவெம்பசிநனிவருதத
வீடுகின்றனவெயில்சுடவெதும்புகின்றனவால். (௫௭)

(௫௨) அருந்தமிழ்க்கிறைவன் - அகத்தியமுநிவன்.

(௫௪) பணித்தல் - அருளிச்செய்தல். (௫௫) இறைகொளல்- தங்கல். (௫௬) ஏறு-ஐகாரச்சாரியைபெற்று இடையில் வல்லொற்றுவிரிந்து ஏற்றையெனநின்றது. (௫௭) தெருமரல் - சுழலல்.

இன்னவாறிவையணங்குறமெல்லேவேல்வல்ல
தென்னராகியதேவர்கடேவரங்கயற்கண்
மின்னனுளொடுமின்னவிர்விமானமீதேறி
யன்னகானகத்திச்சையாலாடல்செய்திருந்தார். (௫௮)

எனமென்பறழுருகணேய்க்கிரஙகினரிசசை
யானவன்புதந்தத்துயரகற்றுவானின்ற
மானவன்புடைப்பேடையின்வடிவெடுத்தயருங
கானவன்பறழ்கலஙகளுர்கலஙககநேர்வந்தார். (௫௯)

கிட்டுகின்றதந்தாயெதிருகுட்டியுங்கிட்டி
முட்டுகின்றனமொய்ப்பனமுதுகுறததாவி
யெட்டுகின்றனகால்விசைத்தெறிவனநிலததை
வெட்டுகின்றனகுதிப்பனவோடுவமீளவ. (௬௦)

எனமின்னமுஙகாணபரிதாகியவேன
மானமெயம்மயிர்முகிழ்த்திடதழுவிமோந்தருளின
மானமென்முலேயருத்திமாவலனும்வன்றிறனு
ஞானமும்பெருந்தகையுநற்குணஙகளுநல்கா. (௬௧)

துஙகமாமுகமொன்றுமேசூகரமுகமா
வஙகம்யாவையுமானிடயாக்கையவாக்கிக்
கஙகைநாயகன்கடவுளாநாயகன்கயறகண
மஙகைநாயகன்கருணேயாந்திருவுருமறைநதான் (௬௨)

இம்மையிப்பவத்தன்னேயாயினிவருபவமுஞ்
செம்மைசெய்தசேதனததைபுஞ்சேதனஞ்செய்தா
ரெம்மையெப்பவததாயினுமெனேப்பலவுயிர்கத
மம்மையப்பராய்க்காப்பவரவரலாலெவரே (௬௩)

பன்றிக்குட்டிக்குமுலேகொடுத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௫௪ - க்கு திருவிருததம் - ௨௨௫௫.

(௫௮) இச்சை என்றது. இசசாசத்தியை (௫௯) அன்புதந்து- அன்புகூர்ந்து. மானம் - மிருதி. அனு-பசித்துன்பம். (௬௧) எனம் இரண்டனுள் முன்னேயது, திருமாலாகிய பன்றியை. பின்னது சோமசுந்தரக்கடவுளருளுருவாகியபனறியை. (௬௨) சூகரம்-பன்றி.

(௬௩) செம்மை - புனிதம். சேதனம் - அறிவுள்ளது. அசேத னம் - ப(

சிவமயம்.

நாற்பத்தாறாவது,

பன்றிக்குட்டிகளைமந்திரிகளாக்கியபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

தந்தைதாயிழந்தலமருங்குருளையைததாயாய
வந்துநாயகன்முலைகொடுத்தருளியவகையீ
தந்தவாறிருமைந்தருமந்திரராகி
யெந்தையார்சிவபுரம்புகுந்திருந்தவாறிசைப்பாம். (க)

ஆதிநாயகன்றிருவுருமறைந்தபினனைய
கோதிலாறிரண்டேனமாக்குமாருங்காலைச
சோதியாறிரண்டருகர்போறறோன்றியப்பொருப்பி
லோதியாய்ந்தபல்கலைஞாயொருங்குவீற்றிருந்தார். (உ)

அனையராயவர்வைகுநாளறைபுனற்கூடற
புனிதநாயகனருட்டிறமுயிர்க்கெலாம்பொதுவா
யினியவாவனவென்பதையாவருந்தேற
வனிதைபான்மொழிமங்கைதன்மணாளனைவினவும். (ஙு)

வெவ்விலங்கினும்வெய்யவாயசேதனவிலங்கா
மிவ்விலங்கெயிற்றேனமென்குருளைகட்கிரங்கிக்
கைவ்விலங்கினையெயதீகருணையாய்முலைதந்
திவ்விலங்கறிவகற்றியதியாதெனவிறைவன். (ச)

அகிலவேதமுமாகமபேதமுமம்மைச
சகலசீவதயாபரனென்றுரைசால்பா
லிகலில்சேதனமசேதனமாகியவிரண்டும்
புகலில்வேறலவெமக்கவைபொதுமையவகனல். (ரு)

தாயிழந்துவெம்பசித்தழலகஞ்சுடத்தழன்று
காயுமாதபம்புறஞ்சுடக்கானிடைக்கிடந்து

(க) தந்தை என்றது-முற்பிறப்பில் ரிங்கியென்னும் பெயரை யுடைய யக்ஷனாகிய பன்றியரசை. (உ) அருக்கர் - சூரியர்.

(ஙு) உயிர்க்கெலாம் எனறது-பிரமன்முதல் பிபீலிகாந்தங் காறுமுள்ள ஆன்மகோடிகளை. (ச) கைவிலங்கு-யானை. ஆய்-தாய்.

(ரு) அகிலம்-அழிவில்லாதது. ஆகமபேதமென்றது, இருபத் தெட்டு சிவாகமங்களை. (சு) ஆதபம்-வெயில். (எ) களைவில்பாசம் என்றது-ஆன்மபோதத்தோடு கலந்துநின்ற ஆணவமலத்தை.

தீயுமேனமென்குருளைகடெருமரவிரங்கி
யாயுமாமுலையளித்துயிரளித்தனமதனால். (௬)

அளவிலாற்றலுந்திறனுநல்லரும்பெறற்கல்வி
விளைவுஞானமுமகிடைத்தனர்மீனவற்கினிமேல்
வளைவிலாதகோலமைசசராய்வளம்பலபெருக்கிக்
களைவில்பாசநீத்தெம்பெருங்கணத்தவராவார். (எ)

என்றுநாயகனுயகிக்கிறைகொடுதெதியம்பி
யன்றுமீனவன்கனவில்வந்தரசகேள்பன்றிக்
குன்றிலேனமாமுகத்தராய்ப்பன்னிருகுமரா
வென்றிவீரராய்வைகுநர்மிக்கறிவுடையாா. (அ)

அவரைநின்கடைக்கமைசசராக்கோடியென்றளவில்
சிவபரஞ்சுடரருள்செயசசெழியாகோவேநதன்
கவலருகளிப்புடையனுய்ககணமலாநதெழுமான்
றவழ்நெடுந்திரைக்கருஙகடறததிநீநதெல்லே. (௯)

மாண்டகேள்விசான்மநதிராகருணாததியம்மலேமேற்
காண்டகேனமாவீரரைக்கொணர்தெனக்கருணை
பூண்டகாவலனமைசசருமபோயவர்ககணடு
வேணடவீரருமீணடினுாமீனவனதிருமுன். (௧௦)

வந்திறைஞ்சியவராகமாமைந்தரைநேர்கண
டந்தமில்களிப்படைந்துவேந்தமைசசியற்கிழமை
தந்துவேறுபல்வரிசையுந்தக்கவாநலகிக்
கந்துசிறியகடகரிக்கைதவன்பினனா (௧௧)

பழையமந்திரக்கிழார்மடப்பாவைபோல்வாரை
விழவுசால்கடிமஙகலம்விதியினுற்புணாத்தி
யழகிதாமெனநடததினனையருமவீரக்
கழலினுற்கொருகவயமுஙகணணுமாய்நடப்பார். (௧௨)

கலிநிலைத்துறை.

உடம்பாறிரண்டிற்குயிரொன்றெனவொன்றியைவாய்
விடம்பாயரவம்விழுஙகும்மிரையொத்துநெஞ்சந்

(௯) கடை-திருவாயில. எலலே எனறது-விடியறகாலையை.

(௧௧) கந்து-கட்டுத்தறி. (௧௨) கவயம்-கவசம்.

(௧௩) ஐவாய்-ஐந்துதலை. திடம் - உறுதி. கல்வியிடம்பாடு. நல்கும்பயன் என்றது-இம்மையில் ஒருவற்குகற்றகல்விபுகழையும், பொருளையும் பெருக்கி மகிழ்வுறுத்தி, மறுமையிலும் உயிர்சென்றுழிச்சென்று பயன்தந்து மகிழ்வுறுத்தலை.

திடம்பாடுகொள்ளவினைவாங்கிச்செழியன்கல்வி
யிடம்பாடெல்லும்பயன்போன்மகிழ்வெய்தநின்றார். (௧௩)

நல்லாவின்பாலினறுந்தேன்கலந்தென்னப்பன்னூல்
வல்லாருமாகிமதிநுட்பருமாகிசசோர்வில்
சொல்லாலடையார்மனமுங்களிதூங்கசசொல்லிப்
பல்லார்பிறர்சொற்பயனுய்ந்துகவரவல்லார். (௧௪)

பழையேமிறையூழ்கொளப்பட்டமென்றேமாப்பெய்தா
ருழையேவல்செய்யுஞ்சிறார்போலவொதுங்கிவேந்தன்
விழைவேததனைவிடம்போலவெறுத்துவெஃகா
ரழல்போலணுகாரகலார்நிழலனனநீரார். (௧௫)

மறுக்குஞ்செயனீத்துநடக்கையின்வையத்தோரை
யொறுக்கும்பொருளும்பணிகேட்கையினென்னலாரைச
செறுக்கும்பொருளுங்கவரார்வினைசெல்வமாக்க
ளிறுக்கும்பொருளேயிறைவற்கிவரீட்டுஞ்செல்வம். (௧௬)

மறத்தானவேலான்மனக்கொள்கைதந்நெஞ்சுள்வான
நிறத்தாடிநீழலெனத்தோற்றநிறுத்துமற்ற

---

(௧௪) அடையார்மனமுங் களிதூங்கசசொல்லி என்றது-வழு வின்மை, சுருங்குதல், விளங்குதல், இனிதாதல், விழுப்பயன் தருதல், என்னுங்குணங்களொருங்கமைந்து பகைவரும் நட்பினை விரும்பும்வண்ணம் சொல்லும் சொல்லாற்றலையுணர்ததிநின்றது. பல்லார் என்றது-பரிசனங்களை. பிறர் என்றது-பகைவர்முதலாயினோரை. கவரல்-ஈண்டு, உண்மையுணர்தலின்மேலது.

(௧௫) ஊழ்கொளல்-நன்குமதிக்கப்படல். ஏமாப்பு-இறுமாப்பு. விழைவு-விருப்பம். ஈண்டு அரசன்விரும்பும் பொருண்மேல் நின்றது. வெஃகல்-விரும்பல்.

(௧௬) மறுக்குஞ்செயல் நீத்துநடத்தல் - தீக்கொளுத்தல்,நஞ்சிடுதல், திருடுதல், அறலைததல், சூறையாடல், பிறர்மனைநயத்தல் முதலியதீசசெயல்களைவிலக்கி அரசன்கோற்கீழடங்கியொழுகுதல். ஒறுக்கும்பொருளுங்கவரார் என்றது-தங்கோற கீழ்வாழுங்குடிகள் குற்றஞ்செய்யின் அவரைத்தூயராக்குதற்பொருட்டுத்துன்பஞ்செய்தல், பொருட்கோடல், கொல்லுதல் என்னும்மூவகை ஒறுத்தலில் ஒரோவழிதுன்பஞ்செய்யும் ஒறுப்பொன்றேயன்றி ஏனைப்பொருள்கோடல்முதலியவின்மை. ஒன்னாரைச் செறுக்கும்பொருளுங் கவரார் என்றது-பகைவர்பால்திறைகோடலேயன்றி அவர்கருவூலப்பொருள்முதலியகவராமையை. வினைசெல்வம்-வினைதல்முதலியவற்றால்வரும் செல்வம். (௧௭) வானநிறத்தாடி என்றது - ஆகாயத்தைப்போலப் புகைநிறம்வாய்ந்த கண்ணாடியை. நிறுத்து என்றது-அரசனது மனக்கொள்கையை, இங்கிதம், வடிவு, தொழில்,சொல் முதலியவற்றாலளக்காது மனத்தொடு கண்ணுமுகமுங்கலந்தன ஆதலால் அவற்றாலளந்தமையை. இழைத்தல்-செய்தல்.

தறத்தாரெனிலாற்றுவரன்றெனிலாக்கமாவி
யிறத்தான்வரினுமனத்தானுமிழைக்கவெண்ணு. (கள)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இன்னவாறெழுகும் பன்னிருவோரு மீகையுந்தருமமும் புக ழுந், தென்னர்கோமகற்கு வைகலும்பெருகத் திசையெலாம்விசய முண்டாக்கிப், பன்னகாபரணன் சிவபுரமடைந்து பரன்கணநாத ருட்கலந்து, மன்னிவீற்றிருந்தார் மனனர்மன்னவனும் வான்பதம டைந்துவீற்றிருந்தான். (கஅ)

பன்றிக்குட்டிகளைமந்திரிகளாக்கியபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ருசு - க்கு - திருவிருத்தம் - உஉஎரு.

நாற்பத்தேழாவது,

கரிக்குருவிக்கு உபதேசஞ்செய்தபடலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

வரிக்குருகிப்பத்திரற்குப்பலகையிட்டமணிகண்ட
னரிக்குருளைவடிவானவடல்வீரர்க்கரசன்பாற
பரிக்குமமைச்சியலளித்தபரிசுரைத்தாமபசுபதியாற்
கரிக்குருவிகுருமொழிகேட்டருளடைந்தகதைபகர்வாம். (க)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மன்னவனிராசராசன்வானவர்க்கரசனான
பின்னவன்குமரனானபெருவலிமடங்கலன்னான்
றன்னலரடுபோசாயக்குஞ்சுகுணபாண்டியனீர்ஞால
மின்னநீர்த்தறக்கோலோச்சியீங்குடைநிழற்றுநாளில் (உ)

ஆற்றல்சாலொருவன்மேனாளாற்றவுமறனேயாற்றி
மாற்றமில்சிறிதுபாவஞ்செய்ததன்வலத்தால்வந்து
தேற்றமில்கயவாயாகிச்செனித்தலாற்காகமாதி
கூற்றெனவூற்றஞ்செய்யக்குருதிசோர்தலையதாகி. (௩)

(க) வரி – இசைப்பாட்டு. அரி-பன்றி. (உ) வானவர்க்கரசனானபின்-இந்திரபதமடைந்தபின். (௩)மேனாள்-முற்பிறப்பு. கயவாய்-கரிக்குருவி.

புட்கெலாமெளிதாயூறுபாடஞ்சிப்புறத்துள்வைகி
யுட்கிநீள்வனத்துட்போகிவழிமருங்கொருசார்நிற்கும்
கட்கவிழ்ந்தொழுகப்பூத்தகவிழிணர்மரமேல்வைகி
வெட்கமீதூரசசாம்பிவெய்துயிர்த்திருக்குமெல்லை. (௫)

விடையவனீறுபூசுமெய்யவன்பூணடகண்டித்
தொடையவன்புறம்புமுள்ளுந்தூயவன்குடையுங்கையி
லுடையவன்றருமதீர்த்தயாதநிரையொழுக்கம்பூண்ட
நடையவனொருவனந்தநறுந்தருநிழலிறசார்ந்தான். (௬)

இருந்தவன்சிலரைநோக்கியியமபுவானெவாக்கும்பேறு
தருந்தலந்தீர்த்தமூர்த்திதன்மையிற்சிறந்தவன்பு
வருந்தமிழ்மதுரைபொற்றாமரைத்தடஞ்சுந்தரேசப்
பெருந்தகையென்றுசான்றோர்பேசுவராதலாலே. (௬)

ஓரிடத்தினையமூனறுவிழுப்பமுமுளதாகப்
பாரிடத்திலலையேனைப்பதியிடநொனறேயென்றுஞ்
சீருடைத்தாகுங்கூடறசெழுநகரிடத்தம்மூன்றும்
பேருடைத்தாகுமென்றுறபிறிநொருபதியாதென்றான் (௭)

இம்மதுரேசன்சேவித்தேததுவோர்க்கெளியனுகிக்
கைம்மலாநெல்லிபோலக்கருதியவரங்களெலலா
மிம்மையினுடனேநல்குமேனையநலத்துவானே
ரம்மையினன்றிநல்காராதலாலதிகனென்றான. (௮)

மற்றதுகேட்டுகொம்பாவைகியசயவாயஞானம்
பெற்றதுபறவையாகிப்பிறந்ததும்பிறவுந்தேற்ற
முற்றதுநாமிசசன்மமொழிப்பதற்கறவோனிங்ஙன்
சொற்றதேயுறுதியென்றுதுணிவுகொணடெழுந்ததன்றே. (௯)

ஆய்மலர்க்கானநீங்கியாடகமாடக்கூடற்
போய்மலர்க்கனககஞ்சப்புணணியப்புனறோய்ந்தாம்பல்
வாய்மலர்க்கயலுணகணஞுணமஞுளனைவலஞ்செய்தன்பிற்
றோய்மலர்க்கழலிஞனையகதிஞறறெழுதர்ச்சித்தே. (௧0)

---

(௫) புறம் - நகர்ப்புறம். உட்கல் - வருந்தல். கவிழிணர்மரம் - மாமரம்; "கீழிணர்நின்ற மேற்பகைமாவின்" என்றூர்பிறர். சாம்பி- சோர்ந்து. (௬) கடைப்பிடி - ஈறுதொக்குக்கடைஎனநின்றது.

(௭) சீர் - திருவிழாச்சிறப்பு. விழுப்பம் - மேன்மை.

(௧0) அகத்திஞற்றெழுது என்றது - மானதபூசையை.

இன்னணமூன் றவைகல்கழிந்தபினெம்பிராட்டி
தன்னமர்காதலானைத்தாழ்ந்தெதிர்நோக்கியைய
வென்னையிக்கயவாய்செய்யுஞ்செயலிதன்வரவியாதென்ன
முன்னவனதன்றன்செய்திவரவெலாமுறையாற்கூறு. (கக)

பத்திமைநியமம்பூண்டபறவைமேற்கருணைநாட்டம்
வைத்திமையாதமுக்கணமறைமுதலொருசேய்க்கன்று
நித்தியநிலைமைநல்கிநேர்ந்தவெங்கூற்றைக்காய்ந்த
சத்தியஞானமித்திஞ்சயத்தினையுபதேசிததான். (கஉ)

கலிவிருத்தம்.

உவமையற்றவனுரைத்தமந்திரஞ்
செவிமடுத்தலுஞ்சிறறுணாசசிபோய்ப்
பவமகற்றிடப்படுகரிகுருகு இ
கவலைவிட்டரன்கழல்வழுத்துமால். (கங)

எணணிலாவுயிரகநிறைவபோற்றிவான்
றணணிலாமதிசசடிலபோற்றியென்
புணணியப்பயன்போறறியஙகயற்
கணணிநாதநின்கருணைபோறறியால். (கச)

தெளிதலின்றியேசெயததீமையால்
விளியுமென்னையுமாளலவேணடுமோ
வெளியரெஙகுளாரெனறுதோஙதுதோங்
தளியையாவதுனனருளினவணணமே. (கரு)

உம்மைநல்லறமுடையநீரமையா
லிம்மையிம்மனுவியம்பினுபிது
வம்மைநன்னெறிக்கேதுவாதலான்
மும்மையுநலமுடையமொயம்பினேன். (கசு)

ஆயினும்மெனக்கையவோாகுறை
தீயபுள்ளெலாமுறுசெய்தெனைக்
காயுமானமுங்கழியக்கண்டபே
ரேயெனும்படிக்கெளியனாயினேன். (கஎ)

(கஉ) சேய் - மார்க்கணடன. மிததிஞ்சயம்-மரணத்தைத்தவிர்க்கும், மூன்றெழுத்தாலாகியதோர் வேதமந்திரம். (கங) பவம்-மறுபிறப்பு. சடிலம் - சடை. (கசு) உம்மை - முற்பிறப்பு. அம்மை-மறுமை. மும்மை என்றது - உம்மை, இம்மை, அம்மைகளை. மொய்ம்பு-வலி. (கஎ) ஏ - இழிவுக்குறிப்பையுணர்த்து மோரிடைச்சொல்.

என்னவக்குரீ இயம்பவெம்பிரா
னன்னபுட்கெலாம்வலியையாகெனப்
பின்னுமக்குரீ இதாழ்ந்துபேதையேற்
கின்னுமோர்வரந்தருதியென்றதால். (கக)

வலியையென்பதென்மரபினுக்கெலாம்
பொலியவேணுமெப்போதுநீசொன
வொலியமந்திரமோதியோதிநாக
கலியைவெல்லவுங்கருணைசெய்கென. (கக)

ஆவதாகவென்றமரநாயகன்
மூவெழுத்தினுன்முடிந்தவம்மனு
தாவிறெய்வதமிருடிசந்தமோ
டோடிலோசைமூன்ெறுமெருட்டினுன். (உO)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

குருமொழிபயின்றுமுளவாய்கருவிதன்குலனுந்தன்போ
லருமறைமுதல்வனீ நதவாற்றலாறபறவைகளெல்லாம்
பெருமைசால்வலியானென்னுமபெயரவாயுலகின்மன்னக்
கருமணிகணடன்செம்பொறகனைகழலடிசோந்தன்றே. (உக)

இககரிகருவிதானேற்றெய்தியவரதைததன்போ
லொக்கலுமெளிதாவெய்தப்பெறறதாலுலகின்மேன்மை
தககவனொருவன்வாழததனகிளைவாழ்வதென்ன
மிககவரெடுதுக்கூறும்பழமொழிவிளஙகிறறன்றே. (உஉ)

மேற்படி - வேறு.

ஈசனடிக்கன்பில்லார்போலெளியாரில்லையாவர்க்கு
மீசனடிககன்புடையார்போல்வலியாரில்லையாவர்கரு
மீசனடிக்கன்பின்மையினுலெளிதாய்த்திரிந்தவிக்கயவா
யீசனடிக்கன்புடைமையினல்வலிதாயிற்றேயெவ்வுயிர்க்கும். (உங)

கரிக்குருவிக்கு உபதேசஞ்செய்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௩௯ - க்கு - திருவிருத்தம்-உஉகக.

(உO) மூவெழுத்தினுன் முடிக்தவம் மநு என்றது-திரியம்பக மநுவை. சந்தஸ்-காயத்திரிசந்தஸ். ஓசைமூன்றுவன-அநுதாத்தம், உதாத்தம், சொரிதங்கள். (உக) முள்வாய் - முள்போலக்கூரிய வாய் என கிற்றலால் பண்புவமத்தொகை. (உஉ) ஒக்கல் - தன்சாதிப்பறவைகள்.

சிவமயம்.

நாற்பத்தெட்டாவது,

நாரைக்குமுத்திகொடுத்தபடலம்.

கலிவிருத்தம்.

அத்திதந்தவிமானமழகியா
பத்திதந்தபறவைக்குமசநிர
சித்திதந்ததிறனிதுநாரைக்கு
முத்திதந்தகருணைமொழிகுவாம (க)

தேக்குநீர்வையைநாட்டொருதென்புவத்
தாக்குமாடவைப்பொனறுளதவ்வயில
வீக்கும்யாழ்செயும்வண்டுகெகுவீழ்ந்ற
வாக்குதாமரைவாவியொனறுளதால். (உ)

ஆழமிக்ககயந்தலையத்தலை
வாழுமீனமனைத்தையுமவாயப்பெயது
சூழநநதுமுததீனுநதுறைககணே
தாழ்வதோர்செய்யதாணமடநாரையே. (ந)

சிறியநாணமழையின்றியசசேபிதழ்
வெறியதாமரையோடைவியன்கரை
யிறைகொணுரையிருவினைப்பௌவமும்
வறியதாகிவறப்பவறந்ததால் (சு)

நுரைசெறிந்தனநோன்சிறைநாரையு
மிரைவிரும்பியவாவியிகநதொரீஇ
விரையவந்தொருகானிடைவீழ்ந்ததாற்
புரையிலோர்கிடனுகுமப்பொலகர்வாய். (ரு)

முத்தரானமுனிவர்குழாத்தொடுஞ்
சுத்தவானந்தவாரியுட்டோய்ந்துதன்
சித்தமாசுகழீஇசசிவமாகிய
சத்தியத்தவமாமுனிதஙகுமால். (சு)

(உ) மாடவைப்பு - நகரம். (ந) கயந்தலை - தடாகம். நந்து-சங்கு. தாழ்தல் - வசித்தல். (ரு) புரையிலோர் என்றது-தவசிகளை. புரை-குற்றம். (சு) சுத்தவானந்தவாரி என்றது - பரஞானத்தால் வந்த சிவானந்தவெள்ளத்தை.

கூப்பிடெல்லைகுணித்துசசதுரமாய்
யாப்பமைந்துசுற்றெங்கும்படித்துறைக்
கோப்பமைந்துகுளிர்சந்தியாமடங்
காப்பமைந்தோர்கயந்தலையுள்ளதால். (எ)

விரைசெய்சண்பகம்பாதிரிவேங்கைதே
னிறைசெய்வஞ்சியிலஞ்சிகுராமரா
நிறைசெய்கிஞ்சுகநீணமருதாதியா
வுரைசெய்பன்மரமும்புறதநுள்ளவால். (அ)

அந்தவாவியின்பேரதோதீர்த்தமென்
றிந்தஞாலமியம்புவதாலிரை
யுந்தவாவுகொடுக்கவெழுந்துமுன்
வந்தநாரையதன்கரைவைகுமால் (௯)

ஆய்ந்தமாதவரப்புனிதத்தடந்
தோய்ந்துதோய்ந்தங்கெழுந்தொறுந்தோட்புறஞ்
சாய்ந்தவார்சடைக்கற்றையிற்றததுமீன்
பாய்ந்துபாய்ந்துபுரள்வனபார்த்தரோ. (௧0)

ஈணடையிததவத்தோர்திருமேனியைத்
தீண்டவெத்தவஞ்செய்தனவேகொலென்
றூணடைமீனமக்காகாவெனவிரை
வேணடுநாரைவெறுத்தங்கிருந்ததால். (௧௧)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தன்னிகர்தவத்தோர்யாருந்தடம்படிந்தேறிநித்த
மன்னியகருமமுற்றிசசந்தியாமடந்தில்வைகி
மின்னியமகுடஞ்சூடிவேந்தனுயுலகங்காத்த
பொன்னியற்சடையான்கூடற்புராணநூலோதுகின்றார். (௧௨)

அண்ணலெம்பெருமான்செய்தவருள்விளையாட்டுமாதிப்
பண்ணவன்சிறப்புங்கூடற்பழம்பதிசசிறப்புந்தீர்த்தத்
தெண்ணறுஞ்சிறப்புஞ்சேர்ந்தோக்கெளிவருமிறைவனென்னும்
வண்ணமுமெடுத்துக்கூறக்கேட்டங்குவதியுநாரை. (௧௩)

(எ) குணித்து-வரையறுத்து. கோப்பு-கோவை. (அ) அதோ தீர்த்தம்-அச்சோததீர்த்தம். இரை-உணவு. அவாவு-விருப்பம்.

(௧0) தோட்புறம்-பிடர்.

மடம்படுமறிவுநீங்கிவல்வினைப்பாசம்வீசித்
திடம்படுமறிவுகூர்ந்துசிவபரஞ்சோதிபாதத்
திடம்படுமன்புவாவென்றீர்த்தெழவெழுந்துநாரை
தடம்படுமாடக்கூடற்றனிநகரடைந்துமாதோ. (௧௪)

வாங்கியதிரைசூழ்பொற்றாமரைபடிந்திமையாவேழ்த்
தாங்கியவிமானமேயதலைவனைதசாழ்ந்துசூழ்ந்து
தேங்கியவருட்கணோக்கத்தெரிசித்துத்திருமுன்வைகி
யோங்கியகருணைமேனியுள்ளுறத்தியானஞ்செய்து. (௧௫)

இந்நிலைநியமமூவைந்தெல்லைஞான்றியன்றுபின்று
ளந்நிலையொழுகுநாரையாடககமலந்தோய்வான்
வன்னிலைமதில்சூழ்ஞானகாவந்துழிப்பசியால்வெந்து
மின்னிலைவேல்போற்றுள்ளுமீன்கவர்நதுணருமென்று. (௧௬)

சிறிதுளத்துள்ளிநாதன்றிருவருள்வலத்தாறபின்ன
ரறிவுவந்தச்சோவிநதவறப்பெருந்தீர்த்தத்துள்ளே
யெறியுமீனருந்தவாசையெழுந்ததேயெனக்கிப்போதிப்
பிறவியென்றொழிவதென்னுப்பேரஞரடைந்துபின்னும். (௧௭)

சுந்தரச்செம்மல்பாதத்துணைமலரன்பிற்றோய்ந்து
சிந்தைவைத்திருககுமெல்லைதேவருமறையுஞ்செயயும்
வந்தனைககரியானுரைமனநினைவடிவாய்த்தோன்றி
யெந்தமக்கினியாயவேண்டும்வரமென்கொலியம்புகென்றான். (௧௮)

கலிவிருத்தம்.

செய்யகான்மடநாரையுஞ்சென்றுதாழ்ந்
தையனேயிப்பிறவியறுத்துநின்
மெய்யர்வாழ்சிவலோகத்தின்மேவிநா
னுய்யவேண்டுமொன்றின்னமுமுண்டரோ. (௧௯)

வள்ளலென்மரபுள்ளவுமற்றைய
புள்ளுமிந்தப்புனிதமலர்த்தடத்

(௧௪) மடம் படுமறிவு என்றது—அறியாமையை. வல்வினை-ஆகாமியவினை. திடம்படுமறிவு - ஞானோதயம்.

(௧௫) வாஙகல்-வளைதல். தேஙகிய வருட்கணோக்கந் தெரிசித்து என்றது—சஞ்சிதகன்மமொழிந்தமையை.

(௧௬) எல்லை-நாள். ஞாங்கர்-பக்கம். (௧௭) அஞர்-துன்பம்.

துள்ளமீனுயிருண்ணினெக்காலமுந்
தள்ளொணுதபழிவந்துசாருமே. (உ0)

என்றுமித்தடமீனிலவாகநீ
நன்றுசால்வரநல்கெனவெள்ளிமா
மன்றுளானும்வரந்தந்துபோயினன்
சென்றுநாரைசிவலோகஞ்சேர்ந்ததால். (உக)

இயங்களார்த்துமியம்பவிமானமேற்
புயங்கணன்குமுக்கணகளும்பொற்பவான்
வியங்கொள்பூமழைவெள்ளத்தாழ்ந்துபோய்
வயங்கொணதிகணத்துளவதிந்ததே (உஉ)

அன்றுதொட்டின்றளவும்பொற்றாமரை
யென்றுரைக்குமெழின்மலரோடையிற
சென்றுகைத்துத்திரிகின்றமீனலா
லொன்றுமற்றனநீர்வாழுயிர்களும். (உ௩)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

தன்கிளையன்றிவேற்றுப்பறவைகடாமுந்தன்போ
னன்கதியடையவேண்டிநற்றேகொலிந்நாரைசெய்த
வன்பினில்வியப்போவீசனருளினில்வியப்போவன்பர்க்
கின்புருவானவீசனன்பருக்கெளிதேதையய (உ௪)

கலிவிருத்தம்.

மறக்குறும்புகளைக்கட்டுமணணின்மே
லறப்பெரும்பயிராக்கியதன்பயன்
சிறக்கநல்கிடவுண்டுசெருக்குவான்
றுறககமெய்தியிருந்தானசுகுணனும். (உ௫)

நாரைக்குமுத்திகொடுத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௬எ - க்கு - திருவிருத்தம - உ௯உக.

(உஉ) வியம்-பெருமை. வயம் - வெற்றி. (உ௫) மறக்குறும் பென்றது - பாவங்களை.

சிவமயம்.

திருவாலவாய்க்காண்டம்.

நாற்பத்தோன்பதாவது,

திருவாலவாயானபடலம்.

சோமசுந்தரக்கடவுள் வணக்கம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பாயுடையார்விடுத்தபழி யழலவழுதியுடல்குளிப்பப்பதிகமோதுஞ், சேயுடையாரணந்திளைக்குஞ் செவியுடையாரளவிறந்ததிசைகளெட்டுந், தோயுடையார பொனனிதழித தொடையுடையார் விடவரவஞ் சுற்றுமால, வாயுடையாாபுகழ்பாடப் பெறுவேமேல் வேணடுவதிம் மனிதயாககை. (க)

அஙகையற்கணணம்மையார் வணக்கம்.

வேதனெமோலாதிவிணணுடாமணணுடாவிரதயோகர்
மாதவர்யாவருஙகாணமணிமுறுவல்சிறிதரும்பிமாடக்கூட [வி
ஞதனிருதிருககரநதொட் டமயிரினமேல்வைததகயனுட்டசெல்
பாதமலரெழுபிறவிககடனீநதும்புணையெனபாபரறிலாதோர். (உ)

மேறபடி - வேறு.

ஓலவாய்மறைகடேறுவொருவன்றன் றுலகந்தன்னைச
சேலவாயுழலுநாரைக்கருளியசெயலீதம்ம
நீலவாய்மணிநோகணடானெடியநான்மாடககூட
லாலவாயாகசசெய்தவருட்டிறமெடுத்துசசொல்வாம். (ங)

சித்திரமேருவென்றதிரணடதோட்சுகுணன்பின்பு
சித்திரவிரதன்சித்ரபூடணன்றிணடேர்வல்ல
சித்திரதுவசன்வென்றிசசிததிரவருமன்வன்றேட்
சித்திரசேனன்சேர்சால்சித்ரவிக்கிரமனென்போன். (ச)

(க) பழியழல்-அபிசாரயாகததின்சடத்தீ. சேய்-திருஞான சம்பந்தப்பிள்ளையார். ஆரணம் - திருநெறித்தமிழ்வேதம்.

(ங) ஓலம்-ஒலி. நீலவாய்மணி-நீலரத்தினம்; இதில் நீலம் என்பது நீல் எனக் கடைகுறைந்து நின்றது. (ச) சித்திரம்-அழகு.

மணிகெழுதேரிராசமார்த்தாண்டனிராயசூடா
மணியணிமுடியிராசசார்த்தூலவழுதிசிந்தா
மணிநிகர்துவிசராசகுலோத்தமணமடங்காவென்றி
மணிதிகழ்பொலம்பூணுயோதனப்பிரவீணன்மன்னோ. (ரு)

இயமபருந்திறலிராசகுஞ்சரன்பரவிராச
பயங்கரன்கைகரும்பைந்தாருக்கிரசேனன்பாரைச
சயங்கெழுகோணமேலேந்துசத்துருஞ்சயன்வீமத்தேர்
வயங்கெழுமன்னனவீமபராக்ரமவழுதிமாதோ. (௬)

பெயவளைவிந்தைசோந்தபிரதாபமார்த்தாண்டபேர்த
தெவ்வடுசிலையானறேர்விக்கிரமகஞ்சுகன்றேரார்போர்
வெளவியசம கோலாகலனெனுமவாகைவேலா
னவ்வியமவிதததசிந்துரயநலவிக்கிரமனெனபோன். (௭)

எழில்புனையதுலகீர்த்தியெனவிருபஃதிரண்டு
வழிவழிமைந்த ாகிவையகங்காத்தவேந்தா
பழிதவிர்துலகீர்த்திபாண்டியன்றனபாலின்பம
பொழிதாருகீர்த்திபூடணனபுரக்குநாளில. (அ)

கருங்கடலேழுங்காவறகரைகடந்தார்த்துபபொங்கி
யொருங்கெழுந்துருததுசசிறியுமபோடிமபரெட்டுப்
பொருவகடகரியுமெட்டுபபொனனெடுஙகிரியுநேமிப்
பெருங்கடிவரையுமபோயபிளயங்கோத்தனறே (௯)

அப்பெருஞ்சலதிவெள்ளத்தழிந்தனவழிவிலாத
வெப்பெரும்பொழிலுமேழுதீபமுமிவறறுட்டங்கி
நிற்பனசெலவவானதிணைகளுநீண்டசெனனிப்
பர்ப்பதவகையுநீறுபட்டனவாகவங்கண. (௧0)

தேனிழிகுதலைததீஞ்சொறசேனெடுங்கணணிகோயில்
வானிழிவிமானமபொற்றுமரைவிளையாட்டின்வந்த
கானிழியிடபக்குன்றங்கரிவரைநாககுன்ற
மாணிழிவரைவராகவரைமுதலழிவிலாத. (௧௧)

(ரு) சிந்தாமணி-கேட்டதைககொடுககுமோர் தெய்வமணி.

(௬) வீமததேர் வயங்கெழுமனனன - வெறறியிருந்த வீமரத பாண்டியன். (௭) விந்தை-ஜயலட்சுமி. தேரார-பகைவா.

(௯) நேமிப்பெருங்கடிவரை - சக்கரவாளகிரி. பொழில்-காடு; இது ஈண்டு, நவகண்டங்களை யுணாததிநின்றது. நிற்பன செல்வ வானதிணை - நிலையியற்பொருள், இயங்கியற்பொருள். பர்ப்பதம்-மலை. (௧௧) கான்-மணம்.

வெள்ளநீர்வறப்பவாதிவேதியன்ஞாலமுன்போ
லுள்ளவாறுதிப்பநல்கியும்பரோடிம்பரேனைப்
புள்ளொடுவிலங்குநல்கிக்கதிருடற்புத்தேண்மூவர்
தள்ளருமரபின்முன்போற்றமிழ்வேந்தர்தமையுந்தந்தான். (௧௨)

கலிவிருத்தம்.

அங்கியைமதிமரபென்னுமாழியுட்
டங்கியகலையெனுன்கிரட்டிதன்னொடும்
பொங்கியநிலாமதிபோலத்தோன்றினன்
வங்கியசேகரவழுதிமன்னனே. (௧௩)

தாளணிகழலினன்றங்கணுயகன்
கோளணிபுரிசைசூழ்கோயில்சூழவோர்
வாளணிகடிநகர்சிறிதுவைகவைத
தாளரியேறெனவவனிகாக்குநாள் (௧௪)

செய்யகோன்மனுவழிசெலுத்துநீர்மையாற்
பொய்கெழுகலிப்பகைபுறங்கொடுத்தன்
வையகமபல்வளஞ்சுரப்பவைகலு
மெய்கெழுமன்பதைமிககவாலரோ. (௧௫)

பல்குறுமானிடப்பரப்பெலாமொருங்
கல்குறவிடங்குறைவாகவாய்மதுப்
பிலகுறுதாரினனபிறைமுடிததவன்
மல்குறுகோயிலின்மருங்கடைய்தினன். (௧௬)

கறையணிகணடனைதாழ்ந்துகைதொழு
திறையவநின்னருள்வலியினிங்கிலப்
பொறையதுவாற்றுவேற்கிணடிப்போதொரு
குறையதுண்டாயினதெனறுகூறுவான். (௧௭)

இத்தனைமாககளுமிருககத்தக்கதாப்
பத்தனங்காணவிப்பதிக்கணுதியே

(௧௨) ஆதிவேதியன்-சிவபெருமான்; அல்லது ஆதி - சிவபெருமான். வேதியன், பிரமனெனப்பொருள்கூறுவதுமொன்று. கதிருடற்புத்தேண மூவர் என்றது—ஒளியுருவாகிய சோமசூர்யாக்கினிகளை. தமிழ்வேந்தர்-சேரசோழபாணடியா.

(௧௩) வங்கியசேகரன்-வம்சசேகரன். (௧௪) கோள் - நவக்கிரகம். (௧௫) மன்பதை - மக்கட்கூட்டம். (௧௬) அல்கல் - வசித்தல்.

(௧௮) பத்தனம் - நகரம்.

வைத்தவறைசெய்திடும்வரம்புகாண்கிலே
னத்தமற்றதனையின்றறியக்காட்டென்றான். (௧௮)

நுணணியபொருளினு நுண்ணிதாயவர்
விணணிழிவிமானநின்றெழுந்துமீனவன்
றிண்ணியவன்பினுக்கெளியசித்தராய்ப்
புணணியவருட்கடலாகிபபோதுவார். (௧௯)

கலிநிலைத்துறை.

பாம்பினாற்கடிசூத்திரங்கோவணம்பசுந்தாட்
பாம்பினாற்புரிநூல்சன்னவீரம்வெம்பகுவாய்ப்
பாம்பினாறகுழைகுணடலமபாதகிணகிணிகாண
பாம்பினாறகரகஙகணம்பரிநததனர்வந்தார். (௨௦)

வந்தயோகர்மாமணடபமருங்குநின்றங்கைப்
பந்தவாலவாயரவினைப்பாரததுநீயிவனுக்
கிந்தமாநகரெல்லையையளந்துகாட்டெனவு
ரந்தவாளராவடிபணிந்தடிகளைவேணடும். (௨௧)

பெருமவிநகராடியனேன்பெயரினால்விளஙகக்
கருணைசெய்தியென்றிரந்திடக்கருணையஙகடவு
மருணயந்துநோக்கனையதேயாகெனப்பணிததா
னுருகெழுஞ்செலவு கழுமொல்லெனசசெல்லா. (௨௨)

கீட்டிசைததலைசசென்றுதன்கேழ்கிளாவாலை
நீட்டிமாநகர்வலமபடவிலம்படிந்துடலைக்
கோட்டிவாலைவாயவைததுவேறகொறறவற்கெல்லை
காட்டிமீணடரன்கஙகணமானதுகரததில் (௨௩)

சிததாதஞ்சினகரதெதழுநதருளினாசெழியன
பைததவாலவாய்கோலியபடிசுவரெடுததுச
சுததநேமிமால்வரையினைததொட்டகழ்நதெடுத்து
வைத்ததாமெனவகுத்தனன்மஞசுசூழிஞ்சி. (௨௪)

தென்றிசைப்பரங்குன்றமும்வடதிசையிடபக்
குன்றமுஙகுடக்கேடகநகரமுஙகுணபாற்
பொன்றலஙகிழித்தெழுபொழிற்பூவணநகரு
மென்றுநாற்பெருவாயில்கட்கெல்லையாவகுத்தான். (௨௫)

---

(௨௦) கடிசூத்திரம்-அரைஞாண. பசுமை-இன்மை.
(௨௨) உரு-அச்சம் உரகம்-மார்பாற் செல்வது, பாம்பு.
(௨௪) இஞ்சி-மதில்.

அனையநீண்மதிலாலவாய்மதிலெனவறைவா
னனையவார்பொழினகரமுமாலவாய்நாமம்
புனையலாயதெப்போதுமப்பொன்னகர்தன்னைக்
கனையவார்கழற்காலினன்பண்டுபோறகண்டான். (உசா)

கொடிகணீன்மதின்மண்டபங்கோபுரம்வீதி
கடிகொள்பூம்பொழிலினனவும்புதியவாகக்கண்டு
நெடியகோளகைகிரீடம்வாணிழன்மணியாற்செய்
தடிகள்சாத்தியகலன்களும்வேறுவேறமைத்தான். (உஎ)

பல்வகைப்பெருங்குடிகளும்பரப்பெலாநிரப்பிச்
செல்வவானவன்புரந்தரன்புரத்தினுஞ்சிறப்ப
மல்லன்மாநகர்பெருவளந்துளும்பிடவளர்த்தான்
றொல்லைநாட்குலசேகரன்போல்வருதோன்றல். (உஅ)

திருவாலவாயானபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ருஅ - கசு திருவிருத்தம் - உஙசக.

ஐம்பதாவது

சுந்தரப்பேரம்பெய்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அங்கணருரகமணிந்தருள்வடிவமடைந்தநாசகமகிழ்க
கங்கணவிடவரவங்கொடுகடிநகர்கண்டருண்முறையிதுவாஞ்
சங்கணிகுழையினர்பஞ்சவன்வழிபடுநமபெயரெழுதியகூர்
வெங்கணைகொடுவளவன்படைமுடுகியவென்றியையினிமொழிவாம்
வெங்கயனீளகொடிவங்கியசேகரன்வெண்குடைநீழலின்வாய்
வங்கமுலாவியதெண்கடன்ஞாலமடந்தையுமாசறுசீர்ச்
செங்கமலாலமங்கையுமவாலியதிண்பதுமாலயமே
னங்கையுமோவறமங்கலமானநயம்பெறுவாழ்வுறுநாள். (உ)

(உஎ) கோளகை-வட்டம். (உஅ) செல்வவானவன்-குபேரன்.

(க) வளவன்-விக்கிரமசோழன். வென்றி, இது காரியவாகு பெயராய்த்திருவிளையாடலாகிய காரணத்தை விளக்கின்றது.

(உ) ஓவு - ஒழிவு.

வேழமறப்படைசூழவெதிர்த்தவர்வீறுகெடுத்தடியிற்
றூழவடர்த்திகல்வாகைதொடுத்தலர்தார்புனைவிக்கிரம
சோழன்மதிக்குலநாயகனைப்பொருசூள்கருதித்தொலையா
வாழ்கடலுலகிணையாமனிகதநொடமொடமருகெழுவான். (௩)

கயபதிகாய்சினநரபதிபாயதுரகதபதியேமுதலா
வயமிகுதோளவடதிசையினராதிபர்வலிகெழுசேனையினோ
டியமிடியேறிமிழிசையெனவாய்விடவிரதமதேறிநடாஅய்ப்
பயனமலிகாவிரிநதியருகேயுறைபதிகொடுமேயினனால். (௪)

சிலைத்தெழுசெம்பியன்வெம்படைமன்னர்செயிர்த்துமதிக்கடவுட்
குலத்தவனாட்டினிருந்தெழிலார்நிரைகொண்டுகுறும்புசெய்து
மலர்த்தடமேரியுடைத்துநகர்க்குவருமபலபண்டமுமா
றலைத்துமுடுக்கிநெடுக்கமவிளைநருமாக்கடிபிட்டனரால். (௫)

மாறனறிந்தினியெனசெயநேரியனவனபடையோவளவின்
றேறியெதிர்ந்தமராடினென்கரிதிகுறையைப்பிறையோ
டாறணிபூரணசுந்தரனைநதையடித்தலமுனகுறுகாக
கூறியிரந்துவரம்பெறுகெனநிறைநகோயிலடைந்தனனால். (௬)

அடைந்துபணிந்தருணுபகனேயடியேனொடுவிக்கிரமன்
றொடர்ந்தமராடவியநபுலமன்னவர்தொகையொடுபாசறைவாய்ப்
படர்ந்திறைகொண்டனனேபொரவெம்பதபதாதியெனக்கிலையே
மிடைந்துவருமபடைமிக்கவிடத்தரணவேறுளதோவிறைவா. (௭)

என்னையினிச்செயுமாறெனமாறனிரந்துமொழிந்திடலு
முன்னவனவானிடைநின்றசரீரிமொழிந்தருளவானமுதனீ
யன்னவனோடமராடபினுமுமடைந்துதவித்துணையாய்
நினனதுவாகையெனப்பொருகினறனையினியஞ்சலெனை. (௮)

சிந்தைகளித்திருகணகளித்திருசெஙகைகுவித்திறைவ
னந்திமதிச்சடையந்தணனைத்தொழுதன்றுபுறப்படமுன்
வந்தனனொற்றுவனந்திவரைக்கயலவந்துவிக்கிரமன்
வெந்தறுகட்படையெனறரசற்குவிளம்பினனப்பொழுதே. (௯)

---

(௩) பொருசூள-போர்த்தொழிலைக குறிக்கும் வஞ்சினம்.

(௪) துரகம் - குதிரை. (௫) குறும்பு - கொடுந்தொழில். ஆறலைத்தல் - வழிபறித்தல் அடியிடல்-தொடஙகல்.

(௬) ஏறி - மேற்சென்று. (௭) பாசறை - படைவீடு.

(௯) நந்திவரை - இடபமலை.

அரசனியம்பலவதிரவலம்புரியலறவலஙகுளைமா
ணிரதமணெங்திடவிசைகொடுசிங்தையினிடவலவன்கடவப்
புரசைநெடுஙகரிதிரையெறியுஙகடல்பொருபரிவிணடொடுதேர்
விரைசெய்நறுங்தொடைவிருதாகணமபுடைவிரவநடங்தனனல். ()

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

அளங்துசூழ்திருவாலவாய்மதிலினபுறததகழாழிபோல்
வளைங்தசோழனெடுமபடைக்கெதிரவஞ்சிமேவயங்தெழுபஞ்சவன்
கிளர்ங்தசேனையதிர்ங்துகிட்டினகிட்டியவவிருபடைஞருங
களஞ்சிறங்திடவஞ்சினங்கொடுகைவகுத்தமாசெயவரால். (கக)

சையமொத்தெழுகேரினுரொடுமையமொத்தெழுதேரு
மையன்மைக்கரிவீரரோடெதிரமையனமைக்கரிவீரருங
கொய்யுளைப்பரிவயவரோடிகளகொயயுளைப்பரிவயவருங
கையழற்படைவீசியினவிடுகாலெனபபொருவாரரோ. (கஉ)

முடஙகுவெஞ்சிலைவிலவரோடுமுடஙகுவெஞ்சிலைவில்லரும்
விடஙகலுழ்ங்திடுவேலரோடுவிடஙகலுழங்திடுவேலரு
மிடஙகைதோலவளவாளரோடுமிடஙகைதோல்வலவாளரு
மடஙகலேறுமடஙகலேறுமலைப்பதெனனமலைப்பரால். (கங)

அரவினன்னிலமமபுயமபொறையாறறநீனவனுறறல்கூா
புரவியின்னிரைவையமேலகொடுபோநதேரியர்வேங்தனோ
விரவியின்னியமுரசியமபயிடைஙதுவெஞ்சமராடுமா
றிரவிதன்னெடுமதியவனபொரவேகினனிகராகுமால். (கச)

துள்ளுமாவொலிதானயாறுதுளும்புமாவொலிதூணடுதேர்
தள்ளுமாவொலிபடையொடும்படைதாக்குமாவொலிபொருநரார்த்
தெள்ளுமாவொலிமள்ளர்பைஙகழலேஙகுமாவொலிவீஙகியங்
தெள்ளுமாவொலிவேறுபாடுதிரிங்துகல்லெனலாயதே. (கரு)

துடித்தவாளரவென்னவீசியதூஙகுகையினவீஙகுநீர்
குடித்தகாரொடுகார்மலைங்திடுகொள்கைபோலவுடன்றுடன்

(கO) உளை - புறமயிர். (கக) வஞ்சி - போாமேற்செல்வோ ர
ணியுமாலை. (கச) அரவு-ஆதிசேடன். வையம்-தேர்.

(கரு) துள்ளுமா, தேர்தள்ளுமா என்பன-குதிரைகளை. தான
யாறுதுளும்புமா - யானை. இச்செய்யுளில்வரும் எனைமா என்னு
மோரெழுத் தொருமொழிகள் பெருமை என்னும்பொருளன.

றிடித்தவாயினவசனியேறினிருப்புலக்கையெடுத்தெறிந்
தடித்தசோரியொடாவிசோரவிழுந்தவெஞ்சினவானையே. (கசு)

எய்தவாளிவிலககுவாாபிறிதெயயுமவாளிதமார்புதோளை
செய்தபோதவராணமைகணடுசிரிததுவெனறுவியப்பரால்
வைதவாவடிவேலெறிந்திடவருவதைக்குறிவழியினுற்
கொய்ததார்மறவாளெறிநதுகுறைததுவேறபடுததுவார் (கஎ)

பின்னிடாதிருபடையுமொதநமராடுமெல்லைபெரும்படைச
சென்னிதனறுணையானவுததரதேயமனனவாபடையொடுந்
துன்னிஞாலமுடிகருநாளெழுசூறைதள்ளவகிாநெதழும
வன்னியென்னவுடனெறிந்தனாவழுதிசேனையுடைந்த . ()

ம்.. னிலஙகிலைவாளொடுஞ்சிலைவிலவிழநதனாவீரே
பன்னலம்புனைதேரொடுஙகரிபரியிழநதனர்பரகரே
தென்னவன்பெருவலியிழுந்தனனெனறுசெமபியனவாகையுந்
தன்னதென்றுதருக்குமேல்கொடுசெநகெடுநதுமுழககினுன். (கக)

அந்தவேலையின்முன்னருந்தமதருளனகருரிகடிபுனற
பந்தர்நீழலளிததுமோடைபடுததியுமபகைசாயவே
வந்தவேடாவணணமேயொருமானவேடரசாயவலஞ்*
சிந்தவாகுலமூழ்குமீனவர்சேனைகாவலராயினேர். (உ0)

அறுசீரடியாசிரியவிருததம.

குன்றவில்வேடன்சாபஙகுழைவிததுசசுங்கசெ
னென்றதன்னுமநீட்டியிட்டகூாஙகளைகணேடி
வென்றனமென்றுவாகைமிலைநதுவெணசஙகமார்த்து
நின்றவன்சேனைமீதுநெறிப்படசசெலுத்தாநின்றான். (உக)

அம்முனைவாளியொவ்வொன்றடல்புனைநூறுநூறு
தெம்முனைவீரர்தம்மைசசெகுத்துயிருணணநோககி
யிம்முனைவாளியொன்றுக்கித்துணைவலியாதென்ற
வெம்முனைமறவேற்சென்னிவியந்தனுமானமெய்தா. (உஉ)

(கசு) அசனி-இடி. (கஎ) வை-கூர்மை.

(கஅ) உத்தரதேயம்-வடதேயம். சூறை - சண்டமாருதம். வன்னி - வடவாமுகாக்கினி. (உஉ) நூறுநூறு - இதுபணபுத்தொகையாய் பதினுயிரமென்னும் எண்மேனின்றது. அநுமானம்-புகையைக்கண்டு நெருப்புண்டெனவறிதல்.

அன்னகூர்வாளிதன்னைக்கொணாகெனவதனைவாசித்
தின்னதுசுந்தரேசனெனவவரைந்திருப்பதீது
தென்னவற்காலவாயான்றுணைசெய்தசெயலென்றஞ்சிப்
பொன்னிநாடுடையான்மீண்டுபோகுவான்போகுவானை. (உரு)

செருத்துணையாகிவந்தவுத்தரதேயத்துள்ளா
துருக்கரொட்டியாவேறுளளாராயாவருஞ்சூழ்ந்துநில்லென்
றுருத்தனாவைதுநீபோக்குடைந்தனைபோதியீதுன்
கருத்தெனிணுண்மையாவாகணணதுனமானமெனறும். (உ௬)

செல்லலைவருதியெனறுசெயாதெழுந்திடியினாத்துக
கல்லெழுவனையதிணடோடடெளரிபனபடைமேறசென்று
விலலிறவலித்துவாயகிவேறுவேறுகிறினறு
சொல்லிறுயகடியவாளிதொடுத்தனாவிடுத்தாதார்த்தாா. (உ௭)

வடுத்தவாமருமசசெமபுணமறமகனுகினற
கடுத்தவாமிடறறுமுகாட்கணவுபரசாமிதானமுன
னெடுத்தவாடகவிலனணவிருஞசிலைவாாரியொனறு
தொடுத்தவாடவாதாமவிட்டசுசெரகிநாளைத்துப்பினனும். (உ௮)

பததமபுதொடுத்துநூறறுப்பததுமானறேரைசசாயததான்
பத்தம்புதொடுத்துநூறறுப்பத்துவெயகளிறறைமாய்த்தான்
பதத்ம்புதொடுத்துநூறறுப்பத்துவாம்பரியைக்கொன்றான்
பத்தமபுதொடுத்துநூறறுபபத்துமாளிடரைவென்றான் (உ௯)

நூறம்புதொடுத்துநூறுநூறுவெமபரிமேலெயதா
னூறம்புதொடுத்துநூறுநூறுவெயகரிமேறபெயதா
னூறம்புதொடுத்துநூறுநூறுதேரசிதையவிட்டா
னூறம்புதொடுத்துநூறுநூறுசேவகரையட்டான். (௩௰)

ஆயிரமவாளியானூறுயிரமபரியைககொன்று
னாயிரம்வாளியானூறுயிரமகரியைவென்று
னாயிரம்வாளியானூறுயிரந்தேரைசசாய்ததா
னாயிரம்வாளியானூறுயிரம்பேரைத்தேய்ததான். (௩௧)

தடிந்தனதோளுந்தாளுந்தகர்ந்தனசென்னிமண்ணிற்
படிந்தனமடிந்தோர்யாக்கைபரிந்தனதும்பைத்தாம

(உ௭) சொல் என்றது-முனிவரிடும்சாபத்தை.
(உ௮) மருமம்-மார்பு.

மடிந்தனமைடல்யானைமாணடன தாணடும்பாய்மா
னெடிந்தனகொடுஞ்சிமான்றேரொ துஙகினவொழிந்தசேனை. (௫0)

ஆவிமுன்னேகததாமுமருக்கமணடலத்தாறேகத்
தாவுவவென்னவாடுநதலைபலசிலைவாள்பட்டுகெ
கூவிளியெடுததுவீழுஙகுறைததலையாடப்பாதிச
சாவுடனின்றுகைகளகொட்டுவதாளமென்ன. (௫௧)

தறைவிழத்தனதுசென்னிவீட்டினார்தம்மைநின்ற
குறையுடற்கைவேலகுத்திநூக்குவகுரவைபாடி
யெறிபடுதலைகள்வாயமெனறெயிறதுகறிததுவீழ்ந்து
கறுவினமாபந்தட்டிநிற்பனகவந்தயாக்கை. (௫௨)

ஒருவழிபட்டுவீழுமிருதலையொனறரகொனறு
மருவியகேணமைத்தாகிவாலெயிறிலஙகநககுப
பிரிவறவந்தாய்நீயுமென்றெதிர்பேசிப்பேசிப்
பரிவுறமொழிநதுமோந்துபாடிநினறுடலசெயத. (௫௩)

மாகவாறியஙகுசேனமவல்லிருட்குவைபினனன
காகம்வன்கழுகுவெம்போாகளனிடையவிந்துவீழ்நதோ
ராகமேற்சிறகடிக்கொணடசைவனவேடைநீககப
பாகநின்றாலவட்டம்பணிப்பனபோன்றவன்மேற. (௫௪)

வெளளமாசசோரியீாப்பமிதககினறதோாகளவெம்பேயப்
பிள்ளைகணமூழ்கிககீழ்போய்மறிதனெனபபெயாந்துவீழ்வ
தெள்ளுநீர்க்கடலின்மீதூர்சிறைககலசிரையுந்தாககித்
துளளிமறறவறறைசசாயககுஞசுறவமுமபோணறவனறே. (௫௫)

கததிநினறொருபாலீாப்பககருஙகொடிச்சனஙதுணடங
கொத்திநினறொருபாலீாப்பகுடவயிறறழலகட்பூதப்
பத்திநின்றொருபாலீர்பபப்பட்டவராகஙகூளி
பொததிநின்றொருபாலீர்ப்பவைமபொறிபோலமன்னே. (௫௬)

துடுவைவான்முறஙகாறள்ளுநதுணைசசெவியரிசிகோட்டி
னுடுவைநேர்மணியின்குப்பையுரலடியுலககைதிணகோ

(௫0) ஒழிநதசேனை எனறது - வில வாட்சேனைகளை.

(௫௧) குறைத்தலை-கவநதம் பாதிசசாவடல் - முற்றுஞ்சாகா தவுடல். (௫௨) கறித்து-கடித்து. குரவை-கை கோததாடல்.

(௫௪) மாகம் - ஆகாயம். வேடை-வெப்பம்.

(௫௬) கொடி-காக்கை. துணடம் - மூக்கு கூளி - பேய்.

(௫௭) துடுவை-துடுப்பு. உடு - நட்சத்திரம். மணி-முத்து. கடம்-கதுப்பு.

டகெலஙகடந்தீச்சோரிமத்தகமடைப்பென்றியானைப்
படுகளம்விசயசசெல்வியடுமெடைப்பள்ளிமானும். (௩௭)

பிணத்தினைக்கோலிப்புண்ணீராற்றினைப்பெருக்கியுணபேய்க்
கணத்தினையுதைததுநூக்கிககரையுடைத்தொருவன்பூத
கிணக்தொடும்வருமர்ந்த்தகோர்படவிருந்துகையா
லணைத்துவாய்மடுக்கும்வைகையருநதியபூதமென்ன. (௩௮)

புரத்தினுளுயர்ந்தகூடற்புண்ணியனெழுதியெய்த
சரத்தினிலவிநதார்செனனிகதுறறுரிசசார்வாய்வந்த
வரத்தினையறுகதும்வைவேலயற்புலவேந்தர்நசசு
மரததினையடுததசந்துஙகதமெழரிமடுத்ததென்ன. (௩௯)

மாசறுகாட்சியான்றன்வாளியாலவிநதோாதம்மை
மூசுவணடென்னச்சூழ்ந்துமொய்த்தனபைத்தகூளி
காய்சினசசேனஙகாகஙகழுகினம்பறறியீர்த்துப்
பூசலிட்டொன்றோடொனறுபோர்செயவானமூடஙகிற்றம்ம. ()

வெஞ்சினமறக்கோனம்பிவிடுகணைவெள்ளத்காழ்ந்து
வஞ்சினமுறுதன்சேனைமடிந்ததுகணடுமாழாந
தெஞ்சினபடையுஞ்சூழவேதிலார்நகையுஞ்சூழத்
துஞ்சினமறமுஞ்சூழசசோழனுமுடைந்துபோனான். (சக)

வில்லொடுமேகமன்னவெஞ்சிலைவேடவேந்தன்
மல்லொடுபெயின்றதென்னன்மலாமுகசசெவவிநோக்கி
யல்லொடுமெதிவந்தென்னவருணைசிறிதுபூத்துச்
செல்லொடுபகைபோற்கொணடதிருவுருமறைந்துபோனான். ()

பாடுவாயளிதேனூட்டுமபைந்தொடைசசெழியன்வென்றிக்
கோடுவாய்வைத்திட்டாததுகதுஞசரமுகட்டிலேறித்
தோடுவாய்கிழிக்குஙகணணார்மஙகலந்துவன்றியேந்த
நீடுவார்திரைநீர்வேலிநீணமதினகரிற்புக்கான். (சங)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

சிலைவிற்சேவகஞ்செய்துவாகைவாஙகிக திருவளித்தசேவகற்குச்
சிறந்தபூசை, நிலைவித்தாய்மணிப்பொலம்பூணிறுவிசசாத்திநிழல்வி

(௩௮) நூக்கி-தள்ளி. (௩௯) புத்தினுளுயர்ந்த கூடல் என்றது-காசி, அயோத்தி, மாயை, காஞ்சி, அவந்திகை, துவாரகைமுதலியவற்றிற்கும் மேற்பட்டுசிறக்கும் மதுரையை. (சக) துஞ்சினமறம் என்றது-தோல்வியை. (சங) வென்றிக்கோடு-ஜயசங்கம்.

ரிக்கும்வெயின்மணியானெடியமேரு,மலைவிற்ருனென்னவரிச்சிலை யுநாமம்வரைந்தகயெகூர்ஙகணையும்வனைந்துசாத்தி, யலைவிததாழ்க டலுலகுக்ககலச்செஙகோலநம்பெருக்கு வஙகியசேகரனுமண்ணல்.

சுந்தரப்பேரம்பெய்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ருகூ - க்கு திருவிருத்தம - உஙகங.

ஐம்பத்தோன்றுவது,

சங்கப்பலகைதந்தபடலம்

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம

வேடுருவாகிமேருவிலலிதன்றமக்கோலெய்
தாடமராடித்தென்னனடுபகை துரந்தவண்ணம
பாடினஞ்சஙகத்தாக்குப்பலகைத்ந்தவரோடொப்பக்
கூடிமுததமிழின்செல்வம்விளக்கியகொள்கைசொலவாம். (க)

வஙகியசேகரன்கோல்வாழுநாணமேலோரவைகற
கஙகையைந்துறைசூழ்கன்னிககடிமதிற்காசிதன்னிற்
பஙகயமுளரிப்புந்தேளபகறுவாமபரிமாவேளவி
புஙகவர்மகிழ்சிறுஙகமறைவழிபோறறிச்செயதான. (உ)

நிரப்பியவழிநாணனனீராடுவானீணடவீணை
நரப்பிசைவாணிசாவித்திரியெனுநஙகைவேக
வரப்பிசைமனுவாஙகாயதிரியெனுமடவாரோடும்
பரப்பிசைகஙகைநோக்கிபபடருவான்படருமெல்லை (ஙு)

நானவார்குழலினரம்மூவரினுவின்செலவி
வானவாறியஙகும்விஞ்சைமாதராளொருத்திபாடு
கானவாறுளளம்போககிசின்றனளகமலயோனி
யானவாலறிவனேகியந்நதிக்கரையைசசோந்தான். (ச)

(சச) அலைவி-ஐமபகை. இதனை முன்னர்காணக.

(க) நாமக்கோல்-திருப்பெயரெழுதிய அம்பு. (உ) கோல்வாழு நாள்-செஙகோல் செல்லுஙகாலை. கன்னி-அழிவில்லாத.

(ஙு) வழிநாள்-பின்னுள். வரம்பு-வரப்பென வலிந்துநின்றது. வீணைஎன்றது-பேரியாழ், மகரயாழ், சகோடயாழ், செங்கோட்டி யாழென்னு நால்வகையாழினை. (ச) நானம்-வாசனை.

நாமகள்வரவுதாழ்ப்பநங்கையரிருவரோடுந்
தாமரைக்கிழவன்மூழ்கித்தடங்கரையேறுமெல்லைப்
பாமகளகுறுகியெனனையன்றிபேடிநதவாறென்
ஞமெனவெகுண்டாள்கேட்டவம்புயத்தண்ணல்சொல்வான். (ரு)

குறறநின்மேலதாகநம்மைநீகோபங்கொள்வ
தெதறெனவினையதீங்கையெண்ணறுமாக்கடோற்ற
முறறனையொழிததியென்ருவுரைத்தனன்சாபமேற்கும்
பொறறெடிமடநகையஞ்சிப்புலமபுகொண்டவலம்பூண்டாள். (சு)

ஊனிடரகனறேயுன ருயிாத துணையாவேனிந்த
மானிடயோனிப்பட்டுமயஙகுகோவெனனவண்டு
தேனிடையமுந்திவேதஞ்செப்புமவெணகமலசெல்வி
தானிடரகலநோக்கிசசதுமுகற்றலைவன்சாற்றும். (எ)

முகிழ்தருமூல ன்மெயயாமுதலெழுததைமப தொன்றிற்
றிகழ்தருமஆகா றிவாகா றுசெபபிப்
புகழ்தருநாறப தெட்டுநாறப ெநணபுலவராகி
யகழ்தருகடலஞ்சூழ்ஞாலத வதரிததிடுவவாக. (அ)

அததகுவருணமெல்லாமேறி ன றவா றவா றின்
மெய தகு தன்மையெய்தி வேறுவேறியககநதோன்ற
வுய்ததிடுமெஅகார தகிறகுமு நனமையாயொழுகுநாதா
முத்தமிழாலவாயெமமுதலவ ரமமுறையானமன்றே. (கூ)

தாமொருபுலவ ாகிததிருவுருத்தரிததுசசங்க
மாமணிப்பீடதகேறிவைகியேநா றபதகொனப
தாமவ ாகிபுணணின்றவரவாககறிஞகோற்றி
யேமுறப்புலமைகாபபாளென்றனன்கமலபபுத்தேள. (க0)

அக்க நாறபத்தெட்டுமஉவழிவேறுவேறு
மக்களாயப்பிறநதுபனமாணகலைகளின்வகைமைதேர்ந்து
தொக்கவாரியமுமேனைசசொறபதினெட்டுமொய்ந்து
தக்கதென்கலைநுணடேர்ச்சிப்புலமையிற்றலைமைசார்ந்தார். (கக)

(சு) மாககள்தோறறம-மானிடபபிறவி. (எ) ஊனிடா - பிறவித்துன்பம். (அ) முகிழ்-தாமரையரும்பு. மெய்-தேகம் முதலெழுத்து-உயிரும்மெய்யுமாகிய வெழுததுக்கள

(கூ) வருணம். எழுத்து. (கக) பல்மாண் கலைகளின் வகைமை என்றது — பலவகைப்பட்ட. அறம்பொருளின்ப வீடுகளையுணர்த்து நூல்களினுண்ணியபொருள்களை. ஆரியம்-வடகலை

கழுமணிவயிரம்வேய்ந்தகலன்பலவன்றிக்கண்டிக்
கொழுமணிக்கலனும்பூணுங்குளிர்நிலாநீற்றுமெய்யர்
வழுவறத்தெரிந்தசெஞ்சொன்மாலையாலன்றியாய்ந்த
செழுமலர்மாலையாலுஞ்சிவார்ச்சனைசெய்யுநீரார். (கஉ)

புலந்தொறும்போகிப்போகிப்புலமையால்வென்றுவென்று
மலர்ந்ததண்பொருநைநீத்தவளங்கெழுநாட்டில்வந்து
நிலந்தருதிருவினன்றநிறைநிதிசெழியன்செங்கோ
னலந்தருமதுரைகோநகரிணை னுவார்நணுமெல்லை. (கஙு)

பற்பலகலைமாணடோர்சசிப்பனுவலின்பயனுய்நின்ற
வற்புதமூர்த்தியெந்தையாலவாயடிகளங்கோா
கற்பமைகேளவிசான்றகல்வியின்செலவராகிச
சொற்பதங்கடந்தபாதமிருநிலந்தோயவந்தார். (கச)

அவ்விடைவருகின்றாரைக்கோநகர்நீராரைநீவி
ரெவ்விடைநின்றும்போதுகினறனிரென்னவன்னார்
வெவ்விடையனையீரயாங்களவிஞ்சைய ரடைந்தோர்பாவம்
வௌவிடுபொருநைநாட்டினவருகினறேமென்னவோடும். (கரு)

தனிவருபுலவர்நீவிர்தணடமிழாலவரெயங்
கனிவருகருணைமூர்த்திகனைகழலிறைஞ்சலவேண்டு
மினிவருகென்னநீரேயெங்களுக்கொளவிலகோடி
துனிவருவினைகடீாகுஞ்சுந்தரக்கடவுளென்றார். (கசு)

மறையினுறெழுகும்பன்மாணகலைகள்போன்மாணடகேள்வித்
துறையினுறெழுகுஞ்சான்றோர்சூழமீணடேகிக்கூடற்
கறையினர்கண்டத்தாரைப்பணிவிததுக்கரந்தாரொற்றைப்
பிறையினர்மகுடந்தோற்றுதறிஞராய்வந்தபெம்மான். (கஎ)

விம்மிதமடைந்துசான்றோர்விணணிழிவிமானமேய
செம்மலைவேறுவேறுசெய்யுளாற்பரவியேத்திக்
கைம்மலையுரியினர்தங்காரெழுதிறைஞ்சிமீணடு
கொய்ம்மலர்வாகைசசெவ்வேற்செழியனைக்குறுகிக்கண்டார். (கஅ)

(கஉ) கழுமணி - சாணைதீர்ந்த மாணிக்கம். (கச) சொற்பதங் கடந்தபாதம் - ஆகமவளவைக்கெட்டாத் திருவடி. (கரு) விஞ்சையர் - புலவர்கள். (கசு) தனிவருபுலவர் என்றது - சோமசுந்தரக் கடவுளை. (கஎ) கலைகள் என்றது - வேதாங்கங்களை.

மறமலிநேமிச்செங்கோன்மன்னவன்வந்தசான்றோ
ரறமலிகேள்விநோக்கியவைக்களக்கிழமைநோக்கித்
திறமலியொழுக்கநோக்கிச்சீரியர்போலுமென்று
நிறைமலியுவகைபூத்தநெஞ்சினனிதனைச்செய்தான். (கக)

திகைகளங்கணணிவேய்ந்தசெக்கரஞ்சடிலநாதன்
மங்கலம்பெருகுகோயில்வடகுடபுலத்தின்மாடோர்
சங்கமண்டபமுண்டாக்கித்தகைமைசாலசிறப்புநல்கி
யங்கமர்திருத்திரென்னவிருத்தினனறிஞர்தம்மை. (உ0)

வண்டமிழ்நாவினோர்க்குமன்னவன்வரிசைநல்கக்
கண்டுளம்புழுங்கிமுன்னைப்புலவரக்கழகத்தோரை
மண்டினர்மூண்டெழுந்துவாதுசெய்தாற்றன்முட்டிப்
பண்டையபுலனுந்தோற்றுப்படருழந்தெய்ந்துப்போனார். (உக)

இனையர்போல்வந்துவந்துமறுபுலத்திருக்குங்கேள்வி
வினைஞருமதமேற்கொண்டுவினவ்வினயவாதஞ்செய்து
மனவலியிளைப்பவென்றுவைகுவோரொன்றைவேண்டிப்
புனையிழைபாகநீங்காப்புலவர்முனணணினார். (உஉ)

மூந்துநூன்மொழிந்தார்தமமைமுறைமையாலவணங்கியெம்மை
வந்துவாதெவருஞ்செய்தவருசெயகின்றாவரிசையாக
வந்தமில்புலமையளக்கியளப்பதாயெம்மனோர்க்கு
தந்தருள்செய்திசங்கப்பலகையொன்றெனறுதாழ்ந்தார். (உங)

பாடியபாணற்கன்றுவலியவேபலகையிட்டார்
பாடியபுலவர்வேண்டிற்பலகைதந்தருளார்கொல்லோ

(கக) மறம் - வெற்றி அவைக்களக்கிழமை - நல்லவை, நிறையவை என்னும் கல்விச்சபைகட்குரிய உரிமைத்திறம். நல்லவை நிறையவை என்றதை-' புகழ்ந்தருமநெறி நின்றோர்பொய்-காமம்-இகழுஞ்சினஞ்செற்ற மிலலோா-நிகழ்கலைகள்-எல்லாமுணர்ந்தோ ரிருந்தவிடமன்றோ - நலலாரவைக்குநலன் எனவும், நலனடக்கஞ் செம்மை நடுவுநிலைநான்கும் - குலனென்றறிவுடையோர் கோதில்-புலனில்லோர்-சென்றுமொழிந்தனவுங்கேட்டோர் செறிந்தவிடம்-அன்றேநிறைந்தவவை எனவும்வருஞ்சங்கச்செய்யுள்களாலறிக.

(உ0) வடகுடபுலம் – வடமேற்குத்திசை. (உக) மண்டினர் - நெருங்கினர். (உஉ) மதமேற்கோடலாவது - தாங்கொண்டதை விடாமை. ஒன்று என்னும்வரையறைப்பண்பு, புலவர் சீர்தூக்குங் கருவிமேல் நிற்றலால் பணபாகுபெயர்.

(உங) மூந்துநூல் - முதனூல்.

பாடியபுலவராகும்படியொருபடிவங்கொண்டு
பாடியபுலவர்காணத்தோன்றினர்பலகையோடும். (௨௫)

சதுரமாயளவிரண்டுசாணதிப்பலகையம்ம
மதியினும்வாலிதாகுமந்திரவலியதாகு
முதியநும்போல்வார்க்கெல்லாமுழம்வளர்ந்திருக்கைநல்கு
மிதுநுமக்களவுகோலாயிருக்குமென்றியம்பியீந்தார். (௨௬)

நாமகளுருவாய்வந்தநாவலர்தமக்குவெள்ளைத்
தாமரையமளிதன்னைப்பலகையாத்தருவதென்னக்
காமனைமுனிந்தார்நல்கக்கைக்கொடுகளிறுதாங்கு
மாமணிக்கோயிறன்னைவலஞ்செய்துதங்கழகம்புக்கார். (௨௭)

நாறுபூந்தாமகாற்றிகநும்பனிதோய்ந்தசாந்தஞ்
சேறுவணமலர்வணங்குசெழும்புகைதீபமாதி
வேறுபல்வகையாற்பூசைவினைமுடித்திறைஞ்சிக்கீர
னேறினன்கபிலனோடுபரணனுமேறினனே. (௨௮)

இருங்கலைவல்லோரெல்லாமிம்முறையேறியேறி
யொருங்கினிதிருந்தார்யார்க்குமொத்திடங்கொடுத்துநாதன்
றருஞ்சிறுபலகையொன்றேதன்னுரைசெய்வோர்க்கெல்லாஞ்
சுருங்கிநின்றகலங்காட்டித்தோன்றுநூல்போன்றதன்றே. (௨௯)

மேதகுசான்றோர்நூலின்வினைபொருள்விளங்கத்தம்மி
லேதுவுமெடுத்துக்காட்டுமெழுவகைமதமுங்கூறும்
போதமைதெளிந்தவுள்ளப்பூவையேபுறமபுபோந்து
வாதுசெய்வார்கள்வந்தான்மறுத்துநேர்நிறுத்துமன்றே. (௨௯)

கலிவிருத்தம்.

ஆயவாறெண்புலவருமாய்ந்துணர்
பாயகேள்விப்பயன்பெறமாட்சியாற்
றூயபாடறொடங்கினர்செய்துகொண்
டேயவாறிருந்தாரந்தவெல்லைவாய். (௩௦)

பலருஞ்செய்தபனுவனுமாண்பொருண
மலருஞ்செல்வமுஞ்சொல்லின்வளமையுங்

---

(௨௬) வாலிது - புனிதமுள்ளது. மந்திரவலி என்றது - அன்றன்று தன்னினின்று முழம்வளர்ந்து இடங்கொடுப்பதாதலின்.

(௨௮) அகலங்காட்டல் - பொருள் விரிந்துநிற்றல்.

(௨௯) ஏது - காரணம். காட்டு - உதாரணம். எழுவகை மதமாவன - உடன்படல். மறுத்தல்முதலியன.

குலவுஞ்செய்யுட்குறிப்புமொத்தொன் றியே
தலைமயங்கிக்கிடந்தவத்தன்மையால். (௩௧)

வேறுபாடறியாதுவியந்துசீ
கூறுபாடலிதுவென் றுங்கோதிலென்
றேறுபாடலிதுவென் றுஞ்செஞ்சவே
மாறுபாடுகொண்டாரசங்கவாணரே. (௩௨)

மருளுமாறுமயக்கறவான்பொருட்
டெருளுமாறுசெயவல்லகள்வாசொற
பொருளுமாமதுரேசர்புலவாமு
னருளுநாவலராய்வந்துதோனறினர். (௩௩)

வந்தநாவலர்வந்திக்குநாவலா
சிந்தையாகுலஞ்செய்யமயக்குறும்
பந்தயாப்பைக்கொணாகெனப்பாவல
ரெந்தையீங்கிவையெனறுமுன்னிட்டனர். (௩௪)

தூயசொல்லின்பொருளின்றொடாசசியு
மாயநாவலரவ்வவாதமமுது
வாயபாடல்வகைதெரிந்தவ்வவர்க
கேயவேயெடுத்தீநதனரென்பவே (௩௫)

வாஙகுசஙகப்புலவாமனஙகளித
தீஙகுநீரெமரோடுமொருககரா
யோஙகிவாழ்திரெனஓறலெனத்தஙகளைத
தாஙகுசெம்பொற்றவிசிலிருத்தினர். (௩௬)

பொன்னின்பீடிகையெனனும்பொன்றுரமேற்
றுன்னுநாவலர்சூழமணியாகவே
மன்னினர்நடுநாயகமாமணி
யென்னவீற்றிருந்தாமதுரேசரே. (௩௭)

நதியணிந்தவர்தம்மொடுநாறபததொன்
பதின்மரென்னப்படுமெபுலவோரெலா
முதியவான்றமிழ்பின்னுமுறைமுறை
மதிவிளங்கத்தொடுத்தவணவாழுநாள். (௩௮)

---

(௩௨) செஞ்சவே-இது நேரேஎன்னும்பொருள்தந்துநின்றது.

(௩௪) பந்தம் - தளை.

கலிநிலைத்துறை.

வங்கியசேகரன்வங்கியசூடாமணிதன்னைப்
பொங்கியதேசார்முடிபுனைவித்துப்புவிநல்கி
யிங்கியல்பாசவினைப்பகைசாயவிருந்தாங்கே
சங்கியல்வார்குழையானடியொன்றியசார்புற்றான். (௩௧)

சங்கப்பலகைதந்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௫௦ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௪௩௨.

ஐம்பத்திரண்டாவது,

தருமிக்குப்பொற்கிழியளித்தபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

சொற்குவைதேரும்பாவலர்மேவத்தொகுபீட
மற்குவைகண்டத்தண்ணலளித்தத்தறைந்தேமாற்
றற்குவைதந்தாழுய்குவவென்னாதருமிக்குப்
பொற்குவைநல்கும்வண்ணமெடுத்துப்புகல்கிற்பாம். (க)

மன்னவர்மன்னன்வங்கியசூடாமணிமாறன்
றென்னவராகித்திகிரியுருட்டுநதென்கூடன்
முன்னவரன்னங்கண்டறியாதமுடிக்கேற்பப்
பன்மலர்நல்குநந்தனம்வைகும்பணிபூண்டான். (௨)

மாதவிபாதிரிதாதகிகூவிளமந்தாரந்
தாதவிழ்மல்லிகைமுல்லையிலஞ்சிகடங்கோங்கம்
வீதவழ்கொன்றைகரந்தைசெழுங்கரவீரந்தண
போதவிழ்நந்திசெருந்திகுருந்தம்புன்னாகம். (௩)

முண்டகமென்கடிநீலமுதற்பலமுப்போது
மெண்டிசையுங்கமழும்படிநந்தனமெங்குந்தே
னுண்டிசைவண்டுபெடிந்துமுரன்றிடவுண்டாக்கி
வண்டிமிர்சண்பகநந்தனமுந்தனிவைத்தானல். (௪)

(க) உவைஎன்றது - பொற்கிழியை. (௩) மாதவி-குருக்கத்தி. தாதகி - ஆத்தி. இலஞ்சி - மகிழ். வீ - வண்டு. கரவீரம்-அலரி.

(௪) வண்டிமிர்சண்பகம் என்றதுஜாதியடை.

பொய்த்திடு நுண்ணிடைமங்கலமங்கையர்பொன்பூணா
ரொத்தெழுசண்பகமொய்த்தவரும்பருடைந்தெவரும்
வைத்திடுகந்தவாசம்விழுங்கிமணங்கான்று
பைத்துமலர்ந்தனகண்டுமகிழ்ந்துபரித்தேரான். (௫)

செருக்கியவண்டுவிழாமலர்கொய்துதெரிந்தாய்ந்து
நெருக்கியவிண்டைநிரைத்தொடைதொங்கனெடுந்தாம
மருக்கிளர்கண்ணிதொடுத்தணிவித்துவணங்காரூர்
கருக்கியகணனுதலார்திருமேனிகவின்செய்தான். (௬)

அன்னவியன்பொழின்மாமதுரேசரடித்தாழ்வோன்
பொன்னவிர்சண்பகமாலைபுனைந்தபுதுக்கோலந்
தன்னைவியந்தவாசண்பகசுந்தரர்தாமென்று
முன்னரிறைஞ்சினனிம்பமணிந்தமுடித்தென்னன். (௭)

அன்னதொர்நாமம்பெற்றனரின்றுமணிக்கூடன்
முன்னவரந்தததாமமவாககுமுடிககேறறு
மின்னதொர்நீராற்சண்பகமாறனென்றேபேர்
மன்னிவிளங்கினன்வங்கியசூடாமணிதானும். (௮)

சண்பகமாறன்சண்பகசுந்தரர்தம்பாடே
நண்பகமாறுநன்பணிசெய்யுநன்னாளிற்
பண்பகர்சொல்லார்தமபுடைமாரன்படுபோரூண
டெண்பகவெய்வானுகியவந்தன்றிளவேனில். (௯)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மனிதர்வெங்கோடைதீர்க்கும்வசந்தமென்கானும்வேறு
துனிதவிரிளங்கால்வேண்டுஞ்சோலையுஞ்சோலைவேண்டும்
புனிதநீர்த்தடமும்வேறுபுதுமலரோடைவேண்டும்
பனிதருமதியும்வேறுபான்மதிவேண்டுங்காலம். (௧௦)

அண்டவான்றருமேற்சீறிசசிவந்தெழுந்தாங்குதேமா
தண்டளிரீன்றுவானந்தைவரநிவந்தகாசு
கொண்டிடையழுத்திசசெய்தகுழையணிமகளிர்போல
வண்டிறைகொள்ளப்பூததுமலர்ந்தனசெருந்தியெல்லாம். (௧௧)

---

(௬) இண்டை-தண்ட வடிவாகத் தொடுத்தமாலை. தொடை-சரமாகத்தொடுத்தமாலை. தாமம் - கோத்தமாலை. கன்னி - வட்டமாகத்தொடுத்தமாலை. வணங்கார்-பகைவர்.

(௯) எண்பக-அளவிறப்ப. (௧௦) இளங்கால்-தென்றல்.

செஙகதிர்மேனியான்போலவிழ்ந்தனசெழும்பலாச
மஙகுலூர்செல்வன்போலமலர்ந்தனகாஞ்சிதிஙகட்
புஙகவன்போலப்பூத்தபூஞ்சினைமரவஞ்செஙகை
யஙகதிராழியானபோலலர்ந்தனவிரிந்தகாயா. (௧௨)

தரைகிழித்தெழுநீர்வைகைத்தடஙகரையெக்கரல்கு
லரவமேகலைசூழ்ந்தென்னவலர்ந்துதாதுகுப்பஞாழன்
மரகதந்தழைத்துவெணமுத்தரும்பிப்பொன்மலாந்துவாஙகுந்
திரைகடற்பவளக்காடுசெய்வனகன்னிப்புன்னை. (௧௩)

ஊடினர்போலவெமபிபிலையுதிர்ந்துயிரன்ஞரைக்
கூடினர்போலவெஙகுஙகுழைவரததழைத்துநீஙகி
வாடினர்போலக்கணணீரவாரமெயபசந்துமைய
னீடினரலாபோர்பூத்துநெருஙகினமரஙகளெலலாம். (௧௪)

விழைதருகாதலார்தாமெலிவுறமெலிந்துநெஞ்சங
குழைவுறக்குழைந்துகிரகுஙகோதிலாககறபினர்போன்
மழையறுஙகோடைதீப்பமரந்தலைவாடவாடித
தழைவுறத்தழைததுநின்றதழீஇயபைஙகொடிகளெல்லாம். (௧௫)

சேட்டிகைததென்காறளளததெணமதுசசிதறததும்பி
நீட்டிசைமுரலசசாயாநின்றுபூஙகொம்பராட
ஞட்டியப்புலவஞட்டநகைமுகமவெயர்வைசிநதப்
பாட்டிசைத்தாடாநின்றபாவைமாாபோன்றவன்றே. (௧௬)

மலர்ந்தசெவ்வந்திப்போதுபவகுளமுமுதிர்ந்துவாடி
யுலர்ந்துமொய்ததளிததேனககக்கிடப்பனவுள்ளமிக்க
குலந்தருநல்லோர்செல்வஙகுன்றினுந்தம்பாலில்லென்
றலர்ந்தவர்க்குயிரைமாறியாயினுஙகொடுப்பரன்றே. (௧௭)

நாறியதண்ணந்தேமாநறுந்தளிர்கோதிககூவி
யூறியகாமர்ப்பேட்டையுருக்குவகுயின்மென்சேவல்

---

(௧௨) கதிர்-சூரியன். மஙகுலூர்செல்வன் - இந்திரன். மஙகு ல்-மேகம். மரவம் - குஙகுமமரம். ஆழியன்—திருமால்.

(௧௩) எக்கர் - மேடு. அரவம் - ஒலி. ஞாழல் - குஙகுமமரம். மரகதம் - பசிய இலைகள். (௧௪) குழை - தளிர். கண்ணீர் - கண்க ளினின் றுஞ் சிந்தும்நீர்; கள்ளாகியநீா. பசந்து-பசுமையாய்; பசலை பூத்து. அலர் - அல்லாதவர். (௧௬) திகை - திக்கு. நீட்டிசை-எட் டிசை. (௧௭) அலம்-துன்பம். உள்ளமிக்க என்றது—பெருத்த எ ண்ணத்தை. (௧௮) நாறல்-தளிர்த்தல். மாறிய வேந்தன் என்றது— குறுநிலமன்னரை.

வீறியசெங்கோல்வேந்தன்வெளிப்படத்தேயங்காவன்
மாறியவேந்தன்போலவொடுங்கியமயில்களெல்லாம். (கஅ)

பொங்கரினுழைந்துவாவிபுகுந்துபங்கயந்துழாவிப்
பைங்கடிமயிலைமுல்லைமல்லிகைப்பந்தர்தாவிக்
கொங்கலர்மணங்கூட்டுணடுகுளிர்ந்துமெல்லென்றுதென்ற
லங்கங்கேகலைகடேருமறிவன்போலியங்குமன்றே. (கசு)

தாமரைகளாஞ்சிதாங்கததணகுயின்முழவமேங்க
மாமருதமருங்கிளிளைமங்கலமியம்பததுமபி
காமரமிசைப்பமுள்வாயக்கைதைவாளெடுப்பவேனிற்
கோமகன்மகுடஞ்சூடியிருப்பதகுளிர்பூஞ்சோலை (உ0)

கலையினுனிறைந்தவிந்துகாநதமணடபநதிறசெயத
மலையினுமெழுதுமாடமருங்கினுநெருங்குசோலைந
தலையினுங்கமலவாவிததடதகினுந்தணமுததார
முலையினுமன்றிக்கோடைமுடிவிடங்காணாமைநதர். (உக)

நிலந்தருதிருவினுன்றரிழன்மணிமாடககூடல
வலந்தருதடநதோணமைந்தர்வானமுமவீழும்போக
நலந்தருமகளிரோடுநாகநாடவர்தஞ்செலவப்
பொலந்தருவனையகாட்சிப்பூம்பொழினுநாவான்போவார். (உஉ)

மேற்படி - வேறு.

மாத்தாணமதமானெருத்தின்மடங்கலெனசசெலவாரும்
பூத்தாரொலிவாம்பரிமேற்புகாமாவெனபபோவாருமு
பாத்தாபரிதியெனவாமபரிததேருகை கதூாவாருந
தேத்தாருளர்வணடலம்பசசிலமபினடககினரூருமு. (உங)

நீலப்பிடிமேறபிடிபோனெறிககொளவாருந்தரள
மாலைசசிவிகைமிசைவெணமலராளெனசசெலவாரு
மாலைக்கரும்பன்றுணைபோலளித்தார்ப்பரியூாவாருங
கோலத்தடககைபறறிககொழுநருடனபோவாரும். (உச)

(உ0) காமரம்-இசைப்பாட்டு. (உக) செய்தமலை - செய்குன்றம். வீழும்-விரும்பும். பொலந்தரு - பொற்றருவாகிய கற்பகம். வானம்-இடவாகுபெயர்.

(உங) புகர்மா - யானை. பாத்தார்பரிதி - பன்னிருபகுதியவாயசூரியர்கள். சிலம்பு மலை. (உச) கரும்பன்-மன்மதன். துணைஎன்றது-இரதிதேவியை.

சுருப்புக்கமழ்தேவகண்ணித்தொடைபைங்கழலாடவருங்
கருப்புச்சிலைமன்னவனுற்கருவிப்படையன்னவரும்
விருப்புற்றெறிநீர்வைகைவெள்ளத்தரளந்தெள்ளிப்
பொருப்பிற்குவிக்கும்புளினமபுறனுஞ்சூழ்சோலைபுகுவார். (உரு)

கூந்தற்பிடியும்பரியுமூர்வார்கொழுநர்தடந்தோ
ளேந்தசசயமாதென்னததழுவாவிழிந்துபொழில்வாய்ப்
பூந்தொத்தலர்பொற்கொடிதாதுகுமாறென்னப்புனைந்த
சாந்தக்கலவையுகப்போய்வனமங்கையாபோறசார்ந்தார். (உசு)

ஏமாசலமென்முலையாாநடையோவியமேயென்னப்
பூமாதவிசேர்வாரும்புன்னைநிழலசேர்வாருந
தேமாநிழல்சேர்வாருஞ்செருந்திநிழலசேர்வாருங
காமாயுதசாலைகள்போற்கைதைநிழலசேர்வாரும். (உஎ)

கோடும்பிறைவாணுதலார்குழலைக்கருவிக்காரென்
றோடுங்தோகையவர்கணணுகைகிககணையென்றஞ்சி
யோடுங்கொடியினன்றுருருமாந்தளிரென்றயிலவா
னுங்குயிலன்னவர்பணணிசைகேட்டொதுங்கினாணும். (உஅ)

நீடுந்தரங்கமிரங்குநிறைநீாநிலையேயன்றிப்
பாடுஞ்சுரும்புணகழுநீர்பைந்தாட்குமுதம்பதுமங
கோடும்பூத்தவென்னக்கொடியேரிடையார்குழையுந்
தோடுங்கிடந்தவதனத்தொகையாற்பொலிவசோலை. (உகூ)

பிடிகளென்னநடந்தாருடன்போயக்கொழுநாபெருந்தண
கொடிகணமிடைந்தவிலவியகாபோலககுறுகிக்
கடிகொள்பனிநீாதெளிதது மேவடைகணிததுங்கன்று
மடிகள்பிடிததுஞ்சேடியவாகைக்குதவியாவார் (௩0)

மைவார்தடங்கண மடவார்வளைபபாாகொம்பின்மலரைக்
கொய்வார்குமிழ்மோந்துயிர்ப்பார்குழையுஞ்செவியுங்குழலும்
பெய்வார்மகிழ்சசிசெய்வார் பொாமையல்கூா
வெய்வாாகணைபோற்றைபபக கொழுநர்மாாபத்தெறிவார் (௩௧)

(உரு) படையனனவா - மனமதன் சேனையாகிய பெண்கள். தெள்ளி - கொழித்து புளினம் மணற்குன்று

(உசு) கூந்தற்பிடி - புறமயிரினையுடைய பெண்யானை. தொத்து - கொத்து. வனமஙகையர் - வனதேவர்கள்.

(உஎ) ஏமாசலம் - பொனமலை. கைதை - தாழை.

(உஅ) கருவிக்கார்-சூன்முதிர்ந்தமேகம். (உகூ) தரஙகம்-அலை. கோடு - பூங்கொம்பு. (௩௧) குமிழ் என்றது - நாசியை.

முத்தேர்நகையார்வளைப்பமுகைவிண்டலர்பூங்கொம்பர்ப்
புத்தேள்வண்டும்பெடையும்புலம்பிக்குழலிற்புகுந்து
தெத்தேயெனப்பாணசெய்துதீந்தேனருந்துந்துணையோ
டொத்தேழிசைபாடிக்களுணணும்பாணரொத்தே. (௩௨)

மேற்படி - வேறு.

இம்பர்வீடளிக்குந்தெய்வமகளிரேயென்பார்கூற்றம்
வம்பலமெய்யேபோலும்வளைக்கையார்வளைப்பத்தாழ்ந்து
கம்பமுற்றடிப்பூச்சிந்திமலர்முகங்கணணீர்சோரக்
கொம்பரும்பணிந்ததென்றாலுலகியல்கூறறபாறறே. (௩௩)

மைக்கணாளொருத்தியெட்டாநிமிர்கொம்பைவளைக்குந்தோறுங்
கைக்குநேர்படாமைவாடுங்கடிமலர்க்கொடிபோனிற்பத்
தைக்கும்பூங்கணைவேளன்றொருமகன்றலைப்பட்டென்னை
யெய்க்கின்றாய்தோணமேலேறிப்பறியெனவேந்திநின்றான். (௩௪)

தையலாளொருத்தியெட்டாமலர்க்கொம்பைத்தளிர்க்கைநீட்டி
யையநுணமருங்குநோவவருந்தலுமாற்றாக்கேள்வ
னெய்யெனவிதுவுமென்னையூடியமகளிரேயோ
கொய்யெனவளைத்துநின்றான்கணமுத்தங்கொழிப்பநின்றாள். ()

மைக்குழலொருத்திகாதில்வட்டப்பொன்றோலையூடே
திக்கயமனையான்கொய்தசெருந்திப்பூசசெருகிநோக்கி
யிக்குழையழகிதென்றானிடுமெங்கைக்கிடுதியென்றா
யக்குழையோடும்வீசியன்பனுக்கலக்கண்செய்தாள் (௩௬)

மயிலிளம்பெடையன்னாளோர்மாதர்மாங்குடம்பைசெல்லுங்
குயிலிளம்பெடைதன்னாவிசசேவலைக்கூவநோக்கி
யயிலிளங்களிறன்னானைககடைக்கணித்தளியுந்தேனும்
பயிலிளஞ்சோலைமாடோர்மாதவிப்பந்தர்சேர்ந்தாள். (௩௭)

யாசிழையொருத்தியாற்றாப்புலவியாள்பைந்தாரான்முன்
பூசகில்வாசங்காலிற்போக்கியும்புனைபூண்காஞ்சி
யோசையைச்செவியிலுய்த்துங்கலவியினுருவந்தீட்டுந்
தூசினையுடுத்தும்போர்த்துந்துவிட்டவள்போனின்றாள். (௩௮)

---

(௩௨) புத்தேள்-புதுமை. (௩௩) கம்பம்-நடுக்கம்
(௩௬) எங்கை என்றது—தங்கையாயமைந்த பரத்தையை.
(௩௭) குடம்பை-கூண்டு. களிறன்னான்என்றது-கணவனை.
அளி-ஆண்வண்டு. தேன்-பெண்வண்டு. மாதவி - குருக்கத்தி.
(௩௮) புலவி - ஊடல்.

வாய்ந்தநாண்மலர்கொய்தீவான்மெய்யிலம்மலர்த்தேர்ந்தாது
சாந்தமான்மதம்போற்சிந்திக்கிடப்பவோர்தையல்யாரைத்
தோய்ந்தசாந்தென்றாளுள்ளத்துன்னையுஞ்சுமந்துகொய்த
வாய்ந்தசணபகத்தாதென்றனெய்சொரியழலினின்றாள். (௩௯)

பிணியவிழ்கோதையாளோர்பேதைதன்பதிதன்னூட
றணியவநதடியிலவீழ்ததன்னிழலனையான்சென்னி
மணியிடைக்கணடுக்கவகைமணாளனையொப்பீரெம்மைப்
பணிவதென்னெனறுநக்குப்பரிவுமேற்பரிவுசெயதாள. (௪௦)

மதுகைவாளொருவனங்கோர்மங்கைதனவடிவைநோக்கிப்
பதுமமேயடிகைகாந்தள்பயோதரங்கோவகுகாவிப்
புதுமலர்விழிவாயாமபறபோதுநும்மூரலெப்போ
ததனைவாயதிறநதுகாட்டிப்போமினென்றடுத்துநின்றான். (௪௧)

விடைத்தனியேறன்றொவிடலையோரேவேற்கணுன்முன்
கிடைத்துநும்மிடத்தென்னெனஞ்சங்கெட்டுவாநதொளிகுந்தல்குற்
றடத்திடையொளித்ததேயோதனத்திடையொளித்ததோபூம்
படத்தினைததிறநதுகாட்டிப்போகெனப்பற்றிச்சென்றான். (௪௨)

மாந்தளிரடியாராசாய்ப்பவளோநதபூஞ்சினைவணடனனார்
கூந்தலிற்கிடந்தசெம்மற்கோதைமேலவீழ்ந்தகற்பி
னேந்திழைபவளைநீததுப்பலாநுகாநதெசசிலாகரும்
பூந்தொடிபவரைததுயக்கும்பேதையாபோனறதன்றே. (௪௩)

கலிவிருத்தம்.

புலவிமைந்தாபொருள்கவாநதாரென
வலவியனனமடந்தையர்கொய்தலி
னல்விநாணமலரறறபின்கைப்பொரு
ளிலவியென்னவிளைததனகாவெலாம. (௪௪)

மையுணகணணியர்மைந்தராடமமலா
கொயயுஞ்செல்வநுகர்ந்துகொழுஙகணு
மெய்யுந்தோயிற்கொழுநரின்வேற்றுமை
செய்யும்பொய்கைதிளைப்பச்சென்றாரரோ. (௪

(௩௯) உன்னையும்என்றஉம்மை, நாயகன்கருததில் உயர்வுசிற
ப்பும்மையாகவும் - நாயகியின்கருத்தில் இறந்ததுதழீஇய எச்சவும்
மையாகவும்பொருள் பயந்துநின்றது. (௪௦) பிணி-கட்டு. பரிவு-து
ன்பம். (௪௧) மூரல்-பல். மதுகை-பலம். (௪௨) படம்-வஸ்திரம்.
(௪௩) செம்மல்-பழம்பூ. பூந்தொடியவர் என்றது-விலைமாதரை.

அன்னமன்னவராங்கயந்தலை
நன்னர்நீலநளினங்குமுதமென்
றின்னவன்றியெழின்முல்லைசண்பகம்
பொன்னவகோங்கமும்பூத்ததுபோன்றதே. (௪௬)

கலிநிலைத்துறை.

குரவவோதியர்கயந்தலைகுறுகுமுன்கயலு
மரவும்யாமையுமலவனுமன்னமுமகன்ற
பருவராலகளுமிரிந்தனபகைஞாமேலிட்டு
வருவரேலெதிர்நிற்பரோவலியிழந்தவரே. (௪௭)

பண்ணெனுஞ்சொலார்குடைதொறும்பன்மலர்வீழ்ந்த
தண்ணெனுந்திரையலைதொறுநிரைநிரைதாக்கல
கண்ணுநீலமுமுகங்களுங்கமலமும்வாயும்
வண்ணவாம்பலுந்தத்தமின்மலைவனவனைய (௪௮)

கூழைபாசியின்விரிந்திடமலர்நுதனீர்குடையு
மாழையுண்கணுங்கொங்கையுமுகங்களுமருங்கா
சூழருமபொடுமலர்ந்தசெந்தாமரைதமதாகுதி
யாழ்தரங்கநீரிடைகிடந்தலைவனவனைய (௪௯)

தூயநீர்குடைந்தேறுநதன்றுணைவிபைந்துணைவன
வாயுங்கண்களுமவேறுற்றவண்ணங்கண்டெண்க
ணேயவின்னுயிரனையவளங்குளாளொன்றன்
காயும்வேறகணுள்முலைதுளிப்பாடிநின்றாள்கண்ணீர். (௫௦)

மங்கைநல்லவளொருத்திநீராடுவானமகிழ்ந
னங்கைபற்றினனேகுவாளவனகுடைந்தேறும்
பங்கயக்கணொருத்தியைப்பார்த்தனன்சீசீ
யெங்கையெசினீராடலேயெனநகைநின்றாள். (௫௧)

வனைந்தபைங்கழலான்புனலாடலின்மார்பி
னனைந்தகுங்குமத்தலையெறிகளினமொட்டழுந்தப்
புனைந்தகொங்கையால்வடுப்படப்பொறித்தவள்யாரென்
றினைந்தழுங்கினுணெய்சொரியெரியெனவொருத்தி. (௫௨)

---

(௪௬) முல்லை, சணபகம், கோங்கு என்பன - நீராட்டயரும் மகளிரது, பல், மேனி, தனம் இவற்றை இலக்கணையால் விளக்கி நின்றது.

(௪௯) கூழை - கூந்தல். (௫௨) மொட்டு - அரும்பு.

வீழ்ந்தகாதலன்செய்ததீங்காகியவேலாற்
போழ்ந்தநெஞ்சினள்புலவிநோய்பொருளவன்காண
வாழ்ந்தநீரிடையழுந்துவாள்போன்றயர்ந்தயலே
தாழ்ந்தவன்னத்தைநோக்கிக்கைதாவெனவிரந்தாள். (௫௩)

கரும்புபோன்மொழியாளொருகாரிகைவதனஞ்
சுரும்புசூழ்கமலங்களுட்கமலமாய்த்தோன்ற
விரும்புகாதலனையுற்றுமெலிந்தனன்மெல்ல
வரும்புமுல்லைகணடையத்தினீங்கிச்சென்றணைந்தான். (௫௪)

களித்தகாதலன்மொக்குள்வாய்த்தன்னிழல்கண்டு
தெளிதுவாணகைசெய்யமாறருளென்றுசீறித
தளிர்க்கைநீட்டினள்கண்டிலடடவினளசலத்து
ளொளித்தியோவெனுவுதைத்தனள்பேதைமாதொருத்தி. (௫௫)

நாறுசுண்ணமென்கலவையுநானமுந்தமின
மாறிவீசிநின்றாடுவார்மாலைதாழ்கலத
ஊறுபாடறவந்தரத்தளிகவர்ந்துண்ப
வாறுசெல்பவர்பொருள்வெளவுமரட்டரேபோல. (௫௬)

கொய்யுநீலமுங்கமலமுங்கொண்டுகொண்டனங்க
னெய்யும்வாளியினெறிவராலெறிந்திடுமெல்லரைக
கையினூற்புடைத்தெறிந்தவாகதிர்முகமடக்கண
டைதுவாணகைசெய்தகமகிழ்ச்சியுளாழ்வார். (௫௭)

வாசமென்பனிநீரொடுசுண்ணமுமவாரி
வீசுவாரிளம்பிடியொடுவேழமாநிரைபோற
காசுலாந்தொடிவில்விடுகைகளாலள்ளிப
பூசுசாந்தவையழிந்திடப்புனிதநீரிறைப்பார். (௫௮)

அப்பெரும்புனறடங்குடைந்தாடுவாராயத
தொப்பருந்தனியொருமகளொருவன்றன்முகத்துத
துப்பைவென்றசெந்துவரிதழ்ச்செய்யவாய்த்தூநீர்
கொப்பளித்தனளாம்பலந்தேனெனக்குடித்தான். (௫௯)

ஆழமவ்விடைச்செல்லலைநீல்லெனவடுத்தோர்
வேழமன்னவன்விலக்குவான்போலொருவேற்க

---

(௫௩) வீழ்தல்-விரும்பல். கைதா-கைகொடு; தாழை.

(௫௫) மொக்குள்-நீர்க்குமிழி. தன்னிழல் என்றது—மனைவியின் பிரதிபிம்பத்தை. (௫௬) ஊறுபாடு - கவலை. அரட்டர்-குறுநில மன்னர். (௫௮) வில் - ஒளி (௫௯) துப்பு-பவளம். துவர்-செம்மை.

ணேழைதன்னைக்கையால்வளைத்தேந்திவண்டறைதார்
சூழுமார்பணைத்திரதிதோடோய்ந்தவனொத்தான். (௬0)

மாசினானமுஞ்சூடியமாலையுமெய்யிற்
பூசுசாந்தமுமார்பமும்பொய்கைக்குக்கொடுத்து
வாசமெய்யினிலம்புடிவாசமுமயங்க
வாசைமைந்தரோடிளையவரகன்கரையடைவார். (௬க)

தையலார்சிலாநனைந்தநுண்டானைபுட்பொதிந்த
மெய்யெலாமவெளிப்படககரையேறுவான்வெள்கி
யையதாபொலந்துகிலெனவன்பரைககூய்க்கண்
செய்யமாயனைக்கேட்குமாய்சசிறுமிபரொகதார். (௬உ)

உலத்தைவென்றதோளாடவருசசிவேற்பொறித்த
வலத்தகத்தொடுசுங்குமமளைந்துசெமபுனலாய
மலர்த்தடஙகுடைந்தவாககுரொசனவட்டக்
கலத்தையொததனசுற்றரினுமெொதககடிககா. (௬௩)

பட்டும்பன்னிறக்கலிஙகமும்பன்மணிககலனுங
கொட்டுஞ்சாந்தமுநானமுஙகுஙகுமசசேறுங
கட்டுந்தாமமுநதமதுகட்டழகெலாஙகவர
மட்டுணகோதையராடவாமனமெலாஙகவாநதா (௬௪)

அறுசீரடியாசிரியவிருததம.

காவியுஙகமலப்போதுஙகள்ளொழுகாம்பறபோது
மாவியுட்பூத்தபோலவாடியுட்பூப்பநோக்கி
யேவிரணடன்னகணணைலனாஙகணையேவல்கொளளும்
பூவிரிபொலஙகொம்பன்னாபுதுமதுநகரப்புக்கார. (௬௫)

பொன்னினுமவெளளியாலுமபளிஙகினும்புலவன்செய்த
நன்னிறக்கலத்திற்கூாவாணட்டெனவாக்கிசசேடி
மின்னனாரளிததசேறற்சிறுதுளிவிரலிறறெளளித்
துன்னிவீழ்களிவணடோசசிதறொணடைபஙகனிவாய்வைப்பார். ()

(௬க) மைந்தா என்றது—கணவரை. (௬௩) அலத்தகம்-செம் பஞ்சுக்குழம்பு.

(௬௫) காவி-நீலோற்பலம். ஏ-அம்பு. (௬௬) சிறுதுளிவிரலிற் றெள்ளி என்றது—கள்ளுணபோர் மதுவைவிரலாற் றெட்டுத்தெ றித்துப் பின்னருணணும் முறைமையை. தொண்டை-கோவை.

வள்ளத்துவால்போல்வாக்குமதுக்குடந்தன்பாற்பெய்த
கொள்ளைத்தெண்மதுவைக்கொள்ளைகொளவந்தவள்ளமீதென்
றுள்ளத்துவெகுண்டுவைவாளுன்றிமார்பிடப்பதொத்த
கள்ளைச்சூழ்காலைவண்டுசெருசசெயல்காண்பவொத்த. (௬௭)

தணியலுண்டுள்ளஞ்சோருமொருமகடணியலுணபான்
பிணியவிழ்கோதையாளோர்பெணமகள்கலத்தில்வாக்குந்
துணிமதுத்தாரைதன்னைவாளெனததுணிந்துபேதாய்
திணிகதிர்வாளால்வள்ளஞ்சிதைத்தியோவென்றுநக்காள். (௬௮)

மலர்தொறுஞ்சிறுதேனககித்திரிவண்டுமெடவார்தஙகைத்
தலனெடுத்தோசசவோடாதழீஇததடஞ்சாடிமொய்ப்ப
விலமெனப்பல்லோர்மாட்டுமிரந்திரந்தின்மைநீஙகா
தலமரும்வறியோர்வைத்தநிதிகண்டாலகல்வரேயோ. (௬௯)

உண்டவளொருத்திகள்வாயுதிக்குந்தன்முகமுஙகணணுங
கண்டுதாமரைகள்வேலைமுளைத்ததக்களையார
மொண்டுணுப்பேதைத்தும்பியம்மதுமுளரிவாராதே
னுண்டுளிசெறிவதென்றுநொடித்துககைபுடைத்துநக்காள். (௭௦)

மஙகையாளொருததிதானுணடெஞ்சியமதுவுட்டோன்றுந்
திஙகளைநோக்கியென்னைப்பிரிவின்கட்டியாயசசுட்டா
யிங்குவந்தகப்பட்டாயேயினிவிடேன்கிடதியென்று
வஙகொருவள்ளஙகொண்டுசேமித்தாளருநதலசெய்யாள. (௭௧)

வெவ்வியநறவமுணடவிளஙகிழையொருத்திகையிற்
கௌவியவாடிதன்னிற்கருஙகயனெடுஙகட்சேப்புங
கொவ்வைவாய்விளர்ப்புநோககியென்னலஙகூட்டுணடேகு
மௌவியமனத்தான்யாரென்றயர்கின்றாளயலாரெள்ள. (௭௨)

ஒருத்திகள்ளுணகின்றாடன்னுருவமநநறவுட்டோன்ற
வொருத்தியென்னுடன்வந்துணபாள்காணெனவுணடதோழி
யொருத்திவந்தென்செய்வாடன்னுருவமுநோக்கிப்பேதா
யொருத்தியோவிருவரென்றாளசசிலென்றுருத்துநக்காள். (௭௩)

---

(௬௭) காணப என்றது—பகரவீற்றுயர் திணைப்பலர்பாற்படர்க்கைவினை முற்றாதலின், காணபோர் எனப்பொருள்பயந்துநின்றது.

(௬௮) தணியல் - கள். (௭௦) வேலை - கடல். (௭௧) சேமித்தல்-சிறைப்படுத்தல். (௭௨) விளர்ப்பு-வெண்மை. கூட்டுணல் - கொள்ளைகொள்ளல்.

சாடியுணறவமுண்டாடன்னுறுவேறுபாட்டை
யாடியுனேக்கிசானேவல்லனேவெனைத்தான்கைக்கொண்
டோடினர்பிறருமுணடோவுயிரன்னான்வந்திங்கென்னைத்
தேடினென்செய்கேனென்னைதேடித்தாசேடியென்றாள். (எச)

களித்தவளொருத்திநின்றவாடியுட்கணவன்றன்பி
ளொளித்தவனுருவுந்தானுநேர்படவுருததுநோக்கித்
துளித்தகண்ணீரளாகியேதிலாடோடோய்ந்திடப்பங
குளித்தனையிருத்தியோவென்றுதைத்தனள்கோபமூண்டாள். (எரு)

இளம்புளிந்தயிர்விராயவின்சுவைபொதிந்தசோறு
வளம்படவிருந்திறேடுமெருந்துவார்வசந்தவீணை
களம்படுமெழாலிறேடுகைவிரனடத்திக்காம
னுளம்புகுந்தலைப்பவெண்ணெய்ப்பாவைபோலுருகிசசோர்வார். ()

இவ்விளவேனிற்காலத்தின்னுயிர்த்துணைவியோடுஞ்
செவ்வியசெஙகோனேமிசசெண்பகமாறனோர்நாள்
கைவ்வினைவல்லோன்செய்ததிர்விடுகாந்தகுன்றில்
வெவ்வியவேடைநீப்பானிருந்தனன்வேறுவைகி. (எஎ)

மார்தளிரீன்றுகோஙகுவணடளவரும்பிததணடேங
காந்தள்செஙகமலமாம்பல்சணபகஙகழுநீர்பூத்துச
சாய்ந்தமென்கொடியுநதானுந்தனியிடத்திருப்பானேரே
யாய்ந்ததோர்நாற்றந்தோன்றவசைநததுவசந்தத்தென்றல். (எஅ)

வெவ்வியவேலான்வீசும்வாசமோந்தீதுவேறு
திவ்வியவாசமாகவிருநததுதென்றலகாவில்
வெளவியவாசமன்றுகாலுக்கும்வாசமில்லை
யெவ்வியல்வாசமேயோவிதுவெனவெணணஙகொள்வான் (எகூ)

திரும்பித்தன்றேவிதன்னைநோக்கினன்றேவியைம்பா
விரும்பித்தைவாசமாகியிருந்ததுகணடிவ்வாசஞ்

(எசு) வசந்தவீணை என்றது—பாலையாழினை. எழாலஎன்றது-பெரும்பாலை ஏழனுள், நாகநாதம் ஆசரி, தோடி, கௌளி, காந்தாரம், செந்துருத்தி, உதயகிரிமுதலிய செம்பாலையை.

(எஎ) கைவினை - சிற்பத்தொழில். (எஅ) தளவு-முல்லை மாந்தளிர்முதலிய உவமானச்சொற்கள், மேனிமுதலிய உவமேயங்களை யுணர்த்திநின்றது. (எகூ) திவ்ய—திவ்-விணணுலகில்,ய-பிறப்பது.

(அ0) ஐம்பால் என்றது—முடி, கொண்டை, சுருள், குழல், பனிச்சைஎன ஐம்பகுப்பினவாயமைந்த கூந்தலை. பித்தை-கூந்தல்.

சுரும்பிற்குந்தெரியாதென்னுச்சூழ்ந்திரும்பூதுகொண்டு
தரும்பித்தைக்கியல்போசெய்கையோவெனவையங்கொண்டான்.

ஐயுறுகருத்தையாவராயினுமறிந்துபாடல்
செய்யுநாவாக்கேயின்னவாயிரஞ்செம்பொனென்றக்
கையுறைவேலானீந்தபொற்கிழிகைக்கொண்டேகி
மெய்யுணர்புலவர்முன்னுத்தூக்கினர்வினைசெய்மாக்கள். (அக)

வங்கத்தார்பொருளபோலவேறுவகையமைகேழ்விநோக்கிச்
சங்கத்தாரெல்லாந்தம்மிற்றனிதநனிததேர்ந்துதோந்து
துங்கத்தார்வேம்பனுள்ளஞ்சூழ்பொருடுழாவியுற்ற
பங்கத்தாராகியெயததுப்படருறுமனததரானா. (அஉ)

கலிவிருததம்.

அந்தவேலையிலாதிசைவரில
வந்தமாணவன்மணஞ்செய்வேட்கையான்
முந்தையாசிமமுயலுமபெறறியான்
றந்தைதாயிலான்றருமியென்றுளான். (அ௩)

ஒருவனுன்முகநதொருவன்மாபுறை
திருவனுடருந்தேவனுலுரு
வருவனுலகன்ருனைததனகலி
வெருவநாடிமுனவீழ்ந்துவேண்டுவான். (அச)

தந்தைதாயிலேன்றனியனுகிய
மைந்தனேன்புதுவதுவைவேட்கையேன்
சிந்தைநோய்செயுஞ்செலலதீாப்பதற்
கெந்தையேயிதுபதமென்றேததியே. (அரு)

நெடியவேதநானிறையவாகம
முடியவோதியமுறையினிறகெனும்

(அக) கிழி-முடிபபு. (அ௩) மாணவன்-பிரமசாரி.

(அச) ஒருவன் என்றது-தனககோ ஒப்புயர்விகக்துநின்றசிவ பெருமானை. திரு-இலக்குமி உருவருவாலகன்ருன் என்றது-ம கேஸ்வரன், உருத்திரன், திருமால், பிரமன்என்னும் உருவமும், சிவம், சத்தி, நாதம், விந்து எனனும்அருவமும்; சதாசிவமென்னு ம் அருவுருவமுமாகிய முத்திரப்பட்ட தத்துவஙகளை யதிட்டித்து நிற்கும் சிவமுதற் பிரமனீருகிய முத்திறத்தொன்பது வர்க்கஙகளி லும் வேற்றுமையின்றிக் கலந்துநின்று. அவ்வத்தொழில்களைநடத் தித், தன்னியல்பு சிறிதும் விகாரமின்றிநிற்கும் சுத்தசிவத்தை.

(அரு) செல்லல் - வறுமை.

வடிவிலில்லறவாழ்க்கையின்றிநின்
னடியருச்சனைக்கருகனாவனே. (அசு)

ஐயயாவையுமறிதியேகொலோ
வையைநாடவன்மனக்கருத்துணர்ந்
துய்யவோர்கவியுரைத்தெனக்கருள்
செய்யவேண்டுமென்றிரந்துசெப்பினான். (அஎ)

தென்னவன்குலதெய்வமாகிய
மன்னர்கொங்குதேர்வாழ்க்கையின்றமிழ்
சொன்னலம்பெறச்சொல்லிநல்கினா
ரின்னநீந்தவனிறைஞ்சிவாங்கினான். (அஅ)

பொற்றளிர்ச்சடைப்புவனநாயகன்
சொற்றபாடல்கைக்கொண்டுதொன்னிதி
பெற்றெடுத்தவன்போன்றுபீடுறக்
கற்றநாவலர்க்கழகநண்ணினான். (அகூ)

கல்வியாளர்தங்கையினீட்டினான்
வல்லையாவருமவாங்கிவாசியாச்
சொல்லின்செல்வமும்பொருளுநோக்கியே
நல்லநல்லவென்றுவகைநண்ணினார். (கூ0)

அளக்கில்கேள்வியாரரசன்முன்புபோய்
விளக்கியக்கவிவிளம்பினார்கடன்
றுளக்கருத்துநேரொத்தலாற்சிரந்
துளக்கிமீனவன்மகிழ்ச்சிதூங்கினான். (கூக)

உணர்ந்தகேள்வியாரிவரொடொல்லைபோய்
புணர்ந்தவாயிரம்பொன்னுமின்றமிழ்
கொணர்ந்தவேதியன்கொள்கவின்றென
மணந்ததாரினான்மகிழ்ந்துநல்கினான். (கூஉ)

வேந்தனேவலால்விபுதர்தம்மொடும்
போந்துமீண்டவைப்புறம்புதூங்கிய
வாய்ந்தபொற்கிழியறுக்குநம்பியை
நேர்ந்துகீரனில்லெனவிலக்கினான். (கூந)

(கூந) விபுதர் என்றது—தெய்வத்தன்மை பொருந்திய சங்கப் புலவரை.

குற்றமிக்கவிக்கென் றுகூறலுங்
கற்றிலானெடுங்காலம்வெம்பசி
யுற்றவன்கலத துணையுமெல்லலைகைப்
பற்றவாடினான்பண்புபற்றினான். (௬௪)

உலர்ந்தநெஞ்சுகொண்டொ துங்கிநாயக
னலந்தருங்கழனணணினனவன்
மலர்ந்தபாடல்கொணடறினாவைகிடத்
தலாந்தசிந்தைகொணடடைந்தமைந்தனே. (௬௫)

செய்யுளகொணடுபோய்த்திருமுன்வைத்துளப்
பையுள்கொணடவப்பனவனென்னைநீ
மையுள்கணடவிவ்வழுவுபாடலைக்
கையுணல்கிறைய்கதிபிலேற்கெஞ. (௬௬)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வறுமைநோயபிணிப்பப்பனனுள்வழிபடுமடியேனின்பாற்
பெறுபொருளிழந்தேனென்றுபேசிலேன்யாக்குமேலாங்
கறைகெழுமிடற்றோய்நின்றன்கவிக்குற்றஞ்சில்வாழ்நாட்சிற்
றறிவுடைப்புலவாசொன்னலாருனைமதிக்கவல்லார். (௬௭)

எந்தையிவ்விகழ்ச்சிநின்னதல்லதையெனக்கியாதென்னச்
சிந்தைநோயுழந்துசைவச்சிறுவனின்றிரங்கயார்க்கும்
பந்தமும்வீடுமவேதப்பனுவலுமபயனுமான
சுந்தரவிடங்கனங்கோபுலவனாய்தகோற்றஞ்செய்தான். (௬௮)

கணடிகைமதாணியாழிகதிாமுடிவயிரமவேய்ந்த
குணடலங்குடிகொணடாகத்தழகெலாங்கொள்ளைகொள்ளத்
தணடமிழ்மூன்றும்வலலோன்முனெனக்குறியிட்டாங்கே
புண்டரநுதலிற்பூததுப்பொய்யிருளகிழித்துத்தள்ள. (௬௯)

விரிகதிர்ப்படாத்திற்போர்த்தமெய்ப்பையுளடங்கிப்பக்கத்
தெரிமணிக்கடகததிணடோளிலையவரடைப்பையோடு
குருமணிக்களாஞ்சியம்பொற்கோடிகந்தாங்கமுத்தாற்
புரிமதிக்குடைக்கீழ்ப்பொற்காற்கவரிபால்புரணடுதுள்ள. (௭00)

சொல்வரம்பிகந்தபாதமென்பதுதோன்றவேத
நல்லபாதுகையாய்ச்சூடநவின்றனகற்றுப்பாட

---

(௬௫) அவன்என்றது - சோமசுந்தரக்கடவுளை.
(௬௬) பையுள் - கவலை. (௬௯) பொய்யிருள்-மலவிருள்.

வல்லவர்மறையினாறுமனுமுதற்கலைபோற்பின்பு
செல்லநூலாய்ந்தோர்வைகுந்திருந்தவைக்களத்தைச்சேர்ந்தான். ()

ஆரவைகுறுகிநேர்நின்றங்கிருந்தவரைநோக்கி
யாரைநங்கவிக்குக்குற்றமியம்பினாரென்னமுன்னங்
கீரனஞ்சாதுநானேகிளத்தினேனென்றானின்ற
சீரணிபுலவன்குற்றம்யாதெனத்தேராக்கீரன். (௧0௨)

சொற்குற்றமின்றுவேறுபொருட்குற்றமென்றான்றூய
பொற்குற்றவேணியண்ணல்பொருட்குற்றமென்னையென்றான்
றறகுற்றம்வருவதோரான்புனைமலர்சசார்பாலன்றி
யறகுற்றகுழற்குநாறறமிலலையேயென்றானையன். (௧0௩)

பஙகயமுகமென்கொஙகைப்பதுமினிகுழலோவென்ன
வஙகதுமனைதேயென்றாலவாயுடையானறெய்வ
மஙகையர்குழலோவென்னவன்னதுமந்தாரத்தின்
கொஙகலரளைந்துநாறுஙகொள்கையாறசெய்கைதநெதன்றான். ()

பரவிநீவழிபட்டேததுமபரஞ்சுடர்திருககாளததி
யரவுநீர்சசடையார்பாகத்தமாந்தஞானப்பூஙகோதை
யிரவினீர்ஙகுழலுமற்றேவெனவஃதுமற்றேயென்று
வெருவிலான்சலமேமுற்றசசாதிகதானவிளைவுநோக்கான். (௧0௬)

கற்றைவார்சடையானெற்றிக்கணணினைசசிறிதேகாட்டப்
பற்றுவானினனுமஞ்சானும்பராபதிபோலாக
முற்றுநீர்கணணாலுமொழிந்தநும்பாடல்குற்றங
குற்றமேயென்றான்றன்பாலாகியகுற்றந்தோரான். (௧0௬)

கலிநிலைத்துறை.

தேய்ந்தநாணமதிக்கணணியானுதல்விழிசசெந்தீப்
பாய்ந்தவெம்மையிற்பொறாறுபொறபஙகயத்தடத்து
ளாய்ந்தநாவலன்போய்விழுந்தாழ்ந்தனனவனைக்
காய்ந்தநாவலனிம்மெனத்திருவுருக்கரந்தான். (௧0எ)

தருமிக்குப்பொறகிழியளித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௫௧ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௫௩௧.

---

(௧0௧) மறையினாறும் என்றது-சிட்சைமுதலியசடஙகங்களை.
(௧0௨) ஆரவை - நிறையவை.
(௧0௩) பொற்குற்றவேணி என்றதில்-குற்றஎன்பது குறுகிய வென்னும் பொருளது. (௧0௪) மந்தாரம்-பஞ்சதருக்களிலொன்று.

சிவமயம்.

ஐம்பத்துமூன்றாவது,

கீரனைக் கரையேற்றியபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

மாரனைப்பொடிகண்டவனந்தணமைந்தனுக்
காரநற்கனகக்கிழியீந்ததறைந்தன
மேரனத்திரள்சூழ்மலரோடையிடத்தினுங
கீரனைக்கரையேற்றியவாறுகிளத்துவாம். (க)

தாழ்ந்தவேணியனெற்றிமூளைததழற்கனூற்
போழ்ந்தநாவலனுடகபஙகயப்பொய்கைவாய்
வீழ்ந்தரும்படாவேலையில்வீழ்ந்தனன்விம்முறச்
சூழ்ந்தநாவலர்கண்டுபொறுதுதுளஙகுவார். (உ)

என்றவேந்தனிலாக்குடியீட்டமுமின்கதிர்
கான்றநாயகமாமணிபோகியகணடியு
மான்றஞானமிலாதவர்கல்வியுமானதே
சான்றகீரனிலாதவைகூடியசஙகமே. (ங)

ஐயசொற்பொருடனவடிவானவராலவாய்
மைதழைத்தமிடற்றினர்தம்மொடும்வாதுதான்
செய்தவிப்பிழையோபெரிதெப்படிதீருமோ
யுய்வதற்புதமேயெனயாவருமுன்னினார். (ச)

எய்திவெள்ளிமலைபெயாத்தானுமிறுத்ததன்
கையில்வீணைதொட்டின்னிசைபாடகனிந்தவன்
செய்ததீஙகுபொறுததது மனறிததிணடேரொடு
மொய்கொள்வாளுஙகொடுததனன்புணணியமூர்த்தியே. (ரு)

யாவராலுமகற்றரிதிப்பிழையாவர்க்குந்
தேவராமவரேதிருவுள்ளந்திரும்பினுற்
போவதேயிதுவேதுணிபென்றுபுகன்றுபோய்ப்
பாவலோர்பரன்றூணிழலிற்பணிந்தேததுவார் (சு)

திருத்தனேசரணஞ்சரணம்மறைசசென்னிமே
னிருத்தனேசரணஞ்சரணந்நிறைவேதநூ
லருத்தனேசரணஞ்சரணந்திருவாலவா
யொருததனேசரணஞ்சரணஙகளுனக்குநாம். (எ)

(எ) திருத்தன் - விசுத்ததேகமுடையவன்.

பாயுமால்விடைமேல்வருவோர்பல்லுயிர்க்கெலாந்
தாயுந்தந்தையுமாகுநின்றணனளிதாமரைக்
கேயுமாதவன்போனல்லதீயவியற்றினோர்க்
காயுமின்பமுந்துன்பமுமாக்குவதாதலால். (௮)

அத்தகற்றசெருக்கினறிவழிகீரனின்
வித்தகக்கவியைப்பழுதென்றவிதண்டையான்
மத்தகக்கணவிழித்துவெதுப்பின்மலர்ந்தபொன்
முத்தகக்கமலத்திடைவீழமுடுகினாய். (௯)

இருணிறைந்தமிடற்றடிகேளினியிப்பிழை
கருணைசெய்துபொறுததருளென்றுகபிலனும்
பரணனும்முதலாகியபாவலர்யாவருஞ்
சரணமென்றுவிழுந்திறந்தாரடிசாரவே. (௧௦)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அக்கீரவேலையாலமயின்றவெவ்வகருணைவள்ள
லிக்கீரமழலைத்தீஞ்சொலிறைவியோடெழுந்துபோந்து
நக்கீரன்கிடந்தசெம்பொனளினப்பூந்தடத்துஞாங்கர்ப்
புக்கீரமதுரத்தீஞ்சொற்புலவர்தங்குழாத்துணின்றான். (௧௧)

அனற்கணானோக்கினான்பின்னருட்கணானோக்கவாழ்ந்த
புனற்கணேகிடந்தகீரன்பொறிபுலன்கரணமெல்லாங்
கனற்கணார்தமவேயாகக்கருணைமாகடலிலாழ்ந்து
வினைக்கணேயெடுத்தயாக்கைவேறிலன்புருவமானான். (௧௨)

போதையாருலகமீன்றபுனிதையார்பரஞானப்பூங்
கோதையார்குழற்குத்தீங்குகூறியகொடியநாவின்
றீதையார்பொறுப்பரேயோவவரன்றித்திருக்காளத்திக்
காதையார்குழையினாரைக்காளத்தினைகலையென்று. (௧௩)

எடுத்தசொன்மாறிமாறியிசையநேரிசைவெண்பாவாற்
றொடுத்தவந்தாதிசாத்தத்துணைசசெவிமடுத்துநேர்வந்

---

(௯) விதண்டை - பிறர்கூறுங் கூற்றுலக் கூற்றை மறுத்துத் தன்னுட்கோளை நாட்டல்.

(௧௧) கீரம்-பால்; இதுக்ஷீரமென்பதின்றிரிபு. இக்கு-கரும்பு. நக்கீரன் - உயர்ந்தசொல்லையுடையவன். (௧௩) போதம்-ஞானம்.

(௧௪) எடுத்தசொன்மாறிமாறி என்றது - ஒருபாசுரத்தில்கைலையையும், மற்றொரு பாசுரத்தில் காளத்தியையும், சிறப்பித்துப் பாடியதை.

தடுத்தவன்கையைப்பற்றியகன்கரையேற்றினுர்தாள்
கொடுத்தெழுபிறவிவேலைக்கொடுங்கரையேற்றவல்லார். (கச)

கைதந்துகரையேறிட்டகருணையங்கடலைத்தாழ்ந்து
மைதந்தகயற்கணுளைவந்திதநுதநீகருநன்கு
செய்தந்தோர்க்கிகலுமன்புஞசெய்தமைபொருளாசசெய்யுட்
பெய்தந்துபாடுகின்றான்பிரானருணுடுகின்றான். (கரு)

அறனிலானிழைத்தவேள்வியழிதகபேராணமைபோற்றி
மறனிலாத்தணடிக்கீந்தமாணபெருங்கருணைபோற்றி
கறுவிவீழ்கூற்றைக்காயநதகனைகழற்கமலம்போற்றி
சிறுவனுக்கழியாவாழ்நாளளிததருளசெய்திபோறறி. (கசு)

சலந்தரனுடலங்கீணடசக்கரப்படையாய்போற்றி
வலநதருமதனைமாயோனவழிபடகொடுததாய்போற்றி
யலர்ந்தசெங்கமலப்புத்தேணடுசசிரமரிந்தாயபோற்றி
சிலந்தியைமகுடஞ்சூட்டாவரசருளசெலவம்போற்றி. (கள)

திரிபுரம்பொரியநக்கசேவகமபோறறிமூவர்க
கருளியதலைமைபோற்றியனங்கனையாகந்திய
வெரியிடுநயனமபோறறியிரதிவநதிரப்பமீளக
கரியவன்மகனுக்காவியுதவியகருணைபோறறி. (கஅ)

நகைததிடவநதவந்தநகுசிரந்திருகிவாங்கிச
சிகைத்திருமுடிமேலவைததிணடிறல்போற்றிகோயி
லகததவிசுடரைத்தூணடுமெலிக்கரசாளமூன்று
சகத்தையுமளிததேவாதமபிரான்சரணமபோற்றி. (கக)

பொருப்பகழ்ந்தெடுததோனசென்னிபுயமிறமிதித்தாய்போற்றி
யிருக்கிசைத்தவனேபாடவிரங்கிவாளகொடுததாய்போற்றி
தருக்கொடுமிருவர்தேடததழற்பிழமபாகுயபோறறி
செருக்குவிட்டவரேபூசைசெய்யகோகின்றுயபோற்றி. (உ0)

பருங்கைமால்யானையேனம்பாயபுலியரிமான்மீன
மிருங்குறள்யாமைகொணடவிகல்வலிகடநதாய்போற்றி

(கரு) பெய்தந்து - அமைத்து. (கசு) அறனிலான் - தக்கன். சண்டி - சண்டேசுரநாயனுர். (கஅ) மூவர் என்றது-வித்துன்மாலி, தாருகாக்கன், கமலாக்கனென்னுந்திரிபுராதிகளை. கரியவன்-திருமால். (கக) நகுசிரம் - வெணடலை.

கூரங்குபாம்பெறும்புனாரைகோழியாணலவன்றேரை
ஈருங்குரீஇக்கழுகினன்புக்கிரங்கியகருணைபோற்றி. (உக)

சாலநானிழைத்ததீங்குக்கென்னையுந்தண்டஞ்செய்த
கோலமேபோற்றியஞ்சிக்கொடியனேன்றொடுத்தபுன்சொன்
மாலைகேட்டென்னையாண்டமலைமகணமனாளபோற்றி
யாலவாயடிகள்போற்றியம்மைநின்னடிகள்போற்றி. (உஉ)

கலிநிலைத்துறை.

ஆவலந்தனேனடியனேற்கருளருளென்னாக்
கோவமும்பிரசாதமுங்குறித்துரைபனுவற்
பாவலங்கலாற்பரனையும்பங்கிலங்கயற்கட்
பூவைதன்னையுமுறைமுறைபோற்றியென்றேத்தா. (உங)

தேவதேவனைப்பின்பெருநதேவபாணியொடுந்
தாவிலேழிசையேழுகூற்றிருக்கையுஞ்சாததிப்
பூவர்சேவடிசென்னிமேற்பூப்பவீழ்ந்தெழுந்தான்
பாவலோர்களுந்தனித்தனிதுதித்தனர்பணிநதார். (உச)

துதித்தகீரனுக்கின்னருள்சுரந்துநீமுன்போன்
மதித்தநாவலர்குழாத்திடைவதியெனமறைநா
லுதித்தநாவினார்கருணைசெய்துருக்கரந்தயன்சேய்
விதித்தகோயில்புக்கமர்ந்தனர்விளங்கிழையோடும். (உரு)

கற்றகீரனுங்கலைஞருங்கழகமண்டபத்தி
லுற்றவாடகக்கிழியறுத்தந்தணற்குதவிக்
கொற்றவேந்தனும்வரிசைகள்சிலசெயக்கொடுப்பித்
தற்றநீங்கியகல்வியின்செல்வராயமர்ந்தார். (உசு)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சணபகமாறனென்னுந்தமிழாதம்பெருமான்கூட
லம்பகநுதலிஞானையங்கயற்கண்ணனாளை
வம்பகநிறைந்தசெந்தாமரையடிவந்துதாழ்ந்து
நம்பகநிறைந்தவன்பாற்பல்பணிநடத்திவைகும். (உஎ)

கீரனைக்கரையேற்றியபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் சுஉ - க்கு திருவிருத்தம் - உருசுசு.

(உஉ) மாலை-திருவந்தாதி. (உங) பனுவல்-கோபப்பிரசாதம்.
(உச) ஏழிசைஎன்றது - சப்தசுரங்களை.
(உரு) அயன்சேய் - விஸ்வகர்மன்.

சிவமயம்.

ஐம்பத்துநான்காவது,

கீரனுக்கு இலக்கணமுபதேசித்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கொன்றையந்தெரியலவேய்ந்தகூடலையம்பெருமான்செம்பொன்
மன்றலங்கமலத்தாழ்ந்துவழிபடுநாவலோனை
யன்றகன்கரையேறிட்டவருளுரைசெய்தேமிப்பாற்
றென்றமிழனையான்றேறத்தெருட்டியதிறனுஞ்சொல்வாம். (க)

முன்புநான்மாடக்கூடன்முழுமுதலாணையாற்போ
யின்புறவறிஞரீட்டத்தெய்தியாங்குறையுங்கீரன்
வன்புறுகோட்டந்தீர்ந்துமதுரையெம்பெருமான்றனி
லன்புறுமனத்தனாகியாய்ந்துமறதினைச்செய்வான் (உ)

கட்டவிழ்கடுக்கையண்ணலகண்ணிறுலவிந்தகானை
மட்டவிழ்மலரோனுனுமாயவனுனுங்காணக்
பட்டவனல்லனன்றுகல்விழிப்படுநீநம்மைச்
சுட்டபோதுருப்பநீருந்துகநாதந்திசுவணகஞ்சம (ங)

இப்பெருந்தடமேயெம்மையெம்மையுங்காப்பதென்றுக்
கப்பிலாமனத்தானமூன்றுகாலமுமூழ்கிமூழ்கி
யப்பனையாலவாயெம்மடிகளையடியார்சேம
வைப்பினையிறைஞ்சிநெஞ்சம்வழிபடுநியமம்பூண்டான். (ச)

மையறுமனத்தானவர்துவழிபடுநியமஞ்சேர்தலுப
பையரவாரம்பூண்டபரஞ்சுடர்மாடக்கூட
லையனுமனியனுகியமகிழ்ந்தவனுநன்றொன்று
செய்யநன்கருணைபூத்துத்திருவுளத்தினைத்தோவான். (ரு)

இலக்கணமிவனுக்கின்றுந்தெளிகிலவிதனலாய்ந்த
நலத்தசொல்வழூஉச்சொலென்பதறிகிலனவைநீர்கேள்விப்
புலத்தவர்யாரைக்கொண்டுபோதிந்துமிவனுக்கென்று
மலைத்தனுவனைத்தமுகக்கணமனனவனுன்னுமெல்லை (சு)

(க) தமிழ்-கருவியாகுபெயராய நூலினமேல் நின்றது.

(உ) கோட்டம்-மாறுபாடு (ங) சுவணகஞ்சம்-பொற்றாமரை.

(ச) கப்பிலாமனம்-பிளவுபடாதமனம்; எனவே ஒன்றுபட்ட மனம் என்பதுபொருள்.

பங்கயசெங்கைகூப்பிப்பாலினேர்மொழியாள்சொல்வா
ளங்கணுவங்கைநெல்லிக்கனியெனவனைத்துங்கண்ட
புங்கவாநின துசங்கைக்குத்தரம்புகலவல்லா
ரெங்குளாரேனுமென்னெஞ்சுதிப்பதொன்றிசைப்பேனையா. (எ)

பண்டொருபோதுவெள்ளிப்பனிவரையிடத்துன்பாங்கர்ப்
புண்டவிழ்குலிசக்கோமானபூமகனமாயப்புத்தே
ளண்டருஞ்சனகனாதியருந்தவர்பிறருமீண்டிக
கொண்டனரிருந்தாரிந்தக்குவலயம்பொருந்துமாதோ. (அ)

தாழ்ந்ததுவடகீழெல்லையுயாந்ததுதெனமேறகெல்லை
சூழ்ந்ததுகண்டுவானோாதொழுதுனைப்பரவியைய
வாழ்ந்திடுமேரவம்பூண்டோயொருவனின்றெப்பானங்கே
வாழ்ந்திடவிடுத்தாவிந்தவையகோகிறகுமென்றார். (கூ)

பைத்தலைபுரட்டுமுந்நீர்ப்பௌவமுண்டவனேயெமமை
யொத்தவனனையான்வாழ்ககைககுரியளாகியவுலோபா
முத்திரையிமவானபெற்றமுகிழ்முலைக்கொடியொப்பாளென்
றத்திருமுனியைநோக்கியாயிடைவிடுத்தாயனறே. (கo)

விடைகொடுபோவாரென்னைவேண்டினனேகுந்தேயத்
தொடைபெறுந்தமிழ்நாடென்றுசொலலுபவநதகாட்டி
னிடையயின்மனிதத்ரெலலாமினறமிழாய்ந்துகேள்வி
யுடையவரென்பகேட்டாககுறறமுரைநதலவேண்டும். (கக)

சிததமாசகலவந்தசசெநதமிழியனூறனனை
யத்தனேயருளிசசெயதியெனறனனனையான்றேற
வைத்தனைமுதனூறன்னைமற்றதுதெளிநதபினனு
நித்தனேயடியேனென்றுநினனடிகாணபேனென்றான். (கஉ)

கடமபமாவனததிலெமமைநகணடனையிறைஞ்சியுளளத்
திடம்பெறயாதுவேட்டாயவையெலாமெம்பாறபெற்றுத்
திடம்பெறமலயத்தெயதியிருக்கெனவிடுத்தாய்சென்று
குடம்பெறுமுனியுமங்கேயிருக்கினறான்கொடியினோடும். (கங)

இனையதுன்றிருவுள்ளத்துக்கிசைந்ததேலிவற்குக்கேள்வி
யனையமாதவனைககூவியுணாததெனவணஙகுகூற
வினையநாணிகழ்சசியெலலாமறந்திடாதின்றுசொன்ஞ
யனையதேசெய்துமென்ஞவறிவனைகினைந்தானையன். (கச)

(கூ) உளழ்த்தல் - கருதல. (கo) பைத்தல் - பரத்தல்.
(கங) கொடி என்றது—உலோபாமுத்திரையை.
(கரு) அஞ்சலி - கூப்புகரம்.

கலிநிலைத்துறை.

உடையநாயகன் றிருவுளமுணர்ந்தனனமுடிமே
லடையவஞ்சலிமுகிழ்த்தனனருந்தவவிமானத்
திடைபுகுந்தனன்பனனியோடெழுந்தனனகல்வா
னடையனுகிவந்தடைந்தனனற்றமிழ்முனிவன். (கரு)

இயஙகுமாதவத்தேரினும்பன்னியோடிழிந்து
புயஙகனுலயம்புகுந்துநாற்புயமபுடைகினாத்துத்
தயஙகுசெமபவளாசலந்தனனையுமதன்பால்
வயஙகுமிந்திரநீலமாலவரையையுமபணியா. (கசு)

பெருகுமன்புளந்துளுமபமெய்யானந்தம்பெருக
வருகிருந்தனனுவயிறகீரனுமம்பொன்
முருகவிழ்ந்ததாமரைபடிந்திறைவனைமுன்போ
லுருகுமன்பினுலிறைஞ்சுவாளுெல்லைவநதடைந்தான். (கஎ)

இருந்தமாதவசசெல்வனையெதிர்வரநோக்கி
யருந்தவாவிவற்கியற்றமிழுமைந்திலவெம்பாற்
றெரிந்தநீயதையரிறபத்தெருட்டெனப்பிணியு
மருநதுமாகியபெருந்தகைசெய்யவாயமலாந்தான். (கஅ)

வெள்ளைமாமதிப்பிளவணிவேணியஙகருணை
வள்ளலாாபணிசிரததினுமனததினுநதாஙகிப்
பள்ளமேழையும்பருகினுென்பணியுநககீர
னுள்ளமாசறவியாகரணததினையுணர்த்தும். (கக)

இருவகைப்புறவுரைதழீஇயெழுமதமொடுநாற
பொருளொடும்புணர்ந்தையிருகுற்றமும்போக்கி
யொருவிலையிரணடழகொடுமுததியெணணுன்கு
மருவுமாதிநூலினைதொகைவகைவிரிமுறையால். (உ0)

(கசு) புயஙகன - கருமபாமபையணிநத சிவபெருமான். பவள மலை நீலமலை என்றது—சிவபெருமானையும் உமாதேவியையும்.

(கஅ) பிணியுமருந்துமாகி என்றது—தம தாணைவழி யொழுகாத உயிர்களுக்கு நோயும், அவ்வழியினிற்பவர்க்கு மருந்துமாகி நிற்றலை.

(கக) பள்ளம்-கடல். (உ0) புறவுரை-நூல்நுதலிய பொருளல்லாதவை; எனவேபாயிரம் என்பதுபொருள். எழுவகைமதமாவன, உடன்படல்முதலியன. நாற்பொருளாவன, அறம், பொருள், இன்பம், வீடு. ஐயிருகுற்றமாவன-குன்றககூறல் முதலியன. ஐயிரண்டழகாவன-சுருஙகசசொல்லன்முதலியன. உத்தி எணணுன்காவன: நுதலிப்புகுதல்முதலியன. ஆதிநூல் - முதனூல்.

கருத்துக்கண்ணழிவாதியகாணடிகையானும்
விருத்தியானூற்கிடைப்பொருளைக்கறவிளக்கித்
தெரித்துரைத்தனனுரைத்திடுதிறங்கணடுநூலி
னருததமேவடிவாகியவாதியாசிரியன். (௨௧)

தருக்குமின்பமுங்கருணையுந்தழையமாதவனைத்
திருக்கரங்களான்மகிழ்ச்சியுட்டிளைததிடததழுவிப்
பெருக்கவேண்டியபேறெலாம்பெறுநல்கி
யிருக்கையிற்செலவிடுததனனாலவாயிறைவன். (௨௨)

பொன்னனாளொடுகுறுமுனிவிடைகொடுபோன
பின்னையாருயிர்க்கிழத்திதன்பிரானைநேர்நோக்கி
யென்னைநீயிவற்குணர்த்திடாசிந்தவப்பொதியின
மன்னனாலுணர்த்தியதெனமதுரைநாயகனும். (௨௩)

தன்னைநித்தலும்வழிபடுநதருதியோர்சாலப்
பொன்னளிப்பவாதொடுததமறசரமிலாப்புனிதா
சொன்னசொற்கடவாதவாதுகடவிநெஞ்சத்
தின்னவர்க்குநூல்கொளுத்துவதறனெனவிசைப்ப (௨௪)

இவனெடுத்தமற்சரத்தினால்யாமுணாநததாதத
தவனைவிட்டுணாததினமெனச்சாற்றினனகேட்டுக்
கவலைவிட்டகமகிழ்ச்சிகொணடருநதனளகதிர்கா
னவமணிக்கலம்பூததசோர்கொடிபுரைநுஙலைக. (௨௫)

கற்றகீரனும்பின்புதான்முன்செயநகவிகண
முற்றுமாய்ந்தசொல்வழுக்களுமவழார்லைமுடிபு
முற்றுநோக்கினனறிவின்றிமுழுதொருங்குணர்ந்தோன்
சொற்றபாடலிற்பொருள்வழுச்சொலலினேனென்னா. (௨௬)

மறையினந்தமுந்தொடாததாணிலங்கதாடவந்த
நிறைபரஞ்சுடாநிராமயநிருததறகுப்பிழைந்தேன
சிறியகேள்வியோர்கழியவுஞ்செருநகுடையோரென்
றறிஞர்கூறியபழஞ்சொலெனனளவிற்றேயம்ம. (௨௭)

அட்டமூர்த்திதன்றிருவடிக்கடியனேன்பிழைக்கப்
பட்டதீங்கினுலெனையவனுதல்விழிப்படுதீச

---

(௨௧) கணணழிவு-பதசசேதம். துளககம-சந்தேகம்.
(௨௨) மாதவன்-அகத்தியமுனிவர். (௨௩) பொன்னனாள் என்றது—உலோபாமுத்திரையை. ௨௪. மற்சரம்-அழுக்காறு.
(௨௭) மறையினந்தம்-உபநிடதம். (௨௮) விழுமம-துன்பம்.

கட்டதன்றியென்னெஞ்சமுஞ்சுவேதேயென்றென்
றட்டதும்பியவிழுமநோயுவரியுளாழ்ந்தான். (௨௮)

மகவையீன்றதாய்கைததிமெருந்துவாய்மடுத்துப்
பகைபடும்பிணியகற்றிடும்பான்மைபோலென்னை
யிகலிழைத்தறிவுறுத்தினுய்க்கேழையேன்செய்யத
தகுவதியாதெனவரம்பிலாமகிழ்சசியுட்டாழ்ந்தான். (௨௯)

மாதவன்றனக்காலவாய்மன்னவனருளாற்
போதகஞ்செய்தநூலினைப்புலவரேனோர்க்கு
மாதரஞ்செயக்கொளுத்திபிட்டிருந்தனனமலன்
பாதபஙகயமூழ்கியபத்திமைகீரன் (௩0)

கீரனுக்கு இலக்கணமுபதேசித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ருக - க்கு. திருவிருத்தம் - ௨ருகக.

ஐம்பத்தைந்தாவது,

சங்கத்தார் கலகந்தீர்த்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

காமனைப்பொடியாககணடகண்ணுதறெனனூலகீர
நாமரற்புலவற்கீநதகலமிதுபொலம்பூங்கொன்றைத
தாமனசசஙகததுளளாாகலேடமொற்றநேற
வூமனைக்கொணடுபொடலுணாத்தியவொழுககஞ்சொல்வாம் (க)

அந்தமில்கேள்விபோரெணணறுவரும்வேறுவேறு
செந்தமிழ்செய்துகமிரசெருக்குறுபெருமைகூறித
தந்தமினமாறுய்த்தகதர்தராதரமளககவல்ல
முந்தைநூன்மொழிந்தவாசான்முன்னர்வந்தெய்தினரே (௨)

தொழுதனரடிகள்யாஙகடொடுத்தவிப்பாடறம்முள்
விழுமிதுர்தீதுந்தூக்கிவேறுபாடளந்துகாட்டிப்
பழுதறுததையந்தீரப்பணிகனெனப்பணிந்தார்கேட்டு
முழுதொருஙகுணர்ந்தவேதமுதல்வனுமுக்கணமூர்த்தி. (௩)

---

(௩0) நூல் இறையனாகப்பொருள்.

(௨) எண்ணறுவராவார்—சஙகப்புலவர் நாற்பத்தெண்மர். ஆசான் என்றது—சோமசுந்தரக்கடவுளை.

இருவருந் துருவநீண்டவெரியழற்றூணிற்றோன்று
முருவெனவறிவானந்தவுணமையாயுலகுக்கெல்லாங்
கருவெனமுளைததமூலவிலிங்கததுணின்றுங்கொண்டற்
கரியதோராபுலவனுகிதோன்றியொன்றருளிசசெயவான் (ச)

கலிவிருத்தம்.

இம்மாநகருள்ளாளொருவணிகனறனபதியென்
றம்மாநிதிக்கிழவோன்மனைகுணசாலினியனையாா
தம்மாதவப்பொருட்டால்வெளிற்றறிவாளரைததழுவும்
பொயமமாசறவினன்போலவதரிததாளொருபுததேள. (ரு)

ஓயாவிறன்மதனுக்கிணையொப்பானவனூமச
சேயாமவனிடைநீருரைசெயயுட்கவியெலலாம
போயாடுமின்னையானதுபுநிககிசைந்தானன்
றுயாவருமதிக்குந்தமிழதுவேயெனவரைநதான். (சு)

வன்றூண்மழவிடையாயவனமணிவாணிகனூம
னென்றூலவன்கேட்டங்ஙனமிப்பாடலிற்கிடக்கு
நன்றுனவுந்தீதானவுநயந்தாயநதனறன்மை
குன்றூவகையறிவானெனமனறூடியகூததன். (எ)

மல்லார்தடம்புயவாணிகமைந்தன்றனக்கிசையச
சொல்லாழமும்பொருளாழமுநகணடான்முடிதுளக்காக்
கல்லார்புயம்புளகித்துளங்களிதூங்குவன்கலக
மெல்லாமகன்றிடுமுங்களுக்கெனறூலயஞ்செனறூன். (அ)

பின்பாவலரெல்லாமபெருவணிகக்குலமதியை
யன்பாலழைததேகித்தமதவையத்திடையிருநதா
நன்பான்மலர்நறுஞ்சாந்துகொணடருசசித்தனாநயந்தே
முன்பாவிருந்தருந்தீந்தமிழ்மொழிந்தாரவைகேளா. (கூ)

மகிழ்ந்தான்சிலர்சொல்லாழ்ச்சிபைமகிழ்ந்தான்சிலர்பொருளை
யிகழ்ந்தான்சிலர்சொல்வைப்பினையிகழ்ந்தான்சிலர்பொருளைப்

(ச) கரு என்றது—மேருமுதலிய திவ்யக்ஷேததிரஙகளி லெ ழுந்தருளிய அருட்குறியினை; அல்லது உலகதோற்றத்திற்குக் கார ணமாய்நின்ற வெனப்பொருள் கோடலுமொன்று.

(ரு) வெளிற்றறிவு-மந்தபுத்தி. பொய் - அஞ்ஞானம். ஒருபுத் தேள் என்றது—முருகக்கடவுளை; இதனைவலைவீசியபடலத்தினும். இறையனாரகப்பொருள் நக்கீரர் உரையிலும் காணக.

(சு) ஆடல் - சொல்லல்.

புகழ்ந்தானசிலர்சொல்லின்பமும்பொருளின்பமுமொருஙகே
திகழ்ந்தான்சிலாசொற்றிண்மையும்பொருட்டிணமையுந்தேர்ந்தே.

இததன்மையனுகிககலேவல்லோர்தமிமெழல்லாஞ்
சிததமகொடுதெருட்டுஞ்சிறுவணிகன்றெருளகீரன
முத்தணடமிழ்கபிலன்றமிழ்பரணன்றமிழ்மூன்று
மததன்மையனறியுமகொறுமறியுந்தொறுமெலலாம. (கக)

நுழைந்தான்பொருடொறுஞ்சொற்றொருநுணுகுஞ்சுவையுணடே
தழைந்தானுடல்புலனேந்தினுநதனிததான்சிரம்பனிததான்
குழைநதானவிழிவழிவேலேயுட்குளிததான்றனேயளிநதான்
விழைந்தான்புரிதவப்பேறறினேவிளேநதான்களிதிளேநதான். ()

பல்காசொடுகடலிற்படுவௌளுசுடாதரள
மெலலாகிறுததளப்பானெனவியலவாணிகருமான
சொலலாழுமபொருளாழுமநூலோவென நூகக
நலலாறறிபுலவோாகளுநட்டாரிகலவிட்டாா. (கங)

அறுசீரடியாசிரியவிருததம.

உலகினுட்பெருகியந்தவொணடமிழ்மூன்றுமபாடற
றிலகமாயசசிறநதவாயந்ததெயவநாவலருநதஙகள
கலகமாநவைதீரந்துகாசறுபனுவலாய்ந்து
புலமிகுகோட்டிசெய்துபொலிநதனாிருநதாாபோலும். (கச)

சஙகததாாகலகநதீாததபடலம முற்றிற்று.

ஆக படலம் சுச - நகு திருவிருததம - உநகo.

(கஉ) பொருடோறும எனறது—காமம, கருணே, நகை, வீரம், உருத்திரம, அசசம, குறிப்பு, வியப்பு சாநதம்என ஒன்பான்வகைப் பட்டபொருட்சுவைகளே. சொற்றொறும் என்றது - குணம், அலங காரம் என்னும சொறசுவைகளே. புலனேந்தினுந் தனித்தான் என்றது-சத்தாதியைம்புலனகளுள் சததததின்வழியே நின்றமையை.

(கங) காசு - மணி.

(கச) தமிழ் மூன்றுவன - நககீரர், கபிலர், பரணர்கூறியதமிழ் நூல்கள். தெய்வநாவலர்-சஙகப்புலவர்.

உ

சிவமயம்.

ஐம்பத்தாறவது,

இடைக்காடன் பிணக்குதீர்த்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

குடைக்காடன் பசிக்கனலைக் குழியருந்தி வேட்கையறக்கொடுத்த கங்கைச் சடைக்காடன் புலவர்க்கணிவித்தமுறையிதுமேற் றனைப்பாடுந் தொடைக்காடன் பகன்றிகழ்ந்த தென்னவனை முனிந்துதன்னைத் தொழுதுபோன விடைக்காடனுடன்போயப் பின்பெழுந்தருளிப் பிணக்கறுத்த வியல்பு சொல்வாம். (க)

இந்திரன்றன் பழிதுரந்து யாசனித்தப்பின்புகுந்து இன்பமீந்த, சுந்தரன்பொன்னடிக்கன்பு கொடுத்துநறுஞ்சண்பகத்தாரா தொடுத்துச்சாத்தி, வந்தனைசெய் திருப்பதாண்டின் வழிக்கேற்பச் சண்பகப்பூ மாறவேந்த, னந்தரசூடாமணியாஞ் சிவபுரத்து ணிறைசெல்வமடைந்தா னிப்பால் (உ)

ஆற்றன்மிகுபிரதாபசூரியனவங்கிசத்துவசனலவிலசீரத்தி
சாற்றறியவிரிபுமருத்தனனசோழவங்கிசாந்தகன்றனவென்றி
மாற்றறியபுகழ்ச்சேரவங்கிசாந்தகன்பாண்டிவங்கிசேசன்
றேற்றமுறுபரிதோவங்கிசசிரோமணிபாண்டீசசுரனொருமன்னோ.

துணிவுடையகுலத்துவசன்வங்கிசவிபூடணமாறன்சோமசூடா
மணிகுலசூடாமணியேயிராசசூடாமணியேமாற்றார்போற்றிப்
பணியவரும்பூபசூடாமணியேகுலேசபாண்டியனேயென்னக
கணிதமுறுபதினைவர்வழிவழிவந்துதித்துநிலங்காவல்பூண்டோர்.()

அத்தகைய பாண்டியருட் குலேசபாண் டியனென்னு மரசன் றேணமேல், வைத்தவனி தலம்புரப்போ னிலக்கணமு மிலக்கிய மும் வரம்புகண்டோ, னத்தகைய பெருநூலு மெல்லைகண்டோ னாதலினா லிவனுக்கேற, முத்தமிழோர் பயிலசங்க மிடங்கொடுத்த தனையமணி முழவுத்தோளான். (௫)

கழிந்தபெருங் கேள்வியினா னெனக்கேட்டு முழுதுணர்ந்த கபிலன் றன்பாற், பொழிந்தபெருங் காதன்மிகு கேண்மையினா

(க) தென்னவன்-குலேசபாண்டியன். (உ) அந்தரசூடாமணி யாஞ்சிவபுரம் என்றது-புவலோகம்முதலிய எழுலகங்களுக்குமதலை மையாய் விளங்குஞ் சிவபுரத்தினை. (௩) இரிபுமருத்தனன் - பகை வரைமர்த்தனஞ்செய்பவன். (௫) பெருநூல் - அறுபத்துநான்கு கலைகள்.

னிடைக்காட்டுப்புலவன்றென்சொன் மொழிந்தரசன்றனைக்காணூ
உமெனத்தொடுத்த பனுவலொடுமரித்தீர்த்தேன், வழிந்தொழுகு
தாரானைக் கண்டுதொடுத் துரைப்பனுவல் வாசித்தானால். (௬)

வழுக்காதசொற்சுவையும் பொருட்சுவையும் பகிர்ந்தருந்தவல்
லோனுள்ளந், தழுக்காற்றுறச்சிரந்துளக்கா னகமகிழ்ச்சிசிறிதுமுக
த்தலர்த்து காட்டா, னெழுக்காயுந் திணிதோளா னென்றுமுரை
யான்வாளாவிருந்தானாய்ந்த, குழுக்காதனணிபுடையான் றனைமா
னம்புறந்தள்ளக் கோயில்புக்கான். (௭)

சன்னிதியில்வீழ்ந்தெழுந்து தமிழறியும் பெருமானே தன்னை
ச்சேர்ந்தார், தன்னிதியே திருவாலவாயுடைய நாயகனே நகுதார்வே
ம்பன, பொன்னிதிபோலளவிறந்த கல்வியுமிக்குளனென்று புகல
க்கேட்டுச், சொன்னிறையுங்கவிதொடுத்தே னவமதித்தான்சிறிது
முடிதுளக்கானாகி. (௮)

பரிவாயினமொழி கொடுத்தது வருமனி [illegible] கமகிழ [illegible]
பயனுகல்கா, விரிவாய்நடங்கடலே நெடுபகழியேயடுகொன [illegible]
கேபுளளே. பொரிவாயபராரைமர [illegible] யேவான்றொடு குடிமிய
பொருப்பேவெம்பு, மெரிவாயகொடிஞ்சுமே யெனவிவற்றோடு
றிணையொத்திருந்தானெந்தாய. (௯)

என்னையிகழ்ந்தனனேசொல் வடிவாயநினனிடம்பிரியா விம
யப்பாவை, தன்னையுஞ்சொற்பொருளான வென்னையுமேயிகழ்ந்தன
னென்றனகியாதெனனே, முன்னைமொழிந்திடைக்காடன முனி
யாதமுனிவீரப்பமுந்திச்சென்று. னனனவுரை திருச்செவியிறூறு
பாடெனவுறைப்பவருளினமூர்த்தி. (௰)

போனவிடைக்காடனுக்கு கபிலனுக்குமகத்துவகைபொலிய
மாற்றான், ஞானமயமாகியதன னிலிபகவுரு மறைத்துமையாநங
கையோடும், வானவர்தம்பிரானெழுந்துபுறம்போய்த் தன்கோயிலி
னேர்வடபாலவையை, யானதிதெனபாலோ ராலயங்கண்டங்க
ணினிதமர்ந்தான்மன்றே. (௧௧)

சங்கவான்றமிழ்த்தெய்வப்புலவோருமுடனெழுந் துசைலவேந்தன்
மங்கைநாயகனபோனவழிபோயங்கிருந்தாரவ்வழிநாள்வைகற்
கங்குல்வாய்ப்புலரவரும்வைகறையிற்பள்ளியுணர்காலத்தெய்தி
யகையனடியாசேவிப்பாரிலிங்கவுருவங்காணார். (௧௨)

---

(௭) ஆய்ந்தகுழு - புலவர்கூட்டம். (௰) ஊறுபாடு - துன்பப்
படுத்துவது; இது-எண்டு நாராசத்தைவிளக்கிநின்றது.

என்னவதிசயமோ வீதென்றயிர்த்தா ரிரங்கினரிதனையோடி, மன்னவனுக்கறிவிப்பான் வேண்டுமெனப்புறப்பட்டு வருவாராவி, யன்னவரைப்பிரிந்துறையுமணங்களையா ரெனவுமலரணங்குநீத்த, பொன்னவிர்தாமரையெனவும் புலம்படைந்து பொலிவழிந்தபுரமுங்கண்டார். (௧௩)

அரசனிடைப்புகுந்துள்ளநடுநடுங்கி நாவுணங்கியரசே யாமொன், றுரைசெயவஞ்சுதுமுங்க ளுயகளைத் திருப்பள்ளி யுணர்ச்சி நோக்கி, மரைமலாசசேவடிபணியப் புகுந்தனமினறுங்கவன்றன் வடிவங்காணேம், புரமுநனிபுலம்படைந்த தென்றழல்வேலெனச செவியிற்புகுத்தவோடும். (௧௪)

வழுதியரியணையிலிருந் தடியிறவீழ் பழுமரம்போன் மணமேல் யாக்கை, பழுதுறவீழ்ந்துயிரொடுங்கவறிவொடுங்கிமட்பாவைபடிந் தாங்கொல்லைப், பொழுதுகிடந்தறிவுசிறிதியங்க வெழுந்தஞ்சலிக் கைப்போதுகூப்பி, யழுதிருகணணீாவெள்ளந் தாழ்ந்தடியேனென் பிழைந்தேனணணலணணல். (௧௫)

கொலையினையோரவுணர்புரநொடிவரையிற்பொடியாகக்குனித் தமேருச, சிலையினையோபழையசிவபுரத்தினையோவருவிமணிதெறிக்கும்வெள்ளி, மலையினையோதம்மைமறந் தினைநினைப்பாா மனத் தினையோவாழ்ததும்வேதத், தலையினையோவெங்குற்றுயெங்குற்று யென்றென்றுதளருமெல்லை. (௧௬)

சிலர்வந்துமன்னவோ ரதிசயங்கணடனம்வைகைத்தென்சாராக, வலாவந்தோன்படைத்தநாணமுத லொருகாலமுங்கணடதன்று கேள்வித், தலைவந்தபுலவரொடுமாலவாயுடையபிரான்றனே செம்பொன், மலைவந்தவல்லியொடும வந்திறைகொணடுறைகின்றான் மாதோவென்றார். (௧௭)

அவ்வுரைதன்செவிநுழைந்து புகுந்தீர்ப்ப வெழுந்தரசனசசத் தாழ்ந்து, தெவ்வர்முடித்தொகையிடறுங் கழற்காலா னடந்தேகிச் செழுநீர்வையை, கௌவைநெடுந்திரைக்கரத்தாற் கடிமலர்தூஉய்ப் பணியத்தென்கரைமேல்வந்து, மௌவலிளமுகைமூரன் மாதினொடுமிருக்கின்றமணியைக்கணடான். (௧௮)

படர்ந்துபணிந்தன்புருக்குங கண்ணீர்சோர்ந்தானந்தப் பௌவத்தாழ்ந்து, கிடந்தெழுந்துநாக்குழறித்தமொழி நின்றிதனைக்கிளக்

(௧௬) ஓர்-தேர்ந்த. (௧௭) அலர்வந்தோன்-பிரமன்.
(௧௮) தெவ்வர் - பகைவர். கௌவை - ஒலி.

கும்வேதந், தொடர்ந்தறியாவடிசிவப்ப நகர்புலம்பவுலகின்ற தோகையோடிங. கடைந்தருளுங்காரணமென் னடியேனுற்பிழையுள தோவையாவையா. (கக)

அல்லதையென்றமராவென் பகைஞராற்களவரா லரியகானத, தெலலைவிலங்காதிகளா லிடையூறின்றமிழ்நாட்டி லெய்திற்றுலோ, தொல்லைமறையவரொழுக்கா குன்றினரோதவந்தருமஞ்சுருங்கிற்றுலோ, வில்லறனுந்துறவறனும் பிழைத்தனவோ யானறியேனொநதாயெந்தாய். (உ0)

கள்ளேறுகடுகைநறுஞ் சடையானேபோற்றி பெருங்கருணைபோற்றி, வெள்ளேறுகொடியுயர்த்த விடையானே போற்றியருள் விகிர்தாபோற்றி, புள்ளேறுகொடியுயர்த்த புனிதனயன்றேருதபுனிதாபோற்றி. வள்ளேறுசிறுகுழவிமதிநுதல்ய கயறகணணிமணாள போற்றி. (உக)

பாதமலரிணைபோற்றிபன்னிரு ணகையானைப்பயந்தாய்போற்றி
வேதமுடிகடந்தபரஞானததிலானந்தவிளைவேபோற்றி [ற்றி
போதவடிவாய்நாலவர்க் கசைவிறந்துநிறைந்தபரம்பொருளேபோ
மாதவளநீறணிந்தயன்ஞவங்கயறகணணிமணாளபோற்றி. (உஉ)

பொக்கமுடையார்செய்யும்பூசை நுவங்கணநெகும்புராணபோற்றி, தக்கனமகம்பொடியாகத் திருப்புருவநெரித்தகொடுந் தழலேபோற்றி, செக்கமலக்கணணிடந்த கண்ணனுக்குத திகிரியருள் செல்வாபோற்றி, மைக்குவளையனையமணிகணடா வங்கயற்கண்ணிமணாளபோற்றி. (உங)

மேற்படி - வேறு.

தென்னவனின்னவணணமேத்திஞன்செம்பொற்கூடன்
மன்னவன்கேட்டாகாயவாணியாலவையையநாட
வுன்னதுசோத்தநாங்கேட்டுவந்தனமினியதாயிற
றின்னமொன்றுளதுகேட்டியென்றனனருளிச்செயவான். (உச)

இயம்பரும்பதிகடம்முலாளவாயேற்றமீங்குச்
சயம்புவாயனந்தமுள்ளதானவரியககர்சித்தா
வயம்புரியரக்கர்வானோர்முனிவரர்மனிதருள்ளார்
நயம்பெறவிதியாற்கணடநவகுறியனந்தமுணடால். (உரு)

(உக) வள் - கூர்மை. விகிர்தம்-வேறுபாடு. (உஉ) பன்னிரணகையான்-குமாரக்கடவுள். (உங) பொக்கம்-பொய்நெறி.

(உங) செங்கமலம் - செக்கமலமென வலிந்துநின்றது.

(உச) சோத்தம்-இழிந்தோர்செய்யும்வந்தனம். இதனை "சோத்துன்னடியமென்றோரைக்குழுமி" என்னுந் திருக்கோவையார்க்கு நச்சினர்க்கினியரெழுதிய வுரையானுமுணர்க.

அக்குறிகளின்மேம்பட்டகுறியறுபத்துநான்கா
மிக்குறிகளின்மேம்பட்டகுறிகளெட்டினையவெட்டுத்
திக்குறைவானோர்பூசைசெய்தனவிவற்றியாம்வந்து
புக்குறைகுறிநந்தோழன்பூசித்தகுறியதாகும். (உ௬)

அறைந்தவித்தெய்வத்தானமனைத்துமோரூழிக்காலத்
திறந்தநந்தோழன்கண்டவிலிங்கமாமதனாலிங்கே
யுறைந்தனமுறைதலாலேயுத்தரவாலவாயாய்ச
சிறந்திடத்தகுவதின்றுமுதலிந்தத்தெய்வத்தானம். (உ௭)

ஓங்குதண்பணைசூழ்நீபவனத்தைநீக்கொருபோதேனு
நீங்குவமல்லேங்கண்டாயாயினுநீயுமவேறு
தீங்குளையல்லைகாடன்செய்யுளையிகழ்தலாலே
யாங்கவனிடத்தியாமவைத்தவருளினாலவந்தேமென்னு. (உ௮)

பெண்ணினைப்பாகங்கொண்டபெருந்தகைப்பரமயோகி
விண்ணிடைமொழிந்தமாற்றமீனவன்கேட்டுவானோ
புண்ணியாசிறியோர்குற்றம்பொறுப்பதுபெருமையன்றோ
வெண்ணியபெரியோர்க்கென்னுவேகதினுளிறைஞ்சினானே. (உ௯)

அடிபணிந்தேத்தினுனையருள்சுரந்தசைபுமின்றாக
கொடியணிமனையிற்போக்கிகோமனவலவியோடு
முடனுறைபுலவரோடுமொலலைநனகோயில்புககான்
வடதிருவாலவாயில்வந்துவீற்றிருந்தவள்ளல். (௩0)

மினமதிசசடையினனபினடநதுபோய்விடைகொணடேகு
மன்னவன்றன்னைப்பாடிவாநதவன்றனனைமாட்சிக
தன்மைசால்சங்கவாணாதமமொடுநகொடுபோமயனறம
பொன்மகள்சாணிகொணடபுரிசைசூழ்கோயில்புககான. (௩௧)

விதிமுறைகடலிபூகங்கவரிவால்விதானந்தீபம
புதியநாகிறைநீக்குமபங்கதலிகைபுனைநதமன்றற
கதிமணிமாடத்தம்பொறசேக்கைமேற்கற்றோர்சூழ
மதிபுனைகாடன்றன்னைமங்கலவணிசெய்தேற்றி. (௩௨)

(உ௬) தோழன் என்றது-குபேரனை.

(உ௭) உத்தர ஆலவாய் - வடமதுரை (உ௮) காடன்-இடைக்காடன். இது முன்மொழிகெட்டுப் பின்மொழியிற் பொருள்சிறந்து நின்றது; இதனைத் தார்க்கீகர் நாமைகதேசநாமக்கிரகணம் என்பர்.

(௩௧) விதானம் - மேற்கட்டி. கதலிகை - துவசம். சேக்கை-ஆதனம்.

சிங்கமான் சுமந்தபொன்னஞ்சேக்கைமேலிருந் துவெள்ளைக்
கொங்கவிழ்தாமந் தூசுகுளிர்மணியாரந்தாங்கி
மங்கலமுழவவார்ப்பமறையவராக்கங்கூற
நங்கையர்பல்லாண்டேத்தநன்மொழிப்பனுவல்கேட்டு. (௩௩)

அறிவுடைக்காடனுக்குமருமைமாண்புலமையோர்க்கு
முறைமையாலாரந் தூசுமுகிழ்முலைக்கொடியினன்னார்
நிறைநிதிவேழம்பாய்மான்விளைநிலநிரம்பநல்கி
யறைகழற்காலிற்பின்னேழடிநடந்திதனைவேண்டும். (௩௪)

புண்ணியப்புலவீர்யானிப்போழ்திடைக்காடனார்க்குப்
பண்ணியகுற்றமெல்லாம்பொறுக்கெனப்பரவித்தாழ்ந்தா
னுண்ணியகேள்வியோருமன்னநீ றுவன்றசொல்லாந்
தண்ணியவமுதாலெங்கள்கோபததீத்தணிந்ததென்று. (௩௫)

இன்னமுமாலவாயெம்மிறையவன்கருணைநோக்காற்
பன்னரும்புகழ்மைகுன்றாப்பாக்கியமுனக்குண்டாக
வென்னநல்லாக்கங்கூறியேகினாராகவந்தத்
தென்னவன்குலேசன்செய்ததவமுருத்திரிந்தாலென்ன. (௩௬)

எரிமருத்தவனிமுன்னுமெணவகைமூர்த்தியன்பு
புரிமருத்துவனைசசூழ்ந்தபொருபழிதுடைத்தோன்சோதி
விரிமருத்துடல்வான்றிங்கணமிலேந்தவனருளின்வந்தா
னரிமருத்தனனாநதென்னனடலரிக்குருளையன்னான். (௩௭)

கலிநிலைத்துறை.

பரிசிலைப்புல்லவருககருள்குலேசன்பலபகல்கழீஇத்
திரிமருப்பிரலைவெம்மழுவெடுத்தவன்மநிசசென்னிமேல்
வரிசிலைப்படைபொறித்தவனெனப்பெறுவரமைந்தனு
மரிமருத்தனனிடத்தவனிவைத்தரனடியெய்தினன். (௩௮)

இடைக்காடன்பிணக்குத்தீர்த்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௫௬ - க்கு - திருவிருத்தம் - உ௫௪௮.

(௩௩) வெள்ளைக்கொங்கவிழ் தாமந்தூசுகுளிர்மணியாரந்தாங் கியென்றது-பாட்டுடைத்தலைவன், வெண்மலர்மாலையும், வெள்ளா டையும், வெள்ளணியுந் தரித்துக்கேட்கவேண்டுமென்னுஞ் சம்பிர தாயத்தை. (௩௫) தண்ணியவமுது - நீர், இன்சொல்லாகிய அமிர் தம் எனசசெம்மொழிசசிலேடைப் பொருள்தந் துநின்றது. (௩௭) எரி-நெருப்பு. மருத்து-காற்று. மருத்துவன்-இந்திரன். மருத்து டல்-அமிர்தம்நிறைந்தவுடல். மருந்து-அமுதம். (௩௮) பரிசில் - பே று. இரலை-மான்.

சிவமயம்.

ஐம்பத்தேழாவது,

வலைவீசின படலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்றிரித்தன்னவேணிவேதியனிடைக்காடன்பின்
சென்றுமீண்டனையான்கொண்டபிணக்கினைத்தீர்த்தவண்ண
மின்றுரைசெய்துமுந்நீரெறிவலைவீசிஞாழன்
மன்றலங்குழலினாளைமணந்துமீள்வண்ணஞ்சொல்வாம் (க)

அந்தமிலழகன்கூடலாலவாயமர்ந்தநீல
கந்தரனுலகமீன்றகன்னியங்கயற்கணாளா
கொந்தவிழலங்கற்கூந்தற்கொடிக்குலைபிடத்துவைகி
மந்தணமானவேதமறைப்பொருளுணர்த்துமாதோ. (உ)

நாதனின்னருளாற்கூறுநான்மறைப்பொருளையெல்லாம்
யாதுகாரணத்தான்மன்னோவறிகிலேமெம்பிராட்டி
காதரமடைந்தாள்போலக்கவலையுஞ்சிறிதுதோன்ற
வாதரமிலளாய்க்கேட்டாளசிந்தநிர்மலசசோதி. (ங)

அராமுகமனையவல்குலணங்கினைநோக்கியேனை
யிராமுகமனையவுள்ளத்தேழைமாதேபோலவெம்பாற்
பராமுகையாகிவேதப்பயனொருப்படாதுகேட்டாய்
குராமுகையவிழ்ந்தகோதாயுற்றவிக்குற்றந்தன்னால். (ச)

விரதமுமறனுமின்றிமீன்படுந்திமிஞரான
பரதவர்மகளாகெனறுபணித்தனனபணித்தலோடு
மரதனவாரந்தாழ்ந்தவாரமென்முலையாளஞ்சி
வரதநிற்பிரிந்துவாழவல்லனோவென்றுதாழ்ந்தாள். (ரு)

வீங்குநீர்ச்சடையானீங்குமெல்லியல்பரிவுநோக்கி
வாங்குநீர்க்கானல்வாழ்க்கைவலைஞர்கோன்மகளாய்வைகி
யாங்குநீவளர்நாள்யாம்போந்தருமணமுடித்துமென்னாத்
தேங்குநீரமுதன்னாளைசசெலவிடுத்திருந்தானிப்பால். (சு)

(க) ஞாழல் - குங்குமமரம். மந்தணம் — இரகசியம்.

(ங) காதரம் - மறதி. அல்லது தீவினைப்பகுதி. (ச) அராமுகம்-பாம்பின்படம். இராமுகம் - இருள். (ரு) பரதவர் - நெய்தனிலமாக்கள். (சு) கானல் - கடற்கரைச்சோலை.

அன்னதுதெரிந்துநால்வாயைங்கரக்கடவுடாதை
முன்னர்வந்திதனுலன்றேமூணடதிசசெய்தியெல்லா
மென்னவீர்ஙகவளம்போலாஙகிருந்தபுத்தகங்களெல்லாந்
தன்னெடுஙகரத்தால்வாரியெடுத்தனன்சலதிமீதால். (எ)

வரைபகவெறிந்தகூர்வேன்மைந்தனுந்தந்தைகையி
லுரைபெறுபோதநூலையொல்லெனப்பறித்துவல்லே
திரைபுகவெறிந்தாஞகசசெல்வநான்மாடக்கூட
னரைவிடையுடையநாதனந்தியைவெகுண்டுநோக்கா. (அ)

அடுத்துநாமிருக்குஞ்செவ்வியறிந்திடாதிவரைவாயில்
விடுத்துநீயிருந்தாயதீஙகுவிளைநததுன்றனக்குமிந்தத்
தொடுத்ததீஙகொழியவின்றோசுறவுருவாகிவைய
முடுத்தகாரோதநீர்புக்குழல்கெனப்பணித்தான்மன்னோ. (கூ)

வெருவருஞ்செலவின்வேழமுகத்தனைவிதித்தசாபப்
பெருவலிதன்னைசசாரும்பெற்றியாற்சாபஙகூறு
னருவரைநெஞ்சுபோழ்ந்தவள்ளிலைவடிவேற்செஙகை
முருகனைவணிகர்தம்மின்மூஙகையாகென்றனிப்பால். (கய)

நாயகனேவலாலேநாயகிவலைஞர்மாத
ராயதுநந்திப்புத்தேளடுசுறவாகிமுந்நீ
மேயதுஙகருணைவள்ளன்மீன்படுத்தணஙகைவேட்டுப்
போயதுமவட்குக்கேள்விபுகன்றதுமுறையிற்சொல்வாம். (கக)

கலிநிலைத்துறை.

சூழும்வார்திரைவையையந்துறைகெழுநாட்டுட்
கீழையார்கலிமுகத்ததுசெய்தலஙகிழ்நீ
ராழநீள்கருங்கழியகழ்வளைந்துநாரளைந்து
தாழைமூதெயிலுடுத்ததோர்தணடுறைப்பாக்கம். (கஉ)

முடஙகுமுள்ளிலையாற்புதைந்தெதிரெதிர்மொய்த்து
நுடங்குகைதைபோதொடுவளிநூக்கசின்றசைவ
மடங்குமெய்யராக்கையிருஙகேடகவட்டத்
தடங்கிவாள்பணித்தாடமராற்றுவாரனைய. (கங)

---

*. (கூ) செவி-அமையம். சுறவு-மகரமீன். (கய) மூஙகை-உருத்திரசன்மனுகியஉளமன். (கஉ) பாக்கம்-செய்தநிலத்தூர். கீழ்நீர் - கடலுல். (கங) வளி - காற்று.

புலவுமீனுணக்கோசையும்புட்களோப்பிசையும்
விலைபகிர்ந்திடுமமலையுமீன்கொள்கம்பலையும்
வலையெறிந்திடுமரவமும்வாஙகுமாரவமு
மலையெறிந்திடுபேரவைவாயடைப்பனமாதோ. (௧௪)

வாட்டுறுண்ணிடைநுளைசசியர்வணடலம்பாவைக்
கூட்டுகின்றசோறருகிருக்துடைந்தபூஙகைதை
பூட்டுகின்றனசிததிலம்பொருகடற்றரஙகஞ்
சூட்டுகின்றனகடிமலர்சூழல்சூழ்ஞாழல். (௧௫)

நிறைந்ததெண்கடலாடிநீணெறியிடைசசெல்வோர்க்
கறந்தெரிந்தபோற்பொதிந்தசோறவிழ்ப்பனதாழை
சிறந்தமுத்தொடுபசும்பொனும்பவளமுநதிரட்டிப்
புறந்தெரிந்திடக்கொடுப்பனமலாநதபூம்புன்னை. (௧௬)

கொன்றமீன்பகர்பரதவர்குரம்பைகடோறுஞ்
சென்றுதாவிமேற்படாவனதிரைபடுபவள
மன்றல்வார்குழனுளைசசியர்மனையின்மீனுணக்கு
முன்றில்சீப்பனகடலிடுமுழுமணிக்குப்பை. (௧௭)

கூற்றம்போன்றகணனுளைசசியர்குமுதவாய்திறந்து
மாற்றம்போக்கினர்பகர்தருஙகயற்குநேர்மாறுந்
தோற்றம்போக்குவதவர்விழித்துணைகளக்கயன்மீ
னூற்றம்போக்குவவவர்குழனைமலர்க்கைதை. (௧௮)

அலர்ந்தவெணடிரைககருஙகழிக்கிடஙகரினரும்பர்
குலைந்தவிழ்ந்துதேன்றுளும்பியகுமுதமேபல்ல
கலந்தருஙகடலெறிகருஙகாற்பனஙகள்வாய்
மலர்ந்தருந்தியகுமுதமுமொய்ப்பனவணடு (௧௯)

ஆயபட்டினத்தொருவன்மேலாற்றியதவத்தாற்
றாயவானவர்தம்மினுந்தூயனுஞ்சசிறிது
தீயதீவினைசசெய்தியாறறிணடிமிலவாணர்
மேயசாதியிற்பிறந்துளான்மேம்படுமெனையான். (௨0)

(௧௫) வணடல்-மகளிர விளையாடுமிடம். சோறுஎன்றது-மகர ந்தத்தை. (௧௭) குரம்பை - சிறுகுடில். உணக்கல் - காயசசெய்தல்.

(௧௮) நேர்மாறுந்தோற்றம் போக்குவ என்றது - கயலைவென் றமையை. (௧௯) குமுதமிரண்டனுள் முன்னையது-அல்லிமலர்யின் னையது - அல்லிமலர்போன்றபெண்களதுவாய்.

(௨0) திமில்-தோணி.

செடியகாருடற்பாதவர்திணடிமினடத்தா
கெடியவாழியிற்படுத்தமீன்றிறைகொடுகிறைக்கும்
கடியவாயிலோனவர்க்கெலாங்காவலோனேற்றுக்
கொடியவானவனடிக்குமெய்யன்புசால்குணத்தோன். (உக)

மகவிலாமையாலாற்றநாண மறுமையோடிம்மைப்
புகவிலானெனவருந்துவானெருபகற்போது
தகவுசால்பெருங்கிளையொடுஞ்சலதிமீன்படுப்பா
னகலவார்கலிக்கேகுவானதன்கரையொருசார். (உஉ)

தக்கமேருமாமலைமகளோடையிற்றவத்தான்
மிக்கமீனவன்வேள்வியினவிரும்பியமகவாய்ப்
புக்கநாயகிதன்பதியாணையாறபுலவ
தொக்கமீன்விலைவலைஞனமேற்றவப்பயன்றாப்ப (உங)

இசையாலவனன்பினுக்கிரங்குவாள்போலச
செசசைவாய்திறந்தழுதொருதிருமகவாகி
நெய்சசபாசிலைப்புன்னைநன்னீழலிறகிடநதாண
மைச்சகாருடறகொடுந்தொழிலவலைஞாகோனகணடான். (உச)

கார்கொணீததிருமாதுகொல்கரந்துபீருறையும்
வார்கொள்பூணமூலைமடந்தைகொல்வனத்துறைவாழ்க்கைத்
தார்கொள்பூங்குழலணங்குகொறடங்கணுமிமைப்ப
வார்கொலோமகவாகியீண்டிருந்தவளென்று. (உரு)

பிள்ளையின்மையேற்கிரங்கியெமபிரான்றமிழ்க்கூடல
வள்ளனல்கியமகவிதுவேயெனவலநதோ
டுள்ளவன்புகூர்ந்தெடுததிருதோளுறப்புல்லித
தள்ளருந்தகைக்கறபினுடனதுகைக்கொடுததான். (உசு)

பிறவியந்தகன்றெரிந்துகணபெற்றெனக்கழிந்த
வறியனீணிதிபெற்றெனவாங்கினுள்வலைஞ
ரெறியும்வேலையினார்த்தனர்கையெறிந்திரட்டிக்
குறியவாணகைவலைசசியர்குழறினார்குரவை. (உஎ)

(உக) செடி - முடைநாற்றம்.

(உங) ஓடை - மலர்த்தடம். மேரு என்றது - இமயமலை மகம் மேருவின் ஓர் கிளையாதலின்.

(உச) செச்சை - செந்நிறம். நெய்ச்ச, மைச்ச என்றது-நெய்த்த, மைத்த என்பதன் போலி. (உஎ) இரட்டி - வீசி.

பிழையில்கற்புடைமனைவியும்பெரு துபெற்றெடுத்த
குழவியைத்தடங்கொங்கையுங்கண்களுங்குளிரத்
தழுவிமுத்தமிட்டுச்சிமோந்தன்புளந்ததும்ப
வழகிதாகியமணிவிளக்காமெனவளர்ப்பாள். (உஅ)

புலவுமீன்விலைப்பசும்பொனாற்செய்தபல்பூணு
மிலகுமாரமும்பாசிபுங்காசிடையிட்டுக்
குலவுங்கோவையுஞ்சங்கமுங்குலத்தினுக்கிசைய
வலகிலாதபேரழகினுக்கழகுசெய்தணிந்தாள். (உகூ)

தொண்டைவாய்வலைச்சிறுமியர்தொகையொடுந்துறைபோய்
வண்டலாடியுகித்திலமாமணிகொழித்துங்
கண்டன்ஞாழல்சூழ்கானலங்கடிமலர்கொய்துங்
கொண்டலோதிபின்ருழ்தரக்குரைகடல்குளித்தும். (௩0)

தளர்ந்தபைங்கொடிமருங்குலுந்தன்னுயிர்த்தலைவ
னளந்தவைகலுங்குறைபடவவனிடததார்வங்
கிளர்ந்தவன்புமொணகொம்மையுங்கிளரநாட்சிறிதில்
வளர்ந்துவைகினுள்வைகலுமுயிரெலாம்வளர்ப்பாள். (௩க)

ஆலவாயுடைநாயகனேவியவாறே
மாலைதாழிளமதிசசடைமகுடமுங்கரங்க
ளுலுமாகியவடிவுடைநந்தியுஞ்சுறவக்
கோலமாகிவெண்டிரைக்கடல்குளிதகினிதிருந்தான். (௩உ)

குன்றெறிந்தவேற்குழகனுங்கரிமுகக்கோவு
மன்றெறிந்ததந்திரமெலாஞ்சிரமிசையடக்காக்
கன்றெறிந்தவனறிவருங்கழன்மனததடக்கா
நின்றெறிந்தகன்மத்தெனவுழககிடாநிறகும். (௩௩)

கிட்டுந்தோணியைப்படகினைக்கிழிபடவிசைபோய்த்
தட்டுஞ்சோங்கினைமேலிடேசரக்கொடுங்கவிழ
முட்டுஞ்சீறிமேல்வரும்பலசுறவெலாமுடுக்கி
வெட்டுங்கோடுகோத்தேனையமீனெலாழ்வீசும். (௩௪)

(உகூ) காசு - மணி. (௩0) வண்டலாடல் — சிற்றில் விளையாடல். கண்டல் - செந்தாழை.

(௩௩) குன்று - கிரவுஞ்சமலை. தந்திரம் - ஆகமநூல். கன்றெறிந்தவன் — திருமால். கல் என்றது - மந்தரகிரியை. (௩௪) தோணி-படகு, சோங்கு என்னுமிவைகள், மரக்கலத்தின் வேறுபாடுகள்.

தரங்கவாரிநீர்கலக்கலாற்றந்திரஙகொடுமே
லிரங்குவான்புலவோர்க்கமுதீகையாலெண்ணூர்
புரஙகண்மூன்றையும்பொடித்தவனுணையாற்புனலிற்
கரஙகணூன்கையுஙகரந்தமீன்மந்தரஙகடுக்கும். (ஙடு)

தள்ளுநீர்த்திரைபோய்நுளைசசேரிகள்சாய்ப்பத்
துள்ளுநீர்குடிததெழுமழைசூலிறப்பாயு
முள்ளுநீணமருப்புடையமீன்மொய்கலமந்தத
தெள்ளுநீர்த்துறைநடையறவின்னணந்திரியும். (ஙசு)

எற்றிதாலெனத்துறைமகன்யாமிதுபிடிக்கும்
பெற்றியாதெனக்கிளையொடும்பெருவலைப்பாசம்
பற்றியாழியூர்படகுகைததெறிந்தனன்படவைச
சுற்றிவாய்கிழித்தெயிற்றிறப்பாய்ந்ததுசுறவம். (ஙஎ)

படவுடைப்பவோர்தோளிமேற்பாய்ந்துமததோணி
விடவுறததெறிததெறிந்திடவிசைநதொருசோஙகி
னிடைபுகுந்துநீள்வலைபெறிந்திஙனம்வெவ்வே
றுடல்புகுந்துழலுயிரெனப்பாததலுமுழல்வான். (ஙஅ)

முன்னர்வீசினூர்பின்னுறமுளைநதெழுமுயன்று
பின்னாவீசினூமுன்னுறப்பெயர்ந்தெழுமவலத்தி
லுன்னிவீசினுலிடம்படவுருளதெழுமிடததின்
மன்னிவீசினல்வலததெழுமகரவேறதுதான். (ஙகூ)

எறிவலைப்படுமேகமலாசீரபபவனுளள
மறுதலைப்படவலையினும்வழீஇப்பொருளாசை
செறிமலர்குழனலலவர்கிணைவெனசினைவுற்
றறிபவர்க்கரிதாமபரம்பொருளெனவகலும். (சO)

எவலாளரோடின்னவாறின்னமீன்படுத்தற்
காவதாந்தொழிலியற்றவுமகப்படாதாக
யாவரேயிதுபடுப்பவரென்றிருஙகானற்
காவலாளரும்பாதருஙகலஙகளுருழந்தார். (சக)

(ஙடு) அமுதென்றது-ஆகமப்பொருளை. (ஙசு) சூல்-கரு.

(ஙஎ) துறைமகன் - செய்தனிலத்தலைவன். (ஙகூ) மகர வே றென்றது-கடல்வாழ்சுறவு மேறெனப்படுமே என்னு மிலக்கணம் பற்றி. (சO) நல்லவர் என்றது - விலைமாதரை.

(சக) ஆவதாந்தொழில்-பிடித்தற்குக்கூடியதொழில்.

சங்கலம்புதண்ணுறைகெழுநாடனிசசலதித்
துஙகமந்தரமெனக்கிடந்தலமருஞ்சுறவை
யஙகணேந்தெவன்பிடிப்பனவனியானீன்ற
மஙகைமஙகலக்கிழானெனமனம்வலிததிருந்தான். (சஉ)

நந்திஞதனுமினையஞய ஙகயஞட்டத்
திந்துவாஞுதலாளுமஙகளையளாயிருப்ப,
தந்திராலிரணடேந்தியதமனியவிமானத்
துந்துநீர்ச்சடையார்மணமுன்னிஞர்மன்ஞே. (சங)

உயர்ந்தசாதியுந்தம்பினுமிழிந்தவென்றுன்னிக்
கயந்தநெஞ்சுடைவலைக்குலக்கன்னியைவேட்பான்
வியந்துகேட்பதெவ்வாறவர்வெறுக்குமுன்னவருக
கியைந்தமீன்வலையுருவெடுதநேகுதுமென்ஞ. (சச)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கருகிருணமுகந்தாலன்னகசசினன்கசசோடார்த்த
சுரிகையன்ருேண்மேலிட்டதுகிலினன்குஞ்சிசூட்டு
முருகுகொப்பளிக்குநெய்தற்கண்ணியனமூததவாஞே
ரிருவருமறையுந்தேடியிளைப்பவோர்வலைஞஞன். (சரு)

முழுதுலகீன்றசேற்கணமுதல்வியையருவிலார்போ
லிழிதொழில்வலைமாதாகசசபிததவாறென்னையென்றும்
பழிபடுசாபமேரூர்பரதராய்வரவும்வேணடிற்
றழகிதுநன்றுநன்றேயாலவாயடிகள்செயகை. (சசு)

தன்பெருஙகணத்துளாஞேர்தலைவஞஞ்சலதிவாணு
னென்பதுதோன்றவேடமெடுதநெறிவலைதோளிட்டு
வென்புறமலைப்பக்காவிமீனிடுகுடம்பைதாஙகிப்
பின்புறநடந்துசெல்லப்பெருந்துறைப்பாக்கம்புக்கான். (சஎ)

கழித்தலைக்கண்டற்காடுகைதையுஙகாஞநெய்தற்
சுழித்தலைகிடஙகுநீத்துசசுஃறெனுந்தோட்டுப்பெணணை
வழித்தலைசுமந்துவார்கள்வார்ப்பவாயஙகாந்தாம்பல்
குழித்தலைமலர்பூங்கானற்கொடுவலைசசேரிசேர்ந்தான். (சஅ)

(சஉ) கிழான்-உரியவன். (சச) கயம்-பெருமை.

(சஅ) தோடு-மடல். பெண்ணை-பனை. கஃறு - ஒலிக்குறிப்பு. கைதை-வெண்தாழை.

பெருந்தகையமுதன்னாளைப்பெறுதுபெற்றெடுப்பாளேற்ற
வருந்தவவலைஞர்வேந்தன திசயமகத்துட்டோன்ற
வருந்தகையுடையகாளைவலைமகன்வரவுநோக்கித்
திருந்தழகுடையநம்பியாரைநீசெப்புகென்றான். (சகூ)

சந்தநான்மறைகடேறுந்தனியொருவடிவாய்த்தோன்றி
வந்தமீன்கொலைஞன்கூறுமதுரையில்வலைஞர்கட்கெல்லாந்
தந்தைபோற்சிறந்துளானோர்தனிவலையுழவனல்ல
மைந்தன்யான்படைத்துக்காத்துந்துடைக்கவும்வல்லனாவேன். ()

அல்லதுவான்மீனெலலாமகப்படவலைகணடோசச
வல்லவனாலேனென்னமற்றிவன்வலைஞன்கோலம்
புல்லியமகன்கொன்முன்னம்புகன்றசொல்லொன்றிப்போது
சொல்லியதொன்றிரணடுஞ்சோதனைகாணடுமென்னு. (ருக)

தொண்டுறைமனததுக்கானற்றுறைமகனஃதேலிந்தத
தணடுறையிடததோர்வன்மீன்றழலெனககரந்துசீற்றங
கொண்டுறைகின்றதையகுறிததுபிடிததியேலென்
வண்டுறைகோதைமாதைமணஞ்செயத்தருவேனென்றான். (ருஉ)

கிஙகவேறனையான்காலிற்சென்னடைப்படவிற்பாய்ந்து
சஙகெறிதரஙகந்தட்பத்தடஙகடல்கிழித்துப்போகிக்
கிங்கரனைகாளைவரையெனக்கிளைததுதோண்மேற்
றொஙகலிற்கிடந்துஞான்றதொகுமணிவலையைவாஙகி. (ருங)

செவ்விதினோக்கியாகந்திருகரின்றெறிந்தான்பக்கங்
கௌவியமணியில்வீசவிசையொலிகறஙகிப்பாயப்
பைவிரித்துயிர்த்துநாகம்விழுஙகவாய்ப்பட்டமீன்போல்
வெவ்வினைசசுறவேறையன்விடுவலைப்பட்டதன்றே. (ருச)

மாசறுகேளிரன்பின்வலைப்படும்வலைஞாகோன்றாய்
வீசியவலையிற்பட்டமீனினைசசுருக்கிவாஙகிக்

(சகூ) நமபி - ஆணிற சிறநதனன. (ருo) சநதம் ஆவது-உக்தைமுதலிய சந்தோபேதஙகளுக்கு அக்ஷர சஙகியை கற்பிப்பது. படைத்துக் காததுத்துடைககவும வல்லனென்றது—தமதியற்கைக்குணமும், கடல்வாணராதலின் கடலிற்குரிய முத்தொழிற் குணமுந்தமக்குளவென்பதும் தோன்றநின்றது.

(ருக) வான்மீன் - பெரியமீன், நட்சத்திரஙகள்.

(ருங) கிஙகரன்-பணிசெய்வோன். (ருரு) கேளிர் என்றது—அடியார்களை. தாய் - தாவி.

காசெறிதரங்கமுந்நீர்க்கரையிடையிட்டான்கள்வாய்
மூசுதேனென்னவார்த்துமொய்த்தனபரதசாதி. (ருரு)

இளையுநங்கோனும்வீசுவலைஞராய்க்கிளர்தோளாற்றல்
விளைவொடுமுயன்றுபன்னாள்வினைசெயப்படாதமீனிவ்
விளையவனொருவன்றானேயொருவிசையெறிந்தானீர்த்தா
னளியநங்குலத்தோர்தெய்வமகனிவனாகுமென்றார். (ருசு)

கைதைசூழ்துறைவனேனைகைமிகப்பம்பையேங்க
நொய்தெனுநுசுப்பிற்கள்வாய்நுளைச்சியாகுரவைதூங்கப்
பைதழைபகுவாய்க்கசசைப்பாதவற்கலங்கன்ஞாழல்
செய்தெழுங்கோதைமாதைத்திருமணம்புணர்த்தினனே. (ருஎ)

அந்நிலைவலைதுவைக்கோலமாயினமருகனாரு
மின்னிலைவேற்கணாளும்விண்ணிடைவிடைமேற்கொண்டு
தன்னிலைவடிவாய்த்தோன்றததடங்கரைமீனுந்தானு
நன்னிலைவடிவேபோன்றுநந்தியாய்முந்தித்தோன்ற. (ருஅ)

கொற்றவெள்விடைமேற்காட்சிகொடுத்தவர்கருணைநாட்டம்
பெற்றலின்மேலைச்சாபாற்பிணித்தவிப்பிறவிவாழ்க்கைச்
சிற்றறிவொழிந்துமுந்நீர்ச்சோப்பநல்லறிவுதோன்றப்
பொற்றனுமேருவீரன்பூங்கழலடிக்கீழ்த்தாழ்ந்தான். (ருகூ)

இரக்கமிலிழிந்தயாக்கையெடுத்துழலேழையேனைப்
புரக்கவின்றென்போல்வந்தபுண்ணியவடிவம்போற்றி
யரக்கெறிபவளச்செவ்வாயணங்கினைமணந்தென்பாசய
கரக்கவெள்விடைமேனின்றகருணையேபோற்றியென்றான். (சுo)

அகவிலான்பரவிநின்றவன்பனைநோக்கிப்பன்னா
மகவிலாவருத்தநோக்கியுமையைநாமகளாகத்தந்து
தகவினான்மணந்தேநீபித்தரணியிற்றனதனென்ன
நகவிலாப்போகமூழ்கிநம்முலகடைவாயென்ன. (சுக)

பெண்ணினைவலைவகீந்தபெருந்துறைச்சேர்ப்பற்கன்று
தண்ணளிசுரந்துநல்கித்தருமமால்விடைமேற்றோன்றி

(ருசு) தெய்வமகன் என்றது—வருணனை

(ருஎ) பம்பை-நெய்தற்பறை. பகுவாய்-வினைத்தொகை நிலைக்களத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை நிலைத்தொடராய் அரவின் மேல்நின்றது. (ருஅ) தந்நிலை வடிவம்-தமக்குரிய அருளுருவம்.

(சுக) அகம்-அடியாரிருதயம். தகவினால் என்றது—எண்வகை மணங்களுள் பிரமமணம் புணர்ந்தமையை.

விண்ணிடைநின்ருன்சென்ருன்வேத்திரப்படையாளேடு
முண்ணிறையன்பரோடுமுத்தரகோசமங்கை. (சுஉ)

அங்கிருந்தனுதிமூர்த்தியாதிநான்மறைகளேத்தும
கொங்கிருங்கமலசெவ்விக்குரைகழல்வணங்கிக்கேட்ப
பங்கிருந்தவட்குவேதப்பயனெலாந்திரட்டிமுந்நீர்ப்
பொங்கிருஞ்சுதைபோலட்டிப்புகட்டினுன்செவிகளார. (சுங)

மேற்படி - வேறு.

அவ்வேலையன்புடையாரறுபதினுயிரவர்க்குமளித்துப்பாச
வெவ்வேலைகடப்பித்துவீடாதபரானந்தவீடுநல்கி
மைவ்வேலையனையவிழியங்கயற்கண்ணங்கையொடுமதுரைசார்ந்தா
னிவ்வேலைநிலம்புரக்கமுடிகவித்துப்பாண்டியனென்றிருந்தமூர்த்தி.

வலைவீசினபடலம் முற்றிறறு.

ஆ படலம் சுசு - க்கு - திருவிருத்தம் - உஎகஉ.

ஐம்பத்தேட்டாவது,

வாதவூரடிகளுக்கு உபதேசித்தபடலம்.

கொச்சககக்கலிப்பா.

கலைவீசுமதிச்சடையோன்கடற்றுறைவன்றலைச்சென்று
வலைவீசியவன்பாசவலைவீசும்பரிசிதுமே
லலைவீசும்புனல்வாதவூரரைவந்தவிச்சைவலி
நிலைவீசிப்பணிகொண்டநெறியறிந்தபடிமொழிவாம். (க)

தொடுத்தவறுமையும்பயனுந்தூக்கிவழங்குநாபோல
வடுத்தவயற்குளநிரப்பியறம்பெருக்கியவனியெலா
முடுத்தகடலொருவற்குமுதவாதவுவரியென
மடுத்தறியாப்புனல்வைகைக்கரையுளதுவாதவூர. (உ)

(சுங) சுதை-அமுதம். அட்டி-நிரட்டி.

(சுச) அறுபதினுயிரவராவார்—சிவபெருமானனுக்ஞையால், திருவுத்தரகோச மங்கையில் ஞானேபதேசம்பெற வீற்றிருந்த அடியார்களும், சிவயோகிகளுமென்க.

(க) அவிச்சை - அஞ்ஞானம்.

விழவறாநகரெங்கும்விருந்தறாமனையெங்கு
மழவறாமகிழ்வெங்குமறையறாகிடையெங்கு
முழவறாவரங்கெங்குமுகிலறாபொழிலெங்கு
முழவறாவயலெங்குமுட்டம்பறாவுயிரென்ன. (௩)

ஆயவளம்பதியதனினமாத்தியரிலருமறையின்
றாயசிவாகமநெறியின்றுறைவிளங்கவஞ்சனையான்
மாயனிடும்புத்தவிருளுடைந்தோடவந்தொருவர்
சேயவிளம்பரிதியெனச்சிவனருளாலவதரித்தார். (௪)

பேர்வாதவூரரெனப்பெற்றுத்தம்பிறங்குமறைச
சார்வாயநூல்வழியாற்சடங்கெல்லாநிறைவெய்தி
நீர்வாயவிளமதிபோனிரம்புவார்வேதமுதற்
பார்வாயெண்ணெண்கலையும்பதினாறாண்டினிற்பயின்றார். (௫)

இத்தகையோர்நிகழ்செய்தியறிந்தவர்சென்றியம்பவரி
மர்த்தனபாண்டியன்கேட்டுவரவழைத்துமற்றவரைச
சித்தமகிழ்வரிசையினாற்சிறப்பளித்துத்தன்கோயில்
வித்தகன்மதியமைச்சின்றொழில்பூட்டிமேம்படுத்தான். (௬)

செற்றமிகுங்கருவிகளின்றிறநூலுமனுவேந்தன்
சொற்றபெருந்தொன்னூலுந்துளக்கமுறவிளக்கமுற
கற்றறிந்தோராதலினாற்காவலற்குக்கண்போன்ற
முற்றுணர்ந்தவமைச்சரினுமுதலமைச்சராய்நிகழ்வார். (௭)

பல்லாதார்முரணடக்கிப்பொருள்கவாவாரென்பதெவன்
செல்லாதபல்வேறுதீபத்துச்செங்கோன்மை
வல்லாருந்தத்தமதேத்தரியபொருள்வரவிடுத்து
நல்லாராயொப்புரவுநட்படையநடக்கின்றார். (௮)

---

(௩) மழவறாமகிழ்வுஎன்றது-பொன், மணி, நெல்முதலியவற்றால் வரும்மகிழ்ச்சி, மகவில்லாத விடத்து சிறப்படையா வெனும் பொருள்பயந்துநின்றது-மழவு-பிள்ளைகள். (௪) மாயனிடும்புத்தவிருள் என்றது-திரிபுராதியரை வஞ்சித்தற்பொருட்டுமாயையில்வல்ல திருமால்நிறுத்திய புத்தசமயமாகிய பேரிருளை.

(௬) சிறப்பென்றது—அமைச்சியற் கேற்பத் தென்னவன் பிரமராயனென் றரசனாலமைத்த சிறப்புப்பெயரை. (௭) கருவி-சேனை. கருவிகளின்றிறநூல்-போர்ப்பயிற்சியை யுணர்த்தும் நூல். தொன்னூல் என்றது—மநுநூன்முதலிய தருமசாத்திரங்களை.

(௮) புல்லாதார் - பகைவர். தீபம் - தீவு.

அண்ணலரிமருத்தனனுக்கடல்வாதவூரமைச்சர்
கண்ணுமிடுகேவசமும்போற்காரியஞ்செய்தொழுகுவார்
தண்ணளிசெய்தவனியெலாந்தங்கிளைபோற்குளிர்தூங்க
வண்ணமதிக்குடைநிழற்றிமுறைசெய்துவாழுநாள். (௯)

கலிநிலைத்துறை.

மெய்ம்மையாம்பொருள்விவேகமும்வேறுபாடாய
பொய்ம்மையாம்பொருள்விவேகமும்புந்தியுட்டோன்ற
விம்மையாசையுமறுமையிலாசையுமிகந்து
செம்மையாகியகருத்தராயப்பரகதிதேர்வார். (௧௦)

புத்தராதியோர்புறவுரைநெறிகளுமபொய்யா
நித்தவேதநூறழுவியவகவுரைநெறியுஞ்
சித்தமாசறுத்தரனருட்டெளிவியாவதனுன்
மித்தையாணவத்தொடக்கருவில்லையாமவீடும். (௧௧)

பத்திசெய்தரனருட்பெறுமபக்தருக்கன்றி
முத்தியெய்தரிதெனமறைமொழிவதப்பொதுநூல்
சத்தியப்பொருட்டெளிவெலாஞ்சத்திநிபாதர்க்
குய்த்துணர்த்தியதாகமமெனபாமெய்யுணர்ந்தோர். (௧௨)

வேதவாகமசசென்னிபில்விளைபொருளபேதம்
பேதமாகியபிணக்கறுத்திருட்பிணியவிழ்த்து
நாதனாகியதன்னையுமென்னையுநல்கும்
போதனாகியகுருபரன்வருவதெப்பொழுதால். (௧௩)

கரவிலாதபேரன்பினுக்கெளிவருங்கருணைக்
குரவனாருளன்றிபிக்கொடியவெம்பாசம்
புரையிலகேள்வியாற்கழிப்பதுபுணைபினலன்றி
யுரவுநீர்க்கடல்கரங்கொடுநீந்துவதொக்கும். (௧௪)

(௧௦) மெய்ம்மையாம்பொருள் என்றது-தனக்கோர் ஆக்கக்கேடு களின்றிசசுட்டறிவிற்படாதுநின்றசத்ததனை. வேறுபாடாயபொய்ம்மையாம் பொருளஎன்றது-ஆக்கக்கேடுக ளுடைத்தாய்க்காலமிட முதலியவற்று லேகதேசப்படுதலும், அதுவதுவாய்ப் பலவேறுவகைப்படுதலும் உடைநதாய்ச சுட்டறிவிறபட்டு நிற்கும் அசத்ததனை.

(௧௧) புறவுரைநெறி என்றது - புறப்புறச்சமயம் புறசசமயங்களை. அகவுரைநெறிஎன்றது அகப்புறசசமயம் அகசசமயங்களை.

(௧௨) பொதுநூல்-பலபொருள் படத்தோன்றுந் தன்மையதாயவேதம். சத்திநிபாதம்-திருவருட்பதிவு. சத்தி-திருவருள்-பாதம்-பதிவு. நி-அனு சவர்க்கம்.

என்றிவ்வாதவூர்மறையவரின்பவீடெய்தத்
துன்றுமாசையாற்றொடக்குண்டசெருதியாகமநூ
லொன்றுகேள்வியோர்வருந்தொறுமுணர்ந்தவரிடைத்தாஞ்
சென்றுகாண்டொறுமளவலாய்த்தேர்குவாரானார். (க௫)

எண்ணிலாரிடத்தளந்தளந்தறிபொருளெல்லா
முண்ணுநீர்விடாய்க்குவரிநீருண்டவரொப்ப
வண்ணலாரகத்தமைவுறாதரசனுக்குயிருங
கணணுமாயமைச்சுரிமையுங்கைவிடாதிபல்வார். (க௬)

கள்ளக்காதலனிடத்தன்புகலந்துவைததொழுகு
முள்ளக்காரிகைமடந்தைபோலும்பரைக்காப்பான்
பள்ளக்காரியுணடவனிடத்துள்ளன்புபதிந்து
கொள்ளக்காவலனிடையுறததொழிலுமுட்கொண்டார். (க௭)

இன்னசெய்கையினொழுகுவாரொருபொழுதேகித்
தென்னர்தம்பிரானவைபிடைச்சென்றெதிர்நின்று
ரன்னபோதபெரிநிரைகாப்பவரரசன்
முன்னர்வந்துதாழ்ந்தொருசிறைநின்றிது மொழிவார். (க௮)

மறந்தவாதவேலவலவாமவயப்பரிவெள்ளத்
திறந்தவாம்பரிபோகநின்றெஞ்சியவெல்லா
நிறைந்தநோயவுநெடிதுமூப்புடையவுமன்றிச
சிறந்தவாம்பரியொன்றிலேதேர்ந்திடினென்றார். (க௯)

மன்றல்வேம்பனும்வாதவூர்வள்ளலைநோக்கி
யின்றுநீர்நமதறைதிறந்திருநிதியெடுததுச
சென்றுவேலையந்துறையில்வந்திறஙகுவதெரிந்து
வென்றிவாம்பரிகொடுவரப்போமென்றுவிடுத்தான். (உ0)

உள்ளம்வேறுபட்டமைச்சியநெறியினின்றொழுகும்
வள்ளலார்நிதியறைதிறந்தரும்பெறல்வயமான்
கொள்ளவேணடியபொருளெலாஙகொணடுதொழிறுக்கி
வெள்ளைமாமதிவேந்தனைவிடைகொடுபோவார். (உக)

(க௮) சிறை-பக்கம். இன்ன, அன்ன என்பன - இகர அகரச் சுட்டின்திரிபுகள். (க௯) வலவன் - சமர்த்தன். எஞ்சிய-இதுவினை முதற்பொருணமேல் நிற்றலால் வினைமுற்றுப்பெயர்.

(உ0) வேம்பன் - அரிமர்த்தனபாணடியன். அறை என்றது-பொக்கிஷசாலையை. (உக) மதிவேந்தன் - சந்திரவமிசத்திற் றோன்றிய அரசன்.

எடுத்தபொர்சுமையொட்டகத்திட்டுமுன்னேக
விடுத்துவிணடொடுதிணடிறல்விடையவன்கோயி
லடுத்தவிழ்ந்தபொன்னம்புயத்தடம்படிந்தனைய
மடுத்தடங்கரைசசிததியையாங்காத்தனைவணங்கா. (உஉ)

கருணைநாயகியங்கயற்கண்ணியெம்பிராட்டி
யருணநாணமலர்சசெய்யசீறடித்தலமிறைஞ்சி
வருணனார்பெருவயிற்றுநோய்வலிகெடுத்தாணட
தருணநாணமதிச்சடையுடையடிகளைமுன்றுழா. (உங)

ஒன்றுவேண்டுமிப்பொருளெலாமுனக்குமைம்பொறியும்
வென்றுவேணடுகின்னன்பர்க்குமாக்குகவெள்ளி
மன்றுவேணடிகின்றடியவள்ளலென்குறையீ
தென்றுவேண்டிகின்றேத்துவார்கதிறைவனின்னருள்போல். (உச)

ஆதிசைவனுமருசசகனொருவனேரணைந்து
பூதியீந்தனனமக்கிதுபோலிலைமித்த
மீதுநன்னெறிக்கேதுவென்றிருகையேற்றணிந்து
வேதாாதனையிறைஞ்சினார்விடைகொடுமீணடார். (உரு)

கலிவிருத்தம்.

இன்னியமதிர்ந்தனவெழுநதனபதாதி
துன்னியவிணைக்கவரிதுள்ளினதுகிர்க்காற்
பொன்னியன்மதிக்குடைநிழன்றனபொலங்கொண்
மின்னியுமணிசசிவிகைமேறகொடுநடந்தார். (உசு)

மற்றிவர்வழிப்படுமுன்மாறிகடமாடும்
வெற்றிவிடையாரிவர்வினைதகொகையினொப்பும்
பற்றியவிருட்டுமலபக்குவமுநோக்கா
வுற்றடிமைகொண்டுபணிகொண்டருளவுன்னு. (உஎ)

(உஉ) திணடிறல - ஒருபொருட்கிளவிகள்.

(உங) அருணம் - செம்மைகிறம். (உரு) பூதி - (ஐஸ்வரியத்தைத்தருவது) திருவெண்ணீறு எது - சாதனம் (உசு) மதிக்குடை-முத்தாலாகியகுடை. அதிர்ந்தன முதலியனமுற்றெச்சங்கள்.

(உஎ) வினைத்தொகையினொப்பும் என்றது-சிவபுண்ணியமுதிர்ச்சியாற் சுகதுக்கங்களைத் தருதற்குக்காரணமாகிய கன்மமலம் ஒன்றற்கொன்று ஏறுதுதுலைபோலத தம்முளொத்தலாகிய இருவினையொப்பினை. மலபக்குவமும் என்றது - தனது சத்திகெடுதற்குரிய காரணங்களோடுகூடிப்பதனழியும் பருவமுடையதாயமல பரிபாகத்தை.

சந்தமறைநீண்டரியதங்கருணையாலோ
ரந்தணர்குலக்குரவனாகியடிநீங்கா
மைந்தர்பலர்தம்மொடுபெருந்துறையில்வந்தோர்
கொந்தலர்நெருங்கியகுருந்தடியிருந்தார். (௨அ)

பொருங்கடலனீகமொடுபோய்ப்புறவடுத்த
விருங்கடமளப்பிலகடந்தெழுபிறப்பாங்
கருங்கடல்கடக்கவருவார்கருணைவெள்ளப்
பெருங்கடனிறைந்துறைபெருந்துறையடைந்தார். (௨௯)

அடுத்திடவடுத்திடவகததுவகைவெள்ள
மடுத்திடமுகிழ்த்தகைம்மலர்க்கமலமுச்சி
தொடுத்திடவிழிப்புனறுளிர்த்திடவினைக்கே
விடுத்திடுமனத்தருள்விளைந்திடநடந்தார். (௩௦)

பித்திதுவெனப்பிறர்நகைக்கவருநாலாஞ்
சத்திபதியத்தமதுசத்தறிவுதன்னைப்
பொத்தியமலத்தினும்வெரீஇசுவைபொறுத்தோ
ஞெத்திழிபிணிப்புறுமொருததனையுமொததார். (௩௧)

நெருப்பிலிடுவெண்ணெயெனநெஞ்சுருகவென்னை
யுருக்குமிதனுலெனையொளிததமலவாற்றல்
கருக்குமவனாகியெனையாள்கருணைவெள்ள
மிருக்குமிடனேயிதெனவெண்ணிநகர்புக்கார். (௩௨)

காயிலையடைந்தகழுமுட்படைவலததாா
கோயிலையடைந்துகுளிர்வான்புனல்குடைந்து
வாயிலையடைந்துடலமண்ணுறவிழுந்து
வேயிலையடைந்தவரைமெய்ப்புகழ்வழுததா. (௩௩)

(௨அ) மைந்தர் என்றது - திருவடிஞான சம்பந்திகளாயுள்ள மாணவர்களை. (௨௯) அநீகம் - சேனை. புறவு - முல்லைநிலம். இருங்கடம்என்றது - பாலைநிலத்தை. (௩௦) உவகை-ஆராமகிழ்ச்சி. முகிழ்த்த - கூப்பிய. வினை என்றது - சிவன்றிருப்பணிகளை.

(௩௧) நாலாஞ்சத்திபதிய என்றது-மந்தரம், மந்தம், தீவிரம், தீவாதரம்என்னு நான்கனுள் தீவரதரசத்திபாதத்தை. சத்தறிவு என்றது - சிவத்தொடுகலந்து பேரின்பநுகருஞ் சிவஞானவுணர்ச்சியை. பொத்தியமலம் என்றது - கன்மம், மாயை, ஆணவமென்னு மும்மலங்களை. (௩௨) ஆற்றல் - வன்மை.

(௩௩) வே இல் - மூங்கிலாகிய இடம்.

ஆலயமருங்குவலமாகவருவார்முன்
மூலமறையோதிமுடியாதபொருடன்னைச்
சீலமுனிவோர்தெளியமோனவழிதேற்றுங்
கோலமுறைநின்றதோர்குருந்தையெதிர்கண்டார். (௩௪)

கலிநிலைத்துறை.

வேதநூலொருமருங்கினுமெய்வழிச்சைவப்
போதநூலொருமருங்கினும்புராணத்துட்கிடந்த
கீதநூலொருமருங்கினுங்கிளைகெழுசமய
பேதநூலொருமருங்கினுமவாய்விட்டுப்பிறங்க. (௩௫)

சுருதிகூறியவறமுதனான்குமதகொன்றாற்
கரியதாங்கதிக்கேதுவெனாகமங்காட்டுஞ்
சரியையாதிநாற்பாதமுந்தலைதெரிந்துணர்ந்த
பெரியமாணவாசுழகமுமவினாவிடைபேச. (௩௬)

சரியைவல்லமெய்த்தொண்டருஞ்சம்புவுக்கினிய
கிரியைசெய்யுநன்மைந்தருங்கிளாசிவயோகந்
தெரியுஞ்சாதகக்கேளிருந்தேசிகத்தன்மை
புரியும்போதகச்செல்வருமளவிலர்பொலிய. (௩௭)

(௩௪) முனிவோர்-சநகாதிகள். மோனம்-மௌனநிலை. கோலம் - ஆசிரியத்திருக்கோலம். (௩௫) சைவப்போத நூல - ஆகமம். கீதநூல என்றது-இசையமைந்த கலை மிருதிமுதலியநூல்களை.

(௩௬) அறமுதனான்காவன-தர்மார்த்தகாமமோட்சங்கள். சரியையாதிநாற்பாதமாவன-சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் ஆகிய சோபான மார்க்கங்கள். தலைதெரிந்து என்றது - பாகுபாடு செய்தாராய்ந்தறிந்தமையை.

(௩௭) சரியையாவது புறத்தொழிலொன்றால் உருவத்திருமேனியைநோக்கிச்செய்யும்வழிபாடு கிரியையாவது-புறத்தொழி லகத்தொழிலிரண்டாலும் அருவுருவத்திருமேனியை நோக்கிச்செய்யும்வழிபாடு யோகமாவது - அகத்தொழிலொன்றால் அருவுருவத்திருமேனியை நோக்கிச்செய்யும்வழிபாடு. இவற்றுள்சரியை, தாதமார்க்கமாதலால் மெய்த்தொண்டரெனவும்-கிரியை, புத்திரமார்க்கமானதால், மைந்தரெனவும், யோகம், சகமார்க்கமாதலாற்கேளிர் எனவுங்கூறினர். சாதகக்கேளிர் என்றது - இறைவன்திருவடியிலன்புமிகுந்து தமதுமலங்களை யொழிப்பவராதலின். போதகச்செல்வர் - போதகாசிரியர்.

ஒழித்தநோன்பினராடலர்பாடலருலகம்
பழித்தசெய்கையரழுகையர்நகையினர்பாசங்
கழித்தகணகளாலரனுருக்கண்டுகொண்டுலகில்
விழித்தகண்குருடாத்திரிவீரரும்பலரால். (நூஅ)

கரவிலுள்ளமாம்விசும்பிடைக்காசறவிளங்கும்
பரசிலாச்சுடர்க்குதயமீறின்மையாற்பகலு
மிரவுநேர்படக்கண்டிலரியன்றுசெய்நித்த
விரதமாதிநோன்பிழந்துறைவிஞ்சையர்பலரால். (நூகூ)

உடையுங்கோவணமுணடிங்கைப்பலியுறவென்
றடையுங்கேளிருமரனடியார்கணடிகலன்கண
படையும்பாரிடமாயினும்பகலிராமுகலீ
றிடையின்றுமிடத்துறங்குவதிஃதவர்வாழ்க்கை. (சO)

இத்தகைப்பலதொண்டர்தங்குழாத்திடையால
மொத்தபைங்குருநகடியினிலயோகவாசனத்திற்
புத்தகதெழுதியசிவஞானமெய்ப்போதங
கைத்தலங்தரிததிருப்பதோர்கருணையைக்கண்டார். (சக)

மன்றுளாடியவானந்தவடிவமும்வடவா
லொன்றிநாலவருக்கசைவறவுணர்தியவுருவு

(நூஅ ஒழிந்தநோனபிளா என்றது-விதிவிலக்கின்றிசசெய்வ னவெல்லாந தவமாக்கொண்டமுருவோராதலின். பாசங்கழித்த கண்ணினாலரனுருக்கண்டுகொண்டுலகிலவிழிததகண குருடாய்த்தி ரிவீரர் என்றது-முப்பத்தாறு கருவிகளுங்கழன்று அருளிடத்தே நின்றுஞேயத்தழுந்துவதாகிய சாக்கிராதீதாவஸ்தையை யுடையவ ராதலின்.

(நூகூ) கரவு-மும்மலங்களின்குணம். பரசிலாசசுடர் என்றது- நிட்களசிவத்தை. உதயமீறின்மை என்றது-தோற்றக்கேடுகளின்றி நிற்றலே. பகலுமிரவுநேர்படக்கண்டிலர்என்பது-கேவலசகலங்களி னீங்கிய சுத்தநிலையினின்றமையை. நித்தவிரதமாதி நோன்பிழந்து றைவிஞ்சையர் என்றது - உறங்கினவன் கையிலுள்ள பாக்குத் தானேதவிர்தல்போல ஞானநிட்டை மேலீட்டால் நித்தியகன்ம முதலியதவங்கள் தாமேயொழியப்பெற்றவராதலின்.

(சO) பலி-பிசசை. பாரிடம்-பூமி பகலிராமுதலீறிடை யின் றுமிடத்து என்றது - சுத்தநிலையாகிய சாக்கிராதீதம், கேவலசக த்தோற்றம், கேடுநிலைகளினிகந்து நிற்றலே. (சக) ஆலம் - வட வாலவிருட்சம். (சஉ) நால்வர் - சநகாதியர் - உருவும் என்றது— தட்சணாமூர்த்தத்தை.

மின்றுநாயினேற்கெளிவந்தவிவ்வுருவென்று
வன்றுநாயகன்குறிப்புளத்துணர்த்திடவறிந்தார். (௪௨)

முன்பணிந்தனரணிந்தனரஞ்சலிமுடிமே
லென்புநெக்கிடவுருகினரினியராயெளிவந்
தன்பெனும்வலைப்பட்டவரருளவலைப்பட்டார்
துன்பவெம்பவவலையறுத்திடவந்ததொண்டர். (௪௩)

காலமுங்களுக்காட்சியுநித்தமுங்கடிந்தார்
சீலமாணவாசெவ்விதோதேசிகனென்ன
மூலவாகமமோதினனுமுறுக்கவிழ்கழுநீர்
மாலைசார்ந்தணிந்தடியினைமேல்வன்கழல்வீக்கி. (௪௪)

அண்ணல்வேதியரொழுக்கமுமன்புங்கண்டியாக்கை
யுண்ணிலாவுயிர்பொருட்புனலுடனகவார்ந்துள்ளக்
கண்ணினானமலங்கழீஇப்பதகமலமுஞ்சூட்டி
வண்ணமாமலர்ச்செய்யகரஞ்சென்னிமேல்வையா. (௪௫)

சூக்கமாகுமைந்தெழுத்தினிற்சுற்றியபாச
வீக்கநீக்கிமெய்யானந்தமவிளைநிலத்துய்த்துப்
போக்குமீட்சியுட்புறம்பிலாப்பூரணவடிவ
மாகநின்றொருதீபகம்போலவருமண்ணல். (௪௬)

(௪௩) துன்பவெம்பவம் என்றது—ஆதிதெய்விகம், ஆதிபௌதிகம், ஆத்தியான்மிகமுதலிய பிறவித்துன்பங்களை.

(௪௪) காலம்-தீட்சாகாலங்கள். நிமித்தம்-சகுனம். செவ்வி-பக்குவம். ஆகமமோதினேன்-சிவபெருமான். கழல-வீரகண்டை.

(௪௫) வேதியர்-திருவாதவூரர் உள்ளக்கண்ணினான் மலங்கழீஇ என்றது—அருட்ஞானக்கால் மும்மலங்களிற் சிமிழ்ப்புண்டு கிடந்த ஆன்மாவையம்மலங்களினீக்கி யேகதேசவறிவினைக்கழித்து வியாபகவறிவைத்தருஞ்சட்சுதீட்சையை. பதகமலமுஞ்சூட்டி என்றது-திருவருட் பதிவுசெய்தமையை செங்கரஞ் சென்னிமேல் வையா என்றது—சீடர்மலவாதனையைத் தவிர்க்க உள்ளும் புறம்பும் தம் வண்ணமாகச்செய்யும் பரிசதீட்சையை.

(௪௬) சூக்கமாகுமைந்தெழுத்து என்றது—தூலம், சூக்குமம், அதிசூக்குமம் என்னுமுத்திறப்பட்ட ஸ்ரீபஞ்சாக்கரங்களுள் சூக்கும பஞ்சாக்கரத்தை. சூக்குமம்-பிராகிருதசசிதைவு. பாசவீக்கம் நீக்கி என்றது—நமவொழிந்தவுரைத்தமையை-இதனை. "நகரமாகியசேரியை நஞ்செனவெறுத்து, மகரமாகியவேரெலா மயலறக்களைந்து" என்னுந்திருவாக்கால்தெளிக. விளைநிலத்துய்த்து என்றது-உச்சாரணை முறையினன்றித் திருவருளிடமாகத் தம்பாலழுத்தினமை. தீபகம்-பார்வைமிருகம்.

பார்த்தபார்வையாலிரும்புண்டநீரெனப்பருகுந்
தீர்த்தன்றன்னையுமகுருமொழிசெய்ததுந்தம்மைப்
போர்த்தபாசமுந்தம்மையுமறந்துமெய்ப்போத
மூர்த்தியாயொன்றுமறிந்திலர்வாதவூர்முனிவர். (சஎ)

தேனும்பாலுந்தீங்கன்னலுமமுதுமாய்த்தித்தித்
தூனுமுள்ளமுமுருக்கவுள்ளொளியுணர்ந்தின்ப
மானவாறுதேக்கிப்புறங்கசிவதொதகொழியா
ஞானவாணிவந்திறுத்தனளனபர்தநாவில். (சஅ)

தொழுதகையினர்துளங்கியமுடியினாதுளும்ப
வழுதகண்ணினாபொடிப்புறமியாக்கையாநாகருத
தழுதழுத்தவனபுரையினர்தமைபிழுநதழல்வா
யிழுதையன்னமெய்யினாபணிநதெத்துவாரானர். (சகூ)

பழுதிலாதசொன்மணியினைப்பததிசெயநன்பு
முழுதுமாகியவடத்திறன்முறைதொடுததலங்க
லழுதசாததுமெய்யன்பருககமகிழ்நதையர்
வழுவிலாதபோமாணிககவாசகனெனறூர். (ருo)

பாட்டிற்கின்புறுகுருபரன்பாதமேற்கணணி
ராட்டிசசொனமலாணிந்துதற்போதவின்னமுதை
யூட்டித்தற்பரஞானமாமோமவெங்கனலை
மூட்டிசசம்புவின்பூசைமேன்முபற்சியாரானர். (ருக)

ஆசைவெம்பவவாசனையற்றுமாணிக்க
வாசகப்பிரான்றேசிகன்மாணவரோது
மோசையாகமவுபனிடப்பொருளெலாங்கேட்டு
நேசமங்குவைததிருந்தனனதுகணடுதிருத்தன். (ருஉ)

எணசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தித்திக்குமணிவார்த்தை யின்னஞ்சின்னாட் டிருச்செவியிலரு த்தவுங்கைச் செம்பொனெல்லாம், பத்திப்பேரன்பளித்துக் கவர்ந் துவேணடும் பணிகொடுபாணடியனையிவர் பணபுதேற்றி, முத்திக் கேவிடுத்திடவும் புத்தைவாது முடிந்திடவுந்திருவுள்ள முன்னமெ

(சஎ) தீர்த்தன்-ஞானசாரியன். மெய்ப்போதம்-ஞானநிட்டை.
(சஅ) ஊன்-உடல். ஒளி-திருவருட்பிரகாசம். (சகூ) தமை என்றது—தற்போதத்தை. (ருக) தற்போதம்-சிவபோதம்.
(ருஉ) பவவாசனை-பிறவிக்கேதுவாய மலவாசனை.
(ருங) பாண்டியனை-உருபுமயக்கம்.

ய்தி. யெத்தித்தொண்டரைக்கருமஞ் சிறிதுண்டிங்கே யிருத்தியெனவுருக்கரந்தானடியரோடும். (ருங)

கனவில்வருங்காட்சியெனக் கருணைமூர்த்தி காட்டிமறைத்தலுமன்பர்கலக்கத்தாழ்ந்து, கனவுகொல்லோகனவுகொல்லோவின்றுநாதன் ஞமலிக்குதத்தவிசிட்ட நலமபோலென்னை, நினைவரியதிருமேனிகாட்டியாண்டு நீத்ததையென்றையுறறு நெஞ்சந்தேறி, யினவடியாருடன்கூட்டா தேகினுயோ வென்னையுமென் வினையையுமிங்கிருத்தியெந்தாய. (ருச)

வஞ்சவினைகொள்கலனு முடலைத்தீவாய் மடுக்கிலேன்வரையுருண்டுமாய்ப்பேனல்லே, னஞ்சொழுகுவாளாலுங் குறைப்பேனல்லே னுதனையதுவுநின துடைமையென்றே. யஞ்சினேன்றுனேயுமழியாதாவி யையனேநினைப்பிரிந்து மாற்றகில்லே, னென்செய்கோவெந்தாயோ வெந்தாயோவென் றிரங்கினூர்புரண்டழுதாரினையசொல்வார். (ருரு)

வறியனுமொருபிறவிக குருடன்கையில் வந்தபெருவிலைமணிபோன்மழலைதேருச, சிறியனுமொருமதலைகையிற்கொண்ட செம்பொன்மணிவள்ளம்போற்றேவாயார்க்கு,மறிவரியாய்சிறியேனையெளிவந்தாண்டவருமையறியேன்றுன்பத்தழுவத்தாழப், பிறிவறியாவன்பரொடு மகன்றுய்கல்லாப் பேதையேன்குறையலதெம் பிரானுலென்னே. (ருசு)

கலிநிலைத்துறை.

மண்ணுதியாறு றுமனந்துழாவிததமொறிப்
புணணுகியெனைக்காணுதுழல்கின்றேனைப்போதவருட்
கணணுலவைமுழுதுங்கரையநோக்கியான்யானென்
றெணணுவெனை தந்தாயெங்குற்றுயோவெந்தாயே. (ருஎ)

(ருரு) வஞ்சவினைக கொளகலனுமுடல எனறது-புணணியமும்பொன்விலங்குபோல்வதாதலின. கலன்—மரககலம்

(ருசு) அழுவம்-பரப்பு. இதுபரவை என்றுற்போலக்கடல்மேல்நின்றது. துன்பததுஎன்றதில அத்து தவிர்வழி வந்தசாரியை.

(ருஎ) மண்ணுதியாறுறும் என்றது - பிருதிவிமுதல் நாததத்துவமீறுகிய முப்பத்தாறுதததுவங்களை. எனைக்காணு துழல்கின்றேனென்றது-தன்னையடுத்த பலநிறங்களாகிய பொதுவியல்பைத்தன்பாற் காட்டிநிற்கும் பளிஙகுபோல ஆன்மாவும் தன்னுறசாரப்பட்ட தத்துவஙகளி னியலபாகிய பொதுவியல்பே தன்பாற்காட்டிநிற்கும்பெத்த நிலையை. அவைஎன்றது - மந்திரம், பதம், வன்னம், புவனம், தத்துவம்-கலைஎன்னு மத்துவாக்களை.

வானாதியைந்துமுதல்வகுத்தவோசைமுதலேந்து
மானாதியங்குமனமாதிநான்கும்வழியடைப்பத்
தேனாதியறுசுவையுங்கழியவூறுந்தெள்ளமுதம்
யானாநல்கினையாலெங்குற்றாயோவெந்தாயே. (ருஅ)

மாசாய்மறைக்குமலவலியும்மாணும்வேறின்றி
யாசாவிகாரமலமாயினேனைப்பொருட்படுத்திப்
பேசாதவின்புருவினின்றேடென்னைப்பின்வைத்த
வீசாவெனையிங்கிட்டெங்குற்றாயோவெந்தாயே. (ருகூ)

மேற்படி-வேறு.

என்றுவாய்திறந்தரற்றினாரிரங்கினார்புனிற்றுக்
கன்றுநீங்கியவானெனக்கரைந்தநெஞ்சினராய்ச்
சென்றுகோபுரவாயிலின்புறம்புபோய்த்திரண்டு
நின்றகாவலன்றமர்களைநேர்ந்தனர்நோக்கா. (சுo)

துங்கவாரியிற்கடும்பரித்தொகையெலாமாடித்
திங்களின்றலைவருமெனமுன்புபோய்த்தென்னர்
புங்கவன்றனக்குணர்த்துமின்போமெனவிடுத்தா
ரங்கணாயகன்பெருந்துறைநாயகனன்பர். (சுக)

புரசைமாவயப்புரவிதேர்ப்பொருநர்போய்ப்பொறிவண
டிரைசெய்தார்முடிவேந்தன்முனிறைஞ்சினருள்ள
துரைசெய்தாரதுகேட்டொன்றுமுரைத்திலனிருந்தா
னிரைசெய்தார்ப்பரிவரவினைநோக்கியநிருபன். (சுஉ)

வள்ளல்வாதவூர்முனிகளுமன்னவன்பரிமாக்
கொள்ளநல்கியபொருளெலாங்குருந்தில்வந்தாண்ட

(ருஅ) வானாதியைந்தாவன -பஞ்சபூதங்கள். ஓசைமுதலைந்தாவன-சத்தமுதலிய தன்மாத்திரைகள். ஆனாது-நீங்காது மனமாதி நான்காவன - அந்தக்கரணங்கள். வழியடைப்ப என்றது - மேற்கூறிய தநுகரணபுவன போகங்களுக்கேதுவாகிய பிறவிநீக்கத்தை. தேனாதியறுசுவை - தேன், பால், கன்னல், கனி, சீனி, கற்கண்டு. தெள்ளமுதம் என்றது – அமுதம் நரைதிரை மூப்புக்களை யொழித்தல்போல. இது ஆணவாதி மும்மலங்களை ஒழித்தலின் உவமவாகுபெயராய்சிவானந்தத்தை யுணர்த்தின்றது சுவை-இது சுவைப்பொருள் மேனிற்றலாற் பண்பாகுபெயர். (ருகூ) ஆசாவிகாரமென்றது-இச்சைகாரணமாய்வரும் தநுகரண புவனபோகங்களை.

(சுஉ) புரசைமா-யானை. புரசை-கழுத்திடுகயிறு.

பிள்ளைவாண்மதிசசடைமுடிப்பெருந்துறைமறையோர்க்
குள்ளவாதரம்பெருகமுன்வேணடியாஙகுய்ப்பார். (கங)

சிறந்தபூசைக்குந்திருவிழாசசிறப்புக்குஞ்செல்வ
நிறைந்தவாலயததிருப்பணித்திறத்துக்குநிரப்பி
யறந்தவாதபேரன்பர்க்குஞ்செலுத்தியததலந்தே
யுறைந்தவாவறவின்னணமொழுகுநாள்கழிப்பார். (கச)

எல்லைகூறியகுளிர்மதியடுககவர்செய்த
மல்லலயானையானின்னமும்வயப்பரிவந்த
தில்லையாலிதுவெனனெனவோலைபுமெழுதிச
செலலவுய்ததனன்வாதவூரமைசசர்தந்திருமுன். (கரு)

மன்னவனறிருமுகமகணடுமுறைமையால்வாஙகி
யன்னவாசகந்தெரிந்துகொணடாதியீறில்லா
முனனவன்றிருவருட்கடனமூழ்கியமுனிவ
ரென்னைவேறினிசசெயயுமாறென்றுளைறயாவார். (கசு)

சிந்தையாகியசெறுவினுட்சிவமுதலோஙகப்
பந்தபாசமவேரறககளைநருட்புனல்பாய்ச்சி
யந்தமாதியின்றாகியவானந்தபோகந்
தந்ததேசிகவுழவன்றன்கோயிலைசசார்ந்தார (கஎ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

என்னாயகனேபொன்னுடரேறேயேறுகொடியுயர்த்த
மன்னாதெனாபெருந்துறையெம்மணியேவழுதிபொருளெலலா
நின்னாலயத்துநின்னடியாரிடத்துஞ்செலுத்துநெறியளித்தாய்
பினனுனவனுககென்கொணடுபரிமாசசெலுத்தப்பெறுமாறே. ()

என்னுவிறைஞ்சியெழுந்தேத்திபிரந்தாரெதிரேபெருந்துறையின்
மின்னார்சடைமேற்பிறைமுடித்தோன் விசும்பினிறைந்ததிருவாக்
மன்னனவற்குப்பரியெல்லாம்வருமென்றோலைவிடுதியெனச [கான்
சொன்னனதுகேட்டகததுவகைதுளும்பிவரைந்துசுருள்விடுத்தார்

அந்தவோலைப்பாசுரமுமறையக்கேட்டுநின்றாககோர்
சிந்தையானுமகிழ்சிறப்பவிருந்தான்புரவிததேரோடும்

(கரு) குளிர்மதி-கடகமாதம். (கஎ) செறுவு-வயல். சிவமுதல் என்றது-அன்பென்னும் பைஙகூழை; இதனை "அன்புசிவமிரண் டென்பரறிவிலார்-அன்பேசிவமாவதாருமறிகிலர், அன்பே சிவமா வதாருமறிந்தபின், அன்பேசிவமாயறிந்திருப்பாரே" என்ற திரும ந்திரத்தாலறிக.

வந்தவாதிசசெங்கதிரோன்மறைந்தானவனுல்வையமெலாம்
வெந்தவேடைதணிப்பான்போன்முளைத்தானுதிவெணகதிரோன்.

அன்றுதுயிலும்வாதவூரடிகள்கனவிற்சுடர்வெள்ளி
மன்றுகிழவாகுருந்தடியில்வடிவங்காட்டியெழுந்தருளி
வென்றிவேந்தன்மனங்கவரும்விசயப்பரிகொண்டணைகின்றே
மின்றுநீமுன்னேகுதியென்றருளிசசெய்யவெழுந்திருந்தார். (எக

கனவினிடததுந்தேவர்க்குங்காணடற்கரியகருணையுரு
நனவினிடத்துங்கனவிடத்துமெளிதேயனரோநமககென்ன
நினைவினிடைக்கொணடிருக்கின்றார்திருத்தானந்தசசுடருள்ளத
தினவிருளைதநின்றெழுவதெனவெழுந்தானிரவிபிரவொதுஙக. ()

எழுந்தாருடையபெருந்துறையாரிருதாள்பணிந்தாரினிப்பிறப்பி
லழுந்தாவழிகொணடாரடைந்தாரகன்றாரெறிகளவிநிகட்
கொழுந்தாசடையாவிடையார்தென்கூடலணைநதார்பாடளிவண
டுழுந்தார்வேந்தன்பொற்கோயிலுற்றூகாணப்பெற்றூரால். (எங)

மன்னாபெருமானெதிர்வந்தமறையோரபெருமான்வழிபாடு
முன்னாமுறையாறசெயதொழுகிமுனனேநிற்கமுகநோககிந
தென்னாபெருமானெவ்வளவுசெமபொனகொடுபோயெவ்வளவுடு
நன்னரிவுளிகொணடதெனக்கேட்டான்கேட்டானமறையோர். ()

பொன்னுமளவோவிலைகொணடபுரவித தொகையுமனைதவைதா
பின்னாவரக்கணடருளுதியெமபெருமாணிதனுற்றுரங்கபதி [ம்
யென்னுநாமம்பெறுதிமதியென்றூரெனறமாதிராகரு
தென்னன்சிறந்தவரிசைவளஞ்செய்துவிடுப்பசசெல்கின்றார். (எடு)

பொன்னங்கமலததடமபடிநதுபுழைககைமதமாமுககடவு
டன்னங்கமலசரணிறைஞ்சிததனியேமுளைதசிவக்கொழுந்தை
மின்னங்கயற்கட்கொடிமருஙகிலவிளைந்தகேனைமுகந்துணடு
முன்னஙகருத்துமொழியுடம்புமூன்றுமன்பாயதகோன்றினூர். ()

மன்னேயென்னையாட்கொணடமணியேவெள்ளிமன்றூடு
மன்னேயடியேன்வேணடியவாறரசனீந்தநிதியெல்லா
முன்னேகொணடென்பணிகொணடாய்முனியாதரசனனிமகிழ
வென்னேபுரவிவரும்வண்ணமென்றுவேண்டிநின்றிடலும் (எஎ)

(எ௦) ஆதிசசெங்கதிர், ஆதிவெணகதிர் என்றது-சூரியசந்தி ரர்கள்செல்லும் மேஷவீதி, ரிஷபவீதி, மிதுனவீதிஎன்று மூன்ற னுள், ஆடிமாதம் மேடவீதியாகியமுதல்வீதியாதலின். (எஉ) இன இருள் என்றது-ஆணவமலவிருள். (எச) இவுளி-குதிரை.

மெய்யன்புடையாயஞ்சலைநீவேட்டவண்ணம்விண்ணிரவி
வையம்பரிக்கும்பரியனையவயமாக்கொண்டுவருதுமென
வையன்றிருவாக்ககல்விசும்பாறெழுந்ததாகவதுகேட்டுப்
பொய்யன்பகன்றாசிவன்கருணைபோற்றிமனையிற்போயினர். ()

மேற்படி - வேறு.

கடிமனையடைந்தவெல்லைவாதவூர்க்காவலோரை
மடிமையில்சுற்றத்தோருமகேளிருமாண்டகாத
லடிமையுள்ளாருமேதிலாளரும்பிறருமீண்டி
யிடிமழைவாய்விட்டென்னப்புந்திகளினையசொல்வார். (எக)

மந்திரக்கிழமைபூணுமென்னவர்கருமஞசெய்வ
தந்தணர்க்கறனேயல்லவமைச்சியலறததுநின்றால்
வெந்திறலரசர்க்கேற்றசெய்வதேவேணுமென்னத்
தந்திரமநுநூல்வல்லோர்சாற்றுவாரன்றேவையா. (அ0)

அரைசியலமைசசுநீதியாய்ந்தநுஙகட்குநாஙக
ளுரைசெய்வதெவனீர்செய்வதொன்றுநன்றுவதில்லை
விரைசெறிதாராற்கின்றுவெம்பரிவருவதாக
வரையறைசெய்தீர்நாளையென்சொலவல்லீரையா. (அக)

தழுவியகிளைஞர்கட்டோர்சார்வுளோராதக்கசான்றோர்
குழுவினைக்காக்கவேணுமெகுறிப்பிலீர்போலுநீவி
ரொழுகுறுசெயலினாலேயுஞ்செயலுமக்கேசால
வழகிதுபோலுமென்னக்கழறினாதுகேட்டையன். (அஉ)

சுற்றமுந்தொடர்புநீத்தேந்துன்பமுமினபமற்றேம் [ஞ்
வெற்றுடன்மானநீத்தேம வெறுககைமேல வெறுக்கைவைத்தே
செற்றமுஞ்செருக்குமகாயந்தேநதீவினையிரண்டுந்நீத்தேம
கற்றைவார்சடையான்கோலஙகாட்டியாட்கொண்டவன்றே. (அங)

தந்தைதாய்குரவனுசான்சஙகரனிராசைபெணடிர்
மைந்தர்பல்லுயிருஞ்சுற்றமாசிலாவீசனன்ப
ரந்தமில்பிறவியேழுமபெகையென்பதோர்ந்தே
மெந்தையார்கருணைகாட்டியெம்மையாட்கொண்டவன்றே. (அச)

(எஅ) வையம்-தோ. (எக) வாயவிடல்-ஒலிததல்.

(அ0) தந்திரமநுநூல் என்றது - அறுபததுநான்கு கலைகளுள் மநுநூலு மொன்றாதலின். (அங) வெறுககை - செல்வம்.

(அச) குரவன் - போதகாசிரியன். ஆசான் - ஞானசிரியன். நிராசை - ஆசையின்மை.

ஊரெலாமட்டசோறுநம்மதேயுவரிசூழ்ந்த
பாரெலாம்பாயறுன்னற்கோவணம்பரிக்குமாடை
சீரெலாஞ்சிறந்தசாந்தந்தெய்வநீறணிபூணக்கண்டி
நீரெலாஞ்சுமந்தவேணிநிருத்தனுட்கொண்டவன்றே. (அ௫)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இறக்கினுமின்றே யிறக்குகவென்று மிருக்கினுமிருக்குக வேக்த, வொறுக்கினுமொறுக்க வுவகையுமுடனே யூட்டினு மூட்டுக வானிற், சிறககினுஞ்சிறகக கொடியநீரகஞ் சேரினுஞ்சேருக சிவனே, மறக்கிலம்பணடைப் பழவினைவிளைந்தான் மாற்றுவார் யாரெனமறுத்தார். (அசு)

வாதவூரடிகளுக்கு உபதேசிததபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ருஎ - க்கு - திருவிருத்தம் - உஎகூஅ.

ஐம்பத்தோன்பதாவது,

நரிபரியாக்கியபடலம்

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அரிகணைதொடுத்துவேழமட்டவன்செழியன்வாயிற்
றெரிகலையமைச்சரேற்றைதசேசிகவடிவநதிணடி
வரிகழல்சூட்டியாணடவணணமிவ்வணணமைய
னரிகளைப்பரிகளாக்கிநடத்தியவாறுஞ்சொல்வாம். (க)

சுற்றமாம்பாசநீவிததுகளறுததிரு நார்கம்மை
மற்றைநாளழைத்துவேந்தன்வந்திலபோலுமின்னங்
கொற்றவாம்பரிகளென்னக்குறுமதிமுடித்தானன்ப
ரிற்றைநாணமுதனுணமூன்றிலீணடுவவிறைவவென்னு. (உ)

சிந்துரநுதன்மால்யானைசசெல்வவப்பரிக்குவேறு
மந்துரையகன்றவாகவகுக்கசூழ்தணணீரூட்ட
தந்துறைதடஙகள்வேறுதொடுகநீணகரமெஙகு
மிந்துறைமாடமெல்லாமழகுசெய்திடுகவென்றார். (ங)

(அ௫) துன்னம்-தைத்தல்
(க) அரிகணை-நாரசிம்மாஸ்திரம். இதில்ககரமெய்தொகுத்தல்.
(உ) பாசத்தைச் சுற்றமென்றது, உயிர்ச்சார்பாய்நிற்றலின்.
(ங) மந்துரை - குதிரைலாயம்.

காவலன்கருமஞ்செய்வோர்கக் துகப்பந்தியாற்றி
யோவறநகரமெங்குமொளிபெறவழகுசெய்யத்
தாவுதெண்கடலேழ்கண்டசகரர்போல்வைகன்மூன்றில்
வாவியுநகுளனுந்தொட்டார்மண்டொகெருவிமாக்கள். (௫)

வரையறைசெய்தமூன் றுவைகலுநகழிந்தபின்னாட்
கரையறுபரிமாவீண்டக்கண்டிலயின்னமென்று
விரையவரைவண்டார்தண்டார்வேம்பனும்விளித்துவந்த
வுரையறைநாவினுரையொறுப்பவனைத்துசசீறு. (௬)

என்னிவன்பரிமாக்கொண்டதென்றவைவருவதென்னாற்
தன்னெதிர்நின்றவஞ்சத்தறுகணார்சிலரைநோக்கிக்
கொன்னுமிக்கள்வன்றன்னைக்கொண்டுபோய்த் தண்டஞ்செய்தெம்
பொன்னெலாமறுவுகொண்டுவாநகுமின்போமினென்றான். (௭)

கற்றிணிதோளான்சீற்றங்கண்டெதிர்நில்லாதஞ்சிச்
சுற்றியபாசம்போலத்தொடர்ந்துகொண்டேகிமள்ள
ரெற்றினிவகைதான்பொன்னுக்கியம்புமென்றெதிர்த்துச்சீறிச்
செற்றமில்சிந்தையார்மேற்செறிந்தகல்லேற்றினாரே. (௮)

பொன்னெடுஞ்சைலஙகோட்டிப்புரம்பொடிபடுத்தவீரர்
சொன்னெடுந்தாளையுள்கிநின்றனர்சுமந்தபார
மந்நெடுந்தகையார்தாஙகியாற்றினாரடைந்தவன்பர்
தந்நெடும்பாரமெல்லாந்தாஙகுவாரவரேயன்றே. (௯)

சிலையதுபொறைதோற்றதுசிவனடிநிழலினின்றார்
நிலையதுநோக்கிமாயநெறியிதுபோலுமென்றக்
கொலையதுவஞ்சாவஞ்சர்கொடுஞ்சினந்திருகிவேதத்
தலையதுதெரிந்தார்கையுந்தாள்களுநகிட்டியார்த்தார். (௧)

அக்கொடுந்தொழிலுமஞ்சாதிருந்தனரரனையுள்கி
யிக்கொடுந்தொழிலினார்தாமினிநனிபொறுப்பரென்றுப்
புக்கதுகாண்டற்குள்ளம்பொறாதெனவிரவிப்புத்தேண்
மிக்கதன்னொளிகண்மாழ்கிவிரிகடலழுவத்தாழ்ந்தான். (௧௦)

சுந்தரவிடங்கரன்பர்சூழ்துயரகற்றநேரே
வந்தெழுகாட்சிபோலவந்ததுசெக்கர்வான

---

(௬) கரை - அளவு. விரை - வாசனை.

(௭) தறுகணார் - கொடுமையாளர். என் என்றது இகழ்வின் மேனின்ற வினாவிடைச்சொல். அறுவு - அறுதி.

(௯) வேதத்தலை-உபநிடதம். (௧௦) அழுவம்-பரப்பு.

மீந்தவர்மார்பந் தூங்குமேனவெண்கோடுபோன்ற
தாந்தரவுடுக்களெல்லாமயன்றலைமாலையொத்த. (௧௧)

சுழிபடுபிறவித்துன்பத்தொடுகெடலழுவத்தாழ்ந்து
கழிபடுதனையுங்காப்பான்கணணுதன்மூர்த்திபாதம்
வழிபடுமவரைத்தேருன்வன்சிறைப்படுத்ததென்னன்
பழிபடுபுகழ்போலெங்கும்பரந்ததுகங்குலீட்டம். (௧௨)

கங்குல்வந்திறுத்தலோடுங்கருஞ்சிறையரையிற்போக்கிச்
சங்கிலிநிகளம்பூட்டித்தவததினைசசிறையிட்டென்னச்
செங்கனல்சிதறநோக்குஞ்சினங்கெழுகாவலாளர்
மங்குலினிருணடகணடர்தொணடரைமறுக்கஞ்செய்தார். (௧௩)

மிடைந்தவர்தண்டஞ்செய்யவெஞ்சிறைவெள்ளத்தாழ்ந்து
கிடந்தவர்கிடந்தோன்பூமேலிருந்தவன்றேடக்கீழ்மே
னடந்தவர்செம்பொற்பாதங்கைமலர்புனையாப்பற்றிக்
கடந்தனர்துன்பவேலைபுலர்ந்ததுகங்குல்வேலை. (௧௪)

அந்தமிலழகன்றன்னையங்கயற்கணணியோடுஞ்
சுந்தரவமளிப்பள்ளியுணர்த்துவான்றொண்டர்சூழ
வந்தனைசெய்யுமார்ப்புமங்கலசங்கவார்ப்பும்
பந்தநான்மறையினார்ப்பும்பருகினர்செவிகளார. (௧௫)

போதவானந்தசசோதிபுனிதமெய்த்தொணடர்க்காக
நாதமாமுரசமாப்பங்கரிப்பரிவயவர்சூழ
வேதவாம்பரிமேற்கொணடுவீதியிலவரவுகாணுங
காதலான்போலததேர்மேறகதிரவனுதயஞ்செய்தான். (௧௬)

கயனெடுங்கணணியோடுங்கட்டவிழ்கடிப்பூஞ்சேக்கைத்
துயிலுணர்ந்திருந்தசோமசுந்தரககருணைவெள்ளம்
பயினெடுஞ்சிகரநோக்கிப்பங்கயசசெங்கைகூப்பி
நயனபங்கயநீர்சோரநாதனைப்பாடலுற்றார். (௧௭)

---

(௧௩) நிகளம் - விலங்கு. மங்குல - மேகம். கருஞ்சிறை என்ற தில் - கருமை இழிவின்மேலது. (௧௪) கிடந்தோன் என்றது-திருமாலை. பூமேலிருந்தவன் - பிரமன். வேலையிரணடனுள், முன்னது - கடல், பின்னது - பொழுது. (௧௫) அமளிப்பள்ளி - படுக்கை; இது ஒருபொருட்கிளவி. (௧௬) போதம் - அறிவு. நாதம் - நாதத்துவம். வயவர் - வீரர். (௧௭) பூஞ்சேக்கை - மலர்ப்பள்ளி. துயிலுணர்தல் - நித்திரையினின்றும் எழுதல்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

எந்தாயனைத்துலகுமீன்றுயெத்தேவர்க்குந்
தந்தாய்செழுங்குவளைத்தாராய்பெருந்துறையில்
வந்தாய்மதுரைததிருவாலவாயுறையுஞ்
சிந்தாமணியேசிறியேற்கிரங்காயோ (௧அ)

மூவாமுதலாய்முதுமறையாயம்மறையுந்
தாவாதசோதித்தனிஞானபூரணமாய்த
தேவாதிதேவாய்ததிருவாலவாயுறையு
மாவாகொடியாயடியேறகிரங்காயோ. (௧௯)

மூன்னுமுதுபொருட்குமுனனுமுதுபொருளாய்ப்
பின்னுமபுதுமைகருமபினனுகுமபேரொளியாய்த்
தென்னுமதுரைததிருவாலவாயுறையு
மென்னயகனேயெளியேற்கிரங்காயோ. (௨௦)

மணணுயப்புனலாய்க்கனலாய்வளியாகி
விணணுயிருசுடராயித்தனையும்வேறுகிப்
பணணுயிசையாயப்பனுவலாயெஙகணணுங
கணணுறயென்னுறுகணகாணுவாறென்கொல்லோ. (௨௧)

பொஙகுஞ்சினமடஙகல்போனறுருகதுவெங்கூற்ற
மஙகுமபுரியாவருந்துன்பததாழ்ந்துநான்
மஙகும்படியறிந்தும்வந்தஞ்சலெனகிலையா
லெஙகுஞ்செவியுடையாயகேளாயோவென்னுரையே. (௨௨)

பூட்டியருட்பாசமிருபாதம்பொறிததுடலிற
கூட்டியடியாருளகப்படுத்தாட்கொணடருமை
காட்டியவோவினறென்னைககைவிட்டாயவெய்யரென
யாட்டியொறுககுமிடததாரேன்றுகொள்வாரே. (௨௩)

ஊராருனைசசிரிப்பதோராயென்றுன்னடிமைக்
காராயடியேனயாவேனஃததிநதும்
வாராயரசன்றமரிழைக்குமவன்கணணேப்
பாராயுன்றன்மைபிதுவோபாமேட்டீ. (௨௪)

(௧அ) செழுஙகுவளைத்தாராய் என்றது - ஆசிரியத்திருக்கோலமாயெழுந்தருளினமைபற்றி (௧௯) மூவாதஎன்றது - ஈறுகெட்டு மூவாஎனநின்றது; மூத்தலில்லாதஎன்பது பொருள். ஆஆர்கோடி, இடபக்கொடி. (௨௦) "முன்னும்—ஒளியாய் - என்றதை" முன்னைப்பழம்பொருட்கு முன்னைப்பழம்பொருளேயென்னுந் திருவாசகத்தாலுணர்க. (௨௨) அஙகும் என்றது - இயமபுரியை.

கலிநிலைத்துறை.

என்றிரங்குவோரிரங்கொலியிளஞ்சிறுரமுகை
சென்றுதாயர்தஞ்செவித்துளைநுழைந்தெனச்செல்லக்
குன்றிருஞ்சிலைகோட்டியகூடனாயகன்கேட்
டன்றுவன்சிறைநீக்குவான்றிருவுளத்தமைத்தான். (உரு)

நந்தியாதியாம்பெருங்கணநாதரைவிளித்தான்
வந்தியாவரும்பணிந்தனர்மன்னவற்கின்று
முந்திபாவணிமூலநாள்வந்ததுமுனிவு
சிந்தியாமுனம்பரியெலாஞ்செலுத்துவான்வேணடும். (உசு)

யாவரும்புனத்தியங்குறுநரியெலாமீட்டித்
தாவருமபரியாக்கியத்தாமபரிநடத்துஞ்
சேவகஞ்செய்வோராகிமுன்செலலுமின்யாமும்
பாவகம்படவருதுமப்படியெனப்பணித்தான். (உஎ)

ஏகனாயகனாணைபூண்டெழுகணத்தவரு
நாகநாடரும்வியப்புறுநரியெலாந்திரட்டி
வேகவாமபரியாகவெவ்வெம்பரிநடத்தும்
பாகராயினாரவர்வரும்பரிசதுபகர்வாம. (உஅ)

தூக்கியார்த்தசெம்பட்டினாசுரிகையர்தொடுதோல்
வீக்குகாலினரிருப்புடற்காப்பினாவெருளி
னோக்குபார்வையர்புண்டரநுதலினரிடிபிற்
றூக்கியார்ப்பெழுநகையினாதழனறெழுசினததோர். (உகூ)

வட்டத்தோல்வரிபுறங்கிடந்தசையவைவடிவா
டொட்டகையினர்சிலர்நெடுந்தோமரஞ்சுழல
விட்டகையினர்சிலர்வெரிநிடைநெடுவிசிகப்
புட்டில்வீக்கிவிற்றூக்கியபுயத்தினர்சிலரால். (௩0)

செம்படாஞ்செய்தபோர்வையர்சிலர்பசும்படத்தான்
மொய்ம்புவீக்கியகவயத்தர்சிலர்கருமுகில்போ
லம்புயம்புதைகாப்பினர்சிவுர்சிலரவிரும்
பைம்பொன்வாணிறப்படாஞ்செய்குப்பாயத்தர்சிலரால். (௩க)

(உரு) இரங்கொலி-முறையீடு. (உசு) பெருங்கணநாதராவார்—நந்தி, பிருங்கி, மகாகாளர், கும்போதரர், முதலாயினோர்.

(உஎ) பாவகம் - பாவனை. தாவும் - தாம்எனநின்றது இடைக்குறை. (உகூ) உடற்காப்பு - கவசம்.

(௩0) வட்டத்தோல்-கேடகம். வை-கூர்மை. வெரிந்-முதுகு. விசிகப்புட்டில் - அம்பறுத்தூணி. விசிகம் — அம்பு. (௩க) குப்பாயம் - சட்டை.

பிச்சவொண்குடையார்பலர்கவரிவால்பிறங்கத்
தைச்சதண்குடையார்பலர்சல்லிசூழ்நாற்றி
வைச்சவணகுடையார்பலர்வாணிலாமுத்த
மொய்சசவெணகுடையார்பலர்மொய்ம்பினரிவருள். (௩௨)

தருமமாதிநாற்பொருளெனுநதாளதுஞான
கருமகாண்டமாஞ்செவியதுகாட்சியைக்கடந்த
வொருமையாம்பரமபரமாமுணர்வெனுநகண்ண
தருமையாம்விதிமுகத்ததுநிடேதவாலதுவால். (௩௩)

தந்திரங்களாற்புறவணிதரித்தவிரிதத
மந்திரஙகளாறசதஙகைதார்மணிசசிலம்பணிந்த
தந்தரஞ்சுழல்சோமனுமருககனுமிதிக்குஞ்
சுந்தரப்பதம்பொறைகொளத்தூஙகிருபுடைத்தால். (௩௪)

மாணடதாரகப்பிரமமாஙகலினம்வாய்கிழியப்
பூண்டதாற்புறசசமயமாமபொருபடைமுரிய
மூணடுபோரெதிர்விளைதிகனமுடிப்பதுமுளரி
யாணடகோமுகமந்திரமாஙமேவியதால். (௩௫)

அண்டகோடிகளனைத்துமோர்பிணடமாவடுக்கி
யுணடநீரதாமுதுகினமேலுபநிடக்கலனை
கொணடவாலியவைதிகப்புரவிமேறகொணடான்
றொணடர்பாசவன்றொடரவிழ்த்திடவருஞ்சோதி. (௩௬)

ஆனமந்திரக்கிழார்பொருட்டன்றியும்வென்றி
மீனவன்பிறப்பறுக்கவும்வார்கழல்வீக்கி
வானநாயகனேந்தியமறையுறைகழித்த
ஞானவாள்புறவிருளேயுநக்கிவாளெறிப்ப. (௩எ)

(௩௨) பிசசம்-வெணகுடை. (௩௩) நாற்பொருள்—அறம்பொருள் இன்பம் வீடுஞானம். பரம் அபரமாம்உணர்வுஎன்றது—பரஞானம், அபரஞானங்களை. நிடேதம்-விலக்கு.

(௩௪) தந்திரம்-சிவாகமம். தந்திரஙகளாற் புறவணி தரித்தது என்றது—வேதஙகளை விளக்கஞ்செய்வன ஆகமஙகளாதலின். இருபுடைத்து என்றது—குளம்பின்மேலிடத்துள்ள புடைப்புகளை.

(௩௫) தாரகம்–பிரணவம். முளரி ஆண்டகோ-பிரமன். மந்துரை-லாயம். (௩௬) கல்லணை - இது கலணைஎன தொகுத்தற்பெற்றது. வாலிய-தூய.

(௩எ) மக்திரக்கிழார்-வாதவூரடிகள். மீனவன் - அரிமருத்தன பாண்டியன்.

சாய்ந்தகொண்டையுந்திருமுடிச்சாத்தும்வாள்வைரம்
வேய்ந்தகண்டியுந்தொடிகளுங்குழைகளும்வினையைக்
காய்ந்தபுண்டரநுதலும்வெணகலிங்கமுங்காப்பு
மாய்ந்ததொண்டர்தமகம்பிரியாதழகெறிப்ப. (௩அ)

பிறகுமாசையேயூர்மறந்துமிங்கனுகன்மின்பிறப்பை
மறக்குமோசையோரிம்மெனவம்மினன்பரைவேந்
தொறுக்குநோயகளைவானெனவொருவனும்பிறவி
யறுக்கவந்தனனென்பபோற்பரிசசிலமபலம்ப. (௩௯)

கங்கையைசசடைமுடியினமேறகரந்தனை பவளபோ
லெங்கடம்மையுங்கரந்திடெனறிரந்துகாவேரி
துங்கபத்திரியாதியாநதிகளுஞ்சூழப்
பொங்கிவீழ்வபோலொலியலுங்கவரியுமபுரள. (௪0)

வாவிநாறியவாலிதழ்த்தாமரைமலரோ
னுவினுளுமைநாயகனுன்மறைபரியா
மேவினுனெனத்தானெனுருவெணகுடையாகிப்
பாவினுலெனமுடியின்மேறபானிலாககால. (௪௧)

முறையினேறியபுராணமூவாறுநாமொழியு
மிறைவனுமிவன்படைததளித்தழிப்பவனிவனே
மறையெலாமுறையிடும்பரம்பொருளெனவாய்விட்
டறையுமாறுபோலியங்களீரொன்பதுமார்ப்ப. (௪௨)

மிடைந்தமாயவாம்பரித்திரணமேற்றிசைநோக்கி
கடந்தநாயகனுன்மறைப்புரவியுநாப்ப
ணடைந்ததாலெழுந்துளிகளணடமுந்திசையும்
படர்ந்தபோம்வழியாதெனமயங்கினுன்பரிதி. (௪௩)

பள்ளமாக்குவதிடரினைப்பள்ளத்தைமேடு
கொள்ளவாக்குவபாரெலாம்விலாழிகொப்புளிதது
வெள்ளமாக்குவதுளியால்வெள்ளததைவெறிதா
யுள்ளதாக்குவபுள்ளுவவுருககொணடபரிமா. (௪௪)

(௩அ) வினை என்றது—சஞ்சிதவினையை. கலிங்கம்-வஸ்திரம்.

(௩௯) பரி-வேதக்குதிரை. (௪0) ஒல்லியல்-ஈயோட்டுங்கருவி.

(௪௧) நாறல்-தோன்றல். (௪௨) இயம்-வாத்தியம்.

(௪௩) மாயவாம் புரவி என்றது—மாயையாலமைந்த நரிகளாகிய குதிரைகளாதலின்.

(௪௪) விலாழி வாய்நுரை. புள்ளுவம்-வஞ்சகம்.

கொய்யுளைப்பரியெழுந்தநாள்கோப்பவான்கங்கை
வையையொத்ததேழ்பசும்பரிசெம்பரிமாவாச
செய்ததொத்ததுசிந்துரந்திசைக்கயமுகத்துப்
பெய்ததொத்ததாலொத்ததுபெரும்பகன்மாலை. (சரு)

விளம்புகின்றவசசம்புவெம்பரிததிரணமிதிக்குங
குளம்புகிணடியவெழுந்தநாளகுன்றிறகரிந்தோன்
வளம்புகுந்தடைவார்குரவழிபுரிவேளவிக்
களம்புகைந்தெழுதோற்றமேயல்லதுகடாதால். (சசு)

மட்புலந்திசைவான்புதைபூழியுணமறைந்து
கொட்புறும்பரிசசதங்கைதாரொலியினுங்குளிரவான்
பெட்புறுங்குரலொலியினுஞ்செவியினிற்பிறிது
கட்புலங்களாற்கணடிலர்வழிவரக்கணடோர். (சஎ)

கலிவிருத்தம்.

தரங்கமெறிமுத்திரைவேலாழியலதார்மா
விரங்குமொலியல்லதிரையேங்குமொலியின்ன
துரங்கமலமற்றிவைசுரர்க்கரசனின்றும்
புரங்கொலவிடுத்திடவரும்புணரியென்பார். (சஅ)

இம்பருலகுள்ளவலபணடினையபாய்மா
வும்பருலகாளிபரியேகொலதுவொன்றே
வெம்பரிதிவெம்பரிகொலேழவைகளேழும்
பைம்பரிகள்யாவினையபாய்பரிகளெனபார் (சகூ)

வெம்பணிகளைப்பொரவெகுணடெழுவதேயோ
பைம்புனலுடுத்தமுதுபாரமுதுகுகீறு
மும்பருலகைப்பொரவுருத்தெழுவதேயோ
வம்பரமுகட்டளவடிக்குரமழுகதும (ருo)

(சரு) பெருமபகல-நடுப்பகல (சசு) சமபு-நரி-சிவபெருமான். இது செம்மொழிச் சிலேடை. குரம் - குளம்பு. கடாது - ஒவ்வாது. (சஎ) பூழி-புழுதி. கொட்புறல் - கொள்ளிவட்டம்போறசுழலுதல். வான்-மேகம்.

(சஅ) சுரர்க்கரசன்-இந்திரன் (சகூ) பைம்பரிகள்-பச்சைக்குதிரைகள். யா-பலவின்பாலில் வந்த வினவிடைச்சொல்.

(ருo) பணிகள்-பாதலத்தில் வசிக்கும் ஆதிசேடன்முதலியசர்ப்பங்கள். உம்பருலகு-தேவருலகம். அம்பரம்-ஆகாயம். அடிக்குரம் - காற்குளம்பு.

உத்தரதிசைப்புரவிதெற்கடையுமாறு
மத்தகையதொகுளவடக்கடையுமாறு
மித்தகைகுடக்கொடுகுணக்கடையுமாறுஞ்
சித்தர்விளையாடலின்வெளிப்படுதல்செய்யா. (ருக)

மறைமரபுசாலவரும்வன்னியிவைபொன்னித்
துறைவனுளமுஞ்சுடுமிரும்பனைதொடுக்கு
மறவனுளமுஞ்சுடுமமைசசரையொறுக்கு
மிறைவழுதியுள்ளமுமினிசசுடுவதென்பார். (ருஉ)

முந்தையொருமந்திரிபொருட்டரசன்முன்று
வந்தமிலனீகமொடரும்பரியில்வந்தாங
கிந்தமறைமந்திரியிடும்பைதணிவிப்பான்
வந்தனர்கொலிப்பரிவரும்பொருநரென்பார். (ருங)

காமனிவனேகொலறுகானுமுகடப்பந்
தாமனிவனேகொல்பொருதாரகனைவென்றோன்
மாமனிவனேகொன்மலைவன்சிறகரிந்த
நாமனிவனேகொலெனநாரியரயிர்த்தார். (ருச)

அடுத்திடுவர்கணணிறையவணலழகெல்லா
மடுத்திடுவர்கைவளையைமாலைவிலையென்னக
கொடுத்திடுவர்மாலைகள்கொடுத்திடுதியன்றே
லெடுத்திடுதியெஙகள்வளையெஙகள்கையிலென்பார். (ருரு)

எந்தன்முடிமாலைமலர்சிந்தினவெடுத்துக்
கூந்தலின்மிலைந்துமதன்வாகைமலர்கொள்வார்
சாந்தனையசிந்தினதனந்தடவியணணற்
றோய்ந்தளவிலாமகிழ்துளும்பினவராவார். (ருசு)

பொட்டழகன்மார்பிலிடுபோர்வைகவசப்பே
ரிட்டதுமெய்நம்முயிர்தடுத்தமையினென்பார்

(ருஉ) மறைமரபு என்றது - வேதத்தின் வழிநூலாகிய அஸ்வ சாஸ்திரத்தை. வன்னி - குதிரை. பொன்னித்துறைவன் - சோழன். பனைதொடுக்கு மறவன் - பனைமாலைசூடிய சேரன். வழுதி-அரிமருத்தன பாண்டியன் (ருங) தந்திரி என்றது - சேனை காவலராகிய சவுந்தர சாமந்தரை. பொருநர் - வீரர்.

(ருச) கடப்பந்தாமன்-கடப்பமாலைசூடிய முருகக்கடவுள். தாருகனைவென்றோன் மாமன்-தாருகாசுரனை வதைத்தமுருகக்கடவுண்மாமனாகிய திருமால். மலைவன் சிறகரிந்தநாமன்-இந்திரன். நாரியர்-பெண்கள்.

கட்டழகன்மாலையதுகன்னியெனவோதப்
பட்டதுமெய்நம்முயிர்படுத்தமையினென்பார். (கஎ)

கலிநிலைத்துறை.

இச்சையால்வடிவெடுப்பவனிந்திரசால
விச்சைகாட்டுவானெனப்பரிவீரனிலுலகைப்
பிச்சதேற்றிடமயக்கியுங்காமனிற்பெரிது
நச்சமாதரைமயக்கியுமிங்கனநடந்தான். (கஅ)

தாவுகந்துகமிந்தியமொத்தனசயமா
வாவுதிண்கணமள்ளர்கணமனங்களையொத்தார்
மேவியம்மனந்தொறுமிடைவிடாதுநின்றியக்கு
மாவியொத்ததுநவ்வருமருமறைப்பரியே. (கக)

துன்னுமின்னியமுழக்கமுந்துரகதவொலியு
மன்னவீராவாயரவமுந்திசைசெவியடைப்பக்
கன்னிமாமதில்சூழ்கடிநகாககரைக்காத
மென்னவெய்திளுன்மறைப்பரிப்பாகனவ்வெல்லே. (சு0)

தாழிசையொருபோகு கொச்சகம்.

கண்டவர்கடிதோடிக்கடிநகர்குறுகிக்கார்
விண்டவழ்மணிமாடத்தடுசிறைமிடைகின்ற
கொண்டலினனையார்முன்குறுகினாமலாசெவ்வி
முண்டகவதனத்தார்முகிழ்நகையினர்சொல்வார். (சுக)

மன்னவனெறிகோடாமந்திரரடலேறே
பன்னிறவெழுமுந்நீர்ப்பறவைகள்வருமாபோற்
றுன்னினவருகின்றதுரகதமுளவெல்லாம்
பொன்னெயின்மணிவாயில்புகுவனவிதுபோதில். (சுஉ)

ஒல்லையிலதுமன்னற்குரையுமினெனமேரு
வில்லவனருள்பெற்றவேதியர்பெருமான்போய்ச்
செல்லதுதளையிட்டதிருமகனருகெய்தி
மல்லணிதிணிதோளாய்வருவனபரியென்றார். (சுஙு)

(கஅ) பிச்சு-மயக்கம; இது பித்து என்பதன்போலி.

(கக) கந்துகம், சயமாஎன்பன-குதிரைகள்.

(சுக) கொண்டலினனையார் என்றது-மேகம்கைம்மாறுவேண்டாதுலகிற்கு இன்பந்தருவதுபோல, ஆன்மாக்களுக்குப்பிறபிவெப்பொழித்துப் பேரின்பந்தரும் அருமைத் திருவாசகமருளியவாதவூரடிகளை. (சுஉ) எழுமுந்நீர்-எழுகடல். (சுஙு) செல்-மேகம்.

மருத்தெனவருகின்றமாக்கடலென்னமன்னன்
றிருத்தணிகடகப்பூண்டெரித்திடவுடல்வீங்கப்
பெருத்தெழுமகிழ்தூங்கிப்பெருவிலைமணியார
மருத்திகொள்கலைநல்கியமைச்சரைமகிழ்வித்தான். (சுச)

எந்தரியணைநீங்கியெழுதியதலைவாயிற்
போந்தருகொளிர்மாடம்புகுந்தரியணைமேவிக்
காந்தளின்விரனல்லார்கவரிகள்புடைவீச
வாய்ந்தவர்புறஞ்சூழவபெரிவரவேறபான். (சுரு)

பரனருள்விளையாடல்காட்டியபரிவெள்ளம்
வருவனசிறுகாலந்தாழ்ததலுமதிவேந்தா
புரவலன்மனமவெள்கிப்பொய்யிதுவெனவுள்கி
யருகணையுழையோரைக்குறித்தனனழலகணனான். (சுசு)

மன்னவனினைவாற்றான்மந்திரர்பெருமானைத
துன்னினர்கொடுபோயததோள்வலிமறமள்ள
ருன்னரிதெனவஞ்சாதொறுக்தனருரவோாதந்
தென்னவர்தமையுளகிசசேவடிதுதிசெயவாா. (சுஎ)

கலிநிலைததுறை.

பூவார்முளரிப்புத்தேளறியாநெறிதந்தாய்
பாவார்தென்சொற்பனுவன்மாலைப்பணிகொண்டாய
தேவாதேவர்க்கரசேசிரியேனுறுதுன்ப
மாவாவென்னுவஞ்சேலென்னுயறனேயோ. (சுஅ)

நெஞ்சேயுரையேசெயலேயெல்லாரினைவென்றாய்
வஞ்சேபோலுமஃதேவின்றுவாராயோ
பஞ்சேரடியாள்பாகாகூடற்பரமேட்டி
யஞ்சேலென்றலிதுவோவருளுக்கழகையா. (சுகூ)

காவிநேருங்கணடாநாயிற்கடையான
பாவியேனைப்பொருளாக்கொணடென்பணிகொணடா
யாவியோடிவ்வுடலுநினதேயன்றேவின்
றேவிவாளாதிருந்தால்யாரென்னுடையானே. (எ0)

(சுச) மருத்து-காற்று. திருந்தஎன்றது - அகரவீறுதொக்குவ லித்தற்பெற்று திருத்தென நின்றது. (சுரு) ஆய்ந்தவர்என்றது - அமைச்சர், புரோகிதர் முதலாயினோரை.

(சுசு) உழையோர்-தண்டலாளர். (சுஎ) உரவோர்-பெரியோர். தென்னவர்என்றது-சோமசுந்தரக்கடவுளை. (சுஅ) நெறிஎன்றது- திருவடிஞானத்தை. (சுகூ) வஞ்சகம்-இதுகடைக்குறையாய்வஞ்செ னநின்றது. (எ0) காவி-நீலோற்பலம். ஒவி-கைவிட்டு

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

என்றிரந்திரங்குமன்பரிருசெவியூடேயெங்குங்
கன்றிளஞ்செவியினல்லான்கனைகுரலோசைபோல
வொன்றியசின்னங்காளங்காகளமொலிக்குமோசை
வென்றிகொள்புரவிசசெந்தூடிசையெலாம்விழுங்கக்கண்டார். (எக)

வழுதியுமறிந்துவாதவூரரைவிளித்துவந்த
தொழுகுலவமைச்சர்தம்பாற்றுகடவிரன்புகூர்ந்தெம்
பழுதறுகருமநும்போற்பரிக்குகர்யாரையென்று
வெழுகருமகிழ்ச்சிமேற்கொண்டவளவளாயிருக்குமெல்லை. (எஉ)

பாயிருட்படலங்கீறிப்பல்கதிர்பரப்பித்தோன்றுஞ்
சேயிளம்பரிதிவானோரனையராய்ச்சிறந்தகாட்சி
மேயினபாகரோடுமெவிலாழியாறபரவைசெய்யும்
வாயினவாகிவந்தமாயவாமபரிகளெல்லாம். (எங)

வணடுழுதாரினான்றன்மரபின்மன்னவருமுன்னாட்
கணடறியாதகாட்சிக்கவனவாமபரியைநோக்கி
யண்டர்நாயகன்போனுமுமாயிரங்கண்பெற்றானு
முணடமையாவென்றுள்ளக்குறிப்பொடுமுவகைபூததான். (எச)

தானெனமகிழ்ச்சியென்னததலைதமொறிவேந்தன்
மானவெம்பரிமேலவந்தவயவரைவியந்துமிக்கா
ரானவரிவருள்யாரென்றமைச்சரைவினவவையா
யானதுவறியேனென்றார்யாரையுமறியவல்லார். (எரு)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அணடமெலாமாதாரமாகத தாங்குமானந்தத் தனிச்சோதியண்டந்தாங்குஞ், சண்டமறைப்பரிதனக்காதாரமாகித தரிக்கவொருகா

(எஉ) அளவளாய - மனங்கலநது. (எங) சேயிளம்பரிதி வானோர் என்றது - துவாதசாதித்தர்களை. (எரு) மானம் - பெருமை. இது அளததற்கரிய வேதத்தின்மேல் நின்றமையால் பண்பாகுபெயர்.

(எசு) சண்டம் - வேகம். அணடந்தாங்குஞ் சண்டமறைப்பரி என்றது - இலக்குமியின்சாபத்தால் கோட்டான்வடிவமான பிரமனிட்ட முட்டையில் தோன்றிய வேதப்பரியை இதனை - "மிக்க செழுமறை நாவில் கமலநாதன் விழிப்புனலே விணணோர்களெண்மர்தம்பால், மைக்கடன்மேலமிர்தத திலங்கிமீதில் மல்குகருப்பையினூகவணடர்தன்னிற், றொக்கவெழுபேரமெனு மிவற்றிற்றோன்றுந்தொன்மையவாய்" எனவரும் வாதவூரடிகள் புராணத்தானுமுணர்க. அண்டம்-முட்டை. குதிரையேற்றம் என்றது-ஐங்கதிபேதமும், இருவகைசசாரியும், நாகபந்தம், விருத்தம், கெடிலீதிமுதலிய விசித்திர விகற்பங்களையும்.

லத்துமசைவிலாத, புண்டரிகத்தாளசையப் பாசகீக்கும்புனைகரத்தாற்பரிபூண்டபாசம்பற்றிக், கொண்டரசனெதிர்போந்து மன்னுவெகள்குதிரையேற்றஞ்சிறிதுகாண்டியென்றார். (எசு)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இசைத்தவைஙகதியுஞ்சாரியொன்பதிற்றிரட்டியாதி
விசித்திரவிகற்பந்தோன்றவேந்தனுமவையுமன்றித
திசைப்புலத்தவருமேலதேவருமருளமேறகொண
டசைத்தனரசைவற்றெல்லாவுலகமுமசைககவலலார். (எஎ)

ஆண்டகையவர்போனின்றவடுகணத்தவருந்ததத
காணடகுபுரவியெல்லாநடததினாசாட்டககணடு
பாணடியனவரைநோக்கிநுஙகளிறபதியாகதனமை
பூண்டவர்யாவரென்றானிவரெனறாபுரவிவீரா. (எஅ)

சுட்டுதற்கரியசோதிசுருதிவாம்புரவியோடு
மட்டவிழ்தாரினானமுன்வருகலுஙகருணைநாட்டம்
பட்டுளமயஙகிததனனைமறநதெழீஇபபாணடிமவேந்தன்
றட்டவிழ்கமலசசெஙகைதலைமிசைககூப்பிநின்றான். (எகூ)

பின்னவனுணையாலேமறைப்புணடபெருநீர்க்கூடன்
மன்னவனறிவுதோனறவினருருவயமாவீரன
தன்னைநாஙகணடெழுந்துதடஙகரஙகூப்பிநினற
தென்னெனததவசினமீளவிருநதிடநானினின்றான். (அ0)

நிற்கின்றான்முகத்தைநோக்கிநோகினறமறைமாவீரர்
பொறகுன்றமபுயததாயுன்றன பொருளெலாங கொணடுபோந்து
சொறகுனறுவமைசசனருனேநமகருநஞ்சுழனீஙகா [ன்
மற்குனறுநமாகருமாரவழஙகினனவழஙகலாமல. (அக)

வானவாதமக்கேயன்றிமனிதருக்கிசையத்தக்க
வானவன்றறிஞரிட்டவிலைவரமபகனறநூலின

(எஎ) ஐஙகதியாவன-மலலகதி, மயூரகதி, வியாககிரகதி, வாநரகதி, இடபகதி. (பின்னிரணடையுநீககி. சசகதி, சரகதிஎனக் கூட்டியுரைப்பதுமொனறு) இருவகைசசாரியாவன-வலசாரி இடசாரிகள். இவறறை அசுவநூலுட் காணக. (எகூ சுட்டுதற கரிய சோதிஎன்றது-மனவாக்கிற கோசரப்பட்டு நின்றவராதலின்.

(அ௨) அறிஞர்-குதிரைநூலுணாசசியில் வல்லவர். நூலின்மாணமுள்ளன என்றது - அசுவநூலிறகூறிய இலக்கணஙகள்முற்றுமுடைமையை. ஊனமில்பரி என்றது - "கொம்புகன்னந்திருகுகன்னநஞ்சபாதம் கொள்ளிககால வெள்ளிக்கண டனிகுன்று, வெம்புதழற்சுடலை முகப்பரனேர்கணட-மண்டப்பாழவிலஙகிபலவணடமாதல், செம்பொறியாமக்கினி சிததிரஙகள்மூன்று, சிறந்தினிய மட்டிற்பாலறுபாறென்றே - அம்புவியோர்மொழிந்த பழுது" என வாதவூரடிகள் புராணத்தில் வருதல்காண்க.

மானமுள்ளன்வாய்நல்லவாசிகளுனக்குவந்த
வூனமில்பரிமாவிற்கும்வாணிபமுறைப்பக்கேட்டி. (அஉ)

இன்னவாம்பரிகளென்பாலின்றுநீகயிறுமாறி
நின்னவாக்கொள்ளுநீரானின்னவாம்பரியோகாளை
யென்னவாயிருந்தவேனுமெனக்குமுன்றனக்குங்கொண்டு
மன்னசோகருமமில்லைபரிவிலைவழக்கீதென்றார். (அங)

அப்பொழுதரசன்றானுமகமகிழ்ந்ததற்குநேர்ந்தெம்
மெய்ப்புகழமைச்சாதம்மின்மேம்படுவாதவூர
ரொப்பருந்திறத்தராகியும்மிடைநட்பான்மிக்க
துப்புறவுடையராளுரெனநனிசொலலினானே. (அச)

உரகதவாரந்தோற்றுதுயர்மறைப்பரிமேல்வந்தார்
மரகதநிறத்துநிம்பமாலைதாழ்மார்பினாற்குக்
குரகதங்கயிறுமாறிக்கொடுப்பவர்பொதுமையாய
துரகதவிலக்கணங்கள்சொல்லுவான்றொடங்கினாரே. (அரு)

காயும்வேன்மன்னவோரிக்கடும்பரியமையம்வந்தான்
ஞாயிலுந்தாணடிசசெல்லுநாட்டமுநுழையாசசால
வாயிலுநுழையுங்கண்டவெளியெலாம்வழியாசசெல்லுந்
தீயவெம்பசிவந்தற்றுற்றினதுவெனினுந்தின்னும். (அசு)

கலிவிருத்தம்.

பொருவில்சீரிலக்கணப்புரவியொன்றுதா
னொருவனதிடைவதிந்துறையினெல்லென
மருவுறுந்திருமகன்மல்லற்செல்வமும்
பெருகுறுங்கீர்த்திகள்பல்குமபெற்றியால். (அஎ)

நெய்த்திடுமொத்தளிரநிறத்தநாவின
வைததிடுகுளமபுகளுயர்ந்தவார்ந்துநே
ரொததிடுமெயிறறினவுரமுங்கண்டமும்
பைத்திடுமேராப்படம்போன்றபாடலம். (அஅ)

(அங) பரிவிலை-வழக்கு அசுவவாணிப வழக்கம்.

(அச) துப்புரவு-ஐம்புலநுகர்சசி (அரு) உரகதம்-சர்ப்பம்.

(அசு) ஓரிக்கடும்பரி என்றது-ஒப்பில்லாத வேகத்தையுடைய இந்தக் குதிரைகள்-நரியாகிய வேகத்தையுடைய குதிரைகள் எனக்கவர் பொருள்படநின்றது. அமையம்—போர்ச்சமையம். ஞாயில்-மதிலுறுப்பு. (அஅ) பாடலம்-பாடலமென்னும் பெயரையுடையகுதிரைகள்.

அகலிய நுதலின்வாய்ந்தகுஞ்சிபோ
னிகரறுகொய்யுளைநிறமொன்றாயின
புகரறுகோணமூன்றாகிப்பொற்புறு
முகமுடையனவயமொய்கொள்கோடகம். (அகூ)

முட்டியசமரிடைமுகததில்வாளினால்
வெட்டினுமெதிர்ப்பதாயகுரங்குவேங்கைதோல்
பட்டிமைநரியரிசரபம்பாய்முய
லெட்டியகதியினவிவுளியென்பவே (கூ0)

உன்னதந்ளமுண்டாங்கிசசங்கும்வெண
கன்னலின்வாலியவிலாழிகால்வதாய்ப்
பின்னமாகியதனிவன்னமபெறறுமை
வன்னமுமுடையதுவன்னியாவதே (கூக)

திணிதருகழுத்தினிறசிறந்ததெய்வத
மணியுளதாகியெணமங்கலத்ததா
யணிதருபஞ்சகல்யாணமுள்ளதாய்க்
குனிதருநீரதுகுதிரையாவதே (கூஉ)

குங்குமங்கருப்புரங்கொழுந்திண்காரகிர்
பங்கமான்மதமெனககமழும்பாலதாய்ச
சங்கமுமேகமுஞ்சரபமுங்கொடுஞ்
சிங்கமும்போலொலிசெயவதாம்பரி. (கூங)

நாலுகால்களுங்கடைநதெடுத்துநாட்டினாற்
போல்வதாய்க்கொட்புறும்போதுசுற்றுநீக்
கோலையொப்பாகிமேறகொணடசேவகன்
காலினுளடங்குவதாகுங்கந்துகம், (கூச)

(அகூ) கோணமூன்று-முக்கோணம். இது கோடகமென்னுங் குதிரையினிலக்கணங் கூறியது. (கூ0) தோல்-யானை. பட்டிமை-வஞ்சகம். அரி-சிங்கம். இசசெய்யுள் இவுளிஎன்னுங் குதிரையினிலக்கணங் கூறியது. (கூக) உன்னதம்-உயரம். வெண்கன்னல்-வெள்ளைக்கரும்பு. பின்னமாகிய வன்னம் என்றது - கபிலநிறத்தை.

(கூஉ) தெய்வதமணி என்றது-கழுத்தில் வலமாகச் சுழித்திருக்குந் தேவமணியை. எணமங்கலம்-பஞ்சகல்யாண மென்பவற்றின் விரிவை, இப்படலம்-ககO-வது செய்யுளிற்காணக.

(கூங) அகிற்பங்கம்-அகிற்குழம்பு. (கூச) கொட்புறல்-சுற்றிவருதல். சுற்றுநீக்கோல்-கொள்ளிவட்டம்.

அரணமுந் துருக்கமுமா றுந் தாணடிடு
மூரன துவாகியிம்முற்றிலக்கணப்
புரணமெல்லாசிறைபுரவிபோந்தன
விரணவேலாய்வயதெட்டுச்சென்றதால். (கூ௫)

பகைததிறமுருக்குமிப்பரிகணமன்னநீ
யுகைத்திடததக்கவென்றேறுதிவேதநூற்
சிகைததனிசசேவகர்திருமபித்தம்மனோர்
முகத்தினைநோககினார்மொயததவீரரும். (கூ௬)

வாமபரிமறைக்கெலாம்வரம்புகாட்டுவ
தாமபடிகணடவரறிவுமபிற்படப்
போம்படிமுடுக்கினார்புரவியாவையும்
வேம்பணிதோளினனவியப்பமெயதியே. (கூ௭)

ஆகதராய்மருஙகுறையமைசசாயாரையும
பார்த்தசையாமுடியசைசததுப்பைப்பயப்
பூததவாணகையொடுமெகிழ்சசிபொஙகினன்
றீர்ததனுநடததினனறெயவமாவினை. (கூ௮)

இருவகைச்சாரியுமெதிர்ந்துவட்டமாய்
வருவழிஞெகிழிபோன்மறுகெலாமொரு
துரகதமேநிலைநின்றதோறறமொத
தொருவறநடத்தினரொருகணததினே. (கூ௯)

இந்நிலையலமருமிவுளிமேலொரு
மின்னிலவேலினன்வினவகதஙகையின்
மன்னியகஙகணமவிடுதது மாநகா
தன்னிலகாட்டியதன்மையொத்ததே. (௪00)

பன்னிறமுடையவாம்பரியுமவீதியுட்
பின்னியவாவெனப்பினனிவட்டமாய்த்
தன்னிகர்மதுரயாந்தையலகையணி
துன்னியபன்மணிதமொடியுமபோன்றவே. (௪0௧)

(கூ௫) அரணம் - கோட்டை. துருக்கம்-மலைக்கோட்டை. புரணம் - ஒளி. (கூ௬) வேதநூற்சிகைத தனிசசேவகர் என்றது - ஞானகாண்டத்தி னுட்கிடைசிவமே பொருளெனத் தேற்றுதலை.

(கூ௭) பரிமறை - அசுவநூல். ஞெகிழி - கொள்ளிவட்டம்.

(௪00) வேலினன் என்றது - வஙகியசேகர பாண்டியனை.

இந்தியனுதலினுரிடித்தபொற்சுணஞ்
சிந்தியமறுகிடைநடக்குந்திண்பரிப்
பந்தியினெழுந்ததூள்சுவணப்பாரின்மா
வுந்தியவெழுந்தபொற்பூழியொத்ததே. (க0உ)

தேவருமனிதருந்திருந்துகூடலார்
யாவருமுவப்புறவிவுளிவிட்டமெண
காவலன்முன்குறீஇக்கருணைமாக்கடன்
மாவருதிறனெலாமவகுததுதேற்றுமால். (க0ங)

எழுசீரடியாசிரியவிருததம்.

வளஙகொள்காம்போசமிப்பரியிம்மாமந்தரமிந்தவாம்புரவி
விளஙகுகாந்தாரமிக்குரஙகுளைவான்மீகமிக்கந்துகஞ்சிந்து
துளஙகில்பாஞ்சாலமிககனவட்டந்துளுவமிக்குதிரையிததுரகங
களஙகமிலிமயப்பருப்பதமிந்தககறகியினமணடலஙகவிஙகம்.(க0ச)

ஆரியமிந்தப்பாடலமிந்தவசசுவஙகூர்ச்சரமிந்தச
சீரியதுரஙகஙசேதையமிந்தத்திறலுறுகொயயுளையவனம
வேரியம்பணைசூழ்மக்கமிங்கொக்குவிரிபொழில்வனுயுசமிந்தப்
போரியலிவுளிபல்லவமிந்தப்பொலம்புனைதார்நெடும்பாய்மா.(க0ரு)

கற்றவர்புகழ்சவ்வீரமிககோரஙகன்னிமாராட்டமிவ்வன்னி
கொற்றவர்பயில்வாசந்திகமிந்தகோடகஙகாடகஙகன்ன
லூற்றகான்மீரமிவ்வயமிநதவுததமகோணமாளவமிவ்
வெற்றிசேர்குந்தஙகந்தரமிந்தவிறல்புனையரிசவுராட்டம். (க0சு)

விரிபொழிற்சாலிவேய்மிகுகிள்ளைவேறுதீவாந்தரமிநதத்
துரகதமிந்தக்குரகதஙகொணடல்சூழ்குருநகேததிரமின்ன
பரவுபல்வேறுதேயமுமுள்ளபரியெலாமிவன்றருபொருளின்
விரவியநசையாற்கொணாந்திவர்வந்தார்வேந்தகேளிநதவாம்பரியுள்

வெண்ணிறஞ்செவப்புப் பொன்னிறஙகறுப்பும்வேறறவிரவிய
நான்கு, வண்ணமுள்ளனவும்வேறுவேறுய மரபுமைவண்ணமும்வந்
த, வெண்ணியவிவற்றின்சிறப்பிலக்கணத்தே யியம்புதுஙகேளென
விகல்கா, யணணலஙகளிற்றுற்கருமறைப்பரிமேலழகியா ரடைவுற
விரிப்பார். (க0அ)

(க0உ) சுவணப்பாரின்மா என்றது - தெய்வலோகத்திலுள்ள உச்சைசசிரவ மென்னுங் குதிரையை. பூழி - புழுதி.

(க0ச) குரஙகு உளை - வளைந்த புறமயிர். மணடலம் - நாடு. பரிமுதலியன சாதியொருமை. (க0சு) கன்னி - அழிவில்லாதது.

வெள்ளிசித்திலம்பால் சந்திரன்சங்கு வெண்பனிபோல்வது வெள்ளைத், துள்ளியபுரவி மாதுளம்போது சுகிர்ந்தசெம்பஞ்சியின் குழம்பிற், றெள்ளியநிறத்த செம்பரிமாமை சிறைக்குயில்வண்டுகார் முகில்போ, லொள்ளியகரிய பரியெரியழலா னுரோசனைநிறத்த பொற்பரியே. (கoக)

தெரிதரவகுத்த விந்நிறநான்குஞ் செறிந்தனமிச்சிரமிதன்பே, ருரைசெய்வர்முகமார்புச்சிவால்காலென் றுரைத்தவெட் டுறுப்பினும் வெண்மை, விரவியதட்ட மஙகலந்தலைவால் வியனுரமென்ற விம்மூன்று, மொருவியவுறுப்போரைந்திலும்வெள்ளையுள்ளதுபஞ்சகல்யாணி. (கக0)

அணிகிளர்கழுத்திலவலஞ்சுழிததிருந்தாலறிந்தவரதனையேதெய்வ
மணியெனவிசைப்பர்முகநதலைநாசிமார்பமிந்நான்குமிவ்விரண்டு
பணிதருசுழியுநுதனடுப்பின்னைப்பககமுமொவ்வொருசுழியுந்
துணிதரவிருப்பநிலக்கணமுளதிசசுழியிலதிலக்கணவழுவே. ()

பிரிவுறவுரத்திலைஞ்சுழியுளதுபேர்சிரீவற்சமாநுதலி
லிருசுழியாதன்முசசுழியாதலிருககினுநன்றதுவன்றே
லொருவறநான்குசுழிவலமபுரியாயுள்ளதுநல்லதுவன்றி [ர்.
யிருசுழிமுன்னஙகால்களினமூலததிருக்கினுநல்லதென்றிசைப்பா
களநடுவிரட்டைசசுழியுடைப்பரிதன்கருத்தனுககறமிடிகாட்டு
மளவறுதுன்பமரணமுணடாகுமவைகளைககாலுளவாகி
லுளபயந்துன்பநிகளபந்தனமேலுநடுமுற்காலடிகபோலம் [கும்.
வளாமுழநதாளிந்நானகினுஞ்சுழிகண மன்னினுந்தலைவனைவதைக்

இசசுழியுடைய புரவிபந்தியில்யாத் திருக்கினும்பழுதிவைகிடக்க, வசசமிலபரிகருப் பிராயநாலெட்டா மவததைபத் தாகுமொவ்வொன்றில், வைசசதுமூன்று வருடமுமிரணடு மதியமும்பன்னிரு நாளு, நிசசபிததளந்தா ரின்னமுமொருசார் நிகழ்த்திடு மிலக்கணமதுகேள். (கககச)

அறுசீரடியாசிரியவிருததம்.

எவ்வணணபேதமிருந்திருந்தாலும்வெள்ளைகலந்திருந்ததானு, லவ்வணணப்பரிநன்றுகரும்புரவிக்கநடேனுமகன்மார்பேனுஞ், செ

(கoக) சுகிர்ந்த-சீவிய. மை-கருமை. உரோசனை - கோரோசனை. (கக0) உறுப்போரைந்தாவன - உச்சியும் நான்கு கால்களுமாகிய வைந்துறுப்புகள். (கககூ) களநடு-கண்டத்தினடு. மிடி-வறுமை. அவை என்றது—அவ்விரட்டைச சுழிகளை. நிகளபந்தனம்-தளைபூணல். (கககச) அவத்தை - தசை. (கககரு) அகடு-வயிறு. வாருணம்-வயிற்றிலும் மார்பிலும் வெண்மைகலந்த கரும்புரவி.

வ்வண்ணமிருக்கின தசயமுளதப்படிவெண்மை சேர்ந்தாலக்க,மை வ்வண்ணப்பரியின்பேர் வாருணமாஞ்சயங்கொடுக்கு மாற்றாம்போ ரில். (ககரு)

மகவளிக்கும்பிடர்வெளுப்பு மகிழ்வளிக்கு முரவெளுப்பு மணி தகார்க்கண்டத், தகவெளுப்புப் பொருள்கொடுக்கு முகவெளுப்புச் சயங்கொடுக்கு மதன்பினபக்கத், தகவெளுப்புச சுகம்பயக்கு மிட வெளுப்புச சந்தானந் தழைக்குஞ்செல்வ, மிகவளர்க்குந் தனமபல தானியமல்கும் வலப்புரத்து வெள்ளைமாதோ. (ககசு)

நற்புறம்வான முகமூன்றும வெளுததபரி வென்றிதரு நாபி கொட்டு முறபுறமெல்லாம்பரிதி யெனச்சிவந்து மதியெனப்பின் முழுதும்வெள்கும் பொறபுடைய வப்பரிக்குப பகலவிசயமகிழ்வெ னமுற்புறம்புவெள்கிப். பிறபுறமெலலாங்கதிர்போற் சிவக்கும்பக்கி ராவிசயம் பெருக்குமன்றே. (ககஎ)

வந்தனவாலிவ்விரண்டு வகைப்பரியுமபுரவியடி வைத்தமொ வா த்த, பந்தெனவுகினமூலோ மலையெனவுமொலித்தாலோ பகடுசீறு ம். வெந்தறுகணரியெனவும் வேகததாரகாரறெனவு மிதிக்குங்கூத் தாற், சந்தநடமகனெனவு நடககிலரிகளிறெனவுந் தகைய வாகி ()

குலமகள்போற் கவிழ்முகமுங் கருநெய்த லெனக்கண்ணுங் கொண்டுகார்போ. னிலவியசீர் வண்ணமுங்கார் நெய்தலெனக்கடி மணமு நிறைந்துநாறற. மலரகில்சந் தெரிமணிப்பூ ணலங்கரிக்கி லானுத மகிழ்ச்சியெய்தி. யிலகுவதுத்தமவாசி யென்றுரைப்பாபரி வேதத் தல்லேகணடோர். (ககக)

நூறுவிரலுத்தமவாம பரிககுயர்வீ ரெட்டுவிர லூறுநீக்கிக், கூறுவிரன்மத்திமவாம பரிக்கறபததொன்றதமக் குதிரைகளெனப, வீறில்புகழாயவொரு நரிப்பரியைப்பூசனஞ்செய் திறைஞ்சிப்பாச, மாறுவராலெனமணித்தார சதஙகைசிலம்பணிவித்து மதிக்கோமா றன். (க௨0)

கொத்தவிழ்த்தார் நறுஞ்சாந்தங் கொண்டுசெழும் புகைதீபங் கொடுத்துப்பூசை, பத்திமையாற் செய்திறைஞ்சி யெதிர்நிறபவால வாய்ப் பரனைநோக்கிக, கைததலந்தஞ் சிரமுகிழ்தது வாழியெனப் பரிகொடுததான் கயிறுமாறி, முத்தொழிலின மூவராய் மூவாகருந் தெரியாத முக்கண்மூர்த்தி. (க௨க)

(ககஎ) புறம்-முதுகு. கதிர்-சூரியன. (ககஅ) அரி-சிங்கம். நடமகன்-நாட்டியப்புலவன். களிறு - யானை. (ககக) கார்நெய்தல்-கருநெய்தல். (க௨0) ஈரெட்டு விரனூறுநீக்கிக்கூறுவிரல்-எணபத் துநான்குவிரலளவு. பூசனம்-பூசை ஒருநரிப்பரியை-ஒருநரியாகிய குதிரையை. ஒருநர் இ பரியை-எனப்பிரித்துச் செம்மொழிச் சிலே டையாக்குங்கால் ஒருநர் என்பதில் நகரம்பெயரிடைநிலே.

மேற்படி - வேறு.

உபனிடக்கலனைவாசியொன்றலானின்றமாயக்
கவனவாம்புரவியெல்லாங்கொடுத்திடக்கவர்ந்துவீறு
தவனனில்விளங்குந்தென்னன்றன்பெருங்கோயிலுய்ப்பப்
பவனமுங்கடலும்போலக்கொண்டுபோயப்பந்திசேர்த்தார். (கஉஉ)

வாசிவாணிபர்க்குத்தென்னன்வெண்டுகில்வரிசையாக
வீசினன்பாணற்கேவலசெய்தவர்வெள்குவாரோ
கூசிலாநேசர்க்காப்பான்குதிரையினிழிந்தேற்றறந்தத்
தூசினையிரண்டாங்கங்கையெனமுடிசூடினின்றார். (கஉங)

இளையதூசிவன்பாலூர்தியிழிந்துநின்றேற்றுச்சென்னி
புனைவதென்னிவாகையோடும்புனைந்ததிக்குடையும்பூண்ட
கனலராப்பூணுமன்னன்கவருமோவென்றுதம்மில்
வினவினர்வெருண்டுசொன்னார்கணத்தனிவீரரெல்லாம். (கஉச)

அறந்தருகோலான்வெவ்வேறடுபரிவயவர்யார்க்கு
நிறந்தருகலிங்கமீந்தானோந்தவைவாங்கியன்பிற
சிறந்தருள்வடிவாய்வந்தார்செழுமறைப்புரவியோடு
மறைந்தனாமறைந்தாரொக்கமாயவாம்பரிமேல்வந்தார். (கஉரு)

இருமைக்குந்துணையாய்நின்றவிருபிறப்பாளர்க்கேற்ப
வருமைத்தாஞ்சிறப்புநல்கியவரிடத்தவரையுய்த்துப்
பருமத்தயானைவேந்தன்பகற்கதிர்வானத்துச்சி
வருமப்போதெழுந்துசெம்பொன்மாடநீள்கோயில்புக்கான். (கஉசு)

ஏனமந்திரருந்தத்தமில்புகப்புரவிபார்த்த
மாநகராருந்தத்தமனைபுகப்பரியின்பாக
ரானவர்தாமுங்கோயிலடைந்துதம்விளையாட்டெல்லா
மீனெடுங்கண்ணினாட்குவிளம்பினிருந்தாரன்றே. (கஉஎ)

நரிபரியாக்கியபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் சுஅ - கரு - திருவிருத்தம் - உகூஉரு.

(கஉஉ) தவனன்-சூரியன் பவனம்-காற்று.

(கஉச) ஓடு - பலிப்பாத்திரம். திக்குடை - திக்காகிய ஆடை. கனல்-விஷம். (கஉசு) பருமம்-கவசம். (கஉஎ) பரியின்பாகர் என்றது—வேதப்புரவியின்மேல் வந்த சோமசுந்தரக்கடவுளை.

சிவமயம்.

அறுபதாவது,

பரிநரியாக்கியபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

ஞானநாயகனுனையானரிபரிவெள்ள
மானவாறுரைசெய்துமீணடப்பரிநரியாய்ப்
போனவாறுகணடமைசசரைப்புரவலனகறுப்ப
வானவாறுபோல்வைகைநீரவந்தவாறுரைப்பாம். (க)

நெருஙகுதூரியமுழக்கமுந்தானையுநிமிர
மருஙகிலாதவர்வந்தெதிர்மஙகலமேந்த
வரஙகொல்வேலினனருளியவரிசையோடணைந்து
புரஙகொல்வேதியாக்கன்பாதநதிருமனைபுகுந்தார். (உ)

உடுத்தசுற்றமுஙகழகமுமொட்டியஙட்பு
மடுத்தகேணமையால்வினவுவாரவரவர்க்கிசைய
வெடுத்தவாய்மையான்முகமனுமகிழ்சசியுமீந்து
விடுத்தவாதவூராளிகள்வேறிடத்திருந்து (ங)

கரந்தைசூடியவாலவாயக்கணனுதனுமன
திரந்தவணணமேயாஙகொடுபோகியவெல்லாம்
பரந்தவன்பருந்தானுஙகொணடெமைபும்பணிகொண
டரந்தைதீர்தகனனன்றியுமரசனுககிசைய. (ச)

நல்லவாம்பரிசெலுததினனமககினிககவலை
யில்லவாம்படியாககினனினனமொன்றுலகை
வெல்லவாம்படிநன்னருள்விளைககுமானந்தம்
புல்லவாம்படியெமமததவம்பூட்டுவான்வேணடும். (ரு)

என்றவாதரந்தலைக்கொளவிகபரத்தாசை
யொன்றுமின்றியேயுணர்வினுககுள்ளுணர்வாகத்

(உ) தூரியம்-வாத்தியம். தானை-சேனை. நிமிர-நெருஙக. மருஙகு-இடை. அரஙகொல்வேல்-அரத்தினலராவிசசெய்தவேல். புரம்-திரிபுரம். (ங) கழகம் என்றது—இடவாகுபெயராய்க் கல்விபயின்றூர்மேல் நின்றது. (ச) அரந்தை-பிறவித்துன்பம்.

(ரு) உலகை என்றது—அவனவளதுவென்று சுட்டப்படும்பிரபஞ்சத்தை.

துன்றுபூரணமாகியசுந்தரசசோதி
மன்றுளாடியசேவடிமனம்புதைத்திருந்தார். (சு)

நாளையுந்திருவாலவாய்நாயகன்றமரை
யாளமண்சுமந்தருளுமென்றதனையுங்காண்பா
னூளைவெம்பரிதனளிபோர்ப்புண்டமெய்கழுவி
மீளவேண்டுவொன்போற்கடல்குளித்தனன்வெய்யோன். (எ)

ஈசனுடல்வெம்பரிக்குழாத்தெழுந்தசெந்தூளான்
மாசுமூழ்கியவண்டந்தைவானிலாவென்னுந்
தூசிலானவைதுடைப்பவனெனமணித்தொகுதி
வீசுமாழியுணமூளைத்தனன்வெணமதிக்கடவுள். (அ)

சேயதாரகைவருணமாத்தீட்டியவான
மாயவேட்டினைபிருளெனுமஞ்சனந்தடவித்
தூயவாணிலாவெனனுமவெண்டுசிஞறறுடைப்பான்
பாயவேலையினமூளைததனன்பனிமதிக்கடவுள் (கூ)

கள்ளொழுககுதார்மீனவன்கடிமனைபுகுந்த
புளளுவப்பரிநளளிருட்போதுவந்தெய்தப்
பிள்ளையாகியமதிமுடிப்பிரானவிளையாட்டா
லுள்ளவாறுதம்வடிவெடுதெதான்றொடொன்றுசாவும். (கo)

சஙகிஞைசையும்பிணப்பறையோசையுஞ்சரிந்த
மஙகுலோதியரழுகுரலோசையும்வடந்தாழ்
கொஙகைசேப்புரககையெறியோசையுஙகுளிர
வெஙகுநாஞ்செவிபருகுவமினனமுதென்ன (கக)

வாமபரிததிரளாகிநாமனிததரைசசுமந்து
தாமபுசஙகிலிதொடக்குணடுமததிகைதாக்க
வேம்பலுற்றனமபகலெலலாமிப்பொழுதீணடு
நாமபடைததனநமமுருநமவிதிவலததால (கஉ)

கானகந்தனிலொழுகுநாணமுதலிந்தக்கவலை
யானதுன்பநாமறிநதிலமினனமுமார்த்த
மானவன்றொடர்வடுக்களுமத்திகைததழும்பும்
போனவன்றினிப்புலருமுன்போவதேகருமம். (கங)

(சு) பூரணம்-நிறைவு. (எ) தமர் என்றது—வாதவூரடிகளை.
(அ) தூசு-வஸ்திரம். (கூ) தாரகை-நட்சத்திரம். வருணம்-எழு
த்து. (கஉ) மத்திகை-குதிரைச்சம்மட்டி. எம்பல்-வருத்தம். விதிவ
லம்-ஆகூழின்வன்மை. (கங) புலர்தல்-விடிதல்.

உள்ளமாரநாந்தின்பதற்கூன்சரிந்தொழுகு
கொள்ளைநாகிலநந்தில நுழைந்தளையொதுங்கும்
கள்ளநீள்கவைக்கான்ஞெண்டுமிலவினிக்கடலை
கொள்ளினோடுபைம்பயறுபுற்கொள்வகையடாதால். (கச)

நாடிக்காவலன்றமருளார்நகருளார்கண்டாற்
சாடிக்காய்வரேபுலருமுன்சங்கிலிதொடர்நீத
தோடிப்போவதேசூழ்ச்சியென்றூக்கமுற்றொருங்கே
கூடிப்பேசினவூளைவாயக்குறுநரிக்குழாங்கள். (கரு)

வெறுத்தகாணமுங்கடலையும்விரும்பினகோழுன்
றுறுத்தநாருநந்தலவனைசசங்கிலித்தொடரை
முறிததகால்களிற்கட்டியகயிற்றொடுமுளையைப்
பறிததவூளையிட்டெழுநதனபோமவழிபாரப்ப. (கசு)

நின்றநீணிலைப்பந்தியுணெருங்குமாரிரையைச
சென்றுதாவிவாளெயிறுறசசிதைபடசசடிதது
மென்றுசோரியைகுடிப்பனவீககியமுளையோ
டொன்றவோடவேயணடத்திலூறுசெயவனவால். (கஎ)

ஊளையோசைகேட்டிம்மெனவுறகசசிதெழுந்து
காளைவீரராய்மந்துரைகாப்பவர்கெருந
லாளிபோல்வருபரியெலாநரிகளாய்மறறை
யோளிமானிரைகுடர்பறிததுணபனகணடார் (கஅ)

காணடலுஞ்சிலவலியுளகடியமுள்ளரணந்
தாணடியோடினசிலநரிசாளரமுழையைத
தூணடியோடினசிலநரிசுருங்கையினவழியா
லீண்டியோடினநூழில்புக்கேகினசிலவே. (ககூ)

முடங்குகாலுடைசசம்புவுமூப்படைந்தாறற
வடங்குமோரியுங்கண்குருடாகியநரியு
மொடுங்குகோயுழந்தலமருமிகலனுமோடு
மிடங்கள்கணடிலபந்தியிற்கிடந்தனவேங்கி. (உ0)

(கச) கொள்ளைநாகு-கட்புலனில்லாதநத்தைகள். நந்து-சங்கு. அளை-வளை. (கரு) சூழ்ச்சி-ஆலோசனை. ஊக்கம்-மனவெழுச்சி.

(கஎ) அண்டம்-பீஜம். (கஅ) ஒளி-ஒழுங்கு.

(ககூ) அரணம்-கோட்டை. சாளரம்-பலகணி. முழை - துவாரம். சுருங்கை கள்ளவழி. நூழில்-கரந்துறைவழி.

(உ0) ஓரி-கிழநரி. இகலன் சம்பு—நரி.

கிட்டியோடினர்வெருட்டுவோர்கீழ்விழக்கடித்துத்
தட்டியோடுவசிலவெதிர்தடுப்பவரடிக்கீ
ழொட்டியோடுவசிலகிடந்துளையிட்டிரங்குவ
குட்டியோடணைததெயிலிறக்குதிப்பனசிலவே. (உக)

நிறம்புனைந்தவேன்மீனவன்மாளிகைதள்ளிப்
புறம்படைந்தவிந்நரியெலாம்பொய்கையுய்யான
மறம்பயின்றநீண்மனைமறுகாலயங்கவலைத்
திறம்படர்ந்தபன்மாடநீணகரெலாஞ்செறிந்த (உஉ)

மன்றுஞ்சித்திரகூடமுமாடமுமணிசெய்
குன்றுந்தெற்றியுமுற்றமுநாளொடுகோள்வந்
தென்றுஞ்சுற்றியபொங்கருமெங்கணுநிரம்பி
யொன்றுஞ்சுற்றமோரேளையிட்டுழல்வனநரிகள். (உ௩)

கரியினோசையும்பல்லியவோசையுங்கடுந்தேர்ப்
பரியினோசையுமின்றமிழோசையும்பாணர்
வரியினோசையுநிரம்பியமணிநகரெங்கு
நரியினோசையாய்க்கிடந்ததுவிழித்ததுநகரம். (உ௪)

விழித்தஞாளிகள்விழித்தனகேகயம்வெருவி
விழித்தகோழிகள்விழித்தனமதுகரம்வெருண்டு
விழித்தவோதிமம்விழித்தனகுருகினம்விரைய
விழித்தவாரணம்விழித்தனகருங்கொடிவெள்ளம். (உ௫)

அட்டில்புக்கனநிணத்தினையழற்பசியுருக்கப்
பட்டடுக்கியகருங்கலமுருட்டுவபாகு
சுட்டசோறுபலவுணவுவாய்மடுப்பனசூழ்ந்த
குட்டியுண்ணவுங்கொடுப்பனகூவிளிகொள்வ. (உ௬)

(உஉ) உயயானம் - பூந்தோட்டம் அறம்பயின்ற நீள் மனை-தருமசத்திரம். மறுகு - வீதி. கவலை - முத்தெருக்கூடுமிடம்.

(உ௩) தெற்றி - திண்ணை. முற்றம் - முன்றில். நாள்-நட்சத்திரங்கள். கோள் - நவக்கிரகங்கள். பொங்கர் - சோலை.

(உ௪) வரி – இசை. நகரம் - இடவாகுபெயராய் அஃறிணைச் சொல்லாய் நிற்றலால், விழித்ததுஎன அஃறிணையொருமை முடிபு தந்தார். (உ௫) ஞாளி - நாய். கேகயம்-மயில். மதுகரம் - வண்டு. குருகினம் - பறவைக்கூட்டம். வாரணம்-யானை. கொடி-காக்கை.

(உ௬) சுட்டசோறு-வெந்தஅன்னம். கூவிளி - பேரிறைச்சல்.

புறவுபூவைபைங்கிள்ளைகள்பூத்தலைச்சேவல்
பிறவும்வாருவவுறங்கியபிள்ளையைக்கொடுபோய்
நறவுநாறியகுமுதவாய்நகையெழநக்கி
யுறவுபோல்விளையாடுவவூறுசெய்யாவால். (உ௭)

பறிப்பவேரொடுமுன்றில்வாய்ப்படாபசுங்கொடியைக
கறிப்பனுகிளுங்காயெலாங்கரும்புதேன்க்விழ
முறிப்பவாயிட்டுக்குநட்டுவவணுவொயமொய்ப்பத
தெறிப்பவூளாயிட்டாடுவதிரிவனபலவே (உ௮)

ஆயிரம்பொரிதிரிமருபபடல்கெழுமேட
மாயிரவகருந்தாதுநேராக்கையவேன
மாயிரவகவிரணையகுட்டவிதலைகோழி
யாயிரவகுறும்பாரப்பொடுமொருபிரசெகுப்ப (உ௯)

பின்றொடாததுநாய்குரைப்பொடுதொடாதடிப்பொருந்து
முன்றொடாக்துபிர்செகுபபனவெஞ்சினமூட்டி
வன்றடமபுயமள்ளர்போய்வலிசெயப்பொரூது
கன்றிவநதுசெம்புனலுகநகடிபபனவநநதம (௩0)

பனறிவாய்விடுமிரககமுமபலபொறிமுள்வாய
வென்றிவாரணசூம்மையுமேழகக்தொலியு
மன்றிரயகுரைப்போசையுமாடவராரபபு
மொனறியூளவாய்நரிக்குரறசொப்பதுணடொருசா. (௩௧)

கஙகுலெல்லைகாணியஙகாரணவிழிதமாயங்கு
மஙகுறேய்பெருவாயிலகடிறக்கலுமாறு
தெஙகுமீணடியநரியெலாமிம்மெனவோடிப்
பொஙகுகாரிருட்டுணியெனப்போயினகானம. (௩௨)

ஈறிலாசசிவபரஞ்சுடரிரவிவந்தெறிப்பத்
தேறுவாரிடைத்தோன்றியசிறுதெய்வம்போல

(உ௭) புறவு-புறா. பூத்தலை சேவல-முணமுருககயபூவை யொத்த சூட்டுப்பொருந்திய தலையையுடையசேவல. ஊறு-துன்பம்.

(உ௯) பொரிதிரிமருப்பு - பொறுக்குப் பொருந்திய முறுக்கிய கொமபு. கருந்தாது-இருமபு ஏனம் - பன்றி. ஆயிரம-அளவின்மை மேல்நின்றது. (௩௧) இரககம்-இதில் அம் பகுதிப்பொருள் விகுதி. இரக்கு-முழக்கம். வாரணம் - சேவற்கோழி மேழகம் - ஆடு.

(௩௩) தேறுவாரிடைதோன்றிய சிறுதெய்வம்போல என்றது-சிவஞானத்தால் பதிபலககணத்தையாராய்வாருக்குத்தத்துவங்கள்தோறும்நின்ற அவ்வதெய்வஙகள் பொய்த்தேவர்களாகக்கழிந்து தததுவஙகளைக் கடந்துநின்ற சிட்களசிவமபொருளாய் னின்று விளஙகலை.

மாறிலாதபன்செஙகதிர்மலர்ந துவாளெறிப்ப
வீறுபோயொளிமழுஙகினமீன்கணமெல்லாம். (ரு௫)

அணடருக்கரிதாகியமறைப்பொருளழுகைத
தொணடருக்கெளிதாகிமணசுமந்தருளவருதத்து
கணடருட்கழல்வருவொன்கைகளாயிரமுங
கொணடருக்கவெஙகடவுளுஙகுணகடலுதிததான். (ரு௪)

கவனவெம்பரிசெலுததிமேற்கவலைதீர்ந்துள்ளே
சிவமுணாநதவர்சிநதைபோனமலர்ந்தசெஙகமல
முவமையிலபரமபொருளுணர்ந்துரையிறநதிருந்தோர்
மௌனவாயெனவடஙகினமலர்ந்தபைஙகுமுதம். (ரு௫)

பந்தியாளர்கள்யாதெனப்பகாதுமெனறசசஞ
சிந்தியாவெழுந்தொலலைபோயத்திரணமதஙகவிழ்க்குந்
தந்தியானரசிறைகொளுமிருககைகைபசசார்ந்து
வந்தியாவுடல்பனிப்புறவந்ததுமொழிவாா (ரு௬)

காறறிறைஙகடுஙகதியவாயக்கட்கினியனவாய்
நேறறுவந்தவாம்பரியெலாநின்றவாமபரிகருக
கூற்றெனும்படிநரிகளாயநகரெலாஙகுழமி
யூறரஞ்செய்துபோயககாட்டகத்தோடியவெனறாா. (ருஎ)

கருததுறுதவிசசொல்லெனுஙகடிபகாலசெவியாந
துருததியூடுபோய்ககோபமாஞசுடுகழனமூட்டி
யெரிதததீப்பொறிசிதறிடககணசிவநதிறைவ
னுருததவாறுகணடமைசசரும்வெருவினுரொதுஙகி. (ருஅ)

அமுதமுணடவனஞசமுணடாலெனமுதகட்
சமரவெம்பரிமகிழ்சசியுட்டாழ்ந்தவனவைய
திமிரவெஙகுறுநரிகளாய்சசென்றவேயென்று
வமரரஞ்சியவாணையானரஞராழ்நதான (ருக)

அறுசீரடியாசிரியவிருததம்.

அருகிருக்குந்தொல்லமைசசர் தமைநோககிவாதவூ ராளியெ
ன்னுங, கருகிருட்மனக்கள்வனம்முடையபொருணமுழுதுஙகவர்

(ரு௪) கைகளாயிரம் என்றது - சூரிய கிரணத்திற்குக் கரம் என்பதோர் பரியாயநாமமாதலின்

(ரு௫) உள்ளே - சிவமுணர்ந்தவர் என்றது - ஆன்மாவிடத்து விரவிய சிவததைத தரிசிததுநின்ற வாதவூரடிகளை

(ருக) சமரம் - போர். திமிரம் - இருள். அஞர் - துன்பம்.

க்துகாட்டிற, குருதிநிணக்குடர்பிடுங்கித்தின்று திரிநரிகளெல்லாங் குதிரையாக்கி, வரவிடுத்தானிவன்செய்த மாயமிதுகண்டீரோ மதி நூல்வல்லீர். (சo)

இம்மாயஞ்செய்தானையென்செய்வதெனவுலகி லெமருக்கெல்லாம், வெம்மாசுபடபாவம்பழியிரண்டும்படவிழுக்குவிளைததுத்தீய, கைம்மாறுகொன்றான்றன் பொருட்டினியாமேதுரைக்கக கடவேமென்று, சும்மாதுசிரந்தூக்கியெதிராடாதிருந்தாரச சூழ்வல்லோர்கள். (சக)

அவ்வேலைமனக்கினியபரிசெலுத்தியரசகாரியகன்றாக்கி
வெவ்வேலைமனக்கவலைவிடுததனமென்றகமகிழ்சசிவிளைவுகூர
மைவ்வேலைவிடமுண்டவானவனைநினைந்தறிவுமயமாமின்பு [டே.
மெய்வ்வேலையிடைவீழ்ந்தார் விளைந்ததறியார்வந்தா வேந்தன்மா

வநதவரைசசிவந்தவிழிப் பொறிசிதறககடுகடுதது மறவோனோக்கி, யந்தமிலாப்பொருள்கொடுபோய் நல்லவயப்பரிகொடுவந்தழகிதாகத், தந்தனையன்றோ வரசகருமமுடிததிசைநிறுத்தத் தக்கோர் நின்போ, லெந்தவுலகுளரேயோ வெனவெகுண்டான துகேட்டவீசன்றொண்டா. (சஙு)

குற்றமேதப்புரவிக்கெனககேட்டார்கோமகனுஙகுற்றமேது
மற்றதாலரையிரவினரியாகியயனின்றபுரவியெல்லாஞ்
செற்றுவார்குருதியுநிணஞ்சிதறக்குடர்பிடுங்கித்தின்றுநேர்வந்
துற்றபேர்க்கூற்றமிழைததூர்கலங்கக்காட்டகததிலோடிற்றன்றே.

கணனுமிகெவசமும்போறகாரியஞ்செய்தொழுகியதுஙகாலம் பார்த்தெம், மெண்ணரிய நிதியீட்டங கவரவதற்கோ நின்னமைசசினியற்கைநன்றாற், புண்ணியவேதியர்மரபிற் பிறந்தனமென்றொருபெருமை பூண்டாயேநீ, பண்ணியகாரியம்பழுது பிறராகிற்றண்டிக்கப் படுவரென்றான். (சரு)

தண்டலாளர்களிவனைக் கொடுபோய்நம்பொருண்முழுதுந்தடுத்துமீர்த்து, மிண்டினுல்வலிசெய்தும்வாஙகுமெனவெகுண்டாசன் விளம்பக்கூற்று, மண்டுமேன்மறஞ்செய்யும் வலியுடையார் கதிரையிருளடுத்துப்பற்றிக், கொண்டுபோனலென்னக் கொடுபுறம்போயறவோரைக் கொடுமைசெய்வார். (சசு)

(சக) இழுக்கு - மறுவு சும்மாது-இதில் து பகுதிப்பொருள் விகுதி; வாளாது என்றாற்போல. (சச) புரவி - சாதியொருமை.

(சரு) பிறராகில் தண்டிக்கப்படுவரென்றான் என்றது - அந்தணரை அரசனொறுத்தல் மநுநூல்முறை யன்றென்பதை விளக்கிகின்றது. (சசு) தடுத்து என்றது - சீறிய சீற்றினின்றுந் தப்பாது நிறுத்துதலை.

கதிர்நோக்கிக்கனன்மூட்டுகைகடும்பகலுச்சியிலிரவிக்கடவுளை
ர்நின், றெதிர்நோக்கநிலைநிறுத்திக் கரங்களிலுநுதலிலுங கல்லே
றிச்செந்தீப், பிதிர்நோக்கத்தவரொறுப்ப வாற்றுராய் வீழ்ந்திருளை
ப்பிளப்போன்செந்தீ, மதிநோக்கத்தனிசசுடரை யழைத்தழுது த
திசெய்வார் வாதவூரர். (சஎ

கொச்சகக்கலிப்பா.

நாதவோநாதமுடிவிறந்தநாடகஞ்செய்
பாதவோபாதகனுமென்னைப்பணிகொண்ட
வேதவோவேதமுடிவின்விளைந்ததனிப்
போதவோபோதநெறிகடந்தபூரணவோ. (சஅ)

ஐயவோவென்னுடையவன்பவோவன்பாக்கு
மெய்யவோமெய்யிலவினையேன்றலைவைத்த
கையவோசெய்யகழற்காலவோகாலனைககாய்
செய்யவோவேதப்பரியேறுஞ்சேவகவோ. (சகூ)

அத்தவோகல்லாக்கடையேனையாட்கொண்ட
பித்தவோபொய்யுலகைமெய்யாகப்பேதிக்குஞ்
சித்தவோசித்தந்தெளிவித்தென்னை யாண்ட
முத்தவோமோனமயமானமூர்த்தியவோ. (ருO)

ஒருபோகு கொச்சகக்கலிப்பா.

என்றேறியபுகழ்வேதியரிரங்குந் துதிசெவியிற்
சென்றேறலும்விடையேறுசுந்தரன்மற்றிவர்செயலை
மன்றேறவுமுடிமேனதிமணனேறவுமுதியா
ளன்றேறியதேரோடும்விண்ணடைந்தேறவுநினைந்தான். (ருக)

சஅ) நாத என்றது—நாதத்தத்துவ வடிவனுய ஆன்மாககளைப் பெத்தத்திற் செலுத்தும ஊனநடன முடைமையை. நாதமுடிவிற ந்தநாடகஞ்செய்பாதவோ என்றது - அப்பெத்தத்தைக் கழற்றிமு த்தியிற்செலுததும ஞானநடன முடைமையை. போதவோபோத நெறிகடந்த பூரணவோ. என்றமை முறையே அபரஞானம், பர ஞானஙகளை யருள்வோனென்பதை விளககிநின்றன.

(ருO) பொய்யுலகைமெய்யாகப்பேதிக்குஞ் சித்தஎன்றது-ஆன் மாக்களுக்குப் பக்குவம் வருவிக்கப் பொயயாகிய அவனவளதுவெ ன்னும் பிரபஞ்சத்தை மெய்மமையாகப் பேதித்து வினைக்குத்தக்க படியூட்டுவோனுகலின். சித்தந்தெளிவித்தென்னையாண்டமுத்தஎன் றது-சாதாரத் திருவுருக்கொண்டுவந்தருளி ஆன்மதரிசனமும், ஆ ன்மசுத்தியும், ஆன்மலாபமும் பெற அருளினமையை.

(ருக) மன்று-சபை. முதியாள் என்றது - வந்தியாகியமூதாட் டியை.

கங்கைப்புனம்வடிவாகியகௌவைத்திரைவையைச்
சங்கச்சரியறலாமலர்த்தாரோதியைநோக்கா
வங்கக்கடல்பேரூழியில்வருமாறெனவெவரு
மிங்கற்புதமடையப்பெருகென்றானருள்குன்றான். (௫உ)

தும்பைச்சடைமுடியானொருசொல்லாடவுமுன்னாள்
வம்பைப்பொருமுலையாலவரிவளையால்வடுவெழுத்தங
கொம்பைத்தவங்குலைப்பானடுகோபங்கொடுகடக்குங
கம்பைப்பெருநதியிற்கடுங்கதியால்வரும்வையை. (௫௩)

பத்திக்குளிர்கமுகின்குலைபரியக்கரைமுரியக்
குத்திப்பழஞ்சிதறச்செறிகோட்டங்களைவீட்டி
முத்திக்கொடுகெதலிப்புதன்முதுசாலிகள்பரித்துத்
தத்திப்பலதருவேரொடுதள்ளிக்கடுகியதே. (௫௪)

பல்லாயிரஞ்செந்தாமரைபரப்பிக்கொடுவரலா
னல்லாயிரங்கணணனெழினயக்குங்குளிர்களினங்
கல்லாரமுங்கடிமுலலையுங்கரும்புங்கொடுவரலால்
வில்லாயிரங்கொடுபோர்செயுமஃவள்வீரனுமானும். (௫௫)

மணிமாலையும்மலர்மாலையுஞ்சிதறிவிறுமருங்கே
யணிகாஞ்சியுமொளிசங்கமுமலறப்புடையெறியாக
கணியாவெழின்முகதாமரைகண்ணீரொடுங்கவிழத
தணியாமுனிவுடனாடியதடங்கணணியர்போலும். (௫௬)

வரையுந்தியமதுமுல்லையினையபாறயிர்மருதத
தரையுந்தியகருமபினகுறைசாரோடுவரனறி
யிரையுந்தெழுதாநீரவையையிருநன்னகாவைகுந
திரையுநதெழுகடறமமிடஞ்செனறலவைபோலும். (௫எ)

கல்லென்றதிர்சும்மைப்புனல்கடிமாமதிற்புறம்போ
யில்லங்களுஞ்சிறிதுச்சிலுமறிகதிட்டிரு.. கடல்வாயச

(௫உ) கஙகைப்புனல வடிவாகிய வையையெனறது - குணடோ தரனிமித்தம் முன்கஙகையையே வையையாக வரசெய்தமையை. கௌவை-ஒலி. சரி-வளை. அறல்-கருமணல். பேரூழி - மகாப்பிரளயகாலம்.

(௫௩) வம்பு - கச்சு. (௫௪) கோட்டம-வயல். முந்தி-முத்தியென வலித்தற்பெற்றது. புதல்-புல் வாழையைப்புல்லென்றது - புறக்காழனவே புல்லெனப்படுமே என்ற சூத்திரத்திற்காணக.

(௫௬) இது செம்மொழிச சிலேடையாதலின் நதிக்குக்கூறுங்கால். காஞ்சி-ஓர்விருட்சம். முகதாமரை - முகம்போலுள்ளதாமரை. கண்ணீர்-கள்ளாகிய நீர்எனப் பொருள்கொள்க.

(௫எ) இரை - ஒலி. (௫அ) துச்சில் - சிறு குடிசை.

செல்லுங்கலநாவாய்பலதிமில்போற்சுமந்தேங்கிப்
புல்லும்புரிசையுந்தள்ளியுள்புகுகின்றதையன்றே. (௫௮)

மறுகும்பலபொருளாவணமணிவீதியுமன்றுஞ்
சிறுகுங்கணமதமாநிரைசேருந்தெருவும்போய்
முறுகுஞ்சினமொடுதெண்டிரைமூரிப்புனறாவிக்
குறுகும்படிகண்டஞ்சினர்கொடிமாநகருள்ளார். (௫௯)

சிலர்மைந்தரையெடுப்பார்களுஞ்சிலர்மைந்தரைக்காணா
தலமந்தழுவாழுஞ்சிலரங்கைத்தளிர்பற்றிக
குலமங்கையர்தமைக்கொண்டேயப்போவார்களுங்குறுகுந்
தலமெங்கெனத்திகைப்பார்களுந்தடுமாறுகின்றாரும். (௬0)

பொன்னுள்ளனபணியுள்ளனபொருளபேணல்செய்வாரு
மன்னுஞ்சிலபொருள்கைக்கொளமறப்பார்களுமாட
மின்னுங்கொடிநெடுமாளிகைமேலேறுகின்றாரு
மிந்நன்னகராழ்குதற்கேதேதுவெனபாரும். (௬௧)

நேற்றும்பரிநரியாயினநெடுமாநகரெங்கு
மூற்றஞ்செய்தவெனபாரகளுமொருகாலமுமிந்த
வாற்றின்பெருக்கிலையெனநயாவாருங்கடலரசன்
சீற்றங்கொடுமுனபோலவருஞ்செயலேகொலென்பாரும். (௬௨)

தேவகோமகனசெங்கோலபிழைத்தனனோவெனநவில்வா
ரங்கோல்வளைபங்கனவிளையாட்டோவெனவறைவா
ரிங்காரிதுதணிப்பாரெனவிசைப்பாரிதுதணிப்பான்
பொங்காலமுண்டருள்சுந்தரனலதியாரெனப்புகல்வார். (௬௩)

அடுத்தாயிரங்குண்டோதரரெதிரேற்றிருந்தகல்வாய்
மடுத்தாலுமிதடங்காதெனமதிப்பாரிதுதனையு
மெடுத்தாயிரமுகக்கங்கையினிறைவனசடையேறக்
கொடுத்தாலலதடங்காநிதன்கொடுங்கோபமதென்பார். (௬௪)

வானூறிழிநதியாயிரமுகத்தால்வருவதுபோ
லானூறெழுநீத்தந்தணியாவாறுகண்டனபு
தானூகியசிவனனபரையொறுக்குந்தறுகண்ணர்
போனூர்நமதகத்தேயுளபொருளபேணுதல்கருதா. (௬௫)

---

(௫௮) புல் என்றது - கமுகு, தெங்குமுதலியவற்றை.

(௫௯) கண்ண-இது இடைக்குறையாய் கணவென நின்றது.

(௬௪) ஆயிரமுகம் - ஆயிரந் துறைகள்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வழுதிதன்றமர்விட்டேகமதுரைநாயகன்பாலேகி
யழுதிசைபாடுந்தொண்டிலகப்பதம்பாதம்போற்றித்
தொழுதுகொண்டறிவாயூறுஞ்சுகப்பெருங்கடலின்மூழ்கி
யெழுதுசித்திரம்போன்மன்னியிருந்தனர்வாதவூரர். (சுக)

பரிநரியாக்கியபடலம் முற்றிற்று.

ஆ. படலம் சுக - க்கு - திருவிருத்தம் - உகககக.

அறுபத்தோன்றாவது,

மண்சுமந்தபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பணசுமந்தமறைநாடரும்பொருள்பகஞ்சுமங்கமுடியார்மனம்
புண்சுமந்ததுயர்தீரவந்தபரிநரிகளாயடவிபோனபின்
விணசுமந்தசுரநதியெனப்பெருகுவிததவையையிதுவிடையவன்
மணசுமந்துதிருமேனிமேலடிவடுசசுமந்தகதையோதுவாம். (க)

கருங்கடற்றிரையிடைக்கிடந்துசுழல்கலமெனக்ககனமுகடளாய்
வரும்புனரபரவையுட்கிடநதுநகர்மறுகியுட்கமறவேவிஞ
னொருநகமைசசரைவிளித்துநீர்கரைசுமந்தொதுக்கிவருமோதநீர்ப்
பொருநகதத்தினையடக்குவீரெனவமைசசருந்தொழுதுபோயினர்.

வெறித்தடக்கைமதயானைமந்திரிகள்வேறுவேறுபலகுடிகளுங்
குறித்தெடுத்தெழுதியெல்லையிட்டளவுகோல்கிடத்திவரைகீறியே
யறுத்துவிட்டுநகரெங்கணும்பறையறைந்தழைத்துவிடுமொளெலாஞ்
செறித்துவிட்டவரவர்க்களந்தபடிசெய்மினென்றுவருவித்தனர். ()

மணடொடுங்கருவிகூடையாளருமரஞ்சுமந்துவருவார்களும்
விண்டொடும்படிநிமிர்ந்துவணடுவிரிபசுந்தழைபலாலமுங
கொணடதிர்த்துவருவாரும்வேறுபலகோடிகூடியகுழாமுநீர் [ர்.
மொணடருந்தவரு மேகசாலமெனவருபுனற்கரையின்மொய்த்தன

(உ) பரவை - பரப்பு. (ங) பறையறைந்து என்றது - இயற்றுவோன் றொழிலுக்கு ஏவுவானும் வினைமுதலாதலின்.

(ச) பலாலம்—வைக்கோல். மேகசாலம் - மேகபடலம்.

இட்டுவார்பரிசிறுத்துவாரரவுருட்டுவாரடிகிடத்துவா
ரிட்டுவார்தழைநிரப்புவாரவிளியெழுப்புவார்பறையிரட்டுவார்
வெட்டுவார்மணலெடுத்துவாரசெலவெருட்டுவார்கடிதுதுடுமெனக்
கொட்டுவார்கரைபரப்புவாருவகைகூருவார்குரவைகுழறுவார். (ரு)

கட்டுவார்கரை புடைப்பரீகடுகல் கணடுநெஞ்சது கலஙகுவா
ர், மட்டிலாதமுனி வென்னையன்னையினி யாறுகென்றெதிர் வண
ஙகுவார், கொட்டுவாரமண லுடைப்படஙகமகிழ் கொள்ளுவார்குர
வைதுள்ளுவா, ரெட்டுமாதிரமு மெட்டவாயொலி யெழுப்புவார்ப
றையிரட்டுவார். (சு)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இந்நிலையூரிலுள்ளார்யாவர்கருஙகூலியாளா
துன்னிமுன்னளந்தவெல்லைத்தொழின்முறைமூண்டுசெய்வா
ரந்நிலைநகரின்றென்கீழ்த்திசையுளாளளவிலாணடு
மன்னியநரைமூதாட்டியொருத்திபோவந்தியென்பாள். (எ)

செவியுணவானவேதசிரப்பொருளுணர்ந்துசெந்தீ
யவியுணவூட்டுமீசனன்பரினுற்றநோற்ற
தவநிறைபேறுதுய்ப்பாடாயிலார்க்கன்னையொப்பாள்
சுவையுறுபிட்டுவிற்றுணடொழிலினுடமியளாவாள். (அ)

வைகலுமவித்தசெவ்விப்பிட்டினைமருஙகுநான்கு
கைகளாய்முளைத்தமுக்கட்கரும்பினையரும்புமூரற்
செய்கதிர்முகத்தாநநததேறலையாலவாயெம்
மையனையகத்தானுக்கியனபினுலருத்துவிற்பாள். (கூ)

வளைந்தமெய்யுடையவந்தமாதவநரைமூதாட்டிக
ளந்தபஙகடைப்பான்கூலியாள்கிடையாமலாற்றத்
தளர்ந்தினியென்னேமன்னனறணடிக்கினென்செய்கேனென்
றுளந்தமொறிக்கூடலுடையநாயகனையுன்னு. (கo)

பிட்டுவிற்றுண்டுவாழும்பேதையேனிடும்பையென்ப
தெட்டுணையேனுமின்றியிரவியெஙகெழுகென்றிந்நாண்
மட்டுநின்னருளாலிஙருவைகினேர்கின்றுவந்து
விட்டதோரிடையூறையமீனவனுணையாலே. (கக)

(ரு) பரிசிறுததல்-குதிரைமரஙகளைசிறுததல். அரவுருட்டல்-
பாம்புபோல வைக்கோலாலுருட்டுதல். (சு) மாதிரம் - திசை.

(கக) எழுகென்று என்றதில் - எழுக என்னும் வியஙகோளீ
றுதொக்கது.

துணையின்றிமக்களின்றித்தமரின்றிச்சுற்றமாரும்
பணையின்றியேன்றுகொள்வார்பிறரின்றிப்பற்றுக்கோடாம்
புணையின்றித்துன்பத்தாழ்ந்துபுலம்புறும்பாவியேற்கின்
றிணையின்றியிர்ந்ததுன்பமெய்துவதறனோவெந்தாய். (கஉ)

தேவர்க்குமரியனாகுந்தேவனேயன்பராவார்
யாவர்க்குமெளியனாகுமீசனேவேந்தனாணைக்
காவற்செங்கோலார்சீற்றங்கடுகுமுன்கூலியாளா
யேவற்செய்வாரைக்காணேனேழையேனினியென்செய்கேன். ()

கூலியாள்வருவதுண்டோவென்றுதன்கொங்கைமுற்றத்
தாலிபோற்கண்ணீர்சோர்வாள்குறித்துமுன்பருத்தும்பிட்டை
வேலைநீர்ஞாலங்காணமிசைந்தவரிடுமைதீர்ப்பான்
பாலினேர்மொழியாள்பாகமறைந்தருட்படிவங்கொள்வான். (கச)

குறட்குநீருத்திவையைக்குடிஞையாயொழுங்குகங்கை
யறற்குழல்பிரிவினாற்றாதன்பினலைவளைக்காண்பான்
மறக்கயனெடுங்கணாளைவஞ்சித்துவடிவமாறிப்
புறப்படுவானைப்போலப்போதுவான்போதமூர்த்தி. (கரு)

கொச்சகக்கலிப்பா

அழுக்கடைந்தபழந்துணியொன்றரைக்கசைத்துவிழுத்தொண்டர்
குழக்கடந்தவிண்டைச்சாத்துமைப்படைமேற்கூடைகவிழ்த்
தெழுக்கடந்துதிசைகடந்ததிட்டிணைக்கடந்திருந்தந்தோண்மேன்
மழுக்கடைந்துவிளங்கியவாய்மண்வெட்டிணைப்படையேந்தி (கசு)

திடங்காதல்கொண்டறவோர்திருவேள்விதருமமுது
மிடங்காவல்கொண்டுறைவாளருத்தமுதுமினிதுண்டு
மடங்காதபசியினர்போலன்னைமுலைப்பாலருந்த
மடங்காதபெருவேட்கைமகவுபோற்புறப்பட்டார். (கஎ)

ஆலுமறைச்சிரமுடியாரடிக்கமலநிலஞ்சூடக்
கூலிகொடுத்தென்வேலைகொள்வாருண்டோவென்றென்
றோலமறைத்திருமொழிபோலுரைபரப்பிக்கலுழ்கண்ணீர்
வேலையிடைப்படிந்தயர்வாள்வீதியிடத்தணைகின்றார். (கஅ)

(கச) ஆலி-மழைத்துளி (கரு) போதம்-ஞானம்.

(கசு) இண்டை - கண்ணிமாலை. (கஎ) வேள்விதரு மமுது-அவியுணவு.

தந்தைதாய்பிறரின்றிவருகின்றதனிக்கூலி
மைந்தனூர்வாய்மலருங்குரல்கேட்டுவந்தியுந்தன்
சிந்தையாகுலமிழந்துவகைகூர்ந்தாள்செல்வமகத்
தந்தபோதெழுமகிழ்ச்சிதலைக்கொள்ளப்புறம்போந்தாள். (௧௯)

அன்னையெனத்தன்பாலின்னருள்சுரந்துவருகாளை
தன்னையழைத்தெனக்கிந்தக்கரையடைத்துத்தருவாயோ
வென்னவிசைத்தனளாகவடைக்கின்றேனெனக்கன்னை
பின்னையதற்கிடுங்கூலியாதென்றான்பெருமுதியாள். (௨௦)

பிட்டிடுவேனுனக்கென்றாளதற்கிசைந்துபெரும்பசியாற்
சுட்டிடானமிகமெலிந்தேன்சுவைப்பிட்டிலுதிர்ந்தவெலா
மிட்டிடுவாயதுமுந்தத்தின்றுநானிளைப்பாறிக்
கட்டிடுவேனின்னுடையகரையென்றான்கரையில்லான். (௨௧)

தெள்ளியடுசிற்றுண்டிசிக்கடைந்துபொதிந்தேந்தி
யள்ளியெடுத்துருந்தப்பாவென்றிட்டாளரைக்கசைத்த
புள்ளியுடைத்துகினீத்தான்புறத்தானைவிரித்தேந்தி
யொள்ளியதென்றவளன்புமுடன்கூட்டியமுதுசெய்தான். (௨௨)

அன்னைமுலைத்தீம்பாலினரியசுவைத்திம்பந்தத்
தென்னவனுலகாண்டதிருவாலவாயுடைய
மன்னாபிரான்றனக்கேயாமெனவென்றுவாயமலர்ந்து
சென்னியசைத்தமுதுசெய்தார்தீவாய்நஞ்சமுதுசெய்தார். (௨௩)

தந்தையொடுதாயின்றித்தனிக்கூலியாளாக
வந்தவெனக்கொருதாயாயருள்சுரந்துமாறுந்த
விந்தவிளைபொழித்தன்னையேயினிவேலைத்தலைசென்றுன்
சிந்தைகளிப்பெழவேலைசெய்வேனென்றிசைத்தெழுந்தார். (௨௪)

தந்திவாய்மருப்பிடறிவருங்குடிஞைக்கடங்கரையில்
வந்தியான்வந்தியாளென்றேட்டிலவரைவித்துப்
புந்தியாலுரையானார்பொருளினுலளப்பரிய
வந்திவான்மதிச்சடையார்கரையடைப்பாராயினார். (௨௫)

வெட்டுவார்மண்ணைமுடிமேல்வைப்பார்பாரமெனக்
கொட்டுவார்குறைத்தெடுத்துக்கொடுபோவார்சுமடுவிழத்
தட்டுவார்சுமையிறக்கியெடுத்ததனைத்தலைபடியக்
கட்டுவாருடன்சுமந்துகொடுபோவார்கரைசொரிவார். (௨௬)

---

(௨௧) கரையிலலா என்றதில் கரை - அளவு.
(௨௨) சிக்கம் - உறி. இது ஈறுதொக்குநின்றது.

இவ்வண்ணமிவரொருகாலிருகான்மண்சுமந்திளைத்துக்
கைவ்வண்ணமலரகன்றக்கதிர்முடிமேல்வடுவெழுந்த
மைவ்வண்ணனறியாதமலரடிசெம்புனல்சுரந்து
செவ்வண்ணம்படைப்பவொருசெழுந்தருவின்மருங்கணைந்தார். ()

தருமேவுமலைமகளுஞ்சலமகளுமறியாமற்
றிருமேனிமுழுதுநிலமகடணைடித்திளைப்பெய்தக்
குருமேவுமதிமுடியைக்கூடையணைமேற்கிடத்தி
வருமேருவனையார்தம்வடிவுணர்ந்து துயில்கின்றார். (உஅ)

அத்தருவேயாலநெடுந்தருவாகவலைபுரட்டித்
தத்திவரும்புனலடைப்பார்சநகாதிமுழுதுணர்ந்த
மெய்த்தவராய்க்கணகளிப்பமெய்யுணர்சசிமோனமயச
சுத்தவுருத்தெளிவிப்பாரெனத்துயிலுந்துயிலுணர்ந்தார். (உகூ)

ஆடுவார்சாமமெனத்தித்திக்குமமுதவிசைப்
பாடுவார்நகைசெய்வார்தொழில்செய்வார்பராக்கடையக்
கோடுவார்மணல்குவிப்பார்குதிப்பார்தூளெழவடிபாய்ந்
தோடுவாருடன்மீள்வாருன்மததரெனவிருப்பார். (௩0)

வேலையினுலறவருந்தியிளைததார்போன்மெய்வேர்வை
காலமிசைமுசசெறிந்துவாயொலியாறகாற்றழைகது
சாலநெடும்பசியினர்போற்றளர்ந்தடியாளிடம்பிட்டின்
மேலடைந்தவிருப்பினராய்மீணடுமெவள்பாலணைவார். (௩க)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இடும்பைநோய்வெள்ளநீந்தியின்பநீரவெள்ளத்தாழ்ந்த
கொடும்புறமுதியாளமுன்போயக்கூறுவார்கோலுக்கேற
விடும்படுகரைகளெல்லாமடைபடுகின்றவின்ன
கடும்பசியுடையேனன்னேபிட்டிகெடிதினென்றார். (௩உ)

ஆங்கவளப்போதட்டசிற்றுணவளித்தாளையன்
வாங்கியங்கையுநாவுங்கனலெழவாயிற்பெய்து

(உஎ) செழுந்தரு என்றது - கொன்றைவிருட்சத்தை இதனை "நிறங்கிளர் கொன்றை நீழனிரைமணவணையதாக" என்னும் வாதவூரடிகள் புராணத்திற் காண்க.

(௩0) கோடு – நீர்க்கரை. கோட்டுஎன்பது - கோடு எனதொகுத்தற்பெற்றது. அமுதம் – விட்டவாகுபெயராய் இனிமை மேல்நின்றது.

பாங்கிருகொடி றுமொற்றிப்பதமுறப்பருகிக்கொண்டு
நீவகிமுன்போலப்போந்துசெங்கரையடைக்கலுற்றார். (௩௩)

பிட்டுவாய்மிதப்பவுணபார்பெருவலியுடையார்போல
வெட்டுவாரெடுத்தமணணைக்கொண்டுபோயவேற்றுப்பங்கிற்
கொட்டுவாருடைப்புமாறுவகொள்கைகணடார்த்துத்திண்டோ
டட்டுவாரயனின்றுரைத்தழுவுவார்களிப்புக்காவகி. (௩௪)

எடுத்தமண கூடையோடுமிடறிவீழ்வாாபோலாற்றின்
மடுத்திடவீழ்வர் நீந்திவல்லேபோய்க்கூடைதள்ளி
யெடுத்தகன்கரைமேலேறியடிததடித்தீரம்போக்கித்
தொடுகதகட்டவிழப்பர்மீளத்துன்றுவர்தொடுவர்மணணை. (௩௫)

கொட்டுமணசுமந்துசெல்வர்கூடையையுடைப்பில்வீழத்
தட்டுவரெடுப்பாாபோலத்தாவிவீழ்ந்நலைபிலோட
விட்டொருமரத்தைப்பற்றிமிதப்பர்திணநரையிலேற
முட்டுவர்சுழிபிலாழ்வர்சேட்சென்றுமுளைப்பர்மீள்வர். (௩௬)

கொட்டினைக்கழலப்பார்ப்பர்கோப்பர்கோலிடையாப்பிட்டுத்
தட்டுவருபிர்ப்புவீவகிதள்ளிநின்றிளைப்பர்கசசிற்
பிட்டினைநுகர்வர்வேலைவினைகெடப்பிறர்க்குமள்ளி
யிட்டமொரூசசநோக்கிநகைப்பாசையிரணடுர்தாவகி. (௩௭)

வானதின்மணணிற்பெண்ணின்மைந்தரிற்பொருளிலாசை
தானறறுததமையுநீத்துததததுவமுணர்ந்தயோகா
ஞானக்கணகொணடேயன்றிநாடருஞ்சோதிமணணே
ரூனக்கணகொணடுகாணவுடன்விளையாடல்செய்வான். (௩௮)

அருளினுலுலகமெல்லாமாக்கியுமளித்துநீத்தும்
பெருவிளையாடலசெய்யும்பிறைமுடிப்பெருமானிவவ
னொருவிளையாடல்செயயவோசசுகோற்கையராகி
யருகுநின்றேவல்கொள்வாரடைகரைநோக்கப்புக்கார். (௩௯)

நெட்டலையொதுவகியோடநிவப்புறவரைபோலிட்டுக்
கட்டியகரைகளெல்லாவகணடுகணடொப்புநோககி

---

(௩௫) மணகூடை - உருபுமபயனுந்தொக்க இரணடாம் வேற்றுமைத்தொகைநிலைதொடராதலால். "சாதி குழூ உப்பரண்" என்னுஞ்சூத்திரத்தில், பிறஎன்ற மிகையால் நிலைமொழி யீறுதிரியாதுநின்றது. (௩௭) மாறுஒசசஎன்றது - ஆளோட்டிகள்பிரம்பாற்புடைத்தோட்டுதலை. (௩௮) தமையுநீத்து என்றது-தற்போத மொழித்தமையை. தததுவம் - உண்மைநிலை.

யட்டமேசெல்வார்திஙகளாயிரந்தொழுதாள்பேரால்
விட்டபஙகடைபடாமைகண்டனர்வெகுளிமூண்டார். (௪௦)

வந்திக்குக்கூலியாளாய்வந்தவன்யாரென்றோடிக்
கந்தர்ப்பனெனநேர்நின்றகாளையைநோக்கியேடா
வந்தப்பஙகுளளவெல்லாமடைபட்டதெவனீயின்ன
மிந்தப்பஙசடையாய்வாளாவிருக்கியாறம்பீயெனறார். (௪௧)

வேறுரையாதுதம்மைபுணாநதவர்வீறுதோன்ற
வீறிலாகிறுமாப்பெயதியிருந்தனாகமேலிட்
டாறுவந்தடுத்தபஙகிலடைகரைகலிசெலல
மாறுகொணடோசசவஞ்சிமயஙகிறாரவலிபகோலார். (௪௨)

பித்தனேவிவன்றுனெனபாாலலதுபேய்கோட்பட்ட
மத்தனேவிவன்றுனென்பாாவந...பலேப்பாணவந்த
வெத்தனேவிவன்றுனெனபாரிந்திரசாலங்காட்டுஞ
சித்தனேவிவன்றுனெனபா...னறுந்தெரியோமென்பார் (௪௩)

பாடல்விஞ்சையனேவெனபாாபணணிஞரணிக்கோ
வாடலவிஞசையனேவென்பாாருமபெறற்செல்வந்தாழ்ந்து
வாடியமகனேவெனபாரிசைபடவாழ்ந்துகெட்ட
வேடவிழ்தாரிஞருள்யார்மகனிவனகொலென்பார். (௪௪)

கரும்பனும்விரும்பாநின்றகட்டழகுடையனெனபா
ரரும்பெறலிவன்றுன்கூலிகொட்செபதெவனேவென்பா
ரிருமபெருஙகுரவாற்றதமிபனேவெனபாாவேலை
புரிந்தவனல்லனெனபாரறமெனிபுலவுமென்பாா. (௪௫)

கூலியுஙகொணடான்றனேகணக்கிலுயகுறிககசொன்ஞன்
வேலையுஞ்செய்யானினசொலவிளமபினுஙகேளான்கல்லின்
பாலறைமுளையேயாகிப்பராமுகமபண்ணிநின்று
னேலநாமிதனைவேந்தறகுணர்த்துதுமென்றுபோஞர்.(௪௬)

தலைமகனறிமுன்றுழ்ந்துசாற்றுவாரடிகேளிந்த
வலைபுனனகரார்ததமபஙகெலாமளந்தவாற்றுன்

---

(௪௦) அட்டம் - குறுக்கு. இது திசைசசொல். திஙகளாயிரந் தொழுதா ளென்றது - ஆயுளவரை யறைசெய்யும்நூலோருளொரு சாரார பததுமாதம் ஓராயுளாகக் கோடலின்.

(௪௧) கந்தர்ப்பன் - மன்ம ன். (௪௨) வலியகோலார்என்றது- வேலைவாஙகும் அதிகாரிகளை. (௪௫) இரும்பெருங குரவர் - தாய் தந்தையர்; இரும்பெரு - ஒருபொருட் பன்மொழி.

மலையினும்வலியவாசசுமந்தனர்வளைந்தசிற்றூண்
விலைகரையாட்டிபன்பஙகடைதிலள்வென்றிவேலோய். (௪௭)

வேளையும்வனப்பினாலேயெனநவனொருவன்வந்தி
யாளெனவஙகேவந்துபதிந்தனனரசாசெல்வக்
காளைபோற்களிப்பனபாடுமாடுவன்காலம்போககி
நீளுவன்வேலையொன்றுநெஞ்சினுநினைநல்செய்யான். (௪௮)

ஆணடகைவனப்பைநோககியடிக்கவுங்கில்லேமஞ்சி
யீணடினேமென்றுகூறவிம்மெனவமைசசரோடும
பாண்டியனெழுந்துநாமபோய்ப்பஙகடைபட்டவெல்லாங
காணடுமென்றெறிநீர்வையைக்குடிஞைபஙகரையைச்சார்ந்தான். ()

எடுததிணகரைகளெல்லாமிறைமகனுள்ளததோகை
மடுததனனுக்கிசெலவான்வந்திபஙகடைப்பாரின்றி
யடுததகோனகரையுஙகல்லியற்றதெழுவெள்ளநோககிக்
கடுததுநின்றெஙகுற்றானிக்கரைசுமந்தடைப்பானென்றான். (௫௦)

வள்ளறன்கோபஙகணடமாறுகோறகையரஞ்சித்
தளளருஞ்சினததராகித்தடககைதொட்டார்த்துப்பற்றி
யுள்ளொடுபுறஙகீழ்மேலாயுயிர்தொறுமொளிததுநின்ற
கள்வனையிவன்றான்வந்தியாளெனககாட்டிநின்றார். (௫௧)

கண்டனன்கனன்றுவேந்தன்கையிற்பொறபிரமபுவாஙகி
யணடமுமளவிலாதவுயிர்களுமாகமாகக்
கொணடவன்முதுகில்வீசிபபுடைததனன்கூடையோடு
மணடனையுடைப்பிறகொட்டிமறைந்தனனிறைந்தசோதி. (௫௨)

எழுசீரடியாசிரியவிருததம்.

பாணடியன் முதுகிற்பட்டது செழியன்பன்னியருடம்பினிற்பட்ட, தாணடகையமைசசர்மேனிமேற்பட்டதரசிளங்குமாரர்மேற்பட்ட, தீணடியகழறகாலவீராமேற்பட்டதிவுளிமேற்பட்டதுபருமம், பூண்டவெஙகரிமேற்பட்ட தெவ்வுயிர்க்கும்போதன்மேற்பட்டவத்தழும்பு. (௫௩)

பரிதியுமதியும்பாம்புமைஙகோளும்பன்னிறம்படைத்தநாண்மீனு
மிருநிலம்புனல்காலெரிகடுஙகனல் வானென்னுமைம்பூதமுஙகாரு
சுருதியுமாறுசமயவானவருஞ்சுரர்களுமுனிவருந்தொணடின் [ஞ்
மருவியமுனிவர்கணஙகளும்பட்டமதுரைநாயகனடித்தழும்பு. (௫௪)

(௪௭) சுமததினரெனறவிடதது - சுமந்தனரெனறும்பாடம்.
(௪௯) கில் எதிர்மறைப்பொருளையுணர்த்தும்ஓரிடைச்சொல்.
(௫௦) சுமந்து - முதனிலைதிரியாதுவந்த பிறவினைவினையெச்சம்.

வானவர்மனிதர்நாகர்புள்விலங்குமாசுணஞ்சிதலெறும்பாதி
யானபல்சரமுமலைமரங்கொடிபுல்லாதியாமசரமும்பட்ட
வூனடைகருவும்பட்டனதழும்போடுதித்தனவுயிரிலோவியமுந்
தானடிபட்டசராசரசடங்கடமக்குயிராயினேன்றழுமபு. (௫௫)

துண்ணெனமாயோன் விழித்தனன்கமலசசோதியும்யாதெனவியந்தான், விண்ணவர்பெருமான்வெருவினன்வானோர்மேவுளார்மெய்ப்பனிப் படைந்தார், வணங்கயாழியககர் சித்தாசாரணாதம்வடுப்படாவுடம்பினிற்பட்ட, புண்ணையாதென்று ததமிறகாட்டிமயங்கினர் புகுந்தவாறறியார். (௫௬)

ஏகநாயக னெவ்வுயிர்களுந் தானேயென்பதுமன்பினுக்கெளிய, ளுகியதிறனுங காட்டுவானடிபட் டங்கொரு கூடைமணகொட்டி, வேகநீர்சுருங்கக் கரையினையுயர்த்திமிகுத்துடன்வேலைநீதொளித்துப், போகியவாறு கணடுகோற்கையர்போய்நரையாட்டியைத்தொடர்ந்தார். (௫௭)

வன்புதாழ்மனத்தோர் வலிசெயவின்ன மன்னனுன்மறுக்கமுண்டேயோ, முன்புபோகியவாளென்செய்தானென்னுய் முடியுமோவினியெனத்திரங்கி. யெனபுபோல்வெளுத்த குழலினளகூடவிறைவனைநோக்கிநின்றிரங்க. வன்புதேனுகவருத்தியசிற்றா ணமுதுசெய்தருளினாருளால். (௫௮)

கண்ணுதனந்திகணத்தவர்விசும்பிக்கதிர்விடுதிப்பியவிமான
மண்ணிடயிழசசியன்னவாவென்றுவல்லைவைததமரர்பூமழையும்
கண்ணிறைகீதவோதையும்வேகப்பனுவலுந்துந்துபியைந்தும்
விண்ணிடைநிமிரசசிவனருளடைந்தோர்மேவியசிவபுரத்துய்த்தார்.

மனறுடையானோர்கூடைமணகொட்டி மறைந்ததுமடைகரைநீண்ட, குன்றெனவுயாநததன்மையுந்தம்மேற்கோலடிபட்டதுநோக்கி, யென்றன்மேறபட்டதெனறனமேற்பட்டதிதுவெனவதுவெனவமைசசர், நின்றவருணாததுநிகழ்சசியுமபிறர்பானிகழ்சசிபுநோக்கியந்நிருபன். (௬௦)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உள்ளத்தாசங்கைபூணடானுகமணனுடைப்பிர்கொட்டிக்
கள்ளத்தாராகிப்போனாககனததாராகிச சே்ன

---

(௫௫) ஓவியமுந் தானடிபட்ட என்றது - சித்திரங்களுயிரில்லனவாயினும் உடம்போடு கூடிநிற்றலின் (௫௬) வணங்கயாழ் என்றது - பெருவண்ணமுதலிய பாடறெருழிலமைந்த வீணையை

(௫௯) நந்திகணத்தவர்என்றது — நந்திநாயனூரா லேவப்பட்ட சிவகணத்தவரை. (௬௧ ஆசங்கை - ஐயம். ககனததாராகிஎன்றது- திருவுருவந்தோற்றாது நின்றனராதலின்

வெள்ளத்தார்பிறருங்கேட்பமீனவற்குவகைவெள்ளங்
கொள்ளத்தாமழைத்தாகாயவாணியாற்கூறலுற்றார். (௬௧)

மறத்தாறுகடந்தசெங்கோல்வழுதிநின்பொருள்களெல்லா
மறத்தாற்றினீட்டப்பட்டவனையவைபுனிதமான
திறத்தாலேநமக்குநம்மைச்சேர்ந்தவர்தமக்குமார்வ
முறத்தாவில்வாதவூரனுதவினனதலாலே. (௬௨)

அனையனைமறுக்கஞ்செய்தாயருமபிணைப்புலவுத்தீவாய்
வனைநரித்திரளையிட்டிவாம்பரியாக்கித்தந்தேங்
கனையிருட்கங்குற்போதிற்கழிந்தனபின்னுந்தண்ட
வினையாபால்விடுத்துத்துன்பமவிளைத்தனையதுபொறுத்தேம். (௬௩)

வரும்புனல்பெருக்கப்பார்த்தேமவந்திகைப்பிட்டுவாங்கிப்
பருகிவந்தாளாயமாறுபட்டனமண்போகட்டுப்
பொருக்கரையுயரச்செய்துபோகியவ்வன்னைபோல்வாள்
பெருகியவிடும்பைதீர்த்தெம்பேருலகடையச்செய்தேம். (௬௪)

இத்தனையெல்லாஞ்செய்ததிவன்பொருட்டிந்தவேத
வித்தகன்றன்மைபொன்றுமறிந்திலைவேட்கையென்பால்
வைத்துனக்கிம்மையோடுமறுமையுநல்கிநந்த
வுத்தமன்றொடைச்சாதிப்புறப்பற்றுமொழிந்தீரான். (௬௫)

நிறையுடையிவனையிச்சைவழியினனிறுத்தியானற
மறைவழிநின்றுநீதிமன்னவர்க்களந்தவாழ்நாள்
குறைபடாதானச்செல்வவாரியுட்குளித்துவாழ்கென்
றிறையவன்மொழிந்தமாற்றமிருசெவிநிரப்பத்தென்னன். (௬௬)

அச்சமுற்றுவகைமீப்பவதிசயவெள்ளத்தாழ்ந்து
பொச்சமிலன்பரெங்குற்றாரெனப்புகுந்துதேடி
நச்சரவணைத்துக்கூடற்றுயகனகோயினண்ணி
விச்சையிலிருக்கின்றாரைக்கண்டுபோயிறைஞ்சிவீழ்ந்தான். (௬௭)

தொல்லைநீருலகமாண்டசெடுந்துயரகத்தாழ
வல்லவென்னறிவுக்கேற்றவண்ணமேசெய்தேனீரென்
னெல்லைதீர்தவப்பேறாய்வந்திகபரவேதுவாகி
யல்லல்வெம்பிறவிநோய்க்குமருமருந்தானீரையா. (௬௮)

---

(௬௨) மறம் பாவம். (௬௪ மாறு - அடி. (௬௬) மறைவழி என்றது - வேதத்தின்வழிநூலாகிய மநுநூன்முறையை.

(௬௭) பொச்சம் - பொய். விச்சை - சிவஞானம்,

செறுத்துநானும்மையென்றுதிழைத்தவித்தீங்குதன்னைப்
பொறுத்துநீர்முன்போலுஙகள்புவியெலாஙகாவல்பூண்டு
மறுத்துடைத்தாள்வதாகென்றிரந்தனன்மண்ணிலாசை
வெறுத்தவர்நகையுட்டோன்றவேந்தனைநோக்கிசசொல்வார். (௬௯)

பாய்திரைபுரளுமுந்நீர்ப்படிகடலுலகுக்கெல்லா
மாயிரஞ்செஙகணான்போலரசுவீற்றிருப்பீருஙக
ளாயகனருளிசசெய்தவணணமேநயந்துசெய்வீர்
தூயவரன்றேறுஙகள்சூழல்சேர்ந்தொழுகவல்லார். (௭0)

உம்மைநானடுத்தநீராலுலகியல்வேதநீதி
செம்மையாவிரணடுநன்றாய்த்தெளிந்ததுதெளிர்தநீரான்
மெய்ம்மையாஞ்சித்தசுத்திவிளைந்ததுவிளைந்தநீராற்
பொய்ம்மைவானவரினீஙகிப்போந்ததுசிவன்பாற்பத்தி. (௭௧)

வந்தவிப்பத்தியாலேமாயையினவிருத்தியான
பந்தமாம்பவஞ்சவாழ்கைவிளைவினுட்பட்டதுன்பம்
வெந்ததுகருணையாகிமெய்புணாவின்பந்தன்னைத்
தந்ததுபாதஞ்சூட்டித்தன்மயமாக்கிற்றன்றே. (௭௨)

சசசிதானந்தமாமத்தனிப்பரசிவனேதன்ன
திச்சையாலகிலமெல்லாம்படைத்தளித்தீறுசெய்யும்
விச்சைவானவரைத்தந்தமேலவன்பிறவிதுன்பத்
தச்சமுற்றடைந்தோர்க்காறுவின்பவீளளிக்குமன்றேன். (௭௩)

மந்தரஙகயிலைமேருப்பருப்பதம்வாரணாசி
யிந்தநல்லிடஙகடோறுமிகபரபோகம்யார்க்குந்
தந்தருள்செய்தெம்போல்வார்தம்மனம்புறம்போகாமற்
சிந்தைதிருத்திஞானததிருவுருவாகிமன்னும். (௭௪)

ஒப்பவர்மிக்கோர்வேறற்றொருவனுயெஙகுந்தஙகு
மப்பரஞ்சுடரேயிந்தவாலவாயுறையுஞ்சோதி
கைப்படிகனிபோன்மேனாட்கணணுவனாதியோர்க்கு
மெய்ப்பொருள்விளஙகித்தோன்றவேதத்தைவிருக்திசெய்தான். ()

(௭௨) பவஞ்சம் - பிரபஞ்ச மென்பதன் திரிபு. (௭௩) இசசை என்றது - ஆன்மாக்களுக்குமலபாகம் வருவித்தற்பொருட்டு வைத்தநேயம். வானவர் என்றது-பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரனென்னுமிவர்களை. (௭௪) பருப்பதம்-ஸ்ரீபர்வதம். வாரணாசி-காசி.

(௭௫) வேறற்று என்றது-உயிர்கடோறும்விரவிநிற்றலை.

தன்னருளானஞானத்தமனியமாகுந்தில்லைப்
பொன்னகரிடத்திலென்னைப்போகெனப்பணித்தானீரு
மன்னதற்கிசைந்தீராகென்றாலவாயடிகடம்மைப்
பன்னருந்துதியாலேத்திவிடைகொடுபணிந்துபோவார். (௭௬)

தன்றொடக்கறுத்தநாதன்றாட்டொடக்குண்டுபோவார்
பின்றொடர்ந்தரசன்செல்லப்பெருந்தவர்நின்மினின்மி
னென்றனர்செலவுங்கூப்பிடெல்லைசென்றணியனாகிச
சென்றடிபணிந்துதென்னன்விடைகொடுதிரும்பினானே. (௭௭)

துறந்தவர்போகமீண்டுதொன்னகரடைந்துதென்ன
னறந்தருபங்கினானையடைந்துநான்பிரமபுநீட்டப்
புறந்தருகருணைவெள்ளம்பூரிப்பத்தாழ்ந்துநெஞ்ச
நிறைந்ததுவாய்கொள்ளாமனின்றெதிர்துதிப்பதானான். (௭௮)

கொச்சகக்கலிப்பா.

அடையாளம்படவொருவனடித்தகொடுஞ்சிலைத்தழும்புந்
தொடையாகவொருதொண்டன்றொடுத்தெறிந்தகல்லும்போற்
கடையானேன்வெகுண்டடித்ததைப்பிரம்புமுலகமெல்லா
முடையானேபொறுத்ததோவுனருமைத்திருமேனி. (௭௯)

கடியேறுமலர்மகன்மான்முதலாயகடவுளரும
படியேழுமளவிறந்தபலவுயிருநீயேயோ
முடியேறமண்சுமந்தாயமுதுகுதனிலடிபட்ட
தடியேனும்பட்டேனின்றிருமேனியானேனே. (௮௦)

கைக்குமருந்தின்சுவைபின்காட்டுமாறெனவினைக்கும்
பொய்க்குமருங்கலனாகிமண்ணாண்டுபுலைநரகந்
துய்க்குமருந்துயர்களைவான்மாறாய்நின்றுணையடிக்கே
யுய்க்குமருந்தவரிவரென்றறியாமையொறுத்தேனே. (௮௧)

பாதியுமையுருவானபரமேட்டியெனக்கிம்மை
யூதியமும்பரகதியுமுறுதியெனவிளைவிக்கும்
நீதியினான்மந்திரியாய்நின்னருளாயவதரித்த
வேதியரையறியாதேவெறுத்துநானொறுத்தேனே. (௮௨)

மாயாவிருத்தியினான்மாழாந்துமாதவரை
யாயாயொறுத்தேனருநரகத்தாழ்ந்துநான்

---

(௭௭) தொடக்கு - பாசபந்தம். (௮௧) வினை - கன்ம மலம். பொய் - மாயாமலம். (௮௩) மாழாந்து - மயங்கி.

வீயாமலின் றனையார்மெய்ம்மையெலாந்தேற்றியவென்
றுயானுய்தண்ணளிக்கென் றமியேன்செய்கைம்மாறே. (அங)

நின்னையுணர்ந்தவர்வேதநெறிவேள்விசெய் தூட்டு
மின்னமுதிற்கழிசுவைத்தோவிவளிடுமெபிட்டெவ்வுயிர்க்கு
மன்னவனேசெந் துவர்வாய்மலர்ந்தமுதுசெய்தனையா
லன்னையிலாவுனக்கிவளோரன்னையாயவந்தாளோ. (அச)

அன்றுசிறுதொண்டரிடு பிள்ளைக்கறியமுது
மென்றுசுவைதெரிந்தவேடனிட்டவூனுமபோ
னன்றுநரையாட்டிபிடுபிட்டுநயந்தருந்தி
யென்றுமடியார்க்கெளிவந்தாயெந்தாயே (அடு)

கரியாவும்பரியாக்கிநடத்திபுமம்பரமன்றித்
தரியாயான்றருதுகிலைத்திருமுடிமேற்றரித்துமறைக்
கரியாய்நீயென்பாசமறுக்கவருந்திருமேனி
தெரியாதேபரியானைத்கிளைந்திறுமாந்திருந்தேனே. (அசு)

விணசுமக்கும்புள்ளாய்விலங்காயசசுழன் றுமனம
புணசுமக்குஞ்சூழ்ச்சிவலியுடையபுத்தேளிர
மணசுமக்குமள்ளராயவந்திவரேவாக்ககாற
பணசுமக்குஞ்சொலலிபங்கனபாதமுடிகாணபாரே. (அஎ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

எனறுபலமுறையாலே துதித்தடைந்தோர்க் கன்பரிவரிவரைத்தேறி, னன்றுமிகப்பரபோகம் வீடுபெறவெளிதென்று நகைத்தார்வேந்த, னன்றுதிருப்பணிபூசை பிறவுநனிவளமபெருக்கி யழகார் வெள்ளி, மன்றுடையானடிக்கனபு முபிரக்கன்புஞ்சுரந்தொழுகி வாழுநாளில் (அஅ)

முன்புபெருந்துறையார்க்கு மடியார்க்குமறந்தெரிந்த முறையாலீட்டுந், தன்பொருள்போயுடன்பலவாய்த் தழைத்துவருபயனைபோற்றலையுவாவி, னன்பனிகான்மதிகண்ட வுவரியெனப்பலசெல்வ நாளுமோங்க, வின்புறுவான்சகநாத னெனுமகப்பெற்றின்பத்துளின்பத்தாழ்ந்தான். (அகூ)

அம்மகனைமுடிசூட்டி யரசாக்கிவாதவூ ரமைச்சர்சார்பான், மெய்ம்மைநெறிவிளங்கியிரு வினையொப்பிலான்கருணை விளைந்தநோக்

(அசு) அமபரம் - ஆகாயம். (அஎ) புள்ளாய் விலங்காய் என்றது - அன்னமும்பன்றியுமாய்த்தேடிய பிரமவிஷ்ணுக்களை.
(கூ0) வினையொப்பு - கன்மசத்துவம்.

கான், மும்மைமலத்தொடர்நீந்திச் சிவானந்தக்கடற்படிந்து முக்கண்மூர்த்தி, செம்மலர்த்தாணிழலடைந்தான் றிறலரிமர்த்தனனென்னுந் தென்பார்வேந்தன. (கூ0)

மேற்படி - வேறு.

வழுதியால்விடுக்கப்பட்டவாதவூர்முனிகடமைப்
பழுதிலாப்பாடல்கொள்வாரபதிபலபணிந்துபோந்து
முழுதுணர்மறையோர்வேள்விப்புகையணடமுடிகீணடேழ்
யெழுவடவரைபோற்றேன்றுமெழிற்றில்லைமூதூர்சேர்ந்தார். (கூக)

மேற்படி - வேறு.

வீதிதொறும்வீழ்ந்துவீழ்ந்திறைஞ்சியாலயத்தெயதிமெய்மையான
சோதியறிவானந்தசுடருருவாஞ்சிவகணத்தைதோய்ந்தமேனி
பாதிபகிர்ந்தவள்காணப்பரானந்தத்தனிக்கூத்துப்பயிலாநிற்கு
மாதியருளாகியவம்பலங்கண்டுகொந்தநேயமபோற்சார்ந்தார். (கூஉ)

அன்றுகுருந் தடியிலடி வைத்தாணடகோலமே யருளானந்த, மன்றினிடத் தெதிர்தோன்றி வாவென்பாரெனமூரன் மணிவாய் தோற்றி, நின்றதனிப்பெருங்கூத்தா நிலைகண்டாரஞ்சலித்தாநில மேல்வீழ்ந்தா. ரொன்றறியபுலன்கரண வழிநீந்திமெய்யன்பினுருவமானார். (கூ௩)

வண்டுபோற்புண்டரிக மலரிலவிளைசிவானந்த மதுவைவாரி, யுண்டுவாசகம்பாடி யாடியழலவெண்ணெயென வருகுந்தொண்டர், விண்டுழா வியகுடுமி மன்றுடையான றிருவாக்கானமிகுந்தநேயங், கொண்டுபோயக் குணதிசையி லருந்தவாவாழ தபோவனத்தைக் குறுகியங்கண. (கூ௪)

குறிகுணங்கள் கடந்தத்தனிக்கூத்தனுருவெழுத்தைந்தின்சொ டுவாளோசசிப், பொறிகரணங்காடெறிந்துவீசிமனப்புலந்திருத்திப்

(கூஉ) வீதிதொறும்வீழ்ந்து வீழ்ந்திறைஞ்சினனறது-திருவீதிகளிலுள்ள அந்தணா மூவாயிரவரும சிவகணநாதாகளாதலின.

(கூ௪) புண்டரிக மலர் எனறது - (பிரமாண்டமே பிரமபுரமெனவும் இப்பிரமாண்டத்தி லுள்ளிருக்கு நிலைவனம புண்டரிகமெனவும், சாந்தோக்கியவுபநிடதங்கூறலின) திலலைவனத்தை. வாசகமபாடி என்றது-கண்டப்பத்து எனனுந்திருப்பதிகமருளிசசெய்தமையை. (கூரு) கூத்தனுரு வெழுத்தைந்து எனறதை— ஆடுமபடிகேணல்லம்பலத் தானையனே, நாடுந் திருவடியிலேநகரம். கூடும் - மகரமுதரம் வளாதோள்சிகரம், பகருமுகம் வாமுடியபார்'' என்னும் உண்மைவிளக்கச செய்யுளானுணர்க. அருந்தாதருந்தல்-ஆன்மபோதவழிநினறு நுகர்தல்.

புனிதஞ்செய்து, நிறைசிவமாம் விதைவிதைத்துப் பசுபோகங்க ளைந்தருணன் னீகாலபாய. வறிவுருவாய் விளங்கதனிப் பரானந் தவமுதருந்தா தருந்திநின்றார் (கூரு)

மானிரையுங்குயவரியும்வந்தொருங்குநின் றுரிஞ்சமயங்குகானத் தானிரைகன்றெனவிரங்கி மோந்துநக்கானந்தவருட்கணணீரை க். கானிரைபுள்ளினம்பருகக் கருணைநெடுங்கடலிருக்கும் காட்சி போலப், பானிறவெணணீற்றனப ரசைவின்றிச சிவயோகம் பயி லுநாளில். (கூசு)

புத்தர்சிலரிலங்கையினும்போந்தூழவா பிரமெப்போ தவேக வித்தகரோடேழுநாளவரையறுத்துசூளொட்டிவிவாதஞ்செயவா ரித்தகையநாளேழில்யாமிவரைவேறுமெனுமெண்ணமபூணட சித்தமுடையவராகவவர்களவிலெழுந்தருளித்தேவதேவர் (கூஎ)

வாதவூரனைவிடுத்துவாதுசெய்வீரெனவிழித்துமறையோரந்தப் போதவேதியரைவனம்புகுந்தழைத்தாரப்போதுபொதுவிலாடும் வேதநாயகன்பணித்தவழிநின்றாரெதிரமறுப்பமீணடுபோந்து காதராகுலமூழ்கியிருந்தார்முத்தழனிமிதத துக்கலியைக்காய்வார் ()

பின்னுமவர்களவின்கண் மன்றுணடம்பிரியாதபெருமான்வந் து, முன்னவனைப்பெருந்துறையிற் குருந்தடியிலாட்கொண்ட மு றைபினுனு, மின்னிசைவணடமிழ் மணிபோற் பாடுங்காரணத்தா லும் யாமன்றிட்ட. மன்னியபேர்மாணிக்கவாசகனென் றழைமின் கள்வருவனென்றான். (கூகூ)

உறக்கமொழிந்தறவோர்சென் றவர்நாமமொழிந்தழைப்பவுண ர்ந்துநாத, னறக்கருணையிதுவோவென்றவரோடுமெழுந்துநகரடை ந்துமணனுந். துறக்கமுநீத்தருவருத்தார்மன்றுடுந் துணைக்கமலந் தொழுது மீண்டோர, நிறகனகமமணடபததிற புக்கிருந்தாரறிஞர் சூழா நெருங்கிச்சூழ. (௬00)

மேற்படி - வேறு.

தத்துநீர்க்கலத்திற்போந்தசீவரப்போர்வைதாங்கும்
புத்தரைவேறுவைத்துப்புகன்மினும்மிறையுநூலு
மத்தலைநின்றேரெய்துங்கதியுமென்றாழ்ந்தகேள்வி
மெய்த்தவநெறிமாணிக்கவாசகர்வினவினாரே. (௬0௧)

(கூசு) குயவரி - அரிவாள்போலும் வரிகளையுடையபுலி. இது உவமைத்தொகை நிலைக்களத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை நி லைத்தொடர். (கூஅ) காதரம் - அச்சம். ஆகுலம் - துன்பம். வேத நாயகன் பணித்த வழிநின்றார் என்றது-தில்லையிலிருக்கவென மு ன்னருளியவழி நிற்பவராதலின். (௬0௧) சீவரம் - கடுக்காயிற் றோ ய்த்த போர்வை ; (மரவுரி என்பதுமொன்று.)

கனவினுநீறுகாணுக்கைதவர்காட்சியானு
மனவனுமானததானுமவாசகபபெருமான்றம்மை
வினவியமூன்றுமுததேசாதியின்விதிகதாவேத
மனையவாகேட்டமூன்றுமறுவாதஞ்செய்துட்கொள்ளா. (க0உ)

இன்றிவாகக நுமானுதியெபபதென்னென்றுகாட்சி
யொன றுகொணடவாகடாமெயுடமபடன்மறுத்தார்காட்சி
யன்றியெ, ின்மையாலையநுமானவளவையாலு
நின்றதனாூ நகோணுதிகிறுத்தியமூனறுமெனறுர். (கOங)

பொன்றுகன்முகதியெனபார்பூசுாாபிரானைநோககி
யின்றமைககாட்சியெனருலவெனறனமென்றீராறு
னன்றுநுயகடடென்னையளவையானுட்டியெமமை
வெனறிமெனருரைநதுமவெனறவாமுறுவலசெயயா. (கOச)

பிறவியந்தகாககுவெயயோன்பேரொளிகாட்டலாமோ
மறைகளாலளவைதனுறநீரவயானமனததாலவாக்கா
லறிவருஞ்சோதியெஙகோனவன்றிருநீற்றுநதொணடின்
குறிவழியனறிககாறுஙகொள்கையானலலனென்றுர். (கOரு)

தோறமிலலாதாருஙகளசிவனுககுநதிருநீறறுககுந
தோறறமெப்படிதிட்டாநதஞ்சொலலுமினெனருர்தூயோர்
வேறறுமையறகாமினனேவிளககுதுமதனைநீஙக
டோறறபிமனுக்குததணடமயாதுகொலசொனமினென்றா. ()

செக்குரலிடையிட்டெமமைதிரிப்பது கணடமென்று
வெககராமபுகதாசாமேபிசைநதனரெரிவாயநாகக
கொக்கிறகணிந்தாரன்பருலர்ந்தகோமயகதைவாஙகிச
செககரநதழல்வாய்ப்பெய்துசிவந்திடவெதுப்பிவாஙகி. (கOஎ)

இவ்வணணமிருக்குமெஙகளிறைவணணவடிவுமந்தச
செவ்வணணமேனிபூதததிருவெணணீறதுவுமென்று
மெய்வ்வணணமுணாந்தவேதவிததகரவைமுன்காட்ட
வுய்வ்வணணமறியாமூடருள்ளமுமுயிருந்தோற்றுர். (கOஅ)

(கOஉ) காட்சியானு மனவநுமானததானும எனறது - புத்தசமயிகளுக்கு அளவைகளுளகாட்சியும் அநுமானமுமே யளவைகளாதலின. (அளவை-அளநதறியப்படுவது) உததேசாதியின் என்றது-உத்தேசம, இலக்கணம் சோதனைகளை. (கOங) எது என்றது- சகச ஏது, காரிய ஏது, அநுபலத்தி ஏதுக்களை. (கOச) அளவையால் என்றது-காட்சியளவையை. (கOரு) தோற்றம்-இயையு.

(கOஎ) எக்கர்-பொருதறெருழிலுடையவர்.

இங்கிவர்தோற்றவண்ணங்கேட்டவரிறப்பதின்பந்
தங்குவீடென்றுதேற்றுஞ்சமயத்திலாழ்ந்தவாத்திக்
கொங்கிவர்தாரான்மூங்கைக்குயிற்பெடையெனத்தானீன்ற
மங்கையைக்கொண்டுதில்லைமல்லன்மாநகரில்வந்தான். (கO௯)

யாவரேயாகவின்றிங்கென்மகண்மூங்கைதீர்த்தோ
ராவரேவென்றோரென்றூனுற்றவுமானம்பூண்டு
சாவதேமுத்தியென்பார்மணிமுதன்மூன்றுந்தங்க
டேவரேயென்றென்றுள்கிச்செய்பவுந்தீராதா. (ககO)

அந்தணர்பெருமான்முன்போயரசன்றன்மகளைபபோகட்
டிந்தநோய்நீரேதீர்க்கவேண்டுமென்றிரந்தானையன்
சுந்தரநாதன்மன்றுளாடியதுணைத்தாடன்னைச
சிந்தைசெய்தருட்கணோக்காற்றிருந்திழையவளைநோக்கா (ககக)

வேறுவேறிறைவன்கீதத்திவினாவுரையாகப்பாடி
யீறிலானன்பாகேட்கவிறைமொழிகொடுத்துமூங்கை
மாறினாள்வளவன்கன்னிமடவரலவளவனகண்டு
தேறினான்சிவனேயெல்லாதேவர்க்குந்தேவனென்று. (ககஉ)

பின்பரவாரம்பூண்டபிரானருள்விளையப்பாடு
மன்பரைமுனிவர்மூவாயிரவரையடியிற்றாழ்ந்து
முன்பவர்சொன்னவாறேமூர்க்கரைத்தடிந்துமன்று
ளின்பரைநடங்கண்டேத்தியிறைமகனைசவானான். (ககங)

மாசறுபணிபோற்பன்னாள்வாசகமாலைசாத்திப்
பூசனைசெய்துபன்னாட்புண்ணியமன்றுளாடு
மீசனதடிக்கீழெய்தியீறிலாவறிவானந்த
தேசொடுகலந்துநின்றார்சிவனருள்விளக்கவந்தார். (ககச)

மணசுமந்தபடலம் முற்றிற்று

ஆ படலம் எO - க்கு - திருவிருத்தம - ஙOகரு.

(கO௯) இறப்பதின்பம்தங்குவீடு என்று தேற்றுசமயம் என்றது-பஞ்சகந்தங்கெடுதலே இன்பமிக்க முத்திநிலையென்று தேற்றிய புத்தசமயத்தை. (ககO) மூங்கை - ஊமை.

(ககஉ) இறைமொழி - விடை. மூர்க்கர் - அறிவிலிக ளாகிய புத்தர்கள்.

சிவமயம்.

அறுபத்திரண்டாவது,

பாண்டியனசுரந்தீர்த்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வானலமுதமதிமுடிமேன்மதுரைப்பெருமான்மண்சுமந்து
தேனலமுதவாசகரைக்கதியில்விடுத்ததிறமிதுமேற்
பானன்மணிவாய்க்கவுணியனைவிடுத்துசசமணர்படிற்றொழுகுங்
கூனல்வழுதிசுரந்தணித்தாட்கொண்டகொள்கைகூறுவாம். (௧)

வாகுவலத்தான்சகநாதவழுதிவேந்தன்மகன்வீர
வாகுவவன்சேய்விக்கிரமவாகுவவன்சேய்பராக்கிரம
வாகுவனையான்மகனசுரதமாறனனையான்றிருமைந்தன்
வாகுவலத்தான்மறங்கடிந்துமணஞனைங்குங்குமத்தென்னன். (௨)

அன்னான்குமரன்கருப்புரபாண்டியனுமவன்சேயகாருணிய
மன்னுமவனறன்மகனபுருடோத்தமனுமவன்றனமகனுகு
மின்னார்மௌலிசசத்துருசாதனபாண்டியனும்விறல்வேந்த[ன்.
னின்னான்மகனகூனபாண்டியனு மிவனரேள்வலியாலிசைமிக்கா

திணடோள்வலியாற்குடநாடர்செமமறனையுமாரலங்கல்
வணடோலிடுதாரிரவிகுலமருமானறனையுமலைந்துபுறங்
கணடோகுடைக்கீழ்நிலமுனறுங்காவலபுரிந்துகோலோச்சிப்
புணடோயகுருதிமறககன்னிப்புகழ்சேலவழுதிநிகழ்நாளில். (௩)

விண்டுழாவுங்கைம்மாவும்வெறுக்கைக்குவையுமணிக்குவையும்
வண்டுவீழுந்தாரளகவல்லியாயமொடுநலகிக
கணடுகூடற்கோமகனைக்காலிலவீழ்ந்துதன்னுடு
பண்டுபோலக்கைககொணடுபோனன்றேனாபனந்தாரான். (௫)

சென்னிகோனுந்தானீன்றதிலதப்பிடியையுலகமெலா
மின்னிக்கோதிலபுகழொளிபாலவிளககுஞசைவமணிவிளக்கைக்

(௧) அல-இருள். பாலநலமணிவாய-பால் மணநகமழும மிகவு மழகிய திருவாய. கவுணியன்என்றது - கவுணியர் கோத்திரோற்ப வராகிய ஆளுடையபிள்ளையாரை கூனலவழுதி-கூன்பாணடியன்.

(௨) வாகுவலம்-புயவலி. (௩) குடம-மேறகு. குடநாடர் செம் மல் என்றது—சேரனை. இரவிகுலமருமான் - சோழன். மறக்கன் னி-வீரலக்குமி. (௫) ஆயம்-மகளிர்கூட்டம். (௬) திலதப்பிடி-இ து இல் பொருளுவமையில்வந்த ஆகுபெயர். வன்னிக்கோ - தீக் கடவுள்.

கன்னிக்கோலமங்கையருக்கரசிதன்னைக்கௌரியர்க்கு
வன்னிக்கோமுன்மணம்புணர்த்திவாங்கினான்றன்வளநாடு. (சு)

மேற்படி - வேறு.

வளவர்கோன்செழியன்கற்பின்மங்கையர்க்கரசியாருக்
களவறுநிதியஞ்செம்பொற்கலிங்கமுமணியுமபோகம
விளைநிலமனையவாயவெள்ளமும்பிறவுந்தென்ன
னுளமகிழ்சிறப்பவேந்தர்வரிசையாலுதவிப்பின்னர். (எ)

கோதறுகுணத்தின்மிக்ககுலசசிறையென்பானங்கோர்
மேதகுகேள்வியானைவிடுத்தனன்மீனடுதென்னன்
காதலியோடுமாயக்கடவுள்செம்பதுமக்கோயின்
மாதரைமணந்துசெல்வான்போல்வந்துமதுரைசேர்ந்தான். (அ)

மலர்மகணமார்பன்பொன்னிமன்னவன்பயந்ததெய்வக்
குலமகளுடனேவந்தகுலசசிறைகுணனுங்கேள்வித
தலைமையுமதியுமிக்கதன்மையுந்தூக்கிநோக்கி
கலமலியமைச்சனுக்கினானிலம்புரக்குநாளில். (கூ)

வல்வினைவலியான்மெய்யில்வலியகூனடைந்தான்போலக
கொல்வினையிலராய்வஞ்சங்கொண்டுழன்றுடுத்தபாசம்
வெல்வினையறியாநக்கன்வேடர்சொல்வலையிற்பட்டு
நல்வினையுதவாததென்னனுன்மறையொழுககநீத்தான். (கo)

போதவிழ்தாரானக்கர்புன்னெறியொழுககம்பூணடோ
னுதலிற்கன்னிநாடுமமணிருணைமூழ்கிப்பூதி
சாதனநெறியாஞ்சைவசமயமுமுநதிசசெல்வ
மாதவநெறியுங்குன்றமறைந்ததுவேதநீதி (கக)

பறிபடுதலையுமபாயினுடுகைகையுமபாசிப்பல்லு
முறிபொதிகலனுமத்திநாத்தியென்றுரைகருநாவு
மறிவழியுளம்போலணறறழிந்தவெறறமையுங்கொணடு
குறிகெடுமணங்குசூழ்ந்தாங்கமணிறைகொணடதெங்கும். (கஉ)

(எ) பொற்கலிங்கம்-பீதாம்பரம். (அ) மாயககடவுள் என்றது-திருமாலை. செம்பதுமக்கோயின் மாதர் - செந்தாமரை யென்னுங் கோயிலில் வசிக்குந் திருமகள்.

(கூ) மலர்மகண் மார்பன்-திருமாலையொத்த பாணடியன்.

(கo) வெல்வினை என்றதில், வினை-சற்கருமங்களை யுணர்த்தி நின்றது. நக்கன்-அருகன். மாதவநெறி என்றது-சிவபுண்ணியவழியை. (கக) வேதநீதி-சிவாகமம்.

(கஉ) கலன் - கமண்டலம். அத்திநாத்தி - சுவர்க்கம், நரகம், கருத்தா இம்மூன்று பொருள்களையு மில்லையெனல். குறிகெடு மணங்கு - பொலிவழிந்த மூதேவி.

அருந்தமிழ்ப்பாண்டிவேந்தர்க்குறுதியாவாக்கஞ்செய்யு
மருந்தினிற்சிறந்தகற்பின்மங்கையர்க்கரசியாரும்
பெருந்தகையமைச்சுநீரிற்குழைத்தன்றிப்பிறங்கப்பேறு
தருந்திருநீறிடாராய்ச்சிவனடிசசார்பினின்றார். (௧௩)

பொய்யுரைபிதற்றுமிந்தப்புன்சமணகளைகட்டெண்டு
மெய்யுரைவேதநீதிவியன்பயிர்தலைசெய்தோங்கச்
செய்யுநரெவரேயென்றுசிந்தையிற்கவலைபூண்டு
கையுநராகிக்கூடலுதனைவணங்கப்போனார். (௧௪)

பேதுற்றமுனிவர்ககன்றுபெருமறைவிளக்கஞ்செய்த
வேதத்தினபொருளேயிநதவெஞ்சமணவலையிற்பட்டுப்
போதத்தையிழந்தவேந்தன்புநதியைமீட்டிப்போதுன்
பாதத்திலடிமைகொள்வாயென்றடிபணியுமெல்லை. (௧௫)

வேதியனொருவன்கணடிவேடமுமபூணடோன்மெய்யிற்
பூதியன்புணடரீகபுரததினும்போந்தோன்கூட
லாதியைப்பணிவான்வந்தான்மங்கையாககரசியாரு
நீதியவமைசசரேறுநேர்படவவனைநோககா. (௧௬)

எங்கிருந்தந்தணளீர்வந்தனிரென்றாராய்ந்த
புங்கவன்சென்னிபொன்னிநாட்டினும்போந்தேனென்று
னங்கவரங்குண்டானபுதுமையாதறைதிரென்றார்
சங்கரற்கன்புபூணடோனுணடென்றுசாற்றுகின்றான். (௧௭)

ஏழிசைமறைவலலாளர்சிவபாதவிதயரென்னக்
காழியிலொருவருள்ளார்காரமணகங்குல்சீப்ப
வாழியிலிரவியென்னவொருமகவளித்தியன்ன
வூழியிலொருவன்றளையுள்கிகோற்றெழுகின்றார். (௧௮)

ஆயமாதவர்பாலீசனருளினுலுலகமுய்யச
சேயிளங்கதிரபோலவந்தானசெலவனுககிரணடாணடெல்லை
போயபினமூன்றுமாணடிற்பொருகடன்மிதந்ததோணி
நாயகன்பிராட்டியோடும்விடையினமேனடந்துநங்கை. (௧௯)

(௧௩) மருந்து - அமுது குழைததன்றிப் பிறங்கப்பேறுதருந் திருநீரிடாராய் என்றது–பாணடியனுக்கஞ்சி விதிப்படி நீரிற்குழைத்தணியாமல மறைவுபட அணிந்துவந்தன ரென்பதை விளக்கி

(௧௮) ஊழியிலொருவன் என்றது - மஹாப்பிரளய காலத்தில், சராசரப்பொருள்களை. தன்சத்தியா லொடுக்கி நின்றவராதலின். காழி-இது காளி என்னும நாகம் பூசிததலவந்த காரணப்பெயர்.

(௧௯) பொருகடன்மிதந்த தோணி என்றது - மகாப்பிரளயகாலத்தில் சீகாழி தோணியாக மிதந்தமையை.

திருமுலைப்பாலினேடுஞானமுந்திரட்டிச்செம்பொற்
குருமணிவள்ளத்தேந்திக்கொடுப்பவப்பாலன்வாங்கிப்
பருகியெண்ணிறந்தவேதாகமமிவைபற்றிச்சார்வாய்
விரிகலைபிறவுமோதாதுணர்ந்தனன்விளைந்தஞானம். (உ0)

நம்பந்தமறுப்போன்ஞானநாயகன்ஞானத்தோடு
சம்பந்தஞ்செய்யுஞானசம்பந்தனாகநாவில்
வம்பந்தமுலைமெய்ஞ்ஞானவாணியுங்காணிகொள்ள
வம்பந்தமறைகளெல்லாமருந்தமிழாகக்கூறும். (உக)

கரும்பினிற்கோதுநீத்துசசாறடுகட்டியேபோல்
வரம்பிலாமறையின்மாண்டபொருளெலாமாணத்தெள்ளிச
சுரும்பிவர்கொன்றைவேணிப்பிரானிடந்தோறும்போகி
விரும்பியதென்சொன்மாலைசிவமணம்விளையசசாத்தி. (உஉ)

பருமுத்தமுலையாள்பங்கனருளினுறபசும்பொற்றாளந்
திருமுத்தின்சிவிகைகாளந்தெணமுந்தின்பந்தரின்ன
நிருமித்தவகைபோற்பெற்றுப்பாலையைநெய்தலாக்கிப்
பொருமுத்தநதிசூழ்வீழிப்பொறபடிக்காசுபெற்று. (உங)

அருமறைவணங்குங்கோயிற்கதவிணையடைக்கப்பாடிப்
பரனுறைபதிகளெங்குந்தொழுதனர்பாடிப்பாடி
வருமவர்நுங்களுட்டுவெண்ணங்களும்வருவரென்றுந்
தருமநூலணிந்ததெய்வததாபதனசாற்றலோடும. (உச)

கற்பலர்கொடியன்னருந்தென்னவன்கணபோல்வாரு
மற்புரையமண்பேயோட்டியன்றுதங்கோமானமெய்யிற்
பொற்புறநீறுகணடுபூதிசாதனத்தாலெய்துஞ்
சிற்பரவீடுகெண்டமகிழ்சசியுட்டிளைத்தோரானர். (உரு)

தங்கள்போர்தீட்டியோலைவிண்ணப்பஞ்சண்பைநாடர்
புங்கவர்க்குணர்த்தவந்தப்பூசுரன்கையிற்போக்கி

(உ0) சார்வாய்விரிகலை என்றது—காருடம், தக்கிணமுதலிய ஆகமாங்கங்களும், சிகிச்சை, கற்பசூத்திர முதலியவேதாங்கங்களும், வழிநூலாகிய உபாகமம், மிருதி, புராணங்களுமாகியவற்றை.

(உக) வம்பு அந்தம்-கச்சினழகு. அம் பந்தம் என்றதில்-பந்தம் வேதத்தினேருறுப்பு. (உச) மறைவணங்குங்கோயில் - வேதாரண்யம். தருமநூல் - வேதம்விதித்த தருமநெறியாற்பூண்ட உபவீதம்.

(உரு) கொடியன்னார் என்றது-மங்கையர்க்கரசியாரை. தென்னவன் கண்போல்வார் - குலச்சிறையார். சிற்பரவீடு-ஞானமயமாகியபரமுத்தி. (உகூ) சண்பைநாடர் - ஆளுடைய பிள்ளையார். சண்பை-சீகாழி.

மங்கையர்க்கரசியாருமரசற்குமருந்தன்னானு
மங்கயற்கண்ணிகோனைப்பணிந்துதம்மகத்திற்புக்கார். (உசு)

பண்படுவேதசெல்வன்வல்லைபோய்ப்பழனவேலிச்
சண்பையாபிரானைக்கண்டுபெறியுண்டதலைகளெல்லாம்
புண்படத்திரியுமங்கையர்பொய்யிருள்கடந்தார்தந்த
வெண்படுமோலைகாட்டிப்பாசுரமெடுத்துச்சொன்னான் (உஎ)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

வெங்குருவேந்த ரடிபணிந்தடியேன் குலச்சிறைவிளம்பும் வி
ண்ணப்ப, மிங்கெழுந்தருளிச் சமணிருளொதுக்கி யெம்மிறைமகற்
குநீறளித்துப், பொங்கிருமபணைசூழ் தென்றமிழ்நாட்டைப் பூதிசா
தனவழிநிறுத்தி, யெங்களையாக்க வென்றபாசுரங்கேட் டெழுந்த
னர் கவுணியர்க்கிறைவர். (உஅ)

ஆங்காதிதுவென் றேறுவாரநாவுக்கரையாநீசிறியவரவரோ,
பாதகமனுசார றமமொழிப்பனாட் பழகியவெனையவர்செய்த, வே
தனையளந்து கூறுவதெனனை விடுகதில்லமமவோவுமக்கிப், போ
துநாளகோள்கள் வலியிலவென்னப புகலியர்வேந்தரும் புகல்வார்.

எந்தையெம்பெருமா னருளிலார்போல வின்னணமிசைப்ப
தெனவர்செய், வெந்தவேதனையி னுய்த்தீர்நாள்கோள் விலங்குபு
ள்ளவுணர்பேய்பூத, மந்தமிலபலவு மம்மையோடப்ப னணையான
டப்பனவவர்கஞ், சிந்தையேகோயில கொண்டுவீற்றிருப்பத் தீங்கி
ழையாவென வெழுந்தார். (௩0)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மாமுரசொலிப்பசசங்ககாகளம்வாயவிட்டேங்கச
சாமரைபனிப்பமுத்தின்பந்தரிற்றரளதெய்வக்
காமருசிவிகைமேற்கொண்டமணிருள்கழுவுஞ்சோதி
யாமெனநெறிகொண்டீசனிடந்தொறுமடைந்துபாடி. (௩க)

செம்பியனாடுநீங்கித்தென்னவனாடுநண்ணி
வெம்பியசுரமுமுல்லைப்புறவமுமேகவில்லைத
தும்பிகைநீட்டிவாங்குமலைகளுந்துறந்துபாகத
தம்பிகையுடையான்கூடனகர்ப்புறனணுகச்செல்வார். (௩உ)

புண்ணியநீற்றுத்தொண்டர்குழாத்தினுட்புகலிவேந்தர்
நண்ணியசிவிகைமீதுநகைவிடுதரளப்பந்தர்

(உஅ) வெங்குரு - சீகாழி.

கண்ணியதோற்றந்தீம்பாற்கடல்வயிறுதித்துந்தீர்ந்து
விண்ணியன்முழுவெண்டிங்கள்விளக்கமேயொத்ததன்றே. (௩௩)

தேமடுகுமுதச்செவ்வாய்ச்சிரபுரச்செல்வர்முன்னம்
போம்பரிசனத்தாரதமிறபொன்னெடுஞ்சின்னமார்ப்போர்
தாம்பரசமயசிங்கஞ்சமணிருள்கிழியப்பானு
வாம்படிவந்தானென்றென்றார்த்தெழுமோசைகேளா. (௩௪)

நின்றுண்டுதிரியுங்கையரெதிர்வருதுநீவிர்நுங்கள்
கொன்றறஞ்சொன்னதேவைக்கும்பிடவந்தாலிந்த
வென்றிகொள்சின்னமென்கொலவீறென்கொல்யாரைவென்றீ
ரென்றனர்தடுத்தாரென்றுமீறிலானடியார்தம்மை. (௩௫)

மாமதமொழுகச்செல்லுந்திண்டிறன்மதத்தவேழந்
தாமரைநூலாற்கட்டத்தடைபடவற்றேகொற்றக்
காமனைமுனிந்தார்மைந்தராகயவர்தந்தடையைநீத்துக்
கோமணிமாடமூதூரடைந்தரன்கோயில்புக்கார். (௩௬)

கைம்மலைசாபந்தீர்த்தகருணையங்கடலைத்தாழ்ந்து
மும்முறைவளைந்துஞானமுகிழ்முலைப்பாலினோடு
செம்மணிவள்ளத்தீந்ததிருவொடுந்தொழுதானந்த
மெய்ம்மையவெள்ளத்தாழ்ந்துநின்றனர்வேதச்செல்வர். (௩௭)

மறைவழிநின்றுநின்னைவந்திசெய்துய்யமாட்டா
நிறைவழிவஞ்சநெஞ்சச்சமணரைநெறிகளெல்லாஞ்
சிறைபடவாதுசெய்யத்திருவுள்ளஞ்செய்திகூற்றைக்
குறைபடவுதைத்தோயெனறுகுறித்துரைபதிகம்பாடி. (௩௮)

வேண்டுகொண்டருளைப்பெற்றுமீளுமப்போதுகண்டு
மூண்டவைம்பொறியும்வென்றவாகீசமுனிகளென்ன
வாண்டளொரொருவர்வேண்டவவர்திருமடத்திலன்பு
பூண்டெழுகாதலோடும்போயினர்புகலிவேந்தர். (௩௯)

---

(௩௩) தீர்ந்து-நீங்கி. விளக்கம் - தோற்றம்.

(௩௪) பரசமய சிங்கம் - பரசமயகோளரி. (௩௫) 'கொன்றறஞ் சொன்னதேவை என்றது - உயிர்களனைத்தையுங்கொன்று தருமங் கூறிய கடவுளென இழிவுபடுத்திக் கூறியபடி.

(௩௬) காமனைமுனிந்தார் மைந்தர் என்றது-சிவகுமாரராகிய இளையபிள்ளையாரே ஆளுடையபிள்ளையாராக வந்தமையின்.

(௩௭ கைம்மலை என்றது-வெள்ளையானையை. திரு என்றது உமாதேவியாரை.

(௩௯) வாகீசமுனிகளென்றது-ஆளுடைய வரசினை.

அங்கெழுந்தருளியெல்லினமுதுசெய்திருப்பவற்றைக்
கஙகுல்வாயமணர்செய்யுஙகருதருளுசெயலுந்தஙகண்
மஙகலமரபின்வந்தாள்வருததமுஙகாணவஞ்சிச
செஙகதிரவன்போயமேலைசெழுஙகடலவெள்ளத்தாழ்ந்தான். ()

மாறுகொளவுணர்செய்யுமவஞ்சனைக்கிடனுயொதது
வேறறநட்புச்செய்வான்வந்தெனவிரிந்தகஙகு
லீறரமுளைததவான்மீனினமவர்பறித்தசென்னி
யூறுபட்டெழுந்தமொக்குளொத்தவக்கஙகுலெல்லே. (சக)

கலிநிலைததுறை.

வைதிகத்தனியிளஞ்சிறுமடஙகலேறடைந்த
செய்தியைதெரிநதயன்மலையிடஙகளிறறிரண்ட
கைதவத்தவெணணுயிரஙகயவருமொருஙகே
யெய்திமுத்தமிழ்விரகாமேற்பழிததழலிழைததார். (சஉ)

மெய்யில்சிந்தையாரத்தழறகடவுளைவிளிததாங
கெய்தியெமபகையாயினேரிருக்கையையமுது
செய்துவாவெனப்பணிததனாசிறுவிதிமகத்துக
கையிழந்தவன்செல்லுமோவஞ்சினன்கலஙகி. (சங)

ஈனர்தாஞசடததீயினையெடுததனரோங்கி
ஞானபோனகர்மடததினிறசெருகினர்நந்தா
தானதீப்புகையெழுவதையடியவர்கணடு
வானநாயகன்மைந்தருக்குணர்ததினர்வல்லே. (சச)

சிட்டர்நோக்கியததீயினைதென்றமிழ்ககூட
லட்டமூர்த்தியையங்கிருந்தருமறைப்பதிகந்
துட்டாபொய்யுரைமேறகொணடுதொனமுறைதுறநது
விட்டவேந்தனைப்பற்றெனப்பாடினர்விடுததார். (சரு)

(சO) மஙகலமரபினவந்தாள என்றது-பாணடிமாதேவியாரை.

(சக) வான்மீன் - நட்சத்திரம். ஊறுபட்டெழுந்தமொக்குள்-புண்பட்டெழுந்த கொப்புளஙகள

(சஉ) கைதவம் - வஞ்சனை. பழிததழல் - அபிசாரவேள்வி.

(சங) சிறுவிதி - தக்கன். (சச) சடத்தீ - கட்புலஙகளுக்குத் தோன்றுந்தீ. ஞானபோனகர் - சிவஞானத் திருவமுதுசெய்தபிள்ளையார். (சரு) சிட்டர் - மேலானவர். தொன்முறை - தொன்றுதொட்டுவந்த மநுநூன்முறை.

அடுத்ததக்கணத்தரசனைவெப்புநோயாகித்
தொடுத்ததிட்டபல்கலன்களுந்துகளெழப்பனிநீர்
மடுத்தசாந்தமுங்கலவையுமாலையுங்கருகப்
படுத்தபாயலுஞ்சருகெழப்புரவலன்பதைத்தான். (௪௬)

வளவர்கோன்றிருமடந்தையுமந்திரேறுந்
தளாவடைந்துநன்மருத்துநூல்விஞ்சையர்தமைக்கூய்ப்
பளகில்பன்மருந்தருத்தவுமபார்வையினாலும்
விளைவதேயன்றிவெஞ்சுரந்தணிவதுகாணார். (௪௭)

சவலைநோன்புழந்திமமையுமறுமையுஞ்சாரா
வவலமாசரைவிடுத்தனரனைவருமபார்த்துத
தவவலத்தினுமருந்தினுந்தணிந்திலதாகக்
கவலையெய்தினாரிருந்தனர்விடுந்துங்குல். (௪௮)

வட்டவாழியொன்றுடையரோப்பரிதிதனமருமான்
பெட்டகாதல்கூர்மருகனைபபறறியபிணிகேட்
டிட்டகாரிருளெழினியையெடுத்தெடுத்தங்கை
தொட்டுநோக்குவான்வகனெனத்தொடுகடன்முளைத்தான். (௪௯)

வாலிதாகியசைவவான்பயிரினைவளர்ப்பான்
வேலிதாகியோரிருவருமவேந்தனைநோக்கிக்
காலபாசமுஞ்சுடுமிநோயருமறைகாழிப்
பாலராலன்றிதீர்த்திடப்படாதெனப்பகர்ந்தார். (௫௦)

பொயயர்சாரபினைவிடாதவனீநகுநீபுகன்ற
சைவர்நீறிட்டுப்பாரப்பதுதகுவதோவென்ன
வையநீயெனைத்திறத்தினலாயினுநோய்தீர்ந்
துய்யவேணடுமேயிதனில்யாதுறுதியென்றுரைத்தார். (௫௧)

அழைமினீணடெனவரசனுமிசைந்தனனார்வந்
தழையுமந்திரத்தலைமகன்றனிநகரெங்கும
விழவுதுங்கநன்மங்கலவினைகளால்விளக்கி
மழலையின்றமிழ்விரகர்தம்மடத்தில்வந்தெய்தா. (௫௨)

(௪௬) வெப்புநோய் - சுரநோய். (௪௭) மருத்துநூல - ஆயுள் வேதம். பார்வை என்றது-உபசரிப்பினை.

(௪௮) சவலைநோன்பு - பயனில்லாத தவம். அவலம்-வலியின் மை. மாசு - குற்றம். (௪௯) பரிதிதன் மருமான்-சோழன். எழினி-திரை. (௫௦) இருவராவார் - பாண்டிமாதேவியாரும், குலச்சிறை யாரும். (௫௨) மந்திரம் - ஆலோசனை. தமிழ்விரகர் என்றது-ஓதா தே முத்தமிழிலும் பேரறிவுடையா ராதலின்.

அன்றுகேள்வியாலருந்தியஞானவாரமுதை
யின்றுகண்களாலுண்டுகண்பெற்றபேறெய்திச்
சென்றிறைஞ்சினனெழுந்திருந்தீயமணசூழ்ச்சி
வென்றசிந்தையீரென்றனர்பூந்தராய்வேந்தர் (ருங)

நன்றிருந்தனிரேயெனநகைமலர்த்தடந்தார்
வென்றிமீனவன்கற்பினார்தம்மையும்வினவ
வென்றுநும்மருளுடையவர்க்கெவன்குறையென்று
வொன்றுகேண்மைகூரன்பினரிதனையுமுரைப்பார். (ருச)

கையர்மாளவுநீற்றினாற்கவுரியன்றேய
முய்வதாகவுமின்றுநும்மருளினாலொலிநீர்
வையைநாடன்மேல்வெப்புநோய்வந்ததாலதனை
யையதீர்த்திடல்வேண்டுமென்றடியில்வீழ்ந்திரந்தார் (ருரு)

இரந்தவன்பருக்கன்னதாகென்றருள்சுரந்து
பரந்தநித்திலயானமேற்பணிக்கதிர்மருமான்
சுரந்தணிப்பலென்றேகுவாரனைத்துமெய்ச்சுருதி
புரந்தளிப்பவர்பாண்டியன்கோயிலிற்புகுவார். (ருசு)

வாயிலெங்கணுந்தூபமுமங்கலவிளக்குந்
தோயகும்பமுங்கொடிகளுஞ்சுண்ணமுந்துவன்றிச்
சேயகாகளவொலிமன்னன்செவிப்புனல்சுவைப்பக்
கோயிலெய்தினரமணர்தங்கோளரியனையார். (ருஎ)

காவலோன்மருங்கிட்டதோர்கதிர்மணித்தவிசின்
மேவினாரவர்நோக்கினன்மீனவனெளிந்து
வாவிதாழ்செழுந்தாமரையெனமுகமலர்ந்து
பாவியேன்பிணிதணித்தெனைப்பணிகொண்மினென்றான். (ருஅ)

புலைத்தொழிற்குவித்தாயினோர்கேட்டுளையபுழுங்கிக்
கலைத்தடங்கடனீந்தியகாவலோயுன்றன
வலைப்புறத்துநோய்வரையுமற்றைநோயெமையுந்
தொலைத்திடப்பணியென்றனர்கைதவன்சொல்வான். (ருகூ)

அனையசெய்திரென்றிசையுமுன்சமணருமசோகன்
றனைநினைந்துகைப்பீலியாற்றடவியுங்கரத்துக்

(ருங) பூந்தராய் - சீகாழி. (ருரு) கையர் - கீழ்மக்களாகியசமணர். (ருசு) யானம் - சிவிகை. பனிக்கதிர் - சந்திரன்.

(ருஎ) தோயம் - நீர். சேயகாகளம் - திருப்பொற் சின்னம்.

(ருகூ) புலைத்தொழில்-இழிதொழில். (சுo) அசோகன்-அசோகமர நிழலில் வசிக்கும் அருகன். பீலி-மயிலிறகு.

கனைகொளாலிநீர்சிதறியுசெய்சொரிகனல்போற்
சினவிமேலிடக்கண்டனர்தீர்ந்திடக்காணூர். (௬0)

தீயர்மானமிக்குடையராய்ச்செருக்கழிந்திருப்ப
பாயகேள்வியோர்புண்ணியப்பையுணீறள்ளிக்
காயுநோயதுதணிதரிடக்கருதினாரதனை
மாயநீறெனவிலக்கினார்மாயைசெய்தழிவார். (௬௧)

அண்டநாயகன்றிருமடைப்பள்ளிநீறள்ளிக்
கொண்டுவாருமென்றருமறைக்கவுணியர்கூறக்
கண்டுகாவலனேவலர்கைகொடுவந்தார்
வண்டுலாவுதார்வழுதிநோய்தணிப்பவர்வாங்கி. (௬௨)

மருந்துமந்திரம்யாவையுமறையுரைப்பதுவும்
பொருந்துமின்பவீடளிப்பதும்போகமும்பொருளுந்
திருந்துமாலவாயரன்றிருநீறெனச்செப்பி
யருந்துமின்னமுதனையசொற்பதிகமதறைந்து. (௬௩)

மெய்யிலிட்டனர்வருடலும்வெஞ்சுரந்துறந்த
மையில்சிந்தையோரவெகுளியிற்றணிந்ததுவாசஞ்
செய்ததண்பனிநீர்விரைச்சந்தனந்திமிர்ந்தா
லெய்துதண்மையதாயினதிறைவலப்பாகம் (௬௪)

பொழிந்ததண்மதுத்தார்புனைபூழியர்கோனுக்
கிழிந்தசெய்கையாகைதொடவெரியிடுசுரத்தாற்
கழிந்ததுன்பமுங்கவுணியர்கைதொடச்சுரந்தீர்ந்
தொழிந்தவின்பமுமிருவினையொத்தபோலொத்த. (௬௫)

ஐயவிச்சுரமாற்றரிதாற்றரிதென்று
வையைநாடவன்வலமணமாசுதீர்ந்தடியே
னுய்யவேண்டுமேலதனையுமடிகளேயொழித்தல்
செய்யவேண்டுமென்றிரந்தனன்சிரபுரக்கோனே. (௬௬)

பிள்ளையாரிடப்பாகமும்பண்டுபோற்பெருமான்
வெள்ளைநீறுதொட்டங்கையானீவமுன்மேனா
ளுள்ளகூனுடுவெப்புநோயொழிந்துமீனுயர்த்த
வள்ளன்மாசறக்கடைந்தவிணமணியெனப்பொலிந்தான். (௬௭)

---

(௬௧) பாயகேள்வியோர்-பிள்ளையார். புண்ணியப்பை - விபூதிப்பை. (௬௩) பதிகம்என்றது 'மந்திரமாவதுநீறு'' என்னுந்திருப்பதிகத்தை. (௬௪) மை-குற்றம். ௬௫) கழிந்த-மேலிட்ட; கழி - மிகுதி. (௬௭) உள்ளகூனுமென்றது - கூன் இடப்பாலுள்ளதாதலின்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அன்னதொருகாரணத்தாற் சவுந்தரியபாண்டியனென் றாகிய ன்ன, தென்னவர்கோன் கவுணியர்கோன்றிருநோக்காற் பரிசத்தா ற்றெருட்டும்வாக்காற், பொன்னடிதாழ்ந் தைந்தெழுத்து முபதே சப்பேறடைந்து பொலிவால்வஞ்சர், துன்னமணர்நெறியிகழ்ந்து தொல்வேத நெறியடைந்து தூயனானான்.

பாணடியன்சுரந்தீர்த்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகு படலம் எக - க்கு - திருவிருத்தம் - ருகஎரு.

அறுபத்துமூன்றாவது,

சமணரைக்கழுவேற்றியபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பஞ்சவனடைத்தநோயைப்பாலறுவாயர்தீர்த்து
நஞ்சணிகண்டனீறுநல்கியவண்ணஞ்சொன்னே
மஞ்சலராகிப்பின்னும்வாதுசெய்தடங்கத்தோற்ற
வஞ்சரைக்கழுவேறிட்டவண்ணமுஞ்சிறிதுசொல்வாம். (க)

தென்னவன்றேவியாருமமைச்சருட்சிறந்தசிங்க
மன்னவன்றானுங்காழியந்தணரடியிலவீழ்ந்தெம
மன்னவன்வெப்புநங்கூனுமபாசமுமாறறினீமீ
ரின்னமுமடியேம்வேண்டுங்குறைசெய்யத்தக்கதென்றார். (உ)

கன்னிநாடெங்குமிந்தக்காரமணகாடுமூடித
துன்னினவிதனையின்னே துணிததிடலவேணடுமென்று
ரன்னவராலவாயார்திருவுளமறிவேனென்று
வுன்னியமனத்தராகியொய்யெனக்கோயில்புக்கார். (ங)

அவ்விருவோருங்கூடவடைந்துபொற்கமலம்பூத்த
திவ்வியதீர்த்தந்தோய்ந்துசேனெடுங்கணணிபாக
னவ்வியக்கமலச்செங்கைநாதனைததாழ்ந்துவேந்தன்
வெவ்வியவெப்புநீத்தார்தொழுதிதுவினவுகின்றார். (ச)

(சுஅ) நோக்கு, பரிசம், வாக்கு என்றது - சட்சுதீட்சை, ஸ்ப ரிசதீட்சை, வாசக தீட்சைகளை. (க) பாலறுவாயர் - சிவஞானப் பாலி னறுமணங்கமழும் திருவாயினையுடைய பிள்ளையார்.

(ச) நவ்வி - மான்.

காயமேயொறுத்துநாளுங்கைதவம்பெருகநோற்கும்
பேயரையிம்மையோடுமறுமையும்பேறற்றாரை
நீயுரைசெய்தவேதவேள்வியைநிந்தைசெய்யுந்
தீயரையொறுத்தல்செய்யத்திருவுளஞ்செய்தியென்றார். (௫)

வெம்மதவேழங்காய்ந்தவிடையவர்விசும்பிற்சொல்வா
ரெம்மனோராவீர்நுங்கட்கிசைந்ததேயெமக்கும்வேண்டுஞ்
சம்மதமதனால்வெல்லத்தக்கவராகநீரே
யம்மதமுடையார்தோற்கத்தக்கவராகவென்றே. (௬)

எம்மொழிதேறினீர்போயிறைமகனவையத்தேறிச
செம்மையிலாரைவாதுசெய்திர்நீரவையாதோற்று
வெம்முனைக்கழுவிலேறிவிளிகுவரென்னக்கேட்டு
மைம்மலிகளத்தானைந்தர்தொழுதும்தம்மடத்திறபோனார். (௭)

இருவருமீண்டுதத்தமிருக்கையிற்போகியன்றைப்
பருவமங்ககலப்பின்னாட்பாணடிமாதேவியாரும்
பெருமதியமைச்சரேறும்பிள்ளையாராமடத்திற்போகி
யருகரைவெல்லுஞ்சூழ்ச்சியாதெனவளந்துதேர்வார். (௮)

பேரருணிறைந்தகாழிப்பெருந்தகையுடன்போய்த்தங்கோன்
சீரவைகுறுகியீதுசெப்புவாரசெய்யகோலாய்
காரமணகாடேயெங்குங்கழியவுமிடைந்தவின்ன
வேரொடுங்களைந்தாறசைவவிளைபயிரோங்குமென்றார். (௯)

அவ்வணணஞ்செயவதேயெனறரசனுமனுசசைசெய்யச
செவ்வணணவெணணீறறணணலனுசசையுந்தெரிந்துதேய
முய்வணணமிதுவென்றங்கனுணமகிழ்ந்திருந்தார்நீண்ட
பைவணணவாரம்பூணடாராபுகழெங்குமபரப்பவல்லார். (௧0)

கலிவிருத்தம்.

அந்தவேலையருகநதக்கையரைக்
குந்தவேற்கட்குலமடமாதரு
மைந்தராகியமக்களுங்கணணழல்
சிந்தநோக்கியிகழ்ந்திவைசெப்புவார். (௧௧)

---

(௭) எம்மொழி என்றது - வேதாகமங்களை. விளிதல்-சாதல்.

(௧0) பை வணண ஆரம - படத்தையுடைய அழகிய சர்ப்பாபரணம். அனுச்சை - விடை. (௧௧) அருகந்தர்-அருகர்.

செழியர்கோமகன்மூழ்கியதீப்பணி
கழியமாற்றும்வலியின்றிக்கற்றிலா
மழலைவாயொருமைந்தற்குத்தோற்றுவெம்
பழிவிளைததீர்பகவன்றமர்க்கெலாம். (௧௨)

சாம்பராடுஞ்சமயம்புகுந்துவெம்
பாம்பணிந்தவனேபகவானென
வேம்பனுங்கள்விரதநெறியெலாஞ்
சோம்பலெய்தத்துறந்தானிகழ்ந்தரோ. (௧௩)

ஏதுமக்குநிலையினியென்றவப்
போதுமற்றவர்தம்மைப்புறகிட
வாதுசெயதற்கெழுந்தனர்வஞ்சகர்
போதுமென்னத்தடுத்தனர்பூவைமார். (௧௪)

செல்லன்மின்கணுமக்கிதுசெவ்வியன்
றல்லல்கூரவருந்துன்பத்தாழநா
மெலலிகணடகனவுணடிதனையாஞ்
சொல்லுகேமின்றுகேணமெனசசொல்லுவார். (௧௫)

கலிநிலைத்துறை.

இடையறாதநம்பாழியும்பள்ளியுமெங்குஞ்
சடையாமுஞ்சியாசாம்பலாநாவகியசூலப்
படையர்தீவிழிப்புலவுவாய்ப்பாய்பெருமபுலிதந்தோ
லுடையராய்சசிலர்வந்துவந்துலாவுதலகணடேம். (௧௬)

கன்னியிற்றுறவனனஙகள்கணவனிற்றுறவின
மன்னுமாரியாஙகளேகணூல்வாஙகுமக்குசைக
ளென்னமூவகைப்பெணடவப்பளளிகளெல்லாஞ்
சின்னவெணபிறைக்கோட்டுமாசிறைபுக்கவுஙகணடேம். (௧௭)

---

(௧௨) பகவன் என்றது - அருககடவுளை. (௧௪) நிலை-ஆதரவு.
(௧௫) செவ்வி - காலம் எல்லி - இரவு
(௧௬) பாழி-தேவாகோயில். பள்ளி-முநிவரிருப்பிடம், முஞ்சி-ஓர் வகைப்புல். (௧௭) அன்னஙகள், ஆரியாஙகளேகள், அக்குசைக ள் என்றது - கன்னிப்பருவததில் ஆசாரியனிடத் துபதேசம்பெற்றுத் துறவுபூணடு தவமேற்கொணடபெண்களுக்கு அம்சம்எனவும், இல்லறத்திற் கணவனோடு வாழுஙகாலையில்துறவுபூண்டுஉபதேசம் பெற்றுத தவம்நோற்கும் பெணகளுக்கு ஆரியாங்களேஎன்றும், மஙகலமிழந்த பெணகளுள் அவ்வாறுநிற்பவர்க்கு அக்குசைஎனவும் சமணபரிபாஷையில் வழங்கலே.

முண்டிதஞ்செய்ததலையராய்முறுக்குறிதூங்கு
குண்டிகைத்தடக்கையராய்க்கோவணம்பிணித்த
தண்டுதாங்கியசுவலராய்ச்சடையன்பேர்நாவிற்
கொண்டசைத்தனராயெங்குங்குலாவவுங்கண்டேம். (௧௮)

காந்துவெங்கதமுடையதோர்கயந்தலைவந்து
சூழ்ந்துகொண்டெம்மடிகண்மார்கணமெலாந்துரத்தி
யேய்ந்துபூஞ்சினையலைந்திடவிரங்கிவண்டிரியப்
பாய்ந்துபிண்டியைவேரொடும்பறிக்கவுங்கண்டேம். (௧௯)

அந்தமூவிலைவேலினுமயின்முனைக்கழுவின்
பந்திமீதுநீரேறவுங்கண்டுளம்பனிப்ப
சந்தமார்பகஞ்சேப்பவர்தளிர்க்கரம்புடைத்துக்
கந்தவார்குழல்சோரவுங்கலுழவுங்கண்டேம் (௨0)

தள்ளருந்திறலிந்திரசாலமோகாதி
யுள்ளவிஞ்சையிவ்வெல்லைவந்தவிலவொன்றுங்
கள்ளராற்பறிபட்டவோகனவில்வெந்தனவோ
வெள்ளங்கொண்டவோசேமததிறங்கிடப்பவோவிளம்பீர். (௨௧)

தாவுதீவளர்த்தெழுகரிதன்னையாடரவை
யாவையேவிமுன்னமமணர்பட்டதுமறிந்தீர்
காவலன்பிணிதணித்திலீரினிசெய்யுங்கருமம்
யாவதாகுமோவதனையுமெண்ணுமினென்றார். (௨௨)

இற்றைவைகலுக்கேகன்மினென்றனராறதைச
செற்றவஞ்சகர்செல்லுவார்திரும்பவுங்கையைப்
பற்றியீர்த்தனர்பெண்டிர்சொற்கேட்பதும்பழுதென்
றுற்றதீவினைவழிசெல்வாரொளித்தனர்செலவார். (௨௩)

கொங்கலர்க்குழல்சரிந்திடக்குரத்தியர்பின்னு
மெங்கள்சொற்கொளாதேகுவீர்பரிபவமெய்தி
யுங்களுக்கிடையூறுவந்துறுகெனசசபித்தா
ரங்கதற்குமஞ்சார்செல்வாரழியுநாளடுத்தார். (௨௪)

---

(௧௯) காந்தல் - சுடுதல். கதம் - கோபம். கயந்தலை - யானைக்கன்று. பிண்டி - அசோகு. (௨0) கலுழ்தல் - அழுதல்.

(௨௧) மோகாதிவிஞ்சை என்றது - மோகனம், ஆக்ருஷணம், வசியம், அதிரிசயம், அஞ்சனம், வயத்தம்பம், வாதங்களை.

(௨௪) குரத்தியர் - ஆசிரியன் மனைவிமார். பரிபவம்-துன்பம்.

புட்களும்பலவிரிச்சியும்போகவென்றெதிரே
தட்கவுஙகடந்தேகுவார்தடஙகயலுகைப்பக்
கட்கவிழ்ந்தலர்கிடஙகர்சூழ்கடிநகர்ப்புறம்போ
யுட்குநெஞ்சராயாவருமோரிடத்தீண்டி. (உரு)

யாதுசூழ்ச்சியென்றெண்ணுவாரிறைவனைக்கண்டு
தோதிநாமவனுமதியுறுதிகொணடனைய
வேதிலாளனைவாதினுல்வேறுமென்றிசைந்து
போதுவார்நகர்புகுந்துவேத்தவைக்களம்புகுவார். (உசு)

ஆயபோதிளஙகாலையிற்கவுணியரால
வாயர்சேவடிபணிந்துதம்மடத்தினிற்செல்லக்
காயுமாதவசெல்வனைக்கஙகுல்சூழ்ந்தாஙகு
மாயவஞ்சகர்வந்திடைவழித்தலைமறித்தார். (உஎ)

மறித்தகையர்பின்செல்லமுன்மன்னவைகுறுகிக்
குறித்தவாளரிதவிசின்மேற்கொச்சையர்பெருமா
னெறித்தசேயிளம்பரிதியினேறிவீற்றிருந்தார்
பறித்தசித்தலைப்புலையர்கள்பொருதிவைபகர்வார். (உஅ)

மழலையின்னமுந்தெளிகிலாமைந்தகண்மணியொன்
றுழல்கருங்கொடியிருந்திடக்கனியுதிர்ந்தாஙகுன்
சுழல்கொள்விஞ்சையினன்மையான்மன்னனைத்தொடுத்த
தழலவித்தனமென்றுநீதருக்குறத்தகுமோ. (உகூ)

நந்துநாகுநீர்வணடுசென்னடைவழியெழுத்தாய்
வந்துவீழினும்வீழுமவ்வழக்கினின்கையிற்
சிந்துசாம்பருஞ்சிறுசொலுமருந்துமந்திரம்போற்
சந்துசூழ்மலையான்சுரந்தணித்தனகணடாய். (௩0)

உஙகணமந்திரமேபெடான்றிற்றீட்டுகவோரேட்
டெங்கணமந்திரந்தன்னையுந்தீட்டுகவிரணடு

(உரு) விரிச்சி - சகுனம் தட்கல் - தடைசெய்தல். உட்கல்-வாடல். (உசு) வேறும் - வெல்வோம். ஏதிலாளன்என்றது - அயலவராகிய பிள்ளையாரை. வேத்தவை - வலிக்கும்வழி வலித்தல்.

(உஅ) கொச்சை - சீகாழி. (உகூ) சுழல்கொள்விஞ்சை - மயங்குதற்குரியவித்தை. தழல் என்றது - வெப்புநோயை.

(௩0) நடைவழி - ஒருபொருட்கிளவிகள். எழுத்தாய்வந்து வீழினும் வீழும் என்றது - சஙகுமுதலியவை சேற்றிலுழுது சென்றவழி, அவ்வுழுதல் ஓர்காலத்தில் எழுத்தாய்க் காணப்படுதலே. சிறுசொல் என்றது - பாடலை.

மங்கிவாயிடின்வெந்ததுதோற்றதவ்வங்கி
துங்கிடாததுவென்றதென்றெட்டியேநுவலா. (௩௧)

செக்கரஞ்சடையானுறைபதிகளிற்செய்யத்
தக்கதன்றவனடுகிலேபிழைத்துநுஞ்சார்வாய்
விக்கமெம்மனோர்க்கியற்றுவானவேறெருதலத்திற்
புக்கமர்ந்துவாதஞ்செயப்போதுகமென்று. (௩௨)

வென்றிமாமுரசறங்கிடாவியனகாப்புறமபோய்
மன்றல்வேம்பன்முனகதமெரிமடுததிடிற்பிழைப்ப
தொன்றுவேவதொன்றீதுகொணடுமாகளுமெமரு
மின்றுவெல்வதுந்தோற்பதுங்காணடுமென்றெழுந்தார். (௩௩)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஈட்டுவெஞ்சமெஞ்சரேயெழீஇநகர்ப்புறம்புபோயக்
கீட்டிசைக்கணோரழற்கிடங்குதொட்டெழுந்துவா
வீட்டுகோடரங்குறைததுநிறையவிட்டுநெட்டெரி
மூட்டினார்தமாதரார்வயிற்றுமிட்டுமூட்டினார். (௩௪)

ஞானமுணடமுனிவர்தமமையெளவியெள்ளிநாயினு
மீனரங்கியைத்தடுததிருப்பவெணணிராயிர
ரானதொணடருடனெழுந்துசணபைவேந்துமரசனு
மானனுருமந்திரக்கிழானும்வந்துவைகினார். (௩௫)

உளளவிழ்ந்தமுலைசுரந்தொழுகுபாலருநதியே
துள்ளியோடுகன்றுபின்றொடர்ந்துசெலலுமானென
வெள்ளியம்பலத்துளாடும்வேதகீதர்காதலகூர
பிள்ளைபோனவாறுதமபிராட்டியோடுமெயதினார். (௩௬)

ஆறிரண்டடுத்தவாயிரஞ்சமணரும்
வேறுவேறுதாமுயன்றமந்திரங்கள்வேறுவே
றூறுநீர்சுரந்தவோலையிற்பொருததொருங்குபோய்ச
சிறிவானிமிர்ந்தெழுந்ததீயின்வாய்விரப்பினார் (௩௭)

அங்கிவாய்மடுத்தவேடனைத்துமக்கணததினே
யிக்குவாயுலர்ந்ததோடெனக்கரிந்துசாம்பரா

---

(௩௧) நுகல் - நுகர்தல் (௩௨ வீக்கமஎன்னும் தொழிற்பெயர்விக்கம் எனநின்றது, குறுக்கும்வழிக்குறுக்கல். வீ - கெடுதி.
(௩௪) கோடரம் - மரக்கொம்பு. (௩௫) தடுத்திருப்ப என்றது-தம்வழிப்படுத்தி நின்றமையை. (௩௬) பிள்ளை - ஆளுடைய பிள்ளையார். (௩௭) ஊறுநீர் சுரந்தவோலை-பச்சோலை. பொறித்து-எழுதி.

யுக்கவாறுகண்டுநேசருட்கிடந்துபொங்கவே
திக்குளார்கள்கண்டபேர்சிரித்துளார்களாயினார். (௩௮)

விரிந்தவேதநாவர்தாம்விரித்தவேதமெய்ப்பொருள்
வரைந்தபுத்தகத்தைவண்கயிற்றினல்வகிர்ந்துதா
மருந்தஞானவமுதளித்தவம்மைபேரகப்படத்
தெரிந்தவேடெடுத்தடுத்ததீயின்வாயிலிட்டனர். (௩௯)

மறைபுலப்படுத்தநூல்வரைந்தவேடநந்தநா
ளுறைபுனற்கிடந்ததாமெனப்பசந்ததரசனு
நிறையமைச்சுமரசியாருநின்றபெருமந்தணர்க்
கிறைவரைப்புகழ்ந்தளப்பிலின்பவெள்ளமூழ்கினார். (௪௰)

வெந்தசிந்தையமணர்வாதுவெல்லுதற்குவேறிடம்
புந்திசெய்துவந்தவப்பொதுத்தலம்பொதுக்கடிந்
தந்தணாளர்வாதுவென்றவன்றுதொட்டுஞானசம்
பந்தனென்றநாமமேபடைத்துபார்த்தின்றுமே. (௪௧)

அன்னவேடுமுறையினோடியாகியந்தணாளர்கோன்
மன்னனோக்கவினையினேடுபாயுதித்தமாசர்தாஞ்
சொன்னசூள்புலப்படத்துணிந்துவாய்மைநாவினோரீஇக்
கன்னிநாடனைவசிரிப்பவாறறலாதுகத்துவார். (௪௨)

ஏடநாயகனெழுதியிட்டபச்சையேடெனும்பிரம்
வீடனந்தநீவரைந்துவிட்டவோலையானதுமென்
வாடலின்றிநீரிலிட்டவண்ணமானதாலிதன்
பாடவஞ்செய்விஞ்சைகொண்டுபாவகற்பிணித்ததே. (௪௩)

உங்களோடுமெங்களோடுமும்பர்வானனாய்விரைஇப்
பொங்கியோடும்வையைநீரில்விடுகவிட்டபோதுதா
னங்குநேரெதிர்க்குமோலைவெல்லுமோலையன்றியே
துங்கவேலைசெல்லுமோலைதோற்குமோலையாவதே. (௪௪)

---

(௩௮) அக்கினி னைபது - அக்கினை நின்றது கடைக்குறை. உக்கல் - அழிதல். (௩௯) அம்மைபேரகப்படஎன்றது - திருமுறையிற் கயிறுசாத்தியருளுகையில் "போகமார்த்த பூண்முலையாள்" என்னுந் திருப்பதிக முதயமானதை (௪௰) மறைபுலப் படுத்தநூல் என்றது - தேவாரத்திருமுறையை.

(௪௩) பாடவம் - களிப்பு. பாவகன் - அக்கினி. (௪௪) ஓலை என்றது - இங்கு சமயத்தினை.

வென்றவீறடைந்தவர்க்குவீறழிந்துதோற்றபே
ரென்றுமேவலடிமையாவதென்றிசைந்துகைதவக்
குன்றுபோலுநின்றகுண்டர்கூறலோடமீறிலா
மன்றுளாடமெடிகண்மைந்தர்வாய்மலர்ந்துபேசுவார். (௪௫)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அடியார்பதிஞ்ஞான்றுயிரவருள்ளார்சிவனையவமதித்த
கொடியார்நீவிருமக்கேற்றதண்டமிதுவோகொன்றைமதி
முடியாரருளாலுங்களைநாம்வென்றேமாயின்மூவிலைவேல்
வடிவாணிரைத்தகழுமுனையிலிடுவேமதுவேவழக்கென்றார். (௪௬)

ஊழின்வலியாலமணரதற்குடன்பட்டார்களஃதறிந்து
சூழியானைக்குலச்சிறையுந்தசசர்பலரைத்தொகுவித்துக்
காழினெடியபழுமரத்திற்சூலவடிவாக்கழுநிறுவிப்
பாழிநெடியதோள்வேந்தன்முன்னேகொடுபோய்ப்பரப்பினார். (௪௭)

தேறலாதார்தமைக்காழிச்செம்மனோக்கியினிவம்மி
னீறுபூசிக்கணடிகையும்பூணடுசிருத்தரெழுதகைந்து
மூறவோதிப்பாசமொழிதருய்மினென்னவறநோக்கிக்
கூறினார்மற்றதுகேட்டுக்குண்டரெரியிற்கொதித்துரைப்பார். (௪௮)

முன்புதீயில்வென்றனமேநீரில்யாதாய்முடியுமென
வன்புபேசியெமையிணக்கியகலகினேந்தாயல்லதைநீ
பின்புவாதுசெயத்துணியும்பெற்றியுரைத்தாயல்லைபுலா
லென்புபூணியடியடைந்தவேழாய்போதியெனமறுத்தார். (௪௯)

ஆகந்தவழும்பழுமரத்தையுதைத்துக்கரைமாறிடவொதுக்கிப்
பூகந்தடவிவேர்கீண்டுபொருப்பைப்பறித்துப்புடைபரப்பி
மாகந்துழாவிக்கடுகிவரும்வையைப்புனலைமந்திரத்தால்
வேகந்தணிவித்தேடெழுதிவிடுத்தார்முன்போல்வென்காதார். (௫௦)

சிறையேய்புனல்சூழ்வேணுபுரச்செல்வர்யாருந்தெளிவெய்த
மறையேவாய்மையுரையாகின்மறைகண்முழுதுந்துணிபொருடா
பிறையேய்வேணிப்பிரானுகிற்பெருநீரெதிரேசெல்கவென
முறையேபதிகமெடுத்தெழுதிவிட்டார்முழங்கிவருபுனலில். (௫௧)

---

(௪௭) சூழி - முகபடாம். பழுமரம் - ஆலமரம்.

(௫௦) பூகம் - கருங்குரங்கு. மாகம் - ஆகாயம்.

(௫௧) பதிகமெடுத்தெழுதினென்றது —"வாழ்கவந்தணர்வானவ ரானினம்" என்னும் திருப்பதிகம் ஓதிவரைந்து விட்டமையை.

தேசம்பரவுஙகவுணியர்கோன்விடுத்தவேடுசெழுமதுரை
யீசனருளாஙகயிறுபிணித்தீர்ப்பநதியிலெதிரேற
நாசஞ்செய்யும்பொறிவழியோடக்குமுள்ளமெனசசென்று
நீசரேடெண்ணுபிரமுநீததவழியேயொழுகியவால். (ருஉ)

சிஙகமனையாரெழுதுமுறையெதிராற்றேறததெரிந்தமர (தார்
ரஙகணறும்பூமழைபொழிந்தா ரறவோரதுகில விணணெறிந்தார்த்
கஙகையணிந்தார்திருககதொண்டர்கணணீர்க்கடலிலழுந்திஞர்
வெஙகணமணர்நடுஙகியுடல்வெயர்வைக்கடலிலழுந்திஞர். (ருங)

வேமேயென்பதறியாதேவெவ்வேமென்றேகுளெட்டி
நாமேயிட்டவேடெரியில்வேவக்கணடுநதிக்கெதிரே
போமேயின்னம்வெலவேமென்றிட்டவேடும்புணரிபுகத்
தாமேதம்மைசசுடநாணிநின்ருரமணர்தலைதூககி. (ருச)

பொருப்பேசிலையாப்புரஙகடநதபுனிதனேயெநதேவர்கரும்
விருப்பேய்போகம்வீடுதருமேலாஙகடவுளெனநான்கு
மருப்பேய்களிற்ருன்முடிதகர்த்தான் மருமானறியகுருமொழிபோ
னெருபபேயன்றிவேகவதிநீருமபினணர்ததேற்றியதால். (ருரு)

பொய்யின்மறையின்புறத்தமணர்புத்தர்க்கன்றிவாய்மையுரை
செய்யுமறைநூல்பலதெரிநதுஞசிவனேபரமென்றறியாதே
கையில்விளககிஞெடுஙகிடஙகிலவீழ்வார்போலக்கலஙகிமன
மையமடைநதபேதையர்க்குமறிவிததுவேயதுவன்ருே. (ருகூ)

கணடுகூடற்கோமகனுஙகற்புநிறைநதபொற்புடைய
வணடுகூடுந்தாரளகவளவன்மகளுமந்திரியுந்
தொணடுகூடுமடியாருஙகாழிக்கரசைத்தொழுதுதுதி
விண்டுகூடற்கரியமகிழ்வெள்ளததழுந்திவியநதனரால். (ருஎ)

நன்றிதேறுர்பின்புள்ளமானமிழந்துநாணழிந்து
குன்றுபோலுந்தோணிபுரக்கோமானெதிரேயாஙகளுமக்

(ருங) அறவோர் - முனிவர்கள். (ருச) போம்-புகும் என்னும் வினைமுற்றின்றிரிபு. (ருரு) நான்குமருப்பேய்களிற்ருன்முடிதகர்த்தான்மருமான் என்றது-ஐராவதத்தையுடைய இந்திரன் முடியைத்தகர்த்த உக்கிரகுமாரபாண்டியன் மரபில்வந்த சவுந்தரிய பாண்டியனை. (ருகூ) கிடங்கு-கிணறு. புறத்தமணர் புத்தர் என்றது - அவர்கள் புறப்புறச்சமயிகளாதலின்.

(ருஅ) குன்றுபோலும் தோணிபுரம் என்றது - மலைபோலத் தோணிபுரம் பலராலு மறியப்பட்டுநிற்றலின்.

ஒன்றுதோற்றேமெமையீண்டுநீரேவென்றீரெனநேர்ந்து
நின்றுகூறக்கவுணியர்கோனனையாருய்யுநெறிநோக்கா (௫௮)

இன்னமறத்தாறிசைக்கினையேறநீரேன்வாளாவிறகவின்றீ
ரன்னையனையாளெமையிறைவனவனுககாளாயுமின்க
ளென்னவேடசிறியாரீரெவ்வாறெயகட்கடாகமொழி
சொன்னதென்றுமானமுளார்கழுவிலேறத்தொடங்கினார். (௫௯)

மேற்படி - வேறு.

மதத்தினின்மானமிககாதாங்களேவலியவேறிப்
பதைததிடவிருந்தாரேனைப்பறிதலைபவணர்சமைசவ
விததிணுலொழுக்கம்பூண்டவேடத்தாபற்றிப்பற்றிச்
சிதைததிடர்செய்தேறிட்டார்திரிதலைக்கழுக்கோறன்னில். (௬0)

வழிவழிவருமாணுக்காசாதரகுவருந்திநெஞ்ச
மழிபவர்திருநீறிட்டார்துகிட்டாகயர்வாராவி
னிழிவில்கோமயக்கையள்ளிப்பூசினரிதுவங்கிட்டா
தொழிபவராவினகன்றைதோளிலிட்டுமிரைப்பெறார் (௬௧)

கூறிட்டமூன்றுமிட்டாகயர்பவர்குற்றந்தீர
நீறிட்டார்நெறியோடுதிருமலகோமயத்தின்
சேறிட்டார்நெறியோநெறறிபைசசெறியத்தாக்கி
மாறிட்டபாசத்தன வமறிததிட்டுப்பிறப்பைவெல்வார். (௬௨)

மற்றிவர்தம்மையூற்றஞ்செய்திலர்மடிந்தோர்யாருஞ்
சுற்றியசேனங்காககரிகளுய்தொடர்ந்துகௌவிப்
பற்றிகின்றீர்த்துக்கின்னக்கிடந்தனர்பருமபானை
வெற்றிகொள்வேந்தன்காழிவேந்தரைத்தொழுதுநோக்கா. (௬௩)

இன்றுநீரிட்டவேடிங்கியாவருங்காணநேரே
சென்றதேயெங்கேயென்றனதனையாஞ்செம்பொற்கூடன்
மன்றவராருளாலின்னேவருவிப்பமென்றுவாது
வென்றவர்நதியின்மாடேமேற்றிசைநோக்கிச்செல்வார். (௬௪)

செல்லுநர்காணவோலைகாவதஞ்செல்வதப்பா
லொல்லையங்கொளித்தவோடும்வியந்தவனொருங்குகூடிக்
கொல்லையான்மேய்த்துநின்றார்சிலர்தமைக்குறித்துநீரிவ்
வெல்லையுள்விசேடமுண்டோவிவன்கண்டதிசையினென்றார். ()

---

(௫௯) எட - தோழன் முன்னிலைப்பெயர்.

(௬௩) பருமம் - தவசம்.

அவ்விடைசிறார்கள்யாவுகளொன்றையுமறியேமென்ன
விவ்விடைவிசேடங்காணல்வேணடுமெதிறத்துமென்னுத்
தெவ்விடைவாதுசெப்யதிருவுளக்கருணைசெய்த
வெவ்விடைக்கொடியினரைப்பாடினாவேதநாவார். (௬௬)

பாட்டின்மேற்கருணைவைததாசயமபுவாய்ப்பராரைவில்லக்
காட்டினுளிருப்பநேரேகணடுதாழ்ந்தெழுந்துசணபை
நாட்டினார்வலங்கொணடேதிெதிாினரூர்நகைத்தார்நிம்பத்
தோட்டினனதுகேட்டங்கேதோனறினன்றனையோமெ. (௬௭)

அந்தமாவிலிஙகததீசனுயிரமதியஙகணட
முந்தைவேதியராய்த்தோன்றிமுததமிழ்க்கரசைநீயென்
மைந்தனுமிளேயோனெப்பாய்வருகெனநீறுசாததிச
சிந்தைநீளார்வமகூரதிருவருளசுரந்தினரூர். (௬௮)

நின்றவந்தணரையன்றுதிருமலஞானமீந்தா
ரென்றுகணடிறைஞ்சியையநீரில்யானிடடவேடு
சென்றதிஙகெடுததீர்நீரயமீதுநஞ்செல்வர்க்கேற்ற
தன்றதைத்தருதியென்றாரறுமுகசெம்மலன்னார். (௬௯)

இன்னமும்பன்னுளெம்மைபிடநதொறும்பாடியெஞ்சம்
புன்னெறியொழுகுவாரைவென்றுநம்புனிதவீடு
பின்னர்நீபெறுதியென்னுவேடுதந்தாசிபேசி
மின்னெனமறைந்தினரூர்வேதியராயவேடர். (௭0)

தாதையார்கவர்ந்துமீளததந்தவேடதனைவாஙகிப்
போதையார்ஞானமுணடாாபுரிசடைப்பிரானூர்வௌவி
யீதையாமிரந்துவேணடத்தந்தனமென்றுகூறிக்
கோதையார்வேலினாற்குக்காட்டவக்கொற்கைவேந்தன். (௭௧)

கச்சானவரவமார்த்தகருணையஙகடலிற்றூன்று
விசசானஞானமுணடாற்றலின்விளேவுநேரு
தச்சானவலியானுமமையளக்கனனடியேனிக்கத் [ன்.
துசசானபிழைதீர்ததாள்கன்றிறைஞ்சினன்றுணர்த்தார்வேம்ப

---

(௬௬) பாடினா என்றது- “வன்னிபுமக்கமு மதிபொதிசடை யினன்” என்னுந் திருப்பதிகமருளினமையை.

(௬௮) மைந்தனுமிளேயோனெப்பாய் என்றது – பிள்ளையார் முருகக்கடவுளமிசமாதலின் சிலேடைப்பொருள் விளஙகின்றது.

(௭௨) விச்சானஞானம் – முததிநிலேக்கு வித்தாகிய சிவஞான வமுதம். விச்சு-வித்து என்பதன்போலி-அச்சு என்றது – தற்போதத்தை. துச்சம்-இழிவு.

அந்நெடுமேருவாங்குமாடகச்சிலையினர்க்குப்
பொன்னெடுஞ்சிகரக்கோயின்மண்டபம்புயலைக்கீண்டு
மின்னெடுமதியஞ்சூடுங்கோபுரமேகந்தாவுங
கன்னெடும்புரிசைவீதியாவையுங்களிப்பக்கண்டான். (எ௩

அற்றைநாளாதியாகவேடகமென்னுநாமம்
பெற்றதாலேடகத்தின்மேவியபிரானைப்பாண்டிக்
கொற்றவன்சமணரோடுங்கூடியபாவமெல்லாம்
பற்றறப்பூசைசெய்துபாசமுங்கழியப்பெற்றான். (எச)

நறைகெழுதுழாயினானுங்கலுழனுநாகர்வேந்து
முறையினாலுங்கணமூன்றும்பூசித்துமுடியாவின்ப
நிறையருள்பெற்றானன்னநிராமயவிலிங்கந்தன்னை
யிறுதியாமுகத்திற்பாண்டியிறைமகன்பூசைசெய்தான். (எ௫)

அங்கணமாநகர்கண்டாங்கோராண்டிறைகொண்டாழிப்
புங்கவரோடும்பின்னுட்பூழியர்பெருமான்மீண்டு
மங்கலமதுரைசேர்ந்துவைகுநாணீற்றுசசெல்வ
மெங்கணும்விளங்கசசின்னாளிருந்துபின்ஞானசசெல்வர். (எ௬)

வடபுலத்துள்ளவீசன்பதிகளும்வணங்கிப்பாடக்
கடவமென்றெழுந்துகூடற்கண்ணுதற்பெருமான்றன்னை
யிடனுறைகயற்கணாளையிறைஞ்சிப்பல்வரனும்பெற்று
விடைகொடுதமிழ்நாடெங்கும்பணிந்தனர்மீண்டுபோவார். (எஎ)

தன்பெருங்கற்பினாளுமமைசசனுந்தமிழ்நர்கோனும்
பின்புமுனந்தண்காழிப்பிரானடிபிரிவாற்றாரா
யன்புதந்தவர்பானட்டவன்றுதொட்டானுக்கேண்மை
யின்பமுந்துன்பமாகிவிளைந்துமுன்னீாப்பப்போனார். (எஅ)

சண்பையர்தலைவர்தாமுமனையராய்த்தம்பின்செல்லு
நண்புடையவரைநோக்கிநம்மிடத்தன்புநீங்காப்
பண்பினராகிநீறுபாதுகாத்தீசன்கீர்த்தி
மண்படவாழ்மினீதுமறக்கன்மினின்மினென்றார். (எக)

ஆளுடைப்புகலிவேந்தருண்மொழிமறுக்கவஞ்சித்
தாளுடைப்பதுமச்செந்தாடலையுறப்பணிந்துமீண்டு

(எச) ஏடகம் - ஏடுதங்கிய இடம். (எ௫) நாகர்வேந்து - ஆதி சேடன். (அ0) தாள்-தாமரைத்தண்டு. கஞ்சத்தோளுடைச் சிங்கம் என்றது-அந்தணர்குலத்துக்குரிய தாமரைமலர் மாலையணிந்த தோளினையுடைய சிங்கவேற்றையொத்த ஆளுடையபிள்ளையாரை

வாளுடைத்தானைத்தென்னன்மதுரையில்வந்தான்கஞ்சத்
தோளுடைச்சிங்கமன்னர்சோழர்கோனுடுபுக்கார். (அ௦)

ஞானமாமதநீர்சோரஞானசம்பந்தரெனனு
மானமாயானைவந்துகடமபமாவனத்திற்றன்னு
மூனமாஞ்சமணரென்னுந்தருக்களையொடித்துவெண்ணீ
ரூனமாப்பூழியன்ளிதநூற்றியதவனியெங்கும். (அக)

கலிநிலைத்துறை.

ஆதியாலயததடலைகொணடாழிசூழ்காழிச
சோதிவேதியர்பாணடியன்சுரந்தணித்துடலிற்
பேதியாதகூனிமிர்த்துலாற்பிறஙகுகற்பாதிப்
பூதியாவினுஞ்சிறந்ததவ்வட்டில்வாய்ப்பூதி. (அஉ)

சமணரைக்கழுவேற்றியபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் எஉ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௩உருரு.

அறுபத்துநான்காவது,

வன்னியுங்கிணறுமஇலிங்கமுமழைத்தபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருததம்.

சென்னிவெண்டிஙகண மிலைசியமதுரைச சிவனருளடைந்த சம்பந்தர் துன்னிருஞ்சமணைக கழுமுனையேற்றித் துணித்தவாறி சைததனமவணிகக, கன்னிதன்மன்றற் கரியினைமாற்றுள் காணவ க்கணுதலருளால் வன்னியுஙகிணறு மிலிஙகமுமாஙகு வந்தவா றெடுதெதுனியுரைப்பாம. (க)

பொன்மலர்க்கைதை வேலிசூழ்வேலைப் புறத்தொருபட்டின த்துள்ளான், மின்மணிக்கொடும்பூ ணொருகுலவணிகன் வேறுவே றும்பலசெல்வத, தன்மையிறசிரந்தோன் மகவிலனுகித் தன்மனக் கினியதோர்காட்சி, நன்மனைகொடியோ டறம்பலபுரிந்தோர் ந கைமதிக் கொம்பையீன்றெடுத்தான். (உ)

அத்தனவணிகற் குரியநன்மருக னவன்முததறகடிமண முடித் தோன், முத்தமிழ்மதுரைப் பதியுளானவற்கே முறையினுனேற்

(அஉ) ஆதி என்றது - சோமசுந்தரக்கடவுளை. கற்பாதிபூதி எ ன்றது-கற்பம், அநுகற்பம், உகற்பம், அகற்பம் என்னும்நால்வகை ப்பூதியினை. கற்பம்-இது கடைக்குறையாய் கற்பு எனநின்றது.

றுகான்பயந்த, வித்தகமயிலைக் கொடுப்பலென்றனைய வியற்குலவணிகர்கோன்றன்னோ, டொத்தபல்கிளைஞர் யாவருமறியவுணர்த்தினன்சிலபகலொழிய. (௩)

ஊழ்வினைவலியா லாருயிரிழந்தா னுயிர்க்குடம் பனையதன்கற்பின், சூழ்கதிர்மணிப்பூண் மனைவியுமிறப்பத் துணிந்தனளவரிருவோர்க்கு, மாழ்கடற்கிளைஞர் செயத்தகுகடன்க ளாற்றியசெய்தியையமதுரை. வாழ்தருமருகற குணர்த்துவானேலை விடுத்தனர்மருமகன்வாங்கா. (௪)

தன்னருணமாமன் றுஞ்சினன்கூடத் தாரமுந்துஞ்சியதிப்பா, லன்னவர்க்களவின் றாகியதனமுண டவனளிநாணமகவின்றிப், பின்னொருபெண்ணைப் பெற்றனனவளைத் தனக்கெனப்பேசினனைய, கன்னியைமணந்து செல்கெனமுடங்கற் கழறியபாசுரந்தெரியா. (௫)

வீழ்ந்தனன்றரைமேற் புரண்டனனுயிர்ப்பு வீங்கினனவிழுப்புனல்வெள்ளத, தாழ்ந்தனன்விமமுற் றமமவோவென்றென் றரற்றினன் கிளைஞர்கட்படைந்து, வாழ்ந்தவர்தழுவத் தழீஇத்தழீஇக்கரைந்தான் மற்றவர்தேற்றிடத்தெளிந்து, சூழ்ந்தவெந்துயர்தீர்தொருதலைமாமன் றன்னகர்க்கேகுவான் றுணிந்தான. (௬)

அங்குளகிளைஞர்சிலரொடுங்கூடி யருங்கடிமதுரைநீத்தேகிப், பொங்கிருங்கழிசூழ் பட்டினங்குறுகிப் புகுதுவானவரவறிந்தங்குத, தங்குதங்கிளைஞா வினவினோவாரைத் தழீஇத்தழீஇசசெலவிடுத்தேகி, கொங்கிவாதளவத்தாரினன்மாமன்கோயிலபுகுகிருந்தனனாக.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நான்சிலகழிந்தபின்னாநாய்கரேறனையானனைன
வாள்புரைகண்ணிணைமதுரையிறகொடுபோயமகெவ
கேளிர்முன்வேட்பலென்றுகிளந்துதன்மாமனீட்டு
நீள்பெருமபொருளகணமறறுங்கைக்கொணடுநெறியிற்செல்வான்.

வழிவிடவருவார்தம்மைநிறுத்திப்பின்மதுரைமூதூாக்
கெழுதருசுறறத்தாரைமுன்சென்மினென்றுபோககித
தொழுபரிசனமுந்தானுநதோகையும்வைகலொன்றிற
கழிவழியரைமேற்பெய்தகாவதமாகப்போவான். (௯)

---

(௫) தனிநாள-நெடுநாள். தன்என்பது - முன்னிலையில் வந்த இடவழுவமைதி. தாரம்என்றது - பொருளாலுயர்திணையாயினுஞ் சொல்லாலஃறிணையாதலின் துஞ்சியதுஎன அஃறிணைமுடிபுதந்தார்.

(௬) உயிர்ப்புவீங்கல் - கெட்டுயிர்ப்பெறிதல். ஒருதலை - ஒருவாறு. (௭) தளவத்தார்-முல்லைமலர்மாலை. (௮) நாய்கர் - வணிகர்.

(௯) அரமேற்பெய்த காவதம் - ஒன்றரைக்காதவழி.

வெங்கதிர்வேலைசெல்லும்வேலைவந்தணையுமுன்ன
மிங்கிருந்தொழிகமென்னுப்புறம்பியமூதூரெய்தி
யங்கிறைகோயின்முன்னிக்கூவனீராடியங்குத்
தங்கியவன்னிமாடேபோனகஞ்சமைத்துணடெல்வாய். (௧௦)

மலைவைத்தசிலையான்கோயின்மருங்கொருபடியினும்பர்த்
தலைவைத்துத்துயிலுமெல்லைவிதிவழிசசாரவந்தோர்
கொலைவைத்தவிடவாய்நாகங்கடித்ததுகொதித்துநீண்ட
விலைவைத்தகொடும்பூணுப்கன்விடந்தலைக்கொண்டுமாய்ந்தான். ()

அங்குளபரிசனங்களாவலித்திரங்கிசசூழக்
கொங்கைகள்புடைததுசசேடிக்குற்றிடைமகளிரேங்கச
சிங்கவேறனையானுகந்நீணடிடாதொதுங்கிப்போந்த
பங்கயமலர்கொம்பன்னாள்பாவைபோறபுறம்புநின்றாள். (௧௨)

கலிநிலைததுறை.

ஆளியேறன்னவனரவின்வாய்ப்பட்டதுமவிந்தது
மீளிவேலுணகணார்கைகுலைததழுவதும்விழுவதுங
கேளிர்சூழ்ந்தயர்வதுஞசோரவதுங்கணடிளங்கிளியனாள்
வாளியேறுணடதோமயலின்வீழ்ந்துயங்கினாணமயங்கினாள். (௧௩)

வடிக்கணுட்செருகினவருகினயுயிர்ப்பழல்வாய்ப்படுங்
தொடுத்தபூங்கோதைபோறசோாநததாகபகரஞசோர்ந்தன
வடிதகளிாசோாநதனகன்னியனனப்பெடையன்னவ
ளிடிக்கெதிர்ப்பட்டுவீழ்ந்தாளெனக்கிடந்தனளென்செய்வாள். (௧௪)

சாயும்பூங்கொம்பரிறசூழ்ந்திறநதானபுறஞசாாந்தழூஉ
மாயமென்மகளிர்மீணடன்பனுடெங்கைதன்னுவியும்
போயதேகொல்லெனமடியுறககொடுஙகையாறபுறந்தழீஇத்
தூயதூசெறிந்திளப்பாற்றினார்சிறிதுபோதோற்றவே. (௧௫)

(௧௦) வேலை-மேற்றிசைககடல் வேலை-சமயம். கூவல்-கிணறு. போனகம்-சோறு. அல்-இரவு.

(௧௧) இலைவைத்த கொடும்பூண - வளைந்த வெற்றிலைச் சரப் பணி என்னுமாபரணம். (௧௨) பரிசனஙகள்-ஏவலாளாகள். ஆவலித்தல்-வாய்திறத்தல். (௧௩) மீளிவேலுணகணா என்றது-பெருமையிற்சிறந்த வேலினைவென்ற கணகளையுடைய தோழியரை.

(௧௪) வடி-மாவடுவின் பிளவு. அருகல்-ஒடுஙகல்.

(௧௫) கொடுஙகை-வளைந்தகை. தூசெறிந்து - வஸ்திரத்தால் விசிறி.

மெய்கழிந்தின்னுயிர்மீண்டுதன்யாக்கையின்மெல்லவே
கைகலந்தாங்கிருகாலியங்குற்றனகணகளும்
பொய்கைநீலஞ்சிறிதவிழ்ந்தெனவலர்ந்தெனபூவையை
மைகழிநாண்முதலுன்குகால்வேலியாய்வளைந்தவே. (கசு)

கையெறியுங்குழற்கற்றைசோருந்திரிகாறுளி
நெய்யெனக்கணபுனல்கொங்கைமுற்றற்றுகநெஞ்சகும்
பையவாய்விடும்புறம்பார்க்குநாணொடுந்தளைப்படுஞ்சிறு
தெய்வந்தொட்டாளெனத்தேம்பிவிம்மாந்தொளிதேயுமால். (கஎ)

வணங்கில்செல்வந்தழீஇப்பிறந்தநாடொட்டொருவைகலு
மணங்கெனக்கனவிலுங்கண்டிலாளன்பன்மேலன்பென
மிணங்குதன்னுருவமாய்நிறைவரம்பிற்றெனவிருந்தோர்பெண்
ணணங்குவாய்விட்டழுதாளெனப்புலம்பலுற்றுளரோ (கஅ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

என்னாயகனேயோவென்னிருகணமணியேயோவென்னையீன்றான்
றன்னாவியன்னதனிமருகாவோமுருகாவோதாரார்முல்லை
மன்னாவோவணிகர்குலமணியேயோவிடவரவின்வாய்ப்பட்டாயோ
வன்னாகநிழலானவென்னைவிடுதெவ்வணமொளிப்பதேயோ.()

பொன்னாட்டின் மடவாரைப் புணர்வதற்கோ நம்மளகா புரத்துவேந்த, னன்னாட்டின்மடவாரை மணப்பதற்கோ வுளைக்கடித்த நாகர்வேந்தன், றன்னாட்டின் மடவாரைத் தழுவுதற்கோ வென்னாவித தலைவாவெனனை, யிந்நாட்டி லிருததியெனை வஞ்சித்துப்போயினவா றென்னேயென்னே (உ0)

தென்னுலகிற் புகுந்தனையோ பணிந்தனையோ மாதுலனைத் தேவியோடுந், தன்னிருதோளுறவாரத் தழுவினனோநாளுமுடன் சார்ந்தேனுகி, லென்னுரியகுரவரையுங் கணுறாக்காணேனோவெனையீங்கிட்டாய், பினனுரிய பரிசனமுங் கைவிட்டாய் தனிப்போயென்பெற்றாயையா. (உக)

(கசு) நீலம்-நீலமலர். பூவையை என்றது—வைசியகுலக் கன்னியை. (கஎ, திரிகால் - திரியினின்றுஞ் சிந்துகிற. தளை - கட்டு. சிறுதெய்வம் என்றது—கன்னி, காட்டேரிமுதலிய தெய்வங்களை.

(கஅ) வணங்கு இல் செல்வம்-குறைவில்லாத பெருஞ்செல்வம். அணங்கு-துன்பம். வரம்பிற்று-அளவினையுடையது.

(கக) என்னாயகனே என்றது—தனது தந்தையால் நாட்டிய கணவனாதலின். முருகன்-கட்டிளமையுடையவன்.

(உக) தென்னுலகம்-பிதிருலகம்.

வரிசைமருமகனரவால்விளிந்ததுகானமறைபோயமனத்தோடிங்குப்
பரிவுறலுமெனைப்பயந்தாரோற்றபயனன்றாகப்பளித்ததேயோ
பெரிதவரிக்கட்கலக்கங்காணுமுனிறந்தன்றேபிழைத்தாரந்தோ
வரியதிலுமரியபயனிதுவனறேவெவர்பெறறூரவர்போலம்மா. ()

உன்காதன்மாமனெனைப் பயந்தவன்றேயுறவறியவுனக்கேபே சிப், பின்காதன்மனைவியொடு முபிரிழந்தான்யானுமந்தப் பெற்றி யாலே, யென்காதலுயிர்போக வெறறுடம்போவிருக்குமுடனிறப் பேனென்னுத் தன்காதற்றுணையிழந்த வனறிலெனவிருந்தழுதா டமியளானுள். (உங)

மேறபடி - வேறு.

நன்னகருறக்கநீங்கிநடுக்கமுற்றழுங்கக்காட்டித்
தென்னகாஞானசசெல்வாசிவனகாதொறுமபோய்ப்பாடி
யங்ககரடைநதாரபகோரணிமடததிருந்தார்கேட்டீ
தென்னெனவாள்விட்டாய்ந்துகோயிலினிடைவந்தெய்தி (உச)

கன்னிநீயரரையுறறதென்னெனக்கன்னிதாழ்ந்து
தன்னருமரபுமீன்றூர்தமமையுமருகற்கெனறே
யுன்னினர்மனறலபேசியிறந்ததுமுயிரன்றாே
டிங்கெறியடைந்தீங்குற்றநிகழ்ச்சியுமெடுததுசசொன்றாள். (உரு)

தந்தையுந்தாயுமனறோதமியளாயிரயகும்பேதைப்
பைந்தொடியாவிகாப்பானபாம்புகோட்பட்டான்மாடே
வந்தவனுகமெலலாமருந்துருவாகும்வணணஞ்
சிந்தைசெய்தருட்கணவைததார்குதிததுதீவாய்நஞ்சம். (உசு)

எழுந்தனனுறங்கினுன்போலிறந்தவன்யாருநகணடு
தொழுந்தகைஞானவேநதைததொழுதனாதுதிசெய்தார்வத
தழுநதினாகன்னியனனமனையவளினபததிநதேன்
பொழிந்தொருபுறததேகஞ்சம்பூததோர்கொம்பினின்றாள். (உஎ)

தலைவனையிறந்தபோதுந்தனியுயிர்பெற்றபோதுஞ்
சிலைநுதல்காதன்மாமனசெலவியாயிருந்துந்நீணடா
நிலைமையுமன்புநகறபினீாமையும்வியநதுநோக்கி
மலைமகணஞானமுணடாாவணிகனைநோககிசசொல்வார். (உஅ)

வருதிசின்மரபுக்கெல்லாமணியனுயுன்றன்மாமன்
றருதிருவனையாளின்பஞ்சாருநாடென்பம்வந்து

(உஉ) அறைபோதல-ஓட்டைபோதல. பரிவு-துன்பம்.
(உங) உறவு-சுற்றம் (உசு) மருந்து-அமுதம்.
(உஎ) ஆர்வம்-இன்பம்.

பெருகுநாளன்றியென்றன்மெய்தொடப்பெறுவளீண்டே
திருமணமுடித்துக்கொண்டுபோகெனச்செப்பலோடும். (உகூ)

செங்கணேற்றனையானையன் றிருமொழிதலைமேற்கொண்டு
பங்கயன்படைத்தசாதிநான்கையுமபாதுகாப்பீ
ரெங்குலவணிகரின்றிக்கரிகளுமின்றியீங்கே
மங்கலமுடிக்கும்வண்ணம்யாதெனவணங்கிச்சொன்னான். (௩0)

கன்னியையீன்றஞான்றேயுனக்கென்றன்காதன்மாம
னுன்னியதுறவினுள்ளாரறிவரேயுனக்கீதன்றி
வன்னியுங்கிணறுமிந்தவிலிங்கமுங்கரிகணமைந்தா
வின்றிலைவதுவைசெய்தியெம்முறைகடவாதென்றார். (௩க)

மாசறுமணத்தான்காழிவள்ளலைப்பணிந்துநீரே
தேசிகர்குரவர்நட்டோர்தெய்வமுமங்கிளையுமென்னப்
பேசியவாறேவேள்விப்பெற்றியாணிநீஇத்தான்வேட்ட
பாசிழையோடுந்தாழ்ந்துவிடைகொடுபெயரிப்போனான். (௩௨)

ஏவல்செய்யாயத்தாருமடியருமீண்டவீண்டிக
காவல்செய்மதுரைமூதூர்குறுகித்தன்காதன்மாமன்
பூவையைமணந்தவண்ணங்கேட்டங்குப்புடைசூழ்சுற்றம்
யாவருமுவப்பவின்புற்றிருந்தனனிளங்கோமன்னன். (௩௩)

தன்பெருந்தனமுமாமனீட்டியதனமுமீட்டி
மன்பெருசிறிக்கோவென்னவாளிபம்பெருகநாய்க
னின்புறுகாதலாகளிருவருமீன்றகாத
னன்பொருண்மகிழ்ச்சிசெய்யநலம்பெறவாழுநாளில். (௩௪)

மூத்தவள்சிறுவர்சாலமூர்க்கராயுள்ளாரேனை
மாத்தளிரியலினாட்கோர்மைந்தனுண்டிவனுமன்ன
நீத்தொழிலுகமன்னசிறார்களுமல்லறசெல்வம்
பூத்தநீணியமத்தூடுபோய்விளையாடல்செய்வார். (௩௫)

மூந்தியமனுட்டிமைந்தர்முகிழ்முலையிளையபாவை
மைந்தனையொருநாட்சீறியடித்தனர்வருந்தியீன்ற

(௩௨) வேள்வி-மணவினை. (௩௩) இளங்கோ மன்னன் - வைசியகுலத் தலைவன். (௩௪) இருவரும் ஈன்றகாதல் நன்பொருள் என்றது—இம்மை மறுமை இன்பங்களைத்தரும்புதல்வர்களை. பொருள்-பிள்ளை. இதனைத் "தம்பொருளென்ப தம்மக்கள்" என்னுந் திருக்குறளா லுணர்க. (௩௫) மல்லல்-செல்வவளம். நியமம்-வீதி.

சந்தணிமுலையாண்மாற்றுடநயரைவைதாளீன்ற
பைந்தொடிதானுஞ்சீறியிளையளைப்பழித்துவைவாள். (௩௬)

எந்தவூரெந்தசசாதியார்மகள்யாவர்காணச
செந்தழல்சான்றுவெங்கோன்கடிமணஞ்செயதுவந்த
கொந்தவிழ்கோதைநீயென்கொழுநனுக்காசைப்பட்டு
வந்தவளானகாமககிழத்திகேன்வாயுமவீறும். (௩௭)

உரியவன்றீமுன்றுகவுன்னைவேட்டதறகுவேறு
கரியுளதாகிறகூறிக்காட்டெனககழறலோடு
மெரிசுடவாடிசசாயந்தவிணாமலாககொமபிறசாமபித்
தெரியிழைநாண ஞசாயடபனைறிதுசெப்புகினறாள். (௩௮)

அரவினவாயபபட்டவைகலாருயிரளித்தஞானப
புரவலரருளாலெஙகோனபுறமபியாாதனவனனிந
தருவொடுகிணறுஙகாணசசெயதனனசாறமமூனறு
காிகளுமுளளவெனறுளகறபினுலொபபிலாதாள. (௩௯)

மாறறவளனைகநதாளனறுநனறுசினமனறல்வேளவிக
கேறறனகரியேயொனறுயிஙகுமககரிகணமூனறுங்
தோறறுமேலதுவுமெயயேயெனறனடோகையோடுமே
வேறறுமைபிலாதசாயலிளையவளவிழுமஙகூறா. (௪0)

வெவ்வுயிாப்பெரியவிலபோயமெலவிரனெரிகருஙகையா
லவவயிறதுககுமவீழுஙகணபுனலவெளளநதாழுங
கொவ்வைவாயதுடிககுநாணநதலைகொளுஙகூசமன்றே
தெய்வமேயாவாவெனறுமெனசெயகேனசிறியேனென்னும். (௪௧)

தாதைதாயிறநதவன்றேதமியளாயிஙகுப்போநத
பேதையேனகாருணடையபெருறும்வனனிகறகனறு
மாதுலனுகினுதிவழக்கறுததுரிமையீநத
நாதனேயேதிலாள்வாயநவையினிற்காத்தியென்று. (௪௨)

அன்றிரவுணடியின்றிததுயிலின்றியழுஙகிப்பின்னாட்
பொன்றிணிகமலவாவிப்புணணியப்புனலோய்ந்தண்ட
நின்றிழிவிமானக்கோயினிரரபியவழகாமுன்னுச
சென்றிருதாளில்வீழ்ந்துதன்குறைசெப்பிவேணடும். (௪௩)

---

(௩௮) சாம்பி-புலர்ந்து. (௩௯) சாறு-கலியாணம்.

(௪0) தோகை - மயில். (௪௧) அதுக்கும் - பிசையும். ஆவா-ஐயோ. இது வியப்புக் குறிப்பிடைசசொல்.

(௪௨) ஏதிலாள் - மாற்றாள். நவை - பழிமொழி.

அன்றெனக்கணவன்வேட்டவிடத்தினிலதற்குச்சான்றாய்
நின்றவைக்தருவுநீயுங்கிணறுமக்நிலேயேயிங்கு
மின்றவக்தேதிலாள்வாய்நகைதுடைத்தெனைக்காவாயேற்
பொன்றவலென்றாள்கற்பின்புகழினைநிறுத்தவந்தாள். (சச)

அல்லலுற்றழுங்கிநின்றாள்பரிவுகண்டந்தண்கூட
லெல்லேயில்கருணைமூர்த்தியருளினுலெவருங்காணத்
தொல்லேயின்படியேயன்னுள்சொல்லியசரிகணமூன்று
மொல்லேவந்திறுத்தகோயிலுத்தரகுணபாலெல்லே. (சரு)

அன்னபோதினையாணமூத்தாட்கொணடுபோயாலவாயெம்
முன்னவன்றிருமுன்றாழ்ந்துகாட்டுவாணமுகிரேய்சென்னி
வன்னிமீதிலிங்கமீதுகிணறிதெனமன்றற்சான்றாத
துன்னியவென்றாள்கணடாணமுடித்தலைதூக்கிநின்றாள். (சசு)

அவ்விடைத்தருவுநீருமன்றுபோலின்றுசான்றா
யிவ்விடைப்பட்டவென்னவதிசயமெவர்க்குந்தோறாத்
தெய்வமுமெளிவந்தகைக்கனியினித்திருவினன்னுள்
கைவசப்பட்டதெனாறகற்பினுககரிதேதம்ம. (சஎ)

மங்கைதன்கற்புமீசனிடத்தவள்வைததஅன்பு
மங்கணனவட்குசசெய்தவருளையும்வியந்துநோக்கி
மங்கலநகரரெல்லாமகிழ்ச்சியுளாழ்ந்தார்முல்லைத்
தொஙகலான்முதுமணுட்டியொருத்தியுந்துன்பததாழ்ந்தாள். (சஅ)

மேதகுவணிகர்மூத்தவினைக்கொடியாளைப்பொல்லாப்
பாதகியிவளாமென்றுபழித்தனர்படிறுபேசிக
கோதறுகுணத்தினளைக்குடிப்பழுதுரைத்தாயநீயென்
காதலியாகாயென்றுகணவனுந்தள்ளிவிட்டான். (சகு)

அந்நிலேயிளையாள்கேள்வனடியில்வீழ்ந்திரப்பாளைய
வென்னதுகற்பையின்றுநிறுததினளிவண்மாற்றாளன்
றன்னையிலாதேதற்கன்னையாயினளிவளும்யானு
மின்னுயிருடல்போல்வாழ்வேமெனத்தழீஇத்தம்மினட்டார். (ருo)

உடம்பினுலிரணடேயன்றியுயிர்பொருளிரண்டற்றுள்ள
மடம்படுமெழுக்காறற்றுமைந்தருமனையராக
விடம்படுமைவாய்நாகம்விழுஙகிரையொத்துத்தம்மி
லிடம்படுமென்புற்றின்புற்றிருவருமிருந்தார்மன்னே. (ருக)

(சசு) தூக்கி - கவிழ்த்து. (ருக) இடம்படும் - மிகுந்த.

அருந்ததியனையாள்கேள்வற்காயுளுமானுச்செல்வப்
பெருந்தனநிறைவுஞ்சீருமொழுக்கமும்பீடும்பேறு
தருந்தவநெறியுங்குன்றாத்தருமமும்புகழும்பல்க
விருந்தனள்கமலச்செல்வியென்னவீற்றிருந்துமன்றோ. (ருஉ)

பொன்னவிர்கமலம்பூத்தபொய்கைசூழாலவாயெம்
முன்னவன்விளையாட்டெல்லைகணடியார்மொழியவல்லா
ரின்னமுமளவின்றென்பவென்குருநாதசாமி
சொன்னவாறுஙகட்கெணணகாதையுஞ்சொனனேனம்ம. ()

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

என்றுதென்மலேமே லிருநதமாதவதனோ னின்னருட்குருப ரன்றனையு, மன்றவன்றிருவாய்மலர்ந்தவாசகமு மருள்கனிந்தொழுகவுள்ளடக்கித், தென்றமிழால வாய்ததனிப்பதியைச சென்னிமேற் பன்னிரணடும்ப. ரொன்றவைத்திமையா வஙகயற்கணணியுடனுறை யொருவனைநினைந்தான. (ருச)

பரவசமடைந்து வழிகளைந்துணணும் பழிப்புலவேடாபோ யொளிப்ப, விருள்வெளிகடந்து திருவருள்வழிசசென் றெணணிலாச சராசரமனைத்தும், புரைவறநிறைந்து காட்சிகணகாணபான் புதைபடத் தனிததபூரணமா. யுரையுணர்விறந்த வுணமையானந்த வுணர்வினையுணர்வறவுணர்ந்தான். (ருரு)

வன்னியுஙகிணறுமிலிஙகமுமழைத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் எஉ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௩௩௬௦.

(ருஉ) குருநாதசாமி எனறது - முருககடவுளை.

(ருச) தென்மலே-பொதியமலே. என்னி என்றது - பிரமரந்திரத்தை. பன்னிரணடும்பர் என்றது - துவாதசாநதமாகிய நிராமயத் தானத்தை.

(ருரு) பரவசமடைந்து என்றது - பசுகரணஙகெட்டுச் சிவகரணமாய் நிற்றலை. புலம் - பஞ்சேந்திரியம். இருளவெளி என்றது - கேவல சகலஙகளை; கேவலம் ஆன்மா இசசாஞானக் கிரியைகளின்றி ஆணவமலத்தோடொன்றிநிற்பது, சகலம்-மாயாமலத்தால்போகபோக்கியஙகளைப்பொருந்தி எல்லாயோனிகளிலும்புக்குழல்வது. காட்சி கண்காணபான் புதைபட என்றது - ஞாதுரு ஞானநேயங்களாகிய சஙகற்பனைகளை. (ருரு) உரை என்றது-விந்துவின் காரியமாகிய சொற்பிரபஞ்சத்தை உணர்வு என்றது - கருவிகளைப்பற்றியுணரும் சுட்டுணர்வை

சிவமயம்.

அறுபத்தைந்தாவது,

அருச்சனைப்படலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கன்னிதன்வதுவைக்கரிகளாயிலிங்கக் கடவுளுங்கலைக்கருங் கோட்டு, வன்னியும்படுநீர்க்கூவலுமவந்தவழிபிதுமதுரைநாயகனைச், சென்னியில்வைத்த முனிவனைப்பூசை செய்துமாதவரொருங் கெய்தி, பன்னிறமலர்தூஉயாலவாயானைப்பரவியபரிசதுபகர்வாம்.

போதவானந்ததனிக்கடலபருகும்புடல்புரைமுனிவனைவசிட்ட
மாதவனாதிமுனிவருமுலோபாமுத்திரைதன்னொடும்வரித்துப்
போதொடுசாந்தமானமதநதீபமபுகைமுதற்கருவிகைகொண்டு
[illegible]தகுசிறப்பாலருச்சனைசெய்துபின்னுமோர்வினாவுரைசெய்வார்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

கோட்டஞ்சிலைகுனித்தகூடற்பிரானுடல்
கேட்டஞ்செவிபடைத்தபேறடைந்தேங்கேட்டபடி
நாட்டங்களிப்பநறுமலர்தூஉயக்கண்டிறைஞ்ச
வேட்டங்கள்யாங்களெனவோதினாமெய்த்தவரே. (௩)

என்றவரவோரெதிர்முகமலர்ந்து
குன்றமடக்குங்குறுமுனிவன்கூறுவா
னன்றுமுனிகாளி[illegible]றுள்ளத்தெண்ணியாங்
கொன்றவொழிந்தீரென்றானபினுமவியந்தோதுவான். (௪)

பண்ணுன்மறைமுடியுங்காணாப்பரசிவனை
யெண்ணலளவிறந்தவெண்கலைபாறகண்டுமுளக்
கண்ணலறியாதாவீட்டினபயங்காணபரோ
மண்ணாதியாறாறுநீத்ததனிமாதவரே. (௫)

அஞ்செவியினூறுபடக்கேட்டபடியாலவாய்ப்
பஞ்சமுகச்சோதிப்பரனைப்போயர்ச்சித்து

---

(௧) வதுவை-கலியாணம். (௨) வரித்தல-அழைத்தல். கருவி என்றது - பூஜோபகரணங்களை. (௩) கோடு - சிகரம். இது சினையாகுபெயராய் முதலைவிளக்கிநிற்றலின் மேருவென்பது பொருள்.

(௪) குன்றம் - விந்தமலை (௫) மண்ணாதியாறாறும் என்றது- முப்பத்தாறுதத்துவங்களை. (௬) பஞ்சம்-ஐந்து. நினையாவழி நினைதலாவது - தற்போத வழியாலன்றி அருட்போதவழியால் நினைத்தல். வஞ்சவினை - ஆகாமியம்.

நெஞ்சநெகக்கண்டுநினையாவழிநினைந்து
வஞ்சவினைவேர்களைவான்வம்மின்களென்றானே. (சு)

மஙகலவோரைவருதினததில்வானிழிந்த
கஙகைபடிந்துலகநாயகனைக்கைதொழுது
புஙகவர்முன்சஙகற்பஞ்செய்தனுசசைபூணடொழுகி
யஙகவர்வாயாசிமொழிகேட்டகமகிழ்ந்தே (எ)

ஐம்புலனுமகூடர்பெருமானடியொதுக்கி
நம்பனுருவைந்தெழுததுநாவாடகஙகூப்பித
தம்புனிதசைவதவதெய்வத்தோமேறகொண
டும்பர்வழிநடக்கலுறறார்கணறறவரே (அ)

செய்யசடையர்திருநீறுசணணிதத
மெய்யர்தவநோறறிளைததமேனியினருட்புறம்புந
துய்யரணிகணடிகையர்ஙொலுமருஙகுடைய
ரையதவததுககணிகவமபோறபோதுவார (கூ)

அறுசீரடியாசிரியவிருததம.

புணணியாஙகுழைகருநதெயவததலஙகளுமபுலனகளவெனறோ
நணணியமனமுந்நீரததநதிகளுந்தவததோரநோறகும
வணணமுநோக்கிநோக்கிமலயமாமுனிவனகாட்டக
கணணிணைகளிப்பநோக்கிநகைதொழுதிறைஞசிசசெலவார (கo)

சீறுகொளிலஙகைவேநதைசசெருததிடவிராமன்பூசித்
தாறணிவிருபக்கணனனருளபெறுதலமீதுமப
ரேறிவீழ்க்திறந்தோர்முனனமெணணியதெணணியாஙகே
மாறியபிறப்பினல்குமலைபிறகாண்மின்காண்மின். (கக)

சுரபிநீள்செவியிலிஙகசசுடருருவாயினுன்ற
னிரவினிற்றிருத்தேர்மன்றனடக்குமூரிவ்வூர்மேலை

(எ) மஙகலவோரை - சுபவிலககினம. உலகநாயகன்-விச்சுவநாதர். உலகம் - விசசுவம் அனுசசை - உடன்பாடு. (கூ) சண்ணித்தல் - பூசல். (கo) மலயம் - பொதியமலை (கக) செருத்தல்-கொல்லல் விருபக்கணணன் - விருபாக்ஷராகிய சிவபெருமான். அருள்பெறுதலம்-எமகூடம். உம்பர்என்றது-மலையினுசசியை மாறியபிறப்பு-மறுமை. மலை - திருப்பருப்பதம். (கஉ) சுரபி-பசு. இரவு-சிவராத்திரி. இவ்வூர் என்றது-கோகருணத்தை. தேள்மாதம்-கார்த்திகைமாதம். வேள்வி - திருவிழா. அவ்வூர் - திருவஞ்சைக்களம்.

யுரவுநீர்க்கரைத்தேணமாதத் துயர்ந்தகார்த்திகையிற்றேரூர்
தரவுநீர்சசடையான்வேள்விநடக்குமூரவ்வூர்காணமின. (௬௨)

விற்பயிறடகைவேடன்மென்றவூன்பாகம்பார்த்தோன்
பொறபுறுகிரியீதணடமபுழைபடவிடதகாணீட்டி
யறபுதனகாளிதோறபவாடியதிதுமாநீழற்
கறபுடையொருததிநோறகுயபிலமிதுகாணமின்காணமின். (௬௩)

திருமறுமார்பன்காவற்செயல்பெறவரனைப்பூசித்
திருகரமுகிழ்ததுநேர்நின்றேத்திடமிதுவாமோததி
னுரைவரமபகனறமுகக ணுததமன்சங்கைகூட்டி
யருமறையறவோர்ககோதுவிதிடமதனைககாணமின். (௬௪)

அடிமுடிவிலஙகும்புள்ளுமளந்திடாதணடஙகிணடு
நெடுகியநெருப்புநின்றநிலையிதுமுள்வாயககஙக
வடிவெடுதருவாநோறகுமலையிதுபலவேறூழ்
யிடையுறமுனனும்பின்னுமிருகருமிகுன்றைககாணமின். (௬௫)

அவுணரிற்களவனுனவந்தகறகாய்ந்துமூனறு
புவனமுஙகவலைதீர்த்துபுணணியன்புறமீதாகும
தவலரும்புரஙகண்மூன்றுந்தழனுதறறிருக்கணசாத்திப்
பவமறுமூவரன்பிறபட்டவன்பதியைககாணமின (௬௬)

சத்தியஞானனந்தததுவமசைவறருடு
நிததியபரமானந்தநிறையருணமன்றமீது
முததியஙகுதித்தோரெய்தும்பதியிதுமுதனூனன்கும்
பததியிறபூசித்தேத்தும்பதியிதுவாகுமபாராமின. (௬௭)

பிரமனமான்முதலாந்தேவாபிரளயததிறவாவண்ணம்
பரமனூதோணியேறறும்பன்னிருநாமமபெறற

(௬௩) வேடன-கணணப்பா கிரி-திருககாளததிமலை ஆடியது என்றது-திருவாலஙகாட்டை ஒருததியென்றது - உமாதேவியை. பிலம-காமக்கோட்டிபீடம. (௬௪) திருமறுமார்பன்-திருமால. இடம்-திருமாற்பேறு. ஓத்து-வேதம் ஓதுவிததிடம் - திருவோத்தூர்.

(௬௫) விலஙகுமபுளளுமெனறது-பனறியுமனனமுமாகிய விஷ்ணுவையும் பிரமனையும் (௬௬) புரம என்றது - திருககோவலூரை. பவம்-பிறப்பு மூவராவா - வித்துன்மாலி. தாருகாக்கன், கமலாக்கனெனனுங திருபுரத்தவரை பதிஎன்றது - திருவதிகையை.

(௬௭) சததிய ஞானனந்தம் - உணமையறிவானந்தம மன்றம் திருவம்பலமாகிய சிதமபரம் பதிஎன்றது - திருவாரூரை. எத்தும் பதி - வேதாரணியம். (௬௮) பன்னிருநாமம்பெற்றபுரம் - பிரமபுரம, வேணுபுரம், புகலி, வெஙகுரு. தோணிபுரம், பூந்தராய், சிரபுரம், புறவம், சணபை, காழி, கொசசை, கழுமலம் என்னும் பன்னிருநாமஙகளையுடைய சீகாழி. மருந்துறைபதி என்றது - வயித்தீசரெழுந்தருளியபுள்ளிருக்கும் வேளூரை.

புரமிதுசடாயுசம்பாதிகள்பெரும்பூசைசெய்ய
வரமளித்திருணோய்தீர்க்குமருந்துறைபதியீதாகும். (கஅ)

மதிநுதலிமயச்செல்விமஞ்ஞையாய்வழிபட்டேத்து
மிதுதுலாப்பொன்னிக்கானமெம்மனோர்மூன்றுகோடி
மதிபெறுமுனிவர்வந்துவழிபடுமூதூரீதிப்
பதியறக்கடவுள்பூசைபண்ணியதானங்காணமின். (கக)

கோநோன்குடையவேழந்தாருகன்குறைத்தகோட்டைப்
பாடறநோற்றுப்பெறறபதியிதுமாலைசாத்துந்
தாடகைமானங்காப்பான்றூழ்ந்துபூங்கசசிட்டீர்க்கும்
பீடுறுகலையனன்பினிமிர்ந்தவெம்பிரானூரீதால். (உ0)

கரிமுகத்தவுணற்காய்ந்துகரிமுகத்தண்ணல்பூசை
புரிசிவநகரமீதுதாருகறபொருதுசெவ்வே
ளரனையர்ச்சித்ததாககீழ்மணற்குறியான்பாலாட்டிப்
பரன்முடிமாலைசூடுஞ்சேய்வளம்பதியீதாகும் (உக)

(கக) மஞ்ஞை - மயில. துலாப்பொன்னித தானம்-துலாரவி யில் தன்னில மூழ்குவோர்க்கு முத்திதருங் காவிரி தீர்த்தத்தையு டையதிருமாயூரம மூதூர் என்றது-திருக்கோடிகாவென்னுர் திரு ப்பதியை. அறக்கடவுள் - இயமன். தானம என்றது - திருதத ருமபுரத்தை.

(உ0) தாபதன என்றது-மூற்கலமுனிவர்குமாரராகிய சிவப்பி ரிய முனிவரை. தாரகன எனவும் பாடம பதி - திருவெண்காடு. தாடகை மானங்காப்பான் றூழ்ந்துபூங் கசசிட்டீர்க்கும் பீடுறுகலய னன்பி னிமிர்க்க வெம்பிரான் எனறது - தாடகையென்னு மோ ரரக்கி சிவபெருமானை வழிபட்டுப்பூசிகதுவருங்காலோர்நாள் திரு ப்பள்ளிததாமஞ்சாத்தககைகளைத்தூககியகாலதது இடையிற் புனை ந்த கலை நழுவ அதை அவள்கண்டு கவலையுறும்போது சிவபெருமா ன் தலைவணங்கி பூசனையைபெற்று அவ்வாறேநின்றருள, அதைக் கண்டசோழர்பிரான் வளைந்திருந்த பெருமானை நேர் நிறுத்தி தரி சிக்க முயன்றும் அதுகைகூடாமையால் மனம் வருந்துவதைக் குங் கிலிக்கலயநாயனார்நிந்து அஙகுசசென்று சிவலிங்கப்பெருமானு க்கும் தஙகழுத்துக்கும கயிறுபூட்டிக தமது சிவநேயவலியால் வலி த்து நேர்நிறுத்திய திருப்பனந்தாளென்னுந் திருப்பதியை.

(உக) கரிமுகத்தவுணன்-கயமுகாசுரன். கரிமுகத்தண்ணல்- விநாயகர். சிவநகரம்-திருச்செஙகாட்டிலுள்ளகணபதீச்சரம். சேய் வளம்பதி - திருச்சேய்ஞலூர்.

கறுவிவீழ்காலன்மார்பிற்சேவடிக்கமலஞ்சாத்திச்
சிறுவனுக்காயுளீந்தசேவகப்பெருமான்மேய
வரைபுனற்பழனமூதூரதுவிதுவானைதந்த
குறையுடற்போர்வைபோர்த்தகொற்றவன்கோயில்காண்மின். ()

பங்கயக்கடவுளீந்தபரிகலம்வாங்கிக்கொண்ட
வங்கணனிடமீதாடலனங்கனையமுதுசெய்த
செங்கணனிருக்கையீதுமேழகசெனனிதன்னை
மங்கலமாமற்கீந்தமருகனிருக்கைகாண்மின். (உங)

திண்டிறலவுணன்றன்னைப்பெருவிரற்றீட்டுநேமி
யுண்டிடவிருந்தாக்கொண்டோனுறையதாமொருத்திமன்றல்
கண்டிடுகரியாய்க்கூவல்கண்ணுதலிலிங்கம்வன்னி
யெண்டிசையறியக்காட்டினனிடமிதனைக்காண்மின். (உச)

சாமகண்டத்தன்றன்னைத்தானருச்சித்ததென்னர்
கோமகன்பிரமசாயைகுறைதநதிப்பதியாங்கங்கை
மாமகந்தோறும்வந்துவந்துதறபடிந்தோர்விட்டுப்
போமகம்போகமூழ்குமபுனிதநீர்ப்பதியைக்காண்மின். (உரு)

குருமொழிதந்தைக்கீந்தெங்குருவுறைமலையீதெங்கோன்
கருமுகிலவண்ணத்தண்ணல்கண்ணிடந்தடியிற்சாத்தப்
பொருவிறலாழியீந்தபுரமிதுநந்தியெந்தை
திருவுருவடையநோற்றதலமிதுதெரிந்துகாண்மின். (உசு)

(உஉ) சிறுவன் - மார்க்கண்டேயர். சேவகம் - வீரம். மூதூர் என்றது-திருக்கடவூரை. யானை என்றது-தாருகா வனத்து முனிவர்கள்விடுத்தயானையை. கோயில் என்றது - திருவழுவூரை.

(உங) பங்கயக்கடவுளீந்தபரிகலம் என்றது-பிரமகபாலத்தை. இடம் என்றது-திருக்கண்டியூரை. அனங்கன்-மன்மதன். இருக்கை என்றது-திருக்குறுக்கையை. மேழகம்-ஆடு. மாமன் என்றது-தக்கனை. மருகனிருக்கை என்றது - திருப்பறியலூரை.

(உச) அவுணன் - சலந்தரன். நேமி - சக்கரம். உறையிது என்றது - திருவிற்குடியை. இடம் என்றது-திருப்புறம்பயத்தை.

(உரு) தென்னர்கோமகன் - வரகுணபாண்டியன். பதி என்றது - திருவிடைமருதூரை. அகம்-பாவம். நீர்ப்பதி என்றது-கும்பகோணத்தை. (உசு) குரு என்றது-முருகக்கடவுளை. மலை என்றது-திருவேரகமென்னும் சாமிமலையை. அண்ணல்-திருமால். புரம் என்றது-திருவீழிமிழலையை. எந்தை என்றது-சிவபெருமானை. தலம் என்றது - திருவையாற்றை.

முடங்குகாற்சிலந்தியானை மலைமகண் முளரிநாட்டத்
தடங்கடல்வண்ணனேற்றதவநகரிதுமுசசென்னி
மடங்கலேறனையானுமவரையிதுகுடைந்தோர்பாவ
மடங்கலும்பருகும்பொன்னியாறிதுகாண்மின்காண்மின். (உஎ)

இந்திவெணமுத்தாரமெனக்கிடந்திலங்குஞ்சென்னி
மன்னவனுடைதென்பதமிழறிவையைப்பேர்யா
றந்திதுறக்கமண்மேல்வழுக்கிவீழ்ந்தாங்குத்தோற்றித்
தென்னவனுடசெய்ததாதெரிவதேகாணமினென்றான் (உஅ)

பொங்கர்மென்புதல்களென்னப்பொருநதிசிறுகாலென்னக்
கொங்கலர்தடஞ்சிற்றூறற்குழியெனப்பழனஞ்சில்லி
தங்குமென்பாததியென்னததாழைதாழ்சிறுபுல்லென்னப்
பைங்குலைகதலிமஞ்சட்பாததிபோறறேறறக்கண்டார். (உகூ)

பன்னிறமாடமாலையுபரிகைப்பந்திசெய்குன்
றன்னம்வெண்குருகுசெம்போத்தழகுமைவகிள்ளைமஞ்ஞை
யின்னைபுள்வேறுவேறுயொழுங்குபட்டிருப்பதொப்ப
மின்னுபூங்கொடியபுட்கள்சிறகெனவிதிர்ப்பக்கண்டார். (௩௰)

மேறபடி - வேறு.

கண்டோட்டுநகர்வளங்கண்டந்துநடந்துகண்கள்விருந்
துண்டமீளவகலவிசுமபாறுழுகிவலமாவருமுனிவர்
விண்டுழாவுங்கொடுங்குன்றுநளிப்புநதாநமவிரிபொழில்வாய்
வண்டுபாடன்மயிலாடல்பயிலாடானைவளநகரும். (௩௧)

சுரதவேதம்பரவுபுனவாயினகருநதவசிதத
ரிரதவாதஞ்செய்துசிவனுருவங்கண்டவெழினகரும்

(௩௨) சரநம்-உண்மை எழில்நகா என்றது - திருப்பூவணத்தை. வரதன்-அடியாா வேண்டும வரததைதகொடுப்பவன். கானப்பேர் - காளையார்கோயில் சுழியல - திருச்சுழியல்.

(உஎ) மலைமகள் - உமாதேவி கடலவண்ணன்-திருமால். தவநகர் என்றது - திருவானைக்காவை. முசசென்னி-திரிசிராவென்னும் அரக்கன். வரை - திரிசிராமலை. பொன்னி - காவிரிநதி.

(உஅ) தமிழறிவையை என்றது-ஆளுடைய பிள்ளையார் விடுத்ததேவாரத்தமிழ்வேதசசுவையையறிந்தவையைநதியை. துறக்கம்-விண்ணுலகம் சேய்தது - தூரம் (உகூ) பொங்கர் - சோலை. புதல்-[illegible]. ஊறல்குழி ஊற்றுக்குழி. பழனம - வயல். சில்லி-சிறுகீரை.

(௩௰) மாலை - வரிசை குருகு - நாரை. விதிர்த்தல்-அசைதல்.

(௩௧) கொடுங்குன்று - திருக்கொடுங்குன்றம். தளி-கோவில்.

வரதனுகியரனுறையுங்கானப்பேருமலைமகளை
விரதயோகநெறிநின்றுமணந்தார்சுழியல்வியனகரும். (௩௨)

மறவாளிலங்கையிறைமகனைவதைத்தபழியான்மருண்டரியன்
றறவாணேமியளித்தவனையர்சசித்தவன்றவணிநகரும்
நிறவாணமுத்தும்வயியேநிரையும்பொன்னும்விளைபொருநைத்
துறைவாய்ப்பிறவாக்கடவுள்வேய்வயிற்றிற்பிறந்ததொன்னகரும்()

துளபக்குன்றைக்கொன்றைமுடிக்குன்றமாக்குந்தொன்னகரும்
அளகைப்பொறித்தகொடியிளையோன்மானேர்நோக்கினானைமகள்
புளககுன்றைமணர்ந்துமுதலிருந்தபொருப்பும்போர்விசயன்
வளைவிற்றூக்கவடுக்கிடந்தமுடியோன்மேயவளநகரும். (௩௪)

கொணடல்படியுந்திருவாப்பனூருந்தொழுதுகுளிர்திரைக்கை
வணடுபடியுங்கமலமுகைவையைப்பிராட்டியெதிர்வணங்கிக்
கண்டுபணிந்துதிசையெட்டும்விழுங்கியணடங்கடந்துலக
முண்டநெடியோனெனவுயாகோபுரமுன்னிறைஞ்சியுள்புகுதா. ()

மறுகுதோறும்பணிந்தெழுந்துவளைந்துவளைந்துபொற்கோயில்
குறுகிவிதியாறபொற்கமலங்குடைந்துசெய்யுங்குறைநிறுவி
யுறுகிபெறவைந்தெழுதெணணீயூற்றுமதத்துநாற்றடங்தோட்
சிறுகணணவைங்கரத்துசசிந்தியானையடிவணங்கா (௩௬)

மும்மையுலகுநான்மறையுமுறையாலீன்றவங்கயற்க
ணம்மையடிகணமுடியுறததாழ்ந்தனபுகொடுந்தின்னருள்வாங்கி
வெம்மையொளிகான்மணிக்கனகவிமானத்தமர்ந்ததனிசசுடரின்
செம்மையடித்தாமரைவேணிசசிரமேன்மலரப்பணிந்தேத்தா. (௩௭)

---

(௩௩) மறம் - கொலைத்தொழில். அரி-இராமமூர்த்தி. வாள்-ஒளி. அணிநகர்என்றது - திருவிராமேசசுரத்தை. வேய்-மூங்கில். தென்னகர் என்றது - திருநெல்வேலியை.

(௩௪) துளபக்குன்று-திருமால். கொன்றைமுடிக் குன்றம்-சிவபெருமான் தொன்னகர்-திருக்குற்றாலம். அளகு-கோழி. பொறித்தல் - எழுதல். இளையோன்-முருகக்கடவுள். ஆனைமகள்-தெய்வயானை. முதல் - இடம். பொருப்பு-திருப்பரங்குன்றம். விசயன்-அருச்சுனன். வளநகர் என்றது - திருவேடகத்தை.

(௩௫) நெடியோன்-திருமால்.

(௩௬) மறுகு-வீதி.

மேற்படி - வேறு.

அன்றிருபோதுமுண்டிதுறந்திராவருக்குந்தீவா
ளென்றெழுமுன்னீராடிநியதிகளியற்றியைந்தும்
வென்றுளத்தன்புபாயவிளைமுழுமுதலைப்பார்மேன்
மின்றிரணடென்னநின்றவிமானமீதிருப்பக்கண்டார். (௩௮)

வாசமஞ்சனநறேன்கன்னறலைபங்கனிமறுவிலானைந்
தாசறுமமுதமைந்துதென்மலையாரம்வாசம
வீசுதண்பனிநீர்வெள்ளமான்மதம்விரைமென்போது
தூசணிமணிபூணல்லசுவையமுதினனதாஙகா. (௩௯)

சதவுருத்திரத்தாலாட்டிமட்டித்துச்சாத்திப்பூட்டிப்
பதமுறமனுவாலட்டபாலமுதருத்திப்பஞ்ச
விதமுறுவாசமபாகுவெள்ளிலையளித்துபபோக
முதவுறுதூபதீபாதிகளபலவுவப்பநல்கா. (௪௦)

ஐம்முகச்சைவச்செந்தீயகத்தினுந்துடுவையார
நெயமமுகந்தருத்திப்பூசைநிரப்பிநாலவேதஞ்சொன்ன
மெய்ம்மனுநூற்றுப்பத்தானமூவிலைவில்லநீலங்
கைமமலரோச்சிசாத்திக்கடவுளையுவப்பச்செயது. (௪௧)

வாசமஞ்சனமீராறுமந்திரமலர்கைக்கொண்டு
பூசையின்பயனைமுகக்கட்புண்ணியன்கையினல்கி
நேசநெருக்குறக்கண்களிற்றையரோருறிச்சோர
வீசனையிறைஞ்சியாருமஞ்சலிதம்த்தல்செயவார். (௪௨)

---

(௩௮) என்று-சூரியன். ஐந்துமென்றது - பஞ்சேந்திரியங்களை.

(௩௯) மஞ்சனம்-நீர். கன்னல் - கருப்பஞ்சாறு. ஆனைந்து-பஞ்சகௌவியம். அமுதமைந்து-பஞ்சாமிர்தம். தென்மலை-பொதியமலை. ஆரம் - சந்தனம். மான்மதம் - கஸ்தூரி. விரை - வாசனை. போது - மலர். தூசு — வஸ்திரம்.

(௪௦) சதருத்திரமாவது - யசுர்வேதம் பிரமன்முதல் சதாசிவமீறாக முறையே பேறறங்கூறுதலால், அதனுள் நடுக்கண்டமாகிய சதவுருத்திர மநுக்களை யோகநாமத்தால் உருத்திரகணங்களைச் சங்காக்கிரமத்தில்வைத்து அதீத சிவபரியந்தம் வரைப்படுத்திக்கூறுதல். மட்டித்து - பூசி. மநு என்றது - சுவாகாந்த மூலமந்திரத்தை; அல்லது பஞ்சவாயு மந்திரம் என்பதுமொன்று.

(௪௧) ஐம்முகச் சைவச்செந்தீ என்றது - பஞ்சப்பிரமமந்திரங்களாற் செய்யும் சிவாக்கினியை. துடுவை - நெய்த்துடுப்பு. மெய்ம்மனு நூற்றும்பத்து என்றது - சகஸ்திரநாமங்களை. மூவிலைவில்லம்-மூன்று தளம்வாய்ந்த வில்வம். நீலம்-நீலோற்பலம். கைமலர்-கைகளாகிய மலர்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பழியொடுபாசமாறுகெடவாசவன் செய்பணிகொண்டவண்ட சரணம், வழிபடுதொண்டர்கொண்ட நிலைகண்டுவெள்ளிமணிமன் றுளாடிசரணஞ், செழியன்விளிந்திடாதபடிமாறியாட றெளிவித்த சோதிசரண, மெழுகடல்கூவிமாமியுடன்மாமனுட விசைவித்தவா திசரணம். (௪௩)

வெங்கரியாவிசோரநரசிங்கவாளிவிடுவேடரேறுசரணம்
புங்கவர்தேறவாதிமறையுட்கிடந்தபொருளோதுபோதசரணம்
வங்கமதேறிவேலைமகரம்பிடித்தவலையாண்மணாளசரணங்
கங்கணநாகம்வீசிநகரெல்லைகண்டகறைகொண்டகண்டசரணம். ()

மைந்தனிலாழிமேருமகவானகந்தைமடிவித்தநித்தசரணஞ், சுந்தர நாமவாளிபணிகொண்டுகிள்ளிதொகைவென்றவீரசரணம், வெந்தி

(௪௩) பழி என்றது-விருத்திராசுரனைக் கொன்ற பிரமஹத்தியை. பாசமென்றது-ஆணவம் மாயை கன்மம், திரோதானம், மாயேயம் என்னும் பஞ்சமலங்களை. இவற்றுள் கன்மமலமாவது, நெல்லின்கண் முளை. முளைத்தற் சத்தியைத் தோற்றுவிப்பதுபோல, உயிரின்கணுள்ள சுகதுக்கங்களை முதற்காரணமாய் நின்று தோற்றுவித்தல். மாயாமலமாவது-முளைப்பதற்கு அநுகூலஞ்செய்து உடனிற்குந் தவிடுபோல அசசுகதுக்கங்கள் அவ்விடத்துத் தோன்றுதற்குத்துணைக்காரணமாய் நின்று தன்காரியமாகிய சரீரமுதலியவற்றையும் உயிரையும்இயைவித்துநிற்றல் ஆணவமலமாவது-அம்முளை அவ்விடத்துத் தோன்றுதற்கு நிமித்தகாரணமாகிய உமியைப்போலவற்றை முறுகுவித்து அசசுகதுக்கங்களை யுயிர் நுகரும்வண்ணம் நிலைபெறுத்துதல். மாயேயமலமாவது-அச சுகதுக்கவிளைவுகளுக்கெல்லாம் இடனாய்நின்று ஆன்மாவின் அறிவு, இச்சை, செயல்களையேகதேசப்படுத்தி நிற்றல். திரோதானமலமாவது - அம்மலங்கட்கு அநுகூலமாய் நின்று பக்குவம்வருங்காறும் அவ்வான்மாவை மறைத்துப் பாகம்வருவித்து நிற்றல். தொண்டராவார்-பதஞ்சலிவியாக்கிரபாதர். நிலை என்றது - திருநடந் தரிசித்துணணும் நியமத்தை.

(௪௪) கரிஎன்றது-சமணரால் விடுக்கப்பட்ட யானையை. புங்கவர்என்றது-கண்ணுவர்முதலிய முனிவர்களை. கறை-கருநிறம்.

(௪௫) மைந்தன் என்றது - உக்கிரகுமார பாணடியனை. ஆழிகடல்; ஆழத்தையுடையதென்னும் பொருளது. மகவான் - இந்திரன். கிள்ளி - (விக்கிரமச்) சோழன். தொகை என்றது - சேனைகளின்கூட்டத்தை. மாறன்என்றது - அபிடேகபாண்டியனை. கல்லின்மாதர் என்றது-பட்டமங்கையென்னுந் திருப்பதியில் மூற்பட்டாறை வடிவமைந்த இயக்கமாதராறுவரை.

றன்மாறன்முன்கலுருவானைகன்னன்மிசைவித்தசித்தசரண, முந்
தியகல்லின்மாதர்பெறவட்டசித்திமுயல்வித்தயோகிசரணம். (சரு)

திருமணிமைந்தன்மைந்தன்முடிசூடவிற்றதிருமல்குசெல்வசரண
மருமகனென்றுமாமனுருவாய்வழக்குவலிபேசுமைந்தசரணங்
குருமொழிதந்துநாரைகுருவிக்குவீடுகுடிதந்தவெந்தைசரணம்
வருபழியஞ்சிவேடமகனுக்கிரங்குமதுராபுரேசசரணம். (சசு)

விருத்தகுமாரபாலவருணமேனிகொண்டுவிளையாடுமண்ணல்சரண
குரதியைநசசுபாவிபுயிருண்டுசோரிகுடைவாகைவேலசரணங்
கருத்திசைபாணனுளினிசைபாடிமாறுகளைவேதகீதசரண
நரிதிரணமாவைமீளநகரங்கலங்கநரிசெய்தநம்பசரணம். (சஎ)

முற்பகலாறிரண்டுசிறுபனறிபுண்ணமுலைதந்தவனனைசரணம்
பொறபுறுமாயவாளையடலேறுகொண்டுபொருதட்டசிட்டசரணம்
பற்பலஞாலமெங்குமடையப்பிரமபுடமெட்டமூாதகிசரணங
கறபினொருத்திமனறலறிவிக்கமூன்றுகரிதந்தவள்ளல்சரணம். (சஅ)

அளவைகளாலும்வேத முதனூலகளாலு மயன்மாயனாலுமளவா
க், களவையுனக்குநாம குணசினனசாதி கதிசெய்தியில்லையவையு,
முளவெனயாமறிந்து துதிசெய்பவேகொலுலகஞ் செயன்பினெளி
தாய், விளையருணமேனிகொண்டிவ் வறுபத்துநாலுவிளை யாடல்
செய்தபடியே. (சகூ)

அறுசீரடியாசிரியவிருததம்.

எனததுதிததவசிட்டாதி யிருடிகளைக்குறுமுனியை யெறிதே
னீப, வனததுறையுஞ்சிவபெருமா னிலிங்கத்தின் மூர்த்தியாய் வந்
துநோககிச. சினததினைவெனறகந்தெளிந்தீர் நீர்செய்த பூசைதுதி

(சசு) மைநதன்மைநதன எனறது - உக்கிரகுமார பாணடியன்
பேரனாகிய அபிடேகபாணடியனை. (சஎ) சோரி-உதிரம். வாகை-
வெற்றிமாலை மாறு எனறது - பகைவனாகிய எமநாதனை.

(சஅ) ஒருத்தி என்றது - வைசியப்பெணணை. மன்றல்-கலியா
ணம். கரி - சாட்சி. (சகூ) அளவை என்றது - காட்சி, அநுமான
முதலியபிரமாணஙகளை. வேதமுதனூல்களென்றது-வேதமுதலிய
முதனூல், வழிநூல், சார்புநூல்களை. வேதமுதலியநூல்களும் ஓர
ளவையேயாதலின் வேறுபிரிததுக்கூற லெற்றுக்கெனின், ஏனைக்
காட்சியனுமானஙகள் போலாது, அறியக்கூடாத பொருளை ஆத்த
வாக்கியமாக்கொண்டுணரநிற்றலின்.

(சக) சின்னம் - குறி. கதி - பிறப்பு. செய்தி - தொழில்.

தெய்வத்தான, மனைத்தினுக்குமனைததுயிர்க்கு நிறைந்தநமக்கான ந்தமாயிற்றென்று. (௫௦)

சிறந்தவருள்சுரந்துகுரு முனிவைவருகென்றுகரஞ் சிரமேல் வைத்துப், புறந்தடவியெமையொப்பாய நீயேநின்கற்புடைய பொலங்கொம்பன்னு, ளறந்தழையு முமையொப்பா ளாதலினு லுமையொப்பா ரகிலத்தியாரே, நிறைந்ததவம் புரிந்தோனுந் தவத்துறுதி பெற்றோனுநீயேயன்றோ (௫௧)

உனககரிய வரமினியாந் தருவதெவனுனககரிதா வொன்றுங காணே, மெனக்கருணைசெய்திலிங்கத திடையிச்சைவடிவாய்சசென்றிருந்தானுகத, னைகரியவரதல்குஞ் சிவலிங்கந்தன பெயராற்றுபித்தான்றன், னினககருணைவசிட்டாதி முனிவாகளுந் தம்பெயரா லிலிங்கங்கண்டார். (௫௨)

எததியருசசனைசெயது நினைவிலரிதாயனபி லெளியவட்ட, மூர்த்தியையங்கயற்கணணி யன்பனைமுப்போதுமபோய் முடிதாழ்ந்தின்பம், பூததமனத்தினராகிக கருவிததேனபொதிந்தசிறு புட்போலந்த, மாததலனில்வசிட்டாதி முனிவாதபோ வனஞ்செய்து வதிந்தார்மன்னே. (௫௩)

அருசசனைப்படலம முற்றிற்று.

ஆக படலம எச - க்கு - திருவிருததம் - ௩௩௬௩.

திருவிளையாடற்புராணம்

முற்றுப்பெற்றது

திருச்சிற்றம்பலம்.

(௫௨) இச்சைவடிவாய்என்றது - இயல்பாகவே பாசங்களினீங்கிய சுதந்திரராதலின்.

(௫௩) கருவிததேன்-மிக்கதேன்; கருவி—கூட்டம். இது தானியாகுபெயராய்த் தேனடைமேல் நின்றது. நினைவில் அன்பில் என்றதில் நான்கனுருபு நிற்குமிடத்து ஏழனுருபு நிற்றல் உருபுமயக்கம். உம்மை - முற்றும்மை

உ

சிவமயம்.

சுத்தசைவராகிய

பரஞ்சோதிமாமுனிவர்

அருளிச்செய்த

மதுரைப்

பதிற்றுப்பத்தந்தா

காப்பு.

பைந்தொடிபாற் சொக்கர் பதிற்றுப்பத் தந்தாதிச்
செந்தமிழைப் பாடச் செயலளிக்குஞ் - சந்தத்தமுஞ்
சிந்தாவளமதுரைச் சித்தி விநாயகனாந்
தந்தா வளமதுரை தந்து

நூல்.

அறுசீர்க்கழி நெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மேகம்வரக்கண்டுளங்களித்து விரிக்குந்தோகைமயிலாடப்
பூகமனைத்தும்வெண்டாளம்பொழியுமதுரைக்கயற்கண்ணாள்
பாகமிருக்குஞ்சொக்கர்பசுபதியாயண்டப்பரப்பாகி
எகமெனக்கொண்டிருப்பாரென்னிதயத்தலத்துமிருப்பாரே. (௧)

இருக்குந்திருக்கோலமுமுமையாளிடப்பாகமுநூலிலங்குகின்ற
மருக்குலவுமார்பமும்புயமும்வரதாபயமுமான்மழுவுந்
திருக்குண்டலமுமதுரேசர்சின்மூரலுமென்கண்மனத்தை
யுருக்கும்வதனம்புயமுமெனக்கவத்தைவிளைக்குமுயிராமே. (௨)

விளக்குமுயிரிற்பிறந்தொடங்கிமேவுமவத்தைதனைப்போலக்
கிளக்குமுலகநின்பால்வந்தடங்கக்கிடந்தகீர்த்தியெல்லாம்
வளக்குமிடமோசிறக்குமதுரைக்கயற்கண்மடந்தைமுலை
திளைக்குமணியேதெவிட்டாததேனேமுக்கட்செழுங்கனியே (௩)

(காப்பு) சிந்தா என்னுமீறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்கெடாத என்னும்பொருளதாய நித்தியத்தையுணர்த்திநின்றது. தந்தாவளம்-யானை. அது-பகுதிப்பொருள்விகுதி. (௧) அண்டப்பரப்பு-அண்டகோடிகள். எகம்-விராட்டுருவரும். (௨) வரதம்-விரும்பியவற்றைத்தருங்கரம். அபயம் - பயந்தீர்க்குங் கரம். வதனம்புயம்-முகமாகியதாமரைமலர். (௩) அவத்தை - துன்பம்; பஞ்சாவஸ்தைகளென்பதுமொன்று.

கனியுங்கிழங்குஙகருக்காயுங்காற்றுஞ்சருகுமருந்தியிரு
பனியுமழையும்வெயிலுநின்றுபடிவந்திரிந்துபுலனைந்தும்
முனியும்படிவீணருந்தவஞ்செய்முனிகாணமதுரைபுகுவீரேல்
இனியுங்களுக்குமதுரேசரெல்லாப்பதமுந்தருவாரே. (ரு)

தருவேவறிஞர்க்கிருநிதியேசனகாதியர்கருப்பொருளுரைத்த
குருவேகுருமாமணிச்சுடரேகோதிலாதசெழுந்தேனே
யருவேயுருவேயருவுருவேயகிலாண்டமுமவந்தடங்குதற்கோர்
கருவேமதுரைவருகடப்பஙகாட்டாயுனைநீகாட்டாயோ. (௬)

காட்டத்தெரிபோற்கலந்தநெறிகாட்டதெரியுமேஙகுமனக்
கோட்டத்தெனதுசிற்றறிவாற்குறிக்கப்படுமோகூறுயநீ
ஈட்டக்களிவணடடைகிடகுமிதழிககினமபோலவேப்பலங்கல்
சூட்டப்பசுமபொன்முடிசூடுஞ்சொக்கேமதுரைததுயோனே. (௭)

தூயகயற்கணமடக்கொடிசோசொக்கேமுககட்சுடாக்கொழுந்தே
சேயபவளகிரியேயென்சிநதாமணியேதெள்ளமுதே
காயமுதலாஙகடைசரகுனகருவூலத்திலிருந்துவரும்
மாயமறியேனிசசரகுமாறுசசரகோகூறுயே. (எ)

கூறொன்றுளதாஞ்சததியொருகூறுஞ்சிவமேகூறுஙகால்
வேறொனறுளதோமெயயுனகுமெயகணடவாகுவெளியாமால்
ஏறொனறுடையபசுபதியேயெழுவாரிதியுமழைததுவையை
ஆறொனறழைததவருட்கடலேயாலவாயிலமாந்தானே. (அ)

அமராககிறைவாமுமமுலைப்பெணணுனகுமரிககழகாதென்
குமரிததுறைவாவெனறுநித்தஙகூடாசிவனைப்பாடாமல்
தமருக்கெனினும்பசிதணிக்கததறுகட்கொடியர்தமைப்பாடிக்
கமருககிறைப்பாககினமானகலைவாணருநெஞ்சுலைவாரே. (௯)

(ரு) இருபனி-முனபனிபின்பனிகள். பனியும் மழையும்வெயி லும் எனறவற்று ளேழனுருபு தொககுநின்றது. (௬) இருநிதி-சஙக நிதி, பதுமநிதிகள். பொருள்-பதிப்பொருள்.

(௭) காட்டம்-விறகு. கலந்தநெறி என்றது-சகலான்மாக்களிட த்தும் அந்தரான்மாவாகவிரவிநிற்றலை. கோட்டம்-இடம். வேம்பு-வேப்பென வலிந்துநின்றது. (எ) காயமுதலாங கடைசரக்கு என் றது-தனுகரண புவனபோகஙகளை. கருவூலம்-பண்டசாலை. மாறு-அழியாத. (அ) மெய்கணடவா – சித்தாந்த உணமையுணர்ந்த பெரி யோர்கள்.

(௯) மும்முலைப்பெண்-தடாதகைப்பிராட்டியார். குமரித்துறை வாஎன்றது-சோமசுந்தரபாணடியனை. தமர்-சுற்றம். கமர்-வெடிப்பு.

உலைமேன்மெழுகொத்துருபிணியாலுருகவிதிசற்றுருகாதென்
தலைமேலெழுதுந்தீயெழுதகைத்தணணீரெழுததாத்தணிப்பாயோ
முலைமேல்விளஙகுமுதமெனவெணமுறுவலரும்புமோட்டிமய
மலைமேன்மருந்துகலநதமுககணமருநதேயாலவாயானே. (௧௦)

வேறு.

வாயினுமபுலையுடம்பிலுமனததினுமறத்துறைபடிந்தாடு
நாயினுஙகடையேனகிடைநோயொடுலகுரவொழிககாயோ
தீயினுஙகொடியார்புரம்பொருதனிசசியஙமேமெனகோவே
தாயினுந்துணையேமதுரேசனேதருவஙகடநநோனே. (௧௧)

தததுவப்பெருநாடகசாலையுஞ்சமைத்தவிசயஙகாட்டி
அத்தலததெனையாட்டுவிப்பானுமெனறுடலைககாணபானும்
எய்த்திடப்பெருமெழுதிரைநீங்கினமெடுநமெனகிளைப்பாற
வைததுமெய்ப்பதந்தந்தருள்வள்ளமதுரைவெள்விடையானே. ()

வெள்விடைககொடியுயாத்தசொககேயைந்துவிடயமென்றெ
டுதேதோதுங, கள்வருக்கெனதறிவறைபோனதென் கருத்தைநீயறி
யாயோ. உளவருததமுமபிறவமேகணடிருநதொளிநதனையெனையு
ய்யக், கொள்வதறகிதுபருவமெனறேபரிகூப்பிடசகடவேனே.

கடவதொன்றிலையுரைசெயமனமுதறகரணமுஞ்செயலாதி
அடவருந்துயரின்பமுநீயெனையருததுமலறியேனுன்
மடவனம்பெடைஙகுருகொடுமெணறுமெயமணஞ்செறிமலாககாவிற்
குடவலம்புரிமுழஙகவானமுழவதிாகூடலம்பரியானே (௧௪)

கூடலாதியையணஙகொருபாகனைகருணைஙகுறிபிலலானை
வீடலாவெளிவீட்டிருநதிமைபிலாவிழிபினுற்கணடோாகள் [ப்
ஓடலாதுபொறகலததுண்டு பெணணலாரொணணலத்துறையாடி
பாடலாடலிறபயிலினுமிருவயிற்பற்றறுதநிருப்பாரே (௧௫)

(௧௦) விதி-பிரமன். தீயெழுதது - போகூழ் இமயமலை மேல் மருந்து உமாதேவி (௧௧) மறததுறை-தீநெறி கிடை-படுகைை.

(௧௨) தத்துவம்-தேகேந்திரியப்பிராணநதககரணசமூகஙகளை. அவிநயம்-நாடகாஙகம். எழுதிரை-எழுபிறவிக்கடல் தீயினுங்கொடியார்-திரிபுராதிகள் இளைப்பாறவைதது என்றது-சஙகாரநிலையை.

(௧௩) அறைபோதல - ஓட்டைபோதல். (௧௪) மனமுதற் கரணம்-அந்தக்கரணங்கள். செயலாதி என்றது-இச்சாஞானக்கிரியைகளை. துயர் இன்பம் என்றது-இருவினைப்போகங்களை. குருகு என்னும் பறவைப் பொதுப்பெயர் பெட்டையன்னத்தை யுணர்த்தி நின்றது. வான்முழவு - மஙகலவாத்தியம்

(௧௫) வெளிவீடு-சிதாகாசம். இமையிலாவிழி - அகநாட்டம். இருவயிற்பற்று-அகப்பற்றுப்புறப்பற்றுகள்.

பற்றுக்கோடுநின்பதமன்றி யிலைநெடும்பாய்மரக் கொடிபோலச், சுற்றுக்கோடியுஞ் சுழன்றுமெய்த்தேனினித துன்புறுந்தகையென்னேனே, கற்றுக்கோதறத் தெளிந்தவர்க்கமுதமே கயற்கண்மாதிடப்பாகம், பெற்றுக்கோயில்கொண் டமர்ந்தருளாலவாய்ப் பிறையணிசடையா. (கசு)

சடைக்கிசைந்தவெண் டிங்களுங்கங்கையுஞ்சங்கவெண்குழைக்காதும், படைக்கணிச்சியுஞ் சூலமுஞ்செங்கையும் பங்கயத்திருத்தாளும். கடைக்கணித்தருள் சுரந்தகண்களுமணிக் கண்டமுமனேசர், அடைக்கலப்பொருளாகக்கொன்னெறியுழா னயாப்பனே யயரேனே. (கஎ)

அயர்க்கிலேனுனைநினைக்கிலேன் பிறரைநின்னாலவாயகம்விட்டுப், பெயர்க்கிலேன்பதமென்னவும்பெறுவனேற்பெறற்கருமபொருள்யாதோ துயர்க்கிலேசமற்றனதுபொன் னாலயஞ்சூழ்ந்துகைதொழுதேமெய் வெயர்க்கிலேனையும் புரந்தருள்வள்ளலே வெள்ளியம்பலத்தானே. (கஅ)

வெள்ளியம்பலவாணனைப்பாணருக்கிரங்கிவிற்றுழலவானைப்
புள்ளியம்புலித்தோலுடையாளனைப்புகழியாறெழுதோர்கள
பள்ளியந்துலாவேறுவாமணிமுடிபரிப்பபாரமுழுதாளவா
தெள்ளிருங்கலைமகப்பெறுவர்பின்சிவகதியடைவாரே (ககூ)

அடைந்தவாக்கருள்வெள்ளிமன்றுடலசெயானந்தக்கடலூடு
குடைந்தவாக்கமுதெழுமதிலெழுபவக்குளைக்கடற்கரைகாண்பார
மிடைந்தவாக்கவெண்குடைவளைமுழக்கமுவிரிகடல்கிடந்தார்ப்பக்
கடைந்தவாக்கமுதெழுமதிற்பவக்கடலடைப்பதோகடவாரே (உ0)

வேறு.

கடவரையுரிவைபோர்த்துக்கதம்பகாந்தாரத்தாடும்
வடவரைவளைத்தசெந்தேனவானமகனமுடிக்குமேலாக
தடவரைசென்னிதாங்குநண்ணருத்தரையினவேட்ட
முடவரைநிகர்ப்பநாலுமுகந்துணத்தொடங்கினேனே. (உக)

(கசு) பற்றுக்கோடு-ஆதரவு. கோது-குற்றம்.

(கஎ) கணிச்சி-மழு. மணிக்கண்டம்-நீலகண்டம். அயர்ப்பு-மறதி. (கஅ) பெறற்கரும பொருள்-கிடைத்தற்கரியபொருள். துயர்க்கிலேசம்-ஒருபொருட்பன்மொழி; மிகு துன்பம் என்பதுபொருள். (ககூ) வாணன்-வாழ்நன் என்பதன்றிரிபு. பள்ளியந்துலா-சயனத்தண்டிகை. கலை-சாமுத்திரிக நூல

(உ0) ஆனந்தக்கடல்-சொக்கநாதப்பெருமான். அமுது - சிவானந்தவமுது. பவம்-பிறப்பு. வர்க்கம்-கூட்டம்.

(உக) கடவரை-யானை. கதம்பம்-கடப்பமரம். காந்தாரம் - வனம். வடவரை-மேருமலை. வான்மகன்-இந்திரன். நறு-தேன.

தொடங்குமைந்தொழிலுமோயப்பெயர்த்துமோதொடங்குவாயீ
தடங்குவதெந்தக்காலமாருணக்கயிக்கமையா
முடங்குபைங்குலையிற்பூந்தேன்முரிதிரைப்பரவைக்கேழு
மடங்குதணகதலிசாய்க்குமதுரையிற்சிவபிரானே. (உஉ)

சிவமொடுசததியாகிசகெகமெலாநிறைந்தநீயே
நவவடிவெடுத்தாயிந்த்ரஞாலமோகோலமேயோ
பவமறத்தவஞ்செயாதபழவினைகொடியேற்கின்று
தவமெனப்பொலியுங்கூடற்சயம்புவேயியம்புவாயே. (உங)

இயமபிடுமிருளைநீக்கியென்னைவெளிப்படுத்தலவேண்டும்
கயம்படுதுறையிலவீழ்ந்தகண்ணனிலிகருககவான்போற்
பயம்படவெணபொறசோதிபடருமன்றத்திறூடு
நயாபடுமறைகளபாடநாடகநவிற்றுவோனே. (உச)

நாடகத்தொழிலவராதநட்டுவககுறையோநாளும்
பாடகப்பதுமம்பூந்தபாத்திரக்குறையோசொலலாய
சூடகததளிர்க்கைபாகாசோமசுந்தரனேகூடல
ஆடகக்குன்றேயெனனையாட்டுவித்தனைநன்றுயே. (உரு)

நன்றுளேனலலேனயார்ககுநலல நம்புரியேனன்றிக்
கொன்றுளேனற்றம்பார்ககுங்கூற்றுவன்விடுவானல்லன்
இன்றுளேனுளையில்லேன்யமன்வருமபோதுனவெள்ளி
மன்றுளேயிருந்தசொககேவழககுநீயென்சொல்வாயே. (உசு)

என்சொல்வேனென்சொலவேனென்னேழைமையிருந்தபாவம்
புன்சொலாறபாடிப்பாடிப்புகழ்பெறவிரும்பாநின்றேன்
வன்சொலார்முன்செலாதமதுரையிறசொககேவேதம்
உன்சொலாலுன்னைவாழ்த்தியுன்னையுமுணராதன்றே. (உஎ)

உன்னையேபொருளென்பாமற்றொருவரைப்பொருளென்பா
ரோ, பொன்னையேபொதியப்பார்ப்பார்புழுதியைப்பொதிவார்கொ

(உஉ) ஐந்தொழில் என்றது-பஞ்சகிருததியங்களை. பரவை-கடல். கதலி-வாழை (௩உ) நவவடிவாவன-சிவம்,சததி, நாதம், விந்து, சதாசிவன். மகேசுரன், உருததிரன், மால், பிரமன்என்னும்நவபேதங்கள். பழவினை—ஆணவமலம்

(உச) இருள்-ஆணவமலம கயம்-யானை.

(உரு) பாடகப்பதுமம் என்றது - பாடகமணிந்த தாமரைமலர் போன்ற பாதங்களை. பாத்திரம் என்றது-நடியை. சூடகம் - வளை. ஆடகம்-பொன். (உசு) அற்றம் - சமயம். கூற்றுவன்-உடலுயிரினைக்கூறுபடுத்துவோன்; யமன். (உஎ) ஏழமை—பேதமை. வன்சொலார்-கொடுஞ்சொலுடையவர். (உஅ) பொதிதல்-அணிதல்.

ல்லோ, அன்னையேதந்தையேதென்னாலவாய்சசொக்கேதஞ்சம், பி
ன்னையே துணையலாமற்பிறந்திறந் துழலுவோர்க்கே. (உஅ)

பிறந்திறந் துழல்வீர்நீவகள்பிறதெய்வந்தொழுதோவுய்வீர்
கறந்தருந்தினருமுணடோகற்பசுமுலையைககையால்
அறந் துறந்தவர்கடெய்தா தவாலவாய்சசொக்கர்தாளை
மறந்திருந்தினிக்கெடாமல்வணஙகுவீர்வணஙகுவீரே. (உகூ)

வணஙகினர்க்கிதஞ்செய்யாமலமறலிவாய்க்கிரையாய்வாழும்
பிணஙகளைப்பின்செல்வீ நுமபேதைமைதவிரவேணடில்
அணஙகினுக்கணஙகுகூடலஙகயற்கணணாள்பாகன்
குணஙகளைப்பரவியன்னோன்கோயிலைவலஞ்செய்வீரே. (ங௦)

வேறு.

செயவானுஞசெய்விபபவனுஞசெயும்பொருளும்
பைவாளரவப்பணிதரிததசொககேநீ
யுயவாரமீதறிவாருன்னருளென் றுன்னியவர்
வைவாரைநோவாாமதிப்பாரைவாழ்த்தாரே. (ஙக)

வாழ்வார்க்கியறகைமதுரேசாகோயில்வலஞ்
சூழ்வாாகருததொணடுசெயுந்துன்பமிலாப்பேர்வாழ்க்கை
வீழவார்ககடையாளமவீணரொடுஙகூடிவெறுங
கூழ்வார்ப்பவர்தமக்குககுறறேவல்செய்வதுவே. (ஙஉ)

குற்றேவலசெய்பவரைககுமபிடேன்கோயிலவலஞ்
சுற்றேன்மெழுகேன்சுடாததிரியுநதாணடுகிலேன்
கற்றேனுமல்லேன்கடம்பவனசசொககேநான்
மறறேதினியுரைககேன்வனகூறறுககென்கூறறே. (ஙங)

கூற்றுக்கோல்கோடான்கொடியவனென்றென்னையனல்
ஆறறுககோகீழ்ப்படுதநியணுதலசெய்யாத
சேற்றுக்கோவீழ்த்ததிரிகின்றான்வீழாமல்
ஊற்றுக்கோல்சொக்கேயுனதருளென் றுன்னேனே. (ஙச)

(உகூ) அறந் துறந்தவா-தருமவிரோதிகள். (ங௦) இதம் - நன்
மை. அணங்கு-தெய்வப்பெண்.

(ஙக) பை-படம். வைதல் - இகழ்தல். (ஙஉ) வீழ்வார் என்ற
து-நரகத்திலழுந்துவோரை. (ஙங) கூற்று-யமன். என்கூற்று-என்
சொல். (ஙச) கோல்கோடான்-நீதிதவறான். கோல் - நடுநிலை. ஊ
ன்று கோலென்பது-ஊற்றுக்கோலென வலிந்துநின்றது.

உன்னூர்பிறப்பருடையாய்கயற்கணமு
தன்னூருநீயுமகலாதவீற்றிருப்புந்
தெனனூலவாயுந்திருமதிலுநகோபுரமும்
பொன்னூலயசிறப்புமபொறகமலவாவியுமே. (நடு)

வாவியாரகூடனமணிகணடததானையின்னே
சேவியாநாட்குறிததுசசேவிப்போமென்பதென்னே
ஆவியாரபோமபோதவரைமறித்தாணையிட்டுகெ
கூவியாமீட்பாரகுடிபோனவீடடுேட. (நகூ)

வீடுகெட்டிமாடுகெட்டிமெய்யிறுகக்கட்டுமெவினைப்
பூடுகெட்டிவிட்டுப்புறப்படமாட்டாதுலணடு
கூடுகெட்டியாவகெயெனகோட்டைகட்டினேன்கடப்பங
காடுகெட்டியாளுமுககட்கட்டிததிரவியமே. (நஎ)

கட்டுக்கிடையாமென்கனமவிததிமேலகுருந்து
விட்டுப்படருமிநதவேலிகட்டாவேளாணமை
தட்டுப்படாதாயந்தலையானடப்பதெனறு
மடடுப்படுமோமதுரைசசிவககொழுநதே (நஅ)

கொழுந்துமதியணியுங்கூடலிலெஙகோவே
யுழுந்துருளுமபோதெனினுமுளளுவகையுள்ளுறச
செழுந்துளவநாறுந்திருவடிகக்கீழ்நெஞ்சம
அழுந்திவநொனறலலாலமருலகுமவேணடேனே. (நகூ)

வேணடாரபுரமெரியவில்வளைத்தசேவகனே
தாணடாமணிவிளககேநெரககபபெருமானே

(நடு) உனனூா - நினையாதவா (நகூ) வாவி - நடைககிணறு. ஆவியா - பிராணனை. இது. "உயாதிணைமீறுபோ லஃறிணைவருத லும அஃறிணைமீறுபோ லுயாதிணைவருதலு, மருகல்விதியெனவ றைநதனா புலவரெனவுஞ சூததிரததால ஆா எனனும உயாதி ணைப்பலாபால விகுதிபெறறது. குடிபோன வீடென்றது - உயிர்நீ ஙகியஉடலே

(நஎ) பூட்டு எனறது - பூடெனநின்றது. இடைக்குறை உல ணடுகூடுகெட்டியாகு எனறது - உலணடாகிய கோற்புழுவானது அசசமினறி வசிக்கவெணணி வெளியிடஞ சிறிதுமின்றிக கட்டிய கூணடுக்குளகப்பட்டிறததலே. கோட்டை என்றது - தேகத்தை.

(நஅ) கட்டு - பநதம கன்மம்-காமியவினை. குருத்து - முளை. வேலி - வரம்பு. வேளாணமை என்றது - பிறவியை.

(நகூ) செழுந்துளவநாறுந் திருவடி என்றது - எணணிறந்தவி ஷணுக்கள் வணஙகுந்தோறும அவர்களணிந்த துளவமாலையின் ம ணந்தோயப்பெற்ற வடிகளாதலின். (௪0) வேணடார்-பகைவர். பு ரம்-திரிபுரம். அடிச்சேரி - திருவடியைசசேர்ந்தவன்.

ஆண்டார்பெருமையடிச்சேரிக்காகாதோ
நீண்டாவினையேன்சிறுமையென்றுதீர்ப்பாயே. (௪௦)

வே று.

பாயிருக்கத்தரைகிடத்தும் வினையின்பான்மை பழமிருக்கக் காயுதிர்க்கும்பழுத்திடாத, காயிருக்கப்பழமுதிர்க்கு மெனவொண ணாத கழிமடனுமபிணியுமகலியுநீக்காய், சேயிருக்குங்கொன்றை யணிசொக்கேமிக்க திலகநுதற்கயற்கணெனுமுலகமீன்ற, தாயிரு க்கநீயிருக்கத்துணையிலார்போற் றளர்ந்திருக்கநீதியுண்டோ சரண புக்கேனே. (௪௧)

சரணமலர்கணடிறைஞ்சு மெதிகள்யோகர் தவமுனிவர்முத லோர்க்குச்சகளமாகி, அரணமலிதமிழ்க்கூடலாலவாயிலம்மையொ டுமூலலிங்கத்தமர்ந்தகோவே, கரணமறியாதுயிருமறியாதென்று க டவுளருட்கணகாட்டக் காணகின்றோர்க்கு, மரணமுதல்வன்பிணி கள்வரவொட்டாதவயித்தியனீயுனதருளேமருந்துதானே. (௪௨)

தான்விளைகருங்கருஞ்சேறறைக்கழுவிநீக்குந் தணபுனல்போ லிருவினைக்குந் தனுவாய்நின்ற. ஊன்விளக்கு மொழிகருமெனுமு றையாலிந்த வுடலிருந்தன்றேவுறுதியடைகவேண்டு மெ நான்விளை க்குமிதன்றொழிலுக் கெனையுங்காட்டி நடத்துவிகருமதிகாரிநான ன்றேசெந், தேன்விளைக்குங்கடம்பவனநாதாதெய்வத திருவாலவா யமர்ந்ததேவதேவே. (௪௩)

தேவியரைத்திருக்கழுத்திலமரர்பூட்டுந் திருநாணமங்கலநிலை யிற்றிரியாவண்ணம. மேவியமைக கடலவிடத்தை மிடற்றேவைத துவிரிஞ்சன்மாலாதியந்த விண்ணோர்களெல்லாம, ஆவியுறச்செய்த ருளென்னப்பாகூட லாலவாயருமருந்தேயடியனேனைப். பாவியெ னத்திருவுளத்தி லடைத்தன்றோவென் பழவினையைத் தீர்த்தருட் கணபார்க்கிலாயே. (௪௪)

பாரறியு மறிவினுமிப்பாமேனின்ற பசுஞானத்தாலு மெட்டி ப்பார்க்கொணாத. பேரறிவேசிற்றறிவேற்கிருளைநீக்கும் பேரொளி

---

(௪௧) மடன் - அறியாமை. கலி - துன்பம். சே-இடபம். அல் லது பசுமைநிறம். சரண - அடைக்கலம.

(௪௨) எதிகள் - முற்றததுறந்தவர். சகளம் - உருவத்திருக் கோலம். அரணம்-காவல். கரணம் என்றது - பாசவறிவினை.

(௪௩) தனுவாய் - இருப்பிடமாய். ஊன் என்றது - உடலையு ணர்த்திநின்றது. உறுதி - முத்திசாதனம்.

(௪௪) மை-கருமை. மிடறு-கண்டம். விரிஞ்சன்-பிரமன்.

யேயங்கயற்கண் பிரியாதரனே,யாரறிவார் தமிழருமையென்கின்றே னென்னறிவீனமன்றே வுன்மதுரைமூதூர், நீரறியுநெருப்பறியும றிவுண்டாக்கி நீயறிவித்தாலறியுநிலமூந்தானே. (சரு)

நிலத்தூடுநிலத்தினுயிர்ப்பயிர்களூடு நெடுவிறகிற்றீயூமெபா லின்பத, நிலததூடுதயிலமெனவுறைவாயிந்தச சீவன்முத்திபுரமெ ன்னுந்துவாதசாந்தத், தலததூடுனதிருவருளென் னிடத்தேவைத் துத்தருவாகிப்புதலாகித் தரியென்றாலும். மலத்தூடுபுழுவடிவாய்ப் பிறவென்றாலு மறிதது மொழியேன்சொன்ன மனக்கொள்வேனே.

கொள்ளிவட்டமகறஙகுதிரை சகடககாலவெண குறுந்தொடி யார்தயிர்மதது நெடுநாளுஞ்சல், எள்ளிவிட்டதொழிற்பிறவித்த ண்டல்போக்கி யிறைவாமருநமன்குடிகாளின்றுநீர்தாந், தெள்ளியி ட்டவெளளைநிலாததெளித்தல்போலுந் திருவாலவாயிறைவன் திரு வெணணீற்றை. அள்ளியிட்டாறபுளளிபிட்டகணககுமாற்றி யமரு லகிற்கணக்கனெழுத்தழிக்கலாமே (சஎ)

அழித்தபடிபடைகதுவிளையாடுவானையாலவாயானையடலரிமா னேற்றைக, கிழித்தவதளுடுததுவள்ளிமன்று ளாடுங்கேடிலியை ழ தொழுநிருக்ககிடைததமேலோர். பழிததலும்வாழ்த்தலுமெறி வாட்படையுஞ்சாந்தும் பாதிரப்பாலடிசிலுமகை வார்த்தகூழும், மழிததலுநீட்டலுந்தமர்சூழ்வளமைசாடும் வறுகாடுமொருபடிததா ய்மதிப்பாதாமே. (சஅ)

(சரு) பாரறியுமறிவு-பாசஞானம. பசுஞானம்-ஆதமஞானம். இருள - ஆணவமலம. (சசு) அடுதல் - காய்சசுதல நிலம்-எள். சீ வனமுததிபுரம எனறது-யான, எனது என்னும் விகற்பதசாற் ப சுகரணமாய்ப்பயிலாது சிவகரணமாய் உடையானுடைமைப்பொ ருளுமாய்த்தன் செயலற்றுச சாககிரததே யதீததததைப்புரிந்து நிற் குந்தன்மையைத தன்னில வசிப்பவாககருளுந் தலமாதலின். துவா தசாந்ததமம என்றது-பிரமரந்திரததுககுமேல உனமனி சத்திக் கதீதமாய விளஙகும நிராமயஸ்தானமாதலின.

(சஎ) கொளளிவட்டம்-கொளளிககட்டையைச் சுழற்றுவதா லுணடாகும் வட்டவடிவம் கறஙகு - காற்றாடி. திரை-அலை. சகட க்கால-சககரம். குருந்தொடியார்-சிறியவளையணிந்த கரததையுடை யமகளிர். இது அன்மொழித்தொகை. எள்ளல்-இகழ்தல். போக்கி- செலுததி இறை - உயிராகிய (கப்பம்.) புள்ளியிடல்-எழுதல். க ணக்கன்என்றது - பிரமனை; அவனுக்கு லிபிமான் என்பதோர்நாம் மாதலின். (சஅ) அரிமான் என்றது நரசிங்கத்தை. அதள்-தோல். வெள்ளிமன்று-இரசிதசபை. கேடிலி-நித்தியன்.

மதியிலேனிதுவரையும்வரையாதீட்டும் வன்பாவச்சரக்கனைத் துமனவாக்காயப், பொதியிலேகொடுதிரிந்தும்பழுதுபோகாப்பொழுதுபோகாதுசிலபுசித்தேனெங்குந, கதியிலேபழவடியார்தம்மைக்கூட்டுங் கயற்கணுமைகலந்துறையுங்கடவுள்கூடற், பதியிலேபுகுந்தளவில்வறிதேதீய பழஞ்சரக்கும்புதுசசரக்கும்பணியற்றேனே.()

பணிவிடைசெய்பவர்க்கருள்கூர்பரனேசெங்கைப் பசுங்கிளியுந்தவளநகைப்பவளவாயுந், தணிவிடையும்பணைமுலையுமுடையாள்பங்கிற் சங்கரனேதென்கூடற்சயம்புவேகேள், அணிவிடயம்பொறிகலங்கியைம்மேலுந்து மனறையில்வீணைப்பமின்றே யடியிட்டேனுன். மணிவிடையின்மணியோசைமறலியூர்தி மணிநாவையடக்கும்வகைவருதிநீயே. (௫0)

வே று.

நீயும்பசுபதியாகுஞ்சிவமயசினபாலனுதினமன்பான, தாயுந்திருவருளுகளந்தருமொருசகளமபொலிவதுதனைநாடேன், வாயுண்டுரைசெயமனமுண்டுருகிடமயலகொண்டவரெனமருள்வேனே, தேயும்பிறைநதிதோயுஞ்சடைபுனைதெனகூடலில்வருமெங்கோவே. ()

கோவேதமிழ்புனைதேவேவளமலிகூடற்பதிபொலிகுளிர்நீழற்
காவேயுயரியமலையேயருணிறைகடலேயிமையவரடலேறே
நீவேறுயிர்களுமூவேறியல்பெனசின்றாய்விதிமுறைநில்லாவென
நாவேமுதலியகரணங்களுமுனைநன்றாய்வழிபடநல்காயே (௫உ)

நல்குஞ்சுழுமுனையிடைபிங்கலையெனுநாடிந்திரியமதைநாடாமே
மல்குங்கனலியில்வளிசென்றுருகியமதிவெணகலைபமுதயிலாமே

(சு௬ வரையாது-நீக்காது மனவாககாயப்பொதி எனறது-மனோவாக்குக் காயங்களாகிய பைகளை. பழஞ்சரககு எனறது-பிராரத்தவினையை. புதுசசரககு என்றது - ஆகாமிய வினையை பணி-தொழில். (௫0) தணிவிடை-தணிவுஇடை—நுடங்கிய இடை விடயம்-ஐம்புலன்கள். பொறி-பஞ்சேந்திரியம். ஐ-சிலேட்டுமம் அடியிட்டேன்-திருவடிக கறிவித்தேன். மறலியூர்தி-யமன் வாகனமாகிய கடா. (௫க) திருவருள்-அருட்சததி. உகளம்-இரணடு.

(௫உ) கா-சோலை. உயிர்கள்மூவேறு என்றது-பிரளயாகலர், விஞ்ஞானகலர், சகலர்என்னும் மூவகை ஆன்மாக்களை. கரணங்கள்-உறுப்புகள்.

(௫ங) இடை-இடைகலை. திரியம்-மூன்று. கனலி - மூலாக்கினி. வளி-பிராணவாயு. கனலியில்என்பதில்-மூன்றனுருபுசிற்கவேண்டியவிடத்து எழனுருபுநிற்றல் உருபுமயக்கம். கலையமுது என்றது-சந்திரமணடலத்திலெழும் சிவானந்தவமுதை. அவம்-வீண.

பல்குந்திருவருள்விழிகொண்டுனைதிருபதபங்கயமலர்பாராமே
யல்கும்பொழுதவம்விடுவேனருள்புரியாயேமதுரையிலையாவே. ()

ஐயப்படுபொருளையப்படுமெவரறியத்தரும்வகையறிவித்தே
குய்யப்பிறவியைவிடுவிததருள்புரிகூடற்பதிவருமுமைபாகா
வையத்திருவருள்செய்யப்பெறிலதிபாவப்பிணிதணிபான்மைத்தே,
யுய்யப்புகலிடமினிவேறிலையெனையுடையாயுறுவினைதுடையாயே.

துடையா விழைபுரை யிடையா விடைபுனை துகிலால் வனிதையர் நகிலான்மைப், படையான மடவன நடையா லினியிடர் படவேநிலமிசை கடவேனோ, விடையார் பிறையணி சடையார் மதுரையில் வினையேன்வழிபட விலையோலை, யுடையா ரடியரொ டெனையாள பவரென துள்ளேயுறைபவர் தள்ளாரே.

தள்ளுண்டவரொடுதெள்ளுண்டறிவழிதமியறகுறுகதிதருவாரை
தெள்ளுந்தமிழுயர்மதுராபுரிவருதிரிசூலப்படையுடையானை
யுள்ளும்புறமுமொரொளியெனவுணர்பவருணாதவிபரமானந்தக்
கள்ளுண்டுருகுவருணராநமனவலைகட்டுண்டுழலுவர்கருவூடே. ()

கருவி களாநொகொரு விகிர்தி பிறந்திரு கால்கை குறைந்திரு கணபஞ்சிட் டிருவினை யின்பய னெனவுயர் கொம்பிலி சைத்தகுடம்பை தனித்தொழியக், குருவிபறந்தென வுயிர்செலு மன்றிகல் கொடியநமன்றமர் கொடுபோமுன், வருவிகணங்களையடிகளைநம்பினன் மறையோய மதுரையி லிறையோயே. (௫௭)

இறைவர் பரமபரா மதுரை யுகந்தவ ரிருகரை வெண்டிரை பொருவைகை. துறைவரசஞ்சலர் நிமலர்நிரஞ்சனர்சொக்கர்பத

(௫௪) குய்யப்பிறவி - யோனிசம்பவம்.

(௫௫) நகில் - முலை. மைப்படை - மைதீட்டிய கண்களாகிய அம்பு. விலையோலை - முறிசீட்டு.

(௫௬) ஒளி என்றது - சடவொளிக் காதாரமாகிய சிவவொளியை. ஊனம-குற்றம. கரு என்றது-பிறவியை.

(௫௭) கருவி-தத்துவங்கள். விகிர்தி-விகாரம் அல்லது முடிவு. குடம்பை தனித்தொழியக் குருவி பறந்தென என்றதை- "குடம்பைதனித் தொழியப் புட்பறந்தற்றே-உடம்பொ டுயிரிடைநட்பு" என்பதனாலுணர்க. நமன் தமர்-யமபடர். கணங்கள் - சிவகணங்கள் (௫௮) பரம்பரர்-மேலானபரமர். அசஞ்சலர் - சஞ்சலமில்லாதவர். நிமலர்-மலரகிதர். நிரஞ்சனர்-களங்கமற்றவர். உறை என்றது - அதர்வணவேதங் கூறும் அதிஷ்டான பட்சம், ஆவேசபட்சமென்னு மிரண்டனுள் ஆவேசபட்சத்தை. மந்திரம் - காருடமந்திரம். நஞ்சு - விஷம்.

த்துணை துதிசெய்தாற், பிறைநுதல்வஞ்சிய ரனுபவமுண்டு பிழைப்பினு மஙகது பிழையன்றே, உறையொடு மந்திர முடையவர் நஞ்சென லொழிவது கண்டன முலகூடே. (ருஅ)

உலகமடக்கொடி மஙகலநாணென வோலைக் குழைபொரு நயனமெனத், திலகமெனப்பொலி கூடலினுண்டொரு மாமணிசெப்புமதோ, பலகலைகற்றவர் தாமறியாதொரு பசசைபழுத்த புரத்தோடே, இலகொளிவிட்டொரு கோடிதிவாகர ரென்ன விளஙகியிருப்பதுவே. (ருகூ)

இருவரு மன்றுவெ ளெகினமும் வன்றெழி லேனமு மாகியுமெய்தாத. திருவடி யும்புரி சடைமுடி யுஙகொடு கெனகூடலில்வரு சிவனேகேள. ஒருவரும் வந்துனை யறிகில ரென்கினு முடல்பொருவேணடிரை யுலகெல்லாம், வெருவரு மன்பர்கள் வழிபடுபெண்பினில் வெளிபட ரினறனை யொளியாயே (சுo)

வேறு.

ஒளிமணிச சுடிகை யணைகொள் பாறகடலு மூற்றிருந் தினாரு வொழுகு, நளினமஙண டபமுங கறபகநாடு நாடரும பொருளென நாடேன், தெளிதமிழ்க்கூட லாலவா யமர்ந்ததெயவமே புகலெனச்சோநத, எளியனே னுனதின் னருளேயே பொருளென் றென்னுளே யெழுதிவைத தனனே. (சுக)

எழுநதி யடைத்திஙகிருகில மிருத்திட் டென்பெலாம் வெள்ளெனத தெரியக, கழுவினுங கழுவாத தகைத்தலா லகதறிற களஙக விட் டொழியுமோ கருதீர், முழுமதிற் கூடற் சொக்காபொற்

(ருகூ) உலகமடககொடி-பூந்தவி பசசைபழுததபுரமெனறது-உமாதேவியாரையிடதுபாகத்திலுடைய வடிவினை. திவாகரர்-சூரியர்; பகலைசெய்பவர் என்பதுபொருள்.

(சo) இருவர் – பிரமவிஷ்ணுக்கள். எகினம்-அன்னம். எனம்-பன்றி.

(சுக) பாற்கடல், நளினமணடபம், கற்பகநாடு இவைகளை நாடேன் என்றவற்றிற்கு விஷ்ணு, பிரமன், இந்திரன் முதலியோரது வாழ்வையும் விரும்பேனென்பது பொருள்.

(சுஉ) எழுநதி - கஙகைமுதலிய எழு புண்ணியநதிகள். மிருத்து என்றது-மலையருகு, ஆறறஙகரை, புணணியபூமி, பிரமவிருட்சத்தினடி, தருப்பையினடிமுதலிய சுத்தஸ்தானத்திலே எட்டஙகுலஅளவின்கீழே அஸ்திரமந்திரத்தினல் எடுத்தமண்ணினை. முண்டகம்-தாமரை. அமலர்-பரிசுததர்.

சரணமுண்டகங் கண்டகண வழியே. யழுதழுதுருகு மானந்தவெள்ளத் தாடினோ ரமலராகுவரே. (௬௨)

ஆகமப்பொருளே யாரணத்தெளிவே யாலவாய்ச் சூலவேலரசே, நாகணைக்கணையா யுனதருளன்றோ நாரையைக் கதியிலுய்த்ததுவுஞ், சூகரக்குழவிக் கன்னையாய்முலைப்பால் சுரந்தளித்தது முபதேசமு, காகம்விட்டிரியச் சிறைபுடைத்தலைக்குங் கரிகுருவிக்கும் வைத்ததுமே. (௬௩)

வைத்ததென் னிடத்தோா வைப்புள தத்னை மதுரையிற்கணடனன்மாதோ. கைத்தலத் திலங்கு முத்தலை வேற்றுக் கயலவிழிக் கரும்பொரு பாற்றுப், பைத்தலைப் பூட்டுப் பணைத்தவெண டோட்டென் பாட்டினுங கிரங்குபூந தாட்டு. முத்தரை யளந்த விடையுயாகொடித்து மூன்றுகட் டிளம்பிறை முடித்தே. (௬௪)

முடித்தலை யிமையோா வடித்தமிழ்க்கூடன் முதல்வர் பொன்னடித்தலந் திறைஞ்சப், படித்தலத்தடைய நெருக்கலுந் திருக்கண பார்த்திட நந்திசென ற டித்த, தொடித்தலைப் பிரம்பு கமழ்வன கமலத் தொடையலுஞ் சுருமபுஞ்தரும்பு. பிடித்தலா துளவுங கற்பகம்பூத்த பெருவிரைக் குழங்கன்மாலையுமே (௬௫)

மாலையம் பொழுது மாலைகண டரவின வடிவெனமயங்குவோன்மயக்காய், வேலையம புவனமாயவாழ் வினைத்துமெய்யெனவினையனேன் மெலிகோ, காலையம புயம்போன் முகததொளிா கயற்கட் கரும்பொடு மதுரைமூதூரில், ஆலயங குடிகொ ளமுதவா ரிதியே யாரணங கடநதபூ ரணனே. (௬௬)

பூரணமரியாமதியமேபிறையைப்புரையுமீராயிரமருப்பு
வாரணமிசையூமாலாக்கமலையேமதுரையம்பதியில்வாழ்வரதா

---

(௬௩) ஆரணம - வேத வுறுப்புகளிலொன்று. நாகணைக்கணை என்றது - விஷ்ணுவாகிய பாணத்தை. சூகரம் - பன்றி.

(௬௪) வைப்பு - நிட்சேபம. வேறறு, பாற்று, தோட்டு, தாட்டு, கொடித்து, கட்டு, முடித்து என்பன குறிப்புவினை முற்றுகள். கயல்விழிக் கரும பு என்றது - அங்கயற்கண்ணியை. பை — படம். முத்தரையளந்தவிடை-மூன்றுலகத்தையும் மூவடியாலளந்த திருமாலாகியவிடபம். (௬௫) படித்தலம் - ஒருபொருட் கிளவிகள்; பூமி. தொடித்தலைப்பிரம்பு-பூணகட்டிய பிரம்பு.

(௬௬) மாலைகண்டு-பூமாலையைக்கண்டு. (௬௭) பூரணம்-நிறைவு. ஈராயிரமருப்பு வாரணம்-இரண்டாயிரங்கொம்புகளையுடைய ஐராவணம். வரதன்-வரத்தைக்கொடுப்பவன். தீட்டு-எழுத்து.

காரணமுலகுக்குதவுநின்னடியார்கையெழுத்திட்டதீட்டன்றோ நாரணன்முதலோர்தோரணமஸைத்துநகரெலாமுறைநடத்துவதே.

நடம்புரிமதுரைநம்பநீசிலர்க்குநல்கியஞானநற்பயனுந, குடம்புரைசெருத்தலா னினம்பரந்துகொண் டிடுமெண்டெதீம்புனல்போல், மடம்படுசிலர்க்குத்தீவினைப்பயனும் வாளராப்பருகு பானியம்போல், கடம்பமா வனத்தா பினையவா வினையேன கடவுளை நோவதென் கருத்தே. (சுஅ)

கருத்தனேபாச விருத்தனே துரியங் கடந்துநின் றுலகெலாங் கலந்த. ஒருத்தனேகயற்க ணொருத்தி பங்கினனே யுயரியவெள்ளி மன்றுடு, நிருத்தனேயெனக்கெந் நேரமுமுதர நெருப்பவித்திருக் கநேரமுங்கண, பொருந்தநேரமுநோய் வருந்தநேரமுமேற் புகழ்ந் துனைத் தொழுவதெப்பொழுதே (சுகூ)

பொழுதறிந்தேத்து முழுவலன்புடையோர புந்தியங்கோயில் வீற்றிருப்போன், முழுதொருங்குணர்ந்தோ னகண்டிதனகம்பன் முத்தமிழ்மதுரைவாழ் முதல்வன். எழுதருங்கடவு ளீனதனதையுங் காட்டி யெவரறினுந் தோய்வதொன் றில்லான, பழுதகன் றடுத்து துணர்த்துவெண்படிகம பதிபாயாதவாறெனவே. (எ0)

வேறு

எனக்குன்சேவையைநல்கிடவென்மனம்
உனக்கிடுந்திறையுன்வசங்கைவிடேல்
கனகரும்வஞ்சமுங்கள்ளமுமுள்ளவன்
மனக்குறும்பெறிவாய்மதுரேசனே. (எக)

மதுரையாளும்வழுதிககிகலனைக
குதிரையாககவொடுவந்தகொற்றவா
அதிருநான்மறையந்தணனேயுனக்
கெதிரிலாயெனககென்னிரங்காததே (எஉ)

இரங்குநீயினியென்னுடைச்சுற்றமுன்
பரங்கள்கூடற்பழியஞ்சியப்பனே
வரங்கண்மூன்றுளவாக்குனைவாழ்த்தவென்
கரங்கள்கூப்பிடக்கட்புலன்காணவே. (எங)

(சுஅ) செருத்தல்-மடி பானியம்-பாறம்சோறு. துரியம்-ஓரவஸ்தை. கண்பொருத்தல் - நித்திரைசெய்தல்

(எ0) உழுவலன்பு-சிறந்த அன்பு. அகண்டிதன்-எங்கும் நிறைந்தவன். அகம்பன்-அசைக்கப்படாதவன். எழுதருங்கடவுள்-இன்னதன்மையனென் றெழுதிக் காட்டொணாத விறைவன். (எக) திறை-இறை. (எஉ) இகலன்-நரி. (எங) பரம்-வசம்.

காணவந்தகடம்பவனேசர்தாள்
பூணவந்ததுபுந்தியென்றுலெமை
யாணவந்தொடுத்தஞ்சுமிகஞ்சுமே
நாணவந்தநமன்சினமாறுமே. (எச)

ஆறடைத்தவழுங்கியசொக்கரை
மாறெடுத்துவழுதிபடித்தநாள
ஏறுபட்டவுடம்புமகிலலேயோ
வேறினித்தெய்வமெனகின்றவீணரே (எரு)

வீணளந்தவிரதமிலலாமலெண
சாணளந்தசரீரந்தளாவரோ
சேணளந்தவெண்டிங்களைசசெமமாந்த
தூணளந்தமதுரையிறைசோதியே. (எசு)

சோதிவெண்பிறைசூடியகூடலான்
ஆதியந்தமிலானெழுத்தஞ்சுடன்
பூதிகண்டிகையைப்பொருட்கொண்டிடாச
சாதியனறியுண்டோபுலைசசாதியே. (எஎ)

சாதிக்கின்றசமாதிவிட்டப்புறம
போதிக்கின்றபொருளையெங்கேயெனப்
பேதிக்கின்றனைபேதைநெஞ்சேயினிச
சோதிக்கின்றதெனசொக்கரிருக்கவே. (எஅ)

சொக்கருண்டுதுணையென்றிராயவா
பக்கமன்புபழுத்ததெனறோகிலாய
மக்களென்றுமமனையென்றும்வாழ்வென்றும்
ஒக்கலென்றுமுருகுமெனனெஞ்சமே (எகூ)

நெஞ்சமாலயநெலலிருநாழிநக்
தஞ்சமானதமிழ்சசொக்கர்தங்கொடை
கஞ்சமாதுகயறகட்பிராட்டிக்கு
மஞ்சமார்புமணவறைவாமமே (அ0)

(எரு) மாறு - பிரம்பு (எசு) வீணளந்தவிரதம் இல்லாமல் என்றது-சாமானிய தேவர்களை முன்னிட்டுச செய்யும் விரதங்களி லல்லாமல்; எனவே சிவவிரதங்களில என்பதை விளக்கிநின்றது.

(எஅ) சமாதி கூட்டி நிற்கும்நிலை அப்புறம்போதிக்கின்ற பொருள்-சுட்டற்றுத் தானதுவாய்நிற்குமநிலை (எகூ) ஒக்கல்-சுற்றம்.

(அ0) கஞ்சமாது என்றது-பொற்றாமரைதீர்த்தத்தெழுந்த தடாதகையை. இச்செய்யுளை கயறகட் பிராட்டிக்கு தமிழ்ச்சொக்கர். நெஞ்சம் ஆலயம், மார்பு மஞ்சம், மணவறை-வாமம். கொடை-இரு நாழிநெல். எனக் கூட்டுக

வேறு.

வாமாவுயர்நரவாகனமதமாவொடுதிண்டேர்
தாமாமவைகொடுவெந்திவைதாமென்பவர்தம்போற்
போமாகமுநாமென்றுரைபொய்யேயினிமெய்யே
ஆமாறருண்மதுராபுரியணிமால்விடையானே. (அக)

ஆனென்பதுதருமைந்தையுமாடும்பெருமானை
வானென்பதுமுதலாகியமதுரேசனைவாழ்த்தி
யானென்பதுமெனதென்பதுமிபமுண்டவிளாநேர்
தானென்பதுகுறியானதுதவமென்பதுமவமே (அஉ)

அவமேபொழுதொழியாதினியழியாநிலைவரவும்
பவமேமுதல்வினைநீடியபாசத்தளைவிடவும்
உவமேயமுமுவமானமுமொன்றாகியமதுரைச
சிவமேயருள்செயுநீயொருசெயலற்றிருமனமே. (அங)

மனவூசலிலுழல்வேனையுமதுராபுரியீசன்
நனவூடொருபொருளாயிருநயனங்களுநின்றான்
கனவூடுமெனினைவூடுகலந்தானெளிலிதனமே
வினவூகியமுளதோகொடுவினைசூழ்வதுமிலையே. (அச)

இலையென்றுரைமனவஞ்சகரிடமனபொடுசெலுமா
புலையன்றவாபுகலும்பொருள்பொருளொன்றறிவேனோ
கலையென்றிலகருகொண்டிருள்கடிகின்றவெணிலவே
மலையென்பதுசிலைகொண்டருண்மதுராபுரியரனே (அரு)

அரவம்புலிபணியும்பதமருளுஞ்சடையுடையாய
குரவங்கமழ்குழல்பங்கமாகூடறபெருமானே
பரவஞ்சியாகமனங்கொலைபழிவஞ்சமொருருவாய
வரவந்தவென்வினைதீரவரந்தந்தருளினியே. (அசு)

(அக) வாவும் என்பது - வாமஎனநின்றது இடைக்குறை; தாவும் என்பதுபொருள். மா - குதிரை நரவாகனம்-தண்டிகை மதமா - யானை. இவைதாம் என்பவர் - இவற்றைததமது என்று கருதுவோர். ஆகம் - உடல். (அஉ) ஆனைந்து - பஞ்சகௌவியம்வான் என்பது முதலாகிய என்றது பஞ்சபூதங்களை. யான்என்பது-அகங்காரம். எனதென்பது-மமகாரம் இபம்-யானை. (அங) அவம-வீண். அழியாநிலை-முத்தி. தளை-விலங்கு. (அச நனவு-சாக்கிரம். கனவு-சொப்பனம் ஊதியம்-இலாபம். (அரு) தவர்-சிவஞானிகள். மலை-மேருமலை. (அசு அரவம்புலி என்றது - பதஞ்சலி வியாக்கிரபாதர்களை. குரவம் - குராமலர். குரவங்கமழ்குழல் என்றது-அங்கயற்கண்ணம்மையை. கமனம்-கலவி. தெறுசுடர்-வருத்தும்சூரியன். கடையனல் - ஊழித்தீ.

இனிக்குந்தமிழ்மதுரேசனையிருபோதினுநினைவீர்
பனிக்குந்திரைகடற்கும்யமபடர்க்குந்தெறுசுடர்க்குந்
தொனிக்கும்புயலிடிக்கும்புவிதொலைக்குங்கடையனற்குந்
தனிக்குந்தனிவழிக்கும்பிணிதனக்குந்தளரீரே. (அஎ)

தளவத்திருநகைபங்கினர்தக்கோர்பணிசொக்கர்
துளவைப்பொதியிருசேவடிதுதியாரருள்பதியார்
களவைப்புரிநயனத்தியர்கலவித்தொழில்பொருளின்
அளவைக்களவெனவிறபவரழகைப்புகழ்வாரே. (அஅ)

புகழுந்தமிழ்மதுரேசர்பொலன்சேவடிபணியத்
திகழுங்கடலவையந்தொழுதெய்வந்தனைநிகர்வார்
நிகழுங்குலமிலராயினுநிலைகோடினரெனினும்
இகழுந்தொழிலினராயினுமெவராயினுமவரே. (அகூ)

ஏகத்திருவுருவத்தினனெங்கோனுமைபங்கன்
பாகத்தமிழ்பகரும்பசுபதிமேவியகோயில்
பூகக்குலைமகதிரள்பொரவிண்டபசுந்தேன்
மாகப்பெருநதிபோலவருமதுரைதிருநகரே. (கூ0)

வேறு

நகைகொண்டதுட்டர்புரமன்றுசுட்டநடனேசர்நாதமுடியோர்
பகைகொண்டசித்தசனைவென்றசொக்கர்பவளம்பழுத்தசடையார்
முகைகொண்டவட்டமுலையங்கயற்கண்முத்தானகேள்வரொருநால்
வகைகொண்டிருக்குமறைநம்பாபெற்றிவறியேனைநாளுநெறியே. ()

நெறிநின்றடங்கிநிலையானஞானநேயத்தழுந்தவருநாள்
அறிவென்றறிந்தமதுரேசாதம்மையாராயவல்லருளரோ
பொறியைங்குமுந்துபுலனுங்கடந்துபுவியுங்கடந்துபுவிமேற்
குறியுங்கடந்துகுணமுங்கடந்துகுறியாதுநின்றகுறியே. (கூஉ)

ஏழைக்குகந்தபாகத்துநண்பரிளநீர்சுமந்தகுலைசூழ்
தாழைப்பொதும்பாமதுரைக்குளாடுசரணாரவிந்தநினைவார்
பேழைத்தனங்கணமுடித்திறந்துபெருமைத்தனங்கள்சிறிதாம்
வாழைக்குறங்கினமாழைக்கருங்கணமடவார்தமாயமிலரே. (கூங)

(அஅ) தளவம்-முல்லை களவு வஞ்சம். பொருளின் அளவைக் களவெனவிறபவரெனபது-வாங்கும்பொருளளவுக்குத்தகுந்தநலம் காட்டுவோராதலின். (அகூ) நிலைகோடினார்-அசத்தியவாதிகள்.

(கூ0) ஏகத்திருவுருவம் என்றது-விராட்டுருவத்தை. தமிழ்பகரும்பசுபதிஎன்றது-தமிழ்மொழியைத்தந்த சிவபெருமானை. பூகம்-கமுகமரம். மாகம்-ஆகாயம். (கூக) துட்டர்என்றது - திரிபுராதிகளை. நாதம்-நாதத்தத்துவம். சித்தசன் - மன்மதன்; சித்தத்திற்றோன்றுவோனென்பதுபொருள் பெற்றி-தன்மை. (கூஉ) ஞானநேயம் என்றது - காட்சிப்பொருள், காணும்பொருளகளை.

(கூங) தாழைப்பொதும்பர் - தென்னஞ்சோலை. பேழ் ஐதனங்கள் - பெருமைதங்கிய அழகியமுலைகள். மாழை-அழகு.

மாயாவிகாரிபூபாரமானமாபாவிமூடன்வறிஞோர்க்
கீயாதலோபிநோயாளனானவெளியேனுமுய்வதுளதோ
பாயாடைமூடுசமணக்குழாம்பாபகைவாதுவென்றகனிவாய்ச்
சேயானவர்க்கொர்தாயாயளித்ததிருவாலவாயிலரசே. (௯௪)

திருவாலவாயர்திருநீலகண்டர்திருவாதவூரின்முனிவா
குருவாகிவந்தசிவஞானபோதர்குடியாகிவாழுமடியார்
உருவானமாயவடிவோடுகூடியுடையாய்கழிப்பமுடையாய்
கருவாசனூடுவருவார்களல்லர்காணுதுபாவகதியே. (௯௫)

கதியேதுமின்றியுனைவந்தடைந்தகடன்ஞாலமீதுபிறரை
மதியேனைமூடமிருளோததுரக்கில்வசமாயமறிததுவருமோ
துதியேதுமின்றிநீரிற்பிரித்ததொய்யிற்குழம்பதலவோ
நதியேடெதிர்ந்தபுகழ்மேவுகூடனகர்வாழுஞானமுதலே. (௯௬)

முதலைகொடுங்குசிறுமீனிகர்ப்பமுடியக்கிடந்துனடியேன் [நாள்
விதலைகிடங்கொள் பிணியாலொடுங்கு மெலிவைத்தவிர்ப்பதெது
மதலைப்பசும்பொன்மலர்வேணிநம்பர்மார்பிற்கரும்புவளர்பூங்
குதலைக்கரும்பினிடமேவிநின்றகூடற்பதிக்குளமுதே (௯௭)

தேடித்திரிந்துமகிலாகமங்கள்சிந்தித்துமன்புபிரியா
தாடித்திரிந்துமாடாதபாவையசையாதிருக்குமணிநா
நீடித்திரிந்தநிலைபெறறிரிந்துனைபோதிலனறிமறைநூல்
பாடித்திரிந்துனமதுரேசர்தாள்கள்பதியக்கிடப்பதரிதே. (௯௮)

அரியாசனத்தினடுவேகயற்கணருள்சேர்ந்திருப்பவொருபாற்
பிரியாதிருக்குமதுரேசர்சிந்தாபிறைவேணிமுந்தாபுகழைப்
புரியாதிருக்கினுயர்சீவன்முத்திபுரமேவுகற்கெளியதோ
முரியாதகற்பதருவானிடத்தர்முனிவோர்முதற்பிறருமே. (௯௯)

பிறவாததெய்வமிறவாதவாழ்வுபேரின்பவெள்ளமுனிவோர்
துறவாதஞானமுமைமாதுபாகர்சொக்கேசர்முக்கண்முதல்வர்
நறவார்கடம்பவனநாதர்நீங்கிஞாலம்புரக்குமகூறன்
மறவாதுதிங்கண்மும்மாரிபெய்யமலிகின்றமேகமவருமே. (௧00)

மதுரைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

முற்றுப்பெற்றது.

---

(௯௪) சேய-ஆளுடையபிள்ளையார். (௯௫) முனிவர் - வாதவூரடிகள். முடை-நாற்றம் (௯௬) தொய்யிற்குழம்பு - கலவைச்சாந்து.

(௯௭) விதலை-துன்பம் மதலை-கொன்றை. மார்பிற்கரும்புவளர்பூங்குதலைக்கரும்பு-மன்மதனுக்குரிய கருப்புவில் வடிவைச்சந்தனக்குழம்பாற்றீட்டிய அழகிய மதலைச்சொலலையுடைய உமாதேவியார்.

(௯௯) அரியாசனம் - சிங்காதனம். கற்பதருவானிடத்தர் என்றது - இந்திரன்முதலிய தேவர்களை.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனர்

அருளிச்செய்த

திருவாலவாய்த்தேவாரம்.

பண் - புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மங்கையர்க்கரசிவளவர்கோன்பாவைவரிவளைக்கைமடமானி
பங்கயச்செல்விபாண்டிமாதேவிபணிசெய்துநாடொறும்பரவப்
பொங்கழலுருவன்பூதநாயகனால்வேதமும்பொருள்களுமருளி
யங்கயற்கண்ணிதன்னொடுமமர்ந்தவாலவாயாவதுமிதுவே. (௧)

வெற்றவேயடியாரடிமிசைவீழும்விருப்பினன்வெள்ளைநீறணியுங்
கொற்றவன்றனக்குமந்திரியாயகுலச்சிறைகுலாவிநின்றேத்து,மொ
ற்றைவெள்விடையனும்பரார்தலைவனுலகினிலியற்கையையொழித்
திட், டற்றவர்க்கற்றசிவனுறைகின்றவாலவாயாவதுமிதுவே. (௨)

செந்துவர்வாயாள்சேலனகண்ணாள்சிவன்றிருநீற்றினைவளர்க்கும்
பந்தணைவிரலாள்பாண்டிமாதேவிபணிசெய்யப்பாரிடைநிலவுஞ்
சந்தமார்தரளம்பாம்புநீர்மத்தந்தண்ணெருக்கம்மலர்வன்னி
யந்திவான்மதிசேர்சடைமுடியண்ணலாலவாயாவதுமிதுவே. (௩)

கணங்களாய்வரினுந்தமியராய்வரினுமடியவர்தங்களைக்கண்டாற்
குணங்கொடுபணியுங்குலச்சிறைகுலாவுங் கோபுரஞ்சூழ்மணிக்கோ
மணங்கமழ்கொன்றைவாளராமதியம்வன்னிவண்கூவிளமாலை[யின்
யணங்குவீற்றிருந்தசடைமுடியண்ணலாலவாயாவதுமிதுவே. (௪)

செய்யதாமரைமேலன்னமேயனையசேயிழைதிருநுதற்செல்வி
பையரவல்குற்பாண்டிமாதேவிநாடொறும்பணிந்தினிதேத்த
வெய்யவேற்சூலம்பாசமங்குசமான்விரிகதிர்மழுவுடன்றரித்த
வையனாருமையோடின்புறுகின்றவாலவாயாவதுமிதுவே. (௫)

நலமிலராகநலமதுண்டாகநாடவர்நாடறிகின்ற
குலமிலராகக்குலமதுண்டாகத்தவம்பணிகுலச்சிறைபரவுங்
கலைமலிகரத்தன்மூவிலைவேலன்கரியுரிமூடியகண்ட
னலைமலிபுனல்சேர்சடைமுடியண்ணலாலவாயாவதுமிதுவே. (௬)

முத்தின்றாழ்வடமுஞ்சந்தனக்குழம்புநீறுந்தன்மார்பினின்முயங்கப்
பத்தியார்கின்றபாண்டிமாதேவிபாங்கொடுபணிசெய்கின்ற

சுத்தமார்பளிங்கின்பெருமலையுடனேசுரர்மரகதமடுத்தாற்போ
லத்தனுருமையோடின்புறுகின்றவாலவாயாவதுமிதுவே. (எ)

காவணங்கியல்பாமஞ்செழுத்தோதிநல்லராய்நல்லியல்பாகும
கோவணம்பூதிசாதனங்கண்டாற்றொழுதெழுகுலச்சிறைபோற்ற
வேவணங்கியல்பாமிராவணன்றிண்டோளிருபதுநெரிதரவூன்றி
யாவணங்கொண்டசடைமுடியண்ணலாலவாயாவதுமிதுவே. (அ)

மண்ணெலாநிகழமன்னனுய்மன்னுமணிமுடிசோழன்றன்மகளாம்
பண்ணினேர்மொழியாள்பாண்டிமாதேவிபாங்கினாற்பணிசெய்துப
விண்ணுளாரிருவர்கீழொடுமேலுமளப்பரிதாம்வகைநின்ற [ரவ
வண்ணலாருமையோடின்புறுகின்றவாலவாயாவதுமிதுவே. (கூ)

தொண்டராயுள்ளார் திசைதிசைதோறுந் தொழுதுதன்குண
த்தினைக்குலாவக், கண்டநாடோறு மின்புறுகின்ற குலச்சிறைகரு
திநின்றேத்தக், குண்டராயுள்ளார் சாக்கியர்தங்கள் குறியினகணெ
றியிடைவாரா, வண்டநாயகன்று னமர்ந்துவீற்றிருந்த வாலவாயா
வதுமிதுவே. (௧0)

பன்னலம்புணரும்பாண்டிமாதேவிகுலச்சிறையெனுமிவர்பணியு
மந்நலம்பெறுசீராலவாயீசன்றிருவடியாங்கவைபோற்றிக்
கன்னலம்பெரியகாழியுண்ஞானசம்பந்தன்செந்தமிழிவைகொண்
டின்னலம்பாடவல்லவரிமையோரேத்தவீற்றிருப்பவரினிதே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிருக்குக்குறள்.

பண் - குறிஞ்சி

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீலமாமிடற்
றாலவாயிலான்
பாலதாயினார்
ஞாலமாள்வரே. (௧)

ஞாலமேழுமா
மாலவாயிலார்
சீலமேசொலீர்
காலன்வீடவே. (௨)

ஆலநீழலா
ராலவாயிலார்
காலகாலனார்
பாலதாமினே. (௩)

அந்தமில்புக
ழெந்தையாலவாய்
பந்தியாகழல்
சிந்தைசெய்ம்மினே. (௪)

ஆடலேற்றினன்
கூடலாலவாய்
பாடியேமன
நாடிவாழ்மினே. (௫)

அண்ணலாலவாய்
நண்ணினான்றனை
யெண்ணியேதொழத்
திண்ணமின்பமே. (௬)

அம்பொனாலவாய்
நம்பனார்கழல்
நம்பிவாழ்பவா
துன்பம்வீடுமே. (எ)

அரக்கனார்வலி
நெருக்கனாலவா
யுரைகளுமுள்ளத்தார்க்
கிரக்கமுண்மையே. (அ)

அருவனாலவாய்
மருவினான்றனை
யிருவரேத்தநின்
றுருவமோங்குமே. (௯)

ஆரநாகமாஞ்
சீரனாலவாய்த்
தேரமணசெற்ற
வீரனென்பரே. (௧௦)

அடிகளாலவாய்ப் - படிகொள்சம்பந்தன்
முடிவிலின்றமிழ் - * செடிகணீக்குமே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்

பண் - கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செய்யனே திருவாலவாய்மேவிய
வையனேயஞ்சலென்றருள்செய்யெனைப்
பொய்யராமமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பையவேசென்றுபாணடியற்காகவே. (௧)

சித்தனே திருவாலவாய்மேவிய
வத்தனேயஞ்சலென்றருள்செய்யெனை
யெத்தராமமணர்கொளுவுஞ்சுடர்ப்
பத்திமன்றென்னன்பாணடியற்காகவே. (௨)

தக்கன்வேள்விதகர்த்தருளாலவாய்ச்
சொக்கனேயஞ்சலென்றருள்செய்யெனை
யெக்கராமமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பக்கமேசென்றுபாணடியற்காகவே. (௩)

சிட்டனே திருவாலவாய்மேவிய
வட்டமூர்த்தியனேயஞ்சலென்றரு
ளிட்டராமமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பட்டிமன்றென்னன்பாணடியற்காகவே. (௪)

நண்ணலார்புரமூன்றெரியாலவா
யண்ணலேயஞ்சலென்றருள்செய்யெனை
யெண்ணிலாவமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பண்ணியற்றமிழ்ப்பாணடியற்காகவே. (௫)

தஞ்சமென்றுன்சரணபுகுந்தேனையு
மஞ்சலென்றருளாலவாயண்ணலே

* செடிகள்-பழிபாவங்கள்.

வஞ்சஞ்செய்தமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பஞ்சவன்றென்னன்பாண்டியற்காகவே. (௬)

கெங்கண்வெள்விடையாய்திருவாலவா
யங்கணாவஞ்சலென்றருள்செய்யெனக்
கங்குலாரமண்கையரிடுகனல்
பங்கமிறென்னன்பாண்டியற்காகவே. (எ)

தூர்த்தன்வீரந்தொலைத்தருளாலவா
யாத்தனேயஞ்சலென்றருள்செய்யெனை
யேத்திலாவமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பார்த்திபன்றென்னன்பாண்டியற்காகவே. (அ)

தாவினானயன்றானறியாவகை
மேவினாய்திருவாலவாயாயரு
ளேவிலாவமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பாவினான்றென்னன்பாண்டியற்காகவே. (௯)

எண்டிசைக்கெழிலாலவாய்மேவிய
வண்டனேயஞ்சலென்றருள்செய்யெனக்
குண்டராமமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பண்டிமன்றென்னன்பாண்டியற்காகவே (௧0)

அப்பனாலவாயாதியருளினால்
வெப்பந்தென்னவன்மேலுறமேதினிக்
கொப்பஞானசம்பந்தனுரைபத்துஞ்
செப்பவல்லவர்தீதிலாசெல்வரே. ௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண் - கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காட்டுமாவதுரித்துரிபோர்த்துட
லூட்டமூன்றுடையாயுரைசெய்வனான்
வேட்டுவேள்விசெய்யாவமணகையரை
யோட்டிவாதுசெயத்திருவுள்ளமே. (௧)

மத்தயானையினீருரிமூடிய
வத்தனேயணியாலவாய்பணி
பொய்த்தவன்றவவேடத்தராஞ்சமண்
சித்தரையழிக்கத்திருவுள்ளமே. (உ)

மண்ணகத்திலும்வானிலுமெங்குமாந்
திண்ணகத்திருவாலவாயாயருள்
பெண்ணகத்தெழிற்சாக்கியப்பேயமண்
டெண்ணர்கற்பழிக்கத்திருவுள்ளமே. (௩)

ஓதியோத்தறியாவமணாதரை
வாதில்வென்றழிக்கத்திருவுள்ளமே
யாதியேதிருவாலவாயண்ணலே
நீதியாகநினைந்தருள்செய்திடே. (௪)

வையமார்புகழாயடியார்தொழுஞ்
செய்கையார்திருவாலவாயாய்செப்பாய்
கையிலுண்டுழலுமமண்கையரைப்
பையவாதுசெயத்திருவுள்ளமே. (௫)

நாறுசேர்வயற்றண்டலைமிண்டிய
தேறலார்திருவாலவாயாய்செப்பாய்
வீறிலாத்தவமோட்டமண்வேடரைச்
சீறிவாதுசெயத்திருவுள்ளமே. (௬)

பண்டடித்தவக்காரபமிலவாற்றெழுக்
தொண்டருக்கெளியாய்திருவாலவா
யண்டனேயமண்கையரைவாதினிற்
செண்டடித்துளறத்திருவுள்ளமே. (௭)

அரக்கனன்றன்கிரியேற்றவன்றன்முடிச்
செருக்கினைத்தவிர்த்தாய்திருவாலவாய்ப்
பரக்குமாண்புடையாயமண்பாவரைக்
கரக்கவாதுசெயத்திருவுள்ளமே. (௮)

மாலுநான்முகனும்மறியாநெறி
யாலவாயுறையுமண்ணலேபணி
மேலைவீடுணராவெற்றரையரைச்
சாலவாதுசெயத்திருவுள்ளமே. (௯)

கழிக்கரைப்படுமீன்கவர்வாரம
ணழிப்பரையழிக்கத்திருவுள்ளமே
தெழிக்கும்பூம்புனல்சூழ்திருவாலவாய்
மழுப்படையுடைமைந்தனேநல்கிடே (௧௦)

செந்தெனுமூரலுந்திருவாலவாய்
மைந்தனேயென்றுவல்லமணாசறச்
சந்தமாத்தமிழ்கேட்டமெய்ஞ்ஞானசம்
பந்தன்சொற்பகரும்பழிநீங்கவே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாலடி மேல்வைப்பு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதவேள்வியைநிந்தனைசெய்துழ
லாதமில்லியமணொடுதேரரை

திருவாலவாய்த் தேவாரம்.

வாதில்வென்றழிக்கத்திருவுள்ளமே
பாதிமாதுடனாயபரமனே
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டுந்தென்
னாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே (க)

வைதிகத்தின்வழியொழுகாதவக்
கைதவமுடைக்காரமணரை
யெய்திவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
மைதிகழ்தருமாமணிகண்டனே
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டுந்தென்
னாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே. (உ)

மறைவழக்கமிலாதமாபாவிகள்
பறிதலைக்கையர்பாயுடுப்பார்களை
முறியவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
மறியுலாங்கையின்மாமழுவாளனே
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டுந்தென்
னாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே. (ங)

அறுத்தவங்கமாறாயினநீர்மையைக்
கறுத்தவாழமணகையர்கட்டமொடுஞ்
செறுத்தவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
முறித்தவாணமதிக்கண்ணிமுதல்வனே
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டுந்தென்
னாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே. (ச)

அந்தணாளர்புரியுமருமறை
சிந்தைசெய்யாவருகர்திறங்களைச
சிந்தவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
வெந்தநீறதணியும்விகிர்தனே
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டுந்தென்
னாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே. (ரு)

வேண்டுவேள்விசெயும்பொருளைவிளி
மூண்டுசிந்தைமுருட்டமணகுண்டரை
யோட்டிவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
காட்டிலானையுரித்தவெங்கள்வனே
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டுந்தென்
னாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே. (சு)

அழலதோம்புமருமறையோர்திறம்
விழலதென்னுமருகர்திறத்திறங்
கழலவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
தழலிலங்குதிருவுருச்சைவனே
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டுந்தென்
னாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே. (எ)

நீற்றுமேனியராயினர்மேலுற்ற
காற்றுக்கொள்ளவுநில்லாவமணரைத்
தேற்றிவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
யாற்றவாளரக்காகருமருளிஞய்
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டுந்தென
ஞலவாயிலுறையுமெம்மாதியே. (அ)

நீலமேனியமணர்திறத்துநின
சீலமவாதுசெயத்திருவுளளமே
மாலுநான்முகனுங்காணபரியதோர்
கோலமேனியதாகியகுன்றமே
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டுந்தென்
ஞலவாயிலுறையுமெம்மாதியே. (கூ)

அன்றுமுப்புரஞ்செற்றவழகநின
றுன்றுபொறகழலபேணுவருகரைத்
தென்றவாதுசெயததிருவுள்ளமே
கன்றுசாக்கியர்காணுதகலேவனே
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டுந்தென்
ஞலவாயிலுறையுமெம்மாதியே. (கo)

கூடலாலவாய்கோனைவிடைகொண்டு
வாடன்மேனியமணரைவாட்டிட
மாடக்காழிசசம்பந்தன்மதித்தவிப்
பாடல்வல்லவாபாக்கியவாளரே. (கக)

திருசசிற்றம்பலம்.

பண்-கொல்லி.

திருசசிற்றம்பலம்

மானினேர்விழிமாதராய்வழுதிக்குமாபெருந்தேவிகேள்
பானல்வாயொருபாலனீங்கிவனென றுநீபரிவெய்திடே
லானைமாமலையாதியாயவிடங்களிற்பலவல்லல்சே
ரீனர்கட்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (க)

ஆகமத்தொடுமந்திரங்களமைந்தசங்கதபங்கமாப்
பாகதத்தொடிரைந்துரைத்தசனங்கள்வெட்குறுபக்கமா
மாகதக்கரிபோற்றிரிந்துபுரிந்துநின்றுணுமாசுசே
ராகதர்க்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (உ)

அத்தகுபொருளுண்டுமில்லையுமென்றுநின்றவர்க்கச்சமா
வொத்தொவ்வாமைமொழிந்துவாதிலழிந்தெழுந்தகவிப்பெயர்ச்
சத்திரத்தின்மடிந்தொடிந்துசனங்கள்வெட்குறநக்கமே
சித்திரர்க்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (ங)

சந்துசேனனுமிந்துசேனனுந்தருமசேனனுங்கருமைசேர்
கந்துசேனனுங்கனகசேனனுமுதலதாகியபெயர்கொளா
மந்திபோற்றிரிந்தாரியத்தொடுசெந்தமிழ்ப்பயனறிகிலா
வந்தகர்க்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (௪)

கூட்டினார்கிளியின்விருத்தமுரைத்ததோரொலியின்றொழிற்
பாட்டுமெய்சொலிப்பக்கமேசெலுமெக்கர்தங்களைப்பல்லறங்
காட்டியேவருமாடெலாங்கவர்கையரைக்கசிவொன்றிலாச்
சேட்டைகட்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (௫)

கனகநந்தியும்புட்பநந்தியும்பவணநந்தியுங்குமணமா
சுனகநந்தியுங்குனகநந்தியுந்திவணநந்தியுமொழிகொளா
வனகநந்தியர்மதுவொழிந்தவமேதவம்புரிவோமெனுஞ்
சினகருக்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (௬)

பந்தணம்மவையொன்றிலம்பரிவொன்றிலம்மெனவாசக
மந்தணம்பலபேசிமாசறுசீர்மையின்றியநாயமே
யந்தணம்மருகந்தணம்மதுபுத்தணம்மதுசித்தணச்
சிந்தணர்க்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (௭)

மேலெனக்கெதிரில்லையென்றவரக்கனார்மிகைசெற்றதீப்
போலியைப்பணியக்கிலாதொருபொய்த்தவங்கொடுகுண்டிகை
பீலிகைக்கொடுபாயிடுக்கிநடுக்கியேபிறர்பின்செலுஞ்
சீலிகட்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (௮)

பூமகற்குமரிக்குமோவருபுண்ணியன்னடிபோற்றிலார்
சாமவத்தையினார்கள்போறலையைப்பறித்தொருபொய்த்தவம்
வேமவத்தைசெலுத்திமெய்ப்பொடியட்டிவாய்சகதிக்குநே
ராமவர்கட்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (௯)

தங்களுக்குமசாக்கியர்க்குந்தரிப்பொணாதநற்சேவடி
யெங்கணாயகனேதொழிந்திடுக்கேமடுத்தொருபொய்த்தவம்
பொங்குநூலவழியன்றியேபுலவோர்களைப்பழிக்கும்பொலா
வங்கதர்க்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (௧௦)

எக்கராமமண்கையருக்கெளியேனலேன்றிருவாலவாய்ச்
சொக்கனென்னு ளிருக்கவே துளங்கும்முடித் தென்னன்முன்னி
தக்கசீர்ப்புகலிக்குமன்றமிழ்நாதன்ஞானசம்பந்தன்வா [வை
யொக்கவேயுரைசெய்தபத்துமுரைப்பவர்க்கிடரில்லையே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநீற்றுப்பதிகம்.

பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மந்திரமாவதுநீறு வானவர்மேலதுநீறு
சுந்தரமாவதுநீறு துதிக்கப்படுவதுநீறு

தந்திரமாவதுநீறு சமயத்திலுள்ளதுநீறு
செந்துவர்வாயுமைபஙகன்றிரு வாலவாயான்றிருநீறே. (க)

வேதத்திலுள்ளதுநீறு வெந்துயர்தீர்ப்பதுநீறு
போதந்தருவதுநீறு புன்மைதவிர்ப்பதுநீறு
வோதத்தகுவதுநீறு வுணமையிலுள்ளதுநீறு
சீதப்புனல்வயல்சூழ்ந்ததிரு வாலவாயான்றிருநீறே. (உ)

முத்திதருவதுநீறு முனிவரணிவதுநீறு
சத்தியமாவதுநீறு தக்கோர்புகழ்வதுநீறு
பத்திதருவதுநீறு பரவவினியதுநீறு
சித்திதருவதுநீறு திருவாலவாயான்றிருநீறே. (௩)

காணவினியதுநீறு கவினைத்தருவதுநீறு
பேணியணிபவர்க்கெல்லாம் பெருமைகொடுப்பதுநீறு
மாணந்தகைவதுநீறு மதியைத்தருவதுநீறு
சேணந்தருவதுநீறு திருவாலவாயான்றிருநீறே (௪)

பூசவினியதுநீறு புண்ணியமாவதுநீறு
பேசவினியதுநீறு பெருந்தவத்தோர்களுக்கெல்லா
மாசைகெடுப்பதுநீறு வந்தமதாவதுநீறு
தேசம்புகழ்வதுநீறுதிரு வாலவாயான்றிருநீறே. (௫)

அறுத்தமதாவதுநீறு வவலமறுப்பதுநீறு
வருத்தந்தணிப்பதுநீறு வானமளிப்பதுநீறு
பொருத்தமதாவதுநீறு புண்ணியர்பூசும்வெண்ணீறு
திருததகுமாளிகைசூழ்ந்த திருவாலவாயான்றிருநீறே (௬)

எயிலதுவட்டதுநீறு விருமைக்குமுள்ளதுநீறு
பயிலப்படுவதுநீறு பாக்கியமாவதுநீறு
துயிலைத்தடுப்பதுநீறு சுத்தமதாவதுநீறு
வயிலைப்பொலிதருசூலத் தாலவாயான்றிருநீறே. (எ)

இராவணன்மேலதுநீறு வெண்ணத்தகுவதுநீறு
பராவணமாவதுநீறு பாவமறுப்பதுநீறு
தராவணமாவதுநீறு தத்துவமாவதுநீறு
வராவணங்குந்திருமேனி யாலவாயான்றிருநீறே (அ)

மாலொடயனறியாத வண்ணமுமுள்ளதுநீறு
மேலுறைதேவர்கடஙகண மெய்யதுவெண்பொடிநீறு
வேலவுடம்பிடர்தீர்க்கு மின்பந்தருவதுநீறு
வாலமதுண்டமிடற்றெம் மாலவாயான்றிருநீறே. (௯)

குண்டிகைக்கையர்களோடு சாக்கியர்கூட்டமுங்கூடக்
கண்டிகைப்பிப்பதுநீறு கருதவினியதுநீறு
வெண்டிசைப்பட்டபொருளா ரேத்துந்தகையதுநீறு
வண்டத்தவர்பணிந்தேத்து மாலவாயான்றிருநீறே. (க0)

ஆற்றலடல்விடையேறு மாலவாயான்றிருநீற்றைப்
போற்றிப்புகலிநிலாவும் பூசுரன்ஞானசம்பந்தன்
றேற்றிதென்னனுடலுற்ற தீப்பிணியாயினதீரச்
சாற்றியபாடல்கள்பத்தும் வல்லவர்நல்லவர்தாமே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பாசுரம்-பண்-கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாழ்கவந்தணர்வானவரானினம்
வீழ்கதண்புனல்வேந்தனுமோங்குக
ஆழ்கதீயதெல்லாமரனாமமே
சூழ்கவையகமுந்துயர்தீர்கவே. (௧)

அரியகாட்சியராய்த்தமதங்கைசேர்
எரியரேறுகந்தேறுவர்கண்டமுங்
கரியர்காடுறைவாழ்க்கையராயினும்
பெரியராரறிவாரவர்பெற்றியே. (௨)

வெந்தசாம்பல்விரையெனப்பூசியே
தந்தையாரொடுதாயிலாதம்மையே
சிந்தியாவெழுவார்வினைதீர்ப்பரால்
எந்தையாரவரெவ்வகையார்கொலோ. (௩)

ஆட்பாலவர்க்கருளும்வண்ணமுமாதிமாண்புங்
கேட்பான்புகிலளவில்லைகிளக்கவேண்டா
கோட்பாலனவும்வினையுங்குறுகாமையெந்தை
தாட்பால்வணங்கித்தலைநின்றிவைகேட்கதக்கார். (௪)

ஏதுக்களாலுமெடுத்தமொழியாலுமிக்குச்
சோதிக்கவேண்டாசுடர்விட்டுளனெங்கள்சோதி
மாதுக்கநீங்கலுறுவீர்மனம்பற்றிவாழ்மின்
சாதுக்கண்மிக்கீரிறையேவந்துசார்மின்களே. (௫)

ஆடும்மெனவுமருங்கூற்றமுதைத்துவேதம்
பாடும்மெனவும்புகழல்லதுபாவநீங்கக்
கேடும்பிறப்புமறுக்குமெனக்கேட்டீராகில்
நாடுந்திறத்தார்க்கருளல்லதுநாட்டலாமே. (௬)

கடிசேர்ந்தபோதுமலரானகைக்கொண்டுநல்ல
படிசேர்ந்தபால்கொண்டங்காட்டிடத்தாதைபண்டு
முடிசேர்ந்தகாலையறவெட்டிடமுக்கண்மூர்த்தி
அடிசேர்ந்தவண்ணமறிந்தார்சொலக்கேட்டுமன்றே. (௭)

வேதம்முதல்வன்முதலாகவிளங்கிவையம்
ஏதம்படாமேயுலகத்தவரேத்தல்செய்யப்

பூதம்முதல்வன்முதலேமுதலாப்பொலிந்த
சூதன்ஒலிமாலையென்றேகலிக்கோவைசொல்லே. (அ)

பாராழிவட்டம்பகையானலிந்தாட்டவாடிப்
பேராழியானதிடர்கண்டருள்செய்தல்பேணி
நீராழிவிட்டேறிநெஞ்சிடங்கொண்டவற்குப்
பேராழியீந்தபுகழும்புகழுற்றதன்றே (கூ)

மாலாயவனுமறைவல்லநான்முகனும்
பாலாயதேவர்பகரில்லமுதூட்டல்பேணிக்
காலாயமுந்நீர்கடைந்தார்க்கரிதாயெழுந்த
ஆலாலமுண்டங்கமரர்க்கருள்செய்ததாமே (க0)

அற்றன்றியந்தண்மதுரைத்தொகையாக்கினானும்
தெற்றென்றுசெய்வந்தெளியாதகரைக்கோலதெண்ணீர்
பற்றின்றிப்பாங்கெதிர்விரவும்பண்புநோக்கிற
பெற்றொன்றுயர்த்தபெருமான்பெருமானுமன்றே. (கக)

நல்லார்களசேர்புகலிஞானசம்பந்தனல்ல
எல்லார்களும்பரவுமீசனையேத்துபாடல்
பல்லார்களுமதிப்பப்பாசுரஞ்சொன்னபத்தும்
வல்லார்களவானோருலகாளவல்லரன்றே (கஉ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிராகம்-பண்-கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வீடலாலவாயிலாயவிழுமியார்கள்நின்கழற
பாடலாலவாயிலாய்பரவநின்றபண்பனே
காடலாலவாயிலாய்கபாலிநீள்கடிம்மதிற
கூடலாலவாயிலாயகுலாயதென்னகொள்கையே (க)

பட்டிசைந்தவல்குலாள்பாவையாளோர்பாகமா
வொட்டிசைந்ததன்றியும்முசசியாளொருத்தியாக
கொட்டிசைந்தவாடலாய்கூடலாலவாயிலா
யெட்டிசைந்தமூர்த்தியாயிருந்தவாறிதென்னையே. (உ)

குற்றநீகுணங்கணீகூடலாலவாயிலாய்
சுற்றநீபிரானுநீதொடர்ந்திலங்குசோதிநீ
கற்றநூற்கருத்துநீயருத்தமின்பமென்றிவை
முற்றநீபுகழ்ந்துமுன்னுரைப்பதென்முகம்மனே. (ங)

முதிருநீர்ச்சடைமுடிமுதல்வனீமுழங்கழ
லதிரவீசியாடுவாயழகனீபுயங்கனீ

மதுரனீமணாளனீமதுரையாலவாயிலாய்
சதுரனீசதுமுகன்கபாலமேந்துசம்புவே. (௫)

கோலமாயநீண்மதிற்கூடலாலவாயிலாய்
பாலனாயதொண்டுசெய்துபண்டுமின்றுமுன்னையே
நீலமாயகண்டனேநின்னையன்றிநித்தலுஞ்
சீலமாயசிந்தையிற்றேர்வதில்லைதேவரே. (௬)

பொன்றயங்கிலங்குகொளிந்நலங்குளிர்ந்தபுன்சடை
பின்றயங்கவாடுவாய்பிஞ்ஞகாபிறப்பிலீ
கொன்றையம்முடியினாய்கூடலாலவாயிலாய்
நின்றயங்கியாடலேநினைப்பதேநியமமே. (௭)

ஆதியந்தமாயினாயாலவாயிலண்ணலே
சோதியந்தமாயினாய்சோதியுள்ளோர்சோதியாய்
கீதம்வந்தவாய்மையாற்கிளாதருக்கினார்க்கலா
லோதிவந்தவாய்மையாலுணர்ந்துரைக்கலாகுமே. (எ)

கறையிலங்குகண்டனேகருத்திலாக்கருங்கடற்
றுறையிலங்கைமன்னனைதமேதாளடரவூன்றினாய்
மறையிலங்குபாடலாயமதுரையாலவாயிலாய
நிறையிலங்குநெஞ்சினானினைப்பதேநியமமே. (அ)

தாவணவ்விடையினாயதலைமையாகநாடொறுங்
கோவணவ்வுடையினாய்கூடலாலவாயிலாய்
நீவணம்மலர்மிசைதிசைமுகனுமாலுநின்
றூவணமளக்கிலாதுபாககமெய்துவார்களே. (௯)

தேற்றமிலவினைததொழிற்றேரருஞ்சமணரும்
போற்றிசைததுநின்கழற்புகழ்ந்துபுண்ணியங்கொளார்
கூற்றுதைததாளினாய்கூடலாலவாயிலாய
நாற்றிசைக்குமூர்ததியாகிநின்றதென்னநன்மையே. (௧0)

போயநீர்வளங்கொளும்பொருபுனறபுகலியான்
பாயகேளவிஞானசமபநதனலலபணபினு
லாயசொல்லின்மாலைகொணடாலவாயிலணணலைத்
தீயதீரவெணணுவார்களசிநதையாவர்தேவரே. (௧௧)

திருசசிற்றம்பலம.

திருவியமகம்.

திருசசிறறம்பலம்.

**ஆலநீழலுகந்ததிருக்கையேயானபாடலுகந்ததிருக்கையே
பாலினேர்மொழியாளொருபஙகனேபாதமோதலர்சேர்புரபஙகனே
கோலநீறணிமேதகுபூதனேகோதிலார்மனமேவியபூதனே
யாலநஞ்சமுதுண்டகளத்தனேயாலவாயுறையண்டர்களத்தனே. ()**

பாதியாயுடன் கொண்டதுமாலையே பாம்புதார்மலர்க் கொன்றைநன்மாலையே, கோதினீறதுபூசிமோகனே கொண்டநற்கையின் மானிடமாகனே, நாதனுடொரு மாவேதானையே நாடியன் றுரிசெய்ததுமானையே, வேதநூல்பயில் கின்றதுவாயிலே விகிர்தனூர்திருவாலநல்வாயிலே (௨)

காடுநீடதுறப்பலகததனேகாதலானினைவார்தமகத்தனே
பாடுபேயொடுபூதமசிக்கவேபல்பிணத்தசைநாடியசிக்கவே
நீடுமாநடமாடவிருப்பனேநின்னடிதொழநாளுமிருப்பனே
யாடனீள்சடைமேவியவப்பனேயாலவாயினின்மேவியவப்பனே. ()

பணடயன்றலை யொன்றுமறுத்தியே பாதமோதினர் பாவமறுத்தியே, துணடவெண்பிறை சென்னியிருததியே தூயவெள்ளெருதேறியிருததியே, கணடகாமனை வேவவிழிததியே காதலில்லவர் தமமை * விழித்தியே, யணடநாயகனே மிருகணடனே யாலவாயினின் மேவியகணடனே. (௪)

சென்றுதாதை யுகுததனன்பாலையே சீறியன்புசெகுததனன் பாலையே, வென்றிசோமழுக்கொணடுமுன்காலையே வீடவெட்டிடக்கணடுமுனகாலையே, நின்றமாணியை யோடினகஙகையா னிலவமல்கியுதிததனகஙகையா, லன்றுநின்னுரு வாகததடவியே யாலவாயரனுகததடவியே. (௫)

நககமேருவர் நாடுமோரூருமே நாதன்மேனியின மாசுணமூருமே, தக்கபூமனைச சுற்றக்கருளொடே தாரமுய்ததது பாணக் கருளொடே, மிக்கதென்னவன தேவிககணியையே மெல்லநல்கிய தொணடர்க்கணியையே. யககினுரமு துணகலனேடுமே யாலவாயரனுருமையோடுமே. (௬)

வெய்யவன்பல் லுகுததுருட்டியே வெஙகணமாசுணங கையதுருட்டியே, யையனேயன லாடியமெய்யனே யன்பினுனினைவார்ககருணமெய்யனே வையமுய்யவன் றுணடதுகாளமே வள்ளல்கையது மேவுகங்காளமே, யையமேற்ப துரைப்பதுவீணையே யாலவாயரன் கையதுவீணையே. (௭)

தோள்கள்பத்தொடு பத்துமயக்கியே தொக்கதேவா செருக்கைமயக்கியே, வாளரக்க னிலத்துக்களித்துமே வந்தமால்வரை கண்டுகளிததுமே, நீள்பொருப்பை யெடுத்தவுன்மத்தனே நின்விர

* யிழித்தியே என்றும் பாடம்.

ற்றலையான்மதமத்தனே, யாளுமாதி முறித்ததுமெய்கொலோவா லவாயரனுய்த்ததுமெய்கொலோ. (அ)

பகைய்த்துள நான்முகன்மாலொடே பாதநீண்முடி நேடிடமா லொடே, துகைகற்றழ லின்னுருவாயுமே தூயபாடல் பயின்றது வாயுமே, செகையற்கணி ஞரிடுபிச்சையே சென்றுகொண்டுறை செய்வதுபிச்சையே, யகவியைதிகழ் விப்பதிடக்கையே யாலவா யரனுரதிடக்கையே. (கூ)

தேரரோடமணர்க்கு நல்கானையே தேவர்நாடொறுஞ் சேர்வ துகானையே, கோரமட்டது புண்டரிகத்தையே கொண்டநீள்கழல் புண்டரிகத்தையே, நேரிலூர்களழித்ததுநாகமேநீள்சடைத்திகழ்கி ன்றதுநாகமே, யாரமாகவுகந்ததுமென்பதே யாலவாயரனுரிடமெ ன்பதே. (கO)

ஈனஞானிக டம்மொடுவிரகனே யேறுபல்பொருண முத்தமி ழ்விரகனே, யானகாழியுண் ஞானசமபந்தனே யாலவாயினின் மே யசம்பந்தனே, யானவானவர் வாயினுளத்தனே யன்பரானவர் வா யினுளத்தனே, நானுரைத்தன செந்தமிழ்பத்துமே வல்லவாக்கி வை நற்றமிழ்பத்துமே. (கக)

திருச்சிற்றமபலம

திருநாவுக்கரசுநாயனர்

திருநேரிசை.

வேதியாவேதகீதாவிண்ணவரணணுவென்றென்
றோதியேமலர்கடூவியொருங்குநின்கழல்கள்காணப்
பாதியோர்பெண்ணைவைத்தாய்படர்சடைமதியஞ்சூடு
மாதியேயாலவாயிலப்பனேயருள்செயாயே. (க)

கம்பனேநான்முகத்தாய்நாதனேஞானமூர்த்தி
யென்பொனேயீசாவென்றென்றேத்திநானேசற்றென்றும்
பின்பினேதிரிந்துநாயேன்பேர்த்தினிப்பிறவாவண்ண
மன்பனேயாலவாயிலப்பனேயருள்செயாயே. (உ)

ஒருமருந்தாகியுள்ளாயும்பரோடுலகுக்கெல்லாம்
பெருமருந்தாகிநின்றாய்பேரமுதின்சுவையாய்க்
கருமருந்தாகியுள்ளாயாளும்வல்வினைகடீர்க்கு
மருமருந்தாலவாயிலப்பனேயருள்செயாயே. (௫)

செய்யநின்கமலபாதஞ்சேருமாதேவர்தேவே
மையணிகண்டத்தானேமான்மறிமழுவொன்றேந்துஞ்
சைவனேசாலஞானங்கற்றறிவிலாதநாயே
னையனேயாலவாயிலப்பனேயருள்செயாயே. (௬)

வெண்டலைகையிலேந்திமிகவுமூர்பலிகொண்டென்று
முண்டதுமில்லைசொல்லிலுண்டதுநஞ்சுதன்னைப்
பண்டுனைநினையமாட்டாப்பளகனேனுளமதார
வண்டனேயாலவாயிலப்பனேயருளசெயாயே (௭)

எஞ்சலில்புகலிதென்றென்றேத்திநானேசற்றென்றும்
வஞ்சகமொன்றுமின்றிமலரடிகாணும்வண்ண
நஞ்சினைமிடற்றில்வைத்தநற்பொருட்பதமேநாயேற்
கஞ்சலென்றாலவாயிலப்பனேயருள்செயாயே. (௮)

வழுவிலாதுன்னைவாழ்த்திவழிபடுந்தொண்டனேனுன்
செழுமலரப்பாதங்காணத்தெண்டிரைநஞ்சமுண்ட
குழகனேகோலவில்லிகூத்தனேமாத்தாயுள்ள
வழகனேயாலவாயிலப்பனேயருளசெயாயே. (௯)

நறுமலர்நீருங்கொண்டுநாடொறுமேத்திவாழ்த்திச
செறிவனசித்தம்வைத்துத்திருவடிசேரும்வண்ண
மறிகடல்வண்ணன்பாகாமாமறையங்கமாறு
மறிவனேயாலவாயிலப்பனேயருள்செயாயே. (அ)

நலந்திகழ்வாயினூலாற்சருகிலைப்பந்தர்செய்த
சிலந்தியையரசதாளவருளினையென்றுதிண்ணங்
கலந்துடன்வந்துநின்றாள்கருதிநான்காணபதாக
வலந்தனனாலவாயிலப்பனேயருளசெயாயே. (௯)

பொடிக்கொடுபூசிப்பொல்லாக்குரம்பையிற்புந்தியொன்றிப்
பிடித்துநின்றாள்களென்றும்பிதற்றிநானிருக்கமாட்டே
னெடுப்பனென்றிலங்கைக்கோன்வந்தெடுத்தலுமிருபதுதோ
ளடர்த்தனேயாலவாயிலப்பனேயருள்செயாயே. (௧0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மூளைத்தானை யெல்லார்க்கு முன்னேதோன்றி முதிருஞ் சடைமுடிமேன் முகிழ்வெண்டிங்கள், வளைத்தானை வல்லசுரர்புரங்கண்மூன்றும், வரைசிலையா வாசுகிமா நாணுக்கோத்துத், துளைத்தானைச சுடுசரத்தாற் றுவளநீறாத், தூமுத்த வெண்முறுவ லுமையோடாடித, திளைத்தானைத் தென்கூடற் றிருவாலவாய்ச், சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேனானே. (௧)

விண்ணுலகின் மேலார்கண் மேலான்றன்னை, மேலாடுபுரமூன்றும் பொடிசெய்தானைப், பண்ணிலவு பைம்பொழில்சூழ் பழனத்தானைப், பசும்பொன்னி னிறத்தானைப் பானீற்றானை. யுண்ணிலவு சடைக்கற்றைக் கங்கையானைக், கரந்துமையோ டனாகியிருந் தான் றன்னைத். தெண்ணிலவு தென்கூடற் றிருவாலவாய்ச, சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேனானே. (௨)

நீர்திரளை நீள்சடைமே னிறைவித்தானை. நிலமருவி நீரோடக் கண்டான்றன்னைப், பாற்றிரளைப் பயின்றாட வல்லான்றன்னைப், பதைத்தெழுந்த வெங்கூற்றைப் பாய்ந்தான்றன்னைக், காற்றிரளாய் மேகத்தினுள்ளேநின்று, கடுங்குரலா யிடிப்பானைக் கண்ணார்நெற்றித், தீத்திரளைத் தென்கூடற் றிருவாலவாய்ச், சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேனானே. (௩)

வானமிதுவெல்லா முடையானறன்னை. வரியரவக கச்சானை வன்பேய்சூழக், கானமதினடமாட வல்லான்றன்னைக், கடைக்கண்ணான் மங்கையுமை நோக்காவென்மே, லூனமதுவெல்லாமொழித்தான்றன்னை, யுணர்வாகி யடியேன துள்ளேநின்ற, தேனமுதைத் தென்கூடற்றிருவாலவாய்ச், சிவனடியேசிந்திக்கப்பெற்றேனானே.

ஊரானை யுலகேழாய் நின்றான்றன்னை, யொற்றைவெண் பிறையானை யுமையோடென்றும், பேரானைப் பிறர்க்கென்று மரியான்றன்னைப், பிணக்காட்டி னடமாடல் பேயோடென்று, மாரானையமரர்களுக் கமுதீந்தானை, யருமறையா னான்முகனுமாலும் போற்றுஞ், சீரானைத்தென்கூடற் றிருவாலவாய்ச், சிவனடியேசிந்திக்கப்பெற்றேனானே. (௫)

மூவனைமூர்த்தியைமூவாமேனியுடையானை, மூவுலகுந்தானே யெங்கும் பாவனைப்பாவ மறுப்பான்றன்னைப், படியெழுதலாகாதம

ங்கையோடு, மேவனை விண்ணோர்நடுங்கக்கண்டு,விரிகடலினஞ்சுண்டமுதமீந்த, தேவனைத்தென்கூடற்றிருவாலவாய்ச, சிவனடியேசிந்திக்கப்பெற்றேனானே. (ௗ)

துறந்தார்க்குத தூநெறியாய் நின்றான் றன்னைத் துன்பந்துடைத்தாளவல்லான்றன்னை, யிறந்தார்களென்பே யணிந்தான்றன்னை, யெல்லினடமாடவலலான்றன்னை, மறந்தார்மதின்மூன்று மாய்த்தானறனனே, மறஇெ்ாருபற்றில்லாவடியேற்கென்றுஞ், சிறந்தானைத் தென்கூடற்றிருவாலவாயச, சிவனடியேசிந்திக்கப்பெற்றேனானே.

வாயானைமன நதானைமனத் துணின்ற, கருத்தானைக்கருத்தறிந்துமுடிப்பான்றனனைத், தூயானை நதூவெள்ளை யேற்றான்றன்னைச, சுடர்த்திஙகட் சடையானைத் தொடர்ந்துநின்ற, தாயானைத்தவமாய தன்மையானை ந. தலையாயதேவாதி தேவர்க்கென்றுஞ், சேயானைத தென்கூடற்றிருவாலவாய்ச, சிவனடியேசிந்திக்கப்பெற்றேனானே. (அ)

பகைசசுடராயபாவ மறுப்பான்றன்னைப், பழியிலியாய்நஞ்சமுணடமிாதீந்தானை, வகைசசுடராய்வல்லசுரர்புரமட்டானை, வளைவிலியா யெல்லார்க்குமருள்செய்வானை,மிகைசசுடரை விணணவர்கணமேலப்பாலே, மேலாயதேவாதிதேவர்க்கென்றுந், திகைச்சுடரைத்தென்கூடற திருவாலவாய்ச, சிவனடியே சிந்திக்கப்பெற்றேனானே. (கூ)

மலையானைமாமேருமன்னினானை, வளர்புன்சடையானைவானோர்தஙக, டலையானையென் றலையினுசசியென்றுந், தாபிததிருந்தானைத்தானேயெஙகுந், துலையாகவொருவரையு மில்லாதானைத், தோன்றாதார் மதின்மூன்றுந் துவளவெய்த, சிலையானைத்தென்கூடறறிருவாலவாயச, சிவனடியேசிந்திககப்பெறறேனானே. (க0)

தூர்த்தனைத்தோணமுடிபத் திறுத்தான்றன்னைத், தொன்னரம்பினின்னிசை கேட்டருளசெய்தானைப், பார்த்தனைப்பணிகண்டு பரிந்தான்றன்னைப். பரிந்தவற்குப் பாசுபதமீந்தான்றன்னை, யாத்தனையடியேனுக் கன்பன்றன்னை, யளவிலாப்பல்லூழிகண்டுநின்ற, தீர்த்தனைத்தென்கூடற்றிருவாலவாய்ச், சிவனடியே சிந்திக்கப்பெற்றேனானே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

அருணகிரிநாதர் அருளிச்செய்த

திருவாலவாய்த் திருப்புகழ்.

தனத்த தாத்தன தனதன தனதன
தனத்த தாத்தன தனதன தனதன
தனத்த தாத்தன தனதன தனதன-தனதனத்தனதான.

பழிப்பர் வாழ்த்துவர் சிலசில பெயாதமை
யொருத்தர் வாய்சசுரு ளொருவர்கை யுதவுவா
பணத்தைநோக்குவா பிணமதுதழுவுவ—ரளவளப் பதஞலே

படுக்கை வீட்டினு ளழுகழு தணைவர்பின்
னணைப்பர் கார்த்திகை வருகென வுறுபொருள்
பறிப்பர் மாத்தையி லொருவிசைவருகென-வவாவர்க்குறவாயே

யழைப்ப ராஸ்திகள் கருதுவ ரொருவரை
முடிக்கி யோட்டுவ ரிழிகுடி யரிவைய
ரலட்டி ஞற்புணர் மயலெனு நரகமு—மிடையிடைப்புகநாளு

மவத்த மாய்சசில படுகுழி தனில்விழும
விபத்தை நீக்கியுன் னடியவ ருடனெனை [யே
யமர்த்தி யாட்கொள மனதினி லருளசெய்து-கதிதனைத தருவா

தழைத்த சாத்திர மறைபொரு ளறிவுள
குருக்கள் போற்செயல் தவநெறி யடைவொடு [ளே
தகப்ப ஞாகவொரு செவிதனி லுரைசெய்த—முருகவிக்ரமனே

சமத்தி ஞற்புகழ் சனகியை நலிவுசெய்
திருட்டி ராக்கத னுடலது துணிசெயது
திருதத யோத்தியில் வருபவ னரிதிரு—மருமகக் கனகோவே

செழித்த வேற்றனை யசுரர்க ளுடலது
பிளக்க வோசகிய பிறகம ரர்கள்பதி
செலுத்தி யீட்டிய சுரர்பதி மகடனை—மணமதுற் றிடுவோனே

திறத்தி ஞற்பல சமணரை யெதிரெதிர்
கழுக்க ளேற்றிய புதுமையை யினிதொடு
திருத்த மாய்ப்புகழ் மதுரையிலுறைதரு-மறுமுகப் பெருமாளே.

தானதனதத்த தானதனதத்த தானதனதத்த—தனதான.

ஆனைமுகவற்கு நேரிளையசுத்த
வாறுமுகமுற்ற வழிகோனே
ஆதியரனுக்கும் வேதமுதலுக்கு
மாரணமுரைத்த வடிவேலா
தானவர்குலததை வேல்கொடுதுணித்த
சாரசதுர்மிக்க திரடோளா
தாளிணைவழுத்த மேவினர்மனததில்
தாழ்வுகெடநீதத மருளவோனே
வானெழுபுவிககு மாலுமயனுககும
யாவரொருவறகு மறியாத
மாமதுரையுற்று வாழுமொருசொககர்
வாமமயிலபெறற குமரேசா
தேனெழுபுனத்தில மான்விழிகுறததி
சேரமகிழ்வுறற திறன்மார்பா
தேவர்கள்கருததில மேவியபயததை
தீரவிடுவிதத பெருமாளே.

தனனதன தானதததத தனனதன தானதததத
தனனதன தானதததத—தனதான.

நடையுடையி லேயரிககி
நெடியதெரு வீதிபுகசு
நடனமிடு மாதரைப்போல் வருவாரை

நணுகிமய லேவிளைதது
முலையைவிலை கூறிவிறறு
நயனமுட னேபசப்பி யுறவாடி

வடிவுதிகழ் வீடுபுகசு
மலரணையின் மீதிருததி
மதன * னுடை காவியததை யடைவாக

மருவியுள மேயுருக்கி
நிதியுளதே லாமபறிக்கும்
வனிதையர்க ளாசைபற்றி யுழல்வேனோ

* உடையஎன்னும் குறிப்புபெயரெச்சத்தின் அகரஈறு தொக்கி நின்றது கடைக்குறை.

இடையர்மனை தோறுகித்த
முறிதயிர்நெய் பால்குடிக்க
விருகையுற வேபிடித்து வுரலோடே

யிறுகிடவே தோள்கள்கட்டி
யடிபடுகோ பாலகிஷ்ண
னெழின்மருக னேகுறததி மணவாளா

அடலெழுதி யேமிகுத்து
வருபுனலி லேறவிட்ட
வரியதமிழ் வாதுவெற்றி கொளும்வேலா

வமணர்குலம் வேரறுதது
மதுரைநகர் வாழவைதத
வறுமுகவ வீரமுற்ற பெருமாளே.

தாதந்த தாததத—தனதான.

நீலஙகொண மேகத்தின் மயின்மீதே
நீவந்த வாழ்வைககண டதனாலே

† மாவொன்று பேதைக்கும் மணநாறு
மார்தஙகு தாரைத்தந் தருளவாயே

வேல்கொண்டு ‡ வேலைக் § குன் றெறிவோனே
வீரஙகொள் சூரர்க்குங கொலைகாரா

காலஙக வேதத்தின பொருளோனே
நாமென்று மார்தட்டும் பெருமாளே.

---

† மார்பு என்பது மார் எனநின்றது கடைக்குறை. ‡ வேலை-கடல். § குன்று - கிரவுஞ்சமலை

சிவமயம்.

புத்தகப் பிரகடனம்.

யாழ்ப்பாணத்து மேலைப்புலோலி மகாவித்வான் ஸ்ரீமத் நா-கதிரைவேற் பிள்ளை அவர்களால் இயற்றப்பட்டதும் பரிசோதிக்கப்பட்டதும் ஆன புததகஙகள எம்மிடம் விலைக்குப் பெற்றுக்கொள்க.

	ரூ.	அ.	பை.
நைடத மூலமும் விருத்தியுரையும்.	2	0	0
தமிழ்ப் பேரகராதி.	4	0	0
பழநித தலபுராணவுரை.	0	12	0
பிரபுலிஙகலீலை அரும்பதவுரையுடன.	0	8	0
தாயுமான சுவாமிகள பாடல்	0	12	0
அகத்தியா தேவாரத திரட்டு, திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு. பெரியபுராணச செயயுட்டிரட்டு.	1	12	0
திருவாசகம்.	0	12	0
சுபபிரமணியா பராககிரமம்	1	4	0
சைவபூஷண சந்திரிகை.	0	8	0
ஏகாதசி புராணம் குறிப்புரையுடன.	0	4	0
சிவக்ஷேத் திராலய மகோறசவ உண்மை விளக்கம.	0	6	0
கதிா காமக் கலம்பகம்.	0	1	6
சூடாமணிநிகண்டு பத்துததொகுதி	1	0	0
சூடாமணி நிகண்டு பதினோராவது பனனிரண்டாவது தொகுதிகள்.	0	8	0
சூடாமணிநிகண்டு 12-தொகுதியும	1	4	0
திருவிளையாடற்பாட்டு கலிக்கோபபிண்டு.	2	8	0
வில்லிபுத்தூராழ்வார்கவி.	3	0	0
நல்லாப்பிள்ளை இயற்றிய பாரதச செய்யுள்	9	0	0
பாரதகீர்த்தனை.	2	8	0
கம்பராமாயணப்பாட்டு 2-வால்யம்.	6	0	0
கிளேஸ் இராமாயணவசனம் ஐதீகப் படத்துடன்.	5	0	0
பெரியபுராண வசனம் 72-படத்துடன்.	1	8	0
மேற்படி கிளேஸ்.	2	8	0
திருவிளையாடல்வசனம் 64-படத்துடன்.	1	8	0
மேற்படி கிளேஸ்.	2	8	0

கந்தபுராணப்பாட்டு.	7	0	0
கந்தபுராணம் ஐதீகப்படி 64 - படத்துடன் ரப்புகடிதம்.	3	0	0
மேற்படிகிளேஸ்.	5	0	0
இராமலிங்கப்பிள்ளை திரு அருட்பா 6-திருமுறை.	3	8	0
மூவர் அடங்கன்முறை கிளேஸ்கடிதம்.	3	0	0
தனிப்பாடல் உரை.	1	8	0
மேற்படி உ-வது.	1	8	0
சுந்தரகாண்டஉரை.	3	0	0
பாலகாண்டம்	3	8	0
அயோத்தியாகாண்டம.	3	0	0
ஆரணியகாண்டம.	2	8	0
விநாயகபுராணவசனம்.	2	0	0
விநாயகபுராணவசனம் கிளேஸ்	2	8	0
ருணசலபுராணம் உயர்ந்தபதிப்பு படத்துடன	0	12	0
நைடதமூலம கிளேஸ்கடிதம்.	0	12	0
நைடதமூலம் உரை கிளேஸகடிதம கலிகோபயிண்டு.	1	4	0
நாலாயிரப்பிரபந்தம உயர்ந்தபதிப்பு கலிகோபயிண்டு.	2	8	0
விநாயகர் தோத்திரக்கொத்து	0	10	0
சிவமஹா புராணம்	5	0	0
ஞானவாசிட்டம் மூலமுமுரையும.	3	0	0
மேற்படி கிளேஸ.	5	0	0
வாசுதேவமனனம	1	0	0
குறள் மூலமும் உரையும கிளேஸ.	2	0	0

தபால் கூலி பிரத்தியேகம். இன்னும் பலவித மான புத்தகங்கள் விற்கப்படும். அரைஅணுத் தபால் ஸ்டாம்பு அனுப்பினுல் புத்தக விளம்பரம் அனுப்புவோம்

அ. இரங்கசாமிமுதலியார் & சன்ஸ்.

பூமகள்விலாசம்பிரஸ்.

சௌகார்பேட் போஸ்டு.

சென்னை.